

Giới thiệu Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert

Nhiệm vụ 1: Để thích khóc Mao Mao Trùng tại nội dung cốt truyện bên trong biến mất! Hoàn thành nhiệm vụ thu hoạch được thái thành công [Mercedes-Benz S600L]...

Nhiệm vụ 2: Cắt ngang Doãn Chí Bình cái chân thứ ba! Hoàn thành nhiệm vụ thu hoạch được Hồng Thất Công [Hàng Long Thập Bát Chương]...

Nhiệm vụ 3: Cứu vãn Bích Dao! Hoàn thành nhiệm vụ thu hoạch được Thanh Vân Môn [Tru Tiên Kiếm]...

Nhiệm vụ 4: ...

Chủ Thần: Người giúp ta giải quyết vị diện khó chịu nội dung cốt truyện, ta giúp người nhân sinh thoải mái lật trời.

Trước mắt đã xác định Xuyên Việt Thế Giới có:

(In The Name Of People)

(Slamdunk)

(The Legend of 1900)

(Khúc cua quyết định)

(Tinh Võ Anh Hùng)

(Thủy Hử Truyện)

(Tiểu Ngạo Giang Hồ chi Đông Phương Bất Bại)

__ Cầu vote 10* !!

__ Cầu vote cuối chương !!

__ Cầu like !!

Còn thấy không hay xin lịch sự đóng tab và sang truyện khác hay hơn

Có sai sót xin comment bên dưới để hoàn thiện hơn

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Khó chịu nội dung cốt truyện Kẻ Hủy Diệt

Quán Cafe nơi hẻo lánh quang ảnh pha tạp.

Lý Duy cúi đầu nhìn qua trong chén cà phê hoa văn, trong mắt không có một tia thần thái, phảng phất chung quanh hết thấy đều đã âm đạm, phảng phất nhân sinh đang tiêu tan, hiện thực quy về hư vô. . .

Vén vén một tuần bên trong, Lý Duy liên tiếp gặp được ba cái bi kịch.

Phụ thân tra ra Ung Thư dạ dày Thời kỳ cuối; nguyên bản nghề nghiệp rất tốt công việc, không có dấu hiệu nào bị sa thải; liền như keo như sơn bạn gái, cũng đối với chính mình đột nhiên lạnh nhạt đi. . .

Không phải sao, bạn gái vừa gọi điện thoại tới nói có việc gấp mặt.

Tại mười giờ sáng cái này quanh quệ tiết điểm, bạn gái ước tại quán Cafe gặp mặt, liền một bữa cơm cũng không chịu ăn, cho dù Lý Duy sẽ đàn độn

cũng sẽ minh bạch ——

Đây là muốn chia tay tiết tấu!

Thực khi biết phụ thân mắc ung thư về sau, Lý Duy vốn là muốn thừa dịp công tác nghề nghiệp không tẻ, chuẩn bị hướng bạn gái cầu hôn, để cho phụ thân trước lúc rời đi có thể nhìn thấy chính mình tổ kiến gia đình, vận khí tốt lời nói, phụ thân thậm chí có thể một mực kiên trì đến gặp tôn tử, cũng coi là nhân sinh viên mãn.

Đáng tiếc hiện tại đã là hy vọng xa vời. . .

Nghề nghiệp rất tốt công việc không có dấu hiệu nào bị sa thải, thậm chí ngay cả bạn gái đều muốn ném!

Lý Duy đắm chìm trong trước mắt pha tạp bị kịch bên trong, thật lâu không thể tự thoát ra được, tuyệt vọng, biệt khuất, khó hiểu, phẫn nộ, thậm chí vô bản đứng dậy:

"Lão tử khó chịu!"

. . .

Chúc mừng, ngài đã bị Vạn Giới Chủ Thần chọn lựa vì [khó chịu nội dung cốt truyện Ké Hủy Diệt].

"Cáp?"

Phảng phất bị người mãnh liệt gõ nhát côn!

Lý Duy đột nhiên mà thức tỉnh, ngẩng đầu chung quanh, từ đại sảnh đến ngoài cửa sổ, đều không có phát hiện bất luận cái gì khả nghi người.

"Là ai tại nói chuyện với ta?"

Đừng tìm, ta tại ngươi trong đầu.

"Làm ta sợ đâu?"

Ngươi không cần lên tiếng, trực tiếp dùng tư duy là có thể cùng ta giao lưu —— liên quan tới ta thân phận, ngươi tạm thời có thể có thể hiểu được không, nói đơn giản, ngươi có thể gọi ta Chủ Thần.

"Ngươi cho ta không đọc tiểu thuyết a? Chủ Thần không phải liền là Vạn Giới Chương Không Già."

Nghĩ tới đây, Lý Duy nhất thời hưng phấn lên.

"Ngươi sẽ không phải là cho ta đưa Ngón Tay Vàng tới đi?"

Khụ khụ, nói cho đúng, là Bản Chủ Thần có việc muốn xin ngươi giúp một tay —— ngươi như có thể giúp ta từng bước một hủy diệt các đại vị diện bên trong khó chịu nội dung cốt truyện, ta liền sẽ để ngươi tại hiện thể sáng khoái lật trời.

"Sáng khoái lật trời? Làm cho cha ta sống sót sao?"

Thiếu niên, ngươi nguyện vọng có thể to lớn hơn nữa chút sao?

"Mà mẹ nó, bựa như vậy?"

Lý Duy nửa tin nửa ngờ, dứt khoát lập tức đáp ứng, lấy thù một chút Chủ Thần thật giả:

"Tốt, ta đồng ý, ngươi nói ta nên làm sao bây giờ?"

Kiểm tra chủ ký sinh Thần Hồn trạng thái. . .

Ghi vào Chủ Thần Hệ Thống cũng trôi chảy vượt qua trình tự. . .

Vì chủ ký sinh chọn lựa lần đầu vượt qua vị diện. . . Cân nhắc đến chủ ký sinh trạng thái giá trị khá thấp, lại tạm không cái gì kỹ năng, Chủ Thần đem an bài vượt qua đến [không Vô vị diện] (In The Name Of People) bên trong, lấy nhân vật chính Hầu Lương Bình thân phận, đem Trịnh Thắng Lợi từ nội dung cốt truyện bên trong xóa đi.

"Vượt qua Hầu Lương Bình. . . Nói như vậy chỉ là Hồn Xuyên sao?"

Là, chỉ là linh hồn xuyên việt, vượt qua quá trình miễn là hao tổn [trạng thái giá trị], không tiêu hao hiện thực thời gian, tương đương với thời gian đình trệ, chủ ký sinh không cần phải lo lắng trong hiện thực thân người an toàn.

"Này tại sao phải vượt qua Hầu Lương Bình? Vượt qua Trần Thanh Tuyền học Ngoại Ngữ không phải rất thoải mái sao?"

Xuyên Việt Giả ác ý hành động trái luật, đem có khả năng dẫn đến nên vị diện 404, mời chủ ký sinh không nên ôm có bất kỳ tà ác ảo tưởng.

"A."

Lý Duy cảm thấy thất vọng, thế là truy vấn bản thân Ngón Tay Vàng:

"Vậy ta hoàn thành nhiệm vụ sau cụ thể có ích lợi gì chứ?"

Chủ ký sinh có thể thu hoạch được tương ứng tích phân, dùng để tại [vị diện Thương Thành] bên trong mua sắm đồ vật hoặc kỹ năng, chủ ký sinh mỗi hoàn thành một Thứ Vị Diện nhiệm vụ, nên vị diện tất cả vật phẩm cùng kỹ năng, sẽ tại vị diện trong Thương Thành đối chủ ký sinh khai phóng.

"Tất cả vật phẩm cùng kỹ năng. . ."

Lý Duy trong lòng run lên,

Bắt đầu suy nghĩ chuyện này.

(In The Name Of People) cơ bản cũng là Hiện Thực Vị Diện, đồ vật cùng kỹ năng không có gì hiếm có, nhưng nếu là tại Tiên Hiệp hoặc Huyền Huyền đồng dạng Cao Võ Vị Diện, khẳng định liền sẽ có các loại Thần Khí, thần kỹ hoặc Thần Dược , trung, nhất định sẽ có ——

Có thể trị hết phụ thân ung thư Thần Dược!

Nghĩ tới đây, Lý Duy rộng mở trong sáng, bỗng hưng phấn lên.

Nhưng còn không thể cao hứng quá sớm, Cao Hồi Báo sự tình tất nhiên nương theo lấy Cao Phong Hiểm, nghĩ tới đây, Lý Duy chỉ bình tĩnh hỏi:

"Vậy ta nếu là không xong nhiệm vụ, hội có cái gì trừng phạt đâu?"

Chủ ký sinh tiến vào mỗi cái vị diện, đều sẽ có Chủ Tuyển Nhiệm Vụ, tại hoàn thành Chủ Tuyển Nhiệm Vụ trước đó, chủ ký sinh không cách nào rời khỏi nên thế giới, nếu như một mực không thể hoàn thành nhiệm vụ, chủ ký sinh sẽ bởi vì hao hết trạng thái giá trị mà chết.

"Phốc —— "

Lý Duy bỗng nhiên tỉnh táo lại, toàn thân thẳng đờ mồ hôi lạnh, nhưng là vừa nghĩ tới phụ thân có thể còn sống sót, lại nhất thời có nhiệt tình.

"Này bằng vào ta hiện tại trạng thái, đại khái có thể tại (In The Name Of People) bên trong kiên trì bao lâu đây?"

Hai mươi bốn giờ.

"Chủ Tuyển Nhiệm Vụ là cái gì?"

Đề Trịnh Thắng Lợi thoát ly nội dung cốt truyện.

"Trịnh Thắng Lợi là ai?"

Thích khóc lông vàng.

"Thích khóc lông vàng là ai?"

Hoàng Mao.

"Há, đó là nên để hấn biến mất."

(In The Name Of People) bộ này phim truyền hình Lý Duy là tại trên Internet nhìn, bên trong Hoàng Mao nội dung cốt truyện ước chiếm toàn kịch 20% độ dài, cái này 20% nội dung cốt truyện bên trong trừ lông gà cũng là vô tội, chẳng những cùng nội dung chính tuyến cách nhau rất xa, càng là vừa thối vừa dài!

Bởi vậy Lý Duy đang xem phim quá trình bên trong, một khi gặp được Hoàng Mao ra sân liền lập tức tua nhanh, đến mức xem hoàn toàn kịch bản cũng không làm rõ ràng được Hoàng Mao tên gì, cụ thể diễn cái gì. . .

Nhưng có một chút là có thể khẳng định, Hoàng Mao nội dung cốt truyện để cho người ta rất khó chịu!

Trên Internet thậm chí có người nói, là bởi vì Hoàng Mao diễn viên chính là đoàn làm phim đạo diễn một trong, Hoàng Mao mới sẽ có nhiều như vậy phần diễn, loại này dư luận vừa mở, Hoàng Mao cùng diễn viên trong nháy mắt bị dân mạng nắn cái vòi phun máu chó.

Chửi giỏi lắm!

Lý Duy nghĩ thầm, chỉ cần mình vượt qua đến (In The Name Of People) bên trong, coi như Chủ Tuyến Nhiệm Vụ không có quan hệ gì với Hoàng Mao, thuần túy vì đền bù chính mình điem tiến nhanh chỗ lãng phí thời gian cùng thể lực, cũng phải để thằng này biến mất tại nội dung cốt truyện bên trong!

Hơi làm chuẩn bị.

Vượt qua bắt đầu.

...

Lý Duy mất tối sầm lại.

Một trận đầu văng mắt hoa.

Hồi lâu chậm rãi mở hai mắt ra.

Nước máy rầm rầm vang lên.

Một vòng ánh chiều tà rải vào nhà bếp.

Đế Đô này có một cao nồng độ PM 2.5, mãnh liệt rót vào Lý Duy xoang mũi, trong nháy mắt mang đến không gì sánh kịp chân thực cảm giác, khiến cho Lý Duy nhất thời chưa kịp phản ứng:

"Cái này liền xuyên qua a."

Lý Duy phát hiện, chính mình giờ phút này đang nhà bếp rửa rau.

Trên cửa sổ phản xạ ra Hầu Lương Bình khuôn mặt anh tuấn, lão bà Chung Tiểu Ái làm theo ăn mặc một thân lục sắc áo lông, một mặt hiền thực ở bên cạnh hỗ trợ, nhi tử Hầu Hạo Nhiên ở phòng khách chơi lưu lưu cầu, cháu gái khoan thai ở một bên trên mặt bàn đọc sách, một bộ nhạc vui hòa gia đình sinh hoạt.

Căn cứ nội dung cốt truyện, tiếp xuống Hầu Lương Bình nói như vậy:

"Không sai không sai, khoan thai có thể làm chứng, ta tại ta tên gian thương kia bạn thân bánh bao nhân rau trước mặt, gọi là một cái một thân chính khí, thanh liêm..."

Hầu Hạo Nhiên một mặt không phục, chơi lấy lưu lưu cầu nói:

"Mẹ, hần không có gió mát, hần uống người ta rượu Mao Đài đây."

Nói cách khác, tại sáng hôm nay, đại phong nhà máy lão bản thái thành công đến Đế Đô "Hối lộ" Hầu Lương Bình không được, buổi chiều liền chạy về Hán đông đại phong nhà máy...

Mà tại tối nay, đại phong nhà máy đem phát sinh kháng mang ra hoá loạn sự kiện, thế lực khắp nơi từng cái đăng tràng, Trần Hải cũng bị Kỳ Đồng Vĩ âm thầm mưu sát, Hầu Lương Bình bởi vậy vừa mới đến Hán đông tiếp quản Trần Hải chức vụ, biến thành cái này phim truyền hình thứ nhất nhân vật chính.

Tối nay, cũng là toàn bộ bộ phim mở màn!

Nghĩ tới đây, Lý Duy nhất thời sinh ra một loại lúc không ta đợi hạch tội cùng cảm giác.

Đúng lúc này, Lý Duy bỗng dưng khẽ giật mình...

Trong đầu hiện ra một khối văn tự màn hình!

Đăng cấp : 1

Trạng thái : 60%

Tích phân : 0

Kỹ năng : Không

Trang bị : Không

Vị diện : (In The Name Of People)

Nhiệm vụ : Lấy Hầu Lương Bình thân phận, để Trịnh Thắng Lợi thoát ly nội dung cốt truyện! (nhắc nhở: 1, càng nhỏ sửa đổi nội dung chính tuyến hướng

đi, sẽ thu hoạch được càng cao tích phân;2, theo thời gian trôi qua, chủ ký sinh trạng thái giá trị đem lại không ngừng hạ xuống, xin chú ý tiết kiệm ngài thời gian.)

Lý Duy lúc này mới ý thức được vấn đề thời gian.

Tại đại phong nhà máy kháng mang ra sự kiện đêm trước, chúng ta [đáng yêu Mao Mao Trùng] Trịnh Thắng Lợi đồng chí, đã đem trong nhà mình chính thức đăng trang.

Khoảng cách bây giờ chỉ còn lại có hai giờ!

Lý Duy nhất thời mộng bức.

Chính mình thân ở Đế Đô, chỉ là từ Đế Đô bay đến Hán đông liền cần hơn hai giờ, hai bên phi trường đến riêng phần mình tiểu khu xa cách cũng phải nửa giờ, dù là hiện tại lập tức xuất phát, chỉ ít cũng cần ba giờ mới có thể tiếp xúc đến Hoàng Mao Trịnh Thắng Lợi.

Vô luận như thế nào cũng không đuổi kịp!

Một khi Trịnh Thắng Lợi tại kịch bên trong đăng trang, Lý Duy nhiệm vụ liền xem như thất bại, chính mình sẽ vĩnh viễn vây ở kịch bên trong, cuối cùng trạng thái giá trị hao hết mà chết. . .

"Ta có một câu mẹ bán phê không biết có nên nói hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Vương Giả thuốc trừ sâu

Vừa nghĩ đến đây, Lý Duy đâu còn có thời gian cùng vợ con kéo việc nhà, tranh thủ thời gian mượn tiêu chảy làm lý do, một đầu tiến vào phòng vệ sinh.

Hắn trước hướng về phía cái gương quan sát một phen, Lục Nghị thật mẹ nó suýt khí.

Thử lại lần nữa thân thể bắp thịt, cũng coi như mạnh mẽ.

Nhưng mà bắt, móc súng. . . Những này mang theo kỹ xảo tính Cảnh Dụng động tác, Lý Duy sẽ rất khó thi triển đi ra.

Bởi vậy có thể thấy được, hắn Hồn Xuyên là một loại thay thế tính Hồn Xuyên, chỉ tiếp thay Hầu Lương Bình thân thể, không có kế thừa bất luận cái gì kỹ năng hoặc là tư tưởng, thậm chí ngay cả trí nhớ đều không thể lấy.

Nói cách khác, Lý Duy trước mắt không có bất kỳ cái gì kỹ năng, chỉ còn lại có Xuyên Việt Giả ưu thế duy nhất ——

Biết trước nội dung cốt truyện!

Tại hắn trong hồi ức, sau hai giờ, thích khóc Mao Mao Trùng [Trịnh Thắng Lợi], sẽ cùng cha hắn ở nhà vừa ăn cơm, một bên đại trò chuyện Internet, Điện Thương, toàn cục theo, quote, xóa topic, điểm tán, chờ chút. . .

Lý Duy hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ quan trọng ở chỗ, nhất định phải để Trịnh Thắng Lợi rời xa Internet kinh tế, dạng này hắn liền sẽ không ảnh hưởng đến cha hắn, Đại Phong nhà máy Công Hội đại biểu Trịnh Tây Pha, từ đó hoàn toàn thoát ly nội dung chính tuyến.

Thời gian còn lại hai giờ, bay qua là không thể nào, muốn ngăn cản Trịnh Thắng Lợi đăng trang, chỉ có thể thông qua điện thoại tầm xa khống chế.

Lấy Hầu Lương Bình thân phận, Lý Duy muốn biết đến Trịnh Thắng Lợi điện thoại, hơi động điểm nhân mạch quan hệ, vẫn là dễ dàng, vấn đề là ——

Như thế nào mới có thể làm cho Trịnh Thắng Lợi dạng này một cái kẻ đầu cơ, tại nội dung cốt truyện kéo dài trong vòng nửa năm rời xa Internet?

Trực tiếp liên hệ Trịnh Thắng Lợi căn bản không có đường nào.

Liên hệ cha hán Trịnh Tây Pha, cũng chỉ có thể đối đưa đến thuyết phục tác dụng.

Như thế nào mới có thể làm cho hán trong thời gian ngắn từ bỏ Internet đâu?

Lý Duy bỗng nhiên nghĩ đến một người.

Trương Bảo Bảo.

Cũng chính là Hoàng Mao Trịnh Thắng Lợi bạn gái, này người tướng mạo có lẽ chỉ có thể coi là bình thường, nhưng là đáng người lại phi thường tiêu hồn Trương Bảo Bảo.

Nhưng là, muốn dùng ái tình để Trịnh Thắng Lợi từ bỏ sự nghiệp?

Không khả năng.

Lý Duy bỗng nhiên nghĩ đến một kiện so ái tình càng khiến người ta trầm mê, để đương đại người trẻ tuổi không có chút nào sức chống cự, độc tính có thể xưng độc phẩm đồ, vật ——

Vương

Giả

Vinh

Diệu.

Nghĩ tới đây, Lý Duy cấp tốc tìm tới Trương Bảo Bảo bối điện thoại.

Tại gọi điện thoại trước đó, trước cho đây số trói chặt Alipay trực tiếp chuyển qua 100 ngàn NDT, ghi chú là thử chơi Vương Giả vinh diệu tiền thưởng.

Về phần cái này mười vạn khối tiền. . . Đều là Hầu Lương Bình, dù sao Lý Duy cũng mang không ra phó bản, không dùng thì phí.

Sau đó, hán bấm Trương Bảo Bảo bối điện thoại:

"Là Trịnh Thắng Lợi bạn gái Trương Bảo Bảo bối sao?"

"Vị nào?"

"Ta là Đằng Tấn trò chơi quảng bá bộ ngành Hầu Lương Bình, đi qua tổng bộ hội nghị quyết định, đặc biệt xin ngài cùng Trịnh Thắng Lợi tiên sinh thử chơi bản công ty lớn nhất sản phẩm mới (Vương Giả vinh diệu) nửa năm, tổng thù lao là 20 vạn NDT, 100 ngàn là ứng trước khoản, nửa năm sau còn có 100 ngàn."

"Có. . . Có loại chuyện tốt này?"

"Người có thể không tin ta, nhưng xin tin tưởng Alipay, tin tưởng người khác dân tộc."

"Này. . . Vậy ta muốn làm sao?"

"Rất đơn giản, tại trong nửa năm này, hai người các người mỗi ngày chơi game thời gian không được thấp hơn 12 giờ, trừ ăn cơm ngủ, cơ bản đều phải gìn giữ trò chơi trạng thái."

"Được. . . Tốt, cái này mười vạn khối ta có thể tùy tiện tiêu sao?"

"Có thể, chỉ muốn các người tuân thủ ước định."

"Không thể tuân thủ làm sao bây giờ?"

"Sẽ phải chịu truy tố."

"Chúng ta nhất định làm theo!"

.

Lý Duy cúp điện thoại.

Sau đó chính như chính mình kế hoạch như thế phát triển.

Trương Bảo Bảo đuổi tại trước com tôi đem Trịnh Thắng Lợi hẹn đi ra.

Trịnh Thắng Lợi nghe xong có chuyện tốt bụng này, có chút thật không dám tin tưởng, nhưng ít ra Alipay bên trong mười vạn khối tiền là thật, cẩn thận tính ra, coi như không có đằng sau 10 vạn số dư,

Chỉ là chơi nửa năm chơi game liền có thể kiếm lời 10 vạn, chuyện tốt như vậy đi chỗ nào tìm?

Chỉ là lòng hân nghĩ, bình thường cường chế quảng bá trò chơi cơ bản đều là cay gà, chơi loại trò chơi này cơ hoàn toàn là lãng phí nhân sinh, nhưng không có cách, ai bảo dạy người ta có tiền đây. . .

Ôm dạng này tâm lý, Trịnh Thắng Lợi thử chơi một chút cái này (Vương Giả vinh diệu).

"Cmn, Bảo Bảo người cũng tới chơi dưới, thật mẹ nó thú vị!"

"Loại đứa bé này trò chơi có cái gì chơi vui —— phúc, thật tốt chơi!"

Hai người nhất thời vui vẻ nở hoa.

Mỗi ngày hơn 12 giờ, đơn giản trừ ngủ ăn thức ăn ngoài đi nhà xí, cơ bản liền chơi game, đâu còn quản cái gì Đại Phong nhà máy những chuyện hư hỏng kia!

.

Như thế như vậy, Lý Duy thông qua gửi nhắn tin một chút, đánh gọi điện thoại, xem xét xung quanh Alipay, hết thấy không đến nửa giờ thời gian, liền thành công giải quyết Hoàng Mao Trịnh Thắng Lợi. . .

Tuy nhiên Lý Duy đặc biệt muốn đem gia hòa này đánh no đòn một trận, nhưng nhiệm vụ lần này quan trọng, tạm thời tha cho hắn một ngựa, làm người phải ôn nhu, không thể bạo lực.

Chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành Chủ Tuyển Nhiệm Vụ, đi qua hệ thống thôi diễn, Trịnh Thắng Lợi đem hoàn toàn thoát ly nội dung chính tuyến, chủ ký sinh đem thu hoạch được dưới đây khen thưởng: 1, khen thưởng 1 tích phân;2, giải tỏa cái vị diện, chủ ký sinh có thể tùy thời lấy thân phận của mình tiến vào;3, khai phóng Bản Vị Diện Thương Thành, chủ ký sinh có thể tại bất luận cái gì thời gian, bằng tích phân mua sắm Bản Vị Diện bất luận cái gì thương phẩm

Lý Duy chợt cảm thấy sáng khoái tinh thần.

"Cái này tích phân cũng quá dễ kiếm đi!"

.

Trước đến xem vị diện Thương Thành có nào đồ tốt.

Vị diện Thương Thành —— (In The Name Of People)

Cao Hiểu Cầm - Sơn Thủy trang viên: 50 tích phân

Thái thành công - Mercedes-Benz S600L: 2 tích phân

Cao Hiểu Cầm - Chevrolet G MC nhà xe: 2 tích phân

Cao Ngọc lương - Audi A6L: 1 tích phân

Kỳ - Toyota Pardo: 1 tích phân

Kỳ - C SLR4 hình súng bắn tia: 1 tích phân

Cao hiểu phượng (hoàn bích bản): 1 tích phân

Cao Ngọc lương - cổ áo hình chữ V dệt len Áo: Miễn phí

Lý Đại Khang - Cùng khoản ly nước: Miễn phí

Sơn Thủy trang viên - Ngoại Ngữ nguyên bộ: Miễn phí

...

Lý Duy liếc một chút quét xuống đến, nhất thời mộng bức.

Đất đai sở hữu, xe hơi, súng bắn tia, chén nước, dẹt lên Áo. . . Những vật này có thể mua bán tình có thể hiểu, nhưng Cao Hiểu Phụng (hoàn bích bản) là cái quý gì?

Son Thủy trang viên ngoại ngữ toàn bộ lại là cái gì quý?

Đây không phải nói rõ lấy để cho người ta phạm tội sao!

"Không được, muốn khắc chế."

.

Từ WC đi ra, Lý Duy bùng bít lấy bụng dưới làm tiêu chảy hình, lấy ứng phó Chung Tiểu Ái hơi có vẻ hoài nghi ánh mắt, lập tức ngồi vào phòng khách trên ghế sa lon, suy nghĩ tiếp xuống kế hoạch.

Lý Duy ý nghĩ rất đơn giản.

Hắn muốn gom góp 2 cái tích phân, mua sắm một đài bốn ba Kỳ Hạm xe con S 600L, dùng cái này làm đỉnh hôn lễ vật, trực tiếp hướng bạn gái cầu hôn.

Bạn gái nhìn thấy gần hai trăm vạn Mercedes-Benz, nhất định sẽ hồi tâm chuyển ý, đáp ứng gả cho mình, cứ như vậy, phụ thân nhìn thấy chính mình kết hôn, nhất định sẽ rất vui vẻ, chỉ cần phụ thân tâm tình tốt, hắn liền càng có thể chống đỡ càng nhiều thời gian. . .

Cái này cho mình đầy đủ thời gian tới làm nhiệm vụ, cầm tích phân, cuối cùng tại Tiên Hiệp hoặc Huyền Huyền vị diện, đổi lấy thần tiên y thuật, nhất cử giải quyết lão ba ung thư, không chỉ có như thế, thậm chí làm cho phụ mẫu sống lâu trăm tuổi, Nghìn tuổi!

Vấn đề là, hiện tại Lý Duy hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ chỉ thu hoạch được 1 cái tích phân, thái thành công Mercedes-Benz lại muốn 2 cái tích phân, đi đâu kiếm lại 1 cái tích phân đâu?

"Đúng!"

Đã có Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, có thể hay không còn có Chi Nhánh Nhiệm Vụ đâu?

Chủ Thần không có cho ra cái gì nhắc nhở, Lý Duy chỉ có thể tận lực nhớ lại toàn nội dung cốt truyện tiết, đến tìm kiếm khả năng Chi Nhánh Nhiệm Vụ.

Nửa ngày về sau, thật đúng là để hắn tìm ra hai nơi khó chịu .

Đầu tiên ——

Trần Nham Thạch không đáng chết.

Trần Nham Thạch loại này Lão Cách Mạng nhà là Lý Duy rất kính nể nhân vật, tại kịch bên trong, hắn nhiều lần đưa đến quan trọng tác dụng, cứu vãn nội dung cốt truyện tại nguy nan ở giữa, thậm chí có thể nói đúng là hắn, một tay kéo ra roi vào trong nguy cấp Lý Đại Khang cùng Hầu Lương Bình hai người.

Nhưng mà loại này Lão Cách Mạng nhà, sau cùng lại bởi vì tưởng niệm nhi tử, lo lắng hết lòng mà chết. . .

Khó chịu!

Lần ——

Có người phải chết.

Người này tên là Đỗ Bá Trọng, là N năm trước vì Triệu Thụy Long bày mưu tính kế sinh ý đồng bọn , có thể nói chính là người này, một tay tạo thành toàn kịch sở hữu bị kịch.

Kéo Cao Hiểu Cầm, Cao Hiểu Phụng tỷ muội xuống nước. . .

Lợi dụng Cao Hiểu Phụng kéo Cao Ngọc Lương xuống nước. . .

Lợi dụng Cao Hiểu Cầm kéo Kỳ Đồng Vĩ xuống nước. . .

Ở giữa còn cùng Triệu Thụy Long, cường đùng Cao Hiểu Cầm N lần, tạo thành Cao Hiểu Cầm ba lần sinh non, thậm chí không thể sinh đẻ, đơn giản không bằng cầm thú!

Nếu như chỉ là Triệu Thụy Long Nhất người gây sóng gió, lấy Triệu Thụy Long Trí thương cùng tính nết, có thể chống ba tập hợp? Không khả năng.

Kết quả Đại Kết Cục thời điểm, Triệu Thụy Long bị phán tử hình, mà Đỗ bá trọng lại vẫn nhón nhơ ngoài vòng pháp luật, để cho người ta thực sự không thể nào hiểu được. . .

Cũng may Lý Duy làm khó chịu nội dung cốt truyện Kê Hủy Diệt, cũng không cần qua phòng đoán đạo diễn mưu đồ, khó chịu liền trực tiếp cải biến!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kê Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Lão tử nhân sinh sắp biến thiên!

Thứ nhất, diệt Đỗ Bá, Lý Duy đương nhiên sẽ không tự mình đi làm, thế là trực tiếp hoa một trăm vạn nặc danh tìm Hache-man, nhưng không phải lập tức hành động, mà là yêu cầu đối phương tại nửa năm sau diệt đi Đỗ Bá —— dù sao Đỗ Bá tại hậu kỳ đối nội dung cốt truyện hướng đi cực kỳ trọng yếu, nếu là Đỗ Bá sớm treo, đối nội dung chính tuyến ảnh hưởng rất lớn.

Thứ hai, cứu Trần Nham Thạch, nhất định phải để lão nhân gia ông ta giữ vững con trai ổn định hồi tỉnh gửi thư đọc, dạng này hấn liền sẽ không bởi vì lo lắng hết lòng cùng tư niệm quá độ mà chết.

Vấn đề là, Trần Hải ngày mai buổi sáng mới có thể bị xe đụng, Lý Duy cũng không thể sớm nói cho lão nhân gia ông ta, con của hấn ngày mai sẽ bị xe đụng sau đó tại Đại Kết Cục tỉnh lại, dạng này ngược lại sẽ cho người hoài nghi mình.

Nếu là trực tiếp ngăn cản Trần Hải bị xe đụng mà nói, này Hầu Lương Bình căn bản không có thuyên chuyển công tác Hán đông khả năng, dạng này liền sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng nội dung chính tuyến, ngược lại sẽ bị Chủ Thần trừ điểm. .

Tuy nhiên Hầu Lương Bình cùng Trần Hải là bạn bè thân thiết, nhưng dù sao Trần Hải sau cùng sẽ tỉnh, Lý Duy căn bản không cần thiết cố ý cứu hấn.

Nói cách khác, Lý Duy nhất định phải ngày thứ hai Trần Hải xảy ra chuyện về sau, mới có thể đi tố Trần Nham Thạch tư tưởng công tác, cách bây giờ. .

Còn có 15 giờ!

Đêm dài đằng đẵng, làm sao vượt qua đâu?

Ăn xong cơm tối, bồi nhi tử cùng cháu gái tâm sự, lại nhìn điểm hoàng kim hồ sơ phim truyền hình, Lý Duy liền cùng Chung Tiểu Ái lên giường ngủ. .

Chung Tiểu Ái rất tự nhiên cởi lực sắc áo len sợi, rút đi màu đen quần, kéo áo lót màu tím, sau cùng thay đổi xinh xắn áo ngủ màu hồng, một mặt hạnh phúc rúc vào Lý Duy trong ngực.

Lý Duy toàn bộ hành trình nhìn ở trong mắt.

Giờ phút này trong ngực dán chặt lấy Chung Tiểu Ái mềm mại bộ ngực, cái này tràn ngập dụ hoặc vợ người vị đạo, để hấn trong nháy mắt trưởng hồng mặt, cảm giác máu mũi đều nhanh muốn chảy ra. .

Nhưng là Lý Duy cũng là có bạn gái người, lúc này cũng không thể phạm sai lầm a!

Chung Tiểu Ái cảm giác có gì đó không đúng.

"Ngươi đỏ mặt?"

Nhìn qua một mặt ngây thơ Lý Duy, Chung Tiểu Ái đầy mắt đều là năm đó yêu đương lúc bóng dáng, như hồ sói đồng dạng hormone trong nháy mắt bạo rap, cả người trực tiếp cười đến Lý Duy trên thân.

Lý Duy nhanh chóng chế không nổi thể nội Hồng Hoang chi lực, nhưng lý trí còn tại:

"Đêm nay ta có chút không thoải mái. ."

"Ta nhìn ngươi đêm nay so bình thường càng có hào hứng, vừa lúc ta cũng không quá dễ chịu, cảm giác nóng quá, giống như tìm tới năm đó yêu đương lúc cảm giác. ."

Chung Tiểu Ái nói nói liền, liền nghiêng người tắt đèn, sau đó phối hợp cởi sạch y phục, không đợi Lý Duy phản kháng, ba lần hai trừ hai đẩy ngược hấn.

Trừ thoải mái bên ngoài, Lý Duy có chút áy náy.

Nhưng tí mi nghĩ lại, nơi này là phim truyền hình nội dung cốt truyện thể giới, mình bây giờ hành vi, thực cùng * xóc lọ cũng không vốn chất khác nhau, vì sao muốn áy náy?

Nếu như tận lực cự tuyệt Chung Tiểu Ái, ngược lại làm cho nàng hoài nghi, thậm chí ảnh hưởng tình cảm vợ chồng, nghiêm trọng lời nói thậm chí sẽ ảnh hưởng nội dung chính tuyến, cuối cùng rất có thể sẽ bị Chủ Thần trừ điểm!

Một đêm này, qua dài đằng đẵng a. . .

.

Hôm sau trời vừa sáng, Lý Duy đen mắt quây lại.

Rất nhanh hần liền tiếp Trần Hải điện thoại, trơ mắt nhìn lấy Trần Hải bị đụng thành người thực vật, cũng không có bất kỳ cái gì nhắc nhở.

Chính mình lập tức đuổi tới Hán đông, đi vào Trần Hải phòng bệnh, ở đây gặp được Trần Nham Thạch.

Nhưng là cùng nguyên tác nội dung cốt truyện khác biệt, Lý Duy bản Hầu Lương Bình mất lộ ra kiên định, nắm chắc Trần Nham Thạch thô ráp hai tay, trên mặt không có bất kỳ cái gì bi ai chỉ sắc.

"Trần lão ngài không cần lo lắng, ta biết một cái người thực vật phương diện khám và điều trị chuyên gia, hần có cái đặc điểm, cũng là tại người bệnh hôn mê nửa năm sau mổ, xác xuất thành công 98%, có thể xưng Thần Y!"

"Thật? Nhanh giới thiệu cho ta giới thiệu."

Lý Duy cho Trần Nham Thạch một chiếc điện thoại, là một cái nước Mỹ dây số, đến từ Merilen châu - Ba Nhĩ ma thành phố [Johan Hopkins bệnh viện] Robert thầy thuốc.

Trần Nham Thạch cấp tốc tới thông điện thoại.

Lý Duy ở một bên dùng sứt sọc tiếng Anh cho hai người phiên dịch.

Lý Duy đem thành phố bệnh viện kiểm tra báo cáo kỹ càng báo cho Robert thầy thuốc về sau,

Đối phương khiêm tốn cho rằng chỉ có tám thành phẫu thuật chữa trị dẫn đầu, nhưng là tiền giải phẫu dùng rất cao, muốn 50 vạn đô la mỹ, không sai biệt lắm hơn ba triệu người dân tệ bộ đáng.

Những này đương nhiên là Lý Duy đã sớm an bài tốt!

Vì gia tăng chân thực cảm giác, cái này Robert thầy thuốc ngửi khí hơi có vẻ ngao mạn, nhưng là cụ thể được giải phẫu phương diện làm theo lại khiêm tốn, rất chuyên nghiệp, đương nhiên, chào giá nhất định phải Cao. . .

Kín đáo như vậy âm mưu, cứu từ sốt ruột Trần lão có thể không mắc mưu?

Không khả năng.

Trần Nham Thạch lau khô nước mắt, hưng phấn đơn giản lời nói không có mạch lạc.

"Được. . . Hảo hảo, Robert bác sĩ, thật sự là quá tốt, tiền ta chẳng mấy chốc sẽ gom góp, ta hẹn trước nửa năm sau phẫu thuật, đến lúc đó ngài nhất định phải tại a!"

"Ta nhất định tại."

. . .

Giải quyết Trần lão về sau, Lý Duy rời đi bệnh viện.

Cũng thuận đường rời đi (In The Name Of People).

Chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành hai hạng nội dung cốt truyện cải biến!

Đi qua Chủ Thần thôi diễn, hạng thứ nhất diệt Đỗ Bá trong kế hoạch, skiller nhiệm vụ thành công, nhưng mình cũng bị bảo tiêu giết chết, thành công tiêu diệt khó chịu nội dung cốt truyện, khen thưởng chủ ký sinh 0.5 tích phân; hạng thứ hai cứu văn Trần Nham Thạch trong kế hoạch, Trần Nham Thạch sống sót, cuối cùng an hưởng tuổi già, thành công tiêu diệt khó chịu nội dung cốt truyện, khen thưởng chủ ký sinh 0.5 tích phân.

Lý Duy trở lại quán Café.

Hoàn thành ba kiện nhiệm vụ, tăng thêm một đêm ác chiến, giờ phút này hân sắc mặt có chút vẻ mệt mỏi, nhưng là tinh thần lại như đánh máu gà đồng dạng phấn chấn.

$1 + 0.5 + 0.5 = 2!$

Tay cầm 2 cái tích phân hân, lập tức mua sắm thái thành công Mercedes-Benz S600L.

Chúc mừng chủ ký sinh thành công mua sắm trang bị [thái thành công Mercedes-Benz S600L], tiêu hao 2 tích phân, còn thừa 0 tích phân, vô luận khắp nơi trong hiện thực vẫn là tại hân vị diện bên trong, sử dụng nên trang bị đều sẽ tiêu hao trạng thái giá trị, mời chủ ký sinh làm theo khả năng.

Lý Duy vô ý thức liếc mắt Chủ Thần màn hình.

Đăng cấp : 1

Trạng thái : 10%

Tích phân : 0

Kỹ năng : Không

Trang bị : Mercedes-Benz S600L((In The Name Of People))

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh khôi phục trạng thái giá trị cũng tận lực đề bạt đăng cấp.

Liếc một chút quét xuống đến, Lý Duy đối hiện thực này nhiệm vụ có chút mộng bức.

"Đăng cấp cùng trạng thái giá trị đến có ích lợi gì a. . . Ta làm như thế nào khôi phục trạng thái giá trị? Lại nên như thế nào mới có thể đề bạt đăng cấp đâu?"

Đơn giản mà nói, [đăng cấp] đại biểu cho chủ ký sinh tổng hợp năng lực, [trạng thái] đại biểu chủ ký sinh tổng hợp thể lực —— tại hiện thực thể giới ăn uống no đủ cũng nghỉ ngơi tốt, liền có thể cấp tốc khôi phục trạng thái giá trị; mà sử dụng trang bị hoặc kỹ năng, cùng vượt qua được vì bản thân, đều sẽ tiêu hao trạng thái giá trị, một khi trạng thái giá trị là 0, chủ ký sinh sẽ hoàn toàn tử vong.

"Này nên như thế nào đề bạt đăng cấp?"

Cùng trạng thái giá trị đồng dạng, đăng cấp chỉ có thể ở hiện thực thể giới đề bạt. Đăng cấp đại biểu tổng hợp năng lực, bao quát chủ ký sinh tinh thần định lực, đối thoại mới điểm nắm chắc, đối ngược điểm lẫn tránh, đối trang bị cùng kỹ năng thuần thực vận dụng —— muốn muốn tăng lên đăng cấp, liền muốn chủ ký sinh suy nghĩ thông suốt, tâm tình thông thuận, không thể có nửa điểm biệt khuất, vô luận gặp được chuyện gì, đều cần tính trước kỹ càng, không quan tâm hơn thua, lợi dụng kỹ năng cùng trang bị, cuối cùng giải quyết tốt đẹp.

Làm một cái Vồng Văn người, Lý Duy rất nhanh hiểu được:

"Người ý là, vô luận gặp được tình huống như thế nào, đều phải gìn giữ trang bức tư thái, đối với đối thủ áp dụng vô tình đánh mặt sao?"

Có thể hiểu như vậy.

"Phốc —— "

Lý Duy trước mắt nhất thời mở sáng lên.

Phảng phất hết thảy bị kịch tan tành mây khói.

Từ vị diện trong Thương Thành mua được xe Mercedes, giờ phút này liền đặt ở quán Cafe trong ga ra tầng ngầm.

Lý Duy tạm thời lại tìm tới một cái hộp quà tặng, cái chìa khóa xe giặt sạch sẽ bọc lại.

Hồng hồng cái hộp nhỏ, nhìn qua phá lệ tinh xảo, vui mừng, chắc hẳn nhất định có thể cho bạn gái một cái to lớn kinh hi!

Thuận tiện lấy, hân còn miễn phí mua Lý Đại Khang chén nước cùng Cao Ngọc Lương cổ áo hình chữ V dệt len áo, chuẩn bị đem đưa cho đang ở bệnh viện lão ba, bởi vì lão ba thể nhưng là hai cái nhân vật kia trung thành Fan.

Giải quyết những thứ này về sau, Lý Duy dài thở phào một hơi, thỉnh linh bùng lên trước mặt bị kịch, đem cà phê uống một hơi cạn sạch, trạng thái giá trị

tùy theo tăng vọt 10 phần trăm:

"Lão tử nhân sinh sắp biến thiên!"

...

Sau mười phút.

Một cái cách ăn mặc thời thượng lại mang theo thanh lãnh nữ nhân trẻ tuổi, vội vã chạy tới, chính là Lý Duy bạn gái ——

Hàn Y Ly.

Báo trước: Chương Chương 4:, chúng ta chia tay đi

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4: chúng ta chia tay đi

Phong cách tây tên.

Thời thượng trang phục.

Một đầu giả dận màu nâu tóc quăn, theo cát bước mỹ lệ dao động, da thịt trắng nõn, răng trắng môi đỏ, một thân bó sát người trang phục nghề nghiệp, hai cái Hận Thiên Giày cao gót, cùng tay đeo Lý Duy cho mua màu đen COACH nữ túi. . .

Đơn giản tới nói, đó là cái ba câu nói liền có thể khái quát toàn bộ nữ nhân: Ngũ quan sáu điểm xinh đẹp, dáng người tám điểm nóng nảy, tính cách mười phần hám của.

Thực sự một năm trước, là Hàn Y Ly đuổi ngược Lý Duy.

Hàn Y Ly sở dĩ đuổi ngược Lý Duy, đến một lần bởi vì Lý Duy phụ thân là trong vùng một cái tiểu quan, gia đình dù sao cũng hơi tích góp; thứ hai Lý Duy tại từ chức trước, cũng là công ty bên trong tiềm lực cổ, năm cũng coi là lương cao; thứ ba, Lý Duy bản thân đáng đáp cũng không xấu. . .

Hiện tại Hàn Y Ly muốn chia tay nguyên nhân cũng rất đơn giản, Lý Duy phụ thân muốn treo, Lý Duy cũng bị công ty từ, mà hần nhiều năm tích góp thế mà không có mua nhà!

"Đàn độn a cái này cả nhà!"

Hàn Y Ly là nghĩ như vậy.

Lý Duy đại khái cũng có thể đoán được nàng tâm tư.

Nhưng người dù sao cũng là có cảm tình động vật, mặc kệ Hàn Y Ly thế nào tính cách, Lý Duy xác thực ưa thích qua người ta, đến mức nhìn thấy muốn chia tay mạnh mẽ về sau, Lý Duy thương tâm lộ tốt nhiều.

Giờ phút này ——

Vừa vừa đến quán Cafe, Hàn Y Ly không chút nào chào hỏi, trực tiếp vào chỗ, liền một ly cà phê đều không điểm, cấp tốc tiến vào chủ đề:

"Ta hôm nay có việc muốn nói với người."

Lý Duy thấy một lần hình thức không ổn, tranh thủ thời gian lấy ra hồng sắc hộp trang sức, hai tay nắm thật chặt, nhìn qua phá lệ trịnh trọng, tràn ngập lấy nồng đậm yêu thương:

"Vừa vặn ta cũng có sự tình muốn nói với người, chúng ta kết —— "

"Chúng ta chia tay đi."

Lý Duy tốc độ nói cuối cùng vẫn là theo không kịp nữ nhân môi mỏng.

Nhìn qua Hàn Y Ly lạnh lùng khuôn mặt, Lý Duy nắm chặt đũa hộp hai tay, bỗng đứng lỏng.

Kỳ quái là, trong chớp mắt này, hẳn lại không có bao nhiêu bi thương. . .

Sao nói một chút đầu, có lẽ là sau khi xuyên việt tâm cảnh biến hóa, chẳng những để hẳn không có chút nào bi thương, lại còn có loại ngoài ý muốn giải thoát cảm giác, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến Chủ Thần câu nói kia ——

Muốn muốn tăng lên đẳng cấp, chủ ký sinh liền muốn suy nghĩ thông suốt, tâm tình thông thuận, không thể có nửa điểm uất ức, vô luận gặp được chuyện gì, đều cần tính trước kỹ càng, không quan tâm hơn thua, lợi dụng kỹ năng cùng trang bị, cuối cùng giải quyết tốt đẹp.

Lý Duy bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Thế là trầm mặc nửa ngày, chỉ hơi hơi thờ dãi.

"Tốt a."

Hàn Y Ly bỗng đứng khẽ giật mình, có chút không dám tin tưởng lỗ tai mình.

Lý Duy thần sắc lạnh nhạt, chém đinh chặt sắt:

"Ta nói xong đi."

.

Hàn Y Ly hoàn toàn ngây người.

Vì ứng đối Lý Duy khả năng dây dưa, nàng chuẩn bị đại lượng lời thoại, chỉ là không nghĩ tới, Lý Duy lại dễ dàng như vậy đồng ý, cái này khiến nàng nhất thời thờ phào, đồng thời tâm lý lại lại có chút thất lạc cùng không cam lòng.

Nam nhân này chẳng lẽ một mực đang đùa nghịch ta chơi?

Tính toán, những này đều không trọng yếu, nàng đã có Như Ý Lang Quân!

Nhưng nếu cứ như vậy kết thúc trận này chia tay nghi thức mà nói, nàng cũng quá thật mất mặt.

Thế là lấy một loại răn dạy khẩu khí mặt lạnh hỏi:

"Ngươi biết ta vì cái gì rời đi ngươi sao?"

Lý Duy lắc đầu.

Hàn Y Ly lập tức ném ra ngoài chuẩn bị kỹ càng lời kịch:

"Ngươi quá không lên tiến vào, thật vất vả có chút tích góp, ngươi thế mà không mua nhà tử, hiện tại tốt, toàn khoát lên cha ngươi tiền thuốc men bên trong. . . Ta bạn thân đồng học, hiện tại cái nào không phải đi BMW Audi? Ngày nào không phải luyện yoga làm làm đẹp? Cái nào ở không phải học khu Đại Phòng hoặc là tân hồ biệt thự? Ta nếu là theo ngươi, tại trong bằng hữu rốt cuộc không ngẩng đầu được lên, thực ta nguyện vọng rất đơn giản, chỉ muốn tìm có thể dựa vào nam nhân, thời gian chứng minh ngươi cũng không phải là loại nam nhân này."

Nghe đến đó, Lý Duy thấy buồn cười, tiện tay đem hộp trang sức bỏ vào túi:

"Thật sao? Ta hôm nay vốn là muốn cho ngươi một cái ngạc nhiên tới,

Xem ra hiện tại không cần đến."

"Ta minh bạch ngươi tâm ý, nhưng giữa chúng ta là không thể nào, xã hội này chính là cái này bộ dáng, hi vọng ngươi chớ có trách ta."

"Ừm, ta sẽ không."

"Dạng này tốt nhất."

"Ừm"

.

Cứ như vậy, hai người và chia đều tay.

Hàn Y Ly cũng không quay đầu lại vung cửa rồi đi, liền hướng Gara tầng ngầm đi đến, về phần Lý Duy mua cho hắn có giá trị không nhỏ COACH túi, nằng không có bất kỳ phải trả ý tứ.

Lý Duy cũng đi theo rồi đi quán Cafe, không nhanh không chậm đi theo Hàn Y Ly sau lưng.

Hàn Y Ly một bên lắc đầu, một bên cười lạnh, mấy bước về sau, không thể nhìn được nữa, phần nộ xoay người lại, nghiêm túc lại băng lãnh hô:

"Lý Duy, chúng ta đã chia tay!"

Lý Duy chỉ là cười một tiếng.

"Ngươi hiểu lắm, ta phải đi lấy xe."

Tại Hàn Y Ly trong trí nhớ, Lý Duy cho tới bây giờ đều là đi tàu địa ngầm đi làm, tuy nhiên lấy hắn tiền lương, mua chiếc mười mấy vạn xe không thành vấn đề, nhưng trên thực tế đâu, hắn đem tiền lương tất cả đều giao cho phụ mẫu, chính mình trải qua Khổ Hành Tăng một dạng sinh hoạt.

Bởi vậy tại Hàn Y Ly xem ra, Lý Duy là quả quyết sẽ không mua xe.

"Ngươi lái người khác xe tới?"

Lý Duy nhún nhún vai:

"Đúng vậy a, vốn là muốn đưa cho người nào đó, đáng tiếc không có đưa đi."

Nghe được tin tức này, Hàn Y Ly không chút nào hưng phấn, ngược lại hiện ra cực lớn chán ghét:

"Vói, ta mình bạch ngươi ý tứ, nhưng xin đừng nên ở trước mặt ta đánh cảm tình bài được không? Cái này căn bản vô dụng, nữ nhân một khi chia tay mười đầu trâu đều kéo không trở lại, ta rất cảm tạ ngươi nỗ lực. . . Nhưng mười mấy vạn xe ngươi vẫn là lưu tại chính mình lái đi."

Lý Duy cũng không đi tranh chấp, chỉ "Ừ" một tiếng, liền không nói thêm gì nữa.

Hàn Y Ly khẽ cắn môi, trên mặt lạnh lùng vẻ giận, gia tốc hướng đi nhà để xe.

.

Tại nhà để xe một góc, một cỗ trắng nõn như tẩy Bảo Mã-BMW 520L ssi bá khí đậu ở chỗ đó.

Tại Bảo Mã-BMW ghế điều khiển bên trên, một cái nhìn hơn ba mươi tuổi, diện mạo xấu xí nam nhân, ngồi yên lặng, một bộ căn trọng kính đen, không thể nghi ngờ tăng thêm hắn nhan giá trị, mà trên tay kim sắc đồng hồ, làm theo cùng hắn tiền nhiều khí chất hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Đây là người có tiền!

Hàn Y Ly trực tiếp hướng đi Bảo Mã-BMW, mở cửa xe, cũng không quay đầu lại chui vào.

Lại không nghĩ Lý Duy cũng đi theo.

Hàn Y Ly quả là nhanh muốn chọc giận điên, hướng Lý Duy trực tiếp quát:

"Nguyên lai mua xe đều là giả à, nói đến ngươi vẫn là muốn dây dưa đến cùng đúng không?"

Lý Duy dở khóc dở cười, không biết nên đáp lại ra sao.

Bảo Mã-BMW nam giờ phút này ánh mắt hơi tụ, trong nháy mắt hiểu được Lý Duy thân phận, liền hướng Lý Duy mỉm cười, trong tươi cười tràn ngập điệu thấp lại xa hoa cảm giác ưu việt.

"Ngươi tốt, ngươi là Lý Duy đi, Y Ly cùng ta nói qua ngươi. . ."

Cái này một cái chính gốc "Y Ly" nghe phá lệ thân thiết, nhưng là hắn cũng không có xuống xe, mà chính là lấy người thắng lợi tư thế cùng rộng lớn hung hoành, đối Lý Duy "An ủi" nói:

"Y Ly nói ngươi công tác bị từ, nếu như không chê mà nói, có thể đến công ty của ta đi làm, lấy ngươi mới có thể kiếm miếng cơm ăn không khó."

"Không, cảm ơn, ta hiện tại cho càng cao hơn một cấp người làm thuê."

Lý Duy thuận thế chia chia trời.

Cao cấp hơn người tự nhiên chỉ là Chủ Thần.

Bảo Mã-BMW nam nụ cười trên mặt hơi hơi cứng đờ, chỉ cảm thấy đụng phải người bị bệnh thần kinh, liền lắc đầu khinh miệt, không nói nữa.

Hàn Y Ly thực sự nhìn không được, trực tiếp cười lạnh nói:

"Điều lúc này ngươi còn đang khoác lác, Lý Duy, ngươi liền không thể thực tế một chút sao? Giữa chúng ta đã không có khả năng, van cầu ngươi không nên quẩn quanh ta được không?"

"Ngươi thật hiểu lầm, ta là tới lấy xe."

Lý Duy dờ khóc dờ cười.

Làm chứng minh bạch chính mình nói tới, hắn lập tức mở ra hồng sắc hộp trang sức, đem bên trong chìa khóa xe lấy ra, y nguyên hướng phía xe BMW chậm rãi đi đến. . .

Hàn Y Ly coi là Lý Duy còn mạnh hơn đưa xe đến cầu hôn, tức giận tới mức lắc đầu, trong mắt buồn bã bất hạnh, giận không tranh, thẳng giận dữ nói:

"Ngươi không có cứu."

Ngay sau đó đối Bảo Mã-BMW nam nói:

"Chúng ta đi thôi."

Bảo Mã-BMW nam mỉm cười, không nhìn đi tới Lý Duy, mang theo người thắng lợi tư thái, nhẹ nhàng thoải mái khởi động động cơ, tiêu sái mở ra đèn lớn.

Đúng lúc này ——

Chợt nghe một bên màu đen lao vút "Tích" vang một tiếng.

Hàn Y Ly bỗng dừng khê giật mình.

Phá vỡ năng thế giới quan một màn phát sinh.

Báo trước: Chương Chương 5:, Mercedes-Benz uy lực

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Mercedes-Benz uy lực

Tại Hàn Y Ly mộng bức trong ánh mắt.

Lý Duy kéo chạy Mercedes-Benz cửa xe, xoay người ngồi vào qua, trên mặt giềng cổ không gọn sóng.

Hình ảnh dừng lại.

Thời gian ngưng kết.

Hàn Y Ly sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, phảng phất có một quả bom tại trong đầu ầm vang nổ vang, trong tai ong ong vang lên không ngừng, trong đầu lập đi lập lại thoáng hiện ba chữ. . .

Không có khả năng.

Không có khả năng.

Không có khả năng!

Làm một cái hộp cách coi trọng tiền bạc nữ nhân, Hàn Y Ly liếc một chút đã cảm thấy cái này lao vút khí tràng không thể tầm thường so sánh, mảnh xem xét qua, đuôi xe thành linh treo S 600L tiêu chí!

S 600L chính là lao vút Kỳ Hạm xe con, quan phương báo giá muốn hơn hai trăm vạn, mà chính mình lấy cái này chiếc BMW 525, chỉ cần hơn 40 vạn, nói cách khác, một chiếc Mercedes-Benz S600L tiền không sai biệt lắm có thể mua được 5 cái Bảo Mã-BMW 525!

Lại càng không cần phải nói, đài này Bảo Mã-BMW là bên cạnh nam nhân duy nhất ngồi xe, mà Lý Duy lao vút chỉ là đưa tặng cho mình một kiện lễ vật mà thôi. . .

Nghĩ tới đây, nàng một mặt trắng bệch kêu dừng Lý Duy:

"Chờ một chút —— "

"Ừm?"

"Ngươi, cái này. . . Đây là xe của ngươi?"

"Làm sao?"

Hàn Y Ly thanh âm có chút run rẩy:

"Ngươi muốn mua cho ta xe?"

Lý Duy châm lửa lấy xe, sáng lên so Bảo Mã-BMW 525 xa hoa hơn đèn lớn, đối Hàn Y Ly ôn nhu một chút gạt đầu, lập tức cười nhạt một tiếng:

"Vốn là, bây giờ không phải là."

Nghe đến đó, Hàn Y Ly trong đầu lần nữa ông nổ vang, cảm giác tim như bị đao cắt, phảng phất gặp Ngũ Mã Phân Thây đồng dạng thống khổ!

Lý Duy trong nhà nguyên lai đến có tiền như vậy sao!

Vì sao Lý Duy một mực điệu thấp như vậy đâu?

Chẳng lẽ hắn một mực đang lừa gạt mình sao?

Muốn xem ra bản thân đối với hắn thực tình?

Hiện tại nam nhân tại sao có thể như vậy chứ?

Tựa như đun sôi vọt bay, lại tốt giống như cùng một tòa Mỏ vàng sụt qua người, Hàn Y Ly cảm giác mình thật sự là quá ngu quá ngu, thế là khóc mặt bắt đầu tự quyết định:

"Không, không. . . Vâng vâng, ngươi khẳng định là làm cái gì, đó là cái thiên đại hiểu lầm, ta hiện tại thật rất cảm động, cảm ơn ngươi cho ta tình như vậy lễ vật."

Nàng một bên khóc, một bên nghĩ muốn đẩy cửa xuống xe.

Bảo Mã-BMW nam lại nắm chắc tay nàng.

"Y Ly, ngươi khác xúc động, đây là lao vút kiểu mới nhất cấp C, hơn ba mươi vạn, người ta gọi là Tiểu S, chỉ là bộ dáng có chút giống thôi, cùng ta Ngũ Hệ căn bản không tại một cái cấp bậc bên trên."

Hàn Y Ly chỗ nào chịu tin tưởng, nghĩ tư bên trong hô hào:

"Ngươi cho ta không biết S 600L mấy chữ này sao?"

"Y Ly a, nhìn vấn đề không thể chỉ nhìn bề ngoài a, mua cấp C người thích nhất đòi S nhãn hiệu, loại tình huống này rất phổ biến, hiện tại người a, cũng là táo bạo, mua lao vút chính là vì trang bức, không bằng Bảo Mã-BMW điệu thấp thực sự. . ."

Hàn Y Ly khóc lắc đầu:

"Ngươi còn đang gạt ta, xe này rõ ràng so xe của ngươi còn dài hơn!"

"Xe cũng không phải càng dài càng tốt."

"Ngươi tin không?"

". . ."

Ngay tại hai người liên tục cãi cọ lúc, Lý Duy kích nổ lấy xe, cũng không quay đầu lại lái xe đi.

Hàn Y Ly nổi điên giống như vung cửa mà ra, nhìn qua lao vút đi xa xa hoa bóng lưng, khàn cả giọng hô to:

"Lý Duy, ngươi trở về!"

Đáng tiếc Lý Duy rất mau rời đi ga ra, đập lên bệnh viện nhìn phụ thân lộ trình, trên đường đi hân hê hát, hưởng thụ lấy hai trăm vạn cấp điều khiển thừa thể nghiệm, không khỏi nói một mình lấy:

"Vì cái gì ta hiện tại tuyệt không thương tâm, ngược lại còn có thoải mái đâu? Vậy đại khái cũng là Xuyên Việt Giả cái gọi là suy nghĩ thông suốt đi."

.

Nhưng là rất nhanh, hân nhận được Hàn Y Ly điện thoại.

Mới đầu hân không có tiếp, nhưng Hàn Y Ly không biết mệt mỏi lặp đi lặp lại đánh tới, còn gửi nhắn tin nói, nếu như không tiếp nàng điện thoại, nàng liền đi Lý Duy nhà chờ hân.

Bất đắc dĩ, Lý Duy đành phải dừng xe nghe.

Đầu bên kia điện thoại truyền đến ủy khuất khóc lóc kẻ lẻ âm thanh:

"Lý Duy, ta hôm nay nhìn thấy ngươi thực tình, ngươi biết không, ta cảm động sắp khóc, vừa rồi nam nhân là ta bà con xa biểu ca, thuận đường tiếp ta, ngươi tuyệt đối không nên có hiểu lầm gì đó a, chúng ta về sau phải thật tốt."

Lý Duy lại là tỉnh táo dị thường:

"Trước ngươi nói rất đúng, ta cho không ngươi tương lai, chúng ta không có sau này."

"Ngươi khẳng định hiểu lầm, ngươi hôm nay không phải câu hôn tới à, ta đáp ứng ngươi, chúng ta lập tức liền có thể lĩnh chứng."

"Phốc. . ."

Nữ nhân một khi chia tay mười con trâu đều kéo không trở lại. . .

Hồi tưởng vừa rồi câu nói này, Lý Duy nhin không được cười lên.

Mười con trâu đều kéo không trở lại nữ nhân, xe Mercedes lại có thể kéo về được.

Lúc này, Hàn Y Ly đã khóc ra thành tiếng, giống như là cái thụ thương nữ nhân:

"Lý Duy, ngươi tại sao phải gạt ta, muốn đối ta giấu diếm những chuyện này, chúng ta cùng một chỗ hơn một năm, ta là dạng gì nữ nhân ngươi còn không biết à, van cầu ngươi lại cho ta một cơ hội được chứ, ngươi phải hiểu được ta đối với ngươi thực tình. . ."

Lý Duy kìm chút cười.

Nhưng lại lười nhác phản bác.

Chỉ nói câu:

"Chúng ta vẫn là gặp lại đi."

Hàn Y Ly y nguyên dây dưa không bỏ:

"Lý Duy, ngươi thật nhẫn tâm à, chúng ta gặp mặt đàm có thể chứ? Ngươi nhất định muốn gặp ta, nếu không ta liền chết cho ngươi xem, ta tại chỗ cũ chờ _____"

Lý Duy thực sự nghe không vô.

Hân vạn vạn không nghĩ đến, Hàn Y Ly hôm nay thật sự là xoát ra hạn chót, chính mình tuy nhiên một mực biết nàng là cái coi trọng tiền bạc nữ nhân, không nghĩ tới sẽ hám làm giàu đến mặt cũng không cần, nếu như mình thật lại cùng nàng gặp mặt mà nói, nàng hoặc là lấy cái chết bức bách, hoặc là lấy nhục thể giữ lại. . .

Hân thấy, coi như vì lấy lòng phụ thân, cũng không thể bụng đói ăn quàng, cưới loại vật chất này nữ nhân, một đao cắt đứt là duy nhất lựa chọn.

Nghĩ như thế, Lý Duy trực tiếp cắt đứt điện thoại, lập tức biên tập một cái tin nhắn ngắn phát đưa qua:

"Thật xin lỗi, cú điện thoại này ta không muốn, ta thuê phòng cũng lui, xin người đừng thử lại đồ liên lạc ta."

Về sau liền đưa điện thoại di động ném vào trong khe nước, lại từ vị diện trong Thương Thành mua cái miễn phí điện thoại di động, không sai, cũng là Hầu Lượng bình thủ máy bay, dây số tự động trói chặt Lý Duy CMND.

Cũng coi như tri kỷ.

Lúc này, Chủ Thần thanh âm tại trong đầu vang lên.

Chúc mừng chủ ký sinh đăng cấp thăng đến cấp 2!

Lý Duy chợt cảm thấy tâm thần thanh thản, như uống Suối ngọt:

"Quả nhiên thăng cấp, đây chính là trang bức đánh mặt uy lực a. . ."

. . .

Giải quyết sau chuyện này, Lý Duy lái Mercedes vòng quanh thành thị mở một vòng, qua đủ xe nghiện về sau, cuối cùng vẫn lấy 158 vạn giá cả, đem nó bán cho xe second-hand thương.

Ngồi xe buýt trở lại phụ thân an dưỡng bệnh viện.

Dùng số tiền này cho phụ thân đổi được toàn thành phố tốt nhất bệnh viện, lại tuyển tốt nhất phòng bệnh, lợi hại nhất y sinh, lớn nhất chuyên nghiệp hộ lý, cùng. . .

Xinh đẹp nhất y tá.

Dù sao. . .

Nam nhân lớn nhất hiệu nam nhân.

Muốn chiến thắng Bệnh Ma, hảo tâm tình không thể thiếu, chỉ cần phụ thân chống đỡ thời gian càng dài, chính mình liền càng tiếp cận mua được đủ tốt y thuật hoặc dược tài, từ đó đem phụ thân hoàn toàn chữa trị.

Lão mục đối với cái này cũng không thêm để ý, chỉ là nàng hơi nghi hoặc một chút:

"Duy, người đến đâu đến nhiều như vậy tiền?"

"Mẹ, người yên tâm, đều là hợp pháp đoạt được, ta tìm tới một công việc tốt."

"Công việc gì như vậy kiếm tiền?"

"Cụ thể công việc gì tạm thời ta còn không thể nói, người có thể cho rằng là ta tại cấp Thượng Đế làm thuê, về sau tiền a nhiều đến xài không hết, ba ba bệnh cũng sẽ chữa trị. "

Nghe đến đó, một mực trầm mặc phụ thân cũng cười:

"Tiểu tử người lớn lên a, thế mà lại hổng lão ba vui vẻ, người yên tâm đi, ta không có nhanh như vậy chết, ta còn muốn ôm hôn từ đâu!"

"Ây. . . Cái này ta chỉ có thể tận lực."

"Người cũng trưởng thành, là thời điểm thành gia, có một việc ta một mực không nói với người, nhưng là hiện tại đến không thể không nói thời điểm. . ."

"Ta không phải ngại con ruột?"

"Lần —— lão ba có cái hảo bằng hữu gọi Trần Lễ Minh, hiện tại cũng là không nhỏ quan viên, năm đó hán mạng này cũng là lão ba cho cứu trở về, vì báo cái này ân, hán từng nói với ta, chỉ cần người nguyện ý, hán liền đem con gái một gã cho người, nhà hán nữ nhi ta đã thấy hình, dáng dấp rất tuấn, so người cũng chỉ nhỏ hơn một tuổi, đương nhiên ta cũng không phải ép hôn đồ cổ, nhưng người có thể thử cùng người ta kết giao kết giao."

"Cha, ta thế nhưng là vẫn luôn có bạn gái a."

"Người này cái bạn gái là cái kẻ hám tiền, các người sớm muộn cũng sẽ chia tay."

"Đã chia tay."

"Xem đi, đây là vận mệnh, người cùng Trần gia tiểu cô nương chính là có duyên phận."

"Nhưng ta hiện tại không tâm tư nói chuyện yêu đương a."

Lý Duy nói cũng là lời thật.

Dù sao vừa mới chia tay, cho dù đối phương căn bản không đáng chính mình qua yêu, nhưng là chí ít đã từng yêu, bây giờ chia tay, bao nhiêu cũng có chút thương cảm, sao có thể lập tức yêu người khác?

Lão ba nhất thời Hòa, một bên ho khan, một bên thổ huyết!

"Hôn trưởng, người muốn lão ba chết sớm một chút sao? Người công tác đều ném cho là ta không biết!"

Lý Duy mặt cũng xanh, dọa đến tranh thủ thời gian đáp ứng:

"Yên tâm đi lão ba, ta ngày mai liền đi lộn Trần gia."

Báo trước: Chương Chương 6:, (Slamdunk)

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: (Slamdunk)

Lý Duy lập tức lui trước đó công ty phụ cận phòng cho thuê, về đến nhà ở

Cái nhà này hiện tại cũng là thuê

Vì cho phụ thân chữa bệnh, trong nhà căn phòng cũ tại Lý Duy kiên trì dưới liền bị bán, hiện tại người một nhà ở tại bệnh viện phụ cận thuê một phòng nhỏ bên trong

Lão mục cơ bản tại bệnh viện bồi phụ thân, bộ phòng này phần lớn thời gian đều không người ở, Lý Duy cũng là đương nhiên chuyển tới

Trời tối người yên

Lý Duy nằm ở trên giường ngủ không được

Nhìn qua ngoài cửa sổ tĩnh không, nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang

Một tuần này kinh lịch sự tình, như là Xe Cáp Treo đồng dạng mạo hiểm kích thích, tuyệt xử phùng sinh

Đầu tiên là liên tiếp bị kịch kém chút đem chính mình đánh ngã, rất nhanh lại Trời đưa Đất đẩy làm sao mà trở thành một tên Xuyên Việt Giả, hết thấy lại lần nữa có hi vọng

Đại đại hi vọng!

Cái này khiến hắn không khỏi cảm thán, nhân sinh thay đổi rất nhanh thật sự là quá kích thích

Đúng lúc này, Chủ Thần phát tới nhắc nhở

Chúc mừng chủ ký sinh trạng thái đã khôi phục đến 100%, có thể tùy thời bắt đầu xuyên qua

Lý Duy chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm rất nhiều, lập tức liếc mắt màn hình

Đẳng cấp : 2

Trạng thái : 100%

Tích phân : 0

Kỹ năng : Không

Trang bị : Không

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng xuyên qua

Tuy nhiên trạng thái đã hoàn toàn khôi phục, nhưng ở bắt đầu mới xuyên qua trước đó, hẳn có một nỗi nghi hoặc:

"Xin hỏi ta có thể tự lựa chọn thể giới sao?"

Đương nhiên có thể, cần nhắc đến hoàn thành Chủ Tuyển Nhiệm Vụ độ khó khăn, đề nghị lựa chọn lấy chủ ký sinh đẳng cấp cùng trạng thái chỉ ít có thể chống đỡ 24 giờ thể giới

"Mỗi cái thể giới trạng thái tiêu hao khác nhau sao?"

Đó là đương nhiên, bình thường tới nói, càng là Cao Võ Thể Giới càng tiêu hao trạng thái giá trị

"Vậy người giúp ta nhìn xem ta bây giờ có thể tại (Thần Điều Hiệp Lữ) bên trong đợi bao lâu? Ta muốn đánh người "

Tại sở hữu vị diện bên trong, Lý Duy trước tiên nghĩ đến khó chịu nội dung cốt truyện, cũng là (Thần Điều Hiệp Lữ) bên trong Doãn Chí Bình mạnh mẽ BA~ Tiểu Long Nữ, để Dương Quá chịu lấy Nón xanh lưu lạc giang hồ tình tiết, đây quả thực là Lý Duy vùng đi không được tuổi thơ bóng mờ

Đáng tiếc Chủ Thần trả lời là băng lãnh:

Nửa giờ

"Tính toán, lần sau đi, trước cho ta đề cử thực tế một chút vị diện đi "

Chủ Thần lập tức cho ra tốt nhất đề nghị

(Slamdunk)

Chủ Tuyển Nhiệm Vụ—— lấy Hanamichi Sakuragi thân phận, chỉ huy Shohoku đội tại cả nước giải đấu lớn phần bên trong chế bá cả nước

Chủ tuyển tích phân—— tối cao có thể đạt được 5 tích phân

Duy trì thời gian—— dài nhất 60 giờ

"(Slamdunk)?"

Lý Duy bỗng dưng hưng phấn lên

Bóng rổ tính toán là mình yêu nhất thể dục thể thao, từ tiểu học liền bắt đầu chơi bóng, cho dù sau khi vào sở công tác bề bộn nhiều việc, cũng thỉnh thoảng dành thời gian chơi đùa

Chỉ là bị giới hạn thân thể tố chất, hẳn đầu pháp lệch tiết tấu chảy, lấy tổ chức làm chủ, trừ cái đó ra còn có một tay so sánh ổn định ném rổ

Tổng thể tới nói, tại dã trên sân bóng cũng coi như Trung Thượng Đẳng mức độ

Mà Takehiko Inoue (Slamdunk thì là Lý Duy thích nhất nhiệt huyết Manga, nhìn không xuống mười lần, mỗi lần đều là nhiệt huyết sôi trào, tiểu lệ câu hạ

Nhưng là không thể không nói, (Slamdunk) đuôi nát

[Shohoku trường cấp 3] tại cả nước giải đấu lớn chỉ đánh ba trận đấu liền bị đào thải, cứ việc vòng thứ hai nghịch thiên chiến thắng số một hạt giống [Sơn Vương công nghiệp], nhưng Sakuragi thụ thương, người khác cũng đều tiêu hao rất lớn, đến mức vòng thứ ba thảm bại cho [yêu cùng Học Viện]

Tuy nhiên loại này đuôi nát phương thức cực kỳ xảo diệu, cũng có rất cao nghệ thuật giá trị, nhưng không thể không thừa nhận, đây chính là đuôi nát

Rõ rệt đã nói muốn dồn bá cả nước, có thể nào ngã vào vòng thứ ba?

Trước đó một mực làm nền kinh địch dày đặc trọng bao quát, Chư Tinh đại đầu?

Điểm này đề cho người ta rất là khó chịu!

Phàm là khó chịu nội dung cốt truyện,

Liên có cần phải hủy diệt đi liên xem như chính mình thích nhất Bóng Rổ

Hơn nữa đối với nhiệm vụ này, Lý Duy cũng là rất có lòng tin

Bằng vào Sakuragi vô địch thân thể tổ chất, tăng thêm chính mình hơn mười năm bóng rổ kiến thức cơ bản, này tại (Slamdunk) bên trong tất nhiên là đỉnh cấp tồn tại, chỉ cần tránh đi Sakuragi cột sống thụ thương, như vậy chế bá cả nước vẫn là có hi vọng!

"Tốt, liên (Slamdunk) đi "

Xuyên qua bắt đầu

Lý Duy mất tối sầm lại

Một trận đầu văng mắt hoa về sau, chậm rãi mở hai mắt ra

Trong không khí tràn đầy mồ hôi vị đạo, giày chơi bóng ma sát sàn nhà, cầu thủ lẫn nhau la lên, trong sân bóng rổ người đông tập nập, kịch liệt cổ lên tiếng điếc tai nhức óc

Đây chính là cả nước giải đấu lớn bên trong, Shohoku giao đấu mạnh nhất đội bóng [Sơn Vương công nghiệp] trận đấu hiện trường

Tại trận đấu này trước đó, Shohoku treo lên đánh cả nước giải đấu lớn khách quen [phong ngọc], mà tại cuộc tranh tài này về sau, Shohoku bởi vì tiêu hao quá lớn, ngày thứ hai thảm bại cho Tứ Cường đội bóng [yêu cùng Học Viện]

Bên trong bước ngoặt, đại khái cũng là Sakuragi thụ thương

Lý Duy xuyên qua thời gian điểm, đúng lúc là Sakuragi thụ thương trước nửa phút

Khoảng cách trận đấu kết thúc còn có khoảng ba phút, trước lúc này, Shohoku tại Sakuragi, Mitsui cùng Kaede Nagarekawa thay nhau bạo tẩu về sau, đem cao đến 22 phân một chút kém thu nhỏ đến chỉ còn lại có 8 điểm

Giờ phút này ——

RB trường cấp 3 đệ nhất nhân [Rukawa Kaede], vừa mới lưu dây tay phanh lên cái giò, lại tại Sakuragi cùng Akagi liên hợp phòng thủ dưới, chịu toàn cuộc tranh tài duy nhất mũi nhọn

Shohoku sĩ khí đại chấn!

"Còn có hơn hai phút đồng hồ, kém 8 điểm, còn có cơ hội!"

Ngay sau đó Shohoku phát bóng, Cung Thành cầm bóng tổ chức, đúng lúc này, bóng lại bị đối phương Khổng Vệ [sâu tận một thành] một bàn tay đánh rớt, gây tại Cung Thành đầu gối mặt bên, trong nháy mắt bay ra đường biên

Mitsui đuổi theo

Quan trọng chính là ở đây!

Ban đầu kịch bên trong, Hanamichi Sakuragi hô to một tiếng "Tam tử đi ra", liền trực tiếp phi thân ra ngoài, đưa bóng cứu cho Mitsui, trận đấu lập tức tạm dừng, Shohoku bóng quyền

Mà Sakuragi làm theo trùng điệp ngã số liệu trên đài, cột sống bởi vậy thụ thương, thậm chí ngày thứ hai giao đấu [yêu cùng Học Viện] lên không trận, trở thành (Slamdunk) đuổi nát căn nguyên

Lý Duy xuyên qua tới, chính là muốn ngăn cản một màn này phát sinh!

Giờ phút này cũng không kịp cân nhắc, liền hô to một tiếng:

"Tam tử dừng lại!"

Lý Duy đồng dạng phi thân ra ngoài

Nhưng hắn cũng không có đi cứu bóng, mà chính là lấy Sakuragi cường tráng thân thể, ôm chặt lấy Mitsui mỗi một thân thể, tránh cho Mitsui cứu bóng thụ thương, đến mức ngày mai lên không trận

Mitsui liền tránh thoát khí lực đều không có, chỉ một mặt mộng bức nhìn qua Lý Duy

"Người đang làm gì?"

Lý Duy nhếch miệng cười một tiếng:

"Một cái bóng mà thôi, người ngày mai còn muốn trận đấu, thụ thương cũng không tốt "

Lại không nghĩ lúc này, Akagi Takenori nhất quyền hướng về Sakuragi đỉnh đầu:

"Chính đồ ngu, trận banh này mất, chúng ta liền không có ngày mai - Now "

Akagi chính là Shohoku đội đội trưởng, đối Sakuragi cùng Kaede Nagarekawa thường xuyên roi quyền tương hướng, nhưng giờ phút này, hấn lại trong mắt hơi ngưng lại!

Lý Duy lại đột nhiên nhắc tay, vừng vàng bóp lấy hấn quyền đầu:

"Yên tâm đi Tinh Tinh, ta tên thiên tài này liền muốn phát huy thực lực chân chính!"

"A?"

Khán đài nhất thời mống bức

Nửa ngày về sau một mảnh xôn xao!

"Đồ Mao tiểu tử đến đang làm cái gì a?"

"Gia hỏa này làm sao không liều mạng? Trước đó không phải một mực rất liều sao?"

"Không những mình không liều mạng, còn ngăn cản đồng đội đi cứu bóng nã tử nở hoa sao?"

Thậm chí ngay cả luôn luôn bình tĩnh Anzai huấn luyện viên, giờ phút này cũng lộ ra hiếm thấy kinh sợ

"Sakuragi đồng học, người thật là làm cho ta mở rộng tầm mắt a!"

Ở sau đó tạm dừng thời gian bên trong, Anzai huấn luyện viên để Shohoku cầu thủ vây tại một chỗ, đơn giản bố trí về sau chiến thuật, thông báo một chút chú ý hạng mục

Chỉ có Lý Duy một người ngoảnh mặt làm ngơ, một người ở bên cạnh chơi bóng, biến hướng, dưới hông dẫn bóng, phía sau dẫn bóng, động tác giả, quay người, nhảy đầu quân

Vì mau chóng thích ứng Hanamichi Sakuragi thân thể, Lý Duy không ngừng luyện tập bóng cảm giác, ở trong quá trình này, hấn thật sâu cảm nhận được Sakuragi bộ thân thể này điểm mạnh, không khỏi tự lẩm bẫm:

"Thân thể này đơn giản quá tuyệt!"

Báo trước: Chương Chương 7:, siêu cấp biến thái

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Siêu cấp biến thái

"Thân thể này đơn giản quá tuyệt!"

Shohoku chứng cầu thủ nghe được câu này, nhất thời mặt xạm lại, lại liên tưởng đến vừa rồi Lý Duy ôm chặt lấy Mitsui khác thường hành vi, tựa như trong nháy mắt mình bạch cái gì

Nguyên lai người là như thế này Hanamichi Sakuragi!

"Biến thái!"

"Quả thực biến thái!"

"Nhất định phải rời xa cái này biến thái!"

Nhưng bây giờ không phải là quan tâm vấn đề này thời điểm

Trận đấu chỉ còn lại có hơn hai phút đồng hồ thời gian, hiện tại lại là Sơn Vương bóng quyền, Shohoku còn lạc hậu lấy 8 điểm, dựa theo lẽ thường, Sakuragi gia hỏa này hẳn là hồ điểm ngu xuẩn khẩu hiệu mới đúng chứ?

Giống Shohoku tắt thở, chế bá cả nước cái gì

Nhưng mà cũng không có!

Lý Duy chỉ là một người yên lặng ở bên cạnh luyện bóng

Mọi người trầm bè không được hiểu biết

Vì cái gì một mình hần yên lặng đang luyện bóng?

Gia hỏa này lúc nào dẫn bóng như thế trượt?

Vấn đề là lúc này luyện bóng thật hữu dụng sao?

Tiếp tục tranh tài

Sơn Vương từ Rukawa Kaede chủ công

Đối mặt cái này Sơn Vương công nghiệp Vương Bài cầu thủ, Shohoku vẫn như cũ kéo dài trước đó phòng thủ phong cách, Kaede Nagarekawa Chủ Phòng, Lý Duy bóng đáng phòng thủ, tùy thời ngăn chặn, Akagi làm theo trấn thủ dưới rổ

Cho dù là Rukawa Kaede, tại loại này nghiêm mật ba tầng phòng thủ dưới, muốn xông vào dưới rổ dễ dàng điểm, đó cũng là cực kỳ khó khăn

Trước đó Rukawa Kaede ném qua một lần thua thiệt, lần này cũng không hề nóng não, liền bên ngoài sợi dây gắn kết tục lắc lư, thoát khỏi Kaede Nagarekawa về sau, một cái chiều bài thức dừng ngửa ra sau đập đầu quân

Xong

Người xem ngừng thờ

Kaede Nagarekawa đã bắt lực

Cũng may Lý Duy trong nháy mắt sửa phòng tới ——

Nếu như là Hanamichi Sakuragi bản thân, cách một cái thân vị qua sửa phòng ngự mà nói, cho dù có được nghịch thiên bật lên, cũng sẽ không mấy may quấy nhiễu được Sawakita Eiji

Nhưng bây giờ Sakuragi không phải Sakuragi

Lý Duy đánh hơn mười năm bóng rổ, kinh nghiệm rất là phong phú, tại loại này tam trọng phòng thủ dưới, lấy Sawakita Eiji loại này vương đạo lối đánh, đại khái dẫn đầu sẽ áp dụng "Jordan Kobe" thức dừng ngửa ra sau

Ở đây dự phán dưới, Lý Duy chỉ ít có nửa giây phản ứng thời gian, sớm bay qua!

Tuy nhiên Lý Duy lần thứ nhất lấy Sakuragi thân thể qua phong đập, không dám sử xuất toàn lực, nhưng y nguyên nghiêm trọng quấy nhiễu được Rukawa Kaede ném rổ

"Bang!"

Một tiếng rền sắt

"Làm tốt lắm!"

Akagi lấy xuống bóng rổ, lập tức ném cho Kaede Nagarekawa

Đúng lúc này, một vệt bóng đen nghiêng xuyên qua, lại là Sakuragi!

Tại trước mắt bao người, Lý Duy nửa đường cắt bóng Akagi chuyển bóng

Akagi nhất thời mộng

"Người cái này đồ ngu vừa đang làm gì?"

Lý Duy cũng không đáp lời, trực tiếp vùi đầu dưới Công nhanh, một đường tốc độ cao nhất vượt qua, cảm giác kia đơn giản nhanh như điện chớp, trong nháy mắt hất ra phòng thủ hấn Masashi Kawata, tại đường ném bóng bên trong một bước trực tiếp lướt đi cắt cánh, sau đó cách Rukawa Kaede, bạo chụp đắc thủ!

"Duang!"

Một tiếng bạo chụp rung động toàn bộ sân bóng!

Người xem nhất thời mộng bức

Toàn trường lâm vào dài đến mười giây lặng ngắt như tờ

Phảng phất liên không khí đều ngưng kết, liên hô hấp đều trở nên khó khăn

Mọi người cũng không phải sợ hãi thán phục tại Sakuragi ném rỏ, mà chính là này thành thạo dẫn bóng, phi tốc Khoái Công!

"Cái này sao, làm sao có thể?"

"Nói đã nói người mới học đâu?"

"Cái này đây mới thực sự là Slamdunk!"

Đây là Lý Duy trong đời lần thứ nhất ném rỏ, cảm giác kia, này a-xít thoải mái

Lý Duy nhận định là đúng

Từ xưa đến nay, nhảy cao hơn phân nửa chạy cũng rất nhanh, không thể không nói, Hanamichi Sakuragi thực đang lãng phí chính mình tốc độ thiên phú

Mà phòng thủ Kaede Nagarekawa Rukawa Kaede, Kaede Nagarekawa trừ ý chí bên ngoài, vô luận tốc độ vẫn là kỹ xảo đều bị Sawakita Eiji xong bạo, mặc dù là Công nhanh cũng chưa chắc chiếm chiếm tiện nghi

Nhưng phòng thủ Lý Duy lại là tiền đạo Masashi Kawata,

Hanamichi Sakuragi là Đại Tiên Phong, hai người vốn là sai chỗ, Masashi Kawata chủ yếu là phòng thủ Sakuragi đoạt bóng rỏ

Mà bây giờ Sakuragi lại có Lý Duy bóng rỏ kiến thức cơ bản, dẫn bóng vững chắc trôi chảy, tăng thêm Sakuragi bản thân tốc độ, đơn giản như hồ thêm cánh

Có thể nói như vậy, toàn trường không có bất kỳ người nào có thể bảo vệ tốt Lý Duy Công nhanh!

Masashi Kawata càng là trực tiếp bị quăng ra xa ba mét!

Akagi thậm chí còn tại đối phương cấm khu, Mitsui còn tại đối phương 45 độ sừng ba phần dây vị trí, hai người đều còn chưa kịp về trận

Kaede Nagarekawa cùng Cung Thành Lương Điền ngược lại là một đường theo tới, đáng tiếc vừa qua khỏi Trung Tuyển, liên phát hiện đi không được gì, Hanamichi Sakuragi thế mà trực tiếp một con rồng bay chụp nổ khung!

Người xem tròn mắt hốc mồm

Đối thủ kinh hãi mà chết

Thậm chí ngay cả Rukawa Kaede biểu lộ, cũng dần dần nghiêm túc

Đồng đội làm theo một mặt mộng bức, hoàn toàn làm không rõ ràng vừa học được chơi bóng rỏ Hanamichi Sakuragi, thế mà lại chính mình dẫn bóng một con rồng ném rỏ!

"Con hàng này chẳng lẽ thiên tài đến loại trình độ này?"

Son Vương trọng chính tâm tình, tiếp tục tiến công

Lần này từ đội bóng chủ điều khiển [Kazunori Fukatsu] không chế bóng, hấn cũng không có giao cho Rukawa Kaede, mà chính là bắt đầu ở ba phần dây các loại sức tưởng tượng dẫn bóng, để bên ngoài hao hết sạch 30 giây tiến công thời gian, dù sao thời gian chỉ còn lại có hai phút đồng hồ, Son

Vương còn dẫn trước chạm đất điểm

Cung Thành một người căn bản móc không rơi sâu tận bóng, muốn gọi người đến bao bọc

Nhưng Lý Duy lại đột nhiên không nhanh không chậm hô:

"Đừng, thời gian còn sớm, lưu một ít thể lực cho ngày mai đi "

"Phốc —— "

Câu nói này chọc giận [Kazunori Fukatsu], hấn nhưng là cùng [Shinichi Maki] nổi danh RB trường cấp 3 tối đỉnh cấp Không Vệ, há có thể chịu đựng được như thế vô cùng nhục nhã? Huống chi Sơn Vương còn dẫn trước chạm đất điểm!

Thế là xoay người một cái, trong nháy mắt thoát khỏi Cung Thành Lương Điền, xuyên thẳng nội tuyến mà đi

Đáng tiếc hấn Không có Sawakita Eiji dưới rổ đối kháng năng lực, đối mặt Akagi đành phải điểm bóng cho nhìn như nằm ở Đại Không vị Rukawa Kaede

Chẳng qua là nhìn như chỗ trống

Đây là bị Lý Duy cố ý chạy không Đại Không vị!

Sâu tận truyền ra bóng, Lý Duy đột nhiên như hắc ảnh đồng dạng hoành thân bay tới, trực tiếp cắt bóng, trong nháy mắt mã lực toàn bộ khai hỏa, giống máy bay ném bom đồng dạng dưới Công nhanh

Tốt lần này tiểu Hà ruộng đã sớm chuẩn bị, dừng lại dưới rổ vị trí ý đồ tạo Sakuragi dẫn bóng đụng người, lại không nghĩ, Lý Duy một cái rất khinh xảo Châu Âu bước, trong nháy mắt qua đi tiểu Hà ruộng, liếm lam đắc thủ

Lại là toàn trường mộng bức

Sau đó, dựa vào tầng thứ rõ ràng nghiêm mật phòng thủ, cùng Lý Duy giống như quỷ mị liên tục cắt bóng, Shohoku liên tục bảo vệ tốt Sơn Vương ba lần phản công

Mà Shohoku làm theo từ Lý Duy Khoái Công liên tục đạt được!

Một con rồng bạo chụp

Một con rồng lên cái giỏ

Một con rồng dùng một nửa cái giỏ

Masashi Kawata ở bên trong đây có thể xưng vô địch, nhưng là gặp được ngoại tuyến lối đánh Lý Duy, căn bản không có biện pháp, bị Lý Duy một cái bạo chụp, một cái lên cái giỏ thêm một cái một nửa cái giỏ, cho nuốt sống phệ

Thời gian còn lại 48 giây, Shohoku lại vượt lại Sơn Vương 2 điểm!

Khán đài yên tĩnh mà chết

Rukawa Kaede cười

Nhiều năm như vậy rốt cục xuất hiện để hấn nghiêm túc đối thủ

Thế là chủ động xin đi giết giặc:

"Ta đến phòng Sakuragi!"

Người xem nhiệt huyết sôi trào

Tiếp tục tranh tài

Không thể không nói, làm Takehiko Inoue khâm định (Slamdunk) đệ nhất nhân, Rukawa Kaede chẳng những tiến công vô địch, phòng thủ cũng là vô địch

Tại ngang nhau thân cao, lực lượng nhưng còn xa kém Sakuragi tình huống dưới, vậy mà phòng Lý Duy ra không bóng, Lý Duy thậm chí hạ bàn bị dựa vào, liền lên nhảy đều khó khăn!

"Mẹ nó "

Lý Duy vụn vụn không nghĩ đến , chính mình hơn mười năm bóng rổ kiến thức cơ bản, tăng thêm Sakuragi vô địch thân thể, đánh Masashi Kawata đánh một cái chính xác, đánh Rukawa Kaede nhưng là vô cùng chặt vật

Cuối cùng đành phải cưỡng ép ngửa ra sau nhảy đầu quân

Rèn sắt

Son Vương tiến công

Trạch bắc cầm banh cũng không có dưới Khoái Công, mà chính là chậm rãi vụn hơn phân nửa trận, đối mặt Lý Duy, Kaede Nagarekawa cùng Akagi ba tầng phòng thủ, tại thời gian chỉ còn không đến 30 giây tình huống dưới, lại ba phần dây bên ngoài cách xa hai bước địa phương, trực tiếp bắn ra ba phần!

"Xoát!"

Rỗng ruột nhập võng - Network

Son Vương phản siêu 1 điểm

Khán đài bộc phát ra như núi kêu biển gầm lớn tiếng khen hay!

"Không hổ là Son Vương Vương Bài!"

"Đây chính là RB đệ nhất cao trung sinh phong hải!"

"Nhất cổ tác khí bắt lại Shohoku!"

Liền Lý Duy ở ngoài sáng biết rõ trạch bắc thực lực tình huống dưới, đều rung động không thôi

Bất quá Lý Duy căn bản không quan tâm cái này

Chính mình cũng không phải thật Sakuragi, đánh không lại Sawakita Eiji không quan hệ, chỉ cần Shohoku đánh qua Son Vương là được, chính mình mục đích là hoàn thành nhiệm vụ, cầm tới tích phân, đến lúc đó tại trong Thương Thành trực tiếp đem Sawakita Eiji bóng rổ kỹ thuật mua lại, chẳng phải là đắc ý?

Dưới một hiệp

Lý Duy không hề đánh đơn Sawakita so với, mà là tại Sawakita Eiji vị trước đó, trực tiếp đem bóng truyền lại cho Kaede Nagarekawa đánh, không có trạch bắc đan phòng, Kaede Nagarekawa khôi phục nhất quán vô địch trạng thái, một cái dừng nhảy đầu quân, 2 điểm nhẹ nhõm tới tay

Sau đó, song phương tại trong vòng ba mươi giây liên tục mấy lần Công & Thủ, [Lý Duy bản Hanamichi Sakuragi + Kaede Nagarekawa] cùng một chỗ đánh cho tên người Rukawa Kaede, dù vậy, Rukawa Kaede y nguyên đánh ra các loại nghịch thiên dẫn bóng, mấy lần san đều tỉ số điểm số

Mất thấy muốn đem trận đấu kéo đến hiệp phụ, thời khắc cuối cùng Lý Duy chuyển bóng cho Kaede Nagarekawa, không nghĩ tới chỉ là vào động tác giả, thừa dịp Rukawa Kaede phân thần nháy mắt, chọt thu bóng, tại ba phần dây bên ngoài nhảy lên thật cao, giờ tay chém xuống, Nhất Kiếm Phong Hầu, trạch bắc đồng thời, cũng tuyệt sát Son Vương!

Điểm số cuối cùng dừng lại tại ——

88: 85

Sawakita Eiji mộng bức

Toàn trường rung động!

Lý Duy bản Hanamichi Sakuragi, nảy sinh những người mới đối Sakuragi ấn tượng, cũng đối mới bóng rổ thể giới quan, một con rồng lướt đi bạo chộp, quý mị cất bóng, Châu Âu bước nhẹ nhàng linh hoạt hơn người, động tác giả lắt lư, chuyển bóng động tác giả, thậm chí còn tài giỏi nhỏ ba phần

Cái này thật chỉ là một người mới sao?

Cái này căn bản là biến thái đi

Báo trước: Chương Chương 8:, chế bá cả nước

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chế bá cả nước

Trở lại khách sạn, Shohoku mọi người một mặt quý dị nhìn qua Lý Duy, sợ hãi thần phục, cảm kích, thật không thể tin, nhưng mà liên tưởng đến Lý Duy trước đó biến thái hành vi, chỉ cảm thấy cục hoa xiết chặt, không dám tới gần

Dạng này cũng tốt, Lý Duy thừa cơ tránh đi mọi người bát quái cùng chúc mừng hoạt động, một người chuyên tâm khôi phục thân thể, cũng tiếp tục đoán luyện dẫn bóng, tiến một bước quen thuộc Sakuragi thân thể cùng bóng cảm giác, không ngừng hoàn thiện trong ngoài dây đầu pháp

Ngày kế tiếp

Shohoku giao đầu từ Aichi thủ lĩnh [yêu cùng Học Viện]

Tại nguyên tác, [yêu cùng Học Viện] đã từng lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, đem thể lực chống đỡ hết nổi, thiếu khuyết Sakuragi Shohoku đội bắt được một hồi đánh cho tê người, tàn nhẫn kết thúc Shohoku chế bá cả nước mộng đẹp

Nhưng là hiện tại không giống nhau

Tại nguyên tác, Hanamichi Sakuragi chỉ là vào cao cấp Công nhân, chỉ có thể ở phòng thủ bùng bị động cải biến trận đấu, nhưng là Lý Duy bản Sakuragi, hoàn toàn cũng là BUG một dạng tồn tại, có thể trực tiếp tại mũi tiến công nghiền ép đối thủ

Thế là, tại Lý Duy cùng Kaede Nagarekawa Song Tử Tinh phát huy dưới, Shohoku nhẹ nhõm treo lên đánh [yêu cùng Học Viện], nửa trăng liền thủ lĩnh hơn 30 điểm, trận đấu sớm mất đi lo lắng, Shohoku chủ lực sớm hạ trăng nghỉ ngơi, chỉ để lại Lý Duy ở đây lên tiếp tục mà luyện Tiến Công Thủ Đoạn

Yêu cùng Học Viện Big stars [Aichi] tức thì bị trực tiếp đánh khóc

"Đem bóng cho ta, ta muốn về nhà "

Lần nữa ngày

Shohoku giao đầu tại huyện giải đấu lớn bên trong đã từng tiếc bại qua đối thủ ——

HN đội

Lần này đối mặt đột nhiên quật khỏi Lý Duy bản Sakuragi, Shinichi Maki cũng một cây chẳng chống vững nhà, chỉ này nguyên tác cả nước Á Quân, cuối cùng toàn trường thua trận 28 điểm

Nhìn thấy Lý Duy đột nhiên quật khỏi, Shinichi Maki không khỏi cảm thán thời gian cực nhanh:

"Ta thật già sao?"

Lý Duy thừa cơ cho hắn "Hiểu ý" :

"Đây không phải liếc mắt liền nhìn ra tới sao đại thúc?"

Nhưng trên thực tế, Shinichi Maki tại nguyên tác số tuổi là 17 tuổi, đơn giản là tướng mạo từng trải cùng cường hãn tâm lý tổ chất, bị Hanamichi Sakuragi xưng là "Trung niên nhân "

"Mau mau rút!"

Ngày cuối cùng là trận chung kết

Shohoku giao đầu dây đặc trọng bao quát thủ lĩnh [tên bằng hữu công nghiệp]

Mặc dù không có minh xác vạch, nhưng [tên bằng hữu công nghiệp] tại nguyên tác vô cùng có khả năng đánh bại HN, trở thành chế bá cả nước Quán Quân

Tại trận đấu này bên trong, danh xưng RB trường cấp 3 thứ nhất Star trước dây đặc trọng bao quát, tại Shohoku nội tuyến bên trong mở ra vô song hình

thức, Phiên Giang Đảo Hải, muốn gì cứ lấy, một người chặt xuống 56 phút 36 bóng rổ 16 cái mạo 6 trợ công không bỏ số liệu, thậm chí tại trận đấu hậu kỳ huấn luyện viên đem hấn thay đổi trận lúc, hồ lên dạng này khẩu hiệu:

"Lão cha, người lớn nhất quang huy thời khắc là lúc nào? Là toàn RB thời kỳ sao? Mà ta, ngay tại lúc này!"

Cuối cùng, dày đặc trọng bao quát lưu tại trên trận, tại cái này nhiệt huyết sôi trào lời kịch dưới, tên bằng hữu công nghiệp cuối cùng lấy 79:145 tiếc thua với Shohoku đội

Nói là tiếc bại, lại thua ròng rã 6 6 điểm!

Tiếc bại chỉ là dày đặc trọng bao quát đáng tiếc, đáng tiếc tại thời kỳ huy hoàng nhất gặp được Lý Duy, gặp được như máy bay ném bom đồng dạng Pháo Oanh Shohoku Song Từ Tinh!

Dày đặc trọng bao quát sở dĩ kém chút bị huấn luyện viên thay đổi trận, là bởi vì lúc ấy đội bóng đã lạc hậu 60+ điểm, chủ tướng lưu tại trên trận đã không có chút ý nghĩa nào, bởi vậy mới nói ra câu kia tại nguyên tác từ Sakuragi nói ra kinh điển lời kịch!

Chỉ là đổi từ dày đặc trọng bao quát nói ra miệng, thiếu một chút nhiệt huyết, nhiều mấy phần buồn cười

Cuối cùng, tại Lý Duy đột nhiên quật khởi dưới, Shohoku hoàn thành nửa năm trước mộng tưởng ——

Chế bá cả nước

Chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành Bản Vị Diện Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, tiêu diệt đề cho người ta hậm hực đười nát nội dung cốt truyện, thành công chế bá cả nước, chủ ký sinh đem thu hoạch được phía dưới khen thưởng: 1, khen thưởng 5 tích phân;2, giải tỏa nên vị diện, chủ ký sinh có thể tùy thời lấy chính mình ý chí tiến vào;3, khai phóng Bản Vị Diện Thương Thành, chủ ký sinh có thể bằng tích phân mua sắm bất luận cái gì thương phẩm

Thời gian đã tiếp cận 60 giờ

Lý Duy tùy theo rồi đi vị diện

Chỉ để lại Hanamichi Sakuragi một mặt mộng bức giờ Quán Quân cúp

"Còn có loại này thao tác?"

Lý Duy nằm ở trên giường, chỉ cảm thấy mọi một không thôi

Nhưng dù sao cầm tới quý giá 5 điểm, hấn vẫn là hưng phấn ngủ không được, về phần (Slamdunk) bên trong đồ vật cùng kỹ năng, hấn tạm thời hiện tại còn không cần

Tích phân vẫn là phải giữ lại các loại lúc cần phải đội lấy ra nữa

Ngày mai muốn đi bãi phóng Trần gia

Vẫn là đi ngủ sớm một chút đi

Hôm sau trời vừa sáng, một cái lắ lắ điện thoại gõ mở Lý Duy mộng đẹp

"Là Lý Duy sao?"

Lý Duy vừa nghe, là cái trung niên giọng nam

"Ngươi là?"

"Ta là người Trần thúc thúc, cha ngươi hấn là đề cập với ngươi ta "

"A a, Trần thúc tốt, cha ta thường xuyên nhắc tới ngài "

"Hôm nay là cuối tuần, ta một hồi tiếp ngươi tới nhà của ta chơi, vừa vận nhận thức một chút nữ nhi của ta, nàng nhỏ hơn ngươi một tuổi, còn đang học đại học, các ngươi hấn là sẽ có hiểu nhau "

"Ừm, cảm ơn Trần thúc, bất quá ta có thể ngồi xe đi qua "

"Như vậy sao được chứ? Ta 9h tới "

"Vậy thì cảm ơn Trần thúc "

Cúp điện thoại, Lý Duy lập tức rửa mặt, ăn chút điểm tâm về sau, liền đến đến bệnh viện

Rất nhanh, Trần Lễ Minh lái xe tới đến bệnh viện

Lý Duy xuống lầu nghênh đón

Đến hai chiếc xe

Một cổ hắc sắc đời cũ đại chúng Passat, cùng một cổ hồng sắc Porsche Boxser

Cái trước điển hình xe thương vụ, ổn trọng, mang theo bảo thủ; cái sau là nhập môn chạy chậm, thanh xuân dào dạt, huyền khóc lại tinh xảo ngoại trừ hình bên ngoài, cả hai giá cả chênh lệch cũng rất lớn, cái trước chỉ cần 20 vạn khoảng chừng, cái sau lại muốn 1 triệu!

Tuy nhiên khí thế rất đều, nhưng cả hai cộng lại còn không bằng Lý Duy Mercedes-Benz mức độ

"Trần thúc thúc biết điều như vậy, hẳn là một cái người tốt "

Lý Duy nghĩ như vậy

Một cái thân mặc áo sơ mi trung niên nam nhân, từ Passat bên trong đi ra, tay trái mang theo chút cấp cao thuốc bỏ, phải tay mang theo tinh xảo lăng hoa, chính là Trần Lễ Minh

Lý Duy thấy thế, mau tới trước giúp đỡ nhắc theo

"Trần thúc thúc tốt "

"Thật lễ phép, đáng đáp lại tuần tú, không hổ là con trai của Lão Lý "

Trần Lễ Minh một mặt âm và khiêm tốn bộ dáng, nhìn qua đối Lý Duy rất là hài lòng

"Lý Duy a, chớ nóng vội xách đồ,vật, giới thiệu cho người một chút nữ nhi của ta —— Ngữ Hàm, còn không mau xuống xe "

Porsche cửa xe mở ra

Một cái vóc người cao gầy, khuôn mặt tinh xảo thiếu nữ, chậm rãi đi tới

Thiếu nữ da thịt trắng nõn, dáng người thon dài, một trương thu hút sự chú ý của người khác tinh xảo mặt trái xoan, ăn mặc một thân cao bồi cùng áo thun, nên lời địa phương lời, nên lồm cồm, dưới chân thực sự cao gót nạt hoa giày xăng-đan, nhìn qua nghi dường nhẹ nhàng khoan khoái, một bộ nhà bên nữ hài thanh thuần bộ dáng

So với Lý Duy bạn gái trước Hàn Y Ly không biết xinh đẹp gấp bao nhiêu lần, đến mức chỉ là đứng tại cửa bệnh viện, liền hấp dẫn Người dẫn đường vô số ánh mắt

Nhưng là Lý Duy tại hám làm giàu bạn gái trước mỗi ngày nhắc tới dưới, đối nhãn hiệu có nhất định độ miễn cảm, giờ phút này hắn liếc mắt liền nhìn ra, thiếu nữ trên thân những này nhìn như phổ thông y phục cùng giày, đều là một chút quốc tế Đại Phẩm Bài khi quý style mới, một thân xuống tới tối thiểu mà vượt vạn

"Đây là con gái của ta Trần Ngữ Hàm "

"Chào người"

Lý Duy lễ phép dẫn đầu chào hỏi

Thiếu nữ lại sắc mặt thanh lãnh, Không có lập tức trả lời, chỉ hơi hơi nhần đầu lông mày, bất động thần sắc đem Lục Duy quét nhìn một phen

Kích cỡ không cao, chét no 1m75, chính mình mang giày cao gót không sai biệt lắm liền còn cao hơn hắn; tướng mạo tuy nhiên không xấu, nhưng tối đa cũng chỉ có thể coi là Thanh Tú, cùng mình hạc giữa bảy gà mỹ lệ dung mạo cách xa nhau rất xa

Mặc trên người y phục tất cả đều là hàng thông thường, cộng lại cũng liền ba năm một trăm khối bộ dáng, căn bản chính là vào triệt để Cùng Điều Ti, cùng phụ thân danh tiếng khác rất xa

Lại thêm Lý Duy nhìn thấy lão ba lúc nịnh bợ bộ dáng, thật sự là

Một lời khó nói hết

Nguyên bản nàng liền đối Lý Duy không có báo bất cứ hy vọng nào, chỉ là vạn vạn không nghĩ đến , ba ba trong miệng ba thanh niên tốt thế mà có thể không hợp thói thường đến loại tình trạng này, cùng lúc trước một mực khổ theo đuổi chính mình Cao Nghệ Phàm khác rất xa, liền Cao Nghệ Phàm nàng đều xa cách, lại như thế nào có thể để ý Lý Duy?

Căn bản chính là hai thế giới người, vô luận như thế nào kết hợp, đều khó có khả năng cùng một chỗ

Nghĩ tới đây, Trần Ngữ hàm mi đầu cau lại, trong mắt lóe lên một tia phiến não

Nhưng mà cái này một chút phiến não chi sắc, để cho nàng tăng thêm mấy phần Nữ Thần khí chất, lộ ra cao quý, không dễ dàng thân cận

Trần Lễ Minh giống như nhìn ra một chút manh mối, tranh thủ thời gian cho nữ nhi một cái chân thật đáng tin ánh mắt

Trần Ngữ Hàm bất đắc dĩ, khoe miệng cong lên một tia lễ phép mỉm cười, hướng Lý Duy đưa tay vãn an:

"Chào người"

Lý Duy tự nhiên cũng minh bạch Trần Ngữ Hàm tâm tư

Nhưng là trở thành khó chịu nội dung cốt truyện Kê Hủy Diệt về sau, hắn tầm mắt đã thành dài hơn nhiều, trừ cha mẹ bạn bên ngoài, hắn không hề có chấp tại hiện thực một người một vật, đừng nói Trần Ngữ Hàm chỉ là có chút ít tư sắc, một điểm nhỏ nhỏ gia đình bối cảnh, liền xem như Mỹ Quốc tổng thống Trump Thiên kim tiểu thư tới, chính mình cũng chưa chắc sẽ thấy vừa mắt

Nói cho đúng, bất luận cái gì hiện thực nữ tử hắn cũng sẽ không tiếp tục cảm thấy hứng thú!

Tiếp xúc Trần gia, cũng chỉ là vì thỏa mãn phụ thân tâm nguyện

Hắn căn bản không ngại lão bà của mình là ai, nếu như cưới Trần Ngữ Hàm làm cho phụ thân sống lâu một chút thời gian, vậy hắn liền sẽ hết sức theo đuổi, không lưu bất luận cái gì tiếc nuối

Nghĩ tới đây, Lý Duy cười tiến lên nắm tay

"Ta gọi Lý Duy, mời chiêu cố nhiều "

Báo trước: Chương Chương 9:, Vồng Văn biên tập

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kê Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Vồng Văn biên tập

Nam sinh cũng sẽ muốn nữ nhân chiêu cố a?

Trần Ngữ Hàm liếc mắt Lý Duy "Sắc mặt" chỉ cảm thấy giả dối cùng cực, chẳng muốn nắm tay, thậm chí ngay cả chính mình tên đầy đủ đều không có báo ra, chỉ là trở ngại phụ thân, tượng trưng "Ừ" một chút

Lý Duy cũng không tức giận, rất tự nhiên rút tay về

Tràng diện một lần rất là xấu hổ

Trần Lễ Minh thấy thế, tranh thủ thời gian lấy ra Lý Duy trong tay quả cái giỏ:

"Nha đầu này không hiểu chuyện, người đừng chấp nhặt với nàng ta lên đi gặp lão bằng hữu, các người người trẻ tuổi cũng đừng lẫn vào, Ngữ, người mang Lý Duy qua trung tâm thành phố chơi đùa, lẫn nhau hiểu biết hiểu biết, không cần đùa nghịch tính tiểu thư "

"A "

Trần Ngữ Hàm một mặt lạnh nhạt a một câu

Nhưng trong lòng thì có ý tưởng

"Vô luận như thế nào ta sẽ không cùng loại người này cùng một chỗ, nhất định phải cho hắn vào hạ mã uy, khiến cho hắn biết khó mà lui "

Nàng chuẩn bị mang Lý Duy tìm biểu tỷ cùng bạn thân, cùng hai người bạn trai, bốn người đều là Giang Nam thị chính giới kinh doanh nổi danh nhân vật con gái, đến lúc đó nhất định làm cho Lý Duy nhận rõ cùng mình phạm vi chênh lệch, từ đó tự động rời khỏi, không lại dây dưa chính mình

Nghĩ như vậy, nàng liền một đầu tiến vào Porsche, cũng không quay đầu lại nói:

"Lên xe đi "

Hồng sắc Porsche tại cầu vượt lên phi nhanh lấy, giống như một đạo tịnh lệ thiểm điện

Lý Duy ngồi ở vị trí kế bên tài xế, một vừa nhìn ngoài cửa sổ thế giới, vừa cùng Trần Ngữ Hàm có một câu không có nhất cú giới trò chuyện

Tuy nhiên Lý Duy trò chuyện rất tùy ý, nhưng theo Trần Ngữ Hàm, luôn cảm thấy hần lòi kéo làm quen bộ rất rõ ràng hiện ra, trò chuyện nội dung cũng đều là cái gì bóng rổ a, anime a, điện ảnh a, lộ ra quá mức giả rở cùng ấu trĩ

Về phần bằng cấp, công tác, tiền đồ, những này nàng hơi có chút quan tâm nội dung, ngược lại không nhắc tới một lời, rõ ràng đối phương sớm đã bước vào xã hội, tư duy phẳng phát còn dừng lại tại Đại Học giai đoạn, mà chính mình phản ngược lại càng giống cái kia đã đi vào xã hội người

Xã hội này chung quy là giảng quyền lực cùng tiền tài

Nàng rất không thích loại này ra vẻ lãng mạn nam sinh

Nghĩ thầm:

"Coi như phụ thân người đã cứu phụ thân ta, nhưng này chung quy là một đời trước ràng buộc, chúng ta căn bản cũng không phải là một cái thế giới người, lại như thế nào cưỡng cầu đến? Hi vọng chính người có thể biết thú một điểm, làm xa lánh bằng hữu bình thường liền đầy đủ "

Vì mau chóng làm cho Lý Duy biết khó mà lui, Trần Ngữ Hàm sâu nhấn ga, theo một tiếng oanh minh, xe đua gia tốc bay ra ngoài

Hiện tại là buổi sáng, qua quán Bar còn quá sớm

Trần Ngữ Hàm một bên liên hệ biểu tỷ cùng bạn thân, một bên vòng quanh một vòng đường chậm rãi chạy lấy , chờ đến song phương đều đi ra, nàng mới đưa xe rẽ ngang, mở ra một nhà ẩn nấp quán Cafe trước cửa

Đây là một nhà hội viên chế cấp cao quán Cafe

Quán Cafe giấu ở một tòa công viên trong rừng, đang nháo thành thị lộ ra phá lệ thanh u, vắng vẻ, người bình thường căn bản là không có cách tìm tới nơi này

Ngoài cửa dừng xe chỉ có hai loại, Passat hoặc A6 thấp như vậy điều quan viên xe, trên cơ bản biển số xe so xe còn đáng tiền, một loại khác cũng là cấp cao xe sang trọng xe đua, coi như một chiếc BMW 5 hệ ngừng đến nơi đây, cũng sẽ có vẻ đặc biệt keo kiệt

Trần Ngữ Hàm tắt máy, xuống xe

Cùng lúc đó, mặt khác hai chiếc xe cũng một trước một sau theo tới, đứng ở Trần Ngữ Hàm xe thể thao màu đỏ bên cạnh

Cùng Trần Ngữ Hàm hồng sắc hai chỗ ngồi chạy chậm so sánh, mặt khác hai chiếc xe kích thước phải lớn hơn rất nhiều

Lý Duy trước kia đối xe có chút nghiên cứu, liếc một chút liền có thể nhìn ra hai chiếc xe loại cùng giá cả

Bên trong một đài ngân sắc SUV là Land Rover Range Rover, bên trong phối 3 0T giá cả đại khái muốn hơn 150 vạn; mặt khác một đài màu trắng Tứ Môn kiểu chạy là Porsche Panamera, bên trong phối giá cả cũng tại 150 khoảng chừng

Cái này hai chiếc xe muốn so Trần Ngữ Hàm Porsche Boxser hơi cao một cái cấp bậc, cùng Lý Duy trước đó Mercedes-Benz S600L cơ bản ở vào cùng một cấp độ lên

Nhưng Mercedes-Benz là xe thương vụ, căn bản không thích hợp chừng hai mươi người trẻ tuổi mở,

Cái này ba chiếc xe cơ vốn thuộc về vận động xe phạm trù, người trẻ tuổi mở rất hăng hái

Bên trong Porsche Panamera đã từng vẫn là Lý Duy mộng tưởng chi xe, chỉ là hiện tại thân vì Xuyên Việt Giả, hần đối với mấy cái này đồ chơi không phải rất để tâm

Hắn thấy, mua chiếc Batman con doi chiến xa hoặc là Iron Man cương thiết chiến y, có lẽ sẽ càng khó một điểm

Lúc này, Trần Ngữ Hàm bạn thân Giang Sở sở, dẫn đầu từ Porsche Panamera bên trong đi ra, đối mặt Trần Ngữ Hàm, đi tới liền một cái Hùng Bảo, hung hăng xoa bóp Trần Ngữ Hàm eo nhỏ, vỗ vỗ Trần Ngữ Hàm chặt chẽ cái mông

"Ngữ Hàm, người cũng bao lâu không có tìm ta chơi nữa, bây giờ muốn dạy ta tới rồi "

Đây là một cái vóc người nhỏ nhắn xinh xắn, đầy người bài danh kích mạnh la ly, ngũ quan tinh xảo, giống như là mười lăm mười sáu tuổi học sinh trung học, nhưng dáng người phát dục ra dáng, nhìn qua rất là đáng yêu, chỉ là mặt mày ở giữa, ẩn ẩn để lộ ra mấy phần ngạo kiều cùng bá khí

Tại đứng bên cạnh nàng một cái vóc người cao lớn nam sinh, bộ dáng suất khí, ăn mặc một thân có giá trị không nhỏ ngăn gọn đồ thể thao, lộ ra so sánh trăm mặc

Trần Ngữ Hàm lập tức hướng hai người giới thiệu nói:

"Sở Sở, đừng làm rộn, giới thiệu cho người một chút, đây là Lý Duy, một vị thúc thúc nhà hải tử, hôm nay tới nhà ta chơi "

Trần Ngữ Hàm đối Lý Duy giới thiệu, chỉ đơn giản như vậy hai câu, sợ nói nhiều liền sẽ để người hiểu lầm một dạng, bất quá nói đi thì nói lại, Lý Duy cũng căn bản chính là vào không thể người tiền cử

Nhưng đối bạn thân Giang Sở sở cùng bạn trai giới thiệu, Trần Ngữ Hàm làm theo rõ ràng nhiều vài câu:

"Lý Duy, đây là ta bạn thân Giang Sở sở, vị này là bạn trai hấn chú ý siêu, hai nhà bọn họ đều là Giang Nam thành phố nổi danh thương nhân, nhà này Quán cà phê cũng là hai nhà góp vốn, người có thể nhìn thành là hai người ái tình kết tinh "

"Phốc "

Giang Sở Sở Bạch Trần Ngữ Hàm liếc một chút, liền lại chớp mắt giả ngây thơ nói:

"Ngữ Hàm người làm thơ đâu?"

Lý Duy một mặt nho nhã lễ độ bộ dáng, không có chút nào bị hai người lai lịch trấn trụ, chỉ lễ phép nhìn lấy hai người, nói khẽ câu:

"Hai vị tốt "

Trừ nghèo, chưa cao, không đủ đẹp trai, còn không có bối cảnh bên ngoài, Lý Duy lễ phép lại bình tĩnh biểu hiện để cho người ta tìm không ra bất kỳ khuyết điểm

Ngoảnh đầu thấp hơn rất nhiều đầu liếc mắt Lý Duy

Hắn chỉ gật gật đầu, không có trả lời, phảng phất nếu không phải xem ở Trần Ngữ Hàm trên mặt mũi, hắn căn bản nhìn cũng sẽ không nhìn một chút Lý Duy

Ngược lại là Giang Sở sở, từ đầu đến chân quan sát tỉ mỉ lấy Lý Duy dù sao đây là nàng nhận biết Trần Ngữ Hàm đến nay, Trần lần thứ nhất mang ra nam nhân

Nửa ngày về sau, Giang Sở sở chống nạnh thờ dài:

"Ta cho là chúng ta mấy cái với điệu thấp, không nghĩ tới ca ca người thật sự là giản dị, xin hỏi ca ca ở đâu thăng chức a?"

Điệu thấp?

Lý Duy nhìn lấy mấy chiếc trăm vạn cấp xe sang trọng, sừng sốt nhin xuống không có cười

Không cần thận suy đoán cũng đứng, dựa theo Trần Ngữ Hàm khẩu khí phỏng đoán, hai nhà này đều là thân gia mấy trăm triệu người, mở ra trăm vạn cấp bậc xe đi ra hóng mát, xác thực tương đối là ít nổi danh

Cứ như vậy, chính mình cũng cần phải điệu thấp mới đứng

Thế là, đối mặt Giang Sở sở hùng hồ dọa người bối cảnh điệu trưởng tra, Lý Duy đem trước mắt Xuyên Việt Giả công tác, thoáng hiện thực hóa một điểm, uyển chuyển đáp lại nói

"Ta tại một nhà Internet công ty làm biên tập công tác "

Dù sao theo Lý Duy, tại Vạn Giới sửa đổi nội dung cốt truyện cùng Vồng Văn biên tập cũng kém không nhiều lắm

"A "

Giang Sở sở vốn cho là Lý Duy ăn mặc có thể là điệu thấp, dù sao Trần Ngữ Hàm mang ra nam nhân sao lại là hạng người bình thường, nhưng truy vấn phía dưới đạt được đáp án, để cho nàng mở rộng tầm mắt

Internet công ty là cái quý gì?

Biên tập công tác lại là cái gì quý?

Nàng trong nháy mắt đi hỏi lại hứng thú, chỉ đơn giản a câu, liền không hề đáp lời, phảng phất nói nhiều một câu đều là lãng phí miệng lưỡi

Lúc này, Land Rover trong xe cũng đi theo ra hai người

Đồng dạng là một nam một nữ

Chỉ gặp nữ nhân một bên xuống xe, một vừa sửa sang lại nam nhân y phục:

"Đem hình xăm thoáng che khuất một điểm, đều thế kỷ 21, hiện đang chú ý là điệu thấp, không lưu hành cái này "

Nói chuyện là một cái vóc người dẫn lửa cao nữ tử, nhìn qua so Trần Ngữ Hàm phải lớn hơn mấy tuổi bộ dáng, một đầu gọn sóng hồng sắc tóc quấn phát ra tia sáng chói mắt, thấp ngực y phục đưa nàng này một đôi bộ ngực sửa bại lộ bên ngoài, trắng nõn, đùi thon dài ăn mặc một đầu màu vàng nhạt siêu ngắn Váy Ngắn, hiện ra dáng người hoàn mỹ tuyệt luân

Chính là Trần Ngữ Hàm biểu tỷ ——

Trương Minh Ngã

Một bên là bạn trai nàng Thôi Hiểu hùng, tuổi không lớn lắm, nhưng là cách ăn mặc mà đầu trục, hình xăm, Đại Kim liên, nhan giá trị, trong tay còn bóp lấy thuốc lá

Cùng mặt khác một đôi tình lữ tương phản, hấn kích cỡ so mang giày cao gót mở đầu mính ngài rõ ràng muốn thấp, thân cao cùng Lý Duy tương tự, nhưng lại so Lý Duy béo một vòng, thủy chung trầm mặt, cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ đánh người bộ dáng

Trần Ngữ Hàm tiến lên vấn an:

"Biểu tỷ, tỷ phu "

Trương Minh Ngã vỗ vỗ Trần Ngữ Hàm eo nhỏ, cười mở miệng nói:

"Khó lường a, nhà chúng ta Hàm Hàm cũng muốn yêu sao? Cái kia một mực truy người Dương cầm gia - The Pianist Cao đâu này? Ta thế nhưng là nghe nói cha hấn rất có thể muốn thăng đại quan a!"

Dứt lời, bất động thanh sắc quét mắt Lý Duy, này vẽ lấy lam nhạt tai mắt ánh mắt bên trong, phảng phất bao hàm lo ngại mặt mũi, nói không nên lời vô tận lời nói

Báo trước: Chương Chương 10:, đội giáo viên Vương Bài cùng Bóng Đá đường phố cao thủ

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Đội giáo viên Vương Bài cùng Bóng Đá đường phố cao thủ

Lý Duy cũng không quan tâm, chỉ cười nhạt một tiếng, nụ cười lễ phép lại chân thành, nhưng nhìn thật kỹ, lại tàn mát ra một loại nhàn nhạt, lười biếng khi trảng, phảng phất hết thấy đều không thêm đề ý bộ dáng

Tràng diện một lần có chút xấu hổ

Trần Ngữ Hàm lập tức giới thiệu nói:

"Không đề cập tới hấn, biểu tỷ, ta cho các người giới thiệu, đây là Lý Duy Lý Duy, đây là biểu tỷ ta Trương, là vào chính quy người mẫu a, đây là biểu tỷ phu Thôi Hiểu Hùng, trong nhà mở một nhà Quốc Thuật Quán, có khả năng biết công phu "

Lý Duy hơi hơi thở phào

Nguyên lai chỉ là Quốc Thuật Quán a?

Còn tưởng rằng là cái gì xã hội nhân sĩ đâu?

Bất quá nói đi thì nói lại, tại Lý Duy sinh hoạt thế giới, Quốc Thuật Quán có được địa vị rất cao, rất nhiều quân nhân cảnh sát đều là trực tiếp từ Quốc Thuật Quán tuyển chọn nhân tài

Nghĩ tới đây, Lý Duy lễ phép vấn an:

"Hai vị tốt "

Ngoài ý muốn là, vị này biểu tỳ phu Thôi Hiểu Hùng, chẳng bạn thân bạn trai chú ý siêu như vậy lạnh lùng, nhưng cũng chỉ là toàn bộ hành trình nghiêm mật, chỉ cứng rắn hồi trở lại câu, trong giọng nói lộ ra một loại không giận tự uy bá khí:

"Người cũng tốt "

Một bên biểu tỳ Trương, ngược lại là cười hoà giải

"Người đừng sợ, người biểu tỳ phu a căn bản không biết công phu "

Nhưng theo Lý Duy, nụ cười kia bên trong phảng phất cất giấu đao

Thế là yếu ớt nói câu:

"Nhưng ta vẫn là sợ "

Quả nhiên, một giây sau, Trương Minh Ngã tiểu lý tàng đao đột nhiên ra khỏi vỏ, lạnh lùng mở miệng nói:

"Bất quá, sợ hãi cũng là chuyện tốt, có thể khiến người ta thấy rõ chính mình cân lượng, không cần cưỡng ép qua khiêu chiến không đủ sức sự tình "

Một trận gió lạnh thổi qua

Tràng diện đột nhiên giương cung bạt kiếm đứng lên

Ánh mắt mọi người đều tụ tập tại Lý Duy trên thân

Tại Lý Duy xem ra, Trương Minh Ngã lời đã không gọi được là dịu dàng, đơn giản giống như một cái trọng quyền, đập mạnh tại trên mặt mình

Nhưng hắn căn bản không thêm đề ý, chỉ cười nhạt một tiếng:

"Đúng vậy a, luận cân lượng ta vẫn phải hướng biểu tỳ phu cố gắng "

Một câu liền để Trương Minh Ngã lời nói, tựa như nhất quyền đánh vào trên bông, chẳng những không thể đánh xuyên qua cây bông vải, ngược lại bị cây bông vải lại bị cán một cái

Trương Minh Ngã ngược ngừng cười một tiếng, lắc đầu không tiếp tục nói nữa

Thôi Hiểu Hùng một mực nghiêm mật, giờ phút này trở nên càng thêm âm trầm

Toàn bộ Giang Nam thành phố, dám mở hân trò đùa người không nhiều, Lý Duy xem như một cái

Nếu không phải Trần Ngữ Hàm mang ra người, hắn thậm chí sẽ tại chỗ đánh Lý Duy sinh sống không thể tự lo liệu —— mặc dù hắn không biết Quốc Thuật, nhưng cơ bản kỹ xảo cận chiến vẫn là có, giống Lý Duy loại này hình thể, hắn một cái đánh năm cái không thành vấn đề

Giang Sở sờ cùng bạn trai Cố Siêu, nhao nhao lộ ra một vòng kinh hãi, nhìn xem Thôi Hiểu Hùng, nhìn nhìn lại Lý Duy, kinh hãi âm đạm xuống, trầm mặc trên mặt phảng phất viết 5 chữ to ——

"Người không biết không sợ "

Trần Ngữ Hàm cũng mòng bức

Nghĩ thâm gia hỏa này làm sao như vậy da mặt dày?

Biểu tỳ mà nói đều nói đến phân thượng này, hắn lại một mặt không quan trọng, không có chút nào biết khó mà lui bộ dáng, người bình thường hắn là đã sớm không ngóc đầu lên được đi, hắn thế mà còn tại nói nói cười cười

Vì trèo lên cành cây cao, thế mà có thể liều chết đến mức độ này!

Cái này Lý Duy còn thật là khó dây dưa

Giờ phút này gặp tràng diện có chút khản trương, Trần Ngữ Hàm tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác:

"Hiện ở cái này điểm uống cà phê quá sớm, chúng ta vẫn là đi chơi khác đi "

"Ai "

Giang Sở sờ buống tay bắt đắc dĩ

Nếu không phải Trần Ngữ Hàm buổi sáng gọi điện thoại tới, mấy người bọn hắn chìm đắm cấp cao hộp đêm người trẻ tuổi, là quả quyết không có khả năng ở trên buổi trưa đi ra chơi

"Cái giờ này vốn là rất nhàm chán a "

Trần Ngữ Hàm gặp thời cơ chín muồi, xuất ra đối phó Lý Duy đòn sát thủ:

"Đối Lý Duy, người không phải nói người ưa thích chơi bóng rổ à, nếu như ta nhớ không lầm mà nói, Cô Siêu có thể là Giang Nam Đại Học đội giáo viên thành viên, mà biểu tỷ phu cũng là Giang Nam nổi danh Bóng Đá đường phố tay các người có thể cùng nhau chơi đùa chơi mà

"

Chính như Trần Ngữ Hàm nói, Cô Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng nguyên bản là trường cấp 3 trường học Đội Bóng Rổ đồng đội, chú ý siêu Ti Chức Tiểu Tiên Phong, Thôi Hiểu Hùng Ti Chức Khổng Vệ

Về sau, Cô siêu lên đại học trở thành đội giáo viên Vương Bài, Thôi Hiểu Hùng mặc dù không hơn Đại Học, nhưng cũng trải qua thường xuất hiện tại Giang Nam trong thành phố nổi danh Bóng Đá đường phố trận, nương tựa theo linh hoạt béo phong cách, cũng coi là một thanh Bóng Đá đường phố hảo thủ

Hai người quan hệ rất thân, thường xuyên cùng một chỗ luyện bóng

Hôm nay, Trần Ngữ Hàm đặc biệt đem hai người mời đi ra, cũng là hi vọng hai người có thể tại Lý Duy hứng thú lên ra sức đánh một phen, để hắn hiểu được cho dù tại bóng rổ cái này hạ giá vận động bên trên, Lý Duy cũng cùng bọn hắn tồn tại đẳng cấp Thượng Sứ cách

Giờ phút này ——

Vừa nhắc tới bóng rổ, Cô siêu cùng Thôi Hiểu Hùng hai người nhất thời hăng hái, nhưng suy đoán để bọn hắn cùng Lý Duy loại này thân thể người chơi bóng? Không khả năng

Thân thể chênh lệch quá lớn, căn bản không có ý nghĩa

Cô siêu hai người cũng không lên tiếng, trên mặt mang một chút buồn chán chi sắc

Lý Duy liếc một chút liền có thể nhìn ra hai người khinh thường ánh mắt, nhưng hắn cũng cũng không thêm để ý, trên thực tế, càng thêm khinh thường khả năng là chính hắn

Từng có chế bá cả nước kinh lịch về sau, hắn bóng rổ cảnh giới tăng lên tới một cái cảnh giới mới, tuy nhiên RB bóng rổ mức độ không bằng Hoa Hạ, nhưng này cũng không phải bình thường RB, mà chính là bị động chẳng có hạn cắt cao bóng rổ Thiên Đường

Tỉ như 18 cao 9 cen-ti-mét bên trong sinh Hanamichi Sakuragi, liền có thể trực tiếp từ free throw line dunk Bóng Rổ, chính các người cảm thụ một chút, liền xem như nước Mỹ người da đen học sinh cấp ba, có thể làm được điểm này, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay

Lý Duy coi như bây giờ trở về về đến thân thể mình, nhưng hắn chỉ cần tại vị diện trong Thương Thành mua sắm Hanamichi Sakuragi hoặc dây đặc trọng bao quát thân thể tổ chất, lại dùng chung Rukawa Kaede vô địch kỹ thuật, trước mắt Cô siêu cùng Thôi Hiểu Hùng cộng lại đều không đủ chính mình đánh

Cùng bọn hắn chơi bóng rổ chẳng phải là quá nhàm chán?

Còn không bằng uống cà phê

Thế là chỉ cười cười nói:

"Để bọn hắn đánh đi, ta ở một bên nhìn liền tốt "

Trần Ngữ Hàm coi là Lý Duy tâm hồng, liền bắt đầu khích tướng hắn:

"Người làm sao lúc này nhận thua vừa trên xe ta nghe người nói người từ nhỏ đã chơi bóng rổ đâu, người không phải là sợ thua à?"

Lý Duy làm theo không mẫn không nhặt ứng câu:

"Chênh lệch quá lớn, không có ý nghĩa, để bọn hần chơi đi "

Thôi Hiểu Hùng cùng Cố siêu đối liếc một chút, chỉ bĩu môi nói:

"Tiểu tử người còn có chút tự mình biết mình "

Cố siêu làm theo nhún nhún vai, nhìn cũng không nhìn Lý Duy liếc một chút:

"Đi thôi, đã thời gian còn sớm, chúng ta đi chơi đi "

Trên thực tế, tại quán Cafe hậu viện trong rừng cây, liền có một mảnh lộ thiên tư nhân Sân bóng rổ, chính là Cố siêu thường xuyên luyện bóng địa phương

Xung quanh Cao Mộc bao bọc, lá cây tung bay, nhìn mười phần lịch sự tao nhã

Cố siêu cùng Thôi Hiểu Hùng đối quần áo chơi bóng cùng giày chơi bóng, ở đây lên chính thức Đấu Ngưu đứng lên

Lý Duy, Trần Ngữ Hàm, Giang Sở sở cùng Trương Minh Ngã bốn người, làm theo ngồi ở đây một bên trên ghế dài, dựa vào lưới sắt, một vừa thưởng thức hai người bóng rổ biểu diễn, một bên uống vào nóng hôi cà phê, gió nhẹ phơ phất, hảo bất khoái ý

Mặc dù chỉ là tùy tiện chơi đùa, nhưng cũng đó có thể thấy được hai người thiên phú dị bẩm

Chú ý siêu đại khái là loại kia thấp xứng bản Kaede Nagarekawa, tại Đại Học đội giáo viên đủ để quét tháo phong vân, tại cùng Thôi Hiểu Hùng đối chiến bên trong nhiều lần ném rổ, tiêu sái phiêu dật, nhắm trúng ba nữ sinh từng trận thét lên

Thôi Hiểu Hùng làm theo biểu hiện ra cùng dáng người không xứng dẫn bóng kỹ xảo cùng linh hoạt độ, đem Bóng Đá đường phố chơi rất trượt, tuy nhiên tổng thể đạt được không bằng Cố siêu, nhưng ngẫu nhiên cũng có thể lên diễn kịch đùa nghịch đối thủ trò vui

Theo Lý Duy, Cố siêu cùng Thôi Hiểu Hùng hai người bóng rổ mức độ, thật là cao hơn chính mình, nhưng bây giờ chính mình là một tên trâu bò Xuyên Việt Khách, làm thế nào có thể xoắn xuýt tại bóng rổ mức độ? Chỉ cần mình nguyện ý, có thể mua lại (Slamdunk) bên trong mạnh nhất bóng rổ kỹ năng, tiếp theo nhẹ nhõm treo lên đánh hai người, nhưng dạng này có ý tứ sao?

Căn bản không có ý nghĩa

Trang bức có ý tứ sao?

Chà đập người yếu có ý tứ sao?

Không bằng uống cà phê

Lý Duy bung lên xa hoa chén cà phê, mỹ mỹ phẩm lên một thanh, không thể không nói, nơi này cà phê uống ngon thật, tung bay mùi thơm khắp nơi, thuần hậu ngon miệng

Chung quanh phong cảnh lại tốt, muội tử lại tịnh, có thanh thuần Cao Lãnh hình, có bá đạo la ly hình, có gọi cảm ngự tỷ hình, lúc này qua chơi bóng, chẳng lẽ nào từ nước vào à?

Giang Sở sở khuấy động lấy điện thoại di động, bỗng cảm giác nhàm chán:

"Nam nhân thật sự là nhàm chán động vật a "

Lý Duy làm theo vừa đúng phụ họa:

"Đúng vậy a, chơi bóng cái gì quá nhàm chán, không bằng uống cà phê "

Trần Ngữ Hàm có chút nóng nảy, thừa cơ hỏi:

"Lý Duy, người xem bọn hần đánh thế nào à?"

Lý Duy miệng Chính Phẩm lấy cà phê, con mắt thưởng thức muội tử, chỉ không quan tâm đáp:

"Bọn họ a, rất lợi hại bộ dáng!"

" "

Trần Ngừ Hàm dở khóc dở cười

Nàng thật sự là có chút không hiểu rõ, cái này Lý Duy khi thì sĩ diện, lại khi thì nhận sợ, đến muốn ồn ào loại nào a?

Cũng may sau nửa giờ, Thôi Hiểu Hùng mệt mỏi có chút không đánh nổi, toàn thân mồ hôi đầm đìa, dù sao thể trọng ở nơi đó

Nhưng là Cố siêu lại là vẫn chưa thỏa mãn bộ dáng

"Lão Thôi ngươi làm sao nhanh như vậy lại không được?"

Thôi Hiểu Hùng cười khở một tiếng:

"Nếu như ngươi có ta như vậy bạn gái, ngươi cũng gánh không được "

Giọng nói kia để cho người ta nghe không biết là tổ khổ, vẫn là huyền diệu

Lý Duy một thanh cà phê phun ra ngoài

Trần Ngừ Hàm cùng Giang Sở sở cũng không nhịn được cười ra tiếng

Chỉ có Trương Minh Ngã đỏ mặt, trực tiếp mấy bước đi lên, vịn lên Thôi Hiểu Hùng lỗ tai, đem hấn sinh sinh kéo xuống trần

Cố siêu cười lắc đầu, chống nạnh đứng tại dưới rổ, có chút buồn bực ngán ngẩm, nửa ngày về sau, bỗng nhiên chỉ Lý Duy:

"Uy, cái kia người nào, ngươi đến đánh "

"Ta?"

Lý Duy cắn chén cà phê miệng, một mặt chán đến chết bộ dáng:

"Chúng ta căn bản không phải một cái cấp bậc, đánh như thế nào?"

"Không sao, ta để ngươi một cái quen dùng tay "

"Vậy ta chẳng phải là rất mất mặt?"

"Ngươi thắng ta tiền ngươi Quán Cafe Vĩnh Cửu Miễn Phí Thẻ Vip "

"Đù ý tứ "

Lý Duy nhất thời có chút động tâm

Lại không nghĩ lúc này, chú ý siêu sắc mặt đột nhiên nghiêm túc lên:

"Ngươi như thua, cũng đừng có quần lấy Ngừ Hàm, bởi vì ngươi không xứng "

"Phốc —— "

Lý Duy một thanh cà phê phun ra ra ngoài

————

Báo trước: Chương Chương 11:, hoa thức treo lên đánh

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Hoa thức treo lên đánh

Như có một trận gió lạnh đảo qua

Tràng diện nhất thời giương cung bạt kiếm đứng lên

Giang Sở sờ nháy mắt mấy cái, vụng trộm cho Trần Ngữ Hàm một cái xinh xắn ánh mắt

Hiển nhiên, nàng sớm đã có trợ giúp Trần Ngữ Hàm diệt trừ người theo đuổi kế hoạch —— lợi dụng cả phê Thê Vip câu dẫn Lý Duy mắc câu, lại đem vô tình treo lên đánh, làm tự động cùng Trần Ngữ Hàm cắt đứt

Trần Ngữ Hàm không nghĩ tới nha đầu này lại như vậy xảo quyết, trong lòng có chút may mắn, lại có chút lo lắng

Trương Minh Ngã cùng Thôi Hiểu Hùng làm theo giống như cười mà không phải cười nhìn qua Lý Duy, một mặt xem kịch bộ dáng

Lại không nghĩ, tại loại này giương cung bạt kiếm thời điểm, Lý Duy lại cười ra tiếng:

"Ha ha ha ha vậy làm sao lấy ta đều sẽ không lỗ a!"

Lý Duy mở không lớn không nhỏ trò đùa

Ý tứ rất rõ ràng, vô luận là thu hoạch được cả phê miễn phí thẻ, còn là lúc sau không cần quần lấy Trần Ngữ Hàm, với hắn mà nói đều là kiện rất hài lòng sự tình, dù sao truy cầu Trần Ngữ Hàm cũng không phải hắn Bản Nguyện

Mọi người lại là một mặt mộng bức, trong lòng đều có khiến trách

"Tình huống như thế nào?"

"Đều lúc này hắn còn có tâm tư nói đùa đâu?"

"Chết khoác lác, muốn thông qua nói đùa che giấu chính mình đối Trần Ngữ Hàm trần trụi truy cầu loại nam nhân này ta thấy nhiều "

Bầu không khí rất nhanh từ giương cung bạt kiếm, trở nên có chút lúng túng

Riêng là Trần Ngữ Hàm, mặt đều nhanh hắc

Nàng nghĩ thầm, chẳng lẽ gia hỏa này căn bản là không có muốn cùng với ta sao? Giống như ta cũng là phụ mẫu ép? Làm sao có thể?

Trần Ngữ Hàm ở trường học thế nhưng là vạn người mê, bao nhiêu Vương Công Quý Tộc, danh môn Cậ ả, đều muốn cùng hắn kết quan hệ lại khổ đuổi không kịp, mà Lý Duy dạng này một cái Cùng Điều Ti, chiếm phụ mẫu ánh sáng, thu hoạch được gần thủy lâu đài thời cơ, lại đối với mình không có hứng thú?

Không khả năng!

Gia hỏa này nhất định là đang ràng chống đỡ, chết vì sĩ diện, thua người không thua trận sao phải khổ vậy chứ? Luận bóng rổ, Cô cao hơn người lớn, so với người còn mạnh hơn lớn mạnh, thậm chí hắn kỹ xảo đều không thua biểu tỷ phụ, coi như người từ nhỏ chơi bóng rổ, mười cái người cũng không có khả năng so sánh với Cô

Nghĩ tới đây, Trần Ngữ Hàm đột nhiên cảm giác được chính mình có chút quá phận, dù sao bóng rổ là Lý Duy suốt đời chỗ yêu, tại một người thích nhất yêu thích lên đã kích hắn tự tôn, thực sự quá tàn nhẫn

Có thể Lý Duy tại sao phải đáp ứng chứ?

Trực tiếp nhận thua về nhà chẳng phải xong việc sao?

Trực tiếp cùng hắn phui sạch quan hệ chẳng phải xong việc sao?

Nói thẳng đau bụng về sau cũng không tiếp tục tìm ta chẳng phải xong việc sao?

Một tám quán Cafe Thê Vip liền trọng yếu như vậy sao?

Nói đến người chỉ là vào gặp lợi nhân mở loser đi!

Nghĩ tới đây, Trần Ngữ Hàm không hề áy náy, trong lòng chỉ mong Cố Siêu hung hăng đánh bại Lý Duy, dùng một tay đánh bại hắn yêu thích nhất vận động, để hắn nhận thức đến trời cao đất rộng, nhận thức đến hắn cùng mình ở giữa cái kia đạo không thể vượt qua khoảng cách!

Lý Duy chậm rãi uống xong cả phê, liền lười biếng đi đến sân bóng

Một bên mở ra vị diện Thương Thành

Vị diện Thương Thành —— (Slamdunk)

Rukawa Kaede kỹ thuật bóng rổ: 1 tích phân

Dày đặc trọng bao quát thân thể tổ chất: 1 tích phân

Hanamichi Sakuragi thân thể tổ chất: 1 tích phân

Hanamichi Sakuragi ý chí: 1 tích phân

Kaede Nagarekawa kỹ thuật: 1 tích phân

Kaede Nagarekawa ý chí: 1 tích phân

Kaede Nagarekawa suất khí cùng nhân khí: 1 tích phân

Kaede Nagarekawa có thể ngủ bàn xe đạp: Miễn phí

Hanamichi Sakuragi Nike AJ1 đồ thẩm kinh điển khoản: Miễn phí

Lý Duy liếc một chút quét xuống, tuy nhiên (Slamdunk) bên trong kỹ năng đều rất rẻ, nhưng trên người mình chỉ có 5 vào tích phân, mua những này thuần túy chỉ có thể trang bức kỹ thuật dù sao cũng hơi tính không ra

Thế là hướng Chủ Thần hỏi:

"Những này kỹ có thể dùng qua về sau có thể trả hàng lui khoản sao?"

Có thể giá gốc trả hàng, nhưng sẽ trả hàng hành vì sẽ tiêu hao chủ ký sinh ngoài định mức trạng thái giá trị,

Mời chủ ký sinh làm theo khả năng

Đạt được dạng này đáp lại về sau, Lý Duy yên lòng, lập tức hoa 2 tích phân, mua sắm Rukawa Kaede kỹ thuật bóng rổ cùng dày đặc trọng bao quát thân thể tổ chất

Chúc mừng chủ ký sinh thành công mua sắm kỹ năng [Rukawa Kaede kỹ thuật đá bóng] cùng [dày đặc trọng bao quát thân thể tổ chất], tiêu hao 2 tích phân, còn thừa 3 tích phân tại hiện thực cùng vị diện bên trong sử dụng những này kỹ năng, sẽ tiêu hao chủ ký sinh trạng thái giá trị, mời chủ ký sinh làm theo khả năng

"Chỉ cần không lãng phí tích phân liền tốt "

Trở lại hiện thực

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn lấy Lý Duy

Thực bọn hắn cũng đều là có thân phận người, người nào cũng không muốn nhìn thấy một cái có lý tưởng có khát vọng người trẻ tuổi trước mặt mọi người bêu xấu, chỉ là không có biện pháp ——

Cóc ghè cùng trời nga là hai thế giới giống loài, nếu như không sớm làm bỏ đi Cóc ghè vọng tưởng, không chừng sẽ náo ra cái gì yêu thiêu thân sự tình đến

Tại loại này không khí quỷ quái dưới, Lý Duy bình tĩnh ra sân

Cô mi đầu cau lại, hơi có vẻ kinh ngạc quan sát Lý Duy:

"Thế nào, người không đòi quần áo chơi bóng sao?"

Lý Duy lại cười khoát tay:

"Không cần a, dù sao không ảnh hưởng kết quả "

Cô mặt lộ vẻ vẻ thất vọng

Còn chưa bắt đầu liền nhận sự

Vì đề trận đấu thoáng đặc sắc một chút, hẳn ngược lại cho Lý Duy bắt đầu chỉ điểm:

"Tin tưởng mình, người nếu thật là đánh vài chục năm bóng rổ, đối phó một tay ta, cường độ ta quen dùng tay, có lẽ tràng diện còn không khó coi như vậy "

Lý Duy thở dài, bắt đầu đi lắc đầu:

"Vô dụng "

Cố Siêu chỉ cảm thấy thất vọng cực độ

Hắn thấy, Lý Duy khối này gỗ mục đã không thể điều, chính mình suy đoán từ trên người đối phương tìm kiếm niềm vui thú ý nghĩ đơn giản buồn cười, vẫn là sớm làm kết thúc cuộc nháo kịch này, còn Trần Ngữ Hàm một phần tự do

Trận đấu bắt đầu

Nói như vậy, đạt được không đổi bóng quyền thức đơn đầu trận đấu, bình thường đều là từ yếu thế một phương hoặc là để bóng một phương trước mở bóng, nhưng là Cố Siêu sợ chính mình trước công mà nói, nghiêng về một phía tràng diện quá mức khó coi, tại là rất lớn độ dễ Lý Duy trước tiên công

Lý Duy gạt đầu gửi tới lời cảm ơn

Ba phần dây bên ngoài cầm banh

Thân hình hắn tan rã, ánh mắt lười biếng, cũng căn bản không có dẫn bóng, thậm chí ngay cả nhảy đều không nhảy, ngay trước Cô mặt, trực tiếp giờ tay ném vào ba phần

Xoát!

Rỗng ruột nhập võng - Network

Thôi Hiểu Hùng trong mắt run lên

Cố Siêu trong mắt lóe lên một tia tinh quang, nhất thời đến hào hứng

"Có chút ý tứ "

Hiệp 2

Lý Duy ba phần dây bên ngoài cầm bóng

Cũng không dẫn bóng, cũng không nhảy lấy đà, tiếp tục mở đầu tay ba phần

Cố Siêu nhảy lên dùng tay trái phong đập

Lý Duy động tác giả lấy về, dọc theo Cố Siêu không thể sử dụng quen dùng tay đột phá mà đi, sau đó chậm rãi gia tốc, chờ đợi Cố Siêu đoạt về nhảy mắt, đưa bóng nhẹ nhõm để vào vòng rổ

Hiệp 3

Cố Siêu bỗng dung nghiêm túc, cúi người, Lông mày đứng vững, làm toàn lực phòng thủ tư thế

Lý Duy trực tiếp ba phần nhảy đầu quân

Cố Siêu đi lên phong che, lại không nghĩ rằng Lý Duy nhảy quá cao, chính mình toàn lực phong đập chẳng những không có đựng được banh, thậm chí ngay cả quấy nhiễu tác dụng cũng không có tạo được

Xoát!

Rỗng ruột nhập võng - Network

5 phút sau, tại tất cả mọi người kinh ngạc dưới ánh mắt, Lý Duy trúng đích sau cùng một bóng, cuối cùng lấy 10:0 cạo Cố Siêu một cái lớn đầu hói, thậm chí ngay cả bóng quyền một lần đều không có trao đổi

Tức là nói, Lý Duy lấy tỉ lệ phần trăm tỉ lệ chính xác treo lên đánh Cố Siêu

Chấn động gió lạnh lướt nhẹ qua

Mọi người hít một hơi lạnh khí

Đánh bại nhường một cái quen dùng tay Cố Siêu, tuy nhiên nhìn cũng không có gì đáng giá kinh ngạc, nhưng trên thực tế, Cô tại Đại Học đội giáo viên huấn luyện lúc, thường xuyên lợi dụng [để tay chiến thuật] đến huấn luyện tay trái mình, cho dù chỉ dùng cánh tay trái, tầm thường đội viên cũng căn bản không phải đối thủ của hắn

Càng không cần nhắc tới Lý Duy thân cao so Cố Siêu thấp một đầu

Cái này vốn là một trận vốn nên thiên về một bên trận đấu

Kết quả cũng thật là nghiêng về một phía

Chỉ là phương hướng phản

Chỉ bất quá tuy nhiên điểm số là treo lên đánh, nhưng trăng diện lên Lý Duy vẫn là cho đủ đối phương mặt mũi, sở hữu dẫn bóng cơ bản đều tạo nên mạo hiểm khí tượng

Đề dưới trận các muội tử nhìn là tức giận bất bình

"Gia hỏa này thế mà còn có chút trình độ, Cố Siêu thật tốt đáng tiếc, mỗi cái bóng cũng chỉ thiếu kém một tí tạo như thế, nếu như đổi tay phải đến đánh, Lý Duy khẳng định không phải là đối thủ!"

Nhưng mà Lý Duy càng là tạo nên loại này thắng hiểm giả tượng, Cố Siêu liền càng giận lớn, giống như tôn nghiêm nhận nghiêm trọng vũ nhục, trong lòng biệt khuất lại phần nộ!

Lúc này, Lý Duy không đứng lúc đạo câu:

"Không thể không nói, nhà ngươi cà phê uống ngon thật "

Chợt nhìn, đây là rất Văn Nhã một câu, nhưng ở trên sân bóng rổ, đây chính là điển hình rác rưởi mà nói, ý là không sai biệt lắm cũng là ——

"Ngươi thua rồi, nhanh đem cà phê sảng Thề Vip lấy ra "

Cố Siêu kém chút không có phun ra một ngụm máu tươi đến!

Trừ cái đó ra, Lý Duy còn hướng sau lưng Trần Ngừ Hàm bắt đắc dĩ buông tay, biểu tình kia cực cần ăn đòn, lười nhắc ánh mắt tựa như là đang nói ——

"Thật xin lỗi, tạm thời còn không bỏ rơi được ngươi a "

Một trận gió lạnh lướt nhẹ qua, lò mờ mang đến mơ hồ BA~ BA~ âm thanh, phảng phất là Lý Duy từng cái bàn tay vung đánh tại trên mặt mọi người

Đối Cố Siêu tới nói, bạn gái bàn giao nhiệm vụ không có hoàn thành, còn không công tổn thất một trương giá trị 10 vạn VIP miễn phí thẻ, xem như bồi phụ nhân vừa gây bình

Càng lớn đá kích đến từ bóng rổ bản thân

Đó là tôn nghiêm chịu nhục

Càng là kỹ thuật biệt khuất

Cho tới giờ khắc này, hắn mới cảm thấy mình để một cái quen dùng tay có chút khinh thường, nếu để cho tay trái mà nói, hắn có lòng tin treo lên đánh Lý Duy

Hắn muốn đổi tay tái chiến

Nhưng nhìn nhìn dưới trận mọi người lo lắng biểu lộ, hắn cảm thấy không thể lại khinh thường

Thế là một bước đứng chỗ, hướng Lý Duy dưới chung cực chiến thư:

"Xem ra ngươi còn có chút bản sự, Lý Duy, ta Cố Siêu ở đây trình trọng nói cho ngươi, ngươi có tư cách cùng toàn lực ta nhất chiến "

Lý Duy lại sờ sờ đầu, khiêm tốn cười:

"Mù mờ, không cần nghiêm túc như vậy đi "

Nhưng mà Lý Duy càng là khiêm tốn, Cố Siêu thì càng vội vàng xao động, không riêng gì vì Trần Ngừ Hàm, càng là vì lấy lại danh dự —— muốn là mình bại bởi Lý Duy chuyện này truyền đi về sau, mình tại Giang Nam thành phố bóng rổ giới cũng không cách nào lẫn lộn

Roi vào đường cùng, Cô chỉ phải tiếp tục Dị Lợi Dụ Chi:

"Chúng ta có thể lại cược "

Lý Duy khoát tay:

"Không nữa "

Lúc này, bên sân Thôi Hiểu Hùng xụ mặt, bỗng nhiên chỉ Lý Duy, gần từng chữ một:

"Ngươi, nhất định, cần, đánh "

————

Báo trước: Chương Chương 12:, cuộc xe

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Cuộc xe

Theo Lý Duy, Thôi Hiểu Hùng khẩu khí kia, biểu tình kia, tư thế kia, thật rất đáng sợ, chỉ ít chính mình là thiếu chút nữa hoảng sợ nước tiểu

Thế là yếu ớt giơ hai tay lên, làm đầu hàng hình, ngược lại đối Cố Siêu nói:

"Tốt a, nhưng ngươi còn có cái gì có thể lấy cuộc, cũng không thể "

Nói tới chỗ này, Lý Duy đón đến, trong mắt lóe lên một tia không dễ dàng phát giác tinh quang:

"Cũng không thể cuộc xe a?"

"Phốc —— "

Mọi người sắc mặt tối sầm

Ngươi mẹ nó da mặt thật là dày, đánh cái bóng để ngươi thắng vào VIP thẻ đã là dẫm nhằm cút chó, ngươi thế mà công phu sư tử ngoạm muốn cuộc xe

Người nào a đây là!

Cố Siêu mặt lạnh lùng, cười lạnh:

"Ngươi thật coi ngươi có thể thắng a?"

Lý Duy tiếp tục uống cà phê, ánh mắt có chút tàn mạn:

"Mặc kệ thắng thua ta dù sao sẽ không lỗ nha, sao không chơi lớn một chút?"

"Tốt, liền theo lời ngươi nói cuộc, ngươi như thắng ta, chiếc này Porsche cũng là ngươi, nhưng nếu ngươi thua, từ đó không muốn liên lạc với Ngừ Hàm, liền bằng hữu bình thường cũng không được "

"Ngươi đối với bằng hữu thật đúng là đủ ý tứ a, ta vì ngươi điểm khen "

Lý Duy không khỏi giơ ngón tay cái lên

Chỉ ít câu nói này hẳn là thật tâm

Hắn người này cho tới bây giờ đều là đối chuyện không đối người, hẳn một chút cũng không có cảm thấy Cố Siêu người này đáng giận, chỉ là có chút ngại thẹn

Dưới trận, Trần Ngừ Hàm cũng là sắc mặt trấn an, đối Giang Sở sở, đối Cố Siêu, thậm chí đe dọa Lý Duy biểu tỷ phụ đều rất cảm kích, dù sao dưới cái nhìn của nàng, một khi Cố Siêu toàn lực ứng chiến, cuộc nháo kịch này rốt cục đến kết thúc thời điểm

Trận đấu bắt đầu

Vì biểu đạt đối Cổ Siêu tôn kính, lần này Lý Duy quyết định không hề nhường

Thế là mọi người thấy dạng này tổ 1 hình ảnh —— dừng ngựa ra sau, làm rút, liên tục lắc lư, quay người đột phá, giả biến hướng hơn người, tay hăm lên cái giò, thậm chí

Cách người bạo chụp!

5 phút trôi qua

Lý Duy lại một cái 10:0 cạo Cổ Siêu đầu trượt

Cái này đã không thể xưng là trận đấu, cái này chỉ có một cách ngược sát

Cổ Siêu mới đầu còn có chút coi thường, rất nhanh liền toàn lực phòng thủ, nhưng thật không phòng được trên thực tế Lý Duy tốc độ, bật lên, lực lượng, kỹ thuật, trù thân cao, tất cả đều viễn siêu với hắn

Như là đem Cổ Siêu nhấn trên mặt đất ma sát, tràng diện kia đơn giản vô cùng thê thảm, giống như bảy mươi năm trước bị Lão Mỹ Bom Nguyên Tử nổ qua Hiroshima Nagasaki

Toàn bộ sân bóng phẳng phát đông đặc

Mọi người trợn mắt hốc mồm, kinh hãi mà chết

Riêng là Lý Duy thân thể nhỏ nhỏ, thế mà tại Cổ Siêu trước mặt vụt bay lên, người bạo chụp, coi như mấy vị nữ sinh không hiểu nhiều bóng rổ, cũng bị này khủng bố đánh vào thị giác lực ngoạn mồm kinh ngạc

Mọi người hít một hơi lạnh khí

Rất nhanh ý thức được trước đó Lý Duy nói tới ——

"Đề bọn hắn đánh đi, ta ở một bên nhìn lấy liền tốt chênh lệch quá lớn, không có ý nghĩa, các người chơi đi chúng ta căn bản không phải một cái cấp bậc, đánh như thế nào?"

Nguyên lai gia hỏa này không phải nhận sợ, là tại không mảnh a!

"Làm sao có thể?!"

Lúc này Cổ Siêu đã một mồm quỳ một chân xuống đất, hai mắt lòi ra, hoàn toàn không thể tin được đã phát sinh sự thật

Nhưng trên tinh thần sụp đổ càng thêm trí mạng, hắn bóng rổ kiếp sống bên trong, chưa bao giờ từng gặp phải hôm nay dạng này ngăn trở, thậm chí cảm giác cả cuộc đời đều u ám!

Lý Duy nhìn lấy đều có chút không đành lòng, nhân tiện nói:

"Không nên nản chí nha, người kém chút liền phòng ngự đến ta, thật "

Lại không nghĩ, chính mình không cẩn thận lại nói ra Jordan Tối Kinh Điển rác rưởi mà nói, câu nói này phẳng phát tại Cổ Siêu máu me đầm đìa trên vết thương, hung hăng bổ một đao

"Phốc —— "

Tài nghệ không bằng người, Cổ Siêu đã vô lực phản bác, đành phải dựa theo ước định xuất ra chìa khóa xe:

"Không nên nói nữa, chìa khóa người cầm đi đi!"

"Đa tạ "

Lý Duy khẽ vuốt cằm

Ánh mắt lạnh lẽo Như Băng

Treo lên đánh căn bản không phải Cùng một cấp bậc đối thủ, có gì niềm vui thú có thể nói?

Lý Duy không có có cừu hận, Không có phát tiết, Không có cười trên nỗi đau của người khác, chỉ có bình tĩnh như thường bá khí!

Bất quá khi chánh thức cầm tới chìa khóa xe nháy mắt, Lý Duy thật có điểm hưng phấn, dù sao Porsche Panamera thế nhưng là hắn đã từng mộng tưởng

chi xe, coi như thả đến vị diện Thương Thành, xe này cũng đáng 2 vào tích phân, mà bây giờ được đến lại hoàn toàn không ưởng phí công phu

Một điểm a-xít thoải mái vẫn là có!

Qua chiến dịch này, Lý Duy biết hôm nay đã không chơi nổi, liền quay người muốn chạy:

"Xe này ta thích, đi trước lái một vòng rồi, chúng ta ngày khác lại tụ họp "

Lúc này, một người ngăn lại Lý Duy đường đi, chính là sớm đã mặt xạm lại Thôi Hiểu Hùng, chỉ gấp hắt trăm mặt, lạnh như băng vung ra một câu:

"Người còn không thể đi "

Lý Duy kém chút hoảng sợ nước tiểu

Này đầu trục, này hình xăm, này Star dây chuyền vàng, này một thân phiêu thịch, cùng Quốc Thuật Quán công tử thân phận, đơn giản gọi người sợ hãi

"Người người muốn làm gì?"

Cũng may Thôi Hiểu Hùng bận tâm tràng diện, ngăn lại Lý Duy cũng không phải là muốn đánh người:

"Cùng ta cược một trận, người thắng đến Cổ Siêu, chưa hẳn thắng được ta "

Lý Duy lúc này mới thờ phào

"Nguyên lai chỉ là chơi bóng a người cũng chuẩn bị lấy xe đến cược a?"

"Phốc "

Thôi Hiểu Hùng nguyên bản không có quyết định này, nhưng bị Lý Duy bức đến phân thượng này, không lấy xe cược ngược lại là chính mình sợ

"Đã người như thế ưa thích xe, ta liền đáp ứng người, người như thắng ta, xe cầm lấy đi thuận tiện, nhưng nếu người thua, nhất định phải hướng ta quỳ nhận lầm, đồng thời cùng Trần Ngữ Hàm tuyệt giao "

Thôi Hiểu Hùng sợ đi lựa chọn lại cược, cũng không phải là bởi vì hắn có nắm chắc đánh bại Lý Duy, tương phản, chính mình liền Cổ Siêu cũng không bằng, như thế nào lại là Lý Duy đối thủ

Nhưng hắn căn bản không có ý định công bình cùng Lý Duy đơn đấu!

Thực, chìm đắm Bóng Đá đường phố trận N năm hắn, đã sớm nắm giữ không ít hạ lưu thủ đoạn, tại Giang Nam bóng rổ giới cũng coi là phé vô số người, để rất nhiều cầu thủ nghe tin đã sợ mất mặt, ngẫu nhiên đụng phải hắn cũng đều nom nớp lo sợ, không dám xuất ra bản lĩnh thật sự chơi bóng

Có bức này tuyệt kỹ, chỉ cần ở trong trận đấu cho Lý Duy hạ cái Hắc Cước, để Lý Duy trật chân hoặc gãy xương, dựa theo đơn đấu quy tắc, là hắn có thể nhẹ nhõm chiến thắng, cứ như vậy, Lý Duy chẳng những muốn cùng Trần Ngữ Hàm tuyệt giao, hơn nữa còn muốn hướng hắn quỳ xuống nhận lầm, cũng coi như giúp Cổ Siêu lấy lại danh dự

Lý Duy phảng phất nhìn ra chút gì

Bất đắc dĩ quay đầu mắt nhìn Trần Ngữ Hàm, quay đầu lại tới hỏi:

"Yếu ớt hỏi một câu, ta thắng người sẽ giết ta sao?"

"Người cho ta là xã hội đen a?"

"Vậy ta thắng người sẽ đánh ta sao?"

"Sẽ không, ta chỉ là vào yêu quý bóng rổ người bình thường, đầu óc người bên trong từ đâu tới những này hắc ám đồ,vật?"

"Hả, vậy là tốt rồi "

Lý Duy sợ đi hỏi như vậy, thực cũng không phải là sợ hãi Thôi Hiểu Hùng

Hắn chỉ là không muốn tại dưới loại trường hợp này lên xung đột, nếu quả thật đánh nhau, lấy chính mình dày đặc trọng bao quát thân thể tổ chất, một cái có thể đánh Thôi Hiểu Hùng mười cái

Coi như đối phương có chút công phu mèo ba chân, chính mình cũng có thể qua (In The Name Of People) vị diện trong Thương Thành, mua sắm Cảnh Sát Cục Trưởng triệu đồng đến quyền anh, Cẩm Nã Công Phu, dù sao triệu đồng đến Cục Trưởng cũng là đánh nhau Lão Hồ người a (đóng vai triệu đồng tới diễn viên từng diễn qua Võ Tông)

Nhưng hôm nay dù sao cũng là cùng Trần Ngữ Hàm lần thứ nhất gặp mặt, như đem hán biểu tỳ phu đánh thành chó, này nàng cũng liền có thể quang minh chính đại cự tuyệt chính mình, đến lúc đó chính mình cũng không dễ hướng lão ba bàn giao

"Tốt a, ta đáp ứng ngươi "

Trần Ngữ Hàm ngược lại có chút khẩn trương

Đương nhiên hán cũng không phải là khẩn trương Thôi Hiểu Hùng, mà chính là khẩn trương Lý Duy

Lý Duy dù sao cũng là cha nàng ân nhân cứu mạng nhi tử, nếu thật có chuyện bất trắc, chính mình kháng định cũng trốn không thoát phụ thân quả trách

Trương Minh Ngã nhìn ra Trần Ngữ Hàm tâm tư, vỗ vỗ bả vai nàng nói:

"Yên tâm, ngươi biểu tỳ phu hiểu được phân tặc "

Trần Ngữ Hàm thần sắc lúc này mới bình tĩnh chút

Trận đấu bắt đầu

Trận đấu kết thúc

Trung gian quá trình lại làm cho người mở rộng tầm mắt

Sau mười phút, Thôi Hiểu Hùng tại một lần dưới hắc khuỷu tay lúc, bị Lý Duy cường tráng thân thể đụng bay ra ngoài, trùng điệp ngã nhựa plastic mặt đất

Trừ cái đó ra, Thôi Hiểu Hùng ngón tay đã gãy xương, đi đứng tụ huyết nghiêm trọng, ngũ tạng lục phủ tại Lý Duy hợp pháp đập vào dưới chấn động không thôi

Điểm số lần nữa dừng lại tại 10:0!

Tràng diện kia vô cùng thâm trầm, đơn giản tựa như là đại nhân đánh trẻ con, phảng phất hết thấy điều trùng tiểu kỹ, đứng trước sức mạnh tuyệt đối đều lộ ra không có ý nghĩa!

Mọi người lặng ngắt như tờ

Trong mắt kinh hãi, như gặp sóng to gió lớn

"Gia hỏa này đến cái gì thân thể tổ chất a! Có nghịch thiên kỹ thuật bóng rổ cũng coi như, vì cái gì liền thân thể tổ chất cũng mạnh đáng sợ? Cái này căn bản là quái vật đi "

Tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt ——

Lý Duy hướng mặt đất Thôi Hiểu Hùng, một mặt lo lắng xoay người đưa tay, làm kéo người hình dáng:

"Biểu tỳ phu ngươi không sao chứ "

Thôi Hiểu Hùng khi không đánh vừa ra tới:

"Cút ngay, lão tử không cần ngươi tới kéo "

"Không không, ngài hiểu lầm, ta là muốn cầm chìa khóa xe "

"Phốc —— "

Bảo trước: Chương Chương 13; (The Legend of 1900)

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: (The Legend of 1900)

Thôi Hiệu Hùng giận

Người mẹ nó dám lại vô sỉ chút sao?

Nếu như không phải ngay trước như vậy nữ nhân mặt, nếu như không phải mình trên thân khắp nơi bị thương nhẹ, lão tử thật muốn đánh người

Có thể ước định cũng là ước định

Nhiều người như vậy ở đây, chính mình cũng không thể đổi ý

Trong cơn tức giận, Thôi Hiệu Hùng đành phải đem chìa khóa xe ném xuống đất

Trương Minh Ngã nổi giận đứng đứng đi đến bên sân, hung hăng trừng Lý Duy liếc một chút, lập tức đem Thôi Hiệu Hùng kéo thân thể, trong lòng đối thua trận Land Rover phá lệ tức hận

Lý Duy làm theo giống người không liên quan một dạng, chẳng biết xấu hổ xoay người nhét lên chìa khóa

Giờ phút này hẳn hai cái chìa khóa nơi tay, trong lòng nói không nên lời đắc ý, thế là ngay trước mặt mọi người, trực tiếp đánh điện thoại liên lạc xe second-hand thương, đem hai chiếc xe bán 2 triệu!

Sau đó hướng mọi người lễ phép nói đừng, lúc gần đi vẫn không quên đến một câu:

"Lần sau có xe mới, còn có thể tìm ta nha!"

"Lăn —— "

Mọi người mặt xạm lại

Nếu không phải trên đời này có biện pháp luật tồn tại, bọn họ liền đồng loạt đập chết hỗn đản này!

Trần Ngữ Hàm càng là mặt đều xanh

Nàng vạn vạn không nghĩ đến, hôm nay nội dung cốt truyện lại phát triển đến bước này

Từ ngôn ngữ đến tâm lý, từ địa vị đến bóng rổ, năm người tề tâm hợp lực vây quét một người, thế mà kết cục thảm bại

"Bóng rổ quả nhiên là một dân nghèo vận động, đến mức giống hần loại người này thế mà cũng có thể vô địch, chỉ là hôm nay hại Sờ Sờ cùng biểu tỵ!"

Trương Minh Ngã phảng phất nhìn ra Trần Ngữ Hàm tâm tư, vỗ vỗ bả vai nàng, mắt lộ ra lãnh quang, hoặc là an ủi, hoặc là phẫn nộ, chỉ lạnh lẽo nói:

"Thế đạo này không phải lấy bóng rổ nói chuyện, hẳn nhất định lật không nổi sóng lớn, yên tâm đi biểu muội, người sẽ tìm được càng cao tầng thứ nam nhân "

Lý Duy ngồi lên xe buýt, rất nhanh về đến trong nhà, đơn giản tắm rửa về sau, hưng phấn nằm ở trên giường, chỉ cảm thấy mấy ngày gần đây nhất qua rất là tiêu sái

Chủ Thần tin tức rất mau tới đến ——

Chúc mừng chủ ký sinh thăng cấp đến cấp 3!

"Quả nhiên, mỗi lần trang bức đánh mặt đều sẽ thăng cấp a "

Lý Duy tự lẩm bầm

Bất quá cái này cũng không có gì kỳ quái

Mỗi lần trang bức đánh mặt quá trình bên trong, Lý Duy chỉ là rất hài lòng, rất bình tĩnh tham dự bên trong, cũng sẽ không dễ dàng sinh ra cảm xúc tiêu cực, dù là bị người gây hấn, cũng có thể thần nhiên ứng đối, trái lại còn thuận tay lấy các loại tư thế treo lên đánh đối thủ

Cả người quá trình bên trong, hẳn tâm tình thuận sướng, suy nghĩ thông suốt, tầm mắt cùng Tinh Thần cảnh giới đều đề bạt rất nhiều, tăng thêm đối kỹ năng cùng trang bị thuần thực vận dụng, không thăng cấp cũng khó

Nhưng hắn cũng minh bạch, chính mình quyết không thể tận lực qua trạng bức đánh mặt, như thế sẽ chỉ lo lắng tại tính kế, ngược lại làm cho lòng người không yên, tính thần đề mê, sau cùng bị coi thường, tự nhiên rất thẳng cấp

Bất quá chính như Chủ Thần nói, sử dụng kỹ năng cũng là cự đại tiêu hao

Lý Duy tại đánh bóng lúc, trạng thái giá trị một lần rơi xuống đến 20%

Lại đồng dài chính mình cũng gánh không được, cho nên mới liền cơm cũng chưa ăn liền đi, cũng may hiện tại trạng thái giá trị đã chậm chạp tăng trở lại

Liếc mắt màn hình ——

Đăng cấp : 3

Trạng thái : 28%

Tích phân : 3

Kỹ năng : Rukawa Kaede kỹ thuật bóng rổ ((Slamdunk)); dày đặc trọng bao quát thân thể tổ chất ((Slamdunk));

Trang bị : Không

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng đem trạng thái khôi phục lại 100%

Về phần bán xe được đến hơn 200 vạn, hắn ngày kế tiếp dùng tới mời mấy vị trong nước Tối Ngưu B ung thư chuyên gia, mời bọn họ đến cho phụ thân bệnh tình làm hội chẩn

Hội chẩn ra kết luận, so trước đó thành phố bệnh viện kết luận muốn lạc quan một chút, bọn họ cho rằng, nếu như phụ thân tâm tình không tệ mà nói, duy trì một năm không thành vấn đề

Điều này cũng làm cho Lý Duy thoáng thở phào

Bất quá để phụ thân vui vẻ vẫn là vào nan đề a

Lý Duy ngồi tại trước giường bệnh,

Một bên cúi đầu tiếp nhận phụ thân răn dạy, vừa nghĩ tiếp xuống kế hoạch

Lý Sùng Minh nghe được hôm qua tin tức cũng mười phần chấn kinh, tại hắn trong ấn tượng, nhi tử còn không có bằng vào bóng rổ kỹ thuật liền có thể thắng được hai chiếc xe tốt tài nghệ, nghiêm trọng hơn vấn đề là, nhi tử rất có thể bởi vậy đắc tội Trần gia

"Nghe nói người hôm qua Com trưa cũng chưa ăn liền trở lại?"

"Đây không phải phát tài tranh thủ thời gian cho người tìm thầy thuốc mà "

"Đầu óc người nước vào? Nhà gái biểu tỷ cùng bạn thân xe người cũng dám thắng? Còn muốn hay không cùng người ta hẹn hò? Sẽ chơi bóng rổ người liền không được sao? Chơi bóng rổ có thể coi như ăn cơm?"

"Không phải có NBA a?"

"Người là người da đen a? Người có 1m8 a? Còn không đi cho người ta xin lỗi! Ta đã cùng Lão Trần nói, người đêm mai sẽ đi đến nhà xin lỗi "

"Ách tốt a "

"Đừng không tình nguyện, người nếu có thể đuổi tới con gái người ta, coi như là Cóc ghê ăn được thịt thiên nga, chẳng qua là nhà gái lão mụ không tốt lắm giải quyết, ta nghe nói mẹ con các nàng rất ưa thích âm nhạc, thường xuyên qua nghe cái gì Âm Nhạc Hội, người cho ta thoáng bồi bổ khóa, đừng đến lúc đó Frédéric Chopin Franz Liszt đều không phân rõ "

"A, lão ba người có vẻ giống như rất hiểu bộ dáng "

"Nói mò gì, còn không mau cút đi!"

"Ha-Ha, ta đi "

Ngày kế tiếp buổi chiều, quả nhiên Trần Lễ Minh điện thoại liền đến

Hắn gọi Lý Duy vô luận như thế nào cũng muốn đi nhà hắn ăn cơm tối, Trần Lễ Minh vốn còn muốn lái xe tới đón Lý Duy, sừng sốt bị lão bà cùng nữ nhi

cản lại, dù sao như thế thực sự làm mất thân phận, thật giống như nữ nhi không ai thêm lấy một dạng

"Tốt, Trần thúc thúc, ta sẽ đi "

Cúp điện thoại, Lý Duy cảm thấy lão ba hôm qua nói có chút đạo lý

Liên quan tới âm nhạc, chính mình là muốn bồi bổ khóa, Trần gia chính là thượng đẳng gia đình, bóng rổ kỹ thuật ở nơi đó là không lấy ra được, nhất định phải cả điểm cao nhã âm nhạc đi ra

Khoảng cách Com tới thời gian còn có ba giờ, suy đoán tại trong vòng ba tiếng, nghe thấy âm nhạc liền có thể phân rõ Frédéric Chopin vẫn là Franz Liszt, này là không thể nào

Duy nhất hi vọng cũng là vị diện Thương Thành

Lại đến xuyên qua thời điểm

Lý Duy cũng lười mình tại Vạn Thiên Vị Diện bên trong tuyển chọn tỉ mỉ, trực tiếp hướng Chủ Thần xin giúp đỡ:

"Chủ Thần, cho ta đề cử một bộ liên quan tới Cổ Điển Âm Nhạc vị diện, nhân vật chính là tốt nhất sẽ đàn dương cầm, hơn nữa kỹ thuật cao hơn!"

Sau một lát, Chủ Thần cho ra tốt nhất đề nghị ——

(The Legend of 1900)

Chủ Tuyển Nhiệm Vụ —— lấy vai phụ [Max Tony] thân phận, cải biến nhân vật chính 1900 tuần thuyền kết cục

Chủ tuyển tích phân —— tối cao có thể đạt được 5 tích phân

Duy trì thời gian —— dài nhất một tuần

"(The Legend of 1900)?"

Bộ phim này, Lý Duy 17 tuổi thời điểm nhìn qua, là phi thường có Chủ Nghĩa Lãng Mạn một bộ điện ảnh, từ Douban 9.2 điểm chấm điểm cũng có thể thấy được bộ phim này kinh điển tính

Nội dung Lý Duy cũng không nhớ rõ lắm, đại khái giảng thuật chính là, cô nhi "1900" sinh tại thuyền, vứt bỏ tại thuyền, lớn ở thuyền, trình diễn tại thuyền, cuối cùng tự nguyện tuần thuyền bị tạc chết cố sự

Tuy nhiên bộ phim này có rất cao tính nghệ thuật, nhưng đó là cái bi kịch

Bi kịch cũng là khó chịu

Lý Duy nhiệm vụ cũng là tại tận lực không thay đổi nội dung chính tuyển trên cơ sở, qua cải biến cái này bi kịch kết cục

Tồn hai giờ xem điện ảnh lại nhìn một lần về sau, Lý Duy phát hiện, cái này Chủ Tuyển Nhiệm Vụ thực cũng không đơn giản, Văn Nghệ Thanh Niên nào từ không phải người thường có thể đoán chừng, cũng không thể đem nhân vật chính trời chéo tay kéo xuống thuyền, đến lúc đó hẳn không phải là tự sát a

Suy đoán hoàn thành nhiệm vụ nhất định phải xâm nhập nhân vật nội tâm

Mặc dù có chút khó giải quyết, nhưng cân nhắc đến nhân vật chính 1900 này huyền khốc Cầm Kỳ, cùng cực kỳ sức tưởng tượng "Nhìn người soạn Nhạc" bản lĩnh, Lý Duy cảm thấy có cần phải mạo hiểm như vậy

"Tốt, liền (The Legend of 1900) đi "

Xuyên qua bắt đầu

Lý Duy mất tới sầm lại

Một trận đầu vầng mắt hoa về sau, chậm rãi mở hai mắt ra

Màu vàng sáng loá mắt ánh đèn, chiếu sáng cả đại sảnh, lẳng lặng, xa hoa, lịch sự tao nhã, trong không khí tràn ngập gió biển tanh mặn cùng thuần hậu rượu vang đỏ mùi thơm, ngoài cửa sổ truyền đến trận trận Hải Âu kêu to, cùng sóng biển đập thân tàu thanh âm

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Mới Virginia

Thời gian là năm 1932

Nơi này là Đại Tây Dương trên mặt biển, [Virginia hào du thuyền] khoang hạng nhất trong nhà ăn

Lý Duy ngồi tại trên bàn com, hút thuốc, uống vào rượu vang đỏ, ăn Bò bít tết

Chỉ cảm thấy thân thể có chút to lớn

Lý Duy lần này xuyên qua nhân vật là, nhân vật chính 1900 bạn thân, một cái thời tiểu hào mạp chết bầm, Max Tony

Đây là Lý Duy lần thứ nhất lấy vai phụ thân phận đến chấp hành nhiệm vụ

Dù sao lần này cần cải biến là nhân vật chính chấp niệm, nếu như Lý Duy xuyên qua nhân vật chính xuống thuyền, chờ nhân vật chính khôi phục chính mình ý thức, vẫn là tuần thuyền tự sát tiết tấu

Giờ phút này, ngồi tại Lý Duy đối diện, chính là (The Legend of 1900) nam chính "Ennio Morricone TD Lemmon 1900", tên gọi tắt 1900

1900 năm nay 32 tuổi, là cái vóc dáng không cao, tướng mạo bình thường, nhưng lại ánh mắt thâm thúy, trên mặt mang Chủ Nghĩa Lãng Mạn gia hòa

"Phốc —— người muốn xuống thuyền?"

Lý Duy cùng trong phim ảnh Max một dạng mộng bức

Với hắn mà nói, đây quả thực là Hi Đại Phở Bồn sự tình, nhân vật chính tự nguyện xuống thuyền, chính mình hoàn thành nhiệm vụ, cái này tích phân kiếm lời cũng quá dễ dàng vui sướng

Nhưng vấn đề là, 1900 chuẩn bị xuống thuyền lý do thực sự quá tron kê ——

"Ta muốn nghe xem biển cả thanh âm "

"Phốc "

Đây chính là Văn Nghệ Thanh Niên não động

Cụ thể là chuyện gì xảy ra đâu?

Tại mấy năm trước, 1900 từng gặp được một cái Italy Đàn ác-cooc-đê-ông trình diễn gia

Người này đã từng là vào nông dân, tao ngộ cực kỳ bi thảm, địa làm, lão bà cùng người chạy, sáu đứa bé chết năm cái thăng đến hắn nghe được biển thanh âm, phảng phất nghe được cùng vận mệnh đấu tranh nỗ hống, liền vì tiểu nữ nhi bắt đầu trọng tân sinh hoạt, bốn phía xông xáo, cuối cùng tại New York Morte đường phố kinh doanh một nhà cá cửa hàng

Trùng hợp là, tại mấy ngày trước đó, tại 1900 cho đĩa nhạc công ty ghi chép đĩa nhạc thời điểm, vừa lúc tại ngoài cửa sổ nhìn thấy người này nữ nhi, cũng chính là nữ chính

1900 lần thứ nhất yêu đương

Thậm chí không tiếc tại trong đêm qua hôn trộm nữ chính, tìm các loại cơ hội đi bắt chuyện nữ chính, đưa nữ chính chính mình ghi chép tốt đĩa nhạc nhưng cuối cùng bắt chuyện cũng không nói ra mấy câu, đĩa nhạc cũng không thể đưa ra ngoài, nữ chính liền cập bờ xuống thuyền

Cho nên lần này 1900 xuống thuyền lý do, tuy nói là nghe một chút biển cả thanh âm, nhưng thực cũng có rất lớn một bộ phận nguyên nhân là, muốn đi tìm thân ở New York Morte đường phố số 27 nữ chính

Sau đó nội dung cốt truyện mọi người đều biết

Nam chính Không có xuống thuyền

Hắn sợ hãi

Sợ hãi nguyên nhân, tại phim tới gần đoạn kết chỗ 1900 đối Max nói ra đến:

"Bàn phím đến nơi đến chốn, người xác thực biết rõ 88 vào khóa liên ở nơi đó, không sai nó cũng không phải là vô hạn, mà người là vô hạn, người có thể tại trên bàn phím biểu hiện âm nhạc là vô hạn, ta thích dạng này, ta có thể nhẹ nhõm ứng đối mà người bây giờ để cho ta đi qua Springboard, đi đến trong thành thị, chờ lấy ta là không có một người cuối cùng bàn phím, ta lại có thể nào tại dạng này trên bàn phím biểu diễn đâu? Đó là Thượng Đế bàn phím a!"

"Thành thị lớn như vậy, không nhìn thấy cuối cùng ở đâu? Ta có thể nhìn thấy sao? Tự liên đường đi đều đã đếm không hết, tìm một nữ nhân, đập một căn phòng, mua một miếng đất, khai mở một phong cảnh, sau đó cùng đi hướng từ lộ nhiều lắm lựa chọn, quá phức tạp phán đoán, chẳng lẽ người không sợ tinh thần sụp đổ sao? Lục địa, quá lớn, hẳn giống một chiếc thuyền lớn, một nữ nhân, một đầu thật dài tuyến đường đi, ta thà rằng bỏ qua sinh mệnh mình, cũng không nguyện ý tại một cái tìm không thấy cuối cùng thế giới sinh hoạt, dù sao, cái thế giới này hiện tại cũng không người nào biết ta ta sở dĩ đi đến một nửa dừng lại, không phải là bởi vì ta có khả năng gặp, mà là ta không thể gặp "

Đối mặt đoạn văn này Lý Duy là mộng bức

Nhưng ở xâm nhập 1900 nội tâm về sau, Lý Duy dần dần có kế hoạch

Một cái điên cuồng kế hoạch

Tốt a, đã người cảm thấy lục địa quá lớn,

Quá vô hạn, quá kinh khủng, vậy ta cho người toàn bộ nhỏ chút lục địa không là được?

Không sai, Lý Duy kế hoạch cũng là là cho 1900 mua tòa tiếp theo đảo

Một hòn đảo nhỏ

Càng nhỏ càng tốt

Sau đó lại đem nữ chính chuyển tới, tạo vào biệt thự, mua cái đàn dương cầm, loại điểm Trái Cây rau xanh, nuôi điểm gà vịt dê bò, tái sinh mấy đứa bé, dạy bọn họ đàn dương cầm, vượt qua đơn giản hài lòng cuộc sống điền viên, chẳng phải là vui thích?

Nghĩ như vậy, Lý Duy liền cắt ngang 1900 xuống thuyền suy nghĩ:

"Đừng đi lục địa, lục địa không thích hợp người "

1900 một mặt mộng bức:

"Vì cái gì?"

"Thực trong lòng người sớm đã có đáp án đi, người chỉ là đang do dự, ta đoán người coi như chuẩn bị xuống thuyền qua lục địa, làm người tại thang trên tàu lên dừng bước lại, nhìn lấy trước mắt phồn hoa phức tạp New York thành, người khẳng định sẽ quay đầu trở về "

1900 bỗng dưng khẽ giật mình:

"Người thật giống như so ta còn hiểu biết chính ta a "

Lý Duy nghiêm trang chỉ đùa một chút:

"Người nhìn con mắt ta hạt châu về khoảng chừng lắc lư, ta sẽ hiểu rõ nhân tâm "

1900 thở dài một tiếng, suy nghĩ phảng phất xuyên qua thời gian:

"Người là muốn ta cả một đời đều tại trên thuyền này sao? Thuyền này tới đa cũng chỉ có thể lại đưa vào hoạt động vào hai mươi năm, đến lúc đó ta đi nơi nào?"

"Ta thăm dò được, người lần trước hôn trộm nữ nhân kia, nàng và phụ thân chuẩn bị định cư tại chiếc thuyền này đường thủy lên một hòn đảo nhỏ bên trên, nếu như các nàng mời người qua ở trên đảo sinh hoạt, người nguyện ý qua sao?"

"Có loại sự tình này sao? Ta nghe nói nàng ở tại New York đâu?"

"Ta trước mấy ngày liên hệ đến phụ thân nàng, cũng là người nói cái kia Đàn ác-cooc-ê-ông trình diễn gia, hiện tại nước Mỹ đang đứng ở khủng hoảng kinh tế bên trong, bán cá sinh ý cũng không dễ, cho nên hẳn chuẩn bị mang nữ nhi cùng đi ở trên đảo sinh hoạt "

Lý Duy ăn nói lung tung, bắt quạ tại 1 929 năm đến 1933 năm, nước Mỹ xác thực ở vào khủng hoảng kinh tế bên trong, cũng coi như bị hắn đoán đúng

1900 trầm mặc

Trong mắt dần dần sinh ra hướng về chi sắc:

"Nghe vào thật có ý tứ "

"Nếu như người nguyện ý qua mà nói, ta cũng sẽ qua, mang theo lão bà của ta cùng hải tử, để bọn hán cũng theo người học đàn dương cầm "

"Không thôi biệt hiệu (*tiểu hào) sao?"

"Ta nghe qua tất cả cô sự bên trong, cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện có thôi tiểu hào nhân vật chính cho nên ta không muốn hải tử của ta bọn họ bước ta theo gót "

"Ha-Ha, ta còn là lần đầu tiên phát hiện người hải hươc tế bào "

Nhìn lấy 1900 trên mặt đảo đạt ngay thơ nộ cười, Lý Duy cảm thấy chuyện này vẫn tương đối đáng tin, lại liên tưởng đến kết cục 1900 tuần thuyền sự tình, trong lòng không khỏi trấn an rất nhiều

Trâu là trước thôi ra đi, nhưng vấn đề là, như thế nào tại một tuần thời gian bên trong tìm kiếm một hòn đảo nhỏ, đồng thời đem nữ chính cùng cha của hán dời đi qua đâu?

Đó là cái vấn đề lớn!

Trải qua qua một đoạn thời gian nghĩ sâu tính kỹ, Lý Duy dần dần có đầu mối, sau buổi cơm tối, liền lập tức bắt đầu áp dụng kế hoạch này

Đầu tiên, mua dưới một hòn đảo nhỏ

Rất nhanh, Lý Duy liền ý thức được loại thuyết pháp này có chút vấn đề

Tại năm 1932, Không có vệ tinh, Không có Google Địa Cầu, Đại Tây Dương lên vẫn tồn tại rất nhiều không có bị phát hiện tiểu đảo, những này tiểu đảo không thuộc về bất kỳ quốc gia nào

Phát hiện ra trước, trước chiếm hữu

Lý Duy nhiệm vụ chỉ cần tìm tới chúng nó liền có thể

Cần bản cũng không cần mua!

Nghĩ như vậy, Lý Duy lập tức trên thuyền tìm tới một phần Đại Tây Dương Hải Dương địa đồ

Lại mở ra (In The Name Of People) vị diện Thương Thành, miễn phí mua sắm một bộ "Google Địa Cầu" phần mềm, mở ra phần mềm, tại Virginia hào tuyền đường đi phụ cận tìm kiếm hòn đảo, sẽ cùng năm 1932 Hải Dương địa đồ so sánh

Rất nhanh, Lý Duy tìm đến mấy cái tại năm 1932 còn không có bị phát hiện tiểu đảo, cuối cùng từ đó chọn chọn một khoảng cách tuyền đường đi khá gần, diện tích ước 1 km vuông tiểu đảo

Đem mệnh danh là ——

Tân Virginia

Ý tứ cũng là mới Virginia số tàu du lịch

Trùng hợp là, toà đảo này hình dáng hẹp dài, xác thực có điểm giống du thuyền bộ dáng

Tân Virginia đường ven biển cách rời mặt nước rất cao, bất cứ lúc nào cũng sẽ không bị chìm nước; ở trên đảo đất đai phì nhiêu, có tiểu hình rừng cây, một năm Tứ Quý bụi cỏ hoa sinh, chim tước tới tới đi đi, còn không có bất kỳ cái gì đại hình ăn thịt động vật, không bình thường vừa hợp lòng nhân loại sinh tồn

Vấn đề là

Thân ở tàu du lịch lên Lý Duy, nên như thế nào đến hòn đảo nhỏ này đâu?

Yêu cầu thuyền trưởng cải biến hướng đi là không thể nào

Càng nghĩ, đại khái chỉ có thể dựa vào phi cơ!

Lý Duy lần nữa mở ra (In The Name Of People) vị diện Thương Thành

Nhìn xem kịch bên trong xuất hiện Cảnh Dụng máy bay trực thăng giá cả ——

5 vào tích phân!

Đáng tiếc Lý Duy trên tay chỉ có 3 vào tích phân, thế là đành phải lui đi Rukawa Kaede kỹ thuật bóng rổ cùng dày đặc trọng bao quát thân thể tổ chất

Chúc mừng chủ ký sinh thành công trả hàng, thu hoạch được 2 tích phân, còn thừa 5 tích phân, tiêu hao ngoài định mức trạng thái giá trị 10%, mời chủ ký sinh tận lực tiết kiệm trạng thái

Lý Duy vô cùng không để ý, trực tiếp mua sắm máy bay trực thăng

Chúc mừng chủ ký sinh thành công mua sắm Cảnh Dụng máy bay trực thăng, miễn phí phụ tặng máy bay trực thăng kỹ thuật điều khiển cùng vô hạn cố gắng, tiêu hao 5 tích phân, còn thừa 0 tích phân

Là đêm

Lý Duy thừa dịp trên thuyền người đầu ngủ, một người đi vào boong tàu, trực tiếp mở ra máy bay trực thăng liền đi, đi qua nửa ngày thời gian đi vào tiểu đảo ——

Tân Virginia

Báo trước: Chương Chương 15:, Thiên vong Nghê Hồng

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Thiên vong Nghê Hồng

Ánh trăng thanh tịnh, gió biển ôn nhu

Lý Duy đứng ở trên đảo, cảm giác tựa như là chúa tể thế giới

Sau đó, hần từ (In The Name Of People) bên trong miễn phí thuê mướn một nhóm nghề mộc (tại vị diện trong Thương Thành, bất kỳ giá trị gì thấp hơn 100 ngàn NDT đồ,vật cơ bản đều là miễn phí), khiến cái này nghề mộc trong đêm bắt đầu xây dựng, tại hòn đảo trung ương xây dựng rầm rộ, mục tiêu là tại trong vòng năm ngày, tạo ra ba bộ kiến cố mộc phòng đèn

Giải quyết những này, Lý Duy tiếp tục mở lên máy bay trực thăng, bay hơn nửa ngày mới đi đến New York

Tìm tới nữ chính cha và con gái, thỉnh cầu hai người vì 1900 tánh mạng đi hướng [tân Virginia] định cư, cũng cam đoan các nàng cả đời sinh hoạt không lo, hơn nữa hòn đảo khoảng cách đứng đầu đường thủy không xa, bọn họ có thể thông qua thuyền con qua lại mang đến vật tư, bất cứ lúc nào cũng đều có thể trở lại đất liền nghỉ

Hai người mới đầu không tin có chuyện tốt bức này, nhưng các loại Lý Duy lái máy bay trực thăng chở hai người đi Thực Địa khảo sát một phen về sau, hai người quyết định có thể thử một lần

Thợ mộc sinh hoạt ba ngày liền xây xong

Lý Duy chuẩn bị đại lượng đồ dùng trong nhà, sức gió máy phát điện, Tiểu Ngư thuyền cùng các loại tiên tiến bất cá công cụ, khai hoang dùng máy kéo, phàm là (In The Name Of People) bên trong miễn phí, tại năm 1932 lại có thể thuận tiện dùng đồ,vật, Lý Duy hết thấy chở tới đây

Sau đó, Lý Duy chở nữ chính cha và con gái sớm dời đi qua

Sau cùng thuyết phục 1900

Thực cũng không cần thuyết phục, trực tiếp dẫn hần đi xem một chút là được

Lý Duy mở ra máy bay trực thăng, chở 1900, chỉ dưới phi cơ cần hòn đảo:

"Người nhìn toà đảo này hình dáng, cùng tàu du lịch thực cũng không lớn bao nhiêu khác nhau, duy nhất khác nhau cũng là tên Virginia vĩnh viễn không bao giờ đắm chìm, người cũng sẽ không cần tuấn thuyền mà chết, nơi này người có thể vĩnh viễn không tranh quyền thế, có người ưa thích cô nương, người không ngại mà nói ta cũng lại ở chỗ này định cư "

"Max, người đến làm sao làm được những này?"

"Ta có tiền a, ta một cái thân thích chết, không có bất kỳ cái gì còn nói dối, lưu lại cho ta suốt đời tích súc, đại khái với ta tiêu cả một đời "

"Chiếc máy bay này là chuyện gì xảy ra, ta chưa từng thấy loại này phi cơ, còn có người cái này bình xăng nhỏ như vậy, bay lâu như vậy, ta làm sao không gặp người cô gắng a?"

"Từ đâu tới nhiều như vậy vì cái gì? Ta thân thích là vào khoa học gia!"

"Nguyên lai là Hắc Khoa Kỹ a "

"Không sai!"

"Người tại sao phải giúp ta làm đến những này?"

"Chỉ muốn để cho con của ta Con cái tốt đàn dương cầm lão sư thôi "

"Cám ơn người, Max "

1900 thật sâu nắm Lý Duy tay, vành mắt hơi có chút phiếm hồng

"Chớ có sờ tay ta, đi tìm người cô nương đi, nàng đã đợi người một ngày "

Đến tận đây, Lý Duy hết thấy tiêu hết bốn ngày thời gian, rốt cục giải quyết Chủ Tuyển Nhiệm Vụ

Chủ Thân rất nhanh phát tới tin tức

Chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành Bản Vị Diện Chủ Tuyển Nhiệm Vụ, thành công tiêu diệt 1900 tuần thuyền mà chết bị kịch, chủ ký sinh đem thu hoạch được phía dưới khen thưởng: 1, khen thưởng 5 tích phân;2, giải tỏa nền vị diện, chủ ký sinh có thể tùy thời lấy chính mình ý chí tiến vào;3, khai phóng Bản Vị Diện Thương Thành, chủ ký sinh có thể bằng tích phân mua sắm bất luận cái gì thương phẩm

Lý Duy thở phào

Liều mất trạng thái giá trị, còn lại 25%, đại khái còn có thể nơi này duy trì một hai ngày

(The Legend of 1900) bên trong khó chịu nội dung cốt truyện cơ bản không có

Nhưng để Lý Duy chính mình khó chịu sự tình còn có

Hiện tại là năm 1932

Tại năm ngoái 1931 năm ngày 18 tháng 9, Nghê Hồng nước xâm lấn Hoa Hạ Đông Bắc Đại Phiến Thổ Địa, kéo ra dài đến 14 năm Xâm Hoa Chiến Tranh, cái này tại Lý Duy trong lòng, thậm chí toàn người Hoa dân tâm bên trong, đều là một khối cự đại, vĩnh hằng bị thương

Vừa nghĩ tới tiếp xuống tại Xâm Hoa Chiến Tranh bên trong từng trăm ngàn lỗ quốc gia, cùng chết thảm năm ngàn vạn quốc dân, Lý Duy liền nhiệt huyết dâng lên, phần hận bất bình!

Lý Duy ý nghĩ rất đơn giản

Lợi dụng sau cùng một hai ngày thời gian làm vào đại tin tức

Hắn là nghĩ như vậy, cũng là như thế này làm

Lý Duy mở ra máy bay trực thăng đi thẳng tới Nghê Hồng nước, tại (Slamdunk) vị diện trong Thương Thành, miễn phí mua sắm Cung Thành Lương Điền thân phận chứng minh cùng tiếng Nhật kỹ xảo, hóa thân RB người, đi vào Nghê Hồng hoàng cung một cây số bên ngoài một tòa dân cư trên lầu chót

Lại tiêu xài 1 vào tích phân, mua sắm (In The Name Of People) bên trong Kỳ Đồng Vĩ sử dụng C SLR4 hình súng bắn tỉa

Chúc mừng chủ ký sinh thành công mua sắm C SLR4 hình súng bắn tỉa, miễn phí nhận lấy đánh lên kỹ xảo cùng viên đạn, tiêu hao 1 tích phân, còn thừa 4 tích phân

Lý Duy cảm thương ngồi chờ hơn nửa ngày, rốt cuộc tìm được Thiên Hoàng xuất cung thời cơ, sau đó nhất thương bắn ra, trực tiếp đánh nát Nghê Hồng

Thiên Hoàng đầu

Nghê Hồng cả nước chấn kinh!

Tokyo toàn thành cảnh giới

Hiện tại là năm 1932, Nghê Hồng cảnh sát vô luận như thế nào cũng phân tích không ra hung thủ viên đạn loại, càng không có người có thể nghĩ đến, hung thủ thế mà tại một cây số có hơn nhất thương nô đầu

Lý Duy nhìn lấy hỗn loạn Tokyo, trong lòng cười như điên:

"Kỳ Đồng Vĩ, người cuối cùng lập công!"

Nhưng cái này vẫn chưa xong!

Rất nhanh, Nghê Hồng trong nước trọng yếu Chính Trị Gia cùng tướng quân khẩn cấp gặp mặt, thương thảo tiếp xuống ứng đối kế hoạch, lại không nghĩ, hội nghị mở ra một nửa, bỗng nhiên có một chiếc máy bay trực thăng lơ lửng tại ngoài cửa sổ

Nằm xuống? Không khả năng, năm 1932 Nghê Hồng người còn chưa thấy qua máy bay trực thăng!

Lý Duy bùng súng máy, đối phòng hội nghị một trận bắn phá

"Ba ba ba ba ba "

Phòng hội nghị máu chảy thành sông, tràng diện vô cùng thê thảm

Nhưng cùng năm, sáu năm sau, Nghê Hồng quân nhân tại Hoa Hạ Kim Lăng một tay tạo thành đại đồ sát so sánh, điểm ấy máu tươi không đáng kể chút nào!

Cứ như vậy, Lý Duy trong mấy phút ngắn ngủi, thành công bắn giết quan hệ đến Nghê Hồng quốc vận đại lượng quân chính đòi người, bên trong liên bao quát ngày sau sách lược Xâm Hoa Chiến Tranh Thủ Tướng Đông Điều anh gà, cùng sách lược đánh lên nước Mỹ Trân Châu Cảng Yamamoto 56

Kêu rên, kêu thảm, tuyệt vọng

Chờ đến Nghê Hồng Lục Quân phòng không đội chạy đến thời điểm, bộ này tạo hình khoa huyền, Nghê Hồng người chưa bao giờ thấy qua phi cơ lại hư không tiêu thất!

"Trời muốn diệt ta Nghê Hồng a "

Rời đi (vẫn là Dương Cẩm Sur Lý Duy suy nghĩ trở lại hiện thực, chỉ cảm thấy toàn thân mệt mỏi, trạng thái giá trị cũng chỉ còn lại có 8%, nhưng là tâm tình lại là phá lệ thoải mái

Mặc dù chỉ là tại (The Legend of 1900) vị diện bên trong Nghê Hồng quốc làm vào đại tin tức, chẳng những giết người vô số, hơn nữa Hữu thu hoạch được bất luận cái gì Chủ Thần khen thưởng, nhưng Lý Duy vẫn cảm thấy suy nghĩ thông suốt rất nhiều

Làm người mà nhưng cầu không thẹn lương tâm

Sau đó, tại đi Trần gia ăn cơm chiều trước đó, hần đầu tiên muốn giải quyết âm nhạc vấn đề

Mở ra (The Legend of 1900) vị diện Thương Thành, bên trong xếp ở vị trí thứ nhất, thành lĩnh chính là nam chính 1900 đàn dương cầm kỹ xảo cùng soạn Nhạc công lực

Giá cả cũng không quý, chỉ cần 2 cái tích phân

Lý Duy việc đáng làm thì phải làm, đem trực tiếp mua lại

Chúc mừng chủ ký sinh thành công mua sắm 1900 đàn dương cầm kỹ thuật cùng soạn Nhạc công lực, tiêu hao 2 tích phân, còn thừa 2 tích phân

Nhìn nhìn lại hệ thống màn hình

Đăng cấp : 3

Trạng thái : 8%

Tích phân : 2

Kỹ năng : (The Legend of 1900) 1900 đàn dương cầm kỹ thuật cùng soạn Nhạc công lực;

Trang bị : (In The Name Of People) thắng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In The Name Of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng đem trạng thái khôi phục lại 100%

Lý Duy một nhìn thời gian cũng không còn sớm, liền lập tức dựng vào đi hướng Trần gia công tử giao xe

Trên xe ngủ sau một tiếng, Lý Duy trạng thái cũng khôi phục lại 38%

Sau khi xuống xe, Lý Duy tại phụ cận tìm tới một nhà siêu thị, cẩn rằng hoa mấy trăm khối Đại Dương, mua chút cấp cao hoa quả, đi bộ một khoảng cách về sau, đi vào một mảnh Liên Bài Biệt Thự khu ——

Thiên Cẩm trang viên

Trần gia liền ở tại Thiên Cẩm trong trang viên

Thiên Cẩm trang viên tại Giang Nam thành phố tuy nhiên không phải đỉnh phong khu biệt thự, nhưng cũng là có thể để đạt được tên tuổi, một tòa 500 bình liên bài tiểu thự, không có hai ngàn vạn cũng sượng mặt

Nghĩ lại tới nhà mình bán đi bộ kia bắt quá 2 triệu thương phẩm phòng, Lý Duy không khỏi cảm thán:

"Đồng dạng là làm quan, lão ba đầu óc buôn bán còn chưa đủ a "

Dựa theo Trần Lễ Minh cho bảng số phòng, Lý Duy rất mau tìm đến Trần gia

Đề xuống chuông cửa

"Đình đường "

Mở cửa là một vị nhìn qua hơn ba mươi tuổi nữ nhân

Ngũ quan cùng Trần Ngũ Hàm giống nhau đến mấy phần, da thịt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, chỉ là khuôn mặt lệch tròn một điểm, hơi có vẻ thành thực kiểu tóc bên trong lộ ra một tia cao nhả

Dáng người làm theo cùng Trần Ngũ Hàm biểu tỷ Trương Minh Ngà giống nhau đến mấy phần, thoáng đầy đặn một chút, cách ăn mặc ngược lại là lệch bảo thủ một chút, tuy nhiên cũng là một thân làm cho người ta mơ màng bỏ sót người vậy đảm, nhưng ít ra Không lộ rãnh nương

Lý Duy kém chút không có ngoác mồm kinh ngạc

"Trần a di?"

Báo trước: Chương 0016, có được bách khoa nam nhân

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Có được 0 khoa Từ Điều nam nhân

Trần Ngũ Hàm mụ mụ thực cũng họ Trần, tên là Trần Lam, cùng Trần Lễ Minh trên thực tế là rất xa đường huynh muội quan hệ, ngược dòng sáu đời cũng là cùng một cái tổ tông.

Nhưng làm Lý Duy kinh ngạc là , dựa theo lão ba giới thiệu, Trần a di năm nay đã 42 tuổi, quả quyết không có khả năng như vậy tuổi trẻ xinh đẹp. . .

Lý Duy hồi tưởng lại chính mình mụ mụ, hình dạng đồng dạng không xấu, nhưng là lại thế nào cách ăn mặc, nhìn qua cũng là bên trên hơn bốn mươi tuổi người.

Quả nhiên là bởi vì có tiền bảo dưỡng được chứ

Trần Lam nhàn nhạt quét Lý Duy liếc một chút, liền gạt ra xinh đẹp nụ cười:

"Lý Duy đi ta là Ngừ Hàm mù mù, người quá tổn kém, mời vào mời vào."

Lý Duy vốn cho là cái này Trần a di cỡ nào hung thần ác sát, không nghĩ tới lại có thể vẫn rất hiền hòa, thế là thỉnh linh khen câu:

"Trần a di thật trẻ trung."

Trần Lam xấu hổ tiếng cười, cũng không quay đầu lại đem Lý Duy đưa vào phòng.

.

Phòng khách rất lớn, sửa sang rất xinh đẹp, cũng rất tao nhã, vừa nhìn cũng là có tiền lại có văn hóa phong cách, nhưng vấn đề là. . .

Này đến nhiều như vậy người a a a!

Lý Duy nhất thời mộng.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trong phòng khách chỉ ít ngồi bảy tám người. . .

Trừ Trần Ngừ Hàm bên ngoài, bên trong liền có hôm trước đụng phải Giang Sở Sở, Cố Siêu, mở đầu mình ngồi cùng Thôi Hiểu Hùng bốn cái khuôn mặt cũ.

Ngoài ra còn có hai cái cách ăn mặc sạch sẽ bảo mẫu, cùng một tên thân thể đeo mắt kính gọng đen, xuyên Hắc Sắc Lễ Phục anh tuấn người trẻ tuổi.

Đó là cái khuôn mặt mới.

Lý Duy chỉ là có chút buồn bực, ăn Cơm tối có cần phải mặc lễ phục a

Còn chưa kịp từng cái vấn an, liền gặp Trần Lễ Minh bụng phê, từ lâu hai chậm rãi đi xuống, nhìn thấy Lý Duy lộ ra phá lệ hưng phấn.

"Lý Duy người tới rồi."

"Trần thúc thúc tốt."

"Ngừ Hàm còn không mau châm trà."

Trần Ngừ Hàm nhưng không có sắc mặt tốt, tại trên bàn trà tìm một vòng, cũng không có phát hiện lá trà ở đâu, liền gọi tới bảo mẫu a di, đem châm trà nhiệm vụ giao cho bảo mẫu.

"Trâu di giúp ta rót chén trà."

Lý Duy thuận tay đem mang đến hoa quả phóng tới trên mặt bàn.

Liền đối với Trần Ngừ Hàm nói:

"Hôm nay ta là cố ý đến cho Ngừ Hàm xin lỗi, hôm qua cơm cũng chưa ăn liền đi. . ."

"Hừ."

Trần Ngừ Hàm không có một điểm sắc mặt tốt, dù sao Lý Duy để bạn hấn tổn thất hai chiếc xe, nhân tình này thâm hụt, cuối cùng đều rơi vào Trần Ngừ Hàm trên đầu.

Gặp tràng diện có chút xấu hổ, Trần Lễ Minh nhân tiện nói:

"Ta nghe nói các người hôm qua chơi bóng cược xe đâu, không nghĩ tới lại là người thắng, tiểu hỏa tử thân thể quá cứng rắn thực, có cha người năm đó phong thái a."

"Trần thúc thúc ngài đừng nói cười, ta xác thực không nên ham mấy vị xe."

Lý Duy rất có lễ phép lời nói, tại Giang Sở Sở bốn người nghe tới, ngược lại là một loại huyền diệu.

Mở đầu mình ngồi một mặt lạnh như băng nói:

"Một điểm nhỏ tiền thôi, không cần lại lập đi lập lại đề cập."

Trần Lễ Minh gặp mở đầu mình ngồi có chút không vui, liền đối với Lý Duy nói:

"Lần này các người chơi thật là có chút lớn, nhưng cũng không có gì lớn quan hệ, cha người hiện tại chính là dùng tiền thời điểm, về sau cũng không nên cuộc lớn như vậy."

Trần Lễ Minh phong khinh vân đậm vài câu, liền đem bốn người nói á khẩu không trả lời được.

Trên thực tế, Trần Lễ Minh tuy nhiên tham gia chính trị chỉ có thời gian mười năm, nhưng quan viên đã làm đến Gangnam thành phố vị trí thứ mười đưa, có thể nói tiền đồ vô hạn, cho dù Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng gia đại nghiệp đại, tại Trần Lễ Minh trước mặt cũng là cung cung kính kính, không dám có chút lỗ mắng.

Bình định việc này về sau, Trần Lễ Minh hướng Lý Duy giới thiệu bên cạnh lễ phục thanh niên.

"Lý Duy tới, ta giới thiệu cho người một chút, vị này là Cao Nghệ Phàm, là Gangnam thành phố nổi danh thanh niên Dương cầm gia - The Pianist, bởi vì đêm nay hắn có một trận tiểu hình độc tấu đàn dương cầm sẽ, cho nên hắn mới có thể mặc thành dạng này, người không có ý kiến chứ."

Lý Duy khẽ giật mình.

Cao Nghệ Phàm tên hắn giống như ở đâu nghe nói qua. . .

Hắn cũng không nghĩ tới, Trần Lễ Minh lại có thể đem tự mình nhìn nặng như vậy,

Một thanh niên Dương cầm gia - The Pianist tại Trần gia xuyên thành cái dạng gì, đột nhiên lại hỏi chính mình ý kiến.

"Đương nhiên Không ý kiến."

Lập tức, quay người đối mặt Cao Nghệ Phàm, lễ phép vươn tay —— Hoa Hạ chính là lễ nghi chi bang, không quan tâm là ai, Lý Duy gặp người cũng là một cái người tốt.

"Người tốt."

Cao Nghệ Phàm đồng dạng biểu hiện cực kỳ thân sĩ:

"Người tốt."

.

Nhưng không hề nghi ngờ, Lý Duy tại Cao Nghệ Phàm này lễ phép ánh mắt bên trong, nhìn ra một tia nhỏ không thể thấy địch ý, thần tình kia giống như là một cái tướng quân đối binh lính gật đầu đáp lại.

Cái này khiến Lý Duy đột nhiên nghĩ đến, hôm trước mở đầu mình ngải trong miệng truy cầu Trần Ngữ Hàm Dương cầm gia - The Pianist, không phải là gọi Cao Nghệ Phàm a

Nguyên lai là tình địch gặp mặt. . .

Chẳng trách!

Trên thực tế, Cao Nghệ Phàm chính là sở hữu truy cầu Trần Ngữ Hàm trong nam nhân, tiếp cận nhất thành công một cái kia.

Càng làm cho Lý Duy kinh ngạc là, cái này đúng là cái có được Thiên Độ bách khoa Từ Điều nam nhân!

Cao Nghệ Phàm so Lý Duy đại hai tuổi, so Trần Ngữ Hàm lớn hơn ba tuổi, thân cao một mét tám, tướng mạo so Cố Siêu còn muốn đẹp trai một điểm, hai đầu lông mày càng là thấu một chút ôn tồn lễ độ.

Cũng không phải là vì truy cầu Trần Ngữ Hàm tài học đàn dương cầm, Cao Nghệ Phàm bản thân liền là Gangnam thành phố có chút danh tiếng thanh niên Dương cầm gia - The Pianist, trừ cao siêu trình diễn kỹ nghệ bên ngoài, soạn Nhạc công lực rất là.

Một mực có Fan đề nghị hắn đi lưu hành lộ tuyến, hảo hảo bao giả bộ một chút, đi tham gia (Hoa Hạ Giọng Hát Hay) hoặc là (Hoa Hạ tốt ca khúc) bằng hắn ngoại hình điều kiện, nhất định có thể một pháo gặp may.

Nhưng Cao Nghệ Phàm lại đối khi ngôi sao cũng không nóng lòng.

Vừa đến, Cao Nghệ Phàm phụ thân cũng là Gangnam thị chính tai to mặt lớn nhân vật, làm quan coi trọng điều thấp, Cao Nghệ Phàm làm ngôi sao hiển nhiên không rất thích hợp;

Thứ hai, Cao Nghệ Phàm đối Trần Ngữ Hàm thêm nhỏ dãi đã lâu, từ trường cấp 3 truy đến bây giờ, mà Trần Ngữ Hàm cùng mẹ của nàng đều là Cổ Điển Âm Nhạc kẻ yêu thích, đối lưu hành âm nhạc cũng không khoái, bởi vậy hắn thấy, muốn thành công đuổi kịp Trần Ngữ Hàm, này nhất định phải tiếp tục kiên trì Cổ Điển Âm Nhạc đường.

Trên thực tế, Trần Ngừ Hàm bản thân đối Cao Nghệ Phàm cũng có chút ý tứ, chỉ là tại trên phố nghe nói người này có chút hoa tâm, dù sao cũng hơi lo lắng.

Trần Mẫn càng là đối với người con rể tương lai này khen không dứt miệng, phảng phất sớm đã dự định.

Chỉ có Trần Lễ Minh có chút ý kiến, tại hắn trong ấn tượng, Cao Nghệ Phàm phụ thân là cái gió chiều nào theo chiều nấy cao thủ, mà lại danh nghĩa có rất nhiều màu xám thu nhập, tuy nhiên chỗ dựa không nhỏ, nhưng cũng không nên thâm giao.

Trần gia gia nghiệp cơ bản dựa vào Trần Lễ Minh tại chính sách bên trên cảm giác tiên tri, đầu tư cổ phiếu cùng mua nhà được đến, tuy nhiên chiếm hết ưu thế, nhưng đường đi cũng coi như hợp lý, tính không được cái gì màu xám thu nhập.

Nhưng Cao gia nhưng là không còn như vậy trong sạch.

Trần Lễ Minh nếu là cùng Cao gia kết thân, không có chuyện thì thôi, một khi xảy ra chuyện chính mình rất có thể cũng sẽ bị lôi xuống nước, coi như mình là trong sạch, cũng nhảy vào Hoàng Hà tẩy không rõ.

Về phần đối Cao Nghệ Phàm người này, Trần Lễ Minh hiểu biết cũng không phải là rất nhiều, hắn chỉ là đơn thuần không muốn cùng Cao gia kết thân thôi, dù là hắn đối Lý Duy hoan nghênh, tới một mức độ nào đó, cũng bao hàm một bộ phận nghĩ xa lánh Cao gia ý tứ.

Nói cách khác, Trần gia nhắm vào Cao Nghệ Phàm làm Tam Phái ——

Đờ cao phái: Trần Lam.

Phản cao phái: Trần Lễ Minh.

Do dự phái: Trần Ngừ Hàm.

Mà Lý Duy sau đó, để tam phương chiến đấu quân cờ.

Phảng phất một trận buồn cười đại hí sắp diễn ra!

.

Hôm nay, biết rõ Cao Nghệ Phàm có một trận tiểu hình độc tấu đàn dương cầm sẽ, Trần Lễ Minh còn kiên trì đem Lý Duy mời đến nhà ăn cơm, mục đích cũng là nghĩ hết lượng tri hoãn thời gian, ngăn cản Trần Lam hai mẹ con này, đi xem Cao Nghệ Phàm âm nhạc hội.

Trần Lam cũng không cam chịu yếu thế —— vốn chỉ là Trần gia khoản đãi Lý Duy một người dạ tiệc, nhưng là tại Trần Lam kiên trì yêu cầu dưới, sủng sớt đem Cao Nghệ Phàm bản thân cũng mời đến.

Trần Ngừ Hàm vừa nhìn tràng diện này xấu hổ, tranh thủ thời gian kéo tới bạn thân cùng biểu tỷ. . .

Cho nên tràng diện liền thành Lý Duy nhìn thấy như vậy.

Giờ phút này ——

Trần Ngừ Hàm, Giang Sở Sở cùng mở đầu minh ngải ba nữ nhân, vừa thấy được Lý Duy, nhao nhao lộ ra rõ ràng khinh thường, đối Lý Duy gấp xe mất mớ điều ti hành vi, ghét cay ghét đắng!

Mà Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng hai cái này đối bóng rở chánh thức yêu quý người, tại bóng rở bị Lý Duy máu ngược về sau, tôn nghiêm nhận đả kích nghiêm trọng, giờ phút này gặp Lý Duy dù sao cũng hơi cảm giác khó chịu, tựa hồ liền đầu đầu có chút không nhắc lên nổi.

Nhưng tốt vào hôm nay lại Cao Nghệ Phàm ở đây!

Tại ôn tồn lễ độ Cao Nghệ Phàm trước mặt, Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng dù sao gia đình giáo dục rất tốt, còn có thể bảo trì trình độ nhất định cao đoan khí tức, nhưng giống Lý Duy loại này lại nghèo lại không học thức, sẽ chỉ chơi bóng rở Đại Lão Thô, căn bản là thua chị kém em, giống như yêu quái chẳng mấy chốc sẽ hiện ra nguyên hình.

Cao Nghệ Phàm đối Lý Duy ấn tượng cũng là như thế.

Tại nhìn thấy Lý Duy trước đó, Cao Nghệ Phàm đối cái này Trần Lễ Minh con trai của đại ân nhân dù sao cũng hơi lo lắng, thậm chí cho rằng vì tình địch, nhưng mà nhìn thấy Lý Duy trong nháy mắt, trong lòng của hắn nhất thời minh bạch, cái này căn bản không phải cùng một cấp bậc đối thủ.

Hắn thấy, Lý Duy thân cao phổ thông, tướng mạo phổ thông, một bộ giá rẻ hàng vỉa hè hàng, lần đầu tiên tới nhà gái trong nhà lại có thể liền vận quả ướp lạnh, coi như chơi bóng rở lợi hại hơn nữa lại như thế nào, chẳng lẽ còn có thể qua NBA không được

Cùng Lý Duy nói chuyện người tốt về sau, Cao Nghệ Phàm xoay mặt lộ ra một vòng nghiền ngẫm lại ngao mạn thần sắc, sau đó không hề phản ứng Lý Duy, cùng Trần Ngừ Hàm cùng Giang Sở Sở năm người vừa nói vừa cười, trò chuyện ra một cái vòng quan hệ, tận lực đem Lý Duy xa lánh ra.

Lúc này, Trần Lam từ phòng bếp đi ra:

"Tới tới tới, thời gian cũng không còn sớm, ban đêm Tiểu Cao còn có độc tấu đàn dương cầm sẽ, chúng ta tranh thủ thời gian tới dùng cơm đi. . ."

Trần Lam vội vàng đem tất cả mọi người đuổi tới trước bàn, còn đặc địa đem Cao Nghệ Phàm an bài tại Trần Ngữ Hàm bên cạnh ngồi xuống, từng cái rơi vị về sau, liền gọi bảo mẫu lập tức mang thức ăn lên.

Lý Duy vừa nhìn, Trần thúc thúc Trần a đi dần tụt, Trần Ngữ Hàm cùng Cao Nghệ Phàm, Giang Sở Sở cùng Cố Siêu, mở đầu minh ngãi cùng Thôi Hiểu Hùng, đều mẹ nó có đôi có cặp ngồi. . .

Chỉ có tự mình một người lẻ loi trợ trợ, phảng phất là dư thừa một dạng.

Nhưng là không quan hệ.

Đồ ăn ăn thật ngon, điểm này liền đầy đủ.

Lý Duy chuyên tâm dùng bữa, cũng không tùy ý chen vào nói, mặc cho trạng thái giá trị suru suru lên nhanh.

Trần Ngữ Hàm cùng Cao Nghệ Phàm ngẫu nhiên châu đầu ghé tai, ngẫu nhiên lại cùng nhau tham gia cùng mọi người nói chuyện phiếm—— mà mọi người trò chuyện đề tài, chủ yếu cũng đều nhằm vào Cô Điện Âm Nhạc, cùng tiếp xuống Cao Nghệ Phàm Độc Tấu sẽ có đóng, cái gì Tiểu Bang a, cái gì Liszt a. . .

Lý Duy vẫn là không hiểu.

Bởi vì 1900 căn bản chưa từng lên bờ, cũng không có Hệ Thống Học qua âm nhạc, nhiều lắm là tại trên báo chí ngẫu nhiên đến những tên này, không thể nói là bao nhiêu hiểu biết.

Lúc này, Cao Nghệ Phàm tựa như rất tùy ý hỏi:

"Đúng, Lý Duy, người hiểu âm nhạc sao "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cao Nghệ Phàm độc tấu đàn dương cầm biết

Tràng diện nhất thời yên tĩnh.

Tất cả mọi người dừng lại đùa, nhìn lấy Lý Duy.

Nhưng trừ Trần Lễ Minh bên ngoài, đều là muốn nhìn Lý Duy làm sao hiện nguyên hình.

Lý Duy nao nao, chỗ nào nghĩ đến cay a nhiều, trực tiếp thành thật khai báo:

"Biết đánh một điểm đàn dương cầm "

"Phốc —— "

Mọi người kém chút không có phun ra cơm đến!

Tại Giới Âm Nhạc, Dương cầm gia - The Pianist vì bảo vệ ngón tay chắc chắn sẽ không chơi bóng rổ, cái này chẳng những là thường thức, càng là Định Luật, người nào cũng sẽ không lấy chính mình âm nhạc kiếp sống nói đùa.

Nhưng Lý Duy cái này bóng rổ đạt nhân lại còn nói chính mình biết đánh một điểm đàn dương cầm

Đơn giản cười chết người!

Vì để Lý Duy mau chóng hiện ra nguyên hình, Cao Nghệ Phàm nghiêm túc nói:

"A người cũng sẽ đàn dương cầm "

Lý Duy yếu ớt gật đầu:

"Ừm, biết chun chút."

Trần Lam có chút nhìn không được, nắm vuốt cuống họng hỏi:

"Một điểm . . Là bao nhiêu "

Lý Duy không nghĩ tới mọi người biết nú lấy vấn đề này không thả, đành phải thành thật trả lời:

"Không có đánh qua Tiểu Bang Liszt mức độ. . ."

Mọi người nhất thời trầm mặc.

Lý Duy biểu hiện thực sự để cho người ta mở rộng tầm mắt!

Con hàng này làm sao như vậy khoác lác đầu, liền Tiểu Bang cùng Liszt chưa từng đánh qua, lại có thể liền dám khoe khoang khoác lác, nói biết đánh một điểm, nói thẳng chính mình là tay nghiệp dư không phải. .

Trần Lam đối Lý Duy ấn tượng càng là rơi xuống băng điểm

Nguyên bản nàng cho rằng Lý Duy tiểu hài này tuy nhiên nhà nghèo, lại không có bản lĩnh gì, nhưng người chí ít trung thực, khiêm tốn có lễ phép, hiện tại xem ra, liền điểm này giá rẻ nhất ưu điểm đều không tồn tại, như vậy người liền khi nữ nhi bằng hữu tư cách đều không có, càng đừng đề cập bạn trai.

Liền Trần Lễ Minh giờ phút này đều nâng trán không nói.

Hắn cảm giác Lý Duy tại Cao Nghệ Phàm trước mặt thoải ngư bức, thực sự quá múa búa trước cửa Lỗ Ban, phảng phất là cái gì cũng đều không hiểu hài tử, lỗ mưng, khó mà đến được nơi thanh nhã, nếu không phải Lý phụ đối với mình có ân cứu mạng, hắn là quả quyết sẽ không để cho nữ nhi cùng loại người này tiếp xúc.

Trần Ngữ Hàm quan điểm cùng phụ mẫu cơ bản không sai biệt lắm, nàng hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, chính mình sẽ đem tuổi già giao cho loại này không kiến thức thô bỉ người.

Tràng diện cứ như vậy cứng đờ.

Gặp tràng diện có chút xấu hổ, Giang Sở Sở ngược lại là nhanh nhồm nhanh miệng:

"Liền Tiểu Bang Liszt chưa từng đánh qua. . . Người từ đâu tới tự tin nói biết đánh một điểm đàn dương cầm "

Lý Duy một mặt mờ mịt, nghĩ thầm Tiểu Bang Liszt bên ngoài Dương cầm gia - The Pianist biến qua, nói biết đánh một điểm chẳng lẽ còn không đủ khiêm tốn a

Bất quá Lý Duy cũng không phản bác, chỉ trêu đùa:

"Cha ta họ Lý, mẹ ta họ Tiêu. . . Như thế vẫn chưa đủ sao "

"Phốc —— "

Phảng phất có một trận gió lạnh phát qua.

Mọi người kém chút cười sặc sụa.

Nhưng là trừ Lý Duy cùng mang thức ăn lên bảo mẫu bên ngoài, ai cũng không có cười.

Cứ việc tất cả mọi người tâm lý đều muốn cười, nhưng mọi người gặp Lý Duy cùng bảo mẫu cười, liền người nào cũng sẽ không lại cười, phảng phất cười cùng không cười trực tiếp phân ra thân phận, phân ra đẳng cấp, phân ra cảnh giới.

Mở đầu minh ngái yêu điểm trên mặt phảng phất có lói điện ẩn hiện, chuyện trực chỉ Lý Duy:

"Hài hước là chuyện tốt, nhưng cũng phải phân trường hợp, nơi này cũng không phải Sân bóng rổ."

"A. . ."

Gặp tràng diện có chút nghiêm túc, Lý Duy gật gật đầu, ý vị thâm trường a một câu, cũng căn bản không có để ở trong lòng.

Trần Lễ Minh thừa cơ hóa giải xấu hổ:

"Mình ngại khác nghiêm túc như vậy nha, người trẻ tuổi hài hước một điểm không có gì không tốt, nhớ năm đó ta cũng chính là dựa vào hài hước mới đuổi tới người tiểu di."

Trần Lam lườm hần một cái.

Hiển nhiên, nàng đối Trần Lễ Minh thấp kém hài hước mức độ nàng căn bản khinh thường một chút ý, nếu không phải Trần Lễ Minh ở trong quan trường rất được lãnh đạo thương thức, ai nguyện ý theo một cái không có chút nào tư tưởng người cùng một chỗ

"Đồ ăn đều nhanh mát, đoàn người nhanh lên ăn đi."

Rất nhanh, bữa tối rất nhanh liền tại loại này không khí lúng túng bên trong kết thúc.

...

Bữa ăn về sau,

Tất cả mọi người lái xe tiến về Trần Ngữ Hàm chỗ Gangnam Đại Học.

Cao Nghệ Phàm chuẩn bị tại Gangnam Đại Học đại lễ đường, tổ chức một trận tiểu hình độc tấu đàn dương cầm sẽ, sau đó thừa cơ hướng Trần Ngữ Hàm tỏ lộ, riêng là ngay trước "Tình địch" Lý Duy mặt tỏ lộ!

Bởi vì hần thấy, cùng Lý Duy loại này khoác lác Đại Vương so sánh, chính mình đơn giản cũng là Vương Tử, Lý Duy xuất hiện chẳng những không có ảnh hưởng chút nào đến hần, ngược lại là gia tăng hần tỏ lộ xác suất thành công.

Âm nhạc hội như vậy bắt đầu.

Lý Duy may mắn cùng Trần gia ba người, cùng Giang Sở Sở bốn người, làm Thân Hữu đoàn ngồi tại đại lễ đường hàng thứ nhất vị trí, khoảng cách gần thấy Dương cầm gia - The Pianist Cao Nghệ Phàm phong thái.

Để Lý Duy có chút ngoài ý muốn là, Cao Nghệ Phàm tại Gangnam Đại Học cũng rất nổi danh, giờ phút này đại lễ đường bên trong ngồi đầy người, thậm chí còn có ra ngoài trường Fan nghe hội chạy đến, cường thế tiếp ứng, trong tay khua tay que huỳnh quang, cũng như là "Đàn dương cầm Vương Tử" "Phàm Phàm ta yêu người" "Nghệ phẩm nghệ phẩm, nghệ thuật phi phàm" loại hình khẩu hiệu thẻ bài.

Tại loại này nhiệt liệt không khí dưới ——

Cao Nghệ Phàm tiêu sái ra sân.

Hướng người xem phát tay thăm hỏi.

Trong lễ đường thét lên sôi trào.

Theo Lý Duy, Cao Nghệ Phàm không phải ngôi sao, cũng hơn hần ngôi sao.

Cao Nghệ Phàm thâm tình mắt nhìn Trần Ngữ Hàm về sau, liền ngồi vào trước dương cầm, này thân sĩ lại ánh mắt ôn nhu, chẳng những để Trần Ngữ Hàm, thậm chí ngay cả Giang Sở Sở, mở đầu minh ngại con mắt đều mê lỵ.

Lý Duy chỉ cảm thấy toàn thân khẽ run rẩy, giống như điện giật.

"Tốt biết phóng điện con mắt. . ."

.

Trình diễn bắt đầu.

Cao Nghệ Phàm mở màn đánh một khúc Beethoven (ánh trắng) làm nóng người, sau đó liền bắt đầu hần sở trường nhất Tiểu Bang, Liszt, vì cái gì sở trường bởi vì Tiểu Bang cùng Liszt chính là Trần Ngữ Hàm mẫu nữ yêu nhất hai vị Dương cầm gia - The Pianist.

Một khúc sau khi nghe xong, Lý Duy phát hiện, cái này Cao Nghệ Phàm thật không đơn giản, chẳng những ánh mắt có thể phóng điện, đàn Piano cũng có thể phóng điện.

Trình diễn phong cách cùng loại Lý Vân Dịch, nói cho đúng, tối đa cũng chỉ so với Lý Vân Dịch thấp một cái đẳng cấp mà thôi, phóng nhân cả nước cũng được cho ưu tú, dù là coi như Cao Nghệ Phàm trong nhà không có bối cảnh, chỉ dựa vào đàn Piano cũng có thể kiếm ra một phiên thiên địa.

Cao Nghệ Phàm trình diễn là bao hàm lấy tình yêu, phảng phất mỗi một cái thanh âm đều tràn ngập vượt ve sò, nhu như mùa đông ánh sáng mặt trời, dịu

dàng sáng sáng, ấm áp bình tĩnh, để cho người ta toàn thân thẳng nổi da gà.

Trần Lam tán thưởng không dứt.

Trần Ngữ Hàm trong mắt ẩn tình.

Thậm chí ngay cả Giang Sở Sở cùng mở đầu mình ngải trong mắt đều sinh sôi ra yêu thương, để bên cạnh hai vị nam sĩ dù sao cũng hơi khó chịu.

Nửa trăng nghỉ ngơi.

Cao Nghệ Phàm hạ trăng uống nước, lập tức cùng Trần Lam mẫu nữ giao lưu một phen, hỏi ý kiến hỏi mình đánh như thế nào, có gì cần cải tiến địa phương.

Trần Lam cười nói:

"Tiểu Phàm người quá khiêm tốn, người cái này đàn dương cầm mức độ đừng nói tại Gangnam thành phố, ngay tại cả nước cũng là đem ra được, người cũng đánh giá quá cao ta hai mẹ con giám thưởng mức độ."

Cao Nghệ Phàm lại khiêm tốn nói:

"A di quá khen, ngài cùng Ngữ Hàm tán thành mới là đối ta lớn nhất cổ vũ."

Cùng Trần Ngữ Hàm mẫu nữ hàn huyên về sau, Cao Nghệ Phàm bồi hồi mấy bước, lại bỗng nhiên đi vào Lý Duy trước người, một mặt hàn huyên lễ phép hỏi:

"Đối Lý Duy, ta vừa rồi đánh mấy cái thủ khúc người thấy thế nào, người cảm thấy ta đánh. . . Êm tai sao "

Tại Giới Âm Nhạc , bình thường hơi có chút giám thưởng lực người nghe, là quả quyết sẽ không dùng "Êm tai" hai chữ để hình dung đàn dương cầm trình diễn, như vậy ra về mình không học thức.

Nhưng Cao Nghệ Phàm trực tiếp hỏi Lý Duy có dễ nghe hay không, lời ngầm liền là hoàn toàn coi Lý Duy là tay nghiệp dư!

Lý Duy gật gật đầu, không có bất kỳ cái gì không vui ý tứ, đáp lại nhàn nhạt mỉm cười, mỉm cười bên trong lộ ra một chút mẹ bán phê.

"Êm tai."

Không có gì bất ngờ xảy ra đáp án.

Cao Nghệ Phàm lắc đầu cười cười.

Trong mắt lóe lên một tia bi ai, thế là trực tiếp xé mở thân sĩ mặt nạ, dây dưa không bỏ đánh chó mù đường, thẳng đối Lý Duy nói.

"Người liền không có cao cấp hơn một điểm từ sao "

Lý Duy nhất thời cười, hẳn vốn không muốn mang ra Cao Nghệ Phàm đài, bất đắc dĩ đối phương thực sự quá hùng hổ dọa người, đây không phải tìm đường chết sao thế là một mặt lười nhác đáp:

"Êm tai là êm tai, nhưng là. . ."

"Nhưng là cái gì "

"Người xác định muốn nghe sao "

"Cao mỗ rửa tai lắng nghe."

"Nhưng là. . . Người đánh cũng liền chảy vu biểu da, không thể xâm nhập ta nội tâm"

Một trận gió lạnh thổi qua.

Toàn trường một mảnh xôn xao.

"Gia hỏa này bệnh thần kinh sao "

Trần Lam xụ mặt.

Trần Ngữ Hàm kinh dị nhìn qua Lý Duy.

Thậm chí ngay cả Trần Lễ Minh đều không còn gì để nói lúc đầu. . .

Lần này liền lần đầu cảm thấy Lý Duy thực sự quá lỗ mãng, chính mình liền Tiểu Bang Liszt đều không phân rõ người, vì mặt mũi, lại có thể chỉ trích một cái ưu tú Dương cầm gia - The Pianist trình diễn.

Hiện tại tuổi trẻ thật sự là quá táo bạo, thậm chí càng thấp hơn càng táo bạo, có một câu chuyện cũ kể thật tốt, đầy thùng nước không hoảng hốt, nửa vời lác bay lên. . .

Giang Sở Sở bốn người một mặt xem kịch bộ dáng.

Nhưng mà người trong cuộc Cao Nghệ Phàm, lại không có bất kỳ cái gì không vui.

Với hắn mà nói, Lý Duy lời nói này chỉ có thể hiện ra Lý Duy vô tri, hiện ra hắn cao quý, hai tướng vừa so sánh, chính mình hình tượng tại Trần Ngữ Hàm trong lòng cũng liền vững chắc, chính mình căn bản không cần phản bác, chỉ phải gìn giữ điệu thấp có hàm dưỡng thân sĩ hình tượng, đằng sau hiển khúc thổ lộ cũng liền vững vàng.

"A nói như vậy, người thật đúng là hiểu chút đàn dương cầm a!"

"Hiểu sơ, hiểu sơ."

"Nếu không, người đi lên đến một đoạn "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ta tổ quốc

Lý Duy thật sự là vụn vụn không nghĩ đến, có đôi khi chính mình thật sự là không muốn trang bức, nhưng là bức lại cứng rắn muốn tiến đến trước mặt để cho mình Trang, đơn giản cùng nội khổ không có phân biệt.

Nhân tiện nói:

"Đây là người Độc Tẩu biết, ta làm sao có ý tứ múa búa trước cửa Lỗ Ban "

Cao Nghệ Phàm thủy chung thân sĩ mỉm cười:

"Không sao, đây chỉ là rất tự do tiểu hình âm nhạc hội, hướng hồ hiện tại là giữa sân nghỉ ngơi, không ai sẽ để ý —— đoàn người nói, có phải hay không a!"

Người nghe tại hắn kích động dưới cùng hô lên:

"Vâng!"

Lý Duy suy nghĩ cẩn thận, mình cùng Cao Nghệ Phàm cũng không có có thâm cừ đại hận gì, làm gì hủy hắn hoàn mỹ kế hoạch

"Vẫn là tính, ta từ người tiếng đàn bên trong đại khái nghe được người hôm nay muốn làm chuyện gì, ta lại đến qua lời nói, chẳng phải là quấy nhiễu người kế hoạch "

Cao Nghệ Phàm kém chút cười khóc.

"Chỉ bằng người cũng có thể nghe ra ta tiếng đàn bên trong ý tứ coi như nghe được, người còn có bản lĩnh quấy nhiễu ta thổ lộ kế hoạch người sẽ chỉ làm nổi bật ta cao lớn a đàn điệu!"

Đương nhiên vì thân sĩ hình tượng, câu nói này hắn không có nói ra, chỉ lạnh như băng nói câu:

"Này mời người cần phải hành diện một khúc, Cao mỗ rủa tai lắng nghe."

Lý Duy vẫn là do dự.

Hắn vốn muốn cho Cao Nghệ Phàm trình diễn hoàn tất, nhìn xem Trần Ngữ Hàm phản ứng.

Nếu như Trần Ngữ Hàm cùng Cao Nghệ Phàm đã nhìn vừa ý, chính mình cũng lười lẩn vào việc này, tùy tiện tìm gia cảnh tốt, tướng mạo phổ thông một điểm, nhưng không có như vậy rùa Mao muội tử cười, đơn giản mau lẹ, lại có thể dễ dàng ba yên tâm, không cần thiết nhất định phải tại Trần Ngữ Hàm cái này trên một thân cây treo cổ.

Lý Duy trầm mặc không nói.

Trần Lam lắc đầu giới cười.

Trần Ngữ Hàm cũng trực giác xấu hổ, đối Lý Duy trước khoác lác lại nhận sợ hành vi, thật sự là. . . Không lời nào để nói.

Giang Sở Sở bốn người đều chờ đợi nhìn Lý Duy trò cười, lấy báo hôm qua bóng rổ thảm bại thua xe thua người mới thù.

Liên Trần Lễ Minh nhìn không được, nghĩ thầm:

Lý Duy người tuyệt đối đừng đi lên tìm đường chết a, người vừa làm chết, Ngữ Hàm cơ bản liền bị cái này Cao Nghệ Phàm cho bảo hộ, một khi cùng Cao gia kết thân, ta con đường làm quan liền nguy hiểm a. . .

Nghĩ như thế, hắn liền cho Lý Duy một cái hạ bậc thang:

"Lý Duy người không hiểu khác loạn bình, điện thoại di động ta không có điện, người giúp ta ra ngoài xông cái điện."

"Há, tốt."

Lý Duy cũng thức thời cầm lấy Trần Lễ Minh Hoa Vi điện thoại di động.

Lại không nghĩ, Trần Lam một thanh đoạt đến Trần Lễ Minh điện thoại di động, thuận tiện ngăn lại Lý Duy:

"Cái này còn không có một nửa điện sao mạo xưng cái gì mạo xưng Lý Duy, đã người khoe khoang khoác lác, cũng không để cho ta cùng Ngữ Hàm thất vọng, đi lên đánh một khúc đi, chúng ta đều rất chờ mong người biểu hiện."

Lý Duy nhìn qua Trần Lam trong bóng có kim con mắt đẹp, cảm thấy hôm nay là tránh không khỏi. . .

Bất đắc dĩ thở dài.

"Ai. . . Tốt a, ta liền tùy tiện đánh cái tiểu khúc tốt."

.

Tại mọi người xem thường, lại mong mỗi xem kịch vui trong ánh mắt, Lý Duy chậm rãi đi đến trình diễn đài, ăn mặc một thân áo thun quần bò, cứ như vậy ngồi vào trước dương cầm.

Đơn giản cay con mắt.

Đánh cái gì tốt đâu?

Lý Duy ngồi tại trước dương cầm, suy nghĩ hồi lâu.

Đối 1900 tới nói, đánh người khác từ khúc cũng không phải am hiểu sự tình, cái gì Tiểu Bang Liszt hoàn toàn không biết, liền xem như Beethoven Mozart, hắn cũng nhớ không được đầy đủ Nhạc Phổ, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ biết một chút thường ngày Thánh Đản khúc, khúc hát ru cái gì.

Nhưng ở Hoa Hạ sân trường đại học bên trong, qua đánh quốc ngoại Thánh Đản khúc khúc hát ru, Lý Duy bao nhiêu cảm thấy thực sự không thích hợp. . .

Đến đánh cái gì tốt đâu?

Lý Duy đột nhiên linh cơ nhất động!

"Có."

Có lẽ là trước kia vượt qua đến (trên biển Dương Cầm Sư) bên trong, chạy ra nội dung cốt truyện đi vào Hoa Hạ Đại Địa, nhìn thấy khó khăn người Hoa dân, để Lý Duy trong lòng có cảm xúc. . .

Lúc này nàng nghĩ đến khi còn bé nghe qua một bài đồ ca (ta tổ quốc) —— cũng là quách lan anh tại điện ảnh (Thượng Cam Lĩnh) bên trong hát này bài (ta tổ quốc).

Khi còn bé nghe cái này từ khúc, hẳn chỉ cảm thấy êm tai, không có bao nhiêu cảm xúc, nhưng là hiện tại, tại năm 1932 tận mắt thấy Đông Bắc hỏa lực, cùng toàn bộ Hoa Hạ khó khăn nhân dân về sau, một hồi nhớ lại này quen thuộc giai điệu, tựa như linh hồn chấn chiến. . .

Nước mắt ngăn không được liên lưu lại.

Nhưng cái này cũng không hề là bị ai nước mắt, bởi vì cái này thủ khúc không phải bị kịch, mà chính là buồn bên trong phần khởi, đây là nhiệt huyết sôi trào nước mắt!

Giờ phút này người xem đã không kiên nhẫn:

"Gia hỏa này khóc ài!"

"Ha-Ha, rốt cục lộ tẩy đi. . ."

"Ta nhìn hấn căn bản liền sẽ không đàn Piano đi. . ."

"Còn không mau cút xuống cho ta, ngươi coi mình là Quỳnh Dao nữ chính à, chúng ta là tới nghe Phàm Phàm đàn Piano, không phải tới thăm ngươi cái đàn độn thút thút!"

Trần Lễ Minh mặt đều lục.

Liền Trần Ngừ Hàm cũng xấu hổ vụn phần, không đành lòng nhìn thẳng.

.

Đúng lúc này, tiếng đàn vang.

Một cái thanh âm, hai cái thanh âm, ba cái thanh âm. . .

Lý Duy một bên nhớ lại bài hát này giai điệu, một bên lấy 1900 tài hoa, đem giai điệu tinh chuẩn cái biến thành khúc dương cầm, không có sửa đổi một cái thanh âm, cũng không có bất kỳ cái gì huyền kỳ thành phần, cứ như vậy chậm rãi bắn ra tới. . .

"Tình huống như thế nào "

"Tiểu tử này đang làm gì "

"Ta không nghe lầm chứ ta tổ quốc "

"Dùng piano đàn Lưu Hành Ca Khúc. . . Có thể khác vũ nhạc Cổ Điển Âm Nhạc sao "

"Nơi này là trường học đại lễ đường, không phải cá nhân ngươi ca nhạc hội hiện trường, còn không mau cút xuống cho ta!"

Nhưng là rất nhanh, mọi người im miệng.

Theo từng cái thanh âm bị bắn ra đến, toàn bộ từ khúc dần dần hiện ra bằng bạc hình dáng, không lộ liễu, bí ẩn, chỉ có yên tĩnh làm nền. . .

Tại Lý Duy trình diễn dưới, tiếng đàn đã nghe không ra bất kỳ trình diễn dấu vết, cũng nhìn không ra bất luận cái gì phong cách cá nhân, phảng phất cái này căn bản không phải nhân thủ bắn ra đến, mà chính là âm thanh thiên nhiên lúc đầu bộ dáng.

Không có bất kỳ cái gì ép buộc ý tứ, Lý Duy tiếng đàn rất tự nhiên, liền đem mọi người suy nghĩ kéo đến cái kia chiến hỏa bay tán loạn khó khăn niên đại.

Những này Tân Thế Kỷ các sinh viên đại học, thậm chí chưa kịp vì vừa rồi lời nói mà áy náy, nước mắt liền tuôn rơi xuống tới. . .

Trước mắt hiện hiện một đầu cuộn cuộn sông lớn, Tích Dương Kim lập lòe vẩy trên mặt sông, sóng nước lấp lánh, nơi xa thành thực Hạt lúa ở dưới ánh tà dương một mảnh vàng rực, gió nhẹ thổi tới cúi xuống thấp eo. . .

Cái này đòi đòi kiếp kiếp sinh trưởng tổ quốc.

Bị một trận pháo vang đánh vỡ yên tĩnh.

Sau đó là lâu dài khó khăn. . .

Khó khăn lại thả bị gãy chứ không chịu cong!

Khó khăn lại bao hàm lấy cứng cỏi cùng hăm hở tiến lên!

Các học sinh không tự giác đi theo hừ hát lên, thẳng đến cao trào tiến đến, phảng phất son Hồng dâng trào mà phát triển mạnh mẽ, lại toàn trường hợp hát lên——

.

Đây là mỹ lệ tổ quốc

Là ta sinh trưởng địa phương

Tại mảnh này bao la thổ địa bên trên

Khắp nơi đều có long lanh phong quang

.

Đây là anh hùng tổ quốc

Là ta sinh trưởng địa phương

Tại mảnh này cổ lao thổ địa bên trên

Khắp nơi đều có thanh xuân lực lượng

.

Đây là lớn mạnh tổ quốc

Là ta sinh trưởng địa phương

Tại mảnh này ấm áp thổ địa bên trên

Khắp nơi đều có rực rỡ ánh sáng mặt trời

.

Toàn bộ đại lễ đường phiêu đảng rung động âm hưởng, tiếng người, tại tiếng đàn dẫn dắt dưới, bay ra đại lễ đường, phiêu đảng tại toàn bộ trường học. . .

Liệt như gào thét Thâm Hải, đảng người phé phủ, chấn động lòng người; sâu như đêm tối, có tiếng nếu không có âm thanh, tự có không có sức mạnh khắp về phía chân trời.

Thẳng đến Lý Duy thả tay xuống, một khúc coi như thôi, thanh âm im bất mà dừng, tiếp theo mà đến thì là như núi kêu biển gầm tiếng vỗ tay.

...

Lý Duy xuống đài.

Khắp khuôn mặt là nhiệt huyết chi sắc.

Hắn rõ ràng nhìn thấy, dưới đài Trần thúc thúc vành mắt đều đỏ.

Loại này âm nhạc đối Trần Lễ Minh loại này cao tuổi tham gia chính trị người tới nói, là lớn nhất lực sát thương, giờ phút này hắn không khỏi đối Lý Duy giờ ngón tay cái lên.

"Tốt lắm!"

Trần Ngữ Hàm cùng Giang Sở Sở bốn người cũng đều phá lệ kinh ngạc, không nghĩ tới Lý Duy thật đúng là biết đàn Piano, tuy nhiên lấy bọn họ âm nhạc tổ dưỡng, căn bản nghe không ra Lý Duy đã Trần Hóa Cảnh đàn dương cầm kỹ xảo, nhưng ít ra biết Lý Duy đánh không kém, nếu không phải hôm qua cùng Lý Duy lại qua khúc mắc, tại loại này toàn trường Đại Hợp Xướng dưới, cũng sẽ cảm động rơi lệ.

Trần Lam lại khịt mũi coi thường, chỉ cảm thấy Lý Duy trộm đổi khái niệm, kích động học sinh tâm tình để che dấu chính mình Cầm Kỳ không đủ, dùng cái này nịnh nọt Trần Lễ Minh, chèn ép Cao Nghệ Phàm, thành lập chính mình cao lớn vĩ ngạn hình tượng.

Lớn nhất nổi nóng thuộc về Cao Nghệ Phàm

Đơn giản mặt đều nhanh lục.

Rõ ràng là chính mình Độc Tấu sẽ, toàn bộ hiện trường là cao nhĩ, lăng mạn, Tiểu Tư, mang theo từng tia từng tia mập mờ, bị Lý Duy như thế giữa sân một quầy nhiều, không khí hoàn toàn bị trắng đứng lên, loại này không khí phía dưới, để hắn như thế nào lại đi thổ lộ

Nhưng là nói đi thì nói lại, toàn trường cũng chỉ có Cao Nghệ Phàm một người, nghe được Lý Duy đàn dương cầm tạo nghệ, chỉ ít tại tình cảm biểu đạt cái này một mặt, Lý Duy là không kém chính mình.

Cái này khiến hắn đột nhiên cảnh giác lên.

Tuyệt không thể bị Lý Duy cướp đi danh tiếng, nhất định phải một lần nữa nắm giữ Quyền chủ động, kiên trì chèn ép Lý Duy đến làm nổi bật chiến thuật của chính mình, ngàn vạn không thể để cho Ngữ Hàm mẫu nữ biết Lý Duy rất ngu bực, đã Lý Duy piano đàn rất động tình, chính mình liền để hắn nhìn nhìn cái gì gọi Lục Chỉ Cầm Ma!

Nghĩ như thế, Cao Nghệ Phàm trọng chỉnh tâm tình, một mặt thân sĩ nhún nhún vai:

"Người cái này không gọi đàn dương cầm ai, người cái này gọi Chủ Nghĩa Ái Quốc giáo dục, ta liền để người mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là chánh thức đàn dương cầm!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Người đối đàn dương cầm 1 không hay biết

Dứt lời, Cao Nghệ Phàm một lần nữa đi đến trình diễn đài.

Hắn thân sĩ hướng các thính giả biểu đạt ra Lý Duy đánh thật tốt, lập tức lời nói xoay chuyển, lại uyển chuyển biểu đạt ra, vậy căn bản không phải chánh thức đàn dương cầm.

Là thời điểm hiện ra chánh thức đàn dương cầm kỹ xảo!

Cao Nghệ Phàm bây giờ nghĩ phương pháp là, đến một đoạn huyền kỹ tác phẩm trực tiếp treo lên đánh Lý Duy.

Tuyển này thủ khúc tốt đâu?

Trong lịch sử nổi danh đàn dương cầm người viết Ca Khúc bên trong, thuộc về Rachmaninoff cùng Liszt hai người, thích nhất viết ra huyền kỹ tác phẩm, tỉ như Rachmaninoff (thứ ba đàn dương cầm bản hoà tấu) cũng là công nhận siêu độ khó khăn tác phẩm.

Vấn đề là (kéo ba) cái đồ chơi này, Cao Nghệ Phàm chính mình cũng rất khó hoàn thành, mà lại (kéo ba) là bản hoà tấu, hiện trường không có Nhạc Đội cũng vô pháp hoàn thành, cho nên càng nghĩ, hắn vẫn là quyết định đàn một bản từ Liszt bản gốc, Paganini sửa đổi ——

(chuông).

Cái này bài (chuông) Lý Vân Đình đánh qua, còn ra qua đĩa nhạc, làm qua quảng cáo, tại dân gian đã có nhất định danh tiếng, so với hắn huyền kỹ tác phẩm, (chuông) ngắn gọn rất nhiều, cũng êm tai rất nhiều, rất thích hợp tại loại này tiểu hình, nghiệp dư hội trường đàn tấu.

Nhưng trên thực tế, (chuông) độ khó khăn không chút nào không thấp.

Cái này thủ khúc bao hàm rất nhiều trọng yếu mà lại độ khó khăn không thấp kỹ xảo, Tam Đoạn biến tấu từ khoảng cách dính liền tính, chạy tính tế tỉ mỉ tính, tám độ chuẩn xác tính, đối người trình diễn cứng rắn * mức độ đều có cực yêu cầu cao.

Nói như vậy, "Đàn dương cầm cấp 10" mức độ cách hoàn thành cái này thủ khúc còn có chỉ ít một nửa chênh lệch, chỉ là có thể hoàn chỉnh làm đến cơ bản đem âm đánh đối với người, nếu như từ 0 bắt đầu luyện tập, cần lấy truyền thống cổ điển mạch suy nghĩ học chuyên nghiệp vượt qua 1 trăm năm trở lên, đây là có nhất định thiên phú mà lại rất nỗ lực dụng tâm người, lấy Lý Duy loại kia [Richard - Clayderman] thức thuần Trữ Tình trình diễn thủ pháp, là tuyệt đối không có khả năng bắn ra tới.

Theo như cái này thì, (chuông) chính thích hợp treo lên đánh Lý Duy!

"Tiếp đó, ta cho mọi người mang đến một bài từ Liszt bản gốc, Paganini sửa đổi (chuông)."

Rất nhiều hiểu âm nhạc người nghe lộ ra thật không thể tin thần sắc!

"Là Lý Vân Đình đánh qua (chuông) ai."

Hiện trường tiếng vỗ tay như sấm động!

.

Tiếng đàn vang lên.

Không thể không nói, tại Lý Duy nghe tới, Cao Nghệ Phàm đánh đến vẫn là có thể, tuy nhiên không bằng Lý Vân Đình phiên bản, nhưng ở trong nước cũng coi như tương đương có tạo nghệ . .

Người nghe càng là như si như say.

Phảng phất bình tĩnh trên mặt hồ, bị lòng bàn tay gõ lên từng cái thanh âm, rơi xuống, tạo nên một trận gọn sóng, giống rơi là tả trên đất trần châu, nhỏ vụn lại hiện ra lộng lẫy, xen lẫn lưu luyến gần bó tình cảm, để người nghe chìm đắm trong như nước âm nhạc bên trong.

Nhưng lắng nghe người trong say mê, có lẽ bởi vì bọn hắn thưởng thức mức độ quá thấp.

Thí dụ như lấy Lý Duy 1900 Cẩm Kỳ đến xem, Cao Nghệ Phàm một đoạn này vậy liền quá kém, trăm ngàn chỗ hở, tình cảm cũng lệch mềm, lệch mập mờ, nên lúc bộc phát đột không đủ cương mãnh nhanh chóng, đây đưa dài dòng, do dự không quyết. . .

Khúc hết, tiếng vỗ tay như cũ.

Trần Lam mẫu nữ cũng nấn ý cười.

Giang Sở Sở bốn người cũng nghe không hiểu, dù sao đi theo mù ồn ào.

Cao Nghệ Phàm chà chà mồ hôi, cái này từ khúc với hắn mà nói cũng là một loại cự đại tiêu hao, bởi vậy cũng không tiếp tục trình diễn tiếp theo khúc, mà chính là xuống đài đi vào Lý Duy trước mặt:

"Thế nào, người cũng tới một đoạn "

Lý Duy chỉ cảm thấy không khỏi diệu.

Con hàng này đơn giản âm hồn bất tán, vì lòng nhất định phải chết đuổi theo chính mình không thả a!

Chỉ một mặt mỗi một cười nói:

"Cái này căn bản không có ý nghĩa, hôm nay là người Độc Tẩu sẽ, không phải so cầm giải đấu lớn, người tha ta đi, ta chỉ là cái Chủ Nghĩa Ái Quốc giáo dục người."

Một bên Trần Lam lại tận tình khuyên bảo nói:

"Hiện tại người trẻ tuổi muốn cuộc đập thực địa, không thể ánh sáng làm mặt ngoài công phu, quang huy kích động học sinh tâm tình không được, đàn dương cầm cuối cùng vẫn là muốn Cẩm Kỳ nói chuyện, tuy nhiên Tiểu phẩm đánh không tệ, nhưng ta cùng Ngử Hàm cũng rất chờ mong người biểu hiện.

"

Lại nói không có kẻ hở.

Nhưng Lý Duy căn bản lười nhác thượng sáo, chỉ buông tay nói:

"Nhưng ta sẽ chỉ vừa rồi một thủ khúc ai."

Lúc này, Cao Nghệ Phàm đột nhiên sắc mặt trầm xuống, mắt lộ ra từng tia từng tia ảm đạm, trên mặt đã không có một tia thân sĩ màu sắc, căn bản chính là trấn trụ bức hiếp:

"Người đến là không muốn tới, vẫn là không dám đến "

Lý Duy dằng dặc liếc Cao Nghệ Phàm liếc một chút, cười khổ lắc đầu, lập tức chậm rãi đứng dậy, đi đến trình diễn đài, vững vàng ngồi tại đàn dương cầm trước mặt, bỗng nhiên quay đầu, như mắt ưng đồng dạng nhìn chằm chằm Cao Nghệ Phàm

"Người đối đàn dương cầm hoàn toàn không biết gì cả."

.

Ngay tại toàn trường một mặt mộng bức tình huống dưới ——

Một đạo đột ngột tiếng đàn vang vọng lễ đường.

Thoáng như Ngân Bình chợt vạch nước tương tợ, thiết kỵ đột xuất đao thương minh!

Đồng dạng là một khúc Liszt (chuông nhưng lại không phải nguyên bản tiết tấu, mà chính là đi qua Lý Duy một phen ma đổi, loại này ma đổi cũng không phải là chỉ là duy nhất thêm nhanh tiết tấu, có địa phương là giảm tốc độ, thậm chí dứt khoát im bất mà dừng, chuyển điệu tái khởi. . .

Đây là tại chỗ người nghe chưa từng nghe qua huyền kỹ đánh phương pháp, tiếng đàn bên trong vút bỏ ban đầu khúc tình cảm nhân tố, chỉ lưu lại thuần chân nhất huyền kỹ thành phần.

Đôi đàn dương cầm dót đặc cán mai Thôi Hiệu Hùng thấp giọng hét lên:

"Con hàng này tại mù đánh cái gì "

Nhưng là rất nhanh, hấn hấn không thể bàn tay chính mình một và.

Bởi vì vì tất cả mọi người đã trọn mắt hốc mồm!

Ngón tay tại trên phím đàn nhẹ nhàng vũ đạo, từ giọng trầm trọt đến cao âm, khi thì thư giãn như suối chảy, khi thì gấp cang như bay thác nước, khi thì thanh thúy như ngọc trai rơi mâm ngọc, khi thì lưỡng lự như nỉ non thì thầm. . .

Thậm chí cao trào nháy mắt, trong nháy mắt đem người nghe đẩy lên Vân Hải, khi thì trùng thượng vân tiêu, khi thì rơi xuống chân trời, tiếng đàn sắc nhọn, đất đỏ, lại không đột ngột, giống như vô số Liệt Mã chạy tới, trái tim không tốt căn bản thụ không!

Đây là tới từ linh hồn chấn chiến!

Không có một tia nhân gian tình cảm, phảng phất tại Thần dẫn dắt dưới, kinh lịch Thiên Đường, kinh lịch Địa Ngục, sau cùng nhìn thấy chính mình trải qua long đông, vinh diệu vạn thế cả đời!

.

Một khúc coi như thôi.

Không có nước mắt, không có tiếng vỗ tay, thậm chí là lặng ngắt như tờ.

Người nghe ngồi yên trên ghế ngồi, nhưng là linh hồn phảng phất còn tại Thần lãnh địa, trên tay que huỳnh quang, Trà Sữa chén đều là rơi đầy đất. . .

Nửa ngày về sau, lễ đường mới nhìn một chút có tiếng người:

"Thật không thể tin. . ."

"Trên đời này tại sao có thể có loại này tiếng đàn "

"Ta trong cuộc đời chưa từng nghe từng tới loại này đánh phương pháp. . ."

"Hóng hét, lại có thể quên thu âm!"

Trần Ngự Hàm che trán chà chà mồ hôi, phảng phất kinh lịch một trận linh hồn tẩy lễ, cả người từ cái trán đến ở ngực lại đến giữa hai chân, tất cả đều là mồ hôi.

"Làm sao có thể. . ."

Trần Lam mặc dù đồng dạng mồ hôi đầm đìa, nhưng trên mặt lại là âm tình bất định, nhưng vẫn là trở ngại mặt mũi, dẫn đầu cho Lý Duy vỗ tay, phảng phất không phồng bàn tay, phản ngược lại ra về mình giám thường mức độ thấp.

Giang Sở Sở Tứ Nhân Tô cũng là trọn mắt hốc mồm, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Trần Lễ Minh phù chính Kính mắt, sắc mặt lộ ra một tia an tường:

"Tiểu tử này thâm tàng bất lộ a!"

Trên thực tế, những người này đều biết Lý Duy đánh lợi hại, nhưng lại không biết Lý Duy lợi hại đến mức nào, chỉ có Cao Nghệ Phàm rõ ràng minh bạch, Lý Duy đàn dương cầm tạo nghệ, chỉ sợ đã là không thua sáng sủa cùng Lý Văn Định. . .

Một khúc nghe tới, Cao Nghệ Phàm trên mặt cổ kim không dao động, nhưng thực sớm đã mồ hôi đầm đìa, song quyền nắm chặt, móng tay thật sâu đâm rách lòng bàn tay.

Hấn vạn vạn không nghĩ đến , hôm nay nội dung cốt truyện lại là như thế này phát triển phương pháp, giờ phút này biết vậy chẳng làm, nếu không phải là

mình chủ động trêu chọc Lý Duy, cũng sẽ không rơi vào hiện tại lần này tình trạng

Thực sự giận đến, Cao Nghệ Phàm dứt khoát cởi cao nhã thân sĩ áo ngoài, trực tiếp chỉ Lý Duy nói, đem trách nhiệm toàn bộ đập đổ Lý Duy trên thân:

"Không nghĩ tới người tâm cơ sâu như vậy, giả heo ăn thịt hổ một bộ chơi đến rất trượt a, người rõ ràng đối Liszt như lòng bàn tay, lại có thể còn nói cái gì không phân rõ Liszt cùng Tiểu Bang, người còn muốn mặt sao "

Trần Lam như ở trong mộng mới tỉnh, bắt lấy cái này đột phá khẩu không thả:

"Nói cũng là a Lý Duy, người như yêu thích chúng ta nhà Hàm Hàm, đại có thể trực tiếp theo đuổi cầu, vô luận tham gia chính trị, buôn bán vẫn là yêu đương kết hôn, chúng ta Trần gia cho tới bây giờ đều là rộng thoáng người, cũng chưa từng có cái gì tâm cơ, không cần chơi phương pháp, làm gì đem không phải chính mình ẩn tàng sâu như vậy đâu, người như thật là có bản lĩnh, tại sao không đi khi Lý Vân Định "

Lý Duy một mặt mộng bức, nửa ngày mới nghĩ hoặc hỏi:

"Lý Vân Định. . . Rất lợi hại a "

"Phốc —— "

. . .

Cao Nghệ Phàm giận.

Nhưng hắn còn không có thua.

Cầm Kỳ chỉ là hắn tài hoa một bộ phận, hắn lợi hại nhất thực là soạn Nhạc, hắn viết qua từ khúc đã từng từng thu được quốc gia giải thưởng, thậm chí tại một bộ quốc sản điện ảnh bên trong đảm đương Phối Nhạc, như vậy tư lịch trên thực tế hoàn toàn vượt qua hắn Cầm Kỳ.

Nghĩ tới đây, Cao Nghệ Phàm trọng chỉnh tâm tình, lần nữa lên sân khấu:

"Hôm nay ta tới nơi này cùng mọi người tập hợp một chỗ, thực là chuẩn bị một thủ khúc, đưa cho một vị cô nương, từ khúc tên là (Dạ Ngữ ngưng hàm hi vọng cả một đời đều có thể thấy được nàng thanh tịnh nụ cười, nghe được nàng ôn nhu nói nhỏ. "

Lại nói rất uyển chuyển.

Ý tứ lại rất rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Ngẫu hứng soạn Nhạc

Trần Lam hài lòng nhìn lấy Cao Nghệ Phàm, gật đầu mỉm cười, phảng phất Cao Nghệ Phàm cái này con rết đã sớm đem ván đã đóng thuyền.

Giang Sở Sở một mặt hâm mộ, đi theo vỗ tay bảo hay:

"Oa, thô lộ á!"

Trần Lễ Minh trong lòng hô to không ổn.

Mà ở thời khắc máu chốt này, Trần Ngữ Hàm lại là sững sốt. . .

Nếu như không phải Lý Duy trước đó rung động tiếng đàn, Trần Ngữ Hàm còn đối Cao Nghệ Phàm từ khúc ôm có rất lớn chờ mong, nhưng bây giờ nàng cả người còn không có chậm quá mức, trong đầu ông ông tác hưởng, tất cả đều là Lý Duy tiếng đàn, đến mức Cao Nghệ Phàm một khúc cuối cùng, nàng căn bản là không có nghe rõ hắn đánh cái gì!

Cao Nghệ Phàm thần sắc bình tĩnh, nhưng ánh mắt bên trong vẫn là hiện lên một vẻ khẩn trương:

"Ngữ Hàm, thế nào "

Trần Ngữ Hàm một mặt mòng bức:

"Ai. . . Cái này xong "

Cao Nghệ Phàm nhất thời mặt xạm lại, nhìn chằm chằm Lý Duy, muốn động thủ đánh người tâm đều có.

Nhưng là không có cách, vì Trần Ngữ Hàm, hấn lại lần nữa đánh một lần.

Lần này Trần Ngữ Hàm ngược lại là nghe vào.

Không thể không nói, thật đúng là rất tốt nghe, Trần Ngữ Hàm có chút cảm động, dù sao Cao Nghệ Phàm vì nàng nỗ lực nhiều như vậy, nàng cũng nhìn ở trong mắt.

Chỉ là trở ngại phụ thân mặt mũi, nàng cũng không dám nhiều làm cái gì biểu thị, chỉ chọn đầu cười cười, trong tươi cười ngậm lấy một tia thẹn thùng.

Cao Nghệ Phàm vừa nhìn, vui mừng quá đổi, ngóc lên cao cao đầu lâu.

Dù là trận này âm nhạc hội trải qua đủ loại không thoải mái, nhưng cuối cùng hấn vẫn là đem Lý Duy giẫm tại dưới chân, đem thắng lợi một mực giữ tại bàn tay mình tâm!

Thắng lợi nắm chắc về sau, Cao Nghệ Phàm ánh mắt cũng biến thành bá khí rất nhiều, làm Thắng giả, lúc này nếu không đến một phen trang bức đánh mặt, lại thế nào xứng đáng trước đó bị Lý Duy quấy nhiễu Độc Tẩu biết

Nghĩ như thế, hấn liền chấp tay đi vào Lý Duy trước mặt, dề dặc nói ra:

"Lý Duy, ta rất muốn nghe nghe ngươi ý kiến, liên quan tới cái này thủ khúc —— dù sao, ngươi là nơi này Cầm Kỳ tiếp cận nhất ta người."

"Phốc —— "

Cái này bức Trang. . .

Nhưng nói như thế nào đây, Lý Duy đối Cao Nghệ Phàm quả thật có chút áy náy.

Hôm nay rõ ràng là Cao Nghệ Phàm Độc Tẩu sẽ, chính mình lại đại đại xuất danh tiếng, còn kém chút làm hư cao thủ lộ khúc, để hấn sừng sốt đánh hai lần mới đã động Trần Ngữ Hàm

Đã hai người lang hữu tình, thiếp có ý, Lý Duy cũng lười qua tranh cái gì, chỉ nhàn nhạt ứng câu:

"Rất rung động lòng người từ khúc."

"A nói như vậy, ngươi cũng hiểu soạn Nhạc "

"Ta. . ."

Lý Duy trong lòng có câu mẹ bán phê thật rất nhớ giăng.

Vì cái gì đều lúc này còn muốn Trứ Tác chết đâu?

Chỉ bằng lãnh đáp:

"Ta không hiểu nhiều."

Cao Nghệ Phàm đột nhiên cười như điên:

"Ha-Ha, ngươi gạt ta, ngươi khẳng định hiểu, là muốn giả heo ăn thịt hổ đúng hay không, là muốn cho ta ở trong mắt mặt đúng hay không ta liền cho ngươi cơ hội này, ngươi đến a!"

Biểu tình kia đơn giản phách lối không ai bì nổi.

Cao Nghệ Phàm xác thực cũng có phách lối tư bản.

Luận soạn Nhạc, đời này gặp được người bên trong hấn còn chưa sợ qua người nào, bình thường tại Giới Âm Nhạc , bình thường người hoặc là soạn Nhạc siêu cường, hoặc là Cầm Kỳ siêu cường, cả hai đều mạnh đơn giản Phượng Mao Lân Giác.

Lý Duy loại này bóng rỏ đánh tốt, Cầm Kỳ lại tốt, hiển nhiên là ngón tay khổng chế có đặc biệt thiên phú, loại người này luận soạn Nhạc cơ bản bị vùi dập giữa chợ, quả quyết không thể nào là đối thủ mình.

Nghĩ như thế, Cao Nghệ Phàm phảng phất đặt mình vào đám mây, quan sát như con kiến hồi đồng dạng Lý Duy.

"Tại sao không nói chuyện ta cho người thời cơ người không còn dùng được a!"

Nhìn qua phong độ mất hết Cao Nghệ Phàm, Lý Duy thất vọng lắc đầu, chỉ lạnh nhạt ứng câu:

"Là chính người đề cho mình mất mặt."

Cao Nghệ Phàm nghe xong, quả là nhanh muốn cười khóc.

"Ta cứ nói đi, người khẳng định cũng chuẩn bị cho Ngữ Hàm từ khúc đúng không, người lấy ra a, ta liền lẳng lặng nhìn lấy người trang bức!"

Lý Duy sắc mặt bình tĩnh, băng lãnh đáp:

"Ta ngược lại thật ra không có vì Ngữ Hàm chuẩn bị từ khúc,

Cũng không muốn đoạt người danh tiếng, như vậy đi, ta liền ngẫu hứng đánh thủ khúc."

"Người nói ngẫu hứng liền ngẫu hứng lạc "

"Tốt a, vậy ta không vì Ngữ Hàm, ta tùy tiện tìm muội từ đánh một đoạn tốt, vị tiểu thư nào tỷ làm cho ta. . . Nhìn nhiều vài lần "

Nhìn người soạn Nhạc

Người coi nhìn sách tranh lời nói a!

Hàng phía trước người nghe tuôn ra một trận cười mở tiếng cười. . .

Cao Nghệ Phàm càng là sắp cười đau sặc hồng. . . Đêm sớm chuẩn bị từ khúc lúc này hưng khúc, người coi người nghe đều là kẻ ngu a!

Đúng lúc này, mở đầu minh ngâm bỗng dừng đứng lên, ưỡn ngực bày lên người mẫu chỉ tư:

"Lòe người, ta hôm nay liền để người nhìn cái với."

.

Nhìn người soạn Nhạc chính là 1900 tuyệt học!

Lý Duy liếc mắt mở đầu minh ngâm oán độc ánh mắt, cùng này ngực nở mông cong, thẳng tắp dáng người, chỉ cảm thấy mở hôi đầm đìa, lúng túng nói câu "Đa tạ", liền bắt đầu nghiêm túc đàn tấu đứng lên.

Tiếng đàn lóe sáng.

Như khóc như tổ, không nhanh không chậm, phảng phất như nói cố sự, người nghe thậm chí có thể khi nhìn đến một hình ảnh, trong tám hình phảng phất có một cái vóc người yếu đuối nữ nhân lập ở trước mắt, nàng ánh mắt ai oán, miệng ác miệng, phảng phất chính mình thiếu nàng một khoản tiền lớn bộ dáng. . .

Mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Liền Cao Nghệ Phàm cũng sắc mặt kịch biến, kém chút ngoác mồm kinh ngạc, hai tay không ngừng run rẩy đứng lên.

"Còn có loại này thao tác "

Mà Trần Ngữ Hàm, Giang Sở Sở, Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng bốn người, tại kinh lịch hôm qua cuộc xe sự kiện về sau, hoàn toàn nghe ra Lý Duy tiếng đàn bên trong hàm nghĩa.

Chỉ cảm thấy giống như đúc, tuyệt không thể tả, nhất thời kinh động như gặp thiên nhân, càng đánh đến mở đầu minh ngâm yêu diễm cùng ác miệng lúc, bốn người như lâm cảnh, che mặt không nói, kém chút nghẹn ngào bật cười.

Mở đầu minh ngâm càng là vừa tức vừa kinh hãi.

Nàng vốn chỉ là muốn cho Lý Duy tránh đi Trần Ngữ Hàm, từ đó trên người mình xấu mặt, đến lúc đó liền lại có thể đem quả trách một phen, lấy báo hôm qua Lý Duy đem Thôi Hiểu Hùng đụng bị thương đồng thời thẳng bước đi hồ mồi thù.

Không có nghĩ đến cái này Lý Duy. . .

Đơn giản liền là quái vật a!

Khi Lý Duy đánh đến chính mình đáng người thời điểm, nàng thậm chí có thể cảm giác được, toàn bộ thân hình đều ở trước mặt mọi người lộ rõ, chỉ cảm thấy mặt đỏ tới mang tai, lúng túng không thôi.

Một khúc coi như thôi, cũng mới hơn một phút đồng hồ.

Mở đầu mình ngãi đã hai chân ướt đầm . .

.

Giang Sở Sở há hốc miệng ba, trong lòng có chút hâm mộ, nhìn lấy mở đầu mình ngãi có chuyên chúc khúc mục đích, chính mình cũng không nhịn được nổi hứng tò mò, liền trực tiếp nhắc tay, mang một ít Manh Âm hồ:

"Không muốn bắt công mà Lý Duy, cũng cho ta cũng tới một đoạn!"

Lý Duy hơi hơi gật gật đầu.

Tiếng đàn vang lên lần nữa.

Khi thì leng keng như suối, khi thì nóng nảy như sấm, làm bữa vô lại, lại thanh xuân đáng yêu. . . Đơn giản cũng là chiếu vào Giang Sở Sở về như một loại.

Giang Sở Sở mở to hai mắt, che miệng, cảm động sắp khóc, trong mắt Bà Sa mê ly, phảng phất nhìn thấy bạch mã vương tử, trong lòng âm thầm may mắn hôm qua không chút đổi Lý Duy, nếu không hôm nay chính mình từ khúc, nhất định giống mở đầu mình ngãi như thế oán độc.

Cái này khiến một bên Cố Siêu có chút ăn dấm.

Càng làm cho Trần Ngữ Hàm sinh lòng bắt đầu ghen tị.

Trần Ngữ Hàm sắc mặt có chút cổ quái, một loại thất lạc tâm tình xông lên đầu.

Rõ ràng mình đã đối Cao Nghệ Phàm có chút ý tứ, vì cái gì giờ phút này lại có chút ghen tuông, hoặc là nói cho đúng, là ghen ghét đâu?

Cái này Lý Duy cũng là kỳ quái, đã có làm như vậy khúc năng lực, vì sao không chuẩn bị cho mình một chỉ rung động lòng người từ khúc đâu? Ngược lại cho Sở Sở cũng biểu thị một người tới một đoạn, đơn độc rơi xuống chính mình.

Nàng cũng rất muốn để Lý Duy cho mình đánh một đoạn, nhưng là trở ngại mặt mũi, trở ngại mẫu thân, cũng trở ngại Cao Nghệ Phàm, đành phải cúi đầu trầm mặc, không nói nữa. . .

.

Cao Nghệ Phàm vốn dĩ thắng lợi nắm chắc, giờ phút này danh tiếng không ngờ bị Lý Duy cướp đi, tức giận đến không ngừng run rẩy, cả người quả là nhanh muốn sụp đổ!

Trên đời tại sao có thể có loại người này đơn giản như trên trời rơi xuống khác tính, tại chính mình sở hữu năng khiếu hạng mục bên trên, đều khắp nơi ép chính mình một đầu.

Mất thấy Cao Nghệ Phàm sắp sụp đổ, Trần Lam mau đem hấn kéo qua một bên, nhỏ giọng nói:

"Đừng nhụt chí, ta cùng Ngữ Hàm nhìn trúng cũng không phải là người tài hoa, ta cùng Ngữ Hàm cũng không phải trời sinh liền tình yêu đàn dương cầm."

Cao Nghệ Phàm một mặt mộng bức.

Nửa ngày về sau, như ở trong mộng mới tỉnh. . .

Nguyên lai, Trần Lam nhìn trúng hấn cho tới bây giờ đều không phải là cái gì âm nhạc, cho tới bây giờ cũng chỉ là tự mình công cảnh, gia tộc mình phía sau cái kia mạnh đại bối cảnh mà thôi!

Trần Lam tại N năm trước liền bắt đầu bố cục, nàng cũng là khi biết Cao Nghệ Phàm đàn dương cầm thiên phú về sau, mới tận lực yêu đàn dương cầm, đồng thời dẫn đạo Trần Ngữ Hàm đối âm nhạc yêu quý.

Trần Lễ Minh mới đầu cũng ủng hộ cái này cách làm, thẳng đến về sau phát hiện Cao gia bối cảnh là tại không đơn thuần, lúc này mới không muốn tiếp tục thâm nhập sâu đi vào. . .

Cao Nghệ Phàm cũng nghe phụ thân nói qua nhà mình bối cảnh rất thâm hậu, nhưng cụ thể hấn cho tới bây giờ đều chưa từng có hỏi, hấn cảm giác đến cả đời mình chỉ cần đánh đàn liền đầy đủ.

Nhưng là hiện tại hấn biết sai.

Đánh đàn sẽ chỉ bị Lý Duyệt loại này người hạ đẳng nhục nhã!

Thế giới này, cuối cùng không phải dựa vào nghệ thuật nói chuyện!

"Lý Duyệt, hãy đợi đây."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: (INITIAL D)

Âm nhạc hội ngay tại loại này chấn kinh bầu không khí dưới kết thúc.

Các thính giả hồi hận quá mức đắm chìm âm nhạc mà quên thu âm, thẳng đến Lý Duyệt sắp rời sân, lúc này mới nhớ tới tranh thủ thời gian chụp ảnh, đáng tiếc cũng chỉ có thể đập tới Lý Duyệt một số mờ hồ bên mặt.

Tại một phen ngắn gọn nói khác về sau, Cao Nghệ Phàm mặt đen lên rồi đi hội trường, một đầu tiến vào hần xe Ferrari bên trong, ánh mắt của hần Cao Viễn, phảng phát nhìn thấy tân thế giới, theo một tiếng nổ tung động cơ oanh minh, bay nhanh rồi đi trường học.

Giang Sở Sở niệm niệm nỗi buồn, mở đầu mình ngái oán phần bất bình, Cổ Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng làm theo một mặt mộng bức, hai đội nhân mã cùng Trần gia chào hỏi về sau, liền riêng phần mình rời đi.

Tại đám người sau cùng, Trần Lễ Minh mở ra cái kia đài cũ kỹ Passat, chờ Trần Lam cùng Trần Ngự Hàm cùng Lý Duyệt ba người rời đi trường học.

Trên đường đi, Trần Lễ Minh đối Lý Duyệt tán thưởng có thừa, xưng Lý Duyệt văn võ song toàn, là một đời mới thanh niên tấm gương, thôi phòng đến mức Lý Duyệt mặt đều đỏ.

Trần Lam ngẫu nhiên cười làm lành.

Trần Ngự Hàm làm theo thủy chung im miệng không nói.

Trần Lễ Minh nghĩ đưa Lý Duyệt về nhà, lại trở ngại lão bà khó xem sắc mặt, nhất thời mở không miệng.

Gặp trong xe bầu không khí có chút xấu hổ, Lý Duyệt chờ xe chạy đến một Trạm xe buýt bãi Xử Đạo:

"Trần thúc thúc, ta ngay ở chỗ này xuống xe đi."

"Lớn như vậy ban đêm, ta đưa ngươi trở về."

"Không cần rồi Trần thúc thúc, lúc này mới 9 điểm đầu, nhà ta xa như vậy, ngài cùng a di ngày mai còn phải đi làm đây."

"Tốt tốt tốt, ngươi đứa nhỏ này thật hiểu chuyện, Lão Lý có ngươi như thế đứa con trai tốt bệnh tình khẳng định biết chuyển biến tốt đẹp, sớm một chút kiếm nhiều tiền, thúc thúc coi trọng ngươi."

"Ừm ừm, cảm ơn Trần thúc thúc, Trần a di, Ngự Hàm, gặp lại!"

Trần Lam giới cười một tiếng, không có trả lời.

Trần Ngự Hàm làm theo nhỏ giọng nói câu "A", nhưng trong lòng thì ngũ vị tạp trần.

...

Lý Duyệt về đến trong nhà, chỉ cảm thấy mỗi mệt không chịu nổi.

Nguyên bản tại Trần gia một hồi sau bữa ăn tối, trạng thái giá trị một lần khôi phục lại 80%, về sau tại âm nhạc hội bên trên liên tục sử dụng kỹ năng, khiến cho trạng thái giá trị ngã xuống chỉ còn lại có hiện tại 12%.

Cũng may hần tâm cảnh giống nhau thường ngày, toàn bộ hành trình không có chút rung động nào, thậm chí còn nhiều lần lấy on báo oán, học Lôi Phong

làm việc tốt, bắt đầu đi có ít người tự gây nghiệt, hẳn cũng chỉ có thể thuận tay diệt chi.

May mắn chính mình cũng bởi vậy lần nữa thăng cấp, không có lãng phí vô ích thể lực.

Chúc mừng chủ ký sinh thăng cấp đến cấp 4!

Hôm nay cũng là Lý Duy tại hiện thực thể giới bên trong, lần thứ nhất trước mặt mọi người làm cái đại tin tức, tâm lý dù sao cũng hơi bất ổn, mau tới Internet nhìn xem ——

Quả nhiên, forum trường học cùng tên bài viết, thậm chí là Thiên Độ "Đàn dương cầm đi" bên trong đều xuất hiện tương quan thiếp mời, các loại đem Lý Duy thôi thượng thiên, thậm chí có người Trần vì "Ái quốc Cầm Vương".

Cũng may không có người biết Lý Duy chánh thức tên, cũng không ai ghi lại cái gì đủ kẻ dưới phục tùng video, chỉ có không rõ rệt mấy cái tấm hình chảy ra qua. . .

Bởi vậy những này Thiếp Từ cũng không có chánh thức lửa cháy tới.

Lý Duy lúc này mới thở phào, làm người nha, trọng yếu nhất là điệu thấp.

Điệu thấp dễ làm sự tình.

.

Trải qua mấy ngày nữa Thiên cùng Trần gia tiếp xúc, Lý Duy có thể nói là hoàn toàn đảo loạn Trần Ngữ Hàm vòng sinh hoạt, chính mình muốn thân thể có thân thể, muốn Văn Nhã có Văn Nhã, đơn giản bức Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng sắp từ bỏ bóng rổ, bức Cao Nghệ Phàm sắp từ bỏ đàn dương cầm. . .

Nhưng trên thực tế, nếu quả thật muốn truy cầu Trần Ngữ Hàm lời nói, chiến tranh vừa mới bắt đầu.

Ở cái thế giới này, bóng rổ nói không nói gì, âm nhạc nói không nói gì.

Có quyền mới có thể nói chuyện!

Có tiền mới có thể nói chuyện!

Từ quyền lực đến xem, Lý Duy không phải Đảng Viên, đời này cơ bản cũng không có duyên với quyền lực, huống chi mình đối quyền lực cũng căn bản không có hứng thú, ai nguyện ý bụng phê, mỗi ngày mở ra hắc sắc Passat Audi A6L như vậy xe sinh hoạt a. . .

Vẫn là nhiều kiếm tiền thực sự điểm

Vấn đề là làm sao kiếm tiền đâu?

Thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng ngược lại là có thể bán cái mấy ngàn vạn,

Nhưng so sánh hiện thực thể giới tiền tài mà nói, Lý Duy cảm thấy vẫn là tích phân quan trọng hơn, máy bay trực thăng về sau có thể đổi về tích phân.

Coi như trước đó trong lúc vô tình bán đi lao vút S 600L, Lý Duy cũng tính toán đợi chính mình có tiền về sau, lại hoa giá cao mua về đổi thành tích phân.

Đàn Piano cũng là một cái có thể kiếm tiền thời cơ.

Vấn đề là, tại Trung Quốc Cổ Điển Âm Nhạc cũng không phải là rất lưu hành, qua Châu Âu ngược lại là có thể xông ra một chút manh mối, nhưng là kiếm tiền đoán chừng cũng rất có hạn, một năm tối đa cũng liền ngàn vạn cấp bậc, mà lại Lý Duy còn muốn chiếu khán phụ thân, còn phải xuyên qua thăng cấp, căn bản không có nhiều thời gian như vậy cùng tinh lực qua đánh đàn.

Đến như thế nào tài năng cấp tốc phát tài đâu?

Lý Duy lâm vào dãi thi. . .

Rất nhanh ngủ thật say.

. . .

Ngày thứ hai buổi chiều.

Còn tại ngủ ngáy bên trong Lý Duy, bị một cái lạ lẫm điện thoại cho đánh thức.

"Vị nào "

"Ta là mở đầu mình ngải."

"Biểu tỳ "

"Ai là người biểu tỳ "

"A a lắm."

"Đêm nay tại hạ mình núi có quốc tế xe hơi sườn dốc thi đấu, người phải tới thăm sao "

"A "

Lý Duy hơi có vẻ mệt mỏi.

Mà tại đầu bên kia điện thoại, lời mờ còn có thể nghe được Trần Ngữ Hàm thanh âm.

"Biểu tỳ, cầu người, đừng gọi hần tới."

Cái này ngược lại làm cho Lý Duy tò mò, liền hỏi:

"Có người nào tại "

"Cơ bản đều là người đã nhận biết người."

"Ta tại sao phải qua "

"Muốn đuổi theo Ngữ Hàm lời nói người liền đến."

"Phốc —— còn có loại thuyết pháp này "

"Người khác không tin, lần này Cao Nghệ Phàm biết dự thi, người không đến, hôm nay Cao Nghệ Phàm sẽ phải ôm mỹ nhân về, cho nên muốn truy nhà chúng ta Ngữ Hàm lời nói, người đêm nay nhất định phải trình diện."

Lúc này, Lý Duy nghe được Trần Ngữ Hàm tiếng oán giận:

"Biểu tỳ, người nói bậy bạ gì đó a!"

Lý Duy nghe xong, việc này còn tám chín phần mười, liền đáp:

"Đừng như vậy khích tướng ta cô nãi nãi, ta đến còn không được a "

"Cô nãi nãi cái đầu của người, ta năm nay 2 tam!"

". . ."

.

Kết thúc nói chuyện.

Lý Duy suy nghĩ kỹ một chút chuyện này.

Mở đầu mình ngải tại Giang Sở Sở Tứ Nhân Tổ bên trong, là tình cảm nhất, cũng là hẹp hòi nhất.

Tại lần thứ nhất gặp mặt lúc, Lý Duy dùng bóng rổ treo lên đánh Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng về sau, Trần Ngữ Hàm là chấn kinh lại áy náy, Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng tâm tình là hoàn toàn sụp đổ, Giang Sở Sở thì là cảm thấy có chút mất mặt, chỉ có mở đầu mình ngải đối tồn thất một đài Land Rover cạnh cánh trong lòng.

Tăng thêm tới hôm qua âm nhạc hội bên trên, Lý Duy càng là dùng âm nhạc nhục nhĩ mở đầu mình ngải, có thể nói hiện tại, Trần Ngữ Hàm cái này trong vòng nhỏ trừ Cao Nghệ Phàm, đại khái cũng là mở đầu mình ngải hận nhất Lý Duy.

Tình huống bây giờ là, cái này hận nhất Lý Duy mở đầu mình ngải, vòng qua Trần Ngữ Hàm, trực tiếp mời mời mình đi xem đua xe. . .

Trên đời này có tốt loại chuyện tốt này a

Lý Duy suy nghĩ một chút đại khái liền minh bạch.

Chính mình chơi bóng rổ thắng Cố Siêu cùng Biểu Tỳ Phu, đàn Piano lại thắng Cao Nghệ Phàm, có thể nói lấy một cái làm người thân phận, lấy sức một mình đảo loạn cái này vòng quan hệ, khiến cái này tự cho mình siêu phẩm, tự cho là tài trí hơn người Cậu ầm nhao nhao không ngừng đầu được lên. . .

Cho nên bọn họ nhất định phải phản kích!

Bóng rổ, đàn dương cầm, hai thứ này vận động nói trắng ra, chỉ cần có chút thiên phú, tăng thêm kiên trì bền bỉ huấn luyện, đều là có cơ hội ra mặt, nhưng là đua xe liền không giống nhau.

Đua xe hoàn toàn là kẻ có tiền vận động.

Hàn Hàn mười năm trước từng tại chính mình Blog bên trong viết qua, làm trong nước đỉnh phong tay đua xe, hán một năm đua xe thu nhập chỉ có 120 vạn, quét sạch tập lái xe liền muốn tiêu hết chính mình 600 ngàn, Hàn Hàn bởi vì là tại đội xe, bởi vậy cái này còn không có bao quát tiền xe cùng thiết bị hao tổn.

Nếu như thả đến bây giờ, lấy danh nghĩa cá nhân chơi cái tiền xe, còn muốn thường xuyên tham gia trận đấu lời nói, một năm không có mấy trăm vạn căn bản sượng mặt.

Giống Lý Duy nhỏ như vậy quan viên chi tử, trong nhà trừ phòng trọ, cho ăn bề bụng cũng liền một hai trăm vạn tiền tiết kiệm, là quả quyết không có khả năng tình thông đua xe!

Cứ như vậy, mọi người liền lại có thể đoạt lại ban đầu vốn thuộc về bọn hán bức cách, để Lý Duy cái này Cùng Điều Ti tự ti mặc cảm, thật sâu nhận rõ thân phận của mình chênh lệch, từ đó tại lại không mặt mũi cùng Trần Ngữ Hàm gặp mặt. . .

"Đánh một tay Hảo Bài a!"

Lý Duy khe khẽ thở dài, chỉ là không nghĩ tới chính mình để bọn hán như vậy để ý.

Cũng được, lần này qua hạ mình núi chính mình liền không làm náo động, để bọn hán tốt thật là uy phong một chút, hán thấy, cùng những phạm nhân này căn bản không có tranh phong tất yếu, hán nhưng là bị Chủ Thần chọn trúng, cải biến vô số vị diện bố cục nam nhân!

Bỗng nhiên, Lý Duy nghĩ đến cái gì ——

"Chờ một chút, cái xe này thi đấu không có tiền thưởng đi "

Lý Duy trong lòng hơi động.

Mau tới Internet tìm kiếm, cái này không lục soát còn tốt, vừa tìm hoảng sợ kêu to một tiếng.

Trận này quốc tế sùan dốc thi đấu theo lời mời, Á Quân cùng Quý Quân đều có 2 triệu cùng 1 triệu tiền thưởng, mà Quán Quân không có tiền thưởng, chỉ có một chiếc xe ——

Kiểu mới nhất McLaren P1.

"Ngọa tào!"

Lý Duy tuy nhiên sẽ không đua xe, nhưng hán cũng là hiểu xe.

McLaren P1 thế nhưng là McLaren Kỳ Hạm xe đua, toàn cầu hạn lượng tam75 đài.

Từ 3.8 thăng V8 song tua bin tăng ép động cơ + động cơ điện tiến hành khu động, tổng hợp công suất vì 916 mã lực, max trị số mô-men xoắn 900N m, trăm cây số gia tốc thời gian chỉ cần 2.8 giây, giá bán càng là vượt qua ngàn vạn người dân tệ a!

Lý Duy trước khi ngủ còn tại trầm tư suy nghĩ lấy như thế nào nhanh chóng kiếm tiền, không nghĩ tới đập phá thiết hài vô mịch xử, người kia lại tại đèn đuốc rõ ràng chỗ!

"Chủ Thần, chuẩn bị vượt qua!"

Ha. . . Khụ khụ, mời chủ ký sinh xác định vượt qua vị diện!

"(INITIAL D)!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Đương nhiên là lựa chọn. . . Vung năng!

Xuyên Việt Thế Giới —— (INITIAL D).

Chủ Tuyển Nhiệm Vụ —— lấy Takumi Fujiwara thân phận, cải biến cùng Natsuki Mogi ái tình chi nhánh, tìm dấu rộng rãi nam tính người xem tuổi thơ bóng tối.

Chủ tuyển tích phân —— tối cao có thể đạt được 6 điểm.

Duy trì thời gian —— 15 ngày.

Lý Duy lựa chọn vượt qua (INITIAL D)(anime) là có nguyên nhân.

Lại nói, (INITIAL D) đến là như thế nào một Bộ Tác Phẩm đâu?

Có thơ mây ——

Thu Danh Sơn ngược lên người lựa thừa, thường có xe tay tương đối cao thấp.

Bây giờ làn xe như trước đang, không thấy năm đó lão tài xế.

Cái này bài kinh điển đương đại Tuyệt Cú, nói chính là bộ này kinh điển đua xe anime ——

(INITIAL D).

(INITIAL D) bởi vì Chu Kiệt Luân diễn viên chính cùng tên điện ảnh mà bị Hoa Hạ người xem chỗ biết rõ, nội dung giảng thuật là mỗi ngày mở ra xe nát AE 86 đua đấu hủ Takumi Fujiwara, tại cha Fujiwara đồng quá trong bóng tối chỉ dẫn dưới, tại hạ sườn núi trong trận đấu từng bước một đánh bại cả nước vô địch thủ cổ sự.

Đó là cái tiết tấu chặt chẽ, thoải mái điểm dày đặc, kỹ thuật lái xe chuyên nghiệp, âm nhạc Siêu Thần anime tác phẩm, nhưng bên trong có một chút quý gối chân thật phương chính là, nam chính đời thứ nhất bạn gái lại là cái ——

Tròn giao nữ!

Thậm chí tại cùng nam chính cùng một chỗ về sau còn đang tiếp thụ ba ba ba. . .

Có thể thấy được tác giả nội tâm đối tròn giao nữ có rất lớn oán niệm, nhất định phải đem mình bị lục kinh lịch chia sẻ cái người người xem, cho toàn thể giới xử nam người xem tạo thành ảnh hưởng sâu xa tâm lý, thậm chí có người từ đó không hề tin tưởng nữ nhân!

Lý Duy cũng là người bị hại một trong, năm đó là cơm nước không vào, đêm không thể say giấc. . .

Nói nhiều, đều là nước mắt.

Cho nên lần này vượt qua, Lý Duy một là vì thu hoạch được cao siêu đua xe kỹ thuật, thứ hai cũng là vì chung kết chính mình tuổi thơ bóng tối.

Nghĩ đến nữ chính Natsuki Mogi đáng yêu lại gọi cảm đáng người, Lý Duy cắn răng quyết định:

"Lần này vượt qua, tuyệt đối không thể cùng Natsuki Mogi lại có bất kỳ liên quan!"

Cho dù tại nội dung cốt truyện bên trong, Natsuki Mogi vì Fujiwara tình lại đua xe bên trên cạnh tranh tâm, nhưng loại chuyện này thay cái mỹ nữ cũng có thể làm được, không cần thiết không phải tại Natsuki trên một thân cây treo cổ.

"Liền (INITIAL D) đi!"

. . .

Vượt qua bắt đầu.

Lý Duy mất tối sầm lại.

Một trận đầu văng mắt hoa về sau, chậm rãi mở hai mắt ra.

Không khí trong lành, gió nhẹ chậm chậm.

Lý Duy nhìn lấy trước mắt trường học, trong lòng phá lệ hải lòng.

RB thập niên 90 Trung Học trường học cùng Hoa Hạ thế kỷ 21 Trung Học trường học, cũng không có cái gì bản chất khác nhau, nhiều lắm là sạch sẽ hơn một số, cùng nữ sinh đều là thuần một sắc váy ngắn.

Tốt a, cái này đã coi như là bản chất khác nhau.

Tại kết nối hai tòa nhà lầu dạy học ở giữa trên thiên kiều, Takumi Fujiwara đang cùng bạn bè a Thụ thảo luận a Thụ tiết kiệm tiền mua xe sự tình.

Fujiwara:

"Này 86 muốn bao nhiêu tiền "

A Thụ:

"Ba mươi vạn (Nhật Nguyên) có thể mua được, nhưng không bao nghiệm xe."

"Ngươi bây giờ lưu giữ bao nhiêu "

"Hơn năm vạn điểm. . ."

"Kém xa đây."

"A a, tìm không thấy nhanh chóng kiếm tiền biện pháp a. . . Bằng bây giờ đang trạm xăng dầu tiền làm việc, coi như làm cả một cái nghỉ hè cũng chỉ có thể lưu giữ đến mười hai vạn, liền không có lương bổng cao một chút sinh hoạt sao "

Đúng lúc này, chúng ta nữ chính Natsuki Mogi đồng học, như quen thuộc một dạng đáng tràng, mang theo như như chuông bạc thanh tịnh đáng yêu hỏi:

"Fujiwara, các ngươi đang đi làm "

Fujiwara một mặt mòng bức.

"Mậu mợc "

"Cái gì đó, ta nói chuyện với các ngươi có như thế ngoài ý muốn "

"Nào có "

"Ngươi nói làm một cái nghỉ hè chỉ có mười hai vạn. . . Một ngày muốn công tác mấy giờ "

A Thụ một mặt bi ai:

"Từ sớm làm đến muộn."

Natsuki Mogi lại một mặt chán kinh bộ dáng:

"Ai khổ cực như vậy,

Một tháng mới mười hai vạn "

Lý Duy cười lạnh một tiếng.

Làm thuê mợ nó nào có ngươi trực tiếp bán mình đến tiền nhanh

Fujiwara tiếp xuống nguyên thoại là: "Bình thường đều là như thế này đi."

Nhưng bây giờ Lý Duy tiếp quản Fujiwara thân thể, tự nhiên sẽ không dễ dàng như vậy hồ lộng qua, nhất định thừa cơ muốn chọc thủng Natsuki, không để cho nàng lại quán lấy chính mình!

Chỉ là trở ngại a Thụ ở bên cạnh, Lý Duy lại không tốt đem lời nói quá trực tiếp, thế là mặt lộ vẻ một tia vi diệu, uyển chuyển nói ra:

"Đương nhiên cùng Natsuki ngươi theo giờ kế phí công làm không cách nào so sánh được."

A Thụ có chút giật mình:

"A, Natsuki cũng đang đi làm sao "

Natsuki khẽ giật mình, sắc mặt hiện lên một vẻ khản trương:

"Làm sao lại thế. . . Mờ đất, Fujiwara ngơoi nhận làm người đi."

Lúc này chuông vào học tiếng vang, vừa lúc hóa giải xấu hổ, Natsuki liền thừa cơ cùng hai người tạm biệt:

"Làm thuê cố lên a, thi cuối kỳ sau cùng đi chơi đi."

Lý Duy chỉ cảm thấy cái này muội tử cũng quá câu chấp, chính mình đem lời đều nói như thể mình bạch, lại có thể còn muốn lấy thi cuối kỳ sau cùng nhau chơi đùa, người nào mẹ nó muốn cùng người chơi a

.

Quả không phải vậy.

Ngày kế tiếp, Natsuki Mogi lại có thể trực tiếp tìm tới Fujiwara nhà phụ cận, xa xa hướng phía Lý Duy hô:

"Fujiwara, bên này nha. . . Doạ nhảy dựng a."

Không thể không nói, đôi một thân mát lạnh cách ăn mặc Natsuki Mogi xác thực thanh thuần đáng yêu, nhắm trúng chất phác Fujiwara toàn thân kích động, đến mức Fujiwara tại Nguyên Trứ Trung, nói ra lời như vậy:

"Là giệt mình, còn tưởng rằng là a Thụ."

Ở đây sau đó, Fujiwara liền từng bước một bị Natsuki nắm mũi dẫn đi, cuối cùng đồng ý cùng Natsuki cùng đi bờ biển chơi, nhìn thấy Natsuki thành thực đầy đặn đáng người về sau, hoàn toàn lâm vào ái tình không thể tự kiềm chế. . .

Nhưng mà theo Lý Duy, Natsuki như thế uyển chuyển đáng người, không biết là trải qua bao nhiêu vuốt ve, mới phát dục đến như vậy đầy đặn.

Bộ này để Fujiwara thanh xuân mạnh chuyển động thân thể, Lý Duy căn bản khịt mũi coi thường.

Làm một tên Xuyên Việt Giả, về sau cái dạng gì nữ nhân bên trên không đến, làm thế nào có thể coi trọng Natsuki Mogi như vậy tròn giao nữ

Nghĩ tới đây, Lý Duy thay đổi Fujiwara chất phác lười nhác phương thức nói chuyện, nghĩa chính ngôn từ nói:

"Thật xin lỗi, hoàn toàn không có bị hù đến, người căn bản chính là đặc địa tới tìm ta đi."

Lại không nghĩ, Natsuki bỗng nhiên ánh mắt thanh tịnh, ôn nhu nói ra:

"Ta cũng nghĩ thế thời điểm cùng Fujiwara và tốt."

Natsuki nói sự tình, là một năm trước phát sinh.

Lúc đó hai người bởi vì tham gia cùng một cái khóa ngoại hoạt động mà nhận biết, về sau tại một kẻ lưu manh học sinh nói lên nghĩ mát phía sau cây, Fujiwara vì Natsuki cùng ra tay đánh nhau, sau đó, Fujiwara có thời gian một năm không có cùng mẫu mực nói chuyện.

Lý Duy hồi tưởng lại, tên lưu manh kia có lẽ nói thật!

Thế là băng lãnh đáp:

"Hòa hảo không tồn tại."

Natsuki bỗng đứng kinh ngạc:

"Vì cái gì "

Lý Duy lắc đầu cười lạnh:

"Ta không muốn nói quá ngay thẳng, chính người đang làm cái gì công tác trong lòng người mình bạch."

Natsuki che miệng, nước mắt tràn mi mà ra:

"Sao. . . Làm sao lại Fujiwara là làm sao biết "

"Còn muốn ta nói hiểu hơn sao ta nhìn thấy qua người cùng một người trung niên nam nhân từ quán rượu đi ra, lấy lao vút đi."

"Fujiwara người. . ."

Natsuki oa một tiếng liền khóc, che mặt đào tẩu.

Lý Duy thở dài một hơi.

Đau dài không bằng đau ngắn.

.

Lại không nghĩ, Natsuki Mogi đối Fujiwara thật đúng là chấp nhất, ngày kế tiếp tan học, Natsuki lại đem Lý Duy hẹn đến trên sân thượng, chuẩn bị dụ hoặc Lý Duy:

"Thực. . . Ta. . ."

Biểu tình kia nhìn qua là muốn tỏ lộ bộ dáng, nhưng mà Natsuki phong cách vẽ nhất chuyển:

"Thực ta mua kiện hoàn toàn mới áo tắm, siêu đáng yêu nha!"

Lý Duy duyệt phiên vô số, đối bức này đảo ngược hoàn toàn không có chút hứng thú nào:

"Thật xin lỗi, hoàn toàn không có hứng thú."

Natsuki bắt đầu ngả bài:

"Làm sao lại. . . Ta biết Fujiwara ghét bỏ ta trước kia làm sự tình, nhưng đó là trước kia ta, vì Fujiwara ta sẽ không bao giờ lại đi làm chuyện như vậy, ta biết bồi tiếp Fujiwara cùng một chỗ làm thuê, tha thứ ta được không "

Lý Duy bắt đầu hoán đổi chiến thuật:

"Ta không thích quá gái mập sống. "

"Ta có thể giảm béo."

"Ta đã có yêu mến người."

"Người nào "

"Cát tuyết, là cái tay đua xe."

"Tại sao có thể như vậy "

"Ngươi đi đi."

. . .

Cứ như vậy Lý Duy rốt cục thoát khỏi Natsuki Mogi dây dưa.

Về phần nâng lên một cái tên [cát tuyết], Lý Duy cũng là đi qua nghĩ sâu tính kỹ.

Tại Nguyên Trứ Trung, Fujiwara nguyên bản đối đua xe có thể nói không quan tâm chút nào, cùng Natsuki Mogi miễn nhau về sau, mới dần dần có cạnh tranh tâm, bắt đầu nóng lòng lái xe.

Bởi vậy có thể thấy được, Fujiwara ở sâu trong nội tâm cũng là một người tài xế kỳ cựu. . .

Hiện tại cùng Natsuki Mogi ở giữa là không đua, mà Fujiwara chính quy bạn gái [bên trên ban đầu đẹp tốt] mãi cho đến thứ năm quý mới xuất hiện, khi đó anime phong cách vẽ đã tiếp cận bên bờ biên giới sắp sụp đổ. . .

Nhất định phải sớm tìm ra một cái người thay thế mới được.

Nguyên Trứ Trung xuất hiện nữ nhân thực cũng không nhiều.

Trung Tá Đằng Shinji cùng cát tuyết hai người, là làm một đôi tiểu BOSS xuất hiện đua xe mỹ nữ, Trung Tá Đằng Shinji cùng mở đất Hải sư huynh ao cốc Kouichi lang từng có một đoạn mập mờ sử, Lý Duy đương nhiên sẽ không dây vào, bởi vậy mục tiêu chỉ còn lại có ——

Cát tuyết.

Cái này cát tuyết tại Nguyên Trứ Trung mặc dù chỉ là cái vai phụ, liền họ tên đều không có, nhan giá trị cũng không bằng nàng hợp tác Sato Trinh Tử, nhưng cũng coi là cái da trắng mỹ mạo mỹ nữ.

Cát tuyết ưa thích chải lấy thành thực bên cạnh bụi tóc, riêng là đáng người phá lệ nóng này, Bộ Ngực cao ngất, thích mặc một số so sánh quần áo bó sát

người, để cho người ta nhìn lấy nhiệt huyết sôi trào. . .

Quan trọng hơn là, Nguyên Trứ Trung nhiều lần đề cập đến, cát tuyết cảm thấy chất phác Fujiwara rất đáng yêu!

Đây chính là thời cơ!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: 5 lăng hồng ánh sáng

Căn cứ nguyên tác nội dung cốt truyện nhắc nhở địa điểm, Lý Duy tại nội dung cốt truyện gặp nhau trước đó, sớm tìm tới đang dạo phố Trung Tá Đàng Shinji cùng cát tuyết hai người.

Tán gái chân lý chính là, không cần ấp ủ, trực tiếp bắt chuyện:

"Hai vị tốt."

Shinji cùng cát tuyết một mặt mừng bức.

Nửa ngày về sau, cát tuyết mới nói:

"A, thật đáng yêu tiêu đệ đệ."

Quả nhiên, cùng Nguyên Trứ Trung một dạng, cát tuyết đối Fujiwara cảm giác đầu tiên cũng là đáng yêu.

Sato Shinji lại có chút cẩn thận:

"Thật xin lỗi, chúng ta giống như không biết."

Lý Duy bắt đầu hoa lệ khẩu tài biểu diễn:

"Thình cho phép ta tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Takumi Fujiwara, một năm sau tại một hạng tên là P Ro CJ E MC. D trong kế hoạch, tại hạ sùnn núi thi đấu bên trong xưng bá cả nước, Shinji tiểu thư nếu như không biết ta, vậy người nhất định nhận biết trẻ Cốc tiền bối."

Sato Shinji bỗng dừng giật mình:

"Người biết trẻ cốc "

"Trẻ cốc là sư huynh của ta cùng bằng hữu, hẳn cũng hướng ta đề cập tới Shinji tiểu thư, ta có một câu không biết có nên nói hay không —— nếu như có một ngày các người hẹn hò lời nói, làm ơn tắt chờ lâu trẻ Cốc tiền bối một giờ, hẳn là cái chân thành, nhưng lại không muốn trở ngại ngài đưa xe kiếp sống nam nhân."

Tại Nguyên Trứ Trung, trẻ cốc Kouichi lang cùng Sato Shinji từng có một đoạn mập mờ sử, cuối cùng nhưng bởi vì trẻ cốc do dự mà lẫn nhau bỏ lỡ, thật sự là cái tiếc nuối.

Lý Duy thuận đường cho Shinji đánh cái lúc trước tính toán, mục đích cũng là nghĩ đền bù nỗi tiếc nuối này, có lẽ còn có thể xem như một cái Chi Nhánh Nhiệm Vụ, có sao mà không làm

Sato Shinji lúc này kinh ngạc nhìn lấy trước mắt học sinh cấp ba:

"Người làm sao lại biết nhiều như vậy "

Lý Duy tự tin cười nói:

"Đây là cá nhân thiên phú."

Một mực dò xét Lý Duy cát tuyết, chợt hỏi:

"Người nói người biết đưa xe liền mở ra đài này 86 tại hạ sườn núi thi đấu bên trong xung bá cả nước "

"Đúng "

"Ta càng phát ra phát hiện người thiên chân khả ái, vậy người người biết thân phận chúng ta sao "

"Đương nhiên, các người cũng là chùy băng trên đường đua nhanh nhất sườn dốc lái xe, mở là một cỗ lam sắc N Miss AnS ssil- 80, hai vị là phối hợp ăn ý hợp tác, Shinji tiểu thư phụ trách điều khiển, mà ta cát Tuyết tiểu thư người, làm theo phụ trách hướng dẫn."

Lần này liền cát tuyết đều cảm thấy thật không thể tin.

"A vậy người gì không hiện tại lộ hai tay "

Lý Duy đương nhiên sẽ không ở lúc này huyễn kỹ, bởi vì hắn căn bản ——

Không, kỹ, có thể, huyễn!

Lý Duy chỉ là Hồn Xuyên, đối đưa xe dốt đặc cán mai, về phần huyễn kỹ loại chuyện này, vẫn là giao cho về sau Fujiwara đi làm đi.

"Yên tâm, ta tại liên tục chiến thắng chân thành đồ thái dương Takahashi khai giới, N ssig HK ID S bên trong bên trong cùng trang ti thận ta về sau, liền sẽ tại đối băng sườn núi khiêu chiến hai vị mỹ nữ."

Cát tuyết nửa tin nửa ngờ:

"A người có thể thắng cái kia Takahashi khai giới "

Shinji càng là có chút khinh thường:

"Còn muốn thắng chúng ta "

"Cát Tuyết tiểu thư không tin "

"Tin mới có vấn đề đi."

Lý Duy da mặt một dầy, thừa cơ cưa gái:

"Vậy nếu như ta cuối cùng chiến thắng hai vị, cát Tuyết tiểu thư có thể làm bạn gái của ta đâu?"

"Phốc —— "

"Hiện ở cấp ba sống đều sớm như vậy quen biết sao "

Cát tuyết ngược lại lại nói:

"Này nếu là người thua đâu?"

"Nếu như ta thua, đài này 86 liền là các người."

Lý Duy sở dĩ nói như vậy, mục đích là bức bách về sau Fujiwara nhất định phải thắng được sở hữu trận đấu, nếu không trong nhà duy nhất một chiếc xe không, lão ba không phải đánh chết hắn.

Cát tuyết lại một mặt khịt mũi coi thường:

"Ai mà thèm người đài này phá 86 "

Lý Duy tự tin cười nói:

"Một năm sau, toàn RB đều sẽ đem đài này 86 coi là truyền thuyết."

"Phốc —— người tiểu hài tử này nhìn thẳng chất phác, làm sao nói như vậy chảnh "

Lúc này,

Shinji tốt giống nghĩ đến cái gì.

"Đúng, ta nhớ được trẻ cóc nói qua, thu Danh Sơn sườn dốc thứ nhất chính là một đài 86."

Cát tuyết khẽ giật mình:

"Nói cách khác, cái này tiểu hài tử còn có chút bản sự a "

Thế là hai tay ôm ngực, cười đáp ứng:

"Tốt, ta liền đáp ứng ngươi, ngươi nếu có thể thắng ta, ta liền làm bạn gái của ngươi, thua lời nói, ngươi 86 chính là ta."

Đáp ứng về sau, cát tuyết lại cảm thấy tựa hồ có chút không ổn, liền lại hỏi:

"Đúng, tỷ tỷ muốn hỏi ngươi một chút, vì sao lại lựa chọn ta ngươi trước đây quen biết ta sao vẫn là ngươi một mực đang theo dõi ta "

Lý Duy đương nhiên sẽ không nói Nguyên Trứ Trung hết thấy liền mấy cái như vậy muối từ, chính mình là bị bắt đắc dĩ mới tìm nàng, há miệng nhân tiện nói:

"Cát Tuyết tiểu thư là ta gặp qua tay đua xe bên trong đáng người tốt nhất."

"Phốc —— "

Một bên Shinji im lặng thờ dài:

"RB quốc gia này a, thật đúng là biến thái!"

"Trần đầy đồng cảm."

"Đồng cảm cái đầu của ngươi, biến thái nói đúng là ngươi a. . ."

Lý Duy đột nhiên ánh mắt lăm lăm:

"Biến thái có lỗi gì nếu như ngay cả ưa thích nữ hài cũng không dám truy, này quốc gia này còn có cái gì tương lai "

Hai nữ tâm thần chấn động.

Cái này thật chỉ là cái học sinh cấp ba a

Trên thực tế, thế kỷ 21 Nghệ Hồng quốc chính là lâm vào như vậy một cái tình trạng.

Trạch nam ngàn ngàn vạn, lại đều hăm sâu giả thuyết manh muội không thể tự kèm chế, đối mặt hiện thực thế giới mỹ nữ căn bản không có dũng khí theo đuổi, hoặc là khó được đuổi theo, lại thoáng gặp được ngăn trở liền co lại thành rùa đen, khiến cho Nghệ Hồng nhân khẩu tỉ lệ sinh đẻ mỗi năm hạ xuống.

Đây là vong quốc hiện ra a!

...

Giải quyết sau chuyện này, Lý Duy cũng coi như hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ.

Chúc mừng chủ ký sinh thành công hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, căn cứ nội dung cốt truyện thời diễn, Fujiwara hoàn toàn thoát khỏi Natsuki Mogi, vì không thua trận nhà mình 86, Fujiwara đẩy lên trước đó chưa từng có cạnh tranh tâm, đồng thời cuối cùng cùng cát tuyết bắt đầu một đoạn lãng mạn lại kích tình yêu say đắm, ngoài ra, chủ ký sinh còn hoàn thành một hạng Chi Nhánh Nhiệm Vụ, khiến cho ao cóc Kouichi lang cùng Sato Shinji cuối cùng tiến tới cùng nhau.

Từ trên tổng hợp lại, chủ ký sinh đem thu hoạch được phía dưới khen thưởng: 1, khen thưởng 8 tích phân;2, giải tỏa nên vị diện, chủ ký sinh có thể tùy thời lấy chính mình ý chí tiến vào; tam, khai phóng Bản Vị Diện Thương Thành, chủ ký sinh có thể bằng tích phân mua sắm bất luận cái gì thương phẩm.

Cầm xong khen thưởng, Lý Duy lùi lại từ đây (INITIAL D).

Tuy nhiên không thể tự mình cùng cát tuyết kích tình một phen dù sao cũng hơi tiếc nuối, nhưng tốt lần này thuận đường hoàn thành một cái Chi Nhánh Nhiệm Vụ, tổng cộng thu hoạch được trước đó chưa từng có 8 cái tích phân!

Mà lại Lý Duy chỉ dùng hai ngày thời gian liền hoàn thành nhiệm vụ, ra vị diện cũng không có chút cảm giác nào mệt mỏi.

Đăng cấp : 4

Trạng thái : 80%

Tích phân : 10

Kỹ năng : (trên biển Dương Cẩm Sur) 1900 đàn dương cầm kỹ thuật cùng soạn Nhạc công lực;

Trang bị : (nhân dân danh nghĩa) thắng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (nhân dân danh nghĩa) C SLR4 súng bắn tia;

Vị diện : Hiện thực.

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng đem trạng thái khôi phục lại 100%, cũng tùy thời chuẩn bị thăng cấp.

.

Sau đó, mở ra vị diện Thương Thành.

Vị diện Thương Thành - (INITIAL D)

Fujiwara Bunta - đua xe kỹ thuật: Tam tích phân

Takumi Fujiwara - đua xe kỹ thuật: 2 tích phân

Takahashi mát giới - đua xe kỹ thuật: 2 tích phân

Takahashi khải giới - đua xe kỹ thuật: 1 tích phân

Bên trong bên trong kiên quyết - mỗi ngày sản xuất GTR, BNR 32: Tam tích phân

Tu Đằng kinh ---- Tam Lăng - Mitsubishi L An MC E R , tam tích phân

Takahashi khải giới - Mazda RX-7, FD tamS, tam tích phân

Takahashi lượng giới - Mazda RX-7, F C tamS, 2 tích phân

Trang ti thận ta - Bản Điền phạm vi suy nghĩ S ssiR-II, EG6, 2 tích phân

Sato Shinji - mỗi ngày sản xuất S ssil 80, S ssil E ssig HY, 2 tích phân

Takumi Fujiwara - Toyota AE 86-T Ru Eno, 1 tích phân

Natsuki Mogi - không thể miêu tả, miễn phí

...

"Không cần thiết lại làm loại này ác thú vị, Chủ Thần."

Là ai mới vừa rồi cùng a Thụ cùng một chỗ tại trên bậc thang nhìn thấy Natsuki nội khổ liền kích động

"Cút!"

Lý Duy đối Chủ Thần ác thú vị thật là không có gì để nói.

Về phần mua sắm người nào kỹ thuật lái xe, qua thắng được sườn dốc thi đấu Quán Quân, Lý Duy trái lo phải nghĩ về sau, cảm thấy vẫn là Fujiwara Bunta so sánh đáng tin.

Bởi vì đang động khắp bên trong, Fujiwara Bunta là bị Thần Thoại Nhân Vật, cùng RB Xe Thần nhà bằng đất khuê thành phố nổi danh, trừ thần đồng dạng kỹ thuật lái xe bên ngoài, Bunta so Fujiwara càng ngu bức địa phương ở chỗ, hẳn đối xe hơi kỹ thuật cùng linh kiện đều mười phần tinh thông.

Tiền nào đồ này ——

Tốt, vậy liền Fujiwara Bunta!

Chúc mừng chủ ký sinh mua sắm Fujiwara Bunta đua xe kỹ thuật, tiêu hao tam tích phân, còn thừa 7 tích phân.

Sau đó, Lý Duy vẫn phải chọn lựa một đài trận đấu dùng xe.

Đáng tiếc (INITIAL D) bên trong những này đua xe, động một tí mấy cái tích phân, đối Lý Duy thật sự mà nói quá đắt, dù là Toyota 86 loại này cũ rích xe nát, lại có thể cũng phải 1 cái tích phân, thực sự tính không ra!

Nghiêm trọng hơn vấn đề là, Lý Duy thi triển kỹ thuật lái xe vốn sẽ phải tiêu hao đại lượng trạng thái giá trị, nếu như lái xe lại tiêu hao ngoài định mức trạng thái giá trị, khả năng một trận đấu xuống tới, chính mình đứng đều đứng không vững. . .

Cho nên, không bằng qua (nhân dân danh nghĩa) bên trong mua đài miễn phí ——

5 lăng hồng ánh sáng!

Cái này khiến Lý Duy nghĩ đến Internet cái trước tiết mục ngắn:

Tối hôm qua ta tại thu Danh Sơn bại bởi một cỗ 5 lăng hồng ánh sáng, hấn dùng quán tính nhẹ nhàng di chuyển bề cua, hấn rất xe nhanh, ta chỉ thấy hấn có cái chuyên tu nhà lầu rí nước bắng hiệu, nếu như biết hấn là ai lời nói, làm phiền các người nói với hấn âm thanh, tuần lễ sáu muộn, ta lại ở thu Danh Sơn chờ hấn.

Hơi có vẻ trùng hợp là, đêm nay cũng là tuần lễ sáu muộn, mà Lý Duy tại (nhân dân danh nghĩa) bên trong chuyển tới này chiếc 5 lăng hồng ánh sáng, trên thân xe vừa vận dân tu nhà lầu rí nước bắng hiệu.

Có lẽ, đây hết thấy đều là thiên ý.

Xem ra, Lý Duy muốn đem tiết mục ngắn biến thành sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Lamborghini cô nàng

Đương nhiên, như là hoàn toàn làm xe lời nói, 5 lăng hồng ánh sáng vô luận là động lực vẫn là khổng chế, đại khái liền ba mươi năm trước AE 86 đều có vẻ không bằng, cho dù là Fujiwara Bunta Thân Cấp kỹ thuật lái xe, cũng rất khó tại hạ sườn núi thi đấu bên trong thắng được hiện đại những cái kia tính năng quái thú.

Cho nên, có cần phải đem 5 lăng hồng ánh sáng đơn giản đổi giả bộ một chút.

Lý Duy cứ như vậy mở ra 5 lăng hồng ánh sáng, qua phụ cận một nhà nổi danh cái tiền cửa hàng.

Mấy cái nhân viên cửa hàng một mặt mừng bức, hai mặt nhìn nhau.

Lấy dị dạng ánh mắt nhìn trước mắt đài này rách tung toé 5 lăng, lại ngẩng đầu nhìn một thân hàng via hè hàng Lý Duy, chỉ cảm thấy có chút xấu hổ:

"Có lỗi với tiên sinh, chúng ta là cái tiền cửa hàng, không phải sửa xe cửa hàng."

"Ta muốn tìm cũng là cái tiền cửa hàng."

"Có lỗi với tiên sinh, chúng ta không có xe tải cái tiền kiện."

"Ta nếu là đưa xe cái tiền kiện."

"Phốc —— "

"Có lỗi với tiên sinh, chúng ta không có cho xe tải cái tiền kinh nghiệm."

"Ai muốn người cái tiền a, ta chỉ là mua chút cái tiền kiện, chính ta sẽ sửa Trang."

"Phốc —— "

.

Ba giờ sau.

Tại một mảnh sợ hãi thần phục trong ánh mắt, Lý Duy tự thể nghiệm, tự mình cho 5 lăng hồng ánh sáng làm phía dưới cái tiền: Giảm xuống thân xe, thay đổi giảm xóc khí, xoát động cơ ECU, thay đổi đua xe lốp xe cùng phanh lại đĩa, trang bị thêm tình yêu tin 500 cơ giới tăng ép khí, tiến khí, châm lửa cũng tiến hành thay đổi.

Hết thấy hoa hết mấy vạn.

Cơ hồ là Lý Duy trên thân toàn bộ tiền tiết kiệm . .

Giao xong tiền về sau, Lý Duy liền chuẩn bị rời đi.

Lúc này, một cái sắc mặt lạnh lùng trung niên nhân đi tới:

"Đại thần ách không, tiểu. . . Tiểu hỏa tử, ngươi làm việc ở đâu a "

"Ta còn không có công tác."

"Ta là nhà này cái tiến cửa hàng chủ cửa hàng, như không chê lời nói, ngươi có thể tới chúng ta cái tiến cửa hàng đi làm, ta cho ngươi một vạn tiền lương bao ăn ở —— không không, hai vạn, ta cho ngươi tiền lương hai vạn, đến ta cái này đi làm như thế nào "

"Tạ ơn đại thúc, nhưng ta hôm nay muốn đi trận đấu."

"Trận đấu "

"Đúng vậy a."

"Hạ minh sơn quốc tế sùan dốc thi đấu theo lời mời "

"Ừm ừn."

"Xe của ngươi đâu?"

"Liên đài này xe a."

"Phốc —— mở ra xe tải qua trận đấu "

"Đúng vậy a."

Chung quanh nhân viên cửa hàng cười vang.

Lý Duy cũng cười rời đi.

Chỉ có chủ cửa hàng không khỏi lắc đầu, chỉ cảm thấy tiếc hận không thôi:

"Hiện tại người trẻ tuổi a, có tốt như vậy cái tiến kỹ thuật, lại có thể mở ra xe tải qua đua xe, thực sự quá xốc nổi!"

. . .

Lý Duy mở ra ma đôi sau 5 lǎng hồng ánh sáng, nhất thời cảm thấy thuận buồm xuôi gió, trong lòng thậm chí sản sinh một loại muốn trôi đi xúc động.

Nhưng nơi này là khu vực thành thị, hẳn đương nhiên sẽ không làm như thế.

Đúng lúc này ——

Một đài Chanh Sắc Lamborghini trong nháy mắt vượt qua hắn.

Nhìn kỹ lại, đó là một đài Lamborghini Av E Na Do R-LP 700-4, giá bán tại 7 triệu khoảng chừng, quan phương cho ra trăm cây số gia tốc là 2.8 giây, coi như không có nhanh như vậy, cũng vẫn có thể xem là một đài đỉnh cấp tính năng quái thú.

Tốt tại phía trước hỗn loạn, Lý Duy thoáng gia tốc, cũng theo sau.

Qua hỗn loạn đoạn đường về sau rẽ phải, tại phía trước có một cái độ dốc không lớn đường xuống dốc.

Sườn dốc cuối cùng có một cái nhìn như không lớn độ cong —— nhưng mà chỉ là nhìn như không lớn, trên thực tế lại là cái 90 độ đột nhiên thay đổi!

Lý Duy bởi vì đối phụ cận đường rất quen thuộc, liền bắt đầu chuẩn bị giảm tốc độ.

Lại không nghĩ phía trước Lamborghini, lại phi tốc tiến lên.

"Cái tốc độ này. . ."

Liên xem như Lamborghini, cũng rất nguy hiểm a!

Cái này phú nhị đại cần thuốc đi, chính ngươi tìm đường chết không quan hệ, cũng đừng hại người qua đường!

Nghĩ như vậy, vì lý do an toàn, Lý Duy tranh thủ thời gian gia tốc theo tới,

Để tránh ngoài ý muốn nổi lên thời điểm, chính mình còn có thể tận lực giúp nhất bang.

Chỉ gặp Lamborghini một cái tiêu sái trôi đi tiến vào khúc ngoặt, nhưng mà vừa tới chỗ ngoặt tâm, chủ xe mắt tròn, nhìn lấy trước mắt kịch liệt biến hình đường rẽ, Lamborghini bởi vì tốc độ quá nhanh ——

Rất nhanh từ phải làn xe trượt phía bên trái làn xe!

Mà ở bên trái làn xe phía trước, một chiếc xe buýt phi tốc lái tới!

"Xong!"

To xe tải mình định thanh đem Rambo chủ xe dọa sợ, tức cũng đã cuồng phanh xe, Lamborghini vẫn muốn đụng vào xe tải, mắt thấy cũng là xe hư người chết tiết tấu.

"Đáng chết!"

Lý Duy tức giận mắng.

Cái này phú nhị đại thật là đáng chết, nhưng bây giờ Lý Duy có được thần đồng dạng kỹ thuật lái xe, tại tiện tay mà thôi tình huống dưới, vẫn là quyết định cứu cái này tìm đường chết phú nhị đại!

Một chân chân ga đến, 5 lăng hồng ánh sáng toàn lực gia tốc, lấy một cái hoàn mỹ trôi đi vãi ra, liền giống như một đạo thiểm điện, từ Lamborghini phía sau ừ đi qua.

Cự đại bên cạnh lực đẩy đem Lamborghini cấp tốc đẩy về phải làn xe.

Mà 5 lăng hồng ánh sáng làm theo cùng xe tải suột qua người, chỉ không kém mười centimet liền sẽ đụng vào!

Đại Xe vận tải tài xế hoảng sợ chạy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, hai mắt ngưng trệ, phảng phất nhìn thấy Thần Tích!

.

Lý Duy lái 5 lăng hồng ánh sáng cấp tốc vượt qua Lamborghini, tại ven đường bức ngừng đối phương.

Xuống xe vừa nhìn, Lamborghini bên trong là cái nữ tài xế.

Quả nhiên là nữ tài xế!

Tại địa ngục trước cửa đi một lần về sau, cô gái này đã sợ đến mất hồn mất vía, sắc mặt tái nhợt mà chết, nửa ngày đều chưa tỉnh hồn lại.

Lý Duy không chút khách khí gõ gõ cửa sổ xe.

"Người biết người đang làm cái gì sao "

Nữ từ một mặt dờ dẩn quay đầu đầu đến, chậm rãi kéo ra cửa sổ xe:

"Người, người. . ."

Lý Duy lắc đầu, trực tiếp mở cửa xe, đem trong xe nữ tài xế bắt tới.

Tại nữ từ bên miệng nghe, không có rượu vị; nhìn xem nữ từ đồng tử, cũng không có bất kỳ cái gì mê huyền dấu hiệu.

"Không uống tửu. . . Cũng không có cần thuốc "

Nữ từ đã đầu đầy mồ hôi, nửa ngày về sau mới hồi phục tinh thần lại.

"Đúng, đúng. . . Người cứu ta "

"Xem ra người hoàn toàn thanh tỉnh."

"Người. . . Người, người dùng một đài xe tải cứu ta "

Lý Duy cũng không đáp lời, mà chính là nhìn kỹ mặt nữ từ.

Tướng mạo không tính tuyệt mỹ, nhưng là cách ăn mặc mười phần phong cách tây, da thịt rất trắng, duyên dáng yêu kiều, khí tràng muốn mạnh hơn xa

Trần Ngừ Hâm, Giang Sở Sở cùng mở đầu minh ngải, tuyệt đối với nữ thần bộ dáng, hơi có chút Tân Thần bất định nam nhân, đều sẽ không tự giác sản sinh một loại muốn qua quỳ liếm xúc động.

Nhưng mà cho dù là như vậy Nữ Thần, tại gặp được loại này Sinh Tử Thời Khắc, cũng hoảng sợ mất hồn mất vía, trừ hoảng sợ cùng may mắn bên ngoài, trong mắt đã thấy không ra bất kỳ khí chất.

Lý Duy chỗ nào quan tâm những này, chỉ nghiêm nghị quát lớn:

"Ta hỏi ngươi, đường rẽ vì sao không giảm tốc độ "

Nữ tử lúc này mới ổn định tâm tình, trên mặt khôi phục một tia Nữ Thần phong tư:

"Ta không nghĩ tới là như thế này chỗ vòng gấp. . . Cám, cảm ơn ngươi cứu ta."

Lý Duy đang nổi nóng, hoàn toàn không xâu cái này Đề nghị nữ:

"Lần sau không ai biết cứu ngươi, nếu như ngươi nghĩ đua xe, cút cho ta qua đường đua, đừng ở khu vực thành thị hại người."

Nữ tử nghe xong, trên mặt hiện lên một tia ủy khuất, nhưng rất nhanh lại bị Nữ Thần phong thái che giấu, đương nhiên tại Lý Duy cái này ân nhân cứu mạng trước mặt, nữ tử vẫn rất có lễ phép:

"Đại ca ca giáo huấn là. . . Ta gọi Diệp Lam, đại ca ca xưng hô như thế nào."

"Đại ca ca. . . Ta có già như vậy sao ta gọi Lý Duy."

"Hôm nay nhờ có Lý đại ca, nếu không hậu quả khó mà lường được, tiểu muội nhất định sẽ hảo hảo hối cải để làm người mới, mà lại nhất định sẽ hảo hảo cảm tạ ngài, không, không bằng ban đêm ta trước mời ngươi ăn cơm đi!"

Lý Duy khoát khoát tay:

"Ăn cơm liền không cần, chỉ là vừa mới khẩn cấp trôi đi, khiến cho ta mới đổi lớp xe cơ bản phế, đưa ta 8000 khối tiền đi."

Diệp Lam kinh ngạc:

"8000 "

Lý Duy một mặt ghét bỏ bộ dáng, nghĩ thầm cái này Đề nghị nữ làm sao liền 8000 khối cũng so đo

"Chê đắt ta cũng không có cách, cái này thai liền giá tiền này."

Lại không nghĩ, Diệp Lam cả kinh nói:

"Mới 8000 như vậy sao được! Nếu như không có Lý ca ca, ta vừa mới khẳng định biết bị xe tải. . . các loại, ngươi đây là đua xe lớp xe "

"Đúng a, phổ thông lớp xe làm sao lại mắc như vậy."

Diệp Lam nao nao, liền hít sâu một hơi:

"Không đúng, ngươi vừa mới là dùng trôi đi cứu ta "

Lý Duy hai tay một đám:

"Ta còn có khác biện pháp sao "

Diệp Lam nhất thời đến hào hứng:

"Chờ một chút, ngươi là tay đua xe "

"Xem như thế đi, đêm nay hạ minh núi giống như có trận quốc tế sườn dốc thi đấu, ta chuẩn bị đi thử xem, nếu không phải muốn so thi đấu, cái này bốn cái thai thực còn có thể dùng."

"Ngươi muốn tham gia hạ minh núi trận đấu "

"Đúng vậy a, có cái gì kỳ quái sao "

Diệp Lam trên mặt nghi hoặc mọc thành bụi, nhỏ giọng thăm thì nói:

"Ta nhớ được phiếu báo danh bên trên không có để cho Lý Duy a. . . Ngươi có báo danh sao "

Lý Duy khẽ giật mình.

Tốt như chính mình một mực xem nhẹ vấn đề này:

"Hiện trường báo danh không được sao "

Diệp Lam dờ khóc dờ cười:

"Đại ca, đây là quốc tế sườn dốc thi đấu theo lời mời, không phải ai cũng có thể tham gia, thậm chí tiến đến xem so tài người xem đều là nghiêm ngặt không chê, chưa lấy được ban tổ chức mời, là căn bản là không có cách lên núi."

"Phốc —— cái này phá trận đấu có như thế nghiêm ngặt sao vậy ta xong!"

Lý Duy bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Mở đầu mình ngải mời mình qua xem thi đấu, chỉ có quan viên mới vừa có mời người tư cách, chính mình căn bản như vậy lỗ mãng xông đi vào, há sẽ không bị người chế giễu đến chết

Cái này mở đầu mình ngải rất ác độc a. . .

Lúc này, Diệp Lam lại lộ ra Nữ Thần mỉm cười, nhìn qua phá lệ đại khí, cũng phá lệ mỹ lệ, để cho người ta tâm trí hướng về:

"Yên tâm, người đã cứu ta, ta tự nhiên sẽ để người đi vào, thậm chí người nếu muốn trận đấu, ta cũng có thể cho người an bài."

"An bài "

"Đương nhiên, lần tranh tài này chính là ta tổ chức."

"Phốc —— "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẽ Huy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Quốc tế sườn dốc thi đấu theo lời mời

Lý Duy một mặt mòng bức.

Trên đời này lại có bức này trùng hợp

Tùy tiện cứu nữ nhân liền là buổi tối trận đấu người tổ chức

Quả nhiên là ý trời à!

Thế là đối nữ tử thân phận tò mò:

"Người là. . . "

"Ta là ai người đừng quản, dù sao ta có một cái cả nước mười vị trí đầu đội xe, bất quá ta đội xe lần này sẽ không dự thi, lần tranh tài này đâu? Chủ yếu muốn cho đội xe chọn lựa thành viên mới."

Lý Duy hơi có vẻ giới lúng túng khó xử, quan sát tỉ mỉ một phen nữ tử:

"Người kỹ thuật này khi đội trưởng "

"Thế nào, người xem thường người a, ta đài này Lamborghini không có cái tiến, không tốt lắm mở mà thôi, ta chiến xa là một đài đi qua cái tiến sau có lấy một ngàn mã lực GTR."

"Sườn dốc thi đấu muốn lớn như vậy mà lực làm gì "

"Cho nên ta lần này đặc địa tổ chức sườn dốc thi đấu, chính là vì trình độ lớn nhất tìm dấu mã lực chênh lệch mang đến ảnh hưởng, mục đích cũng là chọn lựa chân chính cao thủ, làm sao, người cảm thấy hứng thú không "

"Không, ta đối với McLaren P1 có chút cảm thấy hứng thú."

"Người như dự thi lời nói, ta bộ kia GTR có thể mượn người mở."

"Đa tạ, nhưng ta không quá ưa thích GTR, mã lực quá khoa trương, không cần thận liên bay xuống núi ta vẫn là thích ta 5 lạng hồng ánh sáng, vững vàng."

"Phốc —— người thật muốn mở xe tải qua trận đấu a "

"Người không phải nói người có thể an bài cho ta sao "

Diệp Lam mặt xạm lại, lại lại không thể làm gì, vừa rồi một mặt Nữ Thần nụ cười, giờ phút này trở nên mười phần miễn cưỡng đứng lên:

"Tốt a, lần này ta muốn bị đồng hành chê cười chết, nhưng là không quan hệ, ai bảo người là ta ân nhân cứu mạng đâu!"

Đạt được như vậy hứa hẹn, Lý Duy rốt cục thở phào, một đầu tiến vào trong xe tải, mở ra động cơ, chuẩn bị mở đường:

"Này đa tạ a, ban đêm gặp."

"Ai, không ăn cơm chiều sao "

"Ta phải qua đồi lớp xe."

"Này người tốt xấu đem người điện thoại cho ta đi."

"Xe trên đó viết đây."

Chỉ lưu Diệp Lam một mặt mộng bức đứng tại trên đường cái.

"Chuyên tu nhà lầu ri nước "

"Phốc!"

...

Đôi quá giáp thai, đơn giản sau khi ăn cơm tối xong, Lý Duy liền chuẩn bị lái hướng hạ mình núi.

Lúc này, điện thoại vang.

Là Trần Ngừ Hàm

"Chuyện gì "

"Ta là bảo người tuyệt đối đừng tới."

"Vì cái gì "

"Người có biết, lần tranh tài này vì an toàn cùng giữ bí mật, người xem rất ít, mà lại đều là từ Diệp gia mời Nghiệp Nội Nhân Sĩ, hoặc là chuyên nghiệp lái xe hoặc truyền thông xe bình người, hoặc là cũng là trong vòng nổi danh phú nhị đại, người bình thường căn bản là không vào được."

"Vậy ta có cái gì tốt lo lắng dù sao vào không được."

"Người căn bản cũng không minh bạch, Cao Nghệ Phàm đã mua chuộc gác cổng, cố ý để người đi vào, nhưng đằng sau sẽ có nghiệm phiếu giám đốc tới nghiệm phiếu, đến lúc đó người liền lộ hãm, Cao Nghệ Phàm cùng biểu tỷ cùng Cố Siêu bọn họ, đều là có ý nghĩ để người làm chứng khó chịu!"

"Nói cách khác, chỉ ít người không muốn để cho ta khó chịu "

"Như thế sẽ chỉ làm ta mất mặt đi."

"Yên tâm đi, một màn này sẽ không phát sinh."

Trần Ngừ Hàm coi là Lý Duy sẽ không lại qua, trong lòng nhất thời thở phào.

"Ủm ân, người mình bạch liên tốt, ta không phải nhằm vào người."

"Ta biết."

...

Cúp điện thoại.

Lý Duy chỉ là cười cười.

Chỉ ít từ hiện tại đến xem, Trần Ngữ Hàm rõ ràng vẫn là muốn khuynh hướng Cao Nghệ Phàm càng nhiều một chút.

Nhưng Lý Duy căn bản không thêm đề ý cái này, hẳn chưa từng có chánh thức ưa thích qua cô gái này.

Lý Duy yêu đương xem cho tới bây giờ đều là thuận tự nhiên, sẽ không cưỡng cầu cái gì, cũng lười cùng người khác cạnh tranh, lần này qua hạ mình núi, hẳn mục đích cũng chỉ có một cái, cái kia chính là ——

McLaren P1!

Hạ mình núi tuy nhiên chỗ Gangnam, nhưng trên thực tế cũng coi là trong nước số một đường núi đường đua,

Tuy nhiên đảm nhận phần lớn đều là thi đấu nghiệp dư, nhưng là lộ diện cùng phòng ngự đều là đỉnh cấp.

Hạ mình núi đường núi nguyên bản là bắt chước Nghệ Hồng thu Danh Sơn mà mà mở, nhưng là thu Danh Sơn đường núi chỉ là phổ thông đường núi, mà hạ mình núi đường núi lại là cực kỳ an toàn chuyên nghiệp đường đua.

Đường đua bình thường cảm đoán dân xe lái vào, lộ diện rộng lớn sạch sẽ, còn có lấy cực kỳ kiên cố rào chắn, rào chắn phía dưới còn có rất có dẻo dai đánh dây thừng nói.

Nhưng là tại hạ mình núi đường đua lái xe, là tuyệt đối không bay lên được.

Hạ mình núi đường đua đường rẽ rất nhiều, độ dốc chênh lệch cũng lớn, lộ diện gồ ghề nhấp nhô, có chút đường rẽ thiết kế, càng là hoàn toàn vượt qua sức tưởng tượng.

Đến mức hạ mình núi đường đua khai phóng mười năm qua, trước mắt nhanh nhất sườn dốc đồng đều nhanh cũng chỉ có 59. Tam km, cái tốc độ này là từ một vị Đài Loan đại thúc điều khiển bạo đối Mazda chạy chậm MX-5 hoàn thành.

Dù sao xe nhỏ hơn quay đầu.

.

Lý Duy lái xe một giờ, mới đi đến ở vào Gangnam phía nam đường hạ mình núi.

Hạ mình núi bởi vì mưa hè dễ nhiều mà thành tên, nhưng mà cái này mình chữ, hiện tại thì bị hiểu thành động cơ mình rít gào, đã sớm cùng dễ không quan hệ.

Hạ mình núi hoàn cảnh ưu mỹ, khí hậu hợp lòng người, bình thường không có trận đấu thời điểm, nơi này cũng là Gangnam thành phố nổi danh Phong Cảnh Thắng Địa.

Trời chiều đã tiêu tán, màn đêm dần dần rủ xuống.

Sơn môn cửa vào đường áp, ngăn trở Lý Duy đường đi.

Lý Duy xuống xe, hơi có chút buồn bực.

Rõ ràng là quốc tế sườn dốc thi đấu theo lời mời, lại không có bất kỳ cái gì náo nhiệt không khí, chỉ lờ mờ nghe thấy lớp xe vang thai thanh âm, tràn ngập một chút tức sát chỉ ý.

Thẳng đến Lý Duy tại đường núi lối vào phòng bảo an khía cạnh, trông thấy một trương thi đấu theo lời mời Logo quảng cáo, mới xác định chính mình không có tìm sai chỗ.

Lý Duy chuẩn bị báo lên tính danh cùng điện thoại.

Nhưng là bảo an nhìn xem Lý Duy, lại so sánh trong tay ảnh chụp, liền đem hẳn trực tiếp cho đi, không có bất kỳ cái gì kiểm nghiệm hoặc khó xử ý tứ.

Lý Duy không khỏi nhin không được cười lên, lái xe dọc theo trên sơn đạo qua.

"Quả thật là Cao Nghệ Phàm a. . ."

Khoảng cách 9 điểm bắt đầu thi đấu thời gian, đại khái còn có tiếp cận hai giờ.

Nếu biết Cao Nghệ Phàm cùng mở đầu mình ngai mấy người phương pháp, Lý Duy cũng lười chạy tới đụng chổi mắt, dứt khoát nhắm mắt làm ngơ, một người yên lặng lái xe, chuẩn bị từng bước một dò đường, thăm dò đầu này đường đua điểm mấu chốt.

Đi ngang qua đua xe bên trong, có một phần là trực tiếp cảm hào hoa xe đua đến chạy núi, cơ bản đều là một số tham gia náo nhiệt phú nhị đại, Lamborghini, Ferrari, Porsche, cả đám đều tại đường rẽ luyện tập trôi đi, chính ra các loại sức tưởng tượng động tác, để oanh minh tiếng động cơ vang vọng đỉnh núi. . .

Theo Lý Duy, những xe này căn bản không đáng để lo.

Đương nhiên, phần lớn đua xe đều là đi qua cải tiến pháo cỡ nhỏ, Bảo Mã-BMW M2, Audi RS tam, phạm vi suy nghĩ Ty p ER, Fox ST, Mazda tamMPS, Mazda MX-5, Golf R, Toyota 86GT, hoặc là có chút niên đại Mazda RX-7, Bản Điền S 2000, Tư Ba Lỗ cánh báo, hoặc là Tam Lăng - Mitsubishi EVO. . .

Trừ cái đó ra, còn có một chút chánh thức chuyên nghiệp lái xe, đều mở ra một số nhìn qua thường thường không có gì lạ hai mái hiên xe nhỏ, những người này cơ bản giống như Lý Duy, đều tại đâu ra đấy quen thuộc đường đua, tốc độ rất chậm, thỉnh thoảng còn xuống xe cầm thước cuộn đo đạc.

Nhìn qua bức cách cực cao.

Nhưng là những người này một khi đụng phải Lý Duy 5 lăng hồng ánh sáng, đều kinh hãi quai hàm đều rơi xuống tới!

Bao quát ven đường người xem, cũng kinh ngạc trợn mắt hốc mồm.

"Đây không phải quốc sản Thần Xa 5 lăng sao "

"Loại trường hợp này làm sao lại xuất hiện xe tải "

"Đây cũng là Tổ Ủy Hội công tác nhân viên đi "

"Công tác nhân viên cũng sẽ không mở loại này cay gà xe đi "

"Khả năng chỉ là đến quét dọn vệ sinh. . . "

"Không đối ai, chuyên tu nhà lầu rỉ nước. . . Cái quỷ gì "

"Có phải hay không là tại bảo an ngủ gật lúc, ngộ nhập đường đua người qua đường đâu?"

"Làm sao có thể đây là một đoạn phong bế đường, đỉnh núi quảng trường cũng là cuối cùng, căn bản không thể nào là qua đường xe."

"Nên, sẽ không phải là đến tham gia trận đấu đi "

"Phốc —— người là đến khôì hài à, người dám lặp lại lần nữa thử một chút ta cam đoan chết cười."

"Không đúng vậy a, người nhìn, đài này xe tải tạo hình có phải hay không có chút thấp nằm sấp a, mà lại người nhìn cái này lớp xe, căn bản chính là đua xe lớp xe a!"

"Phốc —— thật đúng là a!"

"Ta biết, đây nhất định là trên Internet tiết mục ngăn tay, tới khôì hài phát sóng trực tiếp —— hiện tại phát sóng trực tiếp không phải rất hòa sao cái này kêu là Vồng Hồng kinh tế!"

"Trận đấu này vé vào cửa không phải rất nghiêm ngặt sao loại này Tiểu Sư cũng có thể bỏ vào đến "

"Chẳng lẽ vụng trộm lẫn lộn vào đi "

"Cái này còn phải nói sao khẳng định là!"

"Tranh thủ thời gian gọi bảo an."

"Kêu cái gì bảo an làm không tốt cũng là bảo an thân thích."

"Không cần gọi bảo an, nghiệm phiếu giám đốc đến!"

Mọi người theo tiếng vừa nhìn ——

Một đài G MC nhà xe đuổi kịp Lý Duy xe tải, thối còi ra hiệu Lý Duy dừng xe.

Lý Duy dừng xe lại, một mặt mộng ép hỏi:

"Làm sao "

Mọi người vừa nhìn Lý Duy một thân hàng via hè y phục, nhất thời minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Hiện trường được mời lái xe cùng người xem, hoặc là trong vòng nổi danh lái xe hoặc truyền thông người, hoặc là đều là tài sản quá trăm triệu phú nhị đại nhóm, người bình thường là không có tư cách tiến vào, giống Lý Duy loại này ăn mặc người nghèo, không hề nghi ngờ là vụng trộm trà trộn vào đến!

Hoặc là đối đua xe cực độ ước mơ tiêu tử nghèo, hoặc là làm Internet Trang trực tuyến đồ, hoặc là dứt khoát cũng là đến ăn uống miễn phí —— dù sao Diệp gia vì lái xe cùng khán giả chuẩn bị đại lượng miễn phí Mỹ Tửu Mỹ Thực, chỉ cần người ăn được, căn bản là vô hạn cung ứng.

Nghĩ tới đây, mọi người một mặt xem thường lắc đầu.

Nghiệm phiếu giám đốc càng là trực tiếp ngăn lại Lý Duy:

"Tiên sinh xin lấy ra ngài thư mời."

"Ta không có thư mời."

"Đây là tư nhân Tài Trợ trận đấu, còn mời tiên sinh cùng ta một đạo ra ngoài."

Giám đốc nói chuyện rất lễ phép, nhưng là trong giọng nói cũng đã để lộ ra rõ ràng không vui cùng xem thường.

"Ta tại sao phải ra ngoài "

"Người là muốn ta báo động sao "

Giám đốc sắc mặt âm trầm, liền lễ phép "Tiên sinh", cũng đổi thành trần trụi "Người" .

"Tuy nhiên ta không có thư mời, nhưng đúng là nhận mời mới đến."

Mọi người lắc đầu chế nhạo, phảng phất tại nhìn một cái lừa gạt sau cùng giấy dựa.

.

Đúng lúc này ——

Trần Ngừ Hàm cả đám vừa lúc lái xe đi ngang qua, trực tiếp đụng vào một màn này.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Đây không phải người nên đến chỗ này phương

Vừa thấy là Lý Duy, Trần Ngừ Hàm mặt đều đen.

Nàng cảm giác mình mặt đều bị Lý Duy mất hết, hận không thể trước mặt mọi người tìm một cái lỗ chui vào, trong lòng xấu hổ giận dữ không thôi, mau đem Lý Duy kéo qua một bên:

"Vì cái gì người tổng là ưa thích khoe khoang đâu? Cái này căn bản cũng không phải là người nên đến chỗ này phương!"

Lúc này, một đạo khác mềm mại đáng yêu giọng nữ đối giám đốc nói:

"Không sai, là ta mời hắn đến, đây là ta một người bạn."

Lý Duy quay đầu nhìn lại, là mở đầu minh ngải.

Giám đốc cẩn thận nhìn mắt mở đầu minh ngải, hoàn toàn không biết, đành phải lễ phép giải thích nói:

"Có lỗi với này vị tiểu thư, trừ phi là lần tranh tài này Chủ Sự người Diệp Lam tiểu thư tự mình mời khách quý, nếu không đều cần thư mời."

Mở đầu minh ngải giả vờ giả vịt, bữu môi:

"Các người quy củ này thật đúng là lớn, bằng hữu của ta chưa thấy qua đua xe, thật vất vả nghĩ đến xem, cái này cũng không được sao chẳng lẽ lại vẫn là cho các người miễn phí loại rượu đến "

Tại Lý Duy nghe tới, cái này trong lời nói nghịch hướng châm chọc, đã lại rõ ràng bất quá.

Dù vậy, mở đầu minh ngải còn giống người không việc gì một dạng, vừa nói, còn vừa ôm Lý Duy bả vai, đầy đặn bộ ngực dán Lý Duy cánh tay, gạt ra một đạo thật sâu khe rãnh tới.

Lộ ra hai người quan hệ rất tốt bộ dáng.

"Đúng, Lý Duy, ta không là bảo người xin người tình nguyện sao quét rác, duy trì trật tự cái gì đều thiếu người, cũng không thể trực tiếp tiến vào đến a."

Nói tới chỗ này, Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng buồn cười, kếm chút cười ra tiếng.

Trần Ngừ Hàm càng là che mặt không nói, một bên khí Lý Duy, một bên vừa tức biểu tỵ.

Lý Duy càng là một mặt bạo mồm hỏi.

Đành phải đẩy ra mở đầu minh ngải bộ ngực, hỏi ngược lại:

"Người có nói qua những này "

Mở đầu minh ngải ra vẻ khê giết mình:

"Há, ta giống như quên nhưng người cũng không thể trộm đạo tiến đến đây là cái gì trường hợp người hẳn là minh bạch đi, đây cũng không phải là người loại trình độ này người có thể tùy tiện có thể tới địa phương, nếu không như vậy đi —— người về trước đi, tại trên Internet cũng có thể nhìn thấy phát sóng trực tiếp."

"Phốc —— "

Lý Duy dở khóc dở cười.

Hắn còn là lần đầu tiên kiến thức đến mở đầu minh ngải chỗ kinh khủng.

Đúng lúc này ——

Lại có một đạo trong treo nam sinh từ nơi không xa truyền đến:

"Biểu tỵ người đừng nói như vậy, có lẽ Lý Duy là đến trận đấu đầu, người nhìn cái này xe tài, thế nhưng là đi qua một phen chăm chú cái tiến đây."

Lý Duy quay đầu nhìn lại.

Chính là Cao Nghệ Phàm chậm rãi đi tới.

Có thể nói là người vừa hát thôi ta đang trăng.

Này ở trên cao nhìn xuống trong khí trăng bí mật mang theo thân sĩ hài hước, cùng khác phú nhị đại hoàn toàn khác biệt, cẩn thận phẩm vị một chút, thật là có như vậy điểm Nam Thần ý tứ.

"Nói cho ta biết, Lý Duy, có phải hay không muốn đến trận đấu, người giấu điểm không ta!"

Người chung quanh đi theo cười lên ha ha, vì Cao Nghệ Phàm hài hước vô án tán dương, cùng việc này so sánh, Lý Duy đơn giản nghèo hèn giống tên hề.

Sau lưng Cao Nghệ Phàm ngừng lại một đài cải tiến qua Bảo Mã-BMW 1M, xe không lớn, cũng rất bạo lực, chính là kinh điển đại bác xe nhỏ, chính thích hợp đường núi trận đấu.

Trên thực tế, Cao Nghệ Phàm cũng là lần này trận đấu hạt giống một trong những tuyển thủ.

Nếu như nói đàn dương cầm là Cao Nghệ Phẩm Chủ Nghiệp, như vậy đua xe cũng là Cao Nghệ Phẩm nghiệp dư yêu thích, chỉ là cái này nghiệp dư yêu thích cũng không so với đàn dương cầm mức độ kém bao nhiêu, hẳn từ nhỏ đã ưa thích chơi đua xe, cho tới bây giờ đã có tương đương cao chuyên nghiệp mức độ.

Vào hôm nay sở hữu tuyến thủ dự thi bên trong, trừ sáng tạo ra đường đua ghi chép đến từ Loan Loan lái xe [Hoàng Dục Đạt] cùng siêu cấp tân tinh [Hàn Lãnh] bên ngoài, không có người nào có thể nói mình kỹ thuật lái xe thắng dễ dàng Cao Nghệ Phẩm.

Vừa lúc, đệ nhất Xe Thần Hoàng Dục Đạt, hôm nay cũng tới đến hiện trường.

Người xem bắt đầu rối loạn lên.

Sở hữu ánh mắt tụ tập tới.

Đó là cái cách ăn mặc thời thượng trung niên nam nhân, vừa nhìn cũng là người Đài Loan tạo hình, vóc dáng không cao, tướng mạo cũng, nhưng da thịt bảo dưỡng rất tốt,

Nhìn qua cũng liền so Cao Nghệ Phẩm đám người này thoáng thành thực một số mà thôi.

Nhìn thấy Cao Nghệ Phẩm, Hoàng Dục Đạt trước tiên đi lên chào hỏi.

Về sau quay đầu tới, chú ý lực tập trung ở Lý Duy xe tải bên trên.

Chỉ gặp hắn xoay người liếc mắt 5 lạng hồng ánh sáng địa bàn, rất nhanh liền đứng dậy nhìn thẳng Lý Duy, ánh mắt như mắt ưng đồng dạng sắc bén, phảng phất nhìn thấu hết thấy:

"Nhìn xuống đất bàn cái tiền lại là có nhất định công, có lẽ người thật sự là đến trận đấu cũng khó nói, chỉ là loại này lờ người phương thức ta không quá ưa thích, nếu như người hôm nay là đổi một đài xe con đến, có lẽ ta còn sẽ thuyết phục giám đốc dàn xếp một chút, nhưng xe tải chung quy là xe tải, mặc cho người đổi ra hoa đến, thân xe cơ cấu tại cái này, căn bản làm không ra bất kỳ đường rẽ động tác, cho nên người căn bản chính là đến khôì hài."

Lý Duy lại nhìn cũng chưa từng nhìn Hoàng Dục Đạt Mazda, hơi khẽ cau mày, chỉ từ vừa mới nghe được động cơ cùng thoát khí thanh âm, liền trực tiếp đổi nói:

"Luận đổi thành hoa, ta còn kém xa tí tấp đại thúc người a, người đài này xe ngoại trừ hình, đã cùng MX-5 không hề quan hệ đi."

Người xem nhất thời mòng.

Cái này tu rì nước lại có thể còn hiểu điểm đua xe

Hoàng Dục Đạt mỉm cười, khoe mắt hiện lên một tia không thể phát giác hàn quang:

"Mặc kệ ta đổi thành cái dạng gì, cũng không phải người loại trình độ này người có khả năng xoi mói, người trước điều tra thêm đầu này đường đua lịch sử ghi chép lại đến nói chuyện đi."

Đối mặt Hoàng Dục Đạt bá khí bên cạnh lỗ hồng ngữ khí, gần như Vương Giả khủng bố uy áp, Lý Duy không bị ảnh hưởng chút nào, thật đúng là mẹ nó cảm điện thoại di động lên điều tra thêm, nửa ngày qua đi, một mặt mòng ép hỏi:

"A, người cũng đổi thành như vậy, liền 60 bước còn mở không ra a "

Giọng nói kia để cho người ta nghe không chỉ là thật mòng bức, còn là có ý trào phúng.

Hoàng Dục Đạt mặt khếch hơi hơi co rúm, lắc đầu cười lạnh:

"Người trẻ tuổi người còn quá non, kẻ khích tướng đối với ta là vô dụng, giám đốc, tiễn khách đi."

.

Một mực xem kịch giám đốc cái này mới phản ứng được.

"Tiên sinh, phiền phức cùng ta rời đi nơi này."

Lý Duy mặt không đổi sắc:

"Ta nói qua ta là bị người chi mời tới."

Giám đốc nghe xong, đơn giản muốn đánh người tâm đều có:

"Ta đã biết người là bị người chi mời, nhưng trừ Hồng Diệp quốc tế Diệp Lam tiểu thư bên ngoài, không có người bắt luận kẻ nào có mời tư cách."

"Diệp Lam "

Lý Duy lúc này mới nhớ tới nữ nhân tên:

"Đúng, nàng giống như tị nữ Diệp Lam, da thịt rất trắng, dáng dấp cũng rất xinh đẹp, mở ra một đài Chanh Sắc Lamborghini Av E Na Do R, ta hôm nay tại trên đường cái, dùng xe tải cứu nàng nhất mệnh, cho nên nàng liền mời ta trận đấu tới."

Trần Ngữ Hàm che mặt không nói.

Cao Nghệ Phàm lẳng lặng xem kịch.

Xe tải cứu Lamborghini

Người xem bộc phát ra rồ rí hạt nhân tiếng cười.

"Không được. . ."

"Ta nhanh cười đau sốc hông. . ."

"Đây là ban tổ chức đặc biệt mà chuẩn bị trò cười sao "

"Các người thành công, ta mẹ nó thật cười rút ra!"

Nhưng là càng nhiều người xem hiển nhiên đối Lý Duy khịt mũi coi thường, bọn họ chỉ muốn nhìn thấy chánh thức đua xe, căn bản không muốn lại nhiều nhìn Lý Duy liếc một chút.

"Còn không mau rút đi!"

"Loại người này dám ở buồn nôn điểm sao "

"Không phải liền là lẫn lộn à, không phải liền là nghĩ Hòa sao lại không lăn lảo từ thiêu chết người!"

Trần Ngữ Hàm mắt thấy tràng diện sắp mất khống chế, mau tới trước khuyên nhủ:

"Lý Duy, nghe ta một lời khuyên, không cần cố chấp xuống dưới, ta thừa nhận người bóng rổ đánh tốt, đàn dương cầm cũng đánh thật tốt, nhưng có đôi khi nhận rõ thân phận của mình so những này đều trọng yếu, đua xe cũng không phải là ai cũng có thể chơi, người nhất định phải lợi vững nước đục này làm gì đây."

Cao Nghệ Phàm đứng tại Trần Ngữ Hàm một bên, phảng phất cho người ta một loại hai người trai tài gái sắc cảm giác, lẳng lặng nhìn qua Lý Duy, mặt lạnh lùng, lắc đầu nói:

"Trở về đi, nơi này không phải người nên đến chỗ này phương."

Liền cách đó không xa Hoàng Dục Đạt cũng bỏ đao một câu:

"Thật xin lỗi, người liền đánh với ta một trận tư cách đều không có, đứng, lần sau nhà ta hành lang rỉ nước thời điểm, có lẽ ta biết báo người."

Người xem cười vang, thậm chí còn có người cao giọng tiếp tra nói:

"Ha ha ha ha ha, cũng khen người ta căn bản chính là đến đánh quảng cáo, đồng chí tốt, người điện thoại chúng ta đã nhớ kỹ, người có thể rút!"

Mở đầu mình ngồi cùng Cổ Siêu Thôi Hiểu Hùng mấy người có chút cười trên nỗi đau của người khác, có chút khoái ý ân cừu, còn cũng có chút mất mặt, sợ người khác làm sẽ tự mình cùng Lý Duy có quan hệ gì.

Nhưng Lý Duy lại vị nhưng bất động.

Thậm chí còn đốt lên một điếu thuốc, vẫn thôn vẫn thổ vụ, giống người không việc gì một dạng hút.

Nhìn thấy Lý Duy một mặt vô vị bộ dáng, nghiệm phiếu giám đốc nhất thời Hòa, trực tiếp còi xuống hắc sắc tây trang, lộ ra bị bắp thịt căng cứng áo sơ mi trắng:

"Tiên sinh, ta và người nói một lần cuối cùng —— cách, mở, cái này, bên trong!"

Hoắc, người luyện võ a!

Toàn trường sở hữu ánh mắt đều tụ tập đến Lý Duy trên thân.

Phảng phất nhìn thấy một đầu chó rơi xuống nước cùng đồ mạt lộ.

Mở đầu mình ngai trong lòng đại khái đã cười không ngậm miệng được.

Cao Nghệ Phàm càng cảm thấy đại khái nhân tâm, nhưng cùng lúc lại cảm thấy thật là tức cười, nghĩ không ra chính mình lại có thể đối mặt hàng này sản sinh dịch ý, chỉ là cùng Lý Duy so sánh một phen, cũng là đối với mình một loại vũ nhục, càng đừng đề cập chính mình lại ý đồ đánh mặt Lý Duy, đơn giản làm trò cười cho thiên hạ!

"Cao Nghệ Phàm a Cao Nghệ Phàm, ngươi chừng nào thì đọa lạc đến loại trình độ này "

Nghĩ tới đây, Cao Nghệ Phàm trên mặt lộ ra một vòng khiến người nghiền ngẫm phức tạp nụ cười, để cho người ta nhìn không ra đến là đang cười nhạo Lý Duy, vẫn là tại tự giễu.

Đúng lúc này ——

Một đạo nổ tung tiếng động cơ từ gào thét mà đến, mọi người theo tiếng nhìn lại, một đài Chanh Sắc Lamborghini phi tốc leo lên núi đến, vừng vàng đứng ở Lý Duy bên cạnh.

Một cái khí tràng lớn mạnh tịnh lệ thân ảnh từ trên xe bước xuống.

"Là ai muốn đuổi đi Lý tiên sinh "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Diệp gia uy hiếp lực

Mọi người nhất thời mộng bức.

Đến là tình huống như thế nào

Đây không phải Diệp tiểu thư a

Diệp tiểu thư làm sao tự mình đến

Diệp tiểu thư vì cái gì gọi con hàng này. . .

Lý tiên sinh

Nghiệm phiếu giám đốc ần ần cảm giác có chút không đúng, mau mặc vào âu phục:

"Hồi tiểu thư lời nói, vị tiên sinh này là trộm chạy vào."

Diệp Lam sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái:

"Vậy ngươi có điều tra sao "

"Hắn không có thư mời, mà ta nghĩ tiểu thư ngài cũng sẽ không mời loại này tiểu côn đồ."

Giống như là núi lửa phun trào, Diệp Lam không có dấu hiệu nào bạo phát:

"Ngươi nghĩ ngươi cũng có tư cách nghĩ ta nhìn ngươi là khinh suất đi Bạch Vĩnh Tường! Cũng là loại này tiểu côn đồ hôm nay cứu ta mệnh!"

"Phốc —— "

Giám đốc kém chút không có nôn ra máu.

"Ngài, ngài nói cái gì "

Toàn trường càng là một mảnh xôn xao.

"Chuyện gì xảy ra "

"Cứu Diệp tiểu thư mệnh "

"Tiểu tử này chẳng lẽ vừa mới nói là thật "

"Hắn dùng đài này xe tải cứu Diệp tiểu thư Lamborghini "

"Mẹ nó còn có loại này thao tác "

Trần Ngừ Hàm một mặt kinh ngạc, vẫn chưa hoàn toàn thích ứng cái này nội dung cốt truyện đảo ngược.

Cổ Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng làm theo hoàn toàn ngây ra như phỗng.

Mở đầu mình ngãi khốc miệng run rẩy, phảng phất lại nhớ lại đã từng bị Lý Duy chỗ chỉ phối hoảng sợ.

"Làm sao có thể !"

Chỉ có Giang Sở Sở một mặt kinh ngạc nhìn qua Lý Duy, trong thần sắc lộ ra vẻ hưng phấn, phảng phất đem chuyện này nhìn thành bằng hữu thắng lợi, vui vẻ, tự hào, nhưng là vừa nhìn chung quanh Trần Ngừ Hàm bọn người chất phác biểu hiện, chính mình lại đành phải trầm mặc xuống dưới.

Cao Nghệ Phàm cùng Hoàng Dục Đạt càng là mặt đều đen, hai người cứng họng, thật lâu nói không ra lời, thậm chí hận không thể đem lời mới vừa nói nhét về trong bụng, bởi vì vừa rồi liền hai người bọn hắn đối Lý Duy đối hung hăng!

"Gia hỏa này. . ."

Đôi mắt nghiêm nghị giám đốc, Diệp Lam ánh mắt như đao, nghiêm nghị quát lớn:

"Bạch Vĩnh Tường, ngươi rõ ràng có thể dùng bộ đàm liên hệ bảo an, đơn giản hỏi thăm một phen liền biết rõ, vì sao còn khắp nơi làm khó dễ Lý tiên sinh "

"Ta —— "

Bạch Vĩnh Tường á khẩu không trả lời được, yên lặng mắt nhìn Cao Nghệ Phàm, trong lòng ủy khuất không thôi, nhưng cuối cùng vẫn là không có đem nội tình nói ra miệng, dù sao những đại lão này hắn người nào cũng đắc tội không nổi.

Diệp Lam thấy thế, băng lãnh a nói:

"Đã ngươi vô pháp giải thích, liền từ giờ phút này xuống núi thôi, giám đốc chức ta biết tìm người khác đảm đương."

Bạch Vĩnh Tường nhất thời khóc:

"Tiểu thư không muốn a!"

Lý Duy liếc mắt giám đốc một thanh chua xót nước mắt bộ dáng, chỉ cảm thấy có chút buồn cười:

"Quên đi, làm gì cùng hạ nhân so đo."

Diệp Lam khẽ vuốt cằm, lập tức giận a:

"Còn không quỳ xuống cho Lý tiên sinh xin lỗi."

Bạch Vĩnh Tường sắc mặt xanh lét một khối trắng một khối, rơi vào đường cùng, đành phải hướng Lý Duy quỳ gối quỳ xuống:

"Có lỗi với Lý tiên sinh, là ta có mắt như mù."

Lý Duy chỉ một mặt vô vị cười nhẹ:

"Có lẽ không riêng gì ánh mắt ngươi vấn đề, có lẽ là có người ở phía sau cố ý chính ta cũng không nói được."

Diệp Lam đối mi thanh tú một tác, quay người quét ngang một vòng.

Mọi người toàn thân khẽ run rẩy, đều là khăn trương không thôi.

.

Tại Gangnam không có bất kỳ người nào dám đắc tội Diệp gia.

Diệp gia chính là Gangnam thành phố danh phố thực đệ nhất gia tộc, vượt ngang quân chính thương Võ Tử Giới, sản nghiệp cực lớn, tại cả nước đều có nhất định danh tiếng.

Cao Nghệ Phàm cái gọi là bồi cảnh hùng hậu, thực cũng là cùng Diệp gia có chỗ sâu xa, Cao Nghệ Phàm mẫu thân Diệp Khuynh Thành, cũng là Diệp gia lão gia tử Diệp Hồng Chương linh nuôi con gái.

Diệp gia lão gia tử Diệp Hồng Chương, tại về hưu trước đó chính là Quân Giới lão đại, kinh nghiệm sa trường, rất âm thanh Hải Nội bên ngoài, trừ Diệp Khuynh Thành cái này linh nuôi con gái bên ngoài, Diệp Hồng Chương còn có hai đứa con trai, Diệp Lam chính là con trai trưởng diệp hướng bắc nữ nhi,

Cũng là Diệp Hồng Chương duy nhất cháu gái ruột.

Nói cách khác, Cao Nghệ Phàm trên thực tế cùng Diệp Lam đúng lúc là biểu huynh muội quan hệ, nhưng là cân nhắc đến Cao Nghệ Phàm mẫu thân tại Diệp gia nhận hai người ca ca xa lánh, Cao Nghệ Phàm tại Diệp gia địa vị không cao, thua xa tại tập hợp vạn thiên sùng ái vào một thân Diệp Lam.

Giờ phút này ——

Diệp Lam lẫm liệt đứng tại đèn chiếu dưới, sắc mặt nghiêm túc, ngắm nhìn bốn phía, cao giọng nói ra:

"Lý tiên sinh hôm nay là ta khách quý, hẳn chẳng những có thể tiến đến làm người xem, còn muốn đích thân bên trên trận đấu, còn hi vọng các vị miệng dưới lưu Đức!"

Rất trực tiếp, cũng rất bá khí một câu.

Hiện trường người xem nghe là nom nớp lo sợ, tràn ngập xấu hổ cùng hối hận, không một người dám lên tiếng.

Diệp Lam thấy mọi người im ắng, sắc mặt thoáng hòa hoãn một chút, liền đối với Lý Duy nói:

"Lý tiên sinh, thực sự thật xin lỗi, ta đại biểu Hồng Diệp quốc tế hướng ngài xin lỗi, nếu như ngài đối với mình đua xe không hài lòng lời nói, ta có thể cung cấp Hồng Diệp đội xe chuyên nghiệp đua xe cho ngài dự thi."

Đang nói xin lỗi đồng thời, Diệp Lam rất uyển chuyển đưa ra muốn thay đổi Lý Duy đua xe.

Nhưng là tại người xem nghe tới, hoàn toàn cũng là rất trực tiếp một câu, dù sao Lý Duy nếu là mở xe tải dự thi, Diệp gia mặt mũi cũng không nhịn được.

Lại không nghĩ, Lý Duy xấu hổ sờ đầu, cười đáp:

"Không cần, xe tốt đừng hư ta cũng không thường nổi."

Người xem nhất thời mộng bức.

Tiểu tử này làm sao như vậy không biết tốt xấu đâu?

Diệp tiểu thư rõ ràng là sợ người ném nạng mặt mũi a!

Diệp Lam sắc mặt hơi có chút khó coi, đối Lý Duy cũng là không thể làm gì.

Lý Duy lại là một mặt ngây thơ vô tri bộ dáng:

"Trận đấu giống như chỉ còn lại có một giờ, ta vẫn là trước làm quen một chút đường đua đi, nếu không làm không tốt thực biết thua ai."

"Phốc —— "

Diệp Lam thực sự cảm giác đến trên mặt không ánh sáng, mau chóng rời đi hiện trường.

Người xem nhất thời dờ khóc dờ cười, đều tại tự mình khe khẽ bàn luận lấy.

"Gia hỏa này thật đúng là hăng hái ai. . ."

"Không phải liền là trùng hợp cứu Diệp tiểu thư a, chỉ là xe tải lại có thể còn muốn lấy thắng!"

"Được đã lần tới, lão tử buồn nôn nhất cũng là loại này bạo phát hộ."

"Dù sao cùng chúng ta tăng thứ không giống nhau a, hạ nhân coi như thành bạo phát hộ, cũng vẫn là hạ nhân, từ nhỏ nhận giáo dục không giống nhau."

...

Diệp Lam sau khi đi, Trần Ngữ Hàm tranh thủ thời gian tìm tới Lý Duy, thừa dịp Cao Nghệ Phàm bận người không để ý, đem Lý Duy kéo qua một bên, nhỏ giọng hỏi:

"Người sẽ không thật muốn trận đấu đi "

"Đúng vậy a."

"Những này phần lớn đều là tay đua xe chuyên nghiệp, liền Cố Siêu cùng Biểu Tỷ Phu đều là tới chơi phiếu, người một cái bình thường đều không thể nào tài xế, đến đang suy nghĩ gì a!"

"Ta đang suy nghĩ McLaren a."

"Làm phiền người nhận rõ hiện thực có được hay không, hiện tại người đã lấy lại danh dự , có thể rất hào phóng xem so tài, hưởng thụ quá trình này, tại sao phải lẩn vào trong trận đấu qua đâu?"

"Ta nói ta muốn McLaren a."

"Người biết không hôm nay trận đấu, Cao Nghệ Phàm là muốn đoạt giải quán quân nhưng về sau lấy xe từ hướng ta thả lộ, ta không muốn nhìn thấy người bị hấn giẫm tại dưới chân, trở thành thất bại giả, người hiểu chưa "

"Nói như vậy người vẫn là quan tâm ta lạc "

"Ta thực sự không muốn nhìn thấy người mất mặt."

"Coi như không có ta, Cao Nghệ Phàm muốn cầm Quán Quân cũng không dễ dàng đi, cái kia đường đua ghi chép bảo trì người Hoàng Dực Đạt không phải có đây không "

"Người nói Hoàng Dực Đạt người này cũng là Cao Nghệ Phàm sư phụ, hiện tại người hiểu chưa "

"Nào có như thế nào, không phải là có cái gọi là Hàn lạnh Siêu Cấp Tân Nhân a "

"Cao Nghệ Phàm đã cùng Hoàng Dực Đạt chế định đối phó Hàn Chiến Tranh Lạnh thuật, có lẽ không tiếc chế tạo tai nạn xe cộ, cũng sẽ không để Hàn lạnh cầm Quán Quân."

"Có như thế Huyền Huyền yên tâm đi, có ta ở đây Cao Nghệ Phàm lấy không được Quán Quân."

"Ta. . . Ta thật không lời nào để nói."

"A, thời gian không còn sớm, ta qua dò đường, hẹn gặp lại."

.

Rời đi Trần Ngữ Hàm về sau, Lý Duy chuyên tâm dò đường.

Fujiwara đồng quá không hổ là Fujiwara Bunta, làm đã từng đứng ở Nghê Hồng đỉnh đầu chức nghiệp lái xe, trừ kỹ thuật lái xe bên ngoài, hấn trí nhớ cũng là nhất đẳng.

Dài đến 36 cây số khúc chiết đường núi, Lý Duy cứ như vậy chạy tới chạy lui hai lần, liền đã hoàn toàn nhớ kỹ sở hữu đường hình, hai mắt nhắm lại, hết thấy đường rẽ chỉ ở trong lòng hiển hiện.

Bên trong Lý Duy cảm thấy đặc biệt quan trọng đường rẽ có ba khu:

Chương một chỗ phía trước đoạn, xưng là Tiểu S chỗ ngoặt, chỗ ngoặt tiểu mà gấp rút, nhìn ra bình quân tốc độ xe muốn xuống đến 30 km phía dưới tài năng đi qua.

Cái thứ hai địa phương ở chính giữa đoạn, xưng là Cửu Chuyển đại quanh co, bất chúc chính là thu Danh Sơn năm phát liên tục thể chỗ ngoặt, nhưng trên thực tế độ khó khăn càng sâu một bậc, có thể xưng mà quý đường rẽ, hoàn toàn là tra tấn tâm trí người tồn tại, bình quân tốc độ xe 20 km trở xuống.

Chương ba cái địa phương ở phần đuôi, xưng là cực hạn đường rẽ, chẳng những đường rẽ ngắn nhỏ gấp rút, mà lại liên tục thượng hạ ba động, căn bản không thể lấy phương thức bình thường trôi đi, có thể xưng tử vong đường rẽ, tàn phá lái xe linh hồn tồn tại, bình quân tốc độ xe 10 km trở xuống.

Tìm tới xong đường hình về sau, Lý Duy liền lái xe lên núi, tại một mảnh dị dạng trong ánh mắt, đi vào đỉnh núi quảng trường.

Tám đài điện lực ngọn lửa đem quảng trường chiếu rọi đèn đuốc sáng trưng.

Quảng trường ước chừng có hai cái sân bóng lớn như vậy, phía trên chật ních đua xe, lái xe cùng người xem, mục đích chỗ cùng, đều là hương xa mỹ nữ, mỹ tửu và mỹ thực.

Kinh bạo nhạc Rock này lật toàn trường, hưng phấn người cũng có, khấn trương người cũng có, nhàn nhả người cũng có, phảng phất cái này căn bản không phải trận đấu, mà chính là một trận thịnh đại yến hội!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Diệt tiểu thư mặt mũi để ta tới thủ hộ

Khoảng cách trận đấu còn lại nửa giờ.

Sở hữu đua xe đều đang tiếp thụ chính quy lúc trước kiểm tra.

Cao Nghệ Phàm cùng Hoàng Dực Đạt cùng mấy vòng bên trong cao thủ, cùng một chỗ thảo luận cải tiến phương diện chuyên nghiệp đề tài, bên cạnh Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng tuy nhiên một mặt hưng phấn bộ dáng, nhưng lại như mới vào đua xe giới mạnh mới, hoàn toàn không chen lời vào.

Cố Siêu hai người mới là chưa cải tiến làm xe, một đài lao vút AMG-GT(Thôi Hiểu Hùng) cùng một đài Báo Mã-BMW ssi8 xe chạy bằng điện (Cố Siêu), nhìn tạo hình đều là cực huyền khóc thuần chủng xe đua, nhưng là tại đường núi trên đường đua, không ai biết đem bọn hắn để vào mắt.

Trần Ngữ Hàm mấy cái nữ nhân làm theo ngồi tại xung quanh Quán cà phê bàn nhỏ bên trên, chuẩn bị một số loại rượu đồ ăn vặt, một mặt xem náo nhiệt nhìn qua những này hưng phấn nam nhân.

Giang Sở Sở không khỏi lắc đầu thở dài:

"Người xem một chút Cố Siêu dạng như vậy. . . Thật sự là không hiểu rõ những nam nhân này, mỗi một cái đều là tài sản quá trăm triệu Cậu ấm, làm sao lại đối một số xe nát cảm thấy hứng thú "

Mở đầu mình ngồi thừa cơ vỗ vỗ Trần Ngữ Hàm, có ý riêng bộ dáng:

"Có ít người nhưng là muốn thề cầm Quán Quán, lấy ngàn vạn xe sang trọng đến thổ lộ nha. . ."

Giang Sở Sở hai tay nâng cằm lên, một mặt hâm mộ:

"Tại sao không có người đưa xe sang trọng cho ta cầu hôn nha lại nói, Ngữ Hàm, nếu là Cao Nghệ Phàm thật làm như vậy, người biết đáp ứng hắn sao "

Trần Ngữ Hàm ánh mắt phức tạp.

Với hắn mà nói, cùng Cao Nghệ Phàm quan hệ, có lúc sau đã không quyết định bởi tại chính nàng yêu thích, đương nhiên, nàng lúc đầu cũng không ghét Cao Nghệ Phàm a.

"Nếu như hắn thật làm như vậy lời nói, ta căn bản không có lựa chọn đi."

Giang Sở Sở trong mắt lóe ra quang mang:

"Tại sao phải lựa chọn đây. . . Cái này căn bản là cái hạnh phúc phiền não đi."

Mở đầu mình ngồi làm theo so hai người đều muốn hiện thực:

"Như cùng Cao Nghệ Phàm kết thân, đối Cô Phụ cũng rất có lợi đi, dù sao Cao gia dựa lưng vào Diệp gia, tuy nhiên trước kia có chút màu xám thu nhập, nhưng là hiện tại cũng thời đại nào, khẳng định đã sớm trắng bạch, Cô Phụ lo lắng thực có chút dư thừa."

Giang Sở Sở chỗ nào hiểu được những thứ đó, chỉ dứt khoát nói:

"Làm gì qua quãng nhiều như vậy, ta nhìn Ngừ Hàm người trước kia không phải thật thích Cao Nghệ Phàm nha, ưa thích liền ở cùng nhau, có cái gì đại không."

Trần Ngừ Hàm than nhẹ một tiếng:

"Thật nghĩ cùng người nhất dạng không tâm không phé tốt biết bao nhiêu."

Mở đầu mình ngải uống vào rượu vang đỏ, đột nhiên hỏi:

"Người sẽ không phải đổi Lý Duy động tâm đi."

Trần Ngừ Hàm sững sờ nửa ngày, nhỏ giọng đáp:

"Sao lại thế."

Mở đầu mình ngải hơi hơi thờ phào:

"Vây là tốt rồi, gia hỏa này sẽ chỉ lừa người, hấp dẫn người nhân cầu, Hoa Hạ là cái Nhân Tinh Xã Hội, làm chuyện gì cũng phải có bối cảnh, cái kia chút ít tài hoa căn bản không đáng chú ý, nói thật, trừ các người Trần gia mẫu nữ, lại có mấy cái quan tâm Cổ Điển Âm Nhạc "

Giang Sở Sở cười lại gần:

"Nhà chúng ta Ngừ Hàm chính thức ưa thích là kiến thức, người nói ta nói đúng hay không "

Trần Ngừ Hàm một mặt giận dữ:

"Đúng đúng đúng, người nói đều đúng, ngược lại là người Giang Sở Sở, ta nhìn người gần nhất luôn đang nghe khúc dương cầm, chẳng lẽ sinh bệnh đi "

Giang Sở Sở bỗng dưng sững sờ, trong mắt lóe lên một chút hoảng hốt:

"Lại nói bậy ta đem người nha. . ."

. . .

Lý Duy cũng xa xa nhìn thấy ba người, nhưng cũng lười tự chuốc nhục nhã qua chào hỏi, mà chính là đường vòng qua lĩnh một chén vui vẻ, cùng một bao vàng xác Cửu Ngũ thuốc lá.

Thực, vui vẻ cùng thuốc lá là vì người xem chuẩn bị, vì lái xe chuẩn bị là càng thêm chuyên nghiệp công năng tính đồ uống.

Lý Duy uống vui vẻ là bởi vì khát nước.

Hút thuốc làm theo thuần túy là bởi vì Fujiwara Bunta tập tục xấu.

Mặc dù là tập tục xấu, nhưng tích lũy tháng ngày, thuốc lá cũng thành Fujiwara Bunta lái xe chi hữu, một khi lái xe không hút thuốc lá, cơ bản liền toàn thân không được tự nhiên, chớ đừng nói gì phát huy.

Cách đó không xa.

Cao Nghệ Phàm liếc một chút liếc tới.

Tại kinh lịch lần trước âm nhạc hội sự kiện về sau,

Cao Nghệ Phàm đối Lý Duy dù sao cũng hơi tâm lý, tăng thêm lần này Lý Duy cứu Diệp Lam, cũng làm cho hắn cảm thấy không thể tưởng tượng. . .

Nhưng là giờ phút này, khi hắn nhìn thấy Lý Duy một mặt Điều Ti uống vào vui vẻ hút thuốc, trong lòng nổi lên một trận xem thường, chợt cảm thấy chính mình lo lắng hoàn toàn là dư thừa.

Đưa xe là một hạng cực tiêu hao thể lực cùng chú ý lực vận động, chưa từng có cái nào tay đua xe biết đang lái xe lúc hút thuốc, vui vẻ càng là thực phẩm ăn nhanh bên trong thực phẩm ăn nhanh, sẽ chỉ làm thân thể sớm hư thoát.

"Thuần đàn độn."

Xe Thần [Hoàng Dực Đạt] cũng đi theo liếc mắt Lý Duy, chỉ cảm thấy Lý Duy hành vi đơn giản đang vũ nhục đua xe, liền giờ ly rượu lên, hơi hơi nhấp trong miệng xách thân thể rượu thuốc, an ủi Cao Nghệ Phàm nói:

"Lý loại này Vồng Hồng làm cái gì, hắn căn bản chỉ là muốn mượn cơ hội lẫn lộn, yên tâm đi cao ít, lần này người McLaren tuyệt đối vững vàng, bạn gái của người cũng tuyệt đối vững vàng "

"Này phải đa tạ Hoàng sư phụ."

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, nâng chén cộng ẩm, hoàn toàn đem Lý Duy quên sạch sành sanh.

.

Lý Duy tiến vào xe tải, một liều thuốc thôi, chỉ cảm thấy飘飘欲仙, rất nhanh liền nằm đang điều khiển trên ghế ngủ, thẳng đến cửa sổ xe bị người thùng thùng gõ vang.

Một người có mái tóc hoa râm lại mặc tinh tế lão già, thân sĩ dò hỏi:

"Ta là lần này trận đấu không trắng chủ quản Vương Trung. Diệp tiểu thư để cho ta tới một lần cuối cùng hỏi một chút Lý tiên sinh, muốn hay không đổi đài xe trận đấu chúng ta đội xe có cải tiến hoàn hảo chuyên nghiệp đua xe, đồng thời trong trận đấu xuất hiện bất kỳ tổn thất đều sẽ có Hồng Diệp quốc tế gánh chịu."

Trên thực tế, Diệp Lam cũng là sợ Lý Duy cho hấn mất mặt mới nhiều lần khuyên hấn đổi xe.

Lại không nghĩ, Lý Duy lại điễm điễm thuốc, chỉ nhàn nhạt đáp:

"Không cần, ta không muốn trắng diện trở nên khó coi như vậy."

Tại Lý Duy nói đến nguyên bản rất bá khí một câu, mà ở Lão Chủ quản nghe tới, lại là một cái ý khác —— Lý Duy tự biết xe tải nghệ không bằng người, vô luận xe tốt hỏng xe đồng dạng sẽ thua rất thảm, chẳng mở xe tải, dù sao thua cũng có lý do.

Nghĩ tới đây, Lão Chủ quản nhắc nhở lần nữa Lý Duy:

"Nhưng ngài cũng phải vì tiểu thư mặt mũi cân nhắc a."

Lý Duy lại một mặt Mặt Tráp tự tin, lời thề son sắt nói ra:

"Yên tâm, tiểu thư mặt mũi để ta tới thủ hộ."

"Phốc. . ."

Lão Chủ quản mặt đều đen.

Trong lòng một vạn đầu * gào thét mà qua, thật sự là muốn đánh nhân tâm đều có, nghĩ thầm từ đâu tới Trung Nhị Thiếu Niên, liền cái này đức hạnh cũng có thể treo lên tiểu thư, cũng thật sự là dẫm nhầm cứt chó.

Chỉ tiếc tiểu thư không cho đánh, hấn cũng không thể tránh được, chỉ lắc đầu không nói, hậm hực rời đi.

. . .

Khoảng cách chín điễm chỉ còn lại có sau cùng một phút đồng hồ.

Người xem lấy xuống núi xem đua xe, dọc theo đồng hành Trực Đạo chậm rãi mở qua.

Mấy tên chuyên nghiệp xe bình người làm theo lấy hai chiếc máy bay trực thăng, từ không trung quan sát.

Trên quảng trường tụ tập 100 đài đua xe, đây cũng là hạ minh núi đường đua đan lần trận đấu gánh chịu cực hạn số lượng, bên trong so sánh chuyên nghiệp cải tiến đua xe ước chừng có 60 đài, còn lại đều là đến đây chơi phiếu phú nhị đại, cùng một đài ——

Chuyên tu nhà lầu rỉ nước xe tải.

.

Hạ minh núi đêm thanh u mà mất mẻ, chỉ là đường đua đường vòng đèn đêm đêm tới chiếu rọi bắt đầu mờng lung, ần ần rung động tiếng động cơ làm theo hoàn toàn nhóm lửa đêm tối.

Vô luận là người xem, xe bình người, vẫn là lái xe, không ai không nhiệt huyết sôi trào đứng lên. . .

Chỉ có Lý Duy ngâm thuốc lá, rữ cụp lấy mí mắt, thỉnh thoảng uống một ngụm vui vẻ thắm giọng nói, lại tiếp tục thôn vân thổ vụ.

"Phốc —— sặc chết ta!"

.

Một tiếng pháo nổ, pháo hoa nổ lên bốn phía.

Trận đấu chính thức bắt đầu!

Đình tai nhức óc tiếng động cơ, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ hạ mình núi.

Chỉ là những này đưa xe xuất phát sắp xếp có chút cổ quái.

Hàng phía trước đưa xe xoát một tiếng liền lao ra, nhưng mà những này đưa xe trừ Cao Nghệ Phàm cùng Hoàng Dục Đạt bên ngoài, cơ bản đều là chút bất nhập lưu tuyến thủ, bao quát Cổ Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng.

Mà chánh thức chuyên nghiệp lái xe, phần lớn hàng ở phía sau, giờ phút này cũng thêm đủ mã lực, theo thứ tự xông ra hàng bắt đầu.

Về phần Lý Duy, Lý Duy vốn đang tại xe trong hàng đoạn, đáng tiếc hần mở là xe tải, mã lực rất thấp, coi như một chân chân ga đến, cũng đi theo chậm chạp gia tốc, cùng chung quanh gào thét tuần mã so sánh, đơn giản như cùng một con cao tuổi rùa đen.

Bởi vì cất bước có một đoạn thật dài bình đường thẳng, rất nhanh, đại khái không đến ba mươi giây, Lý Duy liền bị đằng sau đưa xe toàn bộ siêu việt, bị phía trước đội xe nhất thời vung ra mấy trăm mét xa.

Lý Duy cũng không vội, một chân chân ga đến, còn lại phó thác cho trời.

Người xem nhất thời đề.

"Phốc —— "

"Cái này không phải là xe tải động cơ a "

"Nói đến người mẹ nó là một chút cũng không có làm chuẩn bị a!"

"Liền xem như lẫn lộn, người tốt xấu cũng phải thay cái đưa xe động cơ a. . ."

"Tại tuyệt đối mã lực cùng khổng chế trước mặt, hết thấy kỹ thuật lái xe đều là Con Cọp Giấy!"

Lão Chủ quản nhìn lấy mở màn liền lạc hậu xe tải, nhất thời che mặt không nói, khóc không ra nước mắt.

"Tiểu thư mặt mũi đều bị người mất hết!"

Trần Ngừ Hàm ba người mở ra xe ngắm cảnh, đi theo Cổ Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng hai người, cùng đội xe đồng hành tiến lên, rất nhanh liền không nhìn thấy Lý Duy xe tải.

Trần Ngừ Hàm chỉ cảm thấy lúng túng không thôi.

Mở đầu mình ngại lắm liền cười nói:

"Quả nhiên lộ tẩy đi. . . Đưa xe chung quy là đưa xe, cũng không phải tùy tiện ai cũng có thể tham gia vận động."

Chỉ có Giang Sở Sở một mặt vô vị cười khúc khích:

"Trọng tại tham dự nha."

Trận đấu tràn ngập sung sướng bầu không khí.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: ta là cha người

Lý Duy không nhanh không chậm đuổi theo.

Đáng tiếc đường đua đoạn trước đường thẳng khá nhiều, xe tải bởi vì động lực yếu gà, bị một đám tính nạnh xe cấp tốc ném ở phía sau, tựa hồ càng đuổi càng xa, mục đích chỗ cùng, liền đối thủ đuôi khói đều không nhìn thấy, phăng phất toàn bộ đường đua chỉ còn tự mình một người tại trận đấu.

"Cô độc a."

Cũng may cái thứ nhất so sánh chỗ vòng gấp nói tới.

Cái này chỗ ngoặt tuy nhiên độ cong so sánh lớn, nhưng cũng may không phải quá mau, lại là đơn hướng đường bốn làn xe, còn không cần đặc địa qua trôi đi, phía trước đội xe cơ bản đều là giảm tốc độ đi qua.

Nhưng bên trong có số ít mười mấy đài đua xe, tốc độ cao nhất trôi đi lướt qua qua, rất nhanh liền xông ra đội xe, thẳng đến hướng phía trước, truy hướng về phía trước ra tay trước mấy cái đài xe.

Lý Duy một người ở phía sau, đối mặt phía trước trống rỗng ngoặt lớn, tự nhiên không có không giảm tốc độ, toàn chân ga thổi qua qua.

"Xoát!"

5 lạng hồng ánh sáng trong nháy mắt vạch ra một đạo mỹ lệ đường vòng cung, trượt ra một khúc ưu mỹ lớp xe lau chùi âm thanh, đến mức ra chỗ ngoặt tốc độ lại so tiến vào khúc ngoặt còn nhanh hơn. . .

Chỉ là không ai chú ý tới a.

.

Sau đó, phía trước cơ bản không có vượt qua ba trăm mét đường thẳng, liên tục mấy cái cái đồ biến thái chỗ vòng gấp, đem xe đội chia cắt là thất linh bát lạc, để một số chơi phiếu lái xe nhóm khổ không thể tả.

Tỉ như Cổ Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng.

Hai người giờ phút này đã cảm thấy rất cố hết sức, tuy nhiên Bảo Mã-BMW ssi8 cùng lao vút AMG-GT vô luận là động lực hoặc không chế tính năng đều không kém, nhưng bắt đắ dĩ hai người kỹ thuật lái xe quá kém, lại không nỡ thương tổn xe, cơ bản rất nhanh liền ở vào trung hạ du.

Bởi vì bị đằng sau đua xe siêu chết lặng, đến mức hai người tại một chỗ ngoặt tâm lúc, bị Lý Duy xe tải trong nháy mắt vung đuôi vượt qua lúc, sững sờ nửa ngày cũng còn không có ý thức tới.

Thẳng đến Thôi Hiểu Hùng nhìn thấy phía trước trên xe khẩu hiệu:

"Chuyên tu nhà lầu rỉ nước. . ."

Cổ Siêu cũng là một mặt mòng bức:

"Phốc —— đây không phải Lý Duy tiểu tử kia xe tải sao "

"Tình huống như thế nào "

"Hắn là lúc nào tới "

"Không có làm chứ, 1.4L hàng lượng 100 mã lực xe tải, lại có thể có thể vượt qua 500 mã lực lao vút cùng Bảo Mã-BMW. . ."

"Đừng sợ, tại tuyệt đối mã lực chênh lệch trước mặt, kỹ thuật lái xe căn bản vô dụng, phía trước cũng là một đoạn Trục Đạo, xem ta như thế nào ngược hắn!"

Hai người dùng xe tải hệ thống truyền tin như vậy lẫn nhau an ủi.

Lập tức, tại một đoạn Trục Đạo bên trên, Thôi Hiểu Hùng lái Mercedes AMG-GT, đập cần ga một cái, nương theo lấy nổ tung động cơ gào thét, tốc độ xe trong nháy mắt phá 150 bước, trực tiếp phản siêu Lý Duy, thậm chí đem Lý Duy vung ra kính chiếu hậu.

Đáng tiếc phía trước đúng là một cái chỗ vòng gấp ——

Đây cũng không phải là phổ thông đường rẽ, chính là Lý Duy trước đó tổng kết, đường đua tam đại chỗ vòng gấp bên trong cái thứ nhất Tiểu S chỗ ngoặt!

Thôi Hiểu Hùng hít một hơi lãnh khí, tranh thủ thời gian phanh lại đem xe nhanh xuống đến 30 bước, gắng đạt tới vững vàng bề của, an toàn đệ nhất.

Cổ Siêu đi theo Lý Duy đằng sau bắt đầu giảm tốc độ, lại mãnh liệt phát hiện ——

Phía trước Lý Duy căn bản không có mảy may giảm tốc độ, lại trực tiếp lấy 100 bước tốc độ xông vào Tiểu S đường rẽ bên trong!

"Gia hỏa này điên sao "

Sau một khắc, lại trợn mắt hốc mồm!

Nương theo lấy lớp xe ma sát lộ diện xoát xoát tiếng vang, Lý Duy một cái tốc độ cao nhất trôi đi, dán Nội Đạo đường xuôi theo trực tiếp chơi qua qua, mắt thấy cùng Thôi Hiểu Hùng xe chỉ kém 10 centimet liền muốn lau xe, nhưng trong nháy mắt trượt ra một đạo mỹ lệ đường vòng cung, một lát hoàn thành vượt qua. . .

Thôi Hiểu Hùng kinh ngạc thất sắc.

Ngay tại vừa rồi trong nháy mắt, hắn trong lúc vô tình quay đầu nhìn sang, chợt thấy đủ để phá vỡ hắn đưa xe xem một màn ——

Xuyên thấu qua mơ hồ cửa sổ xe, Lý Duy lại hai tay rời đi tay lái, một tay cầm cái bật lửa, một tay để phòng phong, chính là một mặt hải lòng điểm thuốc lá!

"Ngọa tào, sao, làm sao có thể "

Nhưng mà các loại Thôi Hiểu Hùng lấy lại tinh thần lúc, phía trước ngay sau đó một cái S chỗ ngoặt, cái này khiến cho hắn căn bản là không có cách gia tốc, đành phải trơ mắt nhìn lấy Lý Duy xe tải,

Lấy một cái trái lắc phải vung quán tính trôi đi, như bay cấp tốc biến mất tại trong tầm mắt. . .

"Cái này. . . Cái này không thấy "

.

Người xem lúc này mới phát hiện, Lý Duy xe tải lại một đường phi nước đại, tốc độ cao nhất trôi đi, vừa đến đường rẽ bên trên đơn giản vượt qua như nha, thậm chí lấy quán tính trôi đi tốc độ cao nhất thông qua Tiểu S chỗ ngoặt!

"Làm sao có thể "

"Mẹ nó xe tải cũng có thể trôi đi "

"Cái này. . . Thứ này lại có thể là quán tính trôi đi!"

"Như vậy tốc độ biết chết người đi. . ."

"Gia hỏa này thành tâm nghĩ đựng hư người khác xe, dù sao xe tải đựng không đau lòng."

"Sườn dốc đường rẽ hoàn toàn không giảm tốc độ, điên, điên, gia hỏa này hoàn toàn điên."

Trần Ngừ Hàm ba người nguyên bản còn tại nhàn nhã uống vào cà phê, trong lúc lơ đãng quay đầu hướng phía dưới vừa nhìn, chỉ gặp Lý Duy xe tải, tựa như là này trên lò lửa giống như con kiến, hung hăng hướng phía trước lui, gặp một cái, siêu một cái, căn bản đều không mang theo giảm tốc độ.

Lại nhìn Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng hai người, đã sớm bị vung ra một cây số bên ngoài. . .

Ba người nhất thời mống bức.

Giang Sở Sở một mặt chấn kinh, nửa ngày sau mới nói:

"Không thể nào, cái này Lý Duy ban đầu lái xe cũng lợi hại như vậy sao. . . Hắn sẽ không phải thật sự là chạy Quán Quân đi thôi "

Trần Ngừ Hàm trong lòng căng thẳng.

Tuy nhiên nàng không hiểu đưa xe, nhưng cũng chậm chậm cảm thấy Lý Duy thật không thể tin chỗ, ngoài miệng lại vẫn ngạo kiều nói ra:

"Cùng ta lại có quan hệ gì "

Mở đầu mình ngái đồng dạng cảm thấy thật không thể tin.

Một người làm sao có thể tại thô kệch bóng rổ, cao nhả đàn dương cầm, thậm chí đốt tiền đưa xe ba cái lĩnh vực toàn bộ đỉnh phong đâu?

Cái này căn bản là quái vật đi!

Trong lòng nghĩ như vậy lấy, ngoài miệng lại là khịt mũi coi thường:

"Bất quá dân liễu mạng thôi, yên tâm đi Ngừ Hàm, có Hoàng tiên sinh hộ tống, lần này Quán Quân tuyệt đối là Cao Nghệ Phạm vật trong bàn tay!"

...

Lý Duy tiếp tục hấn vượt qua hành trình.

Càng là hướng phía trước, xe cũng lại càng ít, hấn mở cũng liền càng thuận, như vậy liền có thể không trở ngại chút nào gia tốc, thậm chí càng nhanh vượt qua.

Rất nhanh, tại trước mặt hấn cũng chỉ còn lại có không đủ mười đài đua xe.

Bên trong trừ Cao Nghệ Phàm cái này nghiệp dư cao thủ bên ngoài, ta đều là chức nghiệp tay đua xe, trôi đi kỹ thuật cũng đều là nhất đẳng, Lý Duy truy đuổi cũng có chút khó khăn.

Tốt tại phía trước đến trong phạm vi điểm mấu chốt ——

Cứu Chuyển đại quanh co!

"Ồ đây cầm tới thứ nhất đi."

Nghĩ như vậy, Lý Duy tiếp tục thôn vắn thổ vụ, vẫn như cũ không có không giảm tốc độ, trực tiếp tốc độ cao nhất tiến vào khúc ngoặt.

Hấn xe tuy nhiên phá, nhưng trôi đi tư thái lại cực kỳ hoàn mỹ, lộ tuyến cũng cắt rất chuẩn, rất nhanh liền từ một đài cải tiến kiểu mới Toyota 86 bên cạnh, ưu mỹ lướt qua qua.

.

Lúc này hấn còn không có ý thức được, điều khiển đài này Toyota 86 lái xe, chính là trước kia lặp đi lặp lại nghe được Siêu Cấp Tân Nhân ——

Hàn lạnh.

Không phải Hàn Hàn, là Hàn lạnh.

Hàn lạnh cùng Lý Duy niên kỷ tương tự, là năm gần đây Hoa Hạ đua xe giới từ từ bay lên Siêu Tân Tinh - Supernova, nhiều lần đánh vỡ ghi chép, các loại giải thưởng nắm bắt tới tay mềm, được xưng là Tiểu Hàn lạnh.

Bình thường mở 86 người đều tưởng tượng lấy chính mình là Takumi Fujiwara.

Hàn lạnh cũng không ngoại lệ, thậm chí hấn còn tại 86 trên thân xe dán [Fujiwara đậu hũ cửa hàng] thiếp giấy, nghiêm chỉnh một bộ thâm niên anime mê.

Mà lại theo Lý Duy, Hàn lạnh kỹ thuật lái xe cũng là cực kỳ tiếp cận Fujiwara tồn tại, trên đường đi các loại phong tao trôi đi, chi là trở ngại mã lực, chuyển xuất phát lại dựa vào sau, trên đường đi vượt qua vô số, hiện tại mới hàng tại vị trí này. . .

Hàn lạnh lái xe có cái thói quen, cũng là xưa nay không nhìn kính chiếu hậu, một đường hướng phía trước mở, càng đến đường rẽ bên trong, các loại quán tính trôi đi, lười biếng tự tin biểu lộ, đơn giản cùng Takumi Fujiwara như lúc ban đầu một triếp.

Giờ phút này ——

Tại Hàn lạnh phía trước, có một đài bạo đối Audi RS tam, xoát ra 700 thốt khủng bố mã lực, một đường phun đen nhánh khói đặc hối hã trôi đi lấy.

Nhưng mà Hàn lạnh lại căn bản khinh thường một chú ý:

"Ha ha, như người loại này trôi đi quá sơ cấp, nhìn ta quán tính trôi đi!"

Quả nhiên, tại Hàn gió lạnh tao thao tác dưới, một cái quán tính vung đuôi hồi hã xẹt qua S chỗ ngoặt, từ trong đường sát trước xe kính chiếu hậu, bay ra một đạo mỹ lệ đường vòng cung.

Hưng phấn phía dưới, Hàn lạnh không khỏi quay kiếng xe xuống, hướng sát vách Audi RS tam hô:

"Ta là Takumi Fujiwara!"

Lại không nghĩ, đúng lúc này ——

Một đạo khác lười biếng thanh âm, từ càng bên trong làn xe thăm thẳm truyền tới:

"Ta là cha người."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Điều là ảo giác

Hàn Lãnh sững sốt.

Phảng phất toàn bộ thế giới trong nháy mắt đứng im.

Trong đầu không ngừng vang trở lại câu kia "Ta là cha ngươi" . . .

Chính mình nhập hành năm năm, còn chưa bao giờ qua một lần, dù là một lần, tại đường rẽ bên trong bị người vượt qua kinh lịch, lại càng không cần phải nói tại chính mình sử xuất quán tính trôi đi về sau!

Dù vậy, vẫn là bị siêu. . .

Nên cỡ nào bạo lực pháo cỡ nhỏ, nên vũ trang đến loại trình độ nào đường rẽ máy móc, nên là loại nào nghịch thiên đường rẽ kỹ thuật, tài năng tại S chỗ ngoặt bên trong vượt qua chính mình 86

Hàn Lãnh hai mắt vô thần, ngốc trệ nghiêng đầu đi. . .

Nhất thời chấn động tinh!

Không có pháo cỡ nhỏ.

Không có cực hạn thấp nằm sấp. . .

Không có đường rẽ máy móc. . .

Không có chuyên nghiệp lái xe. . .

Chỉ có một đài dán "Chuyên tu hành lang rì nước" quốc sản mì sợi, 5 lạng hồng quang.

Mà tại 5 lạng hồng ánh sáng bên trong, một cái ngậm thuốc lá thôn vân thổ vụ nhân tàn thanh niên, chính lấy một loại tràn ngập Phụ Ái cùng ngợi khen biểu lộ nhìn lấy hắn.

"Ảo giác, điều là ảo giác. . ."

Một khắc này, phảng phất thế giới đã điên cuồng, toàn bộ chân trời phiêu đảng Từ Thần thanh âm.

Ta là cha ngươi. . .

Là cha ngươi. . .

Cha ngươi. . .

Cha. . .

Hắn đột nhiên minh bạch câu nói này hàm nghĩa.

Nếu như đem tự mình nhìn làm là Takumi Fujiwara lời nói, như vậy chính mình cha chẳng phải là ——

Fujiwara Bunta!

Nếu như trước mắt người thanh niên này, có thể làm được tại đường rẽ Trung Siêu càng chính mình 86, như vậy người này kỹ thuật lái xe tuyệt đối không thua Fujiwara Bunta —— không thua cái này truyền thuyết trung hoà Nghệ Hồng trôi đi chi thần [nhà băng đất khuê thành phố] nổi danh anime Xe Thần.

Ngươi thật đúng là cái cha a!

Thừa dịp Hàn Lãnh mộng bức trong nháy mắt, Lý Duy hồi hà vung đi qua.

Hàn Lãnh dù sao cũng là xe bình người trọng điểm chú ý Siêu Cấp Tân Nhân, chur vị xe bình người giờ phút này cũng chú ý đến trận này vượt qua.

"Liên Siêu Tân Tinh - Supernova Hàn Lãnh đều bị siêu sao "

"Ta nhớ không lầm lời nói, đây là Hàn Lãnh lần thứ nhất tại đường rẽ bên trong bị vượt qua a!"

"Không không, có phải hay không chỗ nào lầm cái gì sẽ không phải là Hàn Lãnh phát huy thất thường đi "

"Có thể hẳn rõ ràng đang vượt qua a, tại chắc chắn nhất vượt qua điểm bị người khác vượt qua, chuyện này với hẳn là cái đả kích rất lớn đi, hi vọng hẳn có thể tỉnh lại."

Nhưng khi mọi người nhìn kỹ, lại là 5 lẳng hồng ánh sáng vượt qua Hàn Lãnh 86, chúng xe bình người kinh ngạc kém chút từ trên phi cơ trực thăng nhảy xuống.

"Sao, làm sao có thể "

"Đây thật là đài xe tải sao "

"Cái này mở xe tải gia hỏa có có chút tài năng a!"

"Hàn Lãnh sợ là sẽ không tỉnh lại, nếu như người bị một đài xe tải tại sở trường nhất đường rẽ Trung Siêu, người có thể tỉnh lại "

"Không đơn giản, đài này 5 lẳng hồng ánh sáng cải tiến không đơn giản, tuy nhiên mã lực đề bạt không lớn, nhưng là giảm xóc, phanh lại, thậm chí tay lái khẳng định đều đi qua một lần nữa điều giáo, nếu không không có khả năng làm ra loại trình độ này trôi đi. . ."

"Dù sao cũng là Diệp Lam tiểu thư tự mình mời, đương nhiên không đơn giản, Diệp Lam tiểu thư chỉ sợ là tại trận tiếp theo đại cờ a."

"Chỉ tiếc phía trước là Hoàng Dực Đạt cùng Cao Nghệ Phàm trấn giữ người đứng đầu hàng binh, tối nay, hạ mình núi chỉ sợ là một trận gió tanh mưa máu."

Quả nhiên, ngay tại xe bình người nói chuyện vài phút bên trong, Lý Duy tại [Cừu Chuyển đại quanh co] bên trong, lại liên tục vượt qua hơn mười người!

Phía trước là sau cùng một vòng, mà đua xe cũng chỉ còn lại có hai đài ——

Cao Nghệ Phàm Bảo Mã-BMW 1M, cùng Hoàng Dực Đạt Mazda MX-5!

Hai xe một trước một sau, cơ hồ cũng là sánh vai cùng.

Chỉ cần đằng sau có xe muốn siêu việt hai người, bọn họ liền lập tức cướp đường ngăn cản, lẫn nhau lướt ngang phối hợp, căn bản không cho phía sau xe bất luận cái gì vượt qua thời cơ.

Hai người trên xe còn mở bộ đàm, tùy thời câu thông chiến thuật.

"Còn không đuổi kịp tới sao Hàn Lãnh tiểu tử này có tiếng không có miếng a!"

"Không có đâu cao ít,

Tiểu tử này am hiểu trôi đi, tại đoạn này Cừu Chuyển đại quanh co liên tục đường rẽ bên trong, có lẽ hẳn còn có một chút như vậy thời cơ, đáng tiếc một khi qua cái thôn này, Hàn Lãnh nghĩ lại tiếp cận chúng ta, liền cơ bản không đua."

"Nói cách khác, chúng ta qua cuối cùng này khe cong liền có thể sớm chúc mừng."

"Chờ một chút cao ít, có xe —— "

Đúng lúc này, một đạo yếu ớt đèn xe bỗng nhiên xuất hiện tại Hoàng Dực Đạt kính chiếu hậu bên trên.

Hoàng Dực Đạt nhất thời mộng bức. . .

Bất luận cái gì đua xe đều khó có khả năng có như vậy yếu ớt ánh đèn, này ánh đèn như huỳnh như lửa, thậm chí nhìn kỹ lại đều có thể nhìn thấy rõ ràng thân xe.

"5. . . 5 lăng hồng ánh sáng "

Cao Nghệ Phàm chỉ sá cười một tiếng:

"Ngươi nói đùa cái gì đâu?"

Hoàng Dục Đạt đồng dạng không thể tin được chính mình con mắt, dò dẫm đáp:

"Ảo giác, đều là ảo giác. . ."

Cao Nghệ Phàm tâm bên trong một cái giật mình.

5 lăng hồng quang. . .

Chẳng lẽ. . .

Giờ khắc này, Cao Nghệ Phàm phảng phất nhớ lại tại âm nhạc hội bên trên bị Lý Duy chi phối hoảng sợ!

"Khác ảo giác a, tiểu tử này thường xuyên bật hack, chúng ta tranh thủ thời gian khép lại!"

Lại không nghĩ, đúng lúc này ——

Lý Duy đóng lại đèn xe!

Đây là (INITIAL D) Đệ Nhị Bộ bên trong, Takumi Fujiwara bằng hiệu động tác, tắt đèn vượt qua đại pháp, chính thích hợp tại buổi chiều đèn đường tối tăm tình huống dưới vượt qua.

Đối ban đêm đưa xe tới nói, lái xe chủ yếu lấy kính chiếu hậu bên trong đèn sáng đến suy đoán phía sau xe, mà không phải tại dưới ánh đèn đường mờ mờ qua nhìn kỹ thân xe.

Giờ phút này Lý Duy đột nhiên tắt đèn, Hoàng Dục Đạt chỉ cảm thấy kính chiếu hậu bên trong bỗng dưng tối sầm lại, tăng thêm Lý Duy xe tải tiếng động cơ quá nhỏ, chợt nhìn phảng phất đằng sau căn bản là không có xe một dạng:

"Ta nói là ảo giác đi, đằng sau nào có xe "

Cao Nghệ Phàm cũng liếc mắt kính chiếu hậu.

Quả nhiên không có bất kỳ cái gì ánh sáng, cũng nghe không được tiếng động cơ âm

"Là ta lo ngại "

Cao Nghệ Phàm lúc này mới thở phào.

"Xem ra chúng ta có thể sớm chúc mừng "

"Chúc mừng cao thiếu ôm mỹ nhân về a!"

Ngay tại lúc hai người ta buông lỏng cảnh giác thời điểm ——

Lý Duy đèn xe đột nhiên sáng lên, lấy cũ nát, cồng kềnh xe tải thân xe, trong nháy mắt cắt vào Cao Nghệ Phàm cùng Hoàng Dục Đạt hai xe ở giữa, trong nháy mắt đã vượt qua trước xe một đầu, cũng lấy một đoạn hoàn mỹ đường vòng cung, tợ tựa vung đi qua.

"Cái gì !"

Cao Nghệ Phàm hai người ngồi tại thấp bé trong xe thể thao, ngẩng đầu nhìn phía trước cao cao xe tải, phảng phất nhìn thấy một đạo tựa như tia chớp dòng lũ sắt thép.

"Lý Duy ! !"

"Làm sao có thể —— "

Cao Nghệ Phàm hai mắt ngưng trệ, trong mắt kinh hãi như gặp thiên cự lăng.

Không có khả năng!

Làm sao có thể

Một dải 5 lăng hồng ánh sáng là tuyệt đối sẽ không luyện được loại xe này kỹ!

Cái này Lý Duy đến là thần thánh phương nào, làm sao có thể đồng thời tinh thông bóng rổ, đàn dương cầm cùng đua xe

Đó căn bản không hợp Logic!

Hoàng Dục Đạt cũng là mồ hôi đầm đìa.

Tại hơn hai mươi năm đua xe kiếp sống bên trong, thấy qua vô số quạt khò Siêu Tân Tinh - Supernova, cuối cùng đều đổ vào chính mình tay lái dưới, mình tại các giải đấu lớn đường bên trong, lưu lại hậu nhân khó có thể vượt qua ghi chép, nhưng hôm nay, lại tại đường rẽ bên trong bị một đài 5 lạng hồng chỉ cho siêu việt. . .

Cái này mẹ nó là sắp biến thiên a!

.

Sau một lát, Cao Nghệ Phàm dẫn đầu tỉnh táo lại:

"Lão Hoàng, !"

Hoàng Dục Đạt chà chà mồ hôi, cái này mới hồi phục tinh thần lại, lập tức một chân chân ga đến, trên mặt lộ ra một vòng trước đó chưa từng có hàn quang:

"Tiểu tử, sẽ không để cho ngươi đạt được!"

Rời đi đường rẽ về sau, hai chiếc xe mở đủ mã lực, toàn lực đuổi theo.

. . .

Mà tại một bên khác.

Lão Chủ quản Vương Trung gặp Lý Duy chạy đến thứ nhất, trong lòng sớm đã nhiệt huyết sôi trào, đối tiểu thư phán đoán quả thực là đầu rạp xuống đất, lập tức cho Diệp Lam gọi điện thoại báo tin vui.

"Tiểu thư ngài nhìn thấy sao "

"Làm sao "

"Ngài mời xe tải vọt tới đệ nhất!"

"Ngài thật sự là mắt sáng như đuốc, bộ kia xe tải đã vọt tới đệ nhất!"

"Phốc —— ta lập tức đến!"

.

Người xem đồng dạng sôi trào lên.

"Quá bất khả tư nghị!"

"Hôm nay thật sự là không uổng công, tựa như là tại mở Need for Speed, lại như là đang nhìn (tốc độ cùng kích thích hoặc là chuẩn xác hơn nói, đơn giản cũng là đang nhìn (INITIAL D)!"

"Đến đi qua như thế nào cái tiền, mới có thể khiến đến một đài xe tải, bộc phát ra loại này năng lượng "

"Ngươi không thấy được a, đài này xe tải chỉ là xoát ECU mà thôi, động cơ căn bản không đổi, nói đến vẫn là người —— "

"Không, đây không phải là người, đó là Thần, xe mới Thần!"

"Lão. . . Lão tài xế!"

.

Trần Ngừ Hàm ba người từ khi Cổ Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng lạc hậu về sau, liền không còn quan tâm hai người, mà chính là mở ra xe ngắm cảnh, một đường gia tốc hướng về phía trước, từ đồng hành Trực Đạo đuổi kịp Cao Nghệ Phàm các loại hàng phía trước đua xe.

Giờ phút này, gặp Lý Duy tại Cừu Chuyển đại quanh co bên trong liền siêu hơn mười người, cuối cùng nhất cử lên đến hạng nhất về sau, ba người không không kinh hãi không thôi.

Riêng là mở đầu mình ngái, đơn giản không lựa lời nói, nói lên mê sảng:

"Cái gì đó gia hòa này hoàn toàn điên, toàn bộ đường rẽ bên trong bánh xe căn bản cũng không có chuyển, hoàn toàn là một đường lướt qua qua, như vậy căn bản là vi quy!"

Giang Sở Sở hơi hơi một mồ hôi, ở một bên yếu ớt vạch:

"Trung tỷ. . . Cái kia giống như gọi trôi đi ai."

Mở đầu mình ngái tiếp tục mê sảng nói bậy:

"Ta biết gọi trôi đi, nhưng người khác tung bay một hồi, mở một hồi, hấn một đường tất cả tung bay, như vậy không phải rất nguy hiểm a, người nhìn người khác không có cách, đành phải để hấn tới."

Giang Sở Sở đành phải nói sang chuyện khác:

"Xem ra cái này Lý Duy quả nhiên là hướng về phía Quán Quân qua nha. . . Hấn có thể hay không cũng giống như Cao Nghệ Phàm, cầm ngàn vạn xe sang trọng hướng Ngừ Hàm thổ lộ đâu?"

Trần Ngừ Hàm một mặt hơi hờn, ở sâu trong nội tâm lại dâng lên một tia thẹn thùng:

"Sở Sở các người nói mò gì đâu!"

.

Một bên khác.

Diệp Lam đem Cameras hoán đổi đến Lý Duy trên thân.

Nhìn qua này nhất kỳ tuyệt trần xe tải, Diệp Lam tròn vẹn sừng sờ có mười giây đồng hồ.

Chỉ cảm thấy thế giới này quá bất khả tư nghị!

Nhưng là nghĩ lại, xế chiều hôm nay Lý Duy cứu nằng lúc, cũng là mở ra xe tải, sát xe tải trôi đi, sừng sờ đem chính mình Lamborghini chen về phải làn xe, toàn bộ quá trình có chút sai lầm, cơ bản liền sẽ xe hư người chết. . .

Mình cùng Lý Duy vốn không quen biết, nếu như không phải có tuyệt đối nắm chắc, Lý Duy cũng quả quyết sẽ không ở dưới tình huống đó cứu chính mình.

"Xem ra là ta đánh giá thấp hấn, như vậy kỹ thuật đã viễn siêu Hàn Lãnh cùng Hoàng Dực Đạt, nếu là có hấn tọa trấn, Hồng Diệp đội xe khẳng định biết chế bá cả nước!"

Đúng lúc này ——

Diệp Lam bỗng nhiên sắc mặt trì trệ.

Tại một chỗ đường rẽ lối vào, Hoàng Dực Đạt lái Mazda MX-5, nổi điên giống như hướng về phía trước phi nước đại, từ khía cạnh bỗng nhiên vọt tới Lý Duy xe tải!

"Nguy hiểm!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Quyền quý trong vòng thật loạn

Một đạo khăn cấp động cơ gào thét từ bên tai truyền đến. . .

Lý Duy liếc mắt kính chiếu hậu, trong mắt hơi hơi phát lạnh, tranh thủ thời gian phanh lại đến, trong nháy mắt một cái 360 độ hướng vào phía trong khán đài trôi đi, lại trực tiếp nguyên địa chuyển nguyên một vòng, từ đó sát Mazda MX-5 kính chiếu hậu, mạo hiểm né tránh đi qua.

"Làm sao có thể !"

Hoàng Dực Đạt ánh mắt trì trệ, tốc độ cao nhất dốc sức cái khoảng không.

Mất thấy xe liền muốn xông ra rào chắn, đành phải đi theo khán đài thẳng xe, dồn sức đánh tay lái, đáng tiếc xe vẫn hướng bên đưng vào rào chắn ——

Thình lình lật xe.

Mà ở một bên, Cao Nghệ Phàm Bảo Mã-BMW 1M phi tốc đuổi theo, trong nháy mắt vượt qua tốc độ xe hàng là 0 Lý Duy, cùng lật xe bỏ thi đấu Hoàng Dực Đạt.

Hoàng Dực Đạt khập khiễng từ khí nang bên trong leo ra, nhìn qua phi tốc đi xa Bảo Mã-BMW 1M, trong mắt tràn đầy nước mắt, nghĩ thầm

"Cao ít, ta chỉ có thể giúp người đến nơi này."

.

Người xem không rõ ràng cho lắm.

Chỉ có Diệp Lam cùng số ít biết nội tình xe bình người, nhất thời hiểu được —— Cao Nghệ Phàm là quyết tâm muốn cầm cái này Quán Quân!

Diệp Lam trầm mặc không nói.

Nàng đối Cao Nghệ Phàm cái này biểu ca cũng là rất bất đắc dĩ.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận, nàng cũng có thể hiểu được, dù sao Cao Nghệ Phàm vì truy cầu Tâm Di nữ nhân, quyết tâm muốn cầm Quán Quân cũng là tình có thể hiểu, chỉ là tại đường rẽ cửa vào sử xuất như vậy va chạm động tác, hơi không cẩn thận, thế nhưng là thực biết chết người a!

Cũng may Lý Duy kỹ thuật lái xe Thần, tại loại này tình huống khẩn cấp dưới, lại có thể dùng một đài xe tải, làm ra nguyên địa 360 độ trôi đi động tác, hoàn mỹ hóa giải tình hình nguy hiểm

"Đưa xe giới chỉ sợ sắp biến thiên."

...

Lý Duy cũng thoáng bị kinh ngạc.

Hoàng Dực Đạt là không muốn sống sao

Mà tại sự cố phát sinh sau hai mươi giây bên trong, bao quát Cao Nghệ Phàm cùng Hàn Lãnh ở bên trong, đã có mấy người vượt qua Lý Duy.

Mặc dù lớn khái cũng có thể nghĩ đến bên trong âm mưu, nhưng Lý Duy cũng để ý —— chỉ là Cao Nghệ Phàm, để hấn ba mươi giây lại như thế nào

Chỉ là người này thực sự có chút không từ thủ đoạn, về sau có thể phải chú ý.

Hiện tại xe vừa mới qua trong phạm vi, phía trước còn có bó lớn lộ trình đuổi theo.

Lý Duy giờ phút này tâm tính, giống như quân lâm hạ mình núi đua xe Chi Vương, McLaren P1 sớm đã là trầm vật trong bàn tay, trầm không cho, ai cũng đoạt không đi!

Giờ phút này gặp Hoàng Dực Đạt cũng không lo ngại, Lý Duy một lần nữa đốt lên một điều thuốc, lại đập cần ga một cái, một lần nữa gia tốc bỏ tiến đường rẽ!

.

Sau đó, Lý Duy một đường tốc độ cao nhất xông vào, các loại quán tính trôi đi, các loại phong tao trượt, phăng phất cùng hấn năm đó chơi đua xe trò chơi một dạng, một mực án lấy chân ga khóa không buông tay, lại phăng phất tại trên đại dương bao la chèo thuyền, căn bản không dựa vào mái chèo, toàn bộ nhờ sóng.

Rất nhanh, Lý Duy lần nữa vượt qua các đại cao thủ, sau cùng chỉ còn lại có Hàn Lãnh cùng Cao Nghệ Phàm hai người, mà tại phía trước, cũng là được xưng là [từ vong đường rẽ] ——

Sau cùng quyết chiến điểm!

Tại [từ vong đường rẽ] bên trong, đường rẽ chẳng những ngắn nhỏ gấp rút, mà lại lộ diện liên tục thượng hạ ba động, căn bản không thể lấy phương

thức bình thường trôi đi, bình quân tốc độ xe phổ biến 10 km trở xuống, sắp tiếp cận người trưởng thành đi bộ tốc độ, đơn giản cũng là tàn phá lái xe linh hồn tồn tại, có thể xưng nhức nhích!

Cao Nghệ Phàm tuy nhiên đối Lý Duy buông lỏng cảnh giác, nhưng là Hàn Lãnh thực lực không thể khinh thường, mình tùy thời đều có bị vượt qua khả năng, thế là cẩn rằng lấy 20 km tiến chỗ ngoặt.

Hàn Lãnh đã thấy Cao Nghệ Phàm đuôi xe, nhất thời cảm thấy cơ hội tới, phảng phất nhìn thấy Quán Quân đang hướng về mình ngoắc, lợi dụng càng nhanh 30 km tiến vào khúc ngoặt.

Lý Duy tiến vào khúc ngoặt thời điểm, liền hai bóng dáng đều không nhìn thấy, thế là vẫn như cũ tốc độ cao nhất trôi đi tiến vào khúc ngoặt, tốc độ xe càng là tiếp cận 100 km!

Nếu như là bình thường trôi đi, Lý Duy như vậy tốc độ tại tử vong đường rẽ bên trong, hoặc là cắt cánh đụng núi, hoặc là xông ra rào chắn.

Cân nhắc từng tới cái này liên tục chỗ ngoặt rất nhanh liền đến điểm cuối, Lý Duy cũng không quan tâm lốp xe hao tổn, liền xuất ra (INITIAL D) bên trong Takumi Fujiwara tuyệt kỹ ——

Khe nước chạy phương pháp!

Nghĩ như vậy đến,

Lý Duy trực tiếp đem tay lái hướng bên cạnh ngọn núi rẽ ngang, khiến cho trái bánh sau trượt vào trong rãnh thoát nước.

Hạ mình núi rãnh thoát nước tu so thu Danh Sơn chính tề nhiều, Lý Duy cái này trượt đi, xe bánh trước vững vàng kẹt tại trong rãnh thoát nước.

Sử dụng khe nước mang đến hướng bên lực, Lý Duy lấy 100 mã tốc độ, hoàn thành 60 độ góc nhọn đường rẽ cực hạn trôi đi, lập tức trượt ra đến, sử dụng ra chỗ ngoặt khe nước chạy phương pháp, chuyển hướng một bên khác.

Hoàn mỹ!

Trên thực tế, đây là hạ mình núi trên đường đua lần thứ nhất xuất hiện khe nước chạy phương pháp!

Tại Hoa Hạ, rất nhiều người cho rằng khe nước chạy phương pháp chỉ là Manga cổ sự, nói mơ giữa ban ngày, bởi vậy không có mấy người chánh thức đi luyện tập loại này chạy phương pháp, có thể thuần thục nắm giữ càng là Phụng Mao Lân Giác.

Coi như nắm giữ khe nước chạy phương pháp, có cũng bởi vì yêu quý xe không có rất ít nếm thử, càng tại hạ mình sơn trường đạt 36 cây số trên sơn đạo, trên cơ bản sử dụng bình thường đường rẽ kỹ thuật liền đã phân ra thắng bại, có rất ít trận đấu có thể kịch liệt như thế, nhất định phải tại cái cuối cùng đường rẽ quyết thắng thua.

Bởi vậy khi Lý Duy lần thứ nhất tại hạ mình núi sử dụng khe nước chạy phương pháp lúc, người xem hoàn toàn sôi trào, liền Diệp Lam cùng xe bình người đều hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

"Làm sao có thể "

"Trên đời này thật có khe nước chạy phương pháp a!"

"Xem ra hiện thực so Manga còn muốn đặc sắc nha!"

"Ta còn là lần đầu tiên ở trong trận đấu nhìn đến như thế tuyệt kỹ!"

"Đơn giản vô pháp tượng tượng, lại là một đài xe tải làm ra loại động tác này!"

"Dùng nhỏ như vậy trục bánh xe. . . Ta phảng phất nghe được xe tải xe xác cùng khe nước bên cạnh mặt đất tiếng ma sát âm!"

"Người này tuyệt đối không đơn giản a, vô luận người này có thể hay không cảm tới Quán Quân, Hoa Hạ đua xe giới, chỉ sợ muốn từ hôm nay trở đi thời tiết thay đổi."

.

Phía trước, là tử vong đường rẽ đếm ngược cái thứ ba tiểu chỗ ngoặt, lộ diện tuy nhiên chật hẹp, nhưng là tầm mắt khoáng đạt, mặt đất bằng phẳng, chính thích hợp trôi đi vượt qua.

Hàn Lãnh nhìn thẳng phía trước Cao Nghệ Phàm Bảo Mã-BMW 1M, khóe miệng hiện ra một tia cười lạnh.

Chỉ gặp hần tìm đúng thời cơ, thêm đủ mã lực, một cái quán tính trôi đi, lấy 50 km tốc độ lướt qua qua, từ trong dây sát Cao Nghệ Phàm Bảo Mã-BMW 1M, vững vàng vượt qua qua.

Vượt qua lúc mở cửa sổ tổn hại người, là Hàn Lãnh băng hiệu thói quen.

Giờ phút này mắt thấy muốn xếp số một, tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Thế là mở cửa sổ hô:

"Thật xin lỗi, McLaren là ta."

"Phốc —— "

Cao Nghệ Phàm nghìn tính vạn tính, thật vất vả giải quyết Lý Duy cái này đối thủ khó dây dưa, không nghĩ tới lại bị Hàn Lãnh tiểu tử này nhặt nhanh chỗ tốt, tức giận tới mức cắn răng.

Nhưng mà đúng lúc này, chợt nghe một thanh âm quen thuộc, phảng phất mang theo mùi khói, cách Hàn Lãnh 86, thăm thẳm truyền tới.

"Há, có đúng không "

Hàn Lãnh hai mắt trì trệ, phảng phất nhớ lại bị câu kia "Ta là cha ngươi" chỗ chi phối hoảng sợ, bỗng dừng quay đầu nhìn lại.

Quả nhiên, một đạo màu xám bạc dòng lũ sắt thép, sát 86 kính chiếu hậu, như Dove Chocolate đồng dạng toả lựa thối qua qua.

"Làm sao có thể, Nội Đạo căn bản không có không gian!"

Bỗng nhiên, Hàn Lãnh nhìn lấy trước mắt xe tải mang theo nghiêng thân xe, trong nháy mắt nghĩ đến cái gì, trong lòng chấn động mạnh một cái, trong đầu oanh minh không thôi:

"Chẳng, chẳng lẽ là. . . Trong truyền thuyết khe nước chảy phương pháp !"

.

Trở lại thứ nhất về sau, Lý Duy không ngừng cố gắng.

Ở sau đó đường rẽ bên trong, hắc thủy chung lấy 60 km đồng đều nhanh, dọc theo khe nước một đường trượt ra qua, rất nhanh liền xông qua điểm cuối đây.

Mà Hàn Lãnh cùng Cao Nghệ Phàm mưu đủ khí lực, tối đa cũng chỉ mở ra 40 km, coi như điểm cuối trước có một đoạn thật dài đường thẳng, cũng chỉ có thể ăn xe tải bụi, tại cái kia đạo ngân sắc sắt thép bóng tối dưới, hai người giành giật từng giây xông qua điểm cuối đây!

Hàn Lãnh thứ hai.

Cao Nghệ Phàm thứ ba.

Pháo mừng phóng lên tận trời.

Pháo hoa tràn ra chói lọi đĩa tuyến.

.

Người xem hoàn toàn sôi trào.

"Kỳ tích a!"

"5 lạng hồng ánh sáng muốn bán hết!"

"Đơn giản so Hollywood Đại Phiến còn đặc sắc!"

"Trên Internet cái kia tiết mục ngăn nguyên lai là thật —— tối hôm qua ta tại thu Danh Sơn bại bởi một cỗ 5 lạng hồng ánh sáng, hắc dùng quán tính nhẹ nhàng di chuyển bề cua, hắc rất xe nhanh, ta chỉ thấy hắc có cái chuyên tu nhà lầu ri nước băng hiệu, nếu như biết hắc là ai lời nói, làm phiền các ngươi nói với hắc âm thanh, tuần lễ sáu muộn, ta lại ở thu Danh Sơn chờ hắc."

"Đêm nay cũng là hạ minh núi kỳ tích đêm!"

.

Thậm chí có Giới Điện Ảnh bằng hữu, trước tiên chạy tới tiếp xúc Lý Duy:

"Lý tiên sinh, ngài có hứng thú hay không đem đêm nay trận đấu đập thành điện ảnh "

"Không hứng thú."

"Có thể bởi ngài đến diễn viên chính, đương nhiên không có ngài diễn viên chính lời nói, chúng ta cần phải hoa mún tiền khổng lồ tới làm đặc hiệu."

"Không hứng thú."

"Người hẳn phải biết chúng ta ước đạt điện ảnh tại Giới Điện Ảnh thực lực, chúng ta có thể cho ra một cái để người vô pháp cự tuyệt giá cả."

"Không hứng thú."

"Chúng ta sẽ cho ngài phối hợp trong nước đình cấp nữ minh tinh, còn sẽ có đặc sắc Giường Hí."

"Cái này. . . Vẫn là không hứng thú."

"Không riêng gì bộ phim bên trong, bộ phim bên ngoài chúng ta cũng sẽ cực lực tác hợp các người, trừ chế tạo lời đồn, ngài còn có thể tự thể nghiệm so bộ phim bên trong càng đặc sắc Giường Hí."

"Quyền quý trong vòng thật loạn."

"Thế nào, lần này có tình thú đi."

"Không hứng thú."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Hạ Minh xe giường Thần

Hàn Lãnh đầu đầy mồ hôi, tuy nhiên không thể cảm tới thứ nhất, nhưng hắn đã xuất ra tốt nhất trạng thái, so thành tích quan trọng hơn là, hôm nay gặp được chánh thức đối thủ!

Tại Lý Duy đoạt giải quán quân về sau, hoàn toàn là hắn ngay đầu tiên tiến lên nắm tay chúc mừng.

"Hôm nay nhìn thấy tiền bối kỹ thuật lái xe, thật sự là ta Hàn mỗ suốt đời may mắn."

Lý Duy bóp lấy thuốc lá thôn vân thổ vụ, mỉm cười gật gật đầu:

"Cô lên!"

Hàn Lãnh nhưng trong lòng nghĩ:

"Cho ta thời gian năm năm, ta tất siêu việt người!"

.

Cao Nghệ Phàm sắc mặt trắng bệch, nghiêng răng nghiêng lợi, kinh hãi, hoảng sợ, biệt khuất, phẫn nộ, đồng loạt phun lên đầu lòng, trong lòng ngũ vị tạp trần, chua cay không thôi. . .

"Lý Duy, lại là Lý Duy!"

Mỗi một lần chăm chú chuẩn bị hoàn mỹ tỏ tình, đều bị loạn nhập Lý Duy cho quấy nhiễu, chính mình sở hữu am hiểu đồ vật, cuối cùng đều bị Lý Duy tên tiểu tử nghèo này cường chế một chút!

Gia hỏa này cũng là thượng thiên cho hắn phải tới khắc tinh sao

Gia hỏa này rõ ràng rất điệu thấp, vì cái gì chính mình nhất định phải qua trâu chọc hắn đâu?

Cao Nghệ Phàm lại hối hận vừa hận, trong nháy mắt giận không kiềm được, một chân bỗng nhiên đá vào trên cửa xe.

Cái gì cầu thí đàn dương cầm!

Cái gì cầu thí đua xe!

Liền một cái người nghèo đều chơi không lại!

Hết thấy đều là hư ảo, chỉ có kim tiền là thật, chỉ có quyền lực là thật, chỉ có gia tộc tích súc là thật, liền liền đứng ở cả nước đua xe đỉnh điểm Hoàng Dực Đạt đều muốn gọi ta một tiếng cao ít, người nhỏ nhỏ Lý Duy tại ta Cao Nghệ Phàm trước mặt tính là thứ gì

Không đợi tiếp xuống lễ trao giải, Cao Nghệ Phàm trực tiếp mở xe rồi đi Hạ Minh núi.

"Lý Duy người chờ đó cho ta, ta sẽ để cho người mình bạch cái gì gọi là chánh thức khủng bố!"

.

Sở hữu lái xe đến điểm cuối về sau, quốc tế sườn dốc thi đấu theo lời mời chính thức kết thúc.

Lý Duy thành tích cuối cùng là 35 phút đồng hồ cả, đối Thành Quân nhanh cũng là 6 1.7 km, đánh vỡ năm năm trước từ Hoàng Dực Đạt chạy ra 59. Tam km đồng đều Tốc Ký ghi chép —— đáng nhắc tới là, đây là từ một đài xe tải, giữa đường xảy ra tai nạn xe cộ tình huống dưới hoàn thành.

Lại không nghĩ Lý Duy lại lắc đầu:

"Miễn cưỡng đánh vỡ đường đua ghi chép, thật là mất mặt cảm giác. . ."

Người xem hoàn toàn sôi trào.

"Xe tải đánh vỡ xe đua ghi chép. . ."

"Xác định không phải đang nằm mơ sao "

"Nào có khoa trương như vậy mộng!"

.

Trần Ngừ Hàm nhìn qua đi xa Cao Nghệ Phàm, trong lòng cũng không thoải mái, nhìn nhìn lại bị bảy người chen chúc khó mà tiếp cận Lý Duy, nhất thời trăm mối cảm xúc ngôn ngang, không biết nên nói cái gì là tốt.

Lập tức cùng Giang Sở Sở cùng mở đầu mình ngải cùng một chỗ, qua cho Cố Siêu hai người đưa đồ uống cùng khăn mặt.

Lần tranh tài này bên trong, Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng phân biệt xếp tại 69 cùng 72 tên, cân nhắc đến hai người chưa cải tiến làm xe cùng non nớt kỹ thuật lái xe, cái thành tích này thực cũng không tính quá kém, chỉ ít vượt qua hai người lúc trước mong muốn.

Cố Siêu khó được hưng phấn lên, hưng phấn quên mất Lý Duy mang đến cho hắn không vui, giờ phút này bó lớn lau mồ hôi, miệng lớn rót lấy đồ uống, tựa như lơ đãng theo miệng hỏi:

"Cao Nghệ Phàm đoạt giải quán quân sao "

Tràng diện nhất thời yên tĩnh.

Nửa ngày về sau, mở đầu mình ngải mới xụ mặt, lạnh giọng đáp:

"Không có."

Thôi Hiểu Hùng hơi nghi hoặc một chút:

"Cái đó là. . . Hoàng tiên sinh "

Mở đầu mình ngải:

"Không có."

Thôi Hiểu Hùng bừng tỉnh đại ngộ:

"Nguyên lai là Hàn Lãnh a, Hàn Lãnh lần này ngu bức đại phát, lại giẫm lên Hoàng tiên sinh cùng Cao Nghệ Phàm bên trên, thật sự là ghé con mới sinh không sợ cạp a, ta đã từng cũng nhìn qua hắn trận đấu, lúc ấy đã cảm thấy người này tiền đồ bất khả hạn lượng, quả nhiên, hôm nay rốt cục đạt được ước muốn, đáng tiếc, cũng là hủy Cao Nghệ Phàm một phen tâm tư."

Mở đầu mình ngải:

"Không, đoạt giải quán quân không phải Hàn Lãnh."

Thôi Hiểu Hùng chỉ cảm thấy kinh ngạc:

"Không phải Hàn Lãnh làm sao có thể trừ ba người bọn hắn còn có ai chẳng lẽ là, chẳng lẽ là. . . Chẳng lẽ là Hồng Diệp đội xe người trà trộn vào qua tấm màn đen,

Tuyệt đối là tấm màn đen!"

Trần Ngữ Hàm:

"Nói mò gì đâu?"

Giang Sở Sở:

"Là Lý Duy đoạt giải quán quân."

"Phốc —— "

Thôi Hiểu Hùng bật cười:

"Ha-Ha, ngươi còn nói ta nói mò, ta nhìn ngươi so ta càng nói mò."

Thôi Hiểu Hùng nói xong câu đó, mọi người nhất thời an tĩnh lại.

Thôi Hiểu Hùng chỉ cảm thấy có chút không đúng, quay đầu nhìn qua cách đó không xa bị bảy người chen chúc Lý Duy, phảng phất có một cái hỏa hồng bàn tay phiến tại trên mặt mình.

"Này này, không phải thật sự đi đừng dọa ta à, ta mới 2 tam tuổi, thụ không kinh hãi —— lấy gia hỏa này gia cảnh, làm sao lại đua xe đâu?"

Giang Sở Sở hơi có vẻ hưng phấn giải thích nói:

"Lý Duy trong phạm vi liền chạy thứ nhất, đáng tiếc bị đăng sau xe đụng ngừng, lại rơi xuống, sau đó không biết tại sao lại thứ nhất, tóm lại rất lợi hại bộ đáng."

Cố Siêu nhìn lấy mặt mày hớn hở Giang Sở Sở, sắc mặt khó coi, trong lòng không thoải mái.

Trần Ngữ Hàm tựa như nhìn ra chút manh mối, nhân tiện nói:

"Sở Sở ngươi bớt tranh cãi."

"A."

Mở đầu mình vẫn kiên trì đối Lý Duy một trăm năm không buông lỏng:

"Người lớn bao nhiêu gan, địa lớn bao nhiêu sinh, đua xe chung quy là dân liều mạng vận động, tính không được cái gì."

Giang Sở Sở trong lòng không phục, lại mở miệng hòng:

"Chỉ ít hắn kiếm lời đài xe xe a, các ngươi nói, Lý Duy chờ một lúc có thể hay không đem chiếc xe đưa cho Ngữ Hàm, nhờ vào đó thổ lộ đâu?"

Mở đầu mình ngại bừa bãi:

"Nếu như hắn hơi có chút nào tử, khẳng định biết đưa, bất quá chỉ là một đài xe sang trọng thôi, cùng Ngữ Hàm gia đình bồi cảnh so sánh, căn bản tính không cái gì."

Thôi Hiểu Hùng gật gật đầu:

"Một đài ngàn vạn xe sang trọng một năm Bảo Dưỡng Phí dùng chỉ ít 50 vạn cát bước, hắn coi như mình cầm tới xe, có tiền bảo dưỡng sao "

Mở đầu mình ngại gặp Trần Ngữ Hàm một mực trầm mặc không nói, mau tới trước nói:

"Ngữ Hàm, đợi chút nữa ngươi ngàn vạn cũng đừng mềm lòng, loại người này không đáng ngươi đi ưa thích, Cao Nghệ Phàm mới là đối tượng một tấm chân tình —— lần này đều do biểu tỷ, bồi phụ nhân lại gây bình, sớm biết ta liền không nên mời hắn tới."

Trần Ngữ Hàm gạt ra vẻ mỉm cười:

"Yên tâm đi biểu tỹ, ta còn không đến mức bởi vì một chiếc xe qua ưa thích một người."

Lời tuy như thế, Trần Ngũ Hàm dù sao cũng là nữ nhân, trong lòng vẫn là rất chờ mong loại kia vạn chúng chú mục lăng mạn tràng cảnh, chỉ là coi như Lý Duy đưa xe, do thân phận hạn chế hẳn sau cùng khẳng định cũng là cự tuyệt.

...

Nương theo lấy trận trận gào thét, sở hữu đưa xe trở lại đỉnh núi quảng trường.

Lần này bởi vì đường dốc, bởi vì cự đại động lực chênh lệch, khiến cho Lý Duy rơi xe tãi rơi vào vị cuối cùng, mới chậm rãi mở ra đỉnh núi quảng trường.

Nhưng là lần này, không có bất kỳ người nào dám coi thường hẳn, ngược lại bởi vì Lý Duy khoan thai tới chậm, khiến cho hẳn ra sân, bịt kín một tầng Xe Thần bức cách.

"Nhìn, lão tài xế tới."

"Cái gì lão tài xế, đây là Xe Thần!"

"Không sai, đây là đứng ở Hạ Minh đỉnh núi phong nam nhân."

Rất nhanh, lễ trao giải bắt đầu.

Ban tổ chức đầu tiên là cho hạng hai cùng người thứ ba phân biệt ban phát 2 triệu cùng 100 tiền thưởng —— cho dù đối chuyên nghiệp lái xe tới nói, như vậy tiền thưởng cũng vượt qua bình quân trình độ.

Hạng hai Hàn Lãnh cùng bởi vì Cao Nghệ Phàm rời sân mà tấn thăng người thứ ba, nhao nhao mở ra Champagne, hưng phấn hướng phía Lý Duy phun qua.

Lý Duy ngậm thuốc lá, thôn vãn thổ vụ, vị nhưng bất động.

Hắn đang chờ đợi lấy thuốc về hẳn vinh diệu!

.

Quả nhiên, một đài mới tinh từ sắc McLaren P1, tại mọi người chen chúc phía dưới, từ phía sau đài chậm rãi lái ra tới.

Hiện trường bắt đầu hết rầm lên!

Này phong tao một vòng tím đen, này khoa trương kẻ sát đất miệng rộng, này như Dã Ngưu đồng dạng mạnh mẽ eo dây, này như Viên Nguyệt Loan Đào một dạng sắc bén đèn lớn, này như con ếch trào một dạng than đen trục bánh xe, này như tiền sử cự ngạc một thật lớn lỗ mũi. . .

Ngàn vạn xe sang trọng tạo hình quả nhiên không phải tầm thường!

Lý Duy chỉ cảm thấy toàn thân kích động.

Phảng phất bên tai truyền đến nổ tung tiếng động cơ. . .

Cũng là loại cảm giác này!

Giờ phút này, McLaren P1 chậm rãi đứng ở Lý Duy trước mặt, ô cánh cửa xe hướng lên mở ra, một tên thanh xuân thiếu nữ tư thế oai hùng ào ào đi tới, cô gái này dáng người cao gầy, dung nhan Joon-soo, khí tràng càng là phá lệ lớn mạnh, chính là ——

Diệp Lam!

Lão Chủ quản Vương Trung ở một bên nước mắt tuôn đầy mặt, không khỏi thở dài:

"Tiểu thư mặt mũi tốt cực bảo trụ!"

Diệp Lam khí tràng tuy mạnh, nhưng là đi đến Lý Duy bên người lúc, dáng người nhiều mấy phần yếu nhu, nhìn Lý Duy ánh mắt, cũng nhiều một tia xinh xắn cùng ánh sáng nhu hòa.

"Chúc mừng ngươi, Lý tiên sinh, đây là ngươi chìa khóa xe."

Lý Duy có chút không dám nhìn Diệp Lam con mắt, trong lòng tựa hồ có mặt khác ý nghĩ:

"Chờ một chút, cái kia. . ."

Diệp Lam nao nao, tiếp tục cười hỏi:

"Lý tiên sinh có vấn đề gì không "

Trần Ngữ Hàm cả đám ngừng thờ, đều đang chờ mong một khắc này buông xuống.

Giang Sở Sở trong mắt hiện ra tình quang, chỉ cảm thấy không ngừng hâm mộ.

Mở đầu mình ngẫm lại là chẳng thêm ngó tới, tâm đạo Ngữ Hàm người nhất định phải có định lực a, ngàn vạn không thể bị lãng mạn choáng váng đầu óc.

Trần Ngữ Hàm tuy nhiên gương mặt đỏ bừng, tim đập rộn lên, nhưng là vừa nghĩ tới tiếp xuống cự tuyệt Lý Duy hành vi, trong mắt lại hiện lên một tia vẻ u sầu:

"Chớ có trách ta, Lý Duy, giữa chúng ta chênh lệch thực sự quá đại. . ."

. . .

Toàn trường sở hữu ánh mắt đều tụ tập tại Lý Duy trên thân.

Lý Duy hơi có vẻ xấu hổ, đối tiếp xuống vấn đề có chút khó mà mở miệng:

"Không có vấn đề gì lớn, ta chính là muốn hỏi một chút. . . Cái kia, phần thưởng có thể đổi tiền sao "

"Phốc —— "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Võ giả truyền thuyết

Chương 33: Võ giả truyền thuyết

Cầm phần thưởng trả tiền

Con hàng này lại muốn cầm phần thưởng trả tiền

Ngay tại Trần Ngữ Hàm một đoàn người, chính phải chứng kiến lãng mạn thời khắc trong chốc lát, Lý Duy lại nói lên loại này để cho người ta làm trò hề cho thiên hạ, dờ khóc dờ cười lời nói tới. . .

Trần Ngữ Hàm vừa nhắc đến cổ họng nhịp tim đập bỗng nhiên đình chỉ, hàm dưới run rẩy, hai mắt vô thần, phảng phất có vô số tâm tình vô số lời nói kẹt tại cuống họng một bên, một cái khí chất ưu nhã đại mỹ nữ cứ như vậy ngốc ngẩn người, thật lâu nói không ra lời.

Giang Sở Sở nhin không được phốc lên tiếng, muốn đầu đen rau muống, gặp Trần Ngữ Hàm bộ dáng lại nhin xuống.

Cổ Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng đơn giản không đành lòng nhìn thẳng, trực tiếp quay lưng lại thân thể che mặt không nói, sợ bị người phát hiện bọn họ cùng Lý Duy nhận biết.

Mở đầu mình ngẫm làm theo lác đầu cười lạnh, phảng phất nhìn thấy Lý Duy bộ mặt thật sự, lại so với nàng trước kia lường trước còn thấp hơn kém.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Diệp Lam càng là một mặt mòng bức, tư duy giống như nhỏ nhất, nửa ngày về sau mới lúng túng nói.

"Có thể là có thể, nhưng hôm nay trận đấu thế nhưng là McLaren công ty Tài Trợ, như không tình huống đặc biệt, chúng ta cũng không ủng hộ thay đổi tiền thưởng, cho nên ta nghĩ xin hỏi một chút Lý tiên sinh, ngài. . . Không thích đài này xe sao "

Lý Duy hơi hơi buông tay:

"Ưu thích a, thế nhưng là bảo dưỡng quá đắt, bàn lại quá thấp, không thể đi mục đường, còn không bằng ta 5 lạng."

"Phốc —— "

Người xem một mảnh tiếng cười.

Có khôi hài, có chế giễu, có xấu hổ cười một tiếng, cũng có đi theo cười ngây ngô.

Bên cạnh Lão Chủ quản Vương Trung, sớm đã khóc không ra nước mắt:

"Tiểu thư mặt mũi cuối cùng vẫn là bị nguoi mất hết!"

.

Nghe đến đó, Trần Ngữ Hàm sắc mặt càng thêm khó coi, đơn giản nghĩ đúi đầu vào trong đất, cũng không muốn lại mất mặt xấu hổ, tranh thủ thời gian quay người rời đi, hướng đi bãi đỗ xe.

Giang Sở Sở bốn người cũng đi theo.

Mở đầu mình ngái một đường cười lạnh, có chút cười trên nỗi đau của người khác:

"Ta nói là cái đồ nhà quê đi, phần thưởng còn đôi tiền, giản làm cho người ta cười đến rụng răng."

Giang Sở Sở khuôn mặt nhỏ bình tĩnh, ngược lại nói thật:

"Cũng không thể nói như vậy, người ta ba ba còn tại nằm trên giường bệnh đâu, hiện tại chính là cần phải bỏ tiền thời điểm."

Ta bốn người đều là không lời nào để nói, chỉ xa xa liếc Lý Duy liếc một chút, ngay cả chào hỏi cũng không có đánh, liền mỗi người lên xe của mình, thừa dịp náo nhiệt xám xịt rời đi Hạ Minh núi.

...

Quốc tế xe hơi sườn dốc thi đấu tại một mảnh sung sướng bầu không khí bên trong kết thúc.

Tại vui chơi Tê Diển về sau, Lý Duy được thỉnh mời qua Diệp gia, như vậy cũng tốt, thuận tiện tránh đi mấy nhà xe hơi truyền thông phỏng vấn.

Tuy nhiên Lý Duy nghĩ thoáng hần Quán Quân xe cộ [5 lăng hồng ánh sáng] qua Diệp gia, nhưng là cuối cùng vẫn là ngồi lên Diệp Lam Lamborghini, phảng phất không làm như vậy, liền lấy không được hần ngàn vạn tiền thưởng.

5 lăng hồng ánh sáng làm theo từ lão quản gia Vương Trung mở ra Diệp gia phụ cận công cộng bãi đỗ xe.

Mặc qua ồn ào khu vực thành thị đến Diệp gia.

Lý Duy kinh ngạc đến ngây người.

Tại Giang Nam thành phố tây ngoại ô, cùng Hạ Minh núi lẫn nhau nhìn nhau trên một ngọn núi khác, có một tòa toàn Giang Nam thành phố lớn nhất biệt thự sang trọng, không không, biệt thự cái từ này có chút gièm pha chỉ ý.

Đây không phải là biệt thự, này căn bản chính là một tòa Thành Bảo.

Xây dựa lưng vào núi Thành Bảo!

.

Lý Duy lúc rất nhỏ đợi liền nghe nói qua một câu nói như vậy ——

Tại Giang Nam thành phố tuyệt đối không nên đắc tội họ Diệp, Diệp gia so Thị Trường còn lớn hơn.

Hôm nay gặp mặt, nếu như chỉ luận quy mô lời nói, Diệp gia Thành Bảo xác thực so thị chính cao ốc còn lớn hơn.

Căn cứ Vương Trung giới thiệu, Diệp gia lão gia tử Diệp Hồng Chương từng là kinh nghiệm sa trường Lão Tướng Quân, cho dù bây giờ xuất ngũ nhiều năm, tại cả nước vẫn như cũ được hưởng nổi danh.

Người Diệp gia con trai hưng vượng, sản nghiệp cực lớn, mặc dù không có bán trực tiếp thực thể nghiệp, nhưng ở Đầu Tư Phương Diện liên quan đến kiến trúc, giải trí cùng dịch vụ vận chuyển nghiệp, thế lực dưới dò xét rất sâu, cũng rất rộng khắp, có người chỉ là căn cứ bên ngoài sản nghiệp, liền suy đoán ra Diệp gia chỉ ít có mấy chục tỷ tư sản.

Có thể nói, cùng Diệp gia so sánh,

Trần Ngừ Hàm cái này vòng quan hệ quyền lực cùng tài phú, tại Giang Nam thành phố chỉ có thể coi là cái Tam Lư nhân vật.

Lý Duy lần thứ nhất cùng Diệp Lam gặp nhau thời điểm, thậm chí tại Hạ Minh trên núi trận đấu lúc, đều cũng bởi vì quá mức chuyên chú lái xe, không có ý thức được Diệp Lam cùng Diệp gia quan hệ.

Thẳng đến bị cái này như cung điện đồng dạng Thành Bảo rung động, mới kinh ngạc hỏi:

"Nhà ngươi cũng là trong truyền thuyết. . . Diệp gia "

Diệp Lam lái xe lên núi, cười hỏi ngược lại:

"Giang Nam còn có mấy cái Diệp gia "

Lý Duy nhất thời mộng bức:

"Vậy ngươi vì sao không trực tiếp cho ta tiền, nhất định phải dẫn ta tới tham quan nhà ngươi biệt thự đâu?"

Diệp Lam sắc mặt bình tĩnh, ngược lại bá khí hỏi:

"Ngươi thì nguyện ý chỉ bắt ngươi tiền, vẫn là trừ cái đó ra, còn có thể thu được một phần vì Diệp gia công tác thời cơ này đại biểu ngươi đòi này sẽ có hưởng không hết vinh hoa phú quý, chí ít, sẽ không lại bị ngươi này đám bằng hữu nhóm xem thường."

"Không có không có, bằng hữu của ta không có xem thường ta, ta đối bọn hắn chỉ hổ thẹn."

"Áy náy "

"Bởi vì ta trong lòng bọn họ lưu lại quá nhiều tâm lý."

"Phốc. . . Không nói cái này, ngươi muốn vì ta công tác sao "

"Công việc gì "

Diệp Lam đem Lamborghini tiến vào hậu sơn một tòa chuyên nghiệp nhà để xe.

Để Lý Duy ngoài ý muốn là, trong ga-ra cơ hồ không có cái gì xe sang trọng, tất cả đều là dán đầy thương hiệu chuyên nghiệp đua xe, những này thương hiệu đối ứng đại khái cũng là Diệp gia sản nghiệp.

Nói cách khác, Hồng Diệp đội xe trừ là Diệp Lam tư nhân niềm vui thú bên ngoài, ở một mức độ nào đó còn phụ trách cho Diệp gia sản nghiệp đánh quảng cáo.

"Ta đội xe đi."

"Ách. . ."

"Thực lần tranh tài này, lúc đầu ta chỉ là muốn tìm kiếm tân nhân, nguyên bản kế hoạch nhân tuyển là Hàn Lân, nhưng hiển nhiên ngươi mạnh hơn Hàn Lân, cho nên hiện tại ta muốn tìm tìm một cái đội trưởng, một cái dùng xe tài cũng có thể trôi đi đội trưởng."

"Nói ra ngươi có lẽ không tin, ta đi ngược chiều xe căn bản không có bất cứ hứng thú gì."

"Cao thủ đều là nói như vậy, như vậy lộ ra so sánh bá khí, ta hiểu, coi như ngươi thật đi ngược chiều xe không hứng thú, vậy ngươi chí ít đối tiền có hứng thú đi, ta có thể cam đoan, chỉ cần ngươi có thể kéo dài hôm nay phát huy, lại ta đối với ngươi bao trang, ta có thể cho ngươi một năm giấy một trăm triệu."

"Một trăm triệu "

Lý Duy kém chút liên động tâm, đáng tiếc chính mình không có thời gian, cũng không có tinh lực như vậy.

"Ta thiếu nhất là thời gian, cho nên. . . Có thể hay không trước tiên đem tiền cho ta "

Diệp Lam sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái.

"Ngươi tiền đã sớm đánh vào điện thoại di động của ngươi hào trói chặt thẻ ngân hàng bên trong, chỉ là mức cự đại, ngân hàng phương diện sẽ đi cái trình tự, chậm nhất sáng mai cũng sẽ đến."

"Đa tạ."

"Nếu như ngươi thời gian so sánh gấp, ngươi chỉ cần mỗi tuần tham gia hai lần thông lệ thi đấu, có thời gian có thể cho đội viên hơi chút huấn luyện, một tuần thời gian làm việc chung vào một chỗ không cao hơn ba ngày —— ngươi không cần vội vã cự tuyệt ta, về đi cân nhắc một đoạn thời gian đi, Hồng

Diệp đội xe tùy thời vì người rộng mở đại môn."

"Người tốt nhất đừng ôm hy vọng quá lớn."

Lý Duy hơi hơi cự tuyệt nói.

Diệp Lam khẽ giật mình.

Tuy nhiên từ đầu tới cuối duy trì lấy Nữ Thần khí tràng cùng cơ bản đãi khách chi đạo, nhưng đối mặt Lý Duy thái độ, Diệp Lam hiển nhiên hơi kinh ngạc cùng không vui, nàng còn là lần đầu tiên gặp được cự tuyệt chính mình, cự tuyệt Diệp gia nam nhân, nếu không phải đối phương từng đã cứu chính mình nhất mệnh, nàng khả năng liền muốn vung sắc mặt.

Một bên Lão Chủ quán Vương Trung nhất thời nghiêm túc lên:

"Người có biết người cự tuyệt là ai chẳng "

Lý Duy bắt vi sở động:

"Ta cũng không thích bay tới bay lui sinh hoạt, ta xe ở đâu "

"Dưới chân núi công cộng bãi đỗ xe."

Biết được việc này về sau, Lý Duy bỗng dưng đứng dậy, lăm liết đứng ở Vương Trung trước người:

"Tốt, hiện tại để cho ta tới nói cho người vì sao ta biết cự tuyệt các người mời ---- -- cái lãnh đạm Quán Quân chi xe người, nói thế nào yêu quý đưa xe."

Dứt lời, đối Diệp Lam cười nhạt một tiếng, cứ vậy rời đi Diệp gia.

Lý Duy rời đi về sau.

Vương Trung sắc mặt càng lộ vẻ âm trầm cùng sắc bén.

"Không biết trời cao đất rộng tiểu tử, tiểu thư, làm sao bây giờ cần ta liên hệ Hàn Lãnh sao "

Diệp Lam nhưng cũng không có quá lớn thất vọng, chỉ lạnh nhạt nói ra:

"Không cần, cái này Lý Duy bắt quá là cậy tài khinh người thôi , chờ hần ăn vào chút đau khổ, tự nhiên sẽ quy thuận ta Diệp gia."

"Tiểu thư là không phải đã có kế hoạch "

"Không, trực giác a."

. . .

Lý Duy về đến trong nhà lúc, đã sức cùng lực kiệt, trạng thái giá trị một lần thấp hơn 20%, tốt lần này trang bức đánh mặt vẫn như cũ để cho mình thăng cấp.

Chúc mừng chủ ký sinh thăng cấp đến cấp 5!

Về phần vì sao không có đáp ứng Diệp gia mời, một là Lý Duy phải tùy thời có thể chiếu cố đến già cha, hai là bởi vì Lý Duy căn bản không có cố định thời gian đi làm việc.

Làm khó chịu nội dung cốt truyện Kê Hủy Diệt, Lý Duy nhất định phải có đầy đủ thời gian, đầy đủ trạng thái giá trị, đi mặc Việt Vĩ mặt làm nhiệm vụ, cầm tích phân, đổi thương phẩm, lại về hiện thực trang bức đánh mặt, qua thao luyện các loại kỹ năng, để mau chóng thăng cấp.

Diệp gia nếu như mời mình làm thời giúp một chút, đó là rất đơn giản sự tình, nhưng là để hần cố định thời gian qua đưa xe, này là chuyện không có khả năng.

Một năm một trăm triệu đây tính toán là cái gì

Hôm nay hai giờ chẳng phải kiếm lời 10 triệu

Thông qua hôm nay sự tình Lý Duy minh bạch, tiền là giấy không hết, người hần là có cao hơn truy cầu, tỉ như. . .

Ngủ cái trước tốt cảm giác.

"Hô hô hô. . ."

Ngày kế tiếp trời vừa sáng.

Lý Duy sớm rời giường, mở ra 5 lạng chạy tới xe second-hand thương nơi đó, tìm tới bộ kia thái thành công Mercedes-Benz S 600L, may mắn còn không có bị bán đi.

Tại một trận cò kè mặc cả về sau, Lý Duy thêm 100 ngàn khối, lấy 148 vạn giá cả về mua đài này đi qua quản lý sau đã mới tinh như tủy Big Ben.

Xe second-hand thương đến một lần một lần, không đến mười ngày thời gian chỉ toàn kiếm lời 100 ngàn, cái này hay là bởi vì xem ở Lý Duy liên tục bán cho hần mấy đài phân thượng, nếu không còn muốn kiếm lời càng nhiều.

"Lý ca lần sau có xe không nên quên huynh đệ nha. "

Lý Duy về đến trong nhà.

Không nói hai lời đem Mercedes-Benz đổi lấy về tích phân.

Chúc mừng chủ ký sinh thành công đem Mercedes-Benz S 600L đổi lấy về 1 tích phân, còn thừa 8 tích phân, tiêu hao trạng thái giá trị 10%.

Lại ăn chút điểm tâm, trạng thái giá trị rất nhanh khôi phục lại 100%.

Nhìn xem đổi mới đằng sau tám, một loại cảm giác thỏa mãn tự nhiên sinh ra.

Đăng cấp : 5

Trạng thái : 100%

Tích phân : 8

Kỹ năng : (The Legend of 1900) 1900 Cẩm Kỳ; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe.

Trang bị : (In the Name of People) trực thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng xuyên qua làm nhiệm vụ.

Là thời điểm tiến hành một vòng mới xuyên qua.

Đi qua tối hôm qua đua xe kinh lịch, Lý Duy dần dần minh trắng gia tộc thế lực chỗ đáng sợ, liền đệ nhất cao thủ đua xe Hoàng Dực Đạt, lại có thể còn muốn cho Cao Nghệ Phàm cúi đầu khom lưng.

Bởi vậy có thể thấy được, đua xe a, đàn dương cầm a, bóng rổ a, giải trí a. . . Những này căn vốn là không có gì làm đầu.

Tại xã hội này, giải trí không có kim tiền lớn, tiền tài không có quyền lực lớn!

Nhưng mà trong truyền thuyết, quyền lực còn không phải lớn nhất, tại một số so sánh khoa trương quấy trong văn học, truyền thuyết xã hội này hậu trường là có võ đạo cao thủ khổng lồ.

Truyền thuyết tại Tự Do Bác Kích giới, quyền kích giới, Bộ Đội Đặc Chứng bên trong hoặc là lớn Quốc Thuật Quán bên trong, có một số cao thủ đã đến Nhân Thể Cực Hạn, có thể tay không tiếp viên đạn, có thể thân thể xuyên tường, có thể lấy một địch trăm, được xưng chi ——

Võ giả.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: (Tinh Võ Anh Hùng)

Chương 34: (Tinh Võ Anh Hùng)

Càng có khoa trương thuyết pháp là, võ giả còn không phải lớn nhất, võ giả mặt trên còn có Tu Tiên Giả, Tu Tiên Giả mặt trên còn có Tu Thần Giả. . .

Những cái này truyền thuyết tùy tiện nghe một chút liền tốt.

Nhưng mặc kệ võ giả truyền thuyết là thật là giả, theo Lý Duy trang bức phạm vi mở rộng, gây thù hằn tăng nhiều, võ đạo một đường cũng là nhất định phải cân nhắc sự tình.

Vừa đến, võ đạo có thể bảo hộ tự thân, giống Lý Duy như vậy đại quy mô trang bức lời nói, thực rất dễ dàng bị người đánh, hoặc là trong lúc vô tình cùng kẻ xấu kết thù, cho nên thích hợp Võ đạo lực lượng, cũng là bảo vệ tự thân lợi khí.

Thứ hai cũng là vì tốt hơn hoàn thành vị diện nhiệm vụ, có Võ đạo lực lượng, liền có thể mau chóng tiến vào Cao Võ Vị Diện, càng sớm hoàn thành nhiệm vụ, từ đó càng nhanh thăng cấp, phụ thân ung thư liền càng có chữa trị hi vọng.

Cho nên. . .

"Là thời điểm cả điểm võ thuật!"

Lý Duy cái gọi là võ đạo, đương nhiên sẽ không tại hiện thực Quốc Thuật Quán đi học tập loại kia hạ cấp võ thuật, đương nhiên, hắn cũng không có cái kia thiên phú.

Lý Duy võ đạo vẫn là muốn từ vị diện Thương Thành tới.

Đầu tiên muốn từ vị diện xuyên qua bắt đầu.

Nghĩ như vậy, Lý Duy liền hướng Chủ Thần nói:

"Quả Nhân muốn học võ, đề cử làm theo cái."

Chủ Thần trầm mặc nửa ngày, lập tức cho ra tốt nhất vị diện lựa chọn.

Xuyên qua vị diện —— (Tinh Võ Anh Hùng)

Chủ Tuyển Nhiệm Vụ —— xuyên qua Trần Chân, cải biến Trần Chân cùng Yamada Quang Từ không thể cùng một chỗ kết cục.

Chủ tuyển tích phân —— tối cao có thể đạt được 9 tích phân.

Duy trì thời gian —— dài nhất năm ngày.

"Năm ngày "

Chỉ có năm ngày a

Lý Duy có chút buồn bực, mình tại cấp 4 lúc, liền có thể tại (INITIAL D) bên trong nhiều nhất đội 15 ngày, vì lòng hiện tại đã cấp 5, tại (Tinh Võ Anh Hùng) bên trong dài nhất chỉ có thể đội 5 ngày. . .

(Tinh Võ Anh Hùng) chẳng lẽ không phải một bộ Tả Thực điện ảnh sao

Nghĩ như vậy, Lý Duy lại đem điện ảnh nhìn một lần.

Không hổ là Kinh Điển Điện Ảnh!

(Tinh Võ Anh Hùng) là Lý Liên Kiệt diễn viên chính một bộ Mạnh công phu, nội dung là giảng thuật Trần Chân tại Hoắc Nguyên Giáp sau khi chết, trở lại Tinh Võ Môn, tìm kiếm sư phụ nguyên nhân cái chết, bắt được hậu trưởng hắc thủ cố sự.

Nội dung cốt truyện rất đơn giản, chủ yếu xem chút ở chỗ võ thuật thiết kế.

Trong phim Trần Chân võ thuật mạnh mẽ hữu lực, gọn gàng, động tác Tả Thực vẫn còn có thể chiếu cố mỹ quan, tan Bách Gia Chi Trường, không câu nệ tại một chiêu một thức, trừ có Sách Giáo Khoa thức thực chiến đánh nhau động tác, còn có đúng đúng cận chiến tinh thần chung cực thuyết minh. . .

Trừ cái đó ra, điện ảnh nội dung cốt truyện trôi chảy, âm nhạc đại khí bàng bạc, nhân vật IQ online, cũng bài trừ Kiểm Phở Hóa RB hình người tượng, tại cận chiến bên ngoài, càng là không chỗ không lấp lóe lấy, trách nhiệm, ái quốc, nhiệt huyết, có thể xưng Mãng võ thuật Điện Phong chỉ Tác!

Cho dù lấy thoải mái điểm tới nói, toàn bộ cố sự có thể nói là từ đầu thoải mái đến đuôi, trừ cuối cùng cùng với nữ chính không thể cùng một chỗ bên ngoài, nó không có bất kỳ cái gì tiếc nuối phương.

Cả bộ phim nhìn xem đến, Lý Duy cũng có thể phát hiện, (Tinh Võ Anh Hùng) thể giới so hiện thực thể giới (không bao gồm trong truyền thuyết võ đạo cao thủ), vẫn là muốn rõ ràng Cao Võ một điểm.

Tỉ như Chân Thực Thể Giới Tự Do Bức Kích, trật đánh, ôm quăng, tràng diện các loại khó coi, cho dù là đệ nhất thể giới Thái Quyền cao thủ, kỹ xảo cận chiến cũng là kém Trần Chân.

Cứ như vậy, Lý Duy chỉ có thể ở (Tinh Võ Anh Hùng) Revie cảm 5 ngày thời gian, cũng liền tình có thể hiểu.

Tốt lần này Chủ Tuyển Nhiệm Vụ là ái tình phương diện, căn bản không liên quan đến đánh nhau, đối Lý Duy tới nói tương đối đơn giản, mà lại, nữ chính Yamada Quang Tử đáng yêu rồi tình rồi mù, cũng đã làm Lý Duy một đoạn thời gian tuổi thơ Nữ Thần, cho nên Lý Duy cũng liền không lại so đo cái gì.

"Liền (Tinh Võ Anh Hùng) đi!"

...

Xuyên qua bắt đầu.

Lý Duy mắt tối sầm lại.

Một trận đầu vầng mắt hoa về sau, chậm rãi mở hai mắt ra.

1910 năm

SH thành phố, Phúc Châu đường.

Đồng nghị, tiếng người huyên náo.

Một cái trung niên xe kéo xa phu,

Vừa hút khói, vừa cùng tuổi trẻ bọn xa phu tán gẫu:

"Cái này Trần Chân a, thật đúng là cái đại anh hùng, a! Tam quyền lưỡng cước liền đem Hồng Khẩu Đạo Tràng đánh là hoa rơi nước chảy, thật sự là không nổi a!"

"Không tầm thường!"

"Ai, đáng tiếc cũng là chết quá sớm."

"Đáng tiếc a!"

Đúng lúc này, xe kéo phu chợt thấy một bóng người, trong đám người đi ra vừa nhìn:

"A, đây không phải là. . ."

"Đại thúc, chuyện gì a "

"A. . . Không có việc gì, không có việc gì, chúng ta tiếp tục trò chuyện!"

.

Bóng người này dĩ nhiên chính là Trần Chân. . .

A không, là hát lên Trần Chân da ——

Lý Duy.

Lý Duy toàn thân áo đen nón đen, điệu thấp tiến vào một cỗ hắc sắc trong ghế xe.

Ngồi tại Lý Duy bên cạnh, là Trần Chân nào tàn Fan sư đệ [Lưu Chấn sống], lái xe tài xế, thì là Trần Chân nào tàn Fan sư đệ "Tăng thể diện nam" (trong phim ảnh không có biểu hiện tên).

Đây là điện ảnh sau cùng một đoạn chào cảm ơn kịch.

Xe hơi chậm rãi thúc đẩy, ba người bắt đầu trò chuyện.

Lưu Chấn sống:

"Thật không nghĩ tới, A Tường lại là nội gián (hạ độc chết Hoắc Nguyên Giáp hung thủ một trong), chúng ta trước kia còn đối hán như vậy tốt."

Tăng thể diện nam:

"Hán lần này làm Ngũ Sư Huỳnh (Trần Chân) kẻ chết thay, cũng coi như làm chuyện tốt."

Lưu Chấn sống:

"Ngũ Sư Huỳnh, chúng ta bây giờ muốn đi đâu đâu?"

Trần Chân:

"Người nói Trung Quốc chúng ta địa phương nào RB người nhiều nhất "

Tăng thể diện nam:

"Ba tỉnh miền Đông Bắc a!"

Trong phim ảnh, Trần Chân nói là "Vậy thì tốt, chúng ta liền đi ba tỉnh miền Đông Bắc, đánh thống khoái!", sau đó toàn kịch END.

Nhưng Lý Duy cũng không thể tùy ý Trần Chân qua ba tỉnh miền Đông Bắc.

Bằng công phu quyền cước liền có thể cứu quốc, đó cùng tay xé quỹ tử có gì khác biệt

Cho dù là Trần Chân cũng chịu không đạn, huống hồ muốn đi ba tỉnh miền Đông Bắc, chính mình chẳng phải là muốn cùng mỹ lệ Yamada Quang Từ vĩnh viễn phân biệt sao

Này còn thể nào hoàn thành nhiệm vụ a!

Không được, quyết không qua ba tỉnh miền Đông Bắc!

Nghĩ như vậy đến, Lý Duy đáp:

"Sai!"

"A Trung Quốc không phải ba tỉnh miền Đông Bắc RB người nhiều nhất sao "

"Sai! Trung Quốc chúng ta có một chỗ, RB người so ba tỉnh miền Đông Bắc còn nhiều!"

"Chỗ nào a "

"RB tỉnh!"

"Phốc —— "

"Ngũ Sư Huỳnh người thật biết chê cười, chẳng lẽ uống nhiều đi "

"Đúng a Ngũ Sư Huỳnh, Trung Quốc nào có RB tỉnh "

"A không có a. . . Vậy ta liền đi đem nó biến thành RB tỉnh!"

"Phốc —— Ngũ Sư Huỳnh người nên không phải muốn đi RB đi !"

"Vâng, muốn đổi phó RB người, liền muốn Trực Đảo Hoàng Long "

"Ngũ Sư Huỳnh chờ một chút, người không phải là muốn đi gặp cái kia RB nữ nhân đi "

"Cái gì RB nữ nhân đó là các người chị dâu!"

"Phốc —— "

"Ngũ Sư Huỳnh người tại sao có thể như vậy chứ "

"Nếu như không có Quang Từ, ta hiện tại đã bị giam trong tù, mà hoắc đình ân sẽ bị Đằng Điền Cương (Đại BOSS) giết chết, Tinh Võ Môn cũng liền đóng cửa."

"Lời tuy như thế, nhưng Ngũ Sư Huỳnh người cũng không thể vì nữ nhân bán nước a "

"Các người không hiểu, tại hai mươi một năm sau, RB sẽ toàn diện xâm lấn Trung Quốc, ta lần này tiến về RB, mặt ngoài muốn đi cùng các người chị dâu gặp nhau, nhưng trên thực tế —— ta là muốn phá vỡ RB chính quyền!"

"Ngũ Sư Huỳnh, người sẽ không phải là tại vì Tôn Tiên Sinh làm việc đi "

"Cá nhân ta rất tôn kính Tôn Tiên Sinh, nhưng ta cho rằng Tôn Tiên Sinh cũng không phải là có thể chân chính phục hưng Trung Quốc người kia!"

"Ngũ Sư Huỳnh, người không phải muốn phản bội Trung Quốc đi "

"Không tồn tại, ta tâm vĩnh viễn thuộc về Trung Quốc, thuộc về mảnh đất này, nhưng là hiện tại Thanh Đình đã mục nát cực độ, hai năm sau sẽ bị Tôn Tiên Sinh sáng lập Dân Quốc thay thế, nhưng Dân Quốc vẫn như cũ không phải Trung Quốc cứu tinh, ta đang chờ đợi một cái vĩ đại Đảng Phải sinh ra, các người. . . Nguyện ý đi theo ta sao!"

"Ủm ân, tuy nhiên nghe không hiểu, nhưng Ta tin tưởng Ngũ Sư Huỳnh làm người!"

"Ta cũng vậy!"

"Ta lần này một người qua RB làm gián điệp nhiệm vụ, cần phải có người tại Trung Quốc phối hợp, các người một cái qua Đông Bắc, một cái qua Nam Kinh, ta mỗi tháng đều sẽ cùng các người mật báo, các người chỉ cần theo ta nói tới làm, không ngoài mười năm, RB tình liền biết biến thành sự thật!"

"Thế nhưng là Ngũ Sư Huỳnh, người bây giờ thế nhưng là đào vong thân phận, làm sao qua RB đâu?"

"Ta đi máy bay qua."

"Cái gì là phi cơ "

"Người nhìn, đây chính là phi cơ."

(trực thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng)

"Ngũ Sư Huỳnh người ở đâu làm đến thần kỳ như vậy đồ chơi a "

"Nói các người tạm thời cũng sẽ không hiểu, hai vị sư đệ, ở đây sau khi từ biệt đi, RB tình thành lập ngày, chính là chúng ta thời điểm gặp lại, tổ quốc Vạn Tuế!"

"Tổ quốc Vạn Tuế!"

"Ngũ Sư Huỳnh đi tốt!"

...

Cùng hai vị Tinh Võ Môn sư đệ sau khi từ biệt về sau, Lý Duy mở ra máy bay trực thăng, trực tiếp vượt biển bay đến RB Tokyo.

Nơi này là 1910 năm Tokyo.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Cứu quốc chỉ nam

Chương 35: Cứu quốc chỉ nam

1910 năm Tokyo so với Lý Duy trước đó đi qua năm 1932 Tokyo, từ xã hội, khoa học kỹ thuật các cái góc độ tới nói, đều rõ ràng nhất lạc hậu.

Cần nhắc đến tại 1910 năm phi cơ còn không có bị hoàn toàn phát minh ra đến, Lý Duy máy bay trực thăng ở chỗ này, cơ bản cũng là vô địch tồn tại!

Nhưng lần này, Lý Duy cũng không có đồ sát RB quân chính giới kế hoạch, dù sao khoảng cách 19 năm còn có 21 năm thời gian, nhất chiến đều còn chưa đánh, Phát Xít thể lực chưa hình thành, luận đến báo thù đại kị, không khỏi cũng quá sớm. . .

Lý Duy dù sao có nhiệm vụ tại thân, hẳn hàng đầu mục tiêu là cưới Yamada quang tử làm vợ, thứ yếu mục tiêu là thuận đường phá vỡ RB chính quyền.

Đi vào RB, Lý Duy đầu tiên muốn hoán đổi một xuống thân phận.

Cái này rất đơn giản, tại (Slamdunk) vị diện trong Thương Thành, Lý Duy miễn phí mua sắm [Thủy Hộ Dương Bình] Hộ Tịch thân phận cùng tiếng Nhật năng lực.

Một khi mua sắm sau liền tự động phù hợp trước mắt vị diện.

Hiện tại, Lý Duy cũng là một cái tên là [Thủy Hộ Dương Bình] RB thanh niên, nhà thanh bạch, ngoại trừ tướng mạo Trần Chân bên ngoài, không có bất kỳ cái gì có thể hoài nghi phương.

.

Đi vào Yamada quang tử trường học, Lý Duy nhìn thấy vừa mới tan học quang tử.

Mặc dù nhưng đã tan học, nhưng quang tử vẫn ngồi tại Trần Chân năm đó trên ghế ngồi.

Lý Duy ở phía xa lẳng lặng nhìn lấy quang tử, không khỏi cảm thán:

"Shinobu Nakayama (Yamada quang tử diễn viên) lúc tuổi còn trẻ thật sự là xinh đẹp a. . ."

Chỉ thấy hết từ ăn mặc một thân vàng nhạt kimono cùng guốc gỗ, thanh thuần xinh đẹp khắp khuôn mặt là nhớ lại chi sắc, trong trẻo mắt to tràn ngập phiến muộn.

Trước mắt nàng hiện ra năm đó đi học đùa Trần Chân từng màn, nghĩ tới đây, chưa phát giác ở giữa hốc mắt đã ướt át. . .

Lý Duy vừa đứng đi qua, ôn nhu cười nói:

"Là ai gây khóc chúng ta Giáo Dục Bộ Trưởng nữ nhi "

Yamada quang tử bỗng đứng khẽ giặt mình, nước mắt tràn mi mà ra.

"Trần Chân "

Tuy nhiên nhìn thấy hồi nhỏ Nữ Thần, để Lý Duy dù sao cũng hơi vui vô cùng, nhưng vì che giấu Trần thân phận thật, Lý Duy đành phải lờ lòi phủ nhận:

"Ta không phải Trần Chân, ta gọi Thủy Hộ Dương Bình."

Yamada quang tử đắm chìm trong trùng phùng trong hưng phấn, căn bản không có qua lắng nghe:

"Trần Chân. . . Người còn sống "

Lý Duy bất đắc dĩ lắc đầu:

"Trần Chân chết, ta gọi Thủy Hộ Dương Bình."

Yamada quang tử vui đến phát khóc, ôm chặt lấy Lý Duy.

"Quá tốt Trần Chân, người còn sống!"

"Ta nói ta gọi Thủy Hộ Dương Bình, người từ ta như thể trôi chảy tiếng Nhật khẩu âm liền có thể nghe được."

Yamada quang tử ngây thơ tin, giặt mình, giống điện giặt một dạng tranh thủ thời gian đẩy ra Lý Duy.

"A, thật xin lỗi, thật xin lỗi."

Lý Duy thân sĩ cười một tiếng, xác định chung quanh không ai về sau, tại quang tử đẩy hẳn ra nháy mắt, kéo lại quang tử tay, đưa nàng bỗng nhiên chảnh về trong ngực, chăm chú ôm ấp lấy nàng.

"Tốt a, ta là Trần Chân."

Tuy nhiên từ quang tử trước ngực truyền đến mềm mại xúc cảm, nhưng là Lý Duy lại không cảm thấy một tia dâm tà vị đạo, phảng phất đã hoàn toàn thay vào Trần Chân, đó là trùng phùng vui sướng.

Quang từ lần nữa khóc ra thành tiếng, con mắt đỏ ngầu làm người thương yêu tình yêu:

"Người thật sự là Trần Chân "

"Xuyt, nhỏ giọng một chút, ta bởi vì giết RB Lục Quân Đằng Điền Cương, cho nên chỉ có thể mai danh ẩn tính, hiện tại ta chính là RB công dân Thủy Hộ Dương Bình, ta nhiệm vụ là thực hiện Trung Nhật hòa bình, còn có cũng là —— "

Nói tới chỗ này, Lý Duy đón đến, lau đi quang từ khóe mắt nước mắt:

"Còn có cũng là —— cười quang từ tiểu thư làm vợ."

Đáng tiếc Lý Duy căn bản chính là trắng lau nước mắt.

Nghe được câu này, quang từ oa một tiếng liền khóc:

"Thật sao Trần Chân! Ta rất cao hứng. . ."

"Đừng gọi ta Trần Chân."

"Ủm ân, Trần Chân."

"Phốc —— "

Một đêm này, bọn họ ở bên ngoài trường mở một gian phòng.

Lý Duy vụn vụn không nghĩ đến ,

Khi còn bé nhìn cay a nhiều RB Mảng hành động, bây giờ lại có tự thể nghiệm một khác, mà lại là thanh thuần đáng yêu, đối Trần Chân mỗi tình thâm thiết Yamada quang từ. . .

Đây chính là để Lý Duy khi còn bé Protein điên cuồng xói mòn Nữ Thần a!

Lần trước, Yamada quang từ tại SH toà án bên trên, nói Trần Chân cùng hán tại nhà khách một đêm không ngủ, thực là vì Trần Chân làm nguy chúng, là giả, nhưng lần này. . .

Là thật!

Một đêm này, bọn họ một đêm chưa ngủ.

Một đêm này, bọn họ đều thành dài hơn nhiều.

.

Ngày kế tiếp, Lý Duy trực tiếp chạy tới quang từ trong nhà cầu hôn.

Quang từ phụ thân là RB Giáo Dục Bộ Trưởng —— Yamada ánh sáng nam, Yamada nhà tại RB cũng là có tiền có thân phận quý tộc nhà, há có thể cho phép đem nữ nhi gả cho một tên lưu manh (Thủy Hộ Dương Bình)

Yamada ánh sáng nam đầu tiên là giận tím mặt, bởi vì đêm qua quang từ đêm không về ngủ sự tình, đưa nàng hung hăng giáo huấn một phen, nhìn lại Lý Duy trên mặt mang mắt quầng thâm, giận không chỗ phát tiết:

"Nữ nhi của ta tuyệt sẽ không gả cho vô danh chi bối, Trần Chân mặc dù là người Trung Quốc, nhưng tốt xấu là đệ nhất Võ Học Tông Sư, người thì tính là cái gì!"

Lý Duy ngẫm lại, lý trực khí tráng nói:

"Ta biết đàn Piano."

"Đừng để người cười đến rụng răng, liền như người loại này lưu manh sẽ còn đàn Piano tới tới tới, ta chỗ này có một khung đàn dương cầm, người nếu có thể hoàn chỉnh đánh cái từ khúc, ta liền để người cưới nữ nhi của ta."

"Đa tạ nhạc phụ đại nhân."

.

Ba ngày sau, hai người cử hành long trọng hôn lễ.

Đêm động phòng, a không đề cập tới, lại là cái đêm không ngủ . .

Cũng may Lý Duy tại Vị Diện Thế Giới là không cần ngủ, hết thấy đều là dựa vào trạng thái giá trị đến chèo chống, cho nên hấn tinh lực vô hạn dồi dào, chính dễ đối phó RB muội tử.

Rất nhanh hấn liền hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ.

Chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành Bản Vị Diện Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, thành công cùng nữ chính vượt qua tính phức sinh hoạt, chủ ký sinh đem thu hoạch được phía dưới khen thưởng: 1, khen thưởng 9 tích phân;2, giải tỏa nên vị diện, chủ ký sinh có thể tùy thời lấy chính mình ý chí tiến vào; tam, khai phóng Bản Vị Diện Thương Thành, chủ ký sinh có thể bằng tích phân mua sắm bất luận cái gì thương phẩm.

Màn hình cũng theo đó đổi mới.

Đăng cấp : 5

Trạng thái : 30%

Tích phân : 17

Kỹ năng : (The Legend of 1900) 1900 đàn dương cầm kỹ thuật cùng soạn Nhạc công lực; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe;

Trang bị : (In the Name of People) trực thăng 9 Cánh Dạng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : (Tinh Võ Anh Hùng)

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh tại trạng thái giá trị hao hết trước đó trở về hiện thế.

.

Hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ về sau, Lý Duy còn có dư lực, liền viết một phần dài đến hơn một trăm trang (cứu quốc chí nam) thăm dò tại Trần Chân trong ngực, để tương lai cho Trần Chân chỉ đạo.

Nội dung cụ thể là như thế nào cũng trong nước chấp đầu, cũng từng bước một phá vỡ RB chính quyền, cuối cùng khiến cho RB bị Trung Quốc hợp lý chiếm đoạt, trở thành Trung Quốc một cái tỉnh.

Nhiệm vụ nhìn như độ khó khăn rất lớn, nhưng chỉ cần hết thấy có cảm giác tiên tri, lại thêm Trần Chân ái quốc nhiệt tình, không có cái gì không có khả năng.

Về sau sự tình Lý Duy liền mặc kệ, chỉ nhất tâm ở nhà ba quang tử, mãi cho đến ba đến thể lực hư thoát, trạng thái giá trị chỉ còn lại có 1%, mới lưu luyến không rời rời khỏi (Tinh Võ Anh Hùng).

. . .

Sau khi đi ra, Lý Duy mỗi một không chịu nổi.

Tuy nhiên rất mệt mỏi, nhưng phần này ẩn núp RB kinh lịch cũng coi là dư vị vô cùng.

Trừ cái đó ra, hấn vạn vạn không nghĩ đến là, chính mình tiện tay kế hoạch không ràng buộc cứu quốc nhiệm vụ, lại có thể gây nên Chủ Thần chú ý.

Cân nhắc đến chủ ký sinh khẩn thiết báo quốc chí tâm, Chủ Thần trường hợp đặc biệt cho chủ ký sinh một phần khen thưởng.

"Còn có đặc thù khen thưởng "

Không sai, bởi vì chủ ký sinh cứu quốc kế hoạch cũng không tại nội dung nhiệm vụ bên trong, bởi vậy vô pháp cho chủ ký sinh trực tiếp tích phân khen thưởng.

"Chủ Thần người rất Thượng Đạo a. . . Vấn đề là, lần trước tại (The Legend of 1900) bên trong, ta liền đã hoàn thành qua một lần cứu quốc kế hoạch, vì sao người không cho ta đặc thù khen thưởng "

Chủ ký sinh lần trước hành vi là huyết tính báo thù, tại người không khác biệt đại đồ sát bên trong, một số cũng không Chủ Nghĩa Quân Phiệt tư tưởng người vô tội cũng bị thăm độc thủ, không có chụp người tích phân đã thuộc nhân từ.

"Nói cách khác, ta Hoa Hạ năm ngàn vạn đồng bào đều là đáng chết lạc "

Chủ ký sinh người là đầy trong đầu 404 a!

"Phốc —— không nói cái này, ta đặc thù khen thưởng là cái gì "

Đến từ (người áo đen) vị diện trí nhớ tiêu trừ bóng, giá bán 10 tích phân.

"Còn phải tốn tiền mua người mẹ nó đưa ta a người đây coi là môn kia từ khen thưởng cho mình trên mặt thiệp vàng, người đây rõ ràng là buồn nôn chào hàng hành vi!"

Dựa theo chủ ký sinh trước mắt đẳng cấp, cho dù là 100% trạng thái tiến vào (người áo đen) vị diện, tối đa cũng chỉ có thể tiếp tục mười phút đồng hồ, sớm cho chủ ký sinh khai phóng nên vị diện trong Thương Thành hạch tâm thương phẩm, tự nhiên xem như khen thưởng, mà lại căn cứ kỳ trước chủ ký sinh kinh lịch, trí nhớ tiêu trừ bóng là chủ ký sinh tung hoành giang hồ không thể thiếu trang bị.

"Tốt a, ta phục người, nhưng cái đồ chơi này thực sự quá đắt, ta đến suy nghĩ thật kỹ cân nhắc , chờ có cần thời điểm lại mua cũng không muộn."

Suy nghĩ như thế, bởi vì thực sự quá mệt mỏi, Lý Duy liền ngủ thật say.

.

Bởi vì ba quang tử tiêu hao quá lớn, cái này một giấc Lý Duy ngủ là cái mũi không biết con mắt, rốt cục, tại ngày thứ ba rưỡi đêm, Lý Duy tỉnh.

Một nhìn thời gian, Lý Duy nhất thời mộng.

"Xoa, ngủ chính một chút hai ngày sao!"

Không hổ là RB cô nàng, coi như dằn dấp lại thanh thuần, vừa đến trên giường đơn giản liền là sinh long hoạt hổ, tiêu hao thật sự là quá cự đại!

Mắt nhìn điện thoại di động, ngân hàng phát tới 10 triệu tới số tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Đêm gặp Giang Sở Sở

Chương 36: Đêm gặp Giang Sở Sở

Lý Duy nhất thời kích động.

Trong đời còn là lần đầu tiên nắm trong tay lấy nhiều tiền như vậy, không khỏi có chút hưng phấn, cũng có chút lảng lảng, thậm chí có chút muốn ăn chơi đàng điếm xúc động, trước mắt hiện hiện du thuyền Người mẫu trẻ trắng cánh.

"Có tiền thật tốt."

Lại liếc mắt trạng thái giá trị, chỉ khôi phục đến 60%.

Bởi vậy đó có thể thấy được, ánh sáng giấc ngủ còn chưa đủ hoàn toàn khôi phục trạng thái giá trị, chính tốt chính mình đối không được, liền chuẩn bị đi ra ngoài mua chút ăn khuya.

Làm phòng thân thể, hần mở ra trước (Tinh Võ Anh Hùng) vị diện Thương Thành.

Vị diện Thương Thành —— (Tinh Võ Anh Hùng)

Trần Chân - thân thể tổ chất cùng kỹ xảo cận chiến: 7 tích phân

Thuyền Việt Văn Phu - thân thể tổ chất cùng kỹ xảo cận chiến: 7 tích phân

Đằng Điền Cương - thân thể tổ chất cùng kỹ xảo cận chiến: 7 tích phân

Giới Xuyên Long Nhất - thân thể tổ chất cùng kỹ xảo cận chiến: 4 tích phân

Hoắc Đình Ân - thân thể tổ chất cùng kỹ xảo cận chiến: Tam tích phân

Túy Tâm Lâu Hiểu Hồng - một đêm phong lưu: Miễn phí

"Phốc —— Túy Tâm Lâu Hiểu Hồng cái quý gì a Chủ Thần làm phiền người đứng đắn một chút được chứ!"

Nói xong giống người là hảo điều một dạng!

"Tốt a, ta có ánh sáng từ là được."

Lý Duy lần nữa dư vị một chút.

Lập tức không chút do dự mua xuống Trần Chân thân thể tổ chất cùng công phu, dù sao vì ngày sau an toàn trang bức, cơ bản thủ đoạn phòng thân vẫn là muốn có.

Chúc mừng chủ ký sinh thành công mua sắm Trần Chân thân thể tổ chất cùng kỹ xảo cận chiến, tiêu hao 7 tích phân, còn thừa 10 tích phân!

Giải quyết Trần chân thực công phu về sau, Lý Duy một đầu tiến vào xe tải, hướng trung tâm thành phố mở đi ra.

Tuy nhiên hai mươi bốn giờ Cửa hàng giá rẻ khắp nơi có thể thấy được, nhưng là người một đôi liền muốn ăn cay cùng nóng hổi, đồ ăn vặt là hiểu biết không vội thêm.

Đồ nướng ngược lại là cái hoàn mỹ lựa chọn.

Hiện tại là rạng sáng 2 điểm chuông, đại khái cũng chỉ có trung tâm thành phố Internet Coffee hoặc quán Bar ngoài cửa, mới có đồ nướng đêm quây.

.

Đêm hè gió nhẹ chậm chậm, lại vẫn còn có chút oi bức.

Rộng lớn trên đường cái, thỉnh thoảng truyền đến vài tiếng xe máy oanh minh.

Lý Duy vòng qua mấy cái đầu phố, vừa vặn tại một quán rượu cửa sau bên ngoài, tìm tới một cái không lớn không nhỏ quây đồ nướng.

Bởi vì thực sự quá đói, Lý Duy trực tiếp xuống xe, cũng không đông chọn tây tuyển, lấy một loại ăn chơi đẳng điểm khí thế bång bạc, miệng lớn kêu lên:

"Lão bản, sở hữu nướng đều đều cho ta đến một phần, lại đến hai bình bia ướp lạnh."

"Được rồi."

Lý Duy ngồi vào lộ thiên bàn nhỏ bên trên.

Đang lóe lên đèn nê ông dưới ánh sáng, vừa ăn đồ nướng, một bên uống vào Bia, mỹ vị mỹ tửu, hài lòng không bình thường.

Trạng thái giá trị cũng theo đó một đường tăng vọt, rất mau tới đến 100%!

.

Đúng lúc này, từ quán Bar ngoài cửa truyền đến một đạo thanh thúy giọng nữ.

"Thả ta ra!"

Lý Duy quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp một tên say khướt nữ tử áo đỏ, tóc tai rối bời, từ quán Bar cửa sau tông cửa xông ra.

Mà sau lưng nữ tử, ba cái cách ăn mặc thời thượng thon gầy thanh niên một đường theo đi ra, từng cái chân tay lỏng lẻo, không ngừng nắm kéo nữ tử áo đỏ.

"Một cái muội tử đêm khuya đi bar, người còn giả trang cái gì thuần!"

Nữ tử áo đỏ vừa giãy giụa lấy, đi vào dừng xe địa phương, nhất thời có chút mộng bức:

"Ta. . . Xe đâu?"

Ba cái thon gầy thanh niên đi theo trêu đùa nói:

"Không như trên ta xe đi ca ca ta thể nhưng là lão tài xế, đêm nay mang người bảo tổ xe ngựa!"

Nữ tử áo đỏ nhất thời thanh tỉnh một chút, nghiêm từ quát:

"Luu manh! Các ngươi biết ta là ai không cha ta là Giang Vệ Thành!"

Ba cái thon gầy thanh niên nhưng căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng:

"Nha, không phải liền là Giang gia tiểu thư à, ta tưởng là ai chứ hiện tại thực thể kinh tế kém như vậy, cha ngươi mấy cái kia công xưởng đều nhanh phải sập tiệm đi!"

Lý Duy nao nao.

Giang gia tiểu thư. . .

Giang Vệ Thành. . .

Lý Duy vừa rồi đã cảm thấy thanh âm cô gái nghe có chút quen thuộc,

Giờ phút này chợt nghe nữ tử họ Giang, ánh mắt đột nhiên run lên, một cái hoàn toàn khác biệt là hình tượng hiện lên ở Lý Duy não hải:

"Giang Sở Sở "

. . .

Nữ tử áo đỏ chính là Giang Sở Sở.

Thời gian về cho tới hôm nay sớm chút thời gian.

Từ khi Hạ Minh núi trở về về sau, chẳng biết tại sao, Giang Sở Sở cả ngày một bộ mắt hồng hồng, cơm nước không vào bộ dáng.

Nàng thường xuyên nhìn lấy cửa sổ thất thần, lại lập đi lập lại nghe một số khó hiểu khúc dương cầm, hoặc là lật xem một số trước kia xưa nay không đụng chạm chỉ xe hơi, cho dù cùng với Cố Siêu lúc, nàng ánh mắt cũng thường xuyên rời rạc, mang theo một chút khẩn trương, không dám cùng chỉ nhìn thẳng bộ dáng.

Cho dù là trầm mặc Cao Lãnh Cố Siêu, cũng dần dần phát hiện Giang Sở Sở khác thường chỗ.

"Sở Sở, ngươi gần nhất làm sao "

Giang Sở Sở hơi có vẻ bối rối:

"A. . . Không có gì a, ta đang nghĩ tới sinh nhật sự tình."

"Ngươi đây hoàn toàn không cần lo lắng, sinh nhật ngươi ta đã chuẩn bị kỹ càng, đến lúc đó nhất định tổ chức rất long trọng."

Cố Siêu vốn cho rằng nghe được câu này, Giang Sở Sở sẽ rất hưng phấn.

Nhưng là tương phản, Giang Sở Sở thần sắc có chút trầm thấp:

"Không muốn đi. . . Lần này ta không muốn mời quá nhiều người."

Cố Siêu buồn bực.

Giang Sở Sở trước kia rõ ràng là thích nhất náo nhiệt người, tính cách tùy tiện, nào có náo nhiệt hướng này chui, gần nhất lại rõ ràng điệu thấp rất nhiều, sinh nhật yến hội lại có thể không muốn mời quá nhiều người. . .

Cái này mẹ nó vẫn là Giang Sở Sở a

Cảm thấy rõ ràng dị dạng về sau, Cố Siêu dần dần sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, trực tiếp hỏi ngược lại.

"Vậy ngươi muốn mời người nào "

"Liền mấy người chúng ta thôi, Trương tỷ cùng tỷ phụ, Ngưu Hàm cùng Lý. . . Cùng Cao Nghệ Phàm, tăng thêm hai chúng ta, vừa vặn sáu người, quá nhiều ta sợ nhao nhao."

Cố Siêu cười lạnh:

"Cao Nghệ Phàm ngươi biết rất rõ ràng Cao Nghệ Phàm qua Anh Quốc, còn Cao Nghệ Phàm "

Giang Sở Sở rất tự nhiên ngược lại đáp:

"Vậy liền Lý Duy chứ sao."

Nghe được hai chữ này, Cố Siêu nhất thời bão nổi:

"Rốt cục nói ra ngươi muốn nói!"

Giang Sở Sở dựa vào lí lẽ biện luận:

"Ta muốn nói cái gì cũng không thể để Ngữ Hàm một người đan lấy nha."

"Đến là Ngữ Hàm nghĩ hần đến, vẫn là ngươi nghĩ hần đến "

"Ngươi nói cái gì đó!"

Cứ như vậy hai người âm ỉ lên.

Giang Sở Sở thuộc về loại kia nóng nảy bá khí một điểm liền đốt tính cách, Cố Siêu thì là không phát bão tố làm theo đã, vừa nổi đóa hù chết người, chiến đấu lực hoàn toàn nghiêng ép Giang Sở Sở.

Cuối cùng, Giang Sở Sở thực sự nhao nhao bất quá, đành phải vung cửa mà đi, tắt điện thoại di động, chạy tới phụ cận trong quán bar uống rượu giải sầu, cái này một uống thì uống đến nửa đêm về sáng.

Nhưng trên thực tế, Giang Sở Sở gia giáo tu dưỡng đều rất tốt, bình thường chưa bao giờ có đơn độc qua hộp đêm kinh lịch, tửu lượng càng là không được, đến quán Bar cũng là thực sự tức không nhịn nổi, tăng thêm cha hần tại phụ cận một vùng cũng coi như nổi danh, cho nên nàng cũng không có sợ hãi.

Chỉ tiếc, sự tình còn lâu mới có được nàng tưởng tượng đơn giản như vậy, có chút ăn trộm chuyên môn đối quán Bar bên ngoài xe sang trọng ra tay, có chút lưu manh lưu manh làm theo chuyên môn đối quán Bar sống người hạ thủ.

Thí dụ như Lý Duy nhìn thấy cái này ba cái thon gầy thanh niên, tại trong quán bar liền bắt đầu liều mạng muốn cho Giang Sở Sở rót rượu, muốn đem nàng quá chén sau chờ nhà khách mướn phòng. . .

Đang bị Giang Sở Sở nghiêm từ cự tuyệt về sau, ba người càng là thừa dịp Giang Sở Sở hơi say rượu thời khắc, trực tiếp lộ ra lưu manh bản tính, muốn đem Giang Sở Sở cưỡng ép chánh qua nhà khách.

Lúc này, Giang Sở Sở mới nhận thức đến vấn đề tính nghiêm trọng, tranh thủ thời gian tông cửa xông ra, nghĩ thoáng xe thoát đi, đáng tiếc đi vào quán Bar cửa sau bãi đỗ xe vừa nhìn, nàng xe lại có thể không thấy. . .

"Tại sao có thể như vậy "

.

Ba cái thon gầy thanh niên trên mặt lộ ra dâm quang:

"Ngươi liền từ chúng ta Ca Ba đi, cam đoan ngươi đêm nay thư thư phục phục, lưu luyến quên về, ngươi có thể đi quán Bar hỏi một chút, ba chúng ta tên tuổi —— trên giường Tam Kiếm Khách, đó cũng không phải là hư danh a!"

"Lăn, lại tới ta báo động!"

"Báo động chính ngươi nhìn xem, điện thoại di động của ngươi còn tại không "

Giang Sở Sở hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch, lúc này mới ý thức được mình bị hại.

"Các ngươi —— các ngươi bọn này súc sinh, xe, điện thoại di động, đều là các ngươi trộm!"

Ba cái thon gầy thanh niên nhất thời mặt đen đối lập:

"Vu khống thế nhưng là phạm pháp, ta nhìn ngươi tới nay là không muốn tốt qua."

"Ta hô người a!"

"Ngươi hô a, ngươi la rách cổ họng cũng vô dụng, quấy đồ nướng đại gia loại chuyện này gặp nhiều, nếu như không phải là bởi vì hần tai với điếc, hần liền không có cơ hội tại cái này làm "

"Cút ngay —— cứu mạng a!"

Giang Sở Sở hoảng sợ muôn dạng, hồi hận khóc lớn lên.

Nàng chợt nhớ tới, trước kia mở đầu mình ngải mời nàng cùng đi Thôi Hiểu Hùng nhà Quốc Thuật Quán học võ, nàng sợ chịu khổ không có đi, hiện tại hối hận không thôi, nước mắt thẳng hướng trong bụng nuốt.

Nàng một bên khóc, một bên quyền đâm cước đá ra ngoài, hận không thể chính mình giống mở đầu mình ngải một dạng học biết công phu, đem đám lưu manh này toàn bộ đánh chết.

Ba cái thon gầy thanh niên nhất thời cười lên ha ha:

"Cô gái nhỏ này thật mạnh mẽ, là ta thích phong cách!"

Giang Sở Sở hai mắt tuyệt vọng, cổ họng khan giọng, đã khóc không ra nước mắt.

Ba người đang muốn cùng lên một loạt qua trời lại Giang Sở Sở, đứng lúc này ——

Một bóng người xuất hiện sau lưng Giang Sở Sở, băng lãnh nhìn qua ba người.

Một đạo lạnh lùng thanh âm trầm thấp thăm thẳm vang lên:

"Vậy các người hẳn là cũng thích ta phong cách."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kê Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Quán Bar Phong Vân

Chương 37: Quán Bar Phong Vân

Ba người bỗng dừng khẽ giặt mình.

Kém chút bị Lý Duy suất khí ra sân làm kiếm chế.

Người nhìn ta, ta nhìn người, hai mặt nhìn nhau. . .

Nửa ngày về sau, cười vang!

"Ha ha ha!"

"Ta không nghe lầm chứ "

"Người. . . Cũng có phong cách "

Cái này ba lưu manh bộ dáng Toan Nghê, cách ăn mặc thời thượng, hình xăm huyền ảo, tuy nhiên dáng người đều rất thon gầy, nhưng là vóc dáng đều tại 180 trở lên, một loạt đôi chân dài chẳng những nhìn qua giọng điệu mười phần, càng là cốt cách kinh kỳ, gọi người sợ hãi!

Trên thực tế ba người thật đúng là luyện qua công phu, nếu không cũng không dám phách lối như vậy.

Mà lại ba người cận chiến mức độ còn không thấp, cho dù là gặp được chức nghiệp tay quyền anh, hợp ba người chỉ lực cũng có thể vận ngã đối thủ, chỉ cần không gặp được trong truyền thuyết võ giả, ba người tại phụ cận một vùng, cơ bản cũng là vô địch trạng thái.

Mà ba người chính đánh giá Lý Duy. . .

Thân cao đại khái là 175 bộ dáng, nhìn qua không mập cũng không gầy, thân hình lỏng lẻo, bộ pháp bất lực, không có chút nào luyện qua dấu hiệu, trên thân càng là ăn mặc một bộ giá rẻ hàng vỉa hè hàng, tăng thêm bên cạnh ngừng lại chiếc điện thoại xa kia, cái này phong cách. . .

Căn bản chính là Kê lỗ mắng mà!

Ba người cười ngửa tới ngửa lui, hồi lâu sau, sắc mặt bỗng nhiên lạnh lẽo:

"Uy, tiểu tử, cút ngay, tha cho người khỏi chết."

.

Lý Duy sắc mặt không có chút rung động nào, chỉ thăm thẳm đáp:

"Đa tạ các người tha ta không chết, nhưng là thật có lỗi a —— chờ một lúc, ta khả năng không có các người nhân từ như vậy."

Nghe được cái này thanh âm quen thuộc, bá khí lời kịch, cùng lời nói bên trong có chuyện lạnh thấu xương bức cách, Giang Sở Sở bỗng dưng tỉnh rượu!

Quay đầu nhìn lại, cả người kinh ngạc đến ngây người.

Khi nàng nhìn thấy tấm kia để cho nàng hồn khiên mộng nhiều Thanh Tú khuôn mặt lúc, trong lòng nhất thời nóng lên, phảng phất đụng chạm đến vận mệnh, vận mệnh này gặp gỡ bất ngờ, như là bạch mã vương tử tại nguy nan lúc cứu vãn công chúa, lại như cùng Từ Hà Tiên Từ rốt cục đợi đến ý trung nhân, đập trên Thất Sắc đám mây đến cười nàng!

Cái này là bức nào lãng mạn hình ảnh. . .

Như vậy tưởng tượng lấy, Giang Sở Sở nhất thời ngừng nước mắt, tranh thủ thời gian chỉnh lý tóc mai, một lát lấy mái tóc làm chỉnh tề, lộ ra Lý Duy khuôn mặt quen thuộc.

Tinh xảo khuôn mặt nhỏ mang theo điểm trẻ sơ sinh, cùng một thân thành thực hồng sắc váy đầm có chút không đáp, một mặt đồ trang sức trang nhã bị nước mắt làm diễn viên hí khúc.

"Lý, Lý Duy, tại sao là người "

Lý Duy không có nhìn nàng, chỉ khẽ vuốt cằm

"Là ta."

.

Giang Sở Sở gặp Lý Duy một mặt bình tĩnh, trong mắt một điểm cảm giác cấp bách đều không có, phảng phất là muốn cùng ba lưu manh đánh nhau bộ dáng, không khỏi hơi khẩn trương lên.

Dưới cái nhìn của nàng, Lý Duy cho tới bây giờ đều là nho nhã lễ độ, hoặc là ngẫu nhiên trang bức, hoặc là người mang tuyết kỷ, nhưng hần cho tới bây giờ liền không giống loại kia sẽ đánh cái ngoan nhân, giờ phút này tất nhiên là vì cứu mình, mới cưỡng ép ra mặt.

Nhưng hần loại này ưa thích tại trước mặt nữ nhân mạnh sảng anh hùng tính cách, rất có thể liền sẽ hại hần!

Giang Sở Sở bỗng dưng thanh tỉnh.

Quyết không thể bởi vì chính mình, sau cùng hại Lý Duy thụ thương!

Nghĩ như vậy đến, nàng liền lôi kéo Lý Duy tay vội vàng nói:

"Chúng ta mau lên xe đi thôi, đám người này căn bản chính là dân liều mạng, tuyệt đối đừng cùng bọn hần dùng sức mạnh!"

Ba cái thon gầy thanh niên nhất thời cười:

"Đi người nghĩ đến đám các người còn đi sao "

"Cũng không hỏi thăm một chút mình ca ba tên đầu, người là cái thứ gì "

"Nói thật cho người biết tiểu tử, chúng ta đều là tại Quốc Thuật Quán luyện qua, đã sớm nhập Vũ Đồ đẳng cấp, nghĩ anh hùng cứu mỹ nhân trước đó, người mẹ nó trước cân nhắc một chút chính mình!"

Nghe đến đó, Lý Duy hơi hơi thở dài:

"Ta trước cân nhắc một chút các người đi."

Lý Duy tuy nhiên bình thường nho nhã lễ độ, thế nhưng là một khi trang bức lên đến, lời kịch công rất sâu, khí thế cũng không thể tầm thường so sánh, hoặc mưa thuận gió hoà, hoặc lười biếng khinh thường, hoặc bá khí khinh người.

Khiến cho ba cái thon gầy thanh niên nhất thời không nghĩ ra.

"Gia hỏa này nào từ có phải hay không có hồ "

"Đột nhiên như thế bá khí tốt như chính mình rất lợi hại bộ dáng.

"

"Nếu không phải mấy ca luyện qua công phu thật đúng là bị người cho hù dọa. . ."

Lý Duy khẽ lắc đầu.

Trực tiếp hai bước hướng ba người thăm dò qua.

"Yêu a, đến thật a!"

Trong ba người một người cười nói, bay thẳng đến Lý Duy huy quyền mà đi.

"Sưu!"

Quyền kia nhanh tại Lý Duy nhìn, đã tiếp cận chuyên nghiệp quyền thủ tốc độ.

Quyền phong sắc bén, gào thét mà đến, nếu là người bình thường ăn một quyền này, rất có thể trực tiếp ngã xuống đất không dậy nổi, nếu là đánh trúng vị trí then chốt, thậm chí biết nhất quyền mất mạng. . .

Giang Sở Sở khăn trương che miệng.

Lý Duy lại không có không tránh né, chỉ một cánh tay vừa nhắc, năm ngón tay trực tiếp tiếp được quyền đầu, lại đột nhiên thuận thế vận một cái!

"Răng rắc!"

Đối phương còn không có kịp phản ứng, cánh tay liền đã sai chỗ gãy xương, đau nhức ngã xuống đất không dậy nổi.

"A a, ta cánh tay. . ."

Hai người khác một mặt chấn kinh!

"Tình huống như thế nào "

Nhưng cũng may hai người đều là người luyện võ, không phải bình thường tiểu côn đồ, rất nhanh lẫn nhau một đôi mắt, liền từ hai cái phương hướng vây quanh Lý Duy, bày lên người luyện võ tư thế, từ trên xuống dưới, khom người tập động, nhìn qua giống như là Đường Lang Quyền bộ dáng.

Giang Sở Sở che mắt không dám nhìn nữa.

Lý Duy đồng dạng không đành lòng nhìn thẳng. . .

Cái này hai hàng động tác quá đùa, thật sự là cay con mắt!

Nghĩ như vậy, Lý Duy dứt khoát không đợi hai người xuất thủ, đi lên trực tiếp một tay một cái, giống như là buồn cười một dạng nắm chặt hai người cổ, lại đầu đối đầu, hướng trung gian bỗng nhiên một đập!

"Ba!"

Giống như là hai khóa đưa đầu một dạng bị nên cùng một chỗ, hai người nhất thời sọ não một vang, mắt nổi đom đóm, xương gò má cùng cái cằm đã xương vỡ, mặt sưng phù giống đầu heo, cả người giống không xương đồng dạng xụi lơ trên mặt đất.

"Người. . ."

.

Toàn bộ quá trình đại khái là mười mấy giây đồng hồ bộ dáng.

Lý Duy thủy chung sắc mặt bình tĩnh, xen lẫn không thể phát giác lười nhác, hần động tác rất nhỏ, rất bí mật, cũng rất nhanh chóng, không có bất kỳ cái gì chuẩn bị động tác, cũng không chút nào thoát ly mang nước, ba lần hai trừ hai liền trong nháy mắt giải quyết ba người.

Cảm giác kia giống như không phải đang đánh nhau, chỉ có một cách đánh nhau tiểu động vật.

Sở dĩ không có đem ba người gõ mõ cầm canh thăm một điểm, là bởi vì Lý Duy còn muốn dựa vào ba người bắt được hậu trường lão đại, cũng là cái kia trộm Giang Sở Sở xe người.

Nửa ngày về sau các loại hai người tỉnh lại, Lý Duy khom người xuống, lộ ra một mặt thất vọng bộ dáng.

"Xem ra các ngươi còn chưa đủ ta ước lượng, nếu như không có người khác, ta cần phải đi."

"Tiểu tử ngươi, ngươi đến người nào!"

"Ngươi có gan liền đợi đến, mau gọi người!"

Ba người vừa sợ vừa tức, tranh thủ thời gian bò người lên, đặt xuống câu tiếp theo ngoan ngoãn về sau, liền bịt mắt hoặc cánh tay, lao đảo chạy về trong quán bar.

...

"Lý Duy "

Một bên Giang Sở Sở hoàn toàn nhìn ngốc.

Dưới cái nhìn của nàng, Lý Duy này mạnh mẽ cận chiến thân thủ, cùng Hạ Minh trên núi dùng xe tải trôi đi đoạt giải quán quân, cùng âm nhạc hội bên trên bắn ra rung động lòng người tiếng đàn, cùng hai người lần thứ nhất gặp mặt lúc, này trên sân bóng rổ tiêu sái đáng người, đơn giản giống như đực.

Còn có người nam nhân trước mắt này sẽ không đồ, vật sao

Không chỉ là sẽ, càng là mọi thứ đỉnh phong!

Cái này căn bản không phải nam nhân. . .

Đơn giản cũng là Nam Thần a!

Giang Sở Sở Hoa Si - mê gái (trai) chi tâm đã nước tràn thành lụt, nhưng là trên mặt vẫn là bảo trì khách chế, chỉ là một mặt kinh ngạc hỏi:

"Lý Duy ngươi học qua công phu !"

"Học qua một điểm "

"Cái gì gọi là học qua một điểm, bọn họ căn bản không phải đối thủ của ngươi a."

"Không nói những này, ngươi tại sao lại ở chỗ này, Có Siêu đâu?"

"Không nói trước cái này, chúng ta đi nhanh lên đi."

"Tại sao phải đi xe của ngươi rõ ràng cũng là bọn họ trộm a."

"Xe kia. . . Chỉ là ta tại cha ta 4S trong tiệm tùy tiện mở ra một đài Audi TT, không đáng bao nhiêu tiền, nếu là chộc trong quán bar những dân liều mạng đó, hai ta liền đi không."

Dân liều mạng

Lý Duy không có sợ hãi.

Hiện tại là 2017 năm, Hoa Hạ đối Súng ống cùng đao cụ quản khống cực kỳ nghiêm ngặt, quán Bar phát hiện đao cụ trực tiếp thu về và huỷ bằng buôn bán, một khi xuất hiện Súng ống lời nói, lão bản càng là biết ngồi tù!

Cho nên hiện tại quán Bar hộp đêm bên trong, cơ bản không tồn tại những này hung khí, thay vào đó là một số xuất ngũ quyền thủ, hoặc là người mang tuyệt kỹ võ đạo cao thủ.

Chỉ cần không có thương, Lý Duy căn bản không quan tâm.

Thế là an ủi:

"Audi TT không đáng bao nhiêu tiền. . . Ngươi thật đúng là có tiền, nhưng là cái xe này, hôm nay ta là khẳng định phải cầm về, ngươi không muốn, cho ta cũng được a ha ha."

"Phốc —— ngươi không muốn sống !"

"Ngươi yên tâm đi, có ta ở đây, ngươi không có việc gì."

"Lý Duy ta biết ngươi lợi hại, nhưng mình không thể mạo hiểm như vậy, ngươi muốn xe, ta trở về để cho ta cha cho ngươi một đài tốt."

"Còn có loại chuyện tốt này "

"Người cứu ta, đây cũng là người nên được."

"Tốt a, nhưng ta vẫn là không muốn để cho người xấu đạt được, cho nên nhất định phải cầm lại xe của người, hơn nữa còn phải bồi thường tinh thần tổn thất phí, đến lúc đó hai ta chia năm năm, chẳng phải là đắc ý "

"Phốc —— người căn bản không hiểu a, Lý Duy, người nghe qua võ giả sao "

"Ừm, trên mặt đất quỳ trong tạp chí nhìn qua."

"Ta nói với người, võ giả là thật."

. . .

Cùng lúc đó.

Trong quán bar, một người mặc màu nâu dài áo lót nam nhân cao, chính rừ cụp lấy hai tay, một mặt lạnh lùng nhìn lấy chung quanh bảy tám cái lưu manh.

Hắn là một tên xuất ngũ không lâu chức nghiệp quyền thủ, ngay tại vừa mới, lão bà hắn bởi vì mặc hở hang bị một tên lưu manh đùa giỡn, hắn trong cơn giận dữ, trực tiếp lật đổ cái này hình xăm thanh niên.

Lập tức liền bị bảy tám cái lưu manh bao vây lại, bên trong một cái hư hư thực thực lão đại hơi đầu hơi mập nam, bành lấy bả vai hắn, nói với hắn lấy giang hồ đạo lý cùng bồi thường hạng mục công việc.

Đáng tiếc uy thế như vậy thức đàm phán, rất nhanh quyết liệt, tay quyền anh cự tuyệt nói xin lỗi cùng bồi thường, bảy tám cái lưu manh cùng nhau tiến lên, chai búa, đạn hoàng đao, thậm chí có người giơ lên cái ghế. . .

Nam nhân cao trong mắt hàn quang lóe lên, tuy nhiên vẫn như cũ rừ cụp lấy hai tay, nhưng là thân hình lại hơi hơi hơi cong, bày lên tùy thời xuất quyền chức nghiệp tư thế.

Phanh.

Phanh phanh.

Phanh phanh phanh.

Nương theo lấy từng đợt quyền nện trán ngọt ngọt thanh âm, bảy tám cái lưu manh ôm đầu ngã xuống đất không dậy nổi, bên trong có một nửa Xương sọ trực tiếp nứt xương. . .

"Nguyên lai là chức nghiệp quyền thủ a. . ."

Lúc này, một người mặc rộng thùng thình âu phục trung niên nhân bỗng nhiên xuất hiện tại tay quyền anh trước mặt.

Trung niên nhân nhìn qua cũng không cao, cũng không lớn mạnh, ngũ quan cũng rất qua quýt bình thường, mặc tây phục càng là rộng thùng thình vô hình, nhưng mà chỉ là đứng đấy, liền tản mát ra một loại vững như Cô Tùng, nhưng lại sắc bén như đao khủng bố khí tràng, dù là đứng tại gần vạn người trong đám cũng sẽ liếc một chút nhận ra.

Tay quyền anh nhú mày, thân hình bất ngờ, bản năng nhất quyền đập tới.

Trung niên nhân cũng không có phòng thủ, đầu hơi hơi hơi nghiêng, lại lấy gương mặt trực tiếp nghênh đón.

Duang!

Tay quyền anh hai mắt trì trệ, chỉ cảm thấy nắm tay phải mạnh mẽ chấn động, toàn thân cốt cách kết rung động, cả người kém chút bị đánh tan cái.

Mà trung niên nhân lại nghiêng mặt không nhúc nhích tí nào, trên gương mặt bắp thịt như nổi gân xanh, như là quái vật, sau một lát lại tiêu tán vô hình.

"Người —— "

Trung niên nhân thuận thế đưa tay, nhất chương roi vào tay quyền anh trên bờ vai.

Nhìn như nhẹ nhàng nhất chương, càng đem tay quyền anh trực tiếp ép té xuống đất, vai phải xương vỡ, hai chân bẻ gãy, nằm rạp trên mặt đất lên không thân thể.

"Quyền kích, hư danh a."

Cả cái quỳ rệu tuôn ra như núi kêu biển gầm tiếng vỗ tay.

"Không hổ là Nghiêm đại sư!"

"Có Nghiêm đại sư tại ai dám lỗ mãng "

"Đại Sư võ công cái thế, vì nước thuật dương uy!"

Đúng lúc này, ba cái thon gầy thanh niên kéo lấy thân thể tàn phế, đẩy cửa xông vào quán Bar ——

"Sư phụ, không tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Võ giả Nghiêm Cẩn Sơn

Chương 38: Võ giả Nghiêm Cẩn Sơn

Gặp Giang Sở Sở về mặt thành thật bộ dáng, Lý Duy nhất thời đến hào hứng:

"Nói xong giống người gặp qua võ giả giống như."

Giang Sở Sở khuôn mặt nhỏ nghiêm một chút, biểu lộ làm như có thật, nói có cái mũi có mắt:

"Ta đương nhiên gặp qua, Cổ Siêu nhà khách sạn bên trong liền thuê một võ giả đến trấn trấn tử, nghe nói một năm phải tốn một ngàn vạn, nhưng người ta là có bản lĩnh thật sự, ta thấy tận mắt người kia một tay đánh ngã qua ba cái chức nghiệp quyền thủ."

"Ngàn vạn năm lương. . . Võ giả có như thế kiếm tiền sao "

"Đó là đương nhiên, ta còn nghe nói, Thôi Hiểu Hùng cha hắn cũng là võ giả, bằng không hắn nhà cũng mở không Quốc Thuật Quán, liền Trương tỷ đều theo Thôi Hiểu Hùng ba hắn học tốt mấy chiêu, đối phó đồng dạng lưu manh không thành vấn đề —— cho nên ta lo lắng, cái này quán rượu cũng sẽ có võ giả tọa trấn."

Lý Duy trong mắt đột nhiên sáng lên:

"A vậy ta ngược lại thật sự là nghĩ gặp một lần."

"Phốc —— người thật coi người là võ lâm cao thủ a!"

"À không, võ giả một năm một ngàn vạn, vậy ta nhưng phải nhiều yếu điểm tinh thần tổn thất phí."

"Phốc —— người làm sao lại như thế tham. . ."

Giang Sở Sở hoàn toàn im lặng, nhưng lời đến khóe miệng, nàng nhớ tới Lý Duy nằm tại trên giường bệnh phụ thân, lại đem lời nói sinh sinh nuốt trở về.

Lý Duy làm theo trở lại quây đồ nướng, hoàn toàn không nghĩ đi ý tứ.

"Không nói, ta còn có chút đói, mời người ăn đồ nướng đi, tỉnh tù."

"Tỉnh rượu gì a, ta thật sự là bị người làm say."

Lời mới vừa nói ra miệng, Giang Sở Sở đột nhiên cảm thấy có chút nghĩa khác, mặt trong chốc lát đỏ đến bên tai, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, rất là đáng yêu.

Lý Duy tự nhiên hiểu được Giang Sở Sở lời nói, nhưng là giả bộ như nghe không hiểu bộ dáng.

Dù sao Giang Sở Sở cũng là có bạn trai, mà chính mình cũng đang theo đuổi lấy Trần Ngữ Hàm, tuy nhiên truy cầu cường độ rất thấp, nhưng ít ra theo người khác là đang theo đuổi, loại tình huống này lại đi cùng Giang Sở Sở đi quá gần, hơi có chút không rất thích hợp.

Thế là nói sang chuyện khác:

"Thế nào, Cố Siêu hôm nay không đến nơi?"

"Đừng đề cập, chuẩn bị chia tay, hỗn đản này một ả ỉ lên quá hung, ngay cả ta đều nhao nhao bắt quá, tức giận đến ta một người đi ra uống rượu giải sầu."

"Một người muộn như vậy đi ra tóm lại không tốt."

"Nhà ta phụ cận có nhà máy, làm xe hơi linh kiện, ta từ nhỏ đã tại cái này cùng nhau lớn lên, coi là cái này một khối người đều biết ta, ai, thời đại biến nha. . ."

Lý Duy nhìn lấy Giang Sở Sở rõ ràng mọc ra la lỵ bộ dáng, lại một mặt lão khí hoành thu bộ dáng, có chút muốn cười.

"Nhà này đồ nướng vị đạo còn có thể, nơi ăn nhiều một chút cay, tỉnh tửu."

Nhưng trên thực tế Giang Sở Sở còn là lần đầu tiên tại quán đồ nướng ăn đồ nướng.

Tuy nhiên bình thường nàng cũng thích ăn cay, nhưng phần lớn thời gian, đều là qua sửa sang hào hoa tiệm lẩu hoặc quán đồ nướng, Quán ven đường cho nàng cảm giác luôn luôn không vệ sinh, bởi vậy có chút bài xích.

Tuy nhiên trong lòng có chút cảm thấy bản, nhưng vì cùng Lý Duy cùng một chỗ ăn, nàng vẫn là cắn răng bắt đầu ăn, giả bộ như hoàn toàn không thèm để ý bộ dáng, hững hờ hỏi:

"Nơi bình thường liền ăn cái này sao?"

"Không không, bình thường ăn không nổi cái này, ta bình thường nhiều nhất bún thập cẩm cay rồi, bình thường 6 khối tiền bún thập cẩm cay liền đầy đủ ta ăn no."

"Đừng cho là ta không hiểu nơi ngạnh, ta cái gì đều hiểu."

Dứt lời, cầm lấy bên cạnh bị Lý Duy uống một nửa Bia, miệng lớn làm.

Thực nàng chỉ là muốn che giấu trong lòng mình tình cảm.

Tại Lý Duy bên người nàng không muốn quá tỉnh táo.

Thế là ực một cái cạn nửa chai bia.

"Phốc —— cái này Bia. . . Thật là khó uống."

"Tuyệt hoa Bia, còn có thể a."

"Có thể cái gì a, lần sau ta mời nơi uống say hồ sơ, cái kia. . . Cái gì, tính, tên ta cũng kêu không được."

"Phốc. . ."

Lý Duy nhìn qua tùy tiện Giang Sở Sở, cảm thấy có chút ý tứ, tuy nhiên nữ hài tử này cũng không phải mình ưa thích loại hình, nhưng ít ra nhìn so sánh ngây thơ, hoàn toàn không giống Trần Ngữ Hàm cùng mở đầu mình ngái như thể hiện thực,

Lấy gia cảnh nàng tới nói, tính là rất khó.

. . .

Rất nhanh, vừa rồi ba cái thon gầy thanh niên lại trở về tới, lúc này đều đã băng bó vết thương, mang theo báo thù hùng hực lửa giận mãnh liệt mà đến!

Tại ba người sau lưng, một tên ăn mặc rộng rãi âu phục trung niên nhân, vững bước theo tới.

Lý Duy nhìn như không có chút rung động nào, trên thực tế lại hết sức tò mò nhìn sang.

Nhìn qua trung niên nhân có chút nhập thần. . .

Trung niên nhân kia nhìn qua cũng không cao, cũng không lớn mạnh, ngũ quan cũng rất qua quýt bình thường, mặc tây phục càng là rộng thùng thình vô hình, nhưng mà đi trên đường, lại là từng bước sinh phong, du tẩu như rồng, cả người khí chất sắc bén như đao, dù là đứng tại ngàn vạn người trong đám cũng sẽ liếc một chút nhận ra.

Liền Lý Duy cũng đều hơi kinh hãi.

"Đây chính là võ giả a"

Bốn người cấp tốc đi vào quầy đồ nướng.

Ba cái thụ thương thon gầy thanh niên, một bên kinh ngạc tại Lý Duy lại vẫn không có đào tẩu, một bên lại may mắn có thể như vậy báo thù!

"Sur phụ, cũng là hần!"

"A. . ."

Trung niên nam nhân nhẹ a một tiếng.

Trong lòng bao nhiêu cũng hơi kinh ngạc.

Trước khi tới đây tâm hần nghĩ, có thể treo lên đánh chính mình ba cái đồ đệ, coi như không là võ giả, cũng tất nhiên là nhất đẳng Quốc Thuật Cao Thủ.

Giờ phút này thấy một lần lại mở rộng tầm mắt, nhìn Lý Duy thân hình tư thế ngồi và quanh thân khí chất, lại chỉ là cái chưa bao giờ luyện qua công phu ngoài vòng tròn người.

Kỳ quái hơn là, cứ như vậy hần còn khí định thần nhàn ngồi chờ mình đến, bởi vậy phỏng đoán, người này hoặc là có nhất định bối cảnh, hoặc là hần căn bản không biết võ giả khủng bố.

Xuất phát từ võ giả thói quen cẩn thận, trung niên nhân nhìn thấy Lý Duy cũng không có lập tức nổi lên, mà chính là gắng đạt tới trước làm rõ ràng Lý Duy thân phận, tại hơi hơi chấp tay, lộ ra trong miệng Kim Nha:

"Tại hạ Nghiêm Căn Sơn, sư xuất Giang Đông Cực Hạn Vũ Quán Trừng huấn luyện viên, không biết các hạ xưng hô như thế nào "

Giang Sở Sở sắc mặt trắng bệch.

Hần từng nghe nói Cổ Siêu quán rượu bên trong võ giả, cũng là đến từ Cực Hạn Vũ Quán, cùng sư xuất đồng môn, như vậy cái này Nghiêm Căn Sơn nhất định đồng dạng lợi hại!

"Cực Hạn Vũ Quán. . ."

Cái tên này, Lý Duy trước kia từ trong sách cũng từng tới, nghe nói là Hoa Đông khu vực thứ nhất võ quán, phóng nhãn cả nước cũng là mười vị trí đầu tồn tại.

.

Truyền thuyết tại hiện đại trong chốn võ lâm, muốn trở thành võ giả trừ thiên phú nghịch thiên cùng không phải người ý chí, còn cần hệ thống tính ma quỷ huấn luyện, bởi vậy võ giả có rất ít có thể tự học thành tài, phần lớn xuất từ các Đại Chuyên nghiệp võ quán.

Người võ giả kia cùng phổ thông quyền thủ khác nhau ở chỗ nào đâu?

Căn cứ địa quầy kiến thức nói, cùng Quyền Kích Trận Đấu hoặc Tự Do Bác Kích so sánh, võ giả chiến đấu tựa như trong võ hiệp tiểu thuyết viết như vậy, là Hữu Chiêu thức mà theo, chẳng những động tác ngắn gọn mỹ quan, uy lực càng là viễn siêu các loại Tự Do Bác Kích.

Nếu như nói chức nghiệp tay quyền anh, Thái Quyền cao thủ, tán thủ cao thủ, hoặc là một số Tự Do Bác Kích cao thủ, là dùng bình thường huấn luyện đem năng lực chiến đấu đẩy hướng Nhân Thể Cực Hạn lời nói, người võ giả kia cũng là đi nhầm đường, sửa đổi bắp thịt, cốt cách cùng gân mạch phát lực phương thức, tăng thêm các loại phản nhân loại ma quỷ huấn luyện, đem người hoàn toàn biến thành một đài hiệu suất cao cận chiến máy móc, tại trình độ nào đó tới nói, võ giả đã sớm siêu việt vốn có Nhân Thể Cực Hạn.

Thật có như thế mơ hồ

Tại nhìn thấy cái này Nghiêm Căn Sơn trước đó, Lý Duy đối với võ giả nói chuyện là bán tín bán nghi.

Nhưng hôm nay gặp mặt, Nghiêm Căn Sơn loại kia khác hẳn với thường nhân sắc bén khí tràng, thật sự là để Lý Duy rung động không thôi, từ đó trong lòng tin tưởng vững chắc võ giả nói chuyện.

Vậy tuyệt đối liền là võ giả bộ dáng!

Thế là đứng dậy chấp tay đáp:

"Tên của ta không đáng giá nhắc tới, không môn không phái, người có thể làm ta là vô danh tiểu bối —— ta nghe nói võ giả chia làm ba cấp độ, cái gì một tầng cơ lực võ giả, tầng hai bút lực mạnh mẽ võ giả, ba tầng gân lực võ giả, các hạ thuộc về loại nào "

Lý Duy câu nói này vừa nói ra khỏi miệng, Nghiêm Căn Sơn liền lập tức kết luận hần là người ngoài ngành.

Bởi vì Lý Duy nói tới ba cấp độ, chỉ cần là võ giả ở giữa liếc một chút liền có thể nhìn ra, mà lại cái này ba cấp độ chỉ là bên ngoài cảnh đẳng cấp võ giả.

Bên ngoài cảnh võ giả phía trên, còn có bên trong cảnh võ giả tồn tại, có thể Nội Lực Ngoại Phóng, đánh từ xa trâu, Nghiêm Căn Sơn từng liền thấy tận mắt một bên trong cảnh lão giả, cách không bàn tay đánh chết một đầu trong vườn thú trường thành Đông Bắc Hồ.

Tăng thêm tại Giang Nam thành phố hoạt động võ giả, Nghiêm Căn Sơn cơ bản cũng đều đánh qua đối mặt, nhưng bên trong cho tới bây giờ chưa thấy qua người trẻ tuổi này thân ảnh.

Cần nhắc đến võ giả cùng phổ thông vật lộn cao thủ có Thiên Nhưỡng Địa Biệt chênh lệch, cho dù chính mình chỉ là võ giả bên trong cấp thấp nhất [một tầng cơ lực võ giả], treo lên đánh trước mắt người trẻ tuổi cũng là không có chút nào vấn đề.

Lại nhìn Lý Duy một thân hàng vía hề hàng cách ăn mặc, ăn đồ nướng, uống vào Bia, bên cạnh còn nghe cũ nát 5 lạng hồng ánh sáng, cũng không có khả năng có cái gì đại bối cảnh, đại khái chỉ là Dã Lộ Tử quyền thủ, biết chút công phu mèo ba chân mà thôi.

Nghĩ tới đây, Nghiêm Căn Sơn cũng không khách khí nữa.

"Nếu là vô danh tiểu bối, cần gì phải qua quan tâm cái gì võ giả tầng thứ, đó là người loại phạm nhân này cả một đời cũng không có khả năng tiếp cận tồn tại."

Lại không nghĩ Lý Duy đột nhiên nụ cười vừa thu lại, như vậy hỏi ngược lại:

"A này đã tiền bối là võ đạo bên trong người, đức cao vọng trọng, vì sao qua trộm một cái tiểu cô nương xe, nói ra không sợ di cười võ lâm sao "

"Phốc —— "

Ba cái thon gầy thanh niên nhìn không được:

"Sư phụ, chớ cùng hần nói nhảm, trực tiếp phế hần!"

Nghiêm Căn Sơn lại cũng không muốn cùng phạm nhân động thủ, sắc mặt lạnh lẽo, lấy võ giả độc hữu thanh thế nói:

"Xem như tiền bối, ta cũng không muốn tùy tiện lấy xuống như người loại này có chút tiềm lực chồi non, người trẻ tuổi, ta cho người thêm một cơ hội, lưu lại nữ nhân này, cộng thêm một trăm vạn chén thuốc phí, đêm nay ta liền thả người một con đường sống."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Võ giả, không thể nhục!

Chương 39: Võ giả, không thể nhục!

Giang Sở Sở trực tiếp dọa sợ.

Quyết không thể cùng võ giả đối nghịch. . .

Trong lòng thậm chí đã nghĩ kỹ ngàn vạn chuộc thân phương án.

Lại không nghĩ, Lý Duy lúc này lại theo người không việc gì một dạng, khom người ngồi trở lại trước bàn, tiếp tục ăn lấy đồ nướng uống vào Bia, một bên hững hờ, mơ hồ không rõ đáp:

"A a, không hổ là Võ Lâm Tiền Bối, trạch tâm nhân hậu, chi tiết văn bối cũng không phải là người trong võ lâm, chờ một lúc đại khái liền không có tiền bối như vậy nhân từ."

Đối mặt ba tên côn đồ lời kịch, giờ phút này đồng dạng dừng tại võ giả trên thân.

Nghiêm Căn Sơn hơi sững sờ, nửa ngày về sau cười như điên:

"Ha ha ha ha, người người trẻ tuổi này quả thực có chút khôi hài, bản sự không thấy bao nhiêu, ngoài miệng trang bức công phu lại là nhất đẳng, nếu không phải lão phu tung hoành giang hồ hơn hai mươi năm, thật đúng là bị người làm kiểm chế —— hôm nay lão phu sẽ vì ba vị đồ nhi, phế người cái này

trang bức Cuồng Ma!"

Một bên Giang Sở Sở dọa đến trộm chánh Lý Duy góc áo.

Lý Duy lại bất động thanh sắc.

Như trước đang phàm ăn, biểu hiện trên mặt phảng phất viết "Ngươi ngược lại là đến a", nhìn phá lệ trang bức, cũng phá lệ cắn ăn đòn, không chút nào đem Nghiêm Cần Sơn để vào mắt.

Hiện đại trong chốn võ lâm có câu tục ngữ ——

Võ giả, không thể nhục.

Nghiêm Cần Sơn khoe mắt hiện lên một tia dọa người hàn quang, nhưng là hẩn tính cách phá lệ cẩn thận, ở ngoài sáng biết rõ "Võ giả không thể nhục", kẻ này còn năm lần bảy lượt khiêu khích chính mình. . .

Gia hỏa này chẳng lẽ có cái gì bản lĩnh thật sự

Tại đánh nằm sấp chính mình ba cái đồ đệ về sau, kẻ này biết rõ quán Bar sẽ có nhìn tròng từ người, lại vẫn không có mảy may thoái ý, ngược lại một mực ăn đồ nướng chờ đợi mình. . .

Lại xem kẻ này thần sắc, trừ lần đầu tiên thấy mình có một vết kính hải bên ngoài, toàn thân cao thấp không có sợ hãi chút nào, tốc độ tim đập cũng rất bình thường, không có một vẻ khẩn trương, cũng không có tận lực đề thấp, phảng phất chính mình tồn tại đối với hắn căn bản không hề ảnh hưởng.

Cái này có chút không đúng a.

Ba cái thon gầy thanh niên gặp Nghiêm Cần Sơn nửa ngày không có động thủ, thúc giục nói:

"Sư phụ, ngươi làm sao, trực tiếp đi lên phế tiểu tử này a!"

Vì võ giả tôn nghiêm, Nghiêm Cần Sơn minh bạch lúc này không động thủ cũng phải động thủ, trong mắt lóe lên một tia không thể phát giác sát ý, lấy võ giả tôn nghiêm chấp tay cười nói:

"Người trẻ tuổi, tuy nhiên ngươi còn không nhập môn võ lâm, nhưng là thân thủ xác thực có chỗ bất phàm, lão phu xem như Võ Lâm Tiền Bối đương nhiên sẽ không khi dễ ngươi, như vậy đi, ta để ngươi một chiêu, ngươi trước công, ta tuyệt không phòng thủ."

Lời tuy như thế, nhưng đây là Nghiêm Cần Sơn gặp được thực lực không rõ đối thủ nhất quán chiến thuật, cố ý dẫn dụ đối phương trước công, ngôn ngữ cam đoan chính mình ganh kháng không phòng thủ, nhưng trên thực tế, hẩn biết thừa dịp đối phương tiếp cận thời điểm, cho đối thủ nhất kích trí mệnh.

Dù sao tại chính thức trong chốn võ lâm, hẩn chỉ tính là cấp thấp nhất nhập môn võ giả, không có có một ít binh bất yểm trá tiểu thủ đoạn, rất khó lẫn lộn như bây giờ như vậy phong sinh thủy khởi.

"Đa tạ."

Lý Duy lại là một mặt ngây thơ nói lời cảm tạ.

Lập tức dùng khăn giấy chà chà miệng, hững hờ chậm rãi đứng dậy, không có chút nào đề phòng tiếp cận Nghiêm Cần Sơn, thân hình phá lệ tàn mạn, một điểm nghĩ phải nghiêm túc tiến công ý tứ cũng không có.

Biết rõ Nghiêm Cần Sơn phương pháp ba cái thon gầy thanh niên, trong lòng cười nở hoa.

"Gia hỏa này chết chắc!"

Nghiêm Cần Sơn đứng chấp tay, nhìn qua Lý Duy tàn mạn tốc độ, chợt cảm thấy buồn cười không thôi.

Trong lòng tối than mình thực sự quá cẩn thận, đã từng từng đánh chết mấy tên cùng giai võ giả vô địch chiến thuật, lại để cho dừng tại như vậy cái rác rưởi trên tay, chính mình cũng là dọa lạc.

Cũng được, trực tiếp phế hắn đi!

Nghĩ như vậy, Nghiêm Cần Sơn đang muốn bắt chợt tới hạ sát thủ, chợt nghe Lý Duy một mặt ngây thơ hỏi:

"Tiền bối thật không hoàn thủ "

"Thật không trả —— "

Nghiêm Cần Sơn "Tay" chữ còn chưa nói ra miệng, Lý Duy bỗng dưng nhất quyền, như điện giật đồng dạng nện ở Nghiêm Cần Sơn mộng bức trên mặt.

Duang!

Mọi người đồng tử tri tri.

Như gặp sóng biển ngập trời!

Lý Duy một quyền này,

Không có chút nào chuẩn bị động tác, động tác cực kỳ ần nấp, cơ hồ Thuấn Phát cho đến.

Nghiêm Cẩn Sơn vừa còn đang nói chuyện, cái cuối cùng "Tay" chữ còn chưa nói ra miệng, chỗ nào kịp phản ứng, trán cứ thế mà chịu nhất quyền, đầu ngửa mặt lên, cả người trực tiếp bay ra về phía sau qua, trùng điệp đọng ở trên tường.

Cho dù là toàn thân như Kim Chung Trảo Thiết Bố Sam đồng dạng cơ lực võ giả, trên óc cũng chịu không được Trần Chân đột nhiên nhất quyền, dù sao ——

Đầu người bộ là không có bắp thịt.

Nghiêm Cẩn Sơn thụ việc này nhất kích, trực tiếp ngất đi!

Cũng may Lý Duy một quyền này vì truy cầu tốc độ, từ bỏ đại bộ phận lực lượng, cho nên Nghiêm Cẩn Sơn chỉ là xương sọ nứt, mạng nhỏ vẫn còn ở đó.

Nhưng đường đường võ giả bị vô danh tiểu bối nhất quyền KO

Cái này mẹ nó căn bản không thực tế a!

Giang Sở Sở hoàn toàn mộng bức.

Nàng vốn cho rằng Lý Duy biết sau một kích, thừa cơ mạng chính mình chạy trốn, vạn vạn không nghĩ đến lại nhất kích đánh ngã đối thủ, đánh bại một năm lương ngàn vạn chánh thức võ giả!

"Ai. . . Cái này cũng có thể "

Ba cái thon gầy thanh niên càng là trợn mắt hốc mồm, thẳng tắp ngăn người, cảm giác mình thế giới quan đã trong nháy mắt lật úp!

"Này này, đừng nói giỡn sư phụ, ngài hù dọa chúng ta đi, nói nhanh lên nha, nhanh đứng lên a, dùng ngài am hiểu nhất đánh lên a phệ tiểu tử này a, sư phụ, ngài thế nhưng là lấy một địch trăm trăm địch võ giả, sao có thể thụ việc này Đại Nhục. . ."

Nhưng mà tùy ý ba người gọi, Nghiêm Cẩn Sơn cũng là nằm ngay đơ bất động, chỉ có máu tươi từ đỉnh đầu cuộn cuộn chảy ra.

"Làm sao có thể. . ."

"Tại sao có thể như vậy. . ."

"Sư phụ thế nhưng là hàng thật giá thật võ giả a!"

Ba người sững sờ nửa ngày, ngo ngác nhìn qua Lý Duy, phảng phất nhìn thấy một tôn thần ma hình bóng!

Ba người cũng không phải người ngu, đang nhìn ra Lý Duy chỗ kinh khủng về sau, chỗ nào quán bên trên Nghiêm Cẩn Sơn, dùng hết bú sữa khí lực, nhanh chân liền chạy.

Đáng tiếc bọn họ trước đó liền bị thương nặng, chạy đi đâu nhanh.

Lý Duy thấy thế, hai ba bước đuổi theo, một người một bàn tay, đem ba người thả ngã xuống đất, lại đến cái Phân Cân Thác Cốt Thủ, đem ba người sáu đầu chân toàn bộ vặn trật khớp, làm đến bọn hắn nửa bước khó đi, kêu rên không thôi.

Giải quyết ba người về sau, Lý Duy quay đầu dẫn theo Nghiêm Cẩn Sơn, đem ném tới ba người bên cạnh.

Bốn người giống rác rưởi một dạng, cứ như vậy ngã trái ngã phải một mội cùng một chỗ.

"Ủm vẫn còn giả bộ ngủ. . ."

Lý Duy gặp Nghiêm Cẩn Sơn còn không có tỉnh lại, liền nhất quyền cắt ngang hẳn xương sườn.

Xương sườn cắm vào Gan Tạng, cực kỳ tàn ác kịch liệt đau đớn, khiến cho nguyên bản giả vờ ngất tùy thời phản kích Nghiêm Cẩn Sơn, nhất thời tỉnh lại.

"A phốc —— "

Một ngụm máu tươi phun ra, tung tóe bên cạnh ba người mặt mũi tràn đầy đau đớn.

Đem bốn người thanh niên bày ở trước mặt, Lý Duy bắt đầu hành động.

Hắn đầu tiên là tại bên trong một cái tiểu lưu manh trong túi, lật ra Giang Sở Sở hoa quả điện thoại di động, đem trả lại Giang Sở Sở, khiến cho Giang Sở Sở thụ sủng nhược kinh.

Lập tức dùng một bàn tay một bàn tay vung đánh lấy Nghiêm Căn Sơn, một bên đánh vừa nói:

"Cơ lực võ giả, bút lực mạnh mẽ võ giả, gân lực võ giả, nếu như võ giả ba cấp độ chỉ từ mặt chữ lý giải lời nói, xem ra ngươi tối đa cũng chỉ là cái một tầng võ giả a."

Nghiêm Căn Sơn đường đường võ giả, khi nào nhận qua nhục này khuất nhục, che ngực mắng:

"Ngươi súc sinh này, không nói đạo nghĩa giang hồ. . ."

"Từ trước ngươi bắt thịt co vào đến xem, nếu không phải ta nửa đường đột nhiên tra hỏi ngươi, ngươi khẳng định biết không tuân thủ hứa hẹn, xuất thủ trước làm tổn thương ta đi; cho dù ngươi bị ta nhất quyền quật ngã, tối đa cũng chỉ choáng mấy chục giây đi, nếu không phải ta vừa mới đánh xuyên qua ngươi xương sườn, có lẽ ta hiện tại đã vô pháp còn sống nói chuyện với ngươi, các ngươi hai ta đến là ai không giảng đạo nghĩa giang hồ "

"Ngươi —— "

Nghiêm Căn Sơn á khẩu không trả lời được, hai lần giả bộ dự định đều bị đối thủ phá, chỉ cảm thấy đại thế đã mất, nghĩ không ra chính mình ngang dọc Giang Nam hơn hai mươi năm, vậy mà đưa tại tên tiểu tử trên tay, trong lòng đã tuyệt vọng, một ngụm máu tươi lần nữa phun ra ngoài.

Chỉ là hắn cũng không bao giờ tin tưởng Lý Duy vô danh tiểu bối thân phận, rống giận hô:

"Ngươi cái thằng nhãi con đến là ai, cho ta cho biết tên họ!"

Lý Duy trừng điệp một bàn tay lắc tại hắn vành tai bên trên:

"Gia gia ngươi, Lý Duy."

Ba cái thon gầy thanh niên gặp sự phụ chịu nhục, bắt đầu chuyển ra chỗ dựa

"Hỗn đản, ngươi biết cái này quán rượu lão bản là ai chẳng ngươi biết ngươi xông ra bao lớn tai họa sao cái này trên trời dưới đất, đã không ai có thể cứu ngươi!"

Lý Duy một mặt tình ngộ:

"Quán Bar lão bản ngươi nói là trộm xe sự tình, lão bản của các ngươi cũng có phần lạc nếu để cho lão bản biết các ngươi trộm xe, còn bị người đánh thành như vậy, ngươi đoán hẳn biết xử trí như thế nào các ngươi "

Trong lòng ba người một khổ, kém chút không có hoảng sợ tè ra quần.

"Ngươi đến muốn làm gì lại đụng đến bọn ta báo động a!"

Lý Duy thực sự xấu hổ.

Vạn vạn không nghĩ đến loại lời này cũng có thể từ lưu manh trong miệng nói ra. . .

Liên nghiêm nghị chính khí nói:

"Báo động các ngươi trộm xe thời điểm, ta làm sao không nghe thấy có người báo động các ngươi đẩy mạnh vị cô nương này thời điểm, ta làm sao không nghe thấy có người báo động các ngươi chuẩn bị phê ta thời điểm, ta làm sao không nghe thấy có người báo động đừng ngốc đại ca, đã tất cả mọi người là người tập võ, còn là dựa theo giang hồ quy củ tới đi."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Ta, gia gia người, thu tiền!

Chương 40: Ta, gia gia người, thu tiền!

Trên thực tế chính như Lý Duy nói, hiện đại cảnh sát rất ít nhúng tay trong chốn vô lâm bộ sự tình, chỉ cần người không thương tổn bình dân, trong chốn vô lâm bộ ai chết ai sống, cảnh sát một mực mặc kệ.

Nhưng là Lý Duy kiểu nói này, ba tên côn đồ thậm chí là Nghiêm Cẩn Sơn, cũng đều hoảng sợ không nhẹ:

"Giang, giang hồ quy củ. . ."

"Người, người muốn làm gì "

Lý Duy bỗng nhiên lộ ra thân mật nụ cười:

"Để nói, bộ kia xe Audi tử ta cũng không cần, họ Nghiêm người lập tức cho ta chuyển 1 triệu tiền xe, đến tại ba người các người một người cho vị nữ sĩ này chuyển 100 ngàn, xem như tinh thần tổn thất phí, chuyện hôm nay như vậy bỏ qua, ta coi như cho tới bây giờ không có phát sinh. . . Thế nào, rất có lời đi!"

"Phốc —— "

"Tiểu tử, người nghĩ hắc ăn hắc "

Lý Duy lắc đầu.

Liên răng rắc một tiếng, một chân giẫm gãy nói chuyện tiểu côn đồ bấp chân, đan chỉ chỉ lấy bốn người, bình tĩnh sắc mặt vài bộ lột trong đây chơi liêu:

"Ta, gia gia người, thu tiền."

"Phốc —— "

Giang Sở Sở ở bên cạnh cười khúc khích, đột nhiên nghĩ đến gần nhất trên Internet rất hỏa cái kia ngành, gặp Lý Duy đã khổng chế ở cục diện, không khỏi nghẹn ngào cười nói:

"Ha-Ha, ta, Tần Thủy Hoàng, thu tiền."

"Ta đánh cái đầu mẹ người, có còn vương pháp hay không "

"Cho tới bây giờ chỉ có chúng ta trên giường Tam Kiếm Khách khi dễ người khác, còn chưa từng có người khác dám khi dễ chúng ta Ca Ba, người tiểu tử này đến lại lịch gì "

Lý Duy bắt đầu đi lắc đầu, trực tiếp một chân đá vào khác một cái tiểu lưu manh trên hạ thể.

"A —— "

Gãy xương tốt tiếp, ba tháng liền có thể khôi phục, trứng nát thể nhưng là cả một đời sự tình.

Mấy người vừa nhìn, rốt cuộc minh bạch Lý Duy tà ác diện mục, vì cả một đời tính phúc, không còn dám qua khiêu khích Lý Duy, đành phải cắn răng roi lệ, nhao nhao cho Lý Duy chuyển tiền.

"Sớm ngoan như vậy, như thế nào lại ăn nhiều như vậy khổ đâu?"

Lưu manh cũng là lưu manh, thụ không khiêu khích, rõ ràng đều đã đánh qua tiền, tại Lý Duy một câu trang bức lời nói trước, lại bị chọc giận thả ra ngoan thoại:

"Tiểu tử, chuyện này người đừng nghĩ cứ như vậy qua."

Lý Duy lắc đầu.

Chỉ cảm thấy gia hỏa này nói lời hoàn toàn không phân người yêu, rõ ràng mặt khác hai tên côn đồ một cái gãy xương một cái trứng nát, gia hỏa này ăn hai hố lại có thể cũng dài không đồng nhất trí. . .

Tại là quá khư, một chân đem gia hỏa này mặt cho giẫm dẹp, không có mấy trăm vạn sửa mặt phí, đại khái là ra không môn.

"Nghị chương a. . ."

Lý Duy sờ đi như vậy không có sợ hãi, thực bởi vì hắn có một cái bài ——

Ký Ưc Tiêu Trừ Bồng.

Cũng là Chủ Thần bởi vì hắn cứu quốc kế hoạch, mà đặc thù khen thưởng (người áo đen) vị diện đạo cụ, giá tiền là 10 tích phân.

.

Nguyên bản Lý Duy đối với cái này còn khịt mũi coi thường, nhưng là đi qua đêm nay sự tình, hắn thật sâu minh bạch, Vô Giả Thế Giới mâu thuẫn tìm kiếm là vô dụng, nhất định phải lấy quyền đầu nói chuyện.

Nhưng cứ như vậy, lại biết dẫn phát một hệ liệt đến tiếp sau phản ứng, hoặc là cừu gia truy sát, thậm chí sau cùng cuộc đời mình hoàn toàn bị đảo loạn, thậm chí sẽ dính dấp đến phụ mẫu an nguy.

Cho nên một cây Ký Ưc Tiêu Trừ Bồng là rất có cần phải.

Lý Duy đã từng nhìn qua bộ này tên là (người áo đen) kinh điển Khoa Huyền Điện Ảnh, nội dung giảng thuật là, nước Mỹ ngành đặc biệt đối sống lưu giữ trên địa cầu ngoại tinh nhân áp dụng quản lý cố sự.

Những này quản lý nhân viên liền được xưng là người áo đen, bọn họ Tối Kinh Điện đạo cụ cũng là [Ký Ưc Tiêu Trừ Bồng], chuyên môn dùng để tiêu trừ những cái kia ngẫu nhiên trông thấy ngoại tinh nhân nhân loại trí nhớ.

Đeo lên kính râm, để người chứng kiến nhìn chằm chằm ngân sắc [Ký Ưc Tiêu Trừ Bồng], ấn xuống cái nút, chỉ gặp bạch quang lóe lên, ba một tiếng, tựa như kiểu cũ Máy quay Video một dạng ——

Người chứng kiến nhất thời đánh mất chính mắt trông thấy trí nhớ.

Như thế Thần Trang đơn giản cũng là nhà ở lữ hành, giết người cướp của thiết yếu lương khí, Chủ Thần thật không lừa ta vậy. Không muốn 998, chỉ cần 10 tích phân, dễ dàng như vậy chỗ nào tìm!

"Mua mua mua!"

Lý Duy tuy nhiên trên thân chỉ còn lại có 10 tích phân,

Nhưng khế cần môi, một chặt tay, cũng liền mua.

Chúc mừng chủ ký sinh mua sắm đặc thù khen thưởng [Ký Ưc Tiêu Trừ Bồng], tiêu hao 10 tích phân, còn thừa 0 tích phân, Bản Đạo cổ đã Chủ Thần ưu hóa, chuyên nghiệp tiêu trừ người khác đối chủ ký sinh đặc thù ấn tượng —— nhưng là xin chú ý, vốn phẩm sẽ chỉ tiêu trừ người khác đối chủ ký sinh ấn tượng, mà không thể tiêu trừ đối đã phát sinh sự kiện trí nhớ, chủ ký sinh tại sự kiện bên trong hình tượng sẽ bị Hư Hóa.

"Có thần kỳ như vậy cụ thể làm sao thao tác "

Vốn phẩm một khóa sủa qua thức thao tác, chủ ký sinh không cần mang kính râm, chỉ cần người yêu tại chủ ký sinh tầm mắt bên trong, không cần người yêu con mắt chăm chú nhìn, liền có thể trong nháy mắt tiêu trừ người yêu đối chủ ký sinh ấn tượng, thậm chí đối Cameras cũng có thể có tác dụng, điều kiện là thao tác hoàn tất mời chủ ký sinh mau chóng rời xa người yêu, nếu không người yêu đem sẽ nhanh chóng khôi phục đối chủ ký sinh ấn tượng.

"Hiểu biết."

.

Trở lại quán Bar cửa sau bên ngoài.

Tại hoàn toàn thăm dò [Ký Ưc Tiêu Trừ Bồng] công năng cùng thao tác về sau, Lý Duy trực tiếp từ màn hình trang bị cột bên trong lấy ra cái này ngân sắc kim loại bồng. . .

Đối mọi người , ấn xuống kim loại bồng bên trên duy nhất cái nút.

Bạch quang lóe lên.

Ba.

Bao quát Giang Sở Sở cùng quầy đồ nướng đại gia ở bên trong, sáu người đồng tử tri tri, trong nháy mắt mộng bức, trong đầu tuy nhiên còn nhớ rõ vừa rồi chuyện phát sinh, nhưng lại không nhớ rõ nhân vật chính đến là ai. . .

Vì làm hiệu quả không bị khôi phục, Lý Duy tranh thủ thời gian lôi kéo một mặt mộng bức Giang Sở Sở, trực tiếp tiến vào trong xe tải, một chân chân ga đến, tiêu sái rời đi hiện trường.

Chỉ để lại bốn người một mặt mòng bức nằm trên mặt đất tru lên.

"Đến', là, ai!"

"Sư phụ lại có thể bị người đánh bại. . ."

"Người nào mẹ nó thất đức như vậy dám hắc ăn hắc "

"Nhưng ta vì cái gì liên không nhớ được gia hỏa này tướng mạo đâu?"

. . .

Trong xe tải, Giang Sở Sở ngồi ở vị trí kế bên tài xế, một mặt mòng bức nhìn lấy Lý Duy, dần dần khôi phục đối Lý Duy ấn tượng, chỉ cảm thấy rung động không thôi.

"Vừa mới cứu ta người. . . Là người "

"Ừm."

Lý Duy khẽ gật đầu.

Nghĩ thầm quả nhiên chính như Chủ Thần nói, bởi vì chính mình không có ở trí nhớ tiêu trừ về sau rồi đi Giang Sở Sở, khiến cho nàng đối với mình trí nhớ rất nhanh liền khôi phục, cái này thì tương đương với, chính mình có được lựa chọn người nào có thể giữ lại trí nhớ quyền lợi.

Giang Sở Sở y nguyên không thể tin được vừa rồi đã phát sinh hết thảy:

"Người. . . Thật sự là Lý Duy sao "

"Làm sao "

"Vì cái gì người. . . Làm cái gì đều như vậy suất khí đâu?"

"Phốc. . ."

"Đúng, đã người lợi hại như vậy, vì cái gì không muốn về ta xe đâu?"

Giang Sở Sở chỗ ảo tưởng là, Lý Duy khẳng định là cố ý không muốn về xe, như vậy hai người liền có thể ngồi chung một xe, có lẽ còn có cái gì mập mờ cổ sự cũng khó nói, nàng sở dĩ hỏi như vậy, liền là muốn cho Lý Duy thừa nhận điểm này, sau đó. . .

Nghĩ tới đây, Giang Sở Sở mặt đều đỏ.

Lại không nghĩ, Lý Duy cho nàng gội một mặt nước lạnh:

"Người ngốc nha, xe dù sao có bảo hiểm công ty biết bởi người hơn phân nửa, này như đổi một trăm vạn trở về so sánh có lời, một trăm vạn có thể mua hai đài TT a!"

"Phốc —— ta, ta thu hồi vừa rồi lời nói!"

"Vừa rồi lời gì "

"Mới vừa nói người suất khí lời nói, người đơn giản cũng là tham tiền!"

"Người từ nhỏ trong nhà liền có tiền, lại chỗ nào có thể cảm nhận được, ta người nghèo này đột nhiên phát tài sau thoải mái điểm "

Giang Sở Sở hoàn toàn im lặng.

Trầm mặc sau một lúc lâu, bỗng nhiên thấp giọng hỏi:

"Lý Duy. . . Người đến có thích hay không Ngữ Hàm a. "

Một câu Trục Đào Hoàng Long!

Lý Duy nhất thời có chút xấu hổ.

Nói ưa thích Trần Ngữ Hàm đi, thật sự là có chút trái lương tâm, nói không thích đi, mình quả thật lại tại chậm rì rì truy người ta.

"Nói không ra, có lẽ càng nhiều chỉ là muốn cho cha ta vui vẻ một số đi."

"Vậy người không nhất định phải tìm Ngũ Hàm nha."

Nói xong câu đó, Giang Sở Sở liền biết mình quá mức đường đột, tranh thủ thời gian dùng âm thanh, xóa đi trên mặt chột hiện về hưng phấn, im miệng không có nói thêm gì đi nữa.

Cũng may Lý Duy cũng không có tới tiếp lời.

Trong xe bầu không khí nhất thời trở nên có chút lúng túng.

Giang Sở Sở bởi vì uống quá nhiều từ, trước đó là bởi vì tình hình nguy hiểm thanh tỉnh một hồi, hiện tại an toàn, dù sao cũng hơi mệt rồi, nhưng là đôi mắt Lý Duy, nàng như thế nào lại thật mệt rồi, chỉ là ra vẻ hơi say rượu, hai mắt mê ly nhìn qua Lý Duy.

Lý Duy bị nhìn toàn thân run rẩy, liền hỏi:

"Nhà người ở đâu ta đưa người trở về đi."

Giang Sở Sở trong lòng có chút nổi buồn, liền nhắm mắt thiếp đi, giả bộ như không nghe thấy.

Lý Duy bỗng cảm giác khó xử.

Nghĩ gọi điện thoại cho Trần Ngũ Hàm hỏi nàng một chút nhà ở đâu, lại sợ náo ra hiểu lầm gì đó.

"Này ta đưa người về quán Cafe đi."

Giang Sở Sở chỗ nào nguyện ý, mơ mơ màng màng đáp:

"Quán Cafe. . . Cái giờ này. . . Như thế nào lại có người "

"Phốc —— người còn tỉnh dậy a, nói một chút nhà người vị trí."

"Hô. . . Hô. . ."

"Đừng ngủ a tỷ tỷ, nhà người lại không trở về, quán Cafe lại không đi, lớn như vậy ban đêm đến muốn đi đâu, cũng không thể như thế hao tổn a, ta mẹ nó còn buồn ngủ đâu!"

"Cái kia có thể qua nhà người nha."

"Phốc —— "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Tá túc

Chương 41: Tá túc

Lý Duy bạo mồ hôi.

"Người đây không phải thanh tỉnh rất sao "

Giang Sở Sở giữ im lặng, lại ngủ thật say.

"Hô. . . Hô. . ."

Lý Duy một mặt xấu hổ, trước mắt phảng phất xuất hiện một cái đầu đỉnh Lục Mao thân ảnh.

Cô nam quả nữ, đêm không về ngủ. . .

Loại thời điểm này, chính mình cũng không thể phạm sai lầm a!

"Ta là kiên quyết sẽ không dẫn người đi nhà ta."

Giang Sở Sở đột nhiên bừng tỉnh, chớp mắt to, lông mi nhảy lên, rất là đáng yêu, trên mặt mang một vòng ửng khuôn thần sắc:

"Đừng như vậy vô tình nha, ta xe ném, lại tại quán Bar uống rượu, về nhà lão ba không phải mắng chết ta. . . Người suy nghĩ lại một chút nhìn, không có ta xe người có thể kiếm lời 1 triệu sao người nếu là ngại không đủ, ta chỗ này ba mươi vạn cũng cho người tốt, coi như ta tá túc tiền phòng."

"Thật "

Lý Duy có chút động tâm.

Ba mươi vạn một đêm thật sự là kiếm bộn phát, mà lại Giang Sở Sở loại trạng thái này về nhà xác thực biết bị mắng, xem siêu nhà sợ rằng sẽ đem Chiến Tranh Lạnh thăng cấp, không có cách, chính mình chỉ có thể học Lôi Phong làm việc tốt

, lớn không giường để cho nàng ngủ, chính mình ngủ Ghế xô-pha.

Kiểm tiền quan trọng!

"Tốt a, nhưng người cũng đừng cho ta chính ra dư thừa sự tình."

Giang Sở Sở mừng rỡ trong lòng.

Duỗi ra mềm mại bắt lực tay phải, miễn cưỡng đánh cái OK thủ thế:

"Thỏa thỏa."

. . .

Đem Giang Sở Sở mang về nhà về sau, Lý Duy tới cũng coi là nam nữ chung sống một phòng, càng Giang Sở Sở còn uống say, cái này khiến Lý Duy cảm thấy kinh tâm động phách, nhất cử nhất động có loại như giẫm trên băng mỏng cảm giác, bất quá xem ở ba mươi vạn tiền phòng trên mặt mũi, Lý Duy nhẫn.

Lý Duy đầu tiên là đem ga giường cùng chăn mền đều đổi, lập tức lại đem Ghế xô-pha chỉnh lý thành giường chiếu, ngược lại chén Lục Trà cho Giang Sở Sở, câu được câu không phiếm vài câu, liền đem Giang Sở Sở nâng lên giường.

Vì phòng ngủ ngoài ý muốn phát sinh, hẳn liền y phục cũng không cho Giang Sở Sở thoát, liền giúp nàng thoát cái giày, lại đắp chăn. . .

Đại khái là thật sự là say duyên có, Giang Sở Sở ngoài ý muốn không có gây sự tình.

Giải quyết những này về sau, xác định Giang Sở Sở đã ngủ, Lý Duy mới thật to thở phào.

Đêm nay đi qua đánh nhau cùng sử dụng trí nhớ tiêu trừ khí, Lý Duy dù sao cũng hơi mệt mỏi, nghĩ tắm rửa, lại liền tắm đánh thức Giang Sở Sở, thế là tắm cũng không tắm, y phục cũng không thoát, liền thoát cái giày bít tất, một đầu ngược lại ở trên ghế sa lon, nằm ngáy o o đứng lên.

Nhưng mà. . .

Giang Sở Sở cuối cùng vẫn là gây sự tình.

Hơn nửa đêm lật người lại lăn lộn đứng lên!

Một bên lăn lộn một bên nói hàm hồ không rõ:

"Thật ngứa. . ."

"Phốc —— "

Lý Duy hoảng sợ phải tiếp tục vờ ngủ, coi như không nghe thấy.

Trong lòng một vạn cái * gào thét mà qua, trước mắt hiện ra đủ loại Nghệ Hồng mảnh nhỏ nội dung cốt truyện, phương pháp, đều là phương pháp, chính mình Tuyết Bích không thể lên khi. . .

Cũng may Giang Sở Sở cái gọi là ngứa, chỉ là trên thân ngứa, không phải hạ thân ngứa.

Một thân mùi rượu cùng vết mồ hôi hỗn hợp tại một lần, tăng thêm nàng không có cởi quần áo ngủ, trên thân còn che kín chăn mền, luận ai cũng biết không thoải mái, ngứa là bình thường, không ngứa mới ngứa bức.

Rất nhanh, Giang Sở Sở liền la hét muốn tắm rửa.

"Lý Duy, ta muốn tắm rửa. . ."

"Chịu đựng."

"Nhà người có hay không nữ hài tử nội y a, ta thật toàn thân khó chịu, muốn tắm."

"Không có."

"Người còn giăng hay không lưng tắm a, ta trả cho người ba mươi vạn qua đêm phí, làm sao liền tắm đều không cho ta tẩy a, một điểm nước nóng liền trần quý như vậy sao"

". . ."

Lý Duy bất đắc dĩ, đành phải đáp ứng.

Thế là từ (In the Name of People) bên trong miễn phí làm đến một bộ hầu sáng Bình diệt nữ khoan thai nội y, cùng một bộ Tổ Sắc đáng yêu áo ngủ.

Dù sao khoan thai tuổi còn nhỏ, nhìn lấy cũng thanh thuần, nội y tương đối bảo thủ, nếu để cho Giang Sở Sở một bộ tiểu học cao đẳng cảm nội y, không chừng nàng làm ra cái gì yêu kiều thân sự tình tới.

Giang Sở Sở vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn qua bộ này thiếu nữ nội y,

Dù sao cũng hơi giật mình:

"Lý Duy nguyên lai người có bạn gái a!"

"Đây là muội muội ta y phục, người thích hợp xuyên đi."

"Thiếu nữ hệ liệt, Ha-Ha ta thích, vậy ta qua tắm rửa, người khác nhìn lên nha."

"Phốc ——"

Cứ như vậy, Giang Sở Sở mơ mơ màng màng qua tắm rửa.

Lý Duy mắt không thấy vì tình, tiếp tục vui đùa ngủ say.

Nửa ngày về sau, tiếng nước ngừng.

Lý Duy thở phào.

Lại nghe Giang Sở Sở tại phòng vệ sinh hô to:

"Lý Duy!"

"Lại có chuyện gì a. . ."

"Không phải, cái này nội y có chút ít. . ."

"Tiểu cái đầu của người a, muội muội ta cao hơn người nhiều."

"Người thật sự là khối đại mộc đầu, trừ tham tiền cái gì cũng đều không hiểu, nữ hài tử nội y kích thích cùng thân cao căn bản không quan hệ tốt a!"

"Phốc. . ."

Lý Duy kém chút bị câu nói này cho nghe cứng rắn.

Đều tự trách mình quá bất cẩn, để cô gái nhỏ này thừa cơ trang cái bức.

Bình thường cùng Trần Ngữ Hàm, mở đầu mình ngồi mấy người ra ngoài, Lý Duy thực không có quá để ý Giang Sở Sở.

Chỉ cảm thấy cái nha đầu này hình dạng hơi thua Trần Ngữ Hàm, dáng người hơi thua mở đầu mình ngồi, chỉ bất quá cái thấp, mặt tròn còn mang một ít trẻ sơ sinh, có vẻ hơi đáng yêu a.

Nhưng mà cái này duy nhất ưu điểm, cơ hồ cũng bị nàng này tùy tiện nóng nảy tính cách cho làm hao mòn hầu như không còn, đến mức tại Lý Duy trong ấn tượng, hoàn toàn không có xem nàng như nữ nhân nhìn, không sai biệt lắm cũng là cái không hiểu chuyện tiểu hài tử.

Cho nên khi Giang Sở Sở nói khoan thai nội y kích thước không đủ thời điểm, Lý Duy quả thực bị kinh ngạc.

Tại (In the Name of People) bên trong, khoan thai đáng người cũng không phải là gầy như que củi, ngược lại là tương đương có tài liệu, chột nhìn tối thiểu có B+, nội y Giang Sở Sở ăn mặc làm sao lại tiêu đâu?

Lý Duy liếc mắt phòng vệ sinh thủy tinh mờ.

Giang Sở Sở đáng người mông lung.

Loại trường hợp này tặc xấu hổ. . .

Không có cách, Lý Duy đành phải đứng dậy, chuẩn bị cho Giang Sở Sở một bộ chuông Tiểu Ngã nội y.

Chuông Tiểu Ngã dù sao cũng là sinh qua tiểu hài tử Nhân Mẫu cùng vợ người, lại là Lý Duy tự mình nghiệm qua thân thể nữ nhân, kích thước cũng không có vấn đề, phong cách cũng so sánh nhà ở, sẽ không rất dục hoặc loại kia.

Cồng thân thể, Lý Duy cầm nội y từ trong khe cửa luồn vào qua:

"Đây là mẹ ta nội y, người thích hợp xuyên một cái đi."

"Ai, mẹ người còn rất thời thượng ai, Triumph đây."

Lý Duy mặt xạm lại, nhưng nghĩ lại cũng có thể lý giải, chuông Tiểu Ngã dù sao gia đình hậu đãi, thoáng mặc điểm nội y cũng rất bình thường.

Lại không nghĩ, sau lưng lại truyền tới Giang Sở Sở thanh âm:

"Bộ Ngực là vói, đáng tiếc miệng chén vẫn là nhỏ chút. . . Tính, thích hợp xuyên đi."

"Phốc. . ."

Lý Duy thật là không có gì để nói, chuông Tiểu Ngã tiêu chuẩn C trong chén áo, lại có thể còn nhỏ điểm. . .

Người là muốn nghịch thiên a!

"Chờ một chút —— không đứng, nữ hài tử tắm rửa xong không phải trực tiếp mặc đồ ngủ ngủ sao người vì cái gì vẽ vờ cho thêm chuyện ra, nhất định phải hiện tại mặc nội y đâu?"

"Đương nhiên là đề phòng người á."

"Phốc ——"

Cứ như vậy, Giang Sở Sở mặc nội y, lại phủ thêm rộng rãi hươu tai áo ngủ, liền liền từ phòng tắm mở cửa đi ra, một mặt ướt sũng ôn nhu nhìn qua Lý Duy.

Tắm rửa xong, thuần trang điểm, mang theo trẻ sơ sinh khuôn mặt nhỏ nhìn qua manh manh, nhưng là ánh mắt lại lộ ra nàng thực cái gì đều hiểu cảm giác, tóc cũng ướt sũng, tuy nhiên thiếu mấy phần tinh xảo cùng kiều diễm, nhưng lại nhiều mấy phần thanh thuần nhà ở cảm giác, cũng. . .

Nhàn nhạt dụ hoặc.

Lý Duy liếc mắt, liền quay đầu liền đi.

Miền được bản thân hạ thân lỗi ra, vậy coi như xấu hổ.

Lập tức vui đầu ngủ say.

Hồ hô hô. . .

Lại không nghĩ Giang Sở Sở nhẹ nhàng ngồi vào Lý Duy bên cạnh, vành mắt có chút phiếm hồng:

"Lý Duy, đêm nay sự tình thật. . . Nếu như không có người, ta cũng không biết sẽ phát sinh cái gì, thật cảm ơn người."

Nguyên lai chỉ là nói tạ!

Lý Duy thật dài thở phào.

"Ừm, về sau không muốn một người qua quán Bar."

"Ta thề sẽ không bao giờ lại một người qua quán Bar."

"Tốt đi ngủ đi, ta có chút buồn ngủ."

"Đúng, vì cái gì người không tắm rửa cũng có thể ngủ a "

"Ta. . ."

"Nhếch nhác nam sinh là tìm không thấy bạn gái nha."

"Người. . ."

"Muốn đuổi theo Ngừ Hàm liền đi tắm rửa đi."

"Cái này. . ."

"Không tắm rửa trên thân biết thối ai."

"Ta. . ."

Kiểu nói này, Lý Duy thật đúng là cảm thấy trên người có chút sền sệt khó chịu, dù sao liên tục sử dụng kỹ năng, ra không ít mồ hôi, vừa rồi chịu đựng không tắm rửa, là sợ đem Giang Sở Sở đánh thức, hiện tại Giang Sở Sở cũng tỉnh, không tắm rửa thực sự có chút khó chịu.

"Người đừng nói, ta tẩy còn không được sao!"

"Như vậy mới đúng chứ, hi hi."

Cứ như vậy, Lý Duy tìm bộ đồ ngủ cùng khăn mặt, ba phút xong cái nhanh tắm, đi ra lau khô tóc, gặp Giang Sở Sở đã tại ngủ trên giường, rốt cục thờ phào, liền hướng trên ghế sa lon một nằm, lại nằm ngáy o o đứng lên.

Một đêm này, cứ như vậy bình tĩnh đi qua... .. Mới là lạ!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kê Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Không nên phát sinh sự tình

Chương 42: Không nên phát sinh sự tình

Hôm sau trời vừa sáng, Lý Duy bị Chủ Thần thẳng cấp tin tức đánh thức.

Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 6!

Không phải tối hôm qua nên thẳng cấp à, Chủ Thần lần này tin tức có chút trì hoãn a.

Nghĩ như vậy, Lý Duy chuẩn bị rời giường, vén chăn lên vừa nhìn. . .

Nhất thời lỗ mũi phun huyết!

"Phốc —— "

Chỉ gặp Giang Sở Sở thân thể trần truồng dựa sát vào nhau trong lòng ngực của mình, hai bé thỏ trắng ép chặt lấy Lý Duy ở ngực, mềm mại như mặt, một mặt bình tĩnh cùng thoải mái dễ chịu, nhìn qua ngủ phá lệ thom ngọt.

"Cái này đều tình huống như thế nào a!"

Giang Sở Sở vẫn ngủ rất nặng rất thom, mơ mơ màng màng ứng với:

"Ừm . . A. . ."

"Ừm a cái gì a, chúng ta, chúng ta sẽ không cái kia đi "

Lý Duy tuy nhiên tại Vị Diện Thế Giới so sánh phong tao, nhưng là tại trong hiện thực, hẳn hoàn toàn là cái thủ thân như ngọc nam nhân tốt, trừ cùng bạn gái trước Hàn Y Ly từng có vài chục lần quan hệ bên ngoài, chưa từng có cái thứ hai nữ nhân trải qua giường.

Giang Sở Sở hơi có vẻ thẹn thùng gật gật đầu, thấp giọng ứng với:

"Ừm"

Lý Duy nhất thời gấp.

"Ừm cái gì ân a "

Giang Sở Sở khuôn mặt nhỏ úy khuất:

"Ngươi không phải. .. Không muốn thừa nhận đi "

"Thừa nhận cái gì a "

"Tôi hôm qua sự tình ngươi cũng không nhớ rõ "

"Nhớ kỹ cái gì a!"

Giang Sở Sở sắc mặt đột nhiên bình tĩnh:

"Ngươi khẩn trương cái gì, ta lại không muốn ngươi phụ trách nhiệm, tuy nhiên ta uống say, nhưng ta cũng là tự nguyện."

"Phốc. . ."

Lý Duy cẩn thận hồi tưởng gần nhất chuyện phát sinh.

Giống như từ âm nhạc hội bên trên cho Giang Sở Sở ngẫu hứng đánh thủ khúc về sau, cái này muội tử giống như liền không thể nào đổi chính mình, nhìn chính mình ánh mắt thình thoảng còn có chút mê ly.

"Có thể hay không từ khi đó liền. . ."

Nhìn qua Giang Sở Sở nhỏ bé đáng người bên trên treo hai cái cứng chắc đại bạch thổ, Lý Duy trong mắt lần nữa hiện ra một cái mạng theo mũi xanh thân ảnh, lần này thân ảnh hoàn toàn rõ ràng, cũng là cái kia người nào. . .

Tên chưa kể tới.

Mẹ nó gia hỏa này cũng là đáng đời, bạn gái đêm không về ngủ liền cái quan tâm điện thoại đều không có, phải bị lục!

Nhưng là, đã nhưng chuyện này phát sinh, về sau cái này vòng quan hệ coi như cầu huyết, mình còn có truy cầu Trần Ngữ Hàm tiểu nhiệm vụ, lần này lại đẩy nàng bạn thân Giang Sở Sở. . .

Cái này mẹ nó!

Vì xác nhận Giang Sở Sở đến là sớm đã ưa thích chính mình, vẫn là nhất thời hưng khởi, hay là vì cảm kích tối hôm qua cứu nàng sự tình, Lý Duy đột nhiên nghiêm túc hỏi:

"Ngươi có phải hay không thích ta "

Giang Sở Sở cầm chân mềm lẳng lẳng che lại trước ngực, hai mắt cảnh giác nhìn qua Lý Duy con mắt:

"Vậy ngươi có hay không ưa thích qua ta "

Lý Duy không biết nên trả lời như thế nào.

Tại đêm nay trước đó, Lý Duy thậm chí căn bản không có nhìn nhiều Giang Sở Sở liếc một chút, đương nhiên tối hôm qua đối mặt Giang Sở Sở lập đi lập lại gây sự, chính mình thật là có thạch cang kinh lịch, nhưng là dưới tình huống đó thạch cang cũng là tình có thể hiểu, không thạch cang khẳng định thuộc về nam khoa vấn đề.

Lý Duy đối Giang Sở Sở cảm giác, chỉ có thể nói so hiện thực lại phức tạp Trần Ngữ Hàm, so ác miệng lại keo kiệt mở đầu mình ngái, vẫn là muốn tốt hơn một số.

Nhưng trong này căn bản không tồn tại ưa thích hoặc tình yêu.

Giờ phút này đối mặt Giang Sở Sở hỏi lại, đối mặt Giang Sở Sở thất thân về sau tràn ngập chờ mong hỏi lại, Lý Duy nếu là nói thẳng không thích, cảm giác thực sự quá hại người.

Liên sở trường khoa tay một chút, uyển chuyển đáp:

"Có một chút điếm đi."

"Vậy liền với nha."

Giang Sở Sở nói xong, hưng phấn nước mắt Bà Sa , mặc cho trước ngực chặn mền trượt xuống, thân thể trần truồng ôm chặt lấy Lý Duy.

Biết lúc này, Lý Duy lúc này mới hoàn toàn xác định được, cái này muội tử căn bản không phải nhất thời hưng khởi, mà là chân chính yêu chính mình. . .

Nghiệp chương a!

Tiếp tục như vậy chính mình chẳng phải là muốn thành kẻ đòi bại

Chờ chút, chính mình có phải hay không đã là kẻ đòi bại

Kẻ đòi bại liền kẻ đòi bại đi.

Vì ngăn ngừa sự tình huống đi không có không chế thâm uyên, Lý Duy cho dù hạ thân cũng rắn thành thiết bồng, cũng không có lại tiếp tục sai xuống dưới, kịp thời không chế lại dục vọng.

Trong lòng cũng âm thầm hạ quyết tâm

Sau khi rời giường, hẩn tự mình chuẩn bị cho Giang Sở Sở điếm bữa sáng, trứng chiên, mài sữa đậu nành, lại xuống lầu tại phụ cận mua chút không tẻ điếm tâm, kiểm ra một hồi coi như phong phú bữa sáng.

Giang Sở Sở mặc chỉnh tề, ngồi ngay ngắn ở Lý Duy nhà lộn xộn trước bàn cơm, một mặt hạnh phúc thương thức đối với nàng mà nói trên thực tế rất giá rẻ thực vật, vừa lái tâm ăn, còn vừa hỏi:

"Ta về sau còn có thể tới nơi này sao "

Lý Duy cười trả lời:

"Có thể a."

Nhưng là hẩn hiểu được, Giang Sở Sở rất nhanh liền không tìm được nơi này, thậm chí chẳng mấy chốc sẽ quên tới hôm qua phát sinh hết thấy, chỉ có mỹ hảo nhớ lại, lại nhớ không rõ cụ thể nhân vật.

.

Bữa sáng qua đi, Lý Duy mang Giang Sở Sở qua công viên tản tản bộ, về sau liền lái xe đem Giang Sở Sở đưa về nhà.

Xuống xe trước đó, Lý Duy trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thậm chí nghĩ đến một tia cùng Giang Sở Sở chính thức kết giao khả năng, nhưng cuối cùng vẫn lấy ra [trí nhớ tiêu trừ khí].

"Ta đưa ngươi một vật."

"Thật sao "

Bạch quang lóe lên.

Ba.

Giang Sở Sở đồng tử trong nháy mắt khuếch tán, nhất thời mất đi từ tới hôm qua đến hiện trong đoạn thời gian này, chính mình đối Lý Duy ấn tượng, nhìn lấy trước mắt Lý Duy, Giang Sở Sở nghi hoặc hỏi:

"Lý. . . Lý Duy "

"Ừm."

"Ngươi tại sao lại ở chỗ này "

"Ta trên đường nhìn thấy một mình ngươi đi tới, liền thuận đường chờ ngươi đoạn đường."

"Há, cảm ơn, đi, qua nhà ta ngồi một chút."

"Không, ta còn phải đi bệnh viện."

"Há, thay ta hướng bá phụ vấn an."

"Ừm."

Nhưng trên thực tế, Giang Sở Sở chưa bao giờ thấy qua Lý Duy lão ba.

Vì ngăn ngừa tác dụng mất đi hiệu lực, Lý Duy rất mau rời đi.

Nhìn qua kính chiếu hậu bên trong, một mặt mờ mịt, phiền muộn Giang Sở Sở, nhìn qua này lẻ loi trợ trợ nhỏ bé thân thể, Lý Duy nhất thời cảm thấy mình. . .

Có thể là thật có điểm cần bả.

Nhưng cũng không có cách, đây là Lý Duy trước mắt tốt nhất xử lý phương thức.

Mình còn có càng chuyện trọng yếu muốn làm.

. . .

Lý Duy bây giờ tay cầm hơn một nghìn vạn, không tốn cũng là chà đạp tiền.

Thế là tại mời đến một số tại trị liệu ung thư phương diện Trung Y chuyên gia, đang cấp lão ba hội chẩn về sau, mở một số có thể trì hoãn tế bào ung thư khuếch tán điều trị tính được vật; lại mời một ít trong nước đỉnh phong vật lý trị liệu chuyên gia, định kỳ cho lão ba làm chút châm cứu trị liệu.

Trừ cái đó ra, Lý Duy lại tìm chút trong nhà thân thích cái gì, đến giúp lão mụ cùng một chỗ chiếu khán lão ba, ngẫu nhiên còn cùng một chỗ mang ba ba tại trong thành phố phong cảnh khu giải sầu một chút, hoặc là giúp lão ba hoàn thành một số lúc tuổi còn trẻ nguyện vọng loại hình. . .

Lý Duy một thanh cho lão mụ ba trăm vạn dùng cho hoàn thành trở lên hạng mục công việc.

Cái này ngược lại làm cho lão mụ có chút bận tâm tới đến:

"Vâng vâng a, người nói với mụ mụ, người đến đâu đến nhiều như vậy tiền, chẳng lẽ làm cái gì phạm pháp sự tình đi "

"Yên tâm đi mụ mụ, ta kiểm lời mỗi một phân tiền đều là hợp pháp."

Lúc này lão ba hát đệm:

"Ta nghe Lão Trần nói, con của chúng ta a piano đàn tốt, xe cũng mở tốt, lần trước tại Hạ Minh núi cái gì đưa xe cầm Quán Quân, trực tiếp thắng một ngàn vạn, chỉ là ba trăm vạn tính được cái gì, về sau nhi tử ta sẽ còn kiếm lời càng nhiều tiền!"

"Cái gì đều không thể gạt được lão ba."

"Ba ba trước kia a, chỉ nghe nói người lúc lên đại học đội thường xuyên cúp học, ta còn tưởng rằng người muốn đi chơi game yêu đương, không nghĩ tới người là tại học đàn dương cầm cùng đua xe, không hổ là ta con trai ngoan, phát sau mà đến trước, nổi tiếng thiên tài!"

"Lão ba người nói ta đều nhanh đỏ mặt."

Lý Duy thật là nên đỏ mặt.

Nhưng không phải tự hào đỏ mặt, mà chính là xấu hổ đỏ mặt, bởi vì hắn lên đại học thường xuyên cúp học, cũng không có học đàn dương cầm hoặc là đua xe, thật là chơi game qua. . .

Lúc này lão ba lời nói xoay chuyển:

"Đúng, người cùng Trần gia cô nương ở chung thế nào a "

"Tạm thời không có quá tiến nhanh giương, nhưng là lão ba người yên tâm, ta hiện tại có tiền, về sau biết càng có tiền hơn, cái gì cô nương tìm không thấy, cũng không phải nhất định phải Trần Ngữ Hàm không thể."

"Hỗn trưởng, người nói là lời gì!"

"Ta. . ."

"Người ta Lão Trần cho tới bây giờ chưa từng ghét bỏ qua người, người quay xe bắt đầu ghét bỏ con gái người ta người có tiền nữa, có thể tìm tới lão Trần gia biết rõ căn biết rõ, thanh bạch cô nương sao người xem một chút con gái người ta này tướng mạo, này dáng người, khí chất kia hàm dưỡng, người lại chiếu soi gương nhìn xem chính người, người còn có cái gì không hài lòng người nghĩ làm tức chết ta sao khụ khụ. . ."

Lý Duy mặt xạm lại, tranh thủ thời gian đáp:

"Tốt tốt tốt, ngài khác khục, ta tận lực chính là."

...

Rời đi bệnh viện, trở lại thuê phòng bên trong.

Lý Duy trong đầu lượn vòng lấy Trần Ngừ Hàm cùng Giang Sở Sở hai cái thân ảnh.

Trần Ngừ Hàm muốn so Giang Sở Sở càng xinh đẹp, càng tao nhã hơn, khí chất cũng tốt càng tốt hơn một chút, nhưng cùng lúc cũng càng thêm băng lãnh, càng thêm phức tạp, càng thêm hiện thực, đối Lý Duy lập lòe nước đôi, đối Cao Nghệ Phàm ngược lại có càng nhiều chờ mong, nhưng đối Cao Nghệ Phàm loại này chờ mong, đến là chân ái, vẫn chỉ là truy cầu Môn đăng Hộ đối, Lý Duy cũng vô pháp phán đoán.

Lý Duy đối Trần Ngừ Hàm đại khái chỉ là loại cảm giác này: Ân, như vậy tướng mạo, như vậy dáng người, như vậy gia đình bối cảnh, nếu như cưới trở về nhất định rất có mặt mũi.

Tăng thêm lão ba cưỡng ép muốn cầu, chính mình chỉ có thể qua thử nghiệm truy cầu, nhưng cụ thể đối Trần Ngừ Hàm có hay không động tâm, Lý Duy có thể rất có trách nhiệm nói, hoàn toàn không có.

Về phần Giang Sở Sở, đi qua tới hôm qua sự tình, Lý Duy đã xác định cô em gái này đã yêu chính mình, thậm chí không tiếc chủ động hiến thân, tuy nhiên Lý Duy toàn bộ hành trình ngủ, nhưng trong mộng không sai biệt lắm cũng thoải mái một chút. . .

Lý Duy đối Giang Sở Sở, trước kia căn bản không để ý, nhưng đi qua tới hôm qua sự tình, đột nhiên cảm giác cô em gái này xác thực có đáng yêu chỗ, sinh tại gia đình phú quý lại không chút nào đáng về kệch cỡm hoặc là như Trần Ngừ Hàm, mở đầu mình ngài như thế hiện thực, một bộ dám yêu dám hận bộ dáng.

"Mẹ trứng, ta mẹ nó đến đang suy nghĩ gì đây "

Vừa nghĩ tới còn có càng chuyện trọng yếu muốn làm, Lý Duy liền cảm giác chính mình quá mức lằng lằng, đại trượng phu khi khai thiên tích địa, há có thể xoắn xuýt tại Nhi Nữ Tình Trường

...

Lý Duy hiện tại quan tâm nhất vấn đề là ——

Võ giả đến là như thế nào tồn tại

Thực lực mình định vị lại là cái gì

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Thôi Thị võ quán

Chương 43: Thôi Thị võ quán

Tại đánh với Nghiêm Căn Sơn một trận bên trong, Lý Duy tuy nhiên rất nhẹ nhàng nhất quyền đánh bại đối phương, nhưng bao nhiêu cũng có chút đánh lên thành phần, liên quan tới Trần chân thực công phu tại võ giả bên trong đại khái có thể đạt tới cái gì tầng thứ, Lý Duy còn không có xác thực nhận biết.

Hỏi thăm Chủ Thần, Chủ Thần đối biểu thị hiện thực thế giới võ đạo hoàn toàn không biết.

Về phần hàng via hè trên tạp chí tin tức ngầm, tuy nhiên phân tích đạo lý rõ ràng, nhưng nhìn lại quá Thần hồ ky, căn bản không đủ để tin.

Trên thực tế, loại chuyện này bằng vào Tuần San Tập Chí hoặc là bát quái truyền thuyết, căn bản là không có cách dòm ngó chánh thức Võ Giả Thế Giới, nếu muốn hệ thống hiểu biết võ đạo, nhất định phải một nhà võ quán, trở thành chính thức học viên, mới có cơ hội tiếp xúc đến võ đạo chân lý.

Nghĩ tới đây, Lý Duy bỗng nhiên có mục tiêu.

Thế là bấm Trần Ngữ Hàm điện thoại.

"Có thể nói cho ta biết một chút Thôi Hiểu Hùng nhà võ quán vị trí sao "

"Ngươi làm cái gì "

"Ta nghĩ đi học võ."

"Ngươi. . . Nghĩ đi học võ "

"Đúng vậy a."

"Ngươi cái này thân thể đi học võ "

"Đúng vậy a."

"Biểu Tỷ Phu nhà võ quán thu phí cũng không rẻ, giống như muốn mười mấy vạn nhất năm. . ."

"Ngươi quên mình đoạn thời gian trước vừa thắng một ngàn vạn sao cha ta bệnh tạm thời còn hoa không nhiều tiền như vậy."

"Ngươi —— "

Trần Ngữ Hàm nhất thời nghẹn lời, đối ba ngày trước sự kiện kia vẫn canh cánh trong lòng.

Lý Duy tựa hồ cũng nghe ra điểm này.

"Chuyện này ngươi cũng đừng trách ta, coi như ta sau cùng không cao hơn Cao Nghệ Phàm, Hàn Lãnh cũng sẽ vượt qua hắn, nói đến Cao Nghệ Phàm đua xe mức độ, còn không có cao đến có thể lấy ra thắng xe tài tán gái, bọn ngươi hần lần sau lại thổ lộ đi."

Lại không nghĩ Trần Ngữ Hàm lời nói xoay chuyển:

"Ta làm sao nhớ kỹ không riêng gì Cao Nghệ Phàm một người đang theo đuổi ta đây."

"Phốc. . ."

Trần Ngữ Hàm trong lời nói ẩn hàm ý tứ chính là, người ta Cao Nghệ Phàm đều có thắng xe tỏ tình kế hoạch, vì cái gì ngươi Lý Duy thắng xe sang trọng lại không đưa tới cùng mình tỏ tình

Lý Duy thực sự cảm thấy xấu hổ, nhưng là không có cách, lão cha giống như có lẽ đã nhận định cái này cô nàng, chính mình nếu không nỗ lực truy cầu, hần liền lấy họ khan áp chế. . .

Nghiệp chướng a!

Nghĩ như vậy, Lý Duy kiên trì giới trò chuyện:

"Không sai, ta là phụng cha chi mệnh đang đuổi ngươi, nhưng như ngươi loại này khí chất cao quý đại mỹ nữ, cảm tâm thường xe đua đuổi theo ngươi, không khỏi kéo thấp ngươi phẩm vị đi."

"Nhưng tại âm nhạc hội bên trên, ta cũng không gặp ngươi cho ta đánh chi từ khúc a."

Trần Ngữ Hàm dài thở phào một hơi, rốt cục nói ra trong lòng kiềm chế đã lâu lời nói.

Lý Duy đem hết toàn lực nói bậy:

"Đó là ngươi mẹ cùng Cao Nghệ Phàm đều tại, ta nếu là cho ngươi đánh chi từ khúc, vậy còn không thỏa đáng trận đánh nhau a, Cao Nghệ Phàm cao to lực lưỡng, đến lúc đó bị đánh không phải là ta chính là cân nhắc đến điểm này, ta mới nghĩ đi học võ nha, như vậy về sau mới không sợ Cao Nghệ Phàm."

Lý Duy đem lời nói rất ngay thẳng, cái này ngược lại nhắm trúng Trần Ngữ Hàm khanh khách cười không ngừng.

Đây là Lý Duy lần đầu tiên nghe được Trần Ngữ Hàm tiếng cười.

Giảng lương tâm lời nói, còn rất êm tai.

"Người lại tại khiêm tốn, đừng cho là ta cái gì cũng không biết, người lúc đó chơi bóng rổ tại Cổ Siêu trên đỉnh đầu ném rổ, đem như vậy lớn mạnh Biểu Tỳ Phu đều đứng bay, người nói người đánh không lại Cao Nghệ Phàm. . . Thật coi nữ nhân đều là ngu ngốc sao "

"Tốt a, ta chỉ là chỉ đùa một chút, lại nói người Biểu Tỳ Phu nhà võ quán đến ở đâu a, hoặc là người nói cho ta biết nhà bọn hắn võ quán tên, ta hướng dẫn đi qua."

"Không cần, ta dẫn người đi đi, nếu không Biểu Tỳ Phu khẳng định hung hăng làm thịt người một thanh."

"Tốt, vậy ta trước lái xe đi nhà người."

"Người bộ kia xe tải vẫn là khác mở ra, ta trực tiếp qua nhà người tiếp người."

"Ách. . ."

.

Nửa giờ sau.

Trần Ngừ Hàm hồng sắc Porsche Bo X E R tiếng gầm gừ nghi, đứng ở Lý Duy phòng cho thuê dưới lầu, lần này, Trần Ngừ Hàm lại xuống xe chủ động tới đến Lý Duy ngoài cửa.

Lý Duy vừa vận cũng thay xong y phục, chuẩn bị đi ra ngoài.

Hai người đứng vào ngực.

"Nhanh như vậy liền đến "

"Thế nào, ta lớn như vậy xa xưa chạy tới, không cho ta đi vào uống chén nước sao "

Lý Duy nhất thời mòng bức.

Cái này Trần Ngừ Hàm bình thường Cao Lãnh ép một cái, như thế nào lại đối với mình ở Tô chim cảm thấy hứng thú, chẳng lẽ hôm nay uống nhầm thuốc sao

Vấn đề là, trong phòng loạn rồi tinh rồi mùi, riêng là trên ghế sa lon còn có Giang Sở Sở tới hôm qua mặc qua áo ngủ, phòng vệ sinh trong máy giặt quần áo, còn có Giang Sở Sở quần mang nội y. . .

Đành phải từ chối nói:

"Lần tiếp theo đi, lần tiếp theo ta đem trong nhà thu thập sạch sẽ, chuyên môn mời người tới uống trà, để người uống trọn vẹn."

Trần Ngừ Hàm dăng đặc trắng Lý Duy liếc một chút, cũng không lại dây dưa, liền cùng Lý Duy cùng lên xe, hướng Giang Nam thành phố phía đông mở đi ra.

. . .

Hai người tại vùng ngoại thành một đầu Trục Đạo cuối cùng dừng xe tới.

Một tòa như Dân Quốc kiểu cũ trường học dạng khu nhà đứng sừng sững ở phía trước.

Đại môn Môn Biển bên trên viết bốn cái mạnh mẽ hắc sắc đao khắc chữ lớn:

[Thôi Thị võ quán].

Phong cách cổ xưa, tinh xảo, đây là Lý Duy đối Thôi Thị võ quán ấn tượng đầu tiên.

Căn cứ Trần Ngừ Hàm trên đường giới thiệu, Thôi Thị võ quán tuy nhiên quy mô không lớn, nhưng ở Giang Nam thành phố mấy chục nhà võ quán bên trong, xem như so sánh lương tâm một nhà, ở trong xã hội Phong Bình rất tốt.

Lý Duy dùng di động tra được tư liệu biểu hiện, tuy nhiên Thôi Thị võ quán thu phí cũng không rẻ, trong quán cũng chỉ có quán chủ Thôi hân thành một tên võ giả, nhưng là võ quán cơ sở dạy học mức độ cực cao, Thôi hân thành đang dạy học phương diện có chính mình chỗ độc đáo, hàng năm hấp dẫn đại lượng tinh yêu Võ người đến đây học tập, thậm chí cùng Võ Cảnh phương diện đều có dạy học hợp tác.

Nhưng là Thôi Thị võ quán nghiêm ngặt khống chế nhân số, đối nhập quán học viên thiên phú có nhất định phải cầu, hàng năm tuyển nhận học viên mới không cao hơn 100 người, trong khu vực quản lý học viên thời khắc bảo trì tại 1000 người khoảng chừng, như vậy cũng khiến cho mỗi một học viên, mỗi tuần đều có thể đạt được quán chủ tự mình chỉ đạo.

Nói cách khác, Thôi Thị võ quán không phải Quang Hoa tiền liền có thể tiến, vẫn phải muốn thân thể điều kiện theo kịp mới được, thậm chí quán chủ

Thôi hẳn thành chính mình chọn lựa con đường, cũng phải nhìn đối phương võ học thiên phú, mà mở đầu mình ngài cũng là bằng vào không tầm thường thể trạng tổ chất, trở thành Choi gia Chuẩn Nhi Tử.

"Mở đầu mình ngài biết công phu "

Lý Duy hơi kinh hãi.

"Dù sao so Biểu Tỷ Phu khẳng định lợi hại nhiều."

Nghe được Trần Ngự Hàm trả lời như vậy, Lý Duy đột nhiên cảm thấy phía sau lưng lạnh lẽo.

Nhớ tới tại đoạn này thời gian bên trong, mình cùng mở đầu mình ngài khắp nơi đối chọi gay gắt, cái này muội từ lúc ấy muốn thật sự là động thủ, chính mình chẳng phải là muốn bị vùi dập giữa chợ. . .

Cũng may hiện tại chính mình có Trần Chân võ học mức độ, Lý Duy tâm lý mới bình tĩnh rất nhiều.

.

Trần Ngự Hàm dẫn Lý Duy tiến vào võ quán.

Đầu tiên là tìm tới biểu tỷ mở đầu mình ngài cùng tỷ phu Thôi Hiểu Hùng.

Hai người vừa nghe đến Lý Duy muốn học công phu, nhất thời cười nở hoa.

"Người muốn học công phu ha ha ha ha!"

Bởi vì để hai người một mực hận nghiêng rằng sự tình cũng là ——

Lý Duy mặc kệ làm gì đều là treo lên đánh mọi người tồn tại, hiện tại Lý Duy muốn đến báo danh học võ, vậy liền chứng minh một điểm, Lý Duy chỉ ít tại võ đạo phương diện vẫn chỉ là cái manh mối, coi như mở đầu mình ngài chính mình cũng có lòng tin treo lên đánh Lý Duy.

Nghĩ như vậy, mở đầu mình ngài chống nạnh bày lên lão tư cách.

Cho dù là một thân rộng rãi màu xám võ đạo Sam, cũng che giấu không mở đầu mình ngài có lỗi có lỗi mỹ lệ đáng người, liền một bên đáng người cũng không kém Trần Ngự Hàm đều bị làm hạ thấp đi.

"Nghĩ học công phu, trước tiên cần phải qua cửa ải của ta."

"Trương tỷ cũng là nơi này học viên "

Lý Duy biết rõ còn cố hỏi.

Trần Ngự Hàm đại khái sớm đã dự nhìn thấy một màn này, mới tự mình mang Lý Duy tới.

"Biểu tỷ người liền dàn xếp một chút nha."

Mở đầu mình ngài căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, ngữ trọng tâm trường nói:

"Ngự Hàm người cũng biết, ta là võ quán tư chất kém nhất học viên, chỉ là dựa vào quan hệ tiến đến học chút da lông mà thôi, bình thường đối phó lưu manh còn có thể, đối mặt chánh thức người luyện võ căn bản liền không chịu nổi nhất kích, nếu như Lý xe ngựa Thần ngay cả ta đều đánh không lại, vậy còn không như sớm làm về nhà đi."

"Thế nhưng là biểu tỷ người phải hiểu rõ a, trước kia chơi bóng rổ thời điểm, hẳn nhưng là tại Cổ Siêu trên đầu chụp qua cái giỏ, hơn nữa còn đem Biểu Tỷ Phu đựng bay, người xác định người muốn cùng Lý Duy đánh sao "

"Cổ Siêu căn bản chính là ngoài vòng tròn người, người Biểu Tỷ Phu lại quá mức tham ăn, vóc người này cũng là phệ, hai người bọn hắn cộng lại, còn không bằng ta một cái tay."

Lúc này trên quảng trường tụ tập rất nhiều học viên, ăn mặc thống nhất màu xám võ đạo Sam, gặp Lý Duy hai người phăng phắt là Trương sư tỷ bằng hữu, đều hiếu kỳ bốn phía.

Thậm chí có người cười vang nói:

"Muốn vào môn nhất định phải qua Trương sư tỷ cửa này, đây là thông lệ. "

Lý Duy hơi lúng túng một chút.

Nơi này dù sao cũng là mở đầu mình ngài sân nhà.

Nếu như trước mặt mọi người treo lên đánh nạng, vô luận là mở đầu mình ngai vẫn là Thôi Hiểu Hùng mặt mũi đều không nhìn được, đến lúc đó muốn gọi quán chủ hỗ trợ, chỉ sợ cũng có chút khó khăn; nếu như nhường để mở đầu mình ngai thắng, chính mình khẳng định bị xem vì thiên phú không đủ, chỉ sợ liền gặp quán chủ thời cơ đều không có.

Biện pháp duy nhất, cũng là phòng thủ mà không chiến!

"Ta có nghe nói biểu tỷ là tập võ thiên tài, ngươi muốn cho ta xấu mặt, ta sẽ không mắc lừa, ta vẫn là tìm Thôi quán chủ sờ sờ xương tay cảm mạch đi."

Vậy xem đệ tử nhất thời có chút thất vọng:

"Thôi đi, đồ hèn nhất."

Mở đầu mình ngai lại tiếp tục khích tướng nói:

"Liên ngươi dạng này còn muốn truy Ngữ Hàm ta biết, bóng rổ, đàn dương cầm, đua xe, đây đều là ngươi năng khiếu, đều là ưu thế hạ mục, tính không được cái gì dũng khí, chỉ có võ đạo mới là biểu hiện ngươi khí phách thời điểm, chánh thức dũng sĩ có can đảm tại người thương Lượng Kiếm, cho dù trước mặt mọi người xấu mặt, cũng tuyệt không lùi bước, đây chính là chánh thức Võ Đạo Tinh Thần."

Lý Duy khóc không ra nước mắt, chỉ phải tiếp tục từ chối:

"Nguyên lai biểu tỷ năng khiếu là khẩu tài, nhưng ta thật không muốn cùng biểu tỷ đánh, Ngữ Hàm cùng Biểu Tỷ Phụ đều ở đây, nơi này còn có nhiều như vậy sư huynh nhìn lấy tại, tràng diện kia ta vô pháp tưởng tượng. . ."

Mở đầu mình ngai chống nạnh hừ lạnh:

"Đại trượng phu không câu nệ tiểu tiết, ta còn không sợ ngươi ba cái gì "

Vậy xem đệ tử đi theo phụ họa:

"Cũng là là được!"

.

Đúng lúc này ——

Vậy xem trong các đệ tử tự động tách ra một con đường.

Một cái mặt lộ vẻ hiền lành trung niên nam nhân chấp tay đi tới.

"Quán chủ."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Không thích hợp thiếu nhi hình ảnh

Chương 44: Không thích hợp thiếu nhi hình ảnh

Trung niên nhân vóc dáng không cao, thân hình hơi mập, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, ngũ quan hơi hơi nâng lên, nhìn cùng Thôi Hiểu Hùng có rõ ràng tương tự đại phương, nhưng lại lộ ra hiền lành rất nhiều.

Mặc dù hần chân bước không nhanh, hành tẩu lúc cũng tận lực thu lực đạo, nhưng là này hạc giữa bầy gà khí tràng, ép tới người chung quanh cũng không dám thở mạnh.

Chính là Thôi Thị võ quán đương đại quán chủ ——

Thôi Hân Thành.

Vậy xem đệ tử nhất thời đứng thẳng, trong mắt tràn đầy vẻ tôn kính.

"Quán chủ."

"Quán chủ tới."

Liền mở đầu minh ngãi đều chấp tay gọi tiếng:

"Quán chủ."

Nàng và Thôi Hiểu Hùng đã đính hôn, vốn hẳn nên gọi tiếng cha, nhưng là Thôi Hãn Thành quy định học viên tại bên trong võ quán phải gọi quán chủ, liền mở đầu minh ngãi cũng không ngoại lệ.

Về phần quán chủ vì sao đích thân tới nơi này. . .

Mở đầu minh ngãi khoe mắt hơi nhú, đại khái đoán được là Trần Ngữ Hàm mặt báo, liền ra vẻ hung dữ trừng Trần Ngữ Hàm liếc một chút.

Nghĩ thầm cô gái nhỏ này chừng nào thì bắt đầu hướng về Lý Duy trước kia mọi người không đều là mặt trận thống nhất sao đều do Cao Nghị Phàm qua Anh Quốc, Đất Khách quả nhiên là yêu đương đại địch a, liền Ngữ Hàm như thế bảo thủ muội tử, cũng bắt đầu đứng núi này trông núi nọ!

Trần Ngữ Hàm không có phản ứng mở đầu minh ngãi, thừa cơ hướng Thôi Hãn Thành vãn an.

"Thôi thúc thúc tốt."

Trong mọi người, chỉ có Thôi Hiểu Hùng mặt không vui nói:

"Cha làm sao người tới ta không phải nói hôm nay để minh ngãi tới đón đợi người ghi danh sao!"

Cái này cũng không phải là bởi vì Thôi Hiểu Hùng ngoại lệ, mà chính là Thôi Hiểu Hùng cho tới bây giờ cũng không phải là võ quán đệ tử, chỉ tính cái trên danh nghĩa kế toán, lấy hẳn thiên phú còn không đạt được nhập quán điều kiện.

Thôi Hãn Thành nhìn ôn hòa hiền lành, nhưng thực chất bên trong lại là cực kỳ nghiêm ngặt bảo thủ người.

Giờ phút này hẳn đứng chấp tay, hơi hơi dò xét Lý Duy liếc một chút, liền trả lời Thôi Hiểu Hùng nói:

"Khi ta biết người này chính là ngày đó đem người đã thương người, người cảm thấy ta không ra còn đúng sao "

"Phốc —— "

Một trận cuồng phong gào thét mà qua.

Trên quảng trường bầu không khí trong nháy mắt khản trương lên.

Lý Duy như ngồi bàn chông.

Chỉ cảm thấy người quán chủ này nhìn qua ôn hòa hiền lành, đức cao vọng trọng, nguyên lai cũng là có thù tất báo người sao huống hồ ngày đó chính mình cũng không có đem Thôi Hiểu Hùng như thế nào, tới đa cũng liền trầy da mà thôi. . .

Quán chủ một lời đã nói ra, vậy xem đệ tử nhao nhao lấy dị dạng ánh mắt nhìn lấy Lý Duy, phảng phất tại trên mặt hẳn nhìn ra viết kếp "Tìm đường chết" hai chữ.

Trần Ngữ Hàm mặt xạm lại, mau tới trước giải thích nói:

"Bá phụ, ngày đó ta ở đây, hoàn toàn là cái hiểu lầm."

Thôi Hãn Thành ra vẻ kinh ngạc:

"Hả, Ngữ Hàm người cũng tới nữa, phụ thân người gần đây vừa vận rất tốt "

"Ba ba rất tốt, hẳn thường xuyên nhắc lên bá phụ ngài, nói Thôi Thị võ quán là trong thành phố đơn vị gương mẫu, tương lai biết tăng lớn Võ Cảnh cùng võ quán dạy học hợp tác."

"A, Ngữ Hàm người miệng ban đầu đến như vậy ngọt a, ta có thể không để mình bị đẩy vòng vòng a, nhiều nhất xem ở mặt mũi người không thể đi lên so đo hẳn đã thương nhi tử ta sự tình, nhưng người cái này người bạn trai, cốt cách hư mềm, đáng người tán mạn, hoàn toàn không phải luyện võ tài liệu, ta cũng bắt lực a."

Lý Duy nhất thời mòng bức.

Liền Trần Ngừ Hàm cũng hai tay mở ra, biểu thị bất lực đồng thời, cũng tỏ ra là đã hiểu.

Dù sao trên đời này thiên tài rất nhiều, nhưng toàn tài cũng rất ít, Lý Duy tinh thông bóng rổ, đàn dương cầm cùng đua xe, đã thuộc Nhân Trung Long Phụng, như lại là cái thiên tài võ học lời nói, vậy nó nam nhân chẳng phải là muốn uống gió tây bắc

Ngay tại Lý Duy đã cảm thấy không đùa thời điểm, ngoài ý muốn sự tình phát sinh.

Mở đầu mình ngẩng lại đứng ra phản bác quán chủ nói:

"Quán chủ, cũng không thể nói như vậy —— "

"Mình ngẩng người có lời nói "

"Khi nhìn đến vị này Lý Duy đồng học chơi bóng rổ trước đó, ta nhìn hấn dáng người căn bản cũng không phải là chơi bóng rổ tài liệu, kết quả gia hỏa này quả thực là thắng hiểu hùng; đang nhìn hấn đàn Piano trước đó, ta nhìn hấn nhỏ bé ngón tay, tất nhiên không phải đàn Piano tài liệu, nhưng là tại Giang Nam Đại Học đại lễ đường, hấn đánh khóc mấy trăm hào sinh viên đại học danh tiếng; tại qua Hạ Minh núi trước đó,

Ta căn bản là không có gặp qua hấn lái xe, kết liễu hấn lại mở ra xe tải thắng một ngàn vạn tiền thưởng. . . "

Nghe đến đó, chúng đệ tử hít một hơi lạnh khí.

Trương sư tỷ cũng không phải tùy tiện khoát lác người, cái này tên là Lý Duy gia hỏa, thật chẳng lẽ là thiên tuyển chi tử không được

Liền quán chủ trên mặt cũng hơi hơi hiện ra vẻ kinh ngạc.

"Cho nên còn mời quán chủ cho vị này Lý tiên sinh một cơ hội, nếu như hấn có thể thắng ta, liền để hấn nhập quán như thế nào ta có thể hướng quán chủ cam đoan, trận chiến này tuyệt không như lòng!"

Mở đầu mình ngẩng ngôn từ khẩn thiết, ánh mắt trấn định.

Bên cạnh Thôi Hiểu Hùng cũng hướng phụ thân hơi hơi gật đầu.

Thôi Hấn Thành tự nhiên mình bạch, Lý Duy loại này thân thể coi như biết chơi bóng rổ, cũng không có khả năng tại võ đạo một đường bên trên có bất luận hành động gì, càng không khả năng là con cháu đối thủ.

Con cháu mở đầu mình ngẩng tính cách, Thôi Hấn Thành cũng rõ ràng rất, có thù tất báo, giờ phút này kiên trì muốn cho Lý Duy một cơ hội, tự nhiên không phải xuất phát từ hảo tâm, cũng không phải xem ở biểu muội Trần Ngừ Hàm trên mặt, mục đích chỉ có một cái, cái kia chính là báo thù ——

Vì báo lúc ấy Lý Duy đã thương Thôi Hiểu Hùng, lại thắng đi hai người một đài Land Rover mới thù!

Nghĩ như thế, làm vì phụ thân cùng cha chồng, Thôi Hấn Thành cũng không có bất kỳ cái gì lập trường qua cự tuyệt mở đầu mình ngẩng, liền nhả ra nói:

"Tốt a, Lý Duy, ngươi nếu có thể thắng nổi vị này mở đầu mình ngẩng, ta liền đặc biệt cho phép ngươi tiến vào võ quán tu tập."

"Đa tạ quán chủ, đa tạ Trương sư tỷ."

Lý Duy tuy nhiên cũng mình bạch mở đầu mình ngẩng dụng tâm hiểm ác, nhưng hiển nhiên, đây cũng là chính mình sau cùng thời cơ, liền không chối từ nữa, chấp tay nói tạ.

Mở đầu mình ngẩng lại là một mặt nghiêm sắc:

"Sư tỷ cái từ này ngươi có phải hay không gọi sớm "

Thôi Hấn Thành liếc mắt mở đầu mình ngẩng, lắc đầu:

"Mình ngẩng hạ thủ nhẹ một chút, khác hại người ta."

Xem như một tên chánh thức võ giả, lại là Thôi Thị võ quán quán chủ, Thôi Hấn Thành sao lại nhìn tiểu hài tử đánh nhau nhà chòi lưu lại một câu nói như vậy về sau, liền bứt ra rồi đi hiện trường.

Gặp quán chủ rồi đi, mở đầu mình Ayton lúc không chút kiêng kỵ:

"Ngừ Hàm, ngươi tốt nhất nhắm mắt lại, nếu không sẽ nhìn thấy dễ ngươi không quá dễ chịu hình ảnh."

Luận trang bức, Lý Duy cũng không thua bao nhiêu:

"Nếu để cho ta tới nói, không thích hợp thiếu nhi bốn chữ này có lẽ càng tinh xác."

Mở đầu mình ngãi tiếp tục lý luận sắc bén:

"Ta đồng ý, hi vọng công phu của người cũng có người Ngừ Văn công mạnh như vậy."

Một trận đặc sắc Chùy Pháo xuống tới, hai người cây kim đối râu, để không khí hiện trường nhất thời nhiệt liệt lên, khiến cho vây xem đệ tử nhao nhao la lên:

"Trung sư tỷ, đánh hấn!"

.

Lý Duy mở ra lối riêng, lại trang cái bức:

"Chờ một chút, sư tỷ, vì sao chúng ta không cá cược một lần áp cái mấy trăm vạn, nếu không, áp một chiếc xe cũng được a!"

Lý Duy câu nói này hoàn toàn nhóm lửa mở đầu mình ngãi lửa giận!

"Đi chết!"

Chỉ gặp nàng lửa giận công tâm, không đợi chiến đấu bắt đầu, chân bỗng nhiên đạp mạnh, thân hình như gió chợt nổi lên, gào thét mà đến, một chiêu đâm thẳng công kích trực tiếp Lý Duy ở ngực.

Vây xem đệ tử một tràng thốt lên:

"Dò xét túi bất tâm!"

"Trung sư tỷ thật sự là ra sức a, lên liền đại chiêu!"

"Chúng ta võ quán một nửa đệ tử đều không tiếp nổi một chiêu này đi."

Lý Duy bất động thanh sắc, hấn thấy, mở đầu mình ngãi một chiêu này tốc độ rất nhanh, như lợi kiếm ra khỏi vỏ, vị trí cũng rất tinh chuẩn, nhưng mà đại khái là vì bảo trì mỹ lệ đáng người duyên có, mở đầu mình ngãi lực cánh tay xa xa không đủ, khiến cho một chiêu này uy lực giảm bớt đi nhiều.

Lý Duy cũng không tránh né, cũng không phòng thủ, trực tiếp ưỡn ngực nghênh đón.

Duang!

Ở ngực hơi chấn động một chút, Lý Duy thừa cơ hai tay ôm lại đi qua, trực tiếp đem mở đầu mình ngãi chăm chú ghim chặt, sau đó chân quét ngang, một cái ôm quăng đem mở đầu mình ngãi thả ngã xuống đất.

"Người —— "

Mở đầu mình ngãi cũng bị Lý Duy giật mình.

Nàng đang muốn vỗ tay đứng dậy, lại không nghĩ hai tay bị Lý Duy một tay xoắn lấy, hai chân bị Lý Duy chân sau ngăn chặn, cái mông bị Lý Duy đầu gối đứng vững, đầy đặn ở ngực bị Lý Duy tay phải chăm chú ghim chặt, cả người lại lấy một cái cực kỳ xấu hổ tư thế, bên cạnh ngã trên mặt đất, bị Lý Duy giống như Bát Trảo Chương Ngư một mực cuốn lấy.

"Người. . ."

Lý Duy ghim chặt mở đầu mình ngãi, ở bên tai nhỏ giọng nói:

"Thật có lỗi, ta nói qua không thích hợp thiếu nhi."

"Phốc —— "

Mở đầu mình ngãi vừa thẹn lại phẫn.

Nàng vạn vạn không nghĩ đến, chính mình toàn lực nhất kích vậy mà đối Lý Duy không hề có tác dụng, chính mình ngược lại bị hấn một thân cây mạnh chỗ trói, càng không có nghĩ tới là ——

Lý Duy nói tới không thích hợp thiếu nhi, đúng là chỉ ý tứ này!

Vây xem đệ tử càng là trợn mắt hốc mồm

Nguyên bản bọn họ tưởng rằng thiên về một bên treo lên đánh quyết đấu, hiện tại xem ra, cũng xác thực xem như "Thiên về một bên", chỉ là không nghĩ tới, đúng là như thế cái không thích hợp thiếu nhi kết cục,

Hình ảnh kia để cho người ta không đành lòng nhìn thẳng. . .

Nhiều nhất vụng trộm nghiêng mắt nhìn vài lần.

Trần Ngừ Hàm dờ khóc dờ cười, che mặt không nói.

Thôi Hiểu Hùng càng là nhìn không được, nhìn qua vị hôn thê hai ngọn núi bị Lý Duy chăm chú siết thành bốn cái bán cầu, nhất thời cảm giác đỉnh đầu nổi lên lục quang.

Hắn nghĩ ngăn lại cuộc tỷ thí này, nhưng nhìn mở đầu mình ngái biểu lộ phảng phất vẫn là có lật bàn hi vọng, đành phải nhịn thêm một nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Phá quán

Chương 45: Phá quán

Lý Duy cũng phát giác được chung quanh nóng bỏng ánh mắt, liền đối với Trương Minh Ngã khuyên nhủ:

"Ta có thể hô thối sao nhiều người như vậy quái không có ý tứ!"

"Năm mơ!"

Trương Minh Ngã hóa xấu hổ làm lực lượng, bỗng nhiên sử xuất lực khí toàn thân!

Nhưng mà nàng càng là dùng lực tránh thoát, ở ngực cùng bờ mông liền bị Lý Duy đè ép càng chặt, thẳng đến sau cùng ướt đầm mồ hôi toàn thân, cũng không có chút nào tiến triển. . .

Trương Minh Ngã khóc không ra nước mắt, đối Lý Duy một thân cây mạnh không thể làm gì, đành phải treo lên Chùy Pháo:

"Có loại chúng ta đường đường chính chính quyết đấu, sử xuất loại này âm chiêu tính là gì nam nhân, ngươi căn bản chính là lưu manh!"

Lý Duy hơi hơi thờ dài, hỏi ngược lại:

"Ta nghe nói sư tỷ học công phu cũng là chuyên môn đối phó lưu manh, nếu như ta là lưu manh, ngươi không nên thua a."

"Ai nói ta thua hiện tại nhiều lắm là gọi thế lực ngang nhau, ai cũng không làm gì được đối phương."

Lý Duy dờ khóc dờ cười.

Thậm chí ngay cả vây xem đệ tử cũng sợ hãi thán phục tại Trương Minh Ngã da mặt dày.

"Tuy nhiên ta còn có càn lưu manh đòn sát thủ có thể đối phó ngươi. . ."

Lời nói đến nơi đây, Lý Duy hơi hơi đón đến.

Hắn cho Trương Minh Ngã đầy đủ thời gian qua ảo tưởng loại kia xấu hổ một màn, lập tức vì chiếu cố Trương Minh Ngã cùng Thôi Hiểu Hùng mặt mũi, hắn vẫn là bắt buộc đi nhận thua:

"Nhưng ngươi là Ngừ Hàm biểu tỷ, một chiêu kia ta đương nhiên sẽ không xuất ra, đã ngươi cự không nhận thua, vẫn là ta nhận thua đi. . ."

Dứt lời, Lý Duy rất lịch sự buông ra Trương Minh Ngã, đứng dậy nói cảm ơn:

"Đa tạ ngươi cho ta cơ hội lần này, lớn không ta đổi một nhà võ quán tốt."

Lập tức vỗ vỗ y phục chuẩn bị rời đi.

Chúng đệ tử hít một hơi lạnh khi.

Theo bọn hán nghĩ, Lý Duy ở đây mặt rõ ràng chiếm ưu thế hướng dưới, chỉ là không muốn chiếm Trương Minh Ngã tiện nghi, liền thân sĩ chấp tay nhận thua, đây chẳng phải là võ giả phong độ à, đây chẳng phải là Võ Đạo Tinh Thần tốt nhất thuyết minh sao

Ngược lại Trương sư tỷ, da mặt đơn giản so Bộ Ngực còn dày hơn. . .

Nghĩ như vậy, mọi người thế là đều lẳng lặng nhìn lấy Trương Minh Ngã, phảng phất làm một loại vô hình áp lực, lập đi lập lại đo đạc lấy mặt nang da cùng Bộ Ngực.

Đối mặt vậy xem đệ tử nóng bỏng nhãn quang, Trương Minh Ngã đành phải xoay người mà lên, loại tình huống này chính mình lại cự không nhận thua, về sau tại võ quán chỉ sợ cũng khó kẻ dưới phục tùng, thế là hướng Lý Duy hô:

"Chậm rãi, là người thắng, ngày mai đến đưa tin đi."

Lưu lại câu này về sau, nàng rất mau rời đi võ quán, trực tiếp lái xe liền về nhà.

Dù là lại nhiều đợt một giây đồng hồ, cảm giác mình liền muốn xấu hổ chết, giờ phút này toàn thân mồ hôi chảy ròng ròng, từ ở ngực đến bắp đùi một ẩm ướt đến, liền hô hấp đều Thất Tiết tấu, trái tim bịch bịch nhảy không ngừng.

"Lý Duy, người đến là cái dạng gì người!"

Trên quảng trường,

Vậy xem đệ tử hài lòng tán.

Thôi Hiểu Hùng hung dữ trừng Lý Duy liếc một chút, liền lái xe truy Trương Minh Ngã qua.

Trần Ngừ Hàm cũng là hơi có vẻ xấu hổ, nhưng cũng may Lý Duy thành công tiến vào võ quán, chính mình cũng không tính đi một chuyến uống công, liền thỏa mãn mang theo Lý Duy rời đi hiện trường. . .

Quán chủ trong văn phòng.

Thôi Hân Thành ngồi trước bàn, từ gian không khí bên trên nhìn thấy đối chiến toàn bộ hành trình.

Tuy nhiên đứng đứng chiến kết quả có chút giật mình, nhưng cho dù là hán, cũng coi là Lý Duy chỉ là dựa vào cậy mạnh thắng Trương Minh Ngã, cũng không tính có cái gì thiên phú.

Hán đối con dâu trước mặt mọi người chịu nhục ngược lại không có quá để ý, chỉ là nghĩ đến chính mình muốn thu như thế cái chỉ có cậy mạnh cùng thủ đoạn lưu manh học viên, chợt cảm thấy nhức đầu không thôi.

"Ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, nghiệp chướng a. . ."

. . .

Lý Duy cứ như vậy thành công tiến vào Thôi Thị võ quán.

Vì tiết kiệm tiền, hán chỉ phí mười vạn khối, báo một cái lớp sơ cấp, mỗi tuần có một lần gặp mặt quán chủ, tiếp nhận nửa giờ chỉ chút thời gian.

Mặc dù đại bộ phận thời gian Lý Duy đều tại cúp học, nhưng đến phiên hán tuần lễ này tiếp nhận quán chủ chỉ điểm thời điểm, hán vẫn là đứng giờ đi vào quán chủ văn phòng.

Quán chủ văn phòng thực cũng là cái tiểu hình đạo tràng.

Quán chủ an vị tại chính giữa đạo trường.

Đối Lý Duy, Thôi Hân Thành vẫn rất có ấn tượng, dù sao đánh con trai của thương tổn, bị ỏi con dâu, loại người này hán nghĩ không có ấn tượng cũng khó khăn đi.

"Là người "

"Quán chủ nhớ kỹ ta "

"Không nhớ được mới có vấn đề đi."

Sắc bén khí thế trong nháy mắt tràn ngập đạo tràng, để cho người ta lòng tự dưng thẳng.

Lý Duy xấu hổ ôm quyền:

"Là đệ tử đường đột."

Thôi Hân Thành khí thế vừa thu lại, không có đi so đo Lý Duy qua lại, chỉ coi hân là làm một cái đệ tử bình thường, mặt lộ vẻ ôn hòa, phảng phất đây mới là hân diện mạo như trước:

"Nói đi, ngươi tại tu tập bên trong tiến giai như thế nào, lại có gì hoang mang "

Lý Duy mau tới trước:

"Đệ tử có một chuyện muốn hỏi."

"Chuyện gì "

"Ngài nhìn qua Lý Liên Kiệt (Tinh Võ Anh Hùng) sao "

"Chưa có xem "

"Phốc . . ."

"Có lẽ nhìn qua cũng khó nói, nhưng đã ngươi muốn hỏi ta loại vấn đề này, ngươi tối thiểu nhất một tiết khóa cũng không thể vắng lên, cuối tuần lại đến đi."

. . .

Đúng lúc này, một tên đệ tử xông cửa báo:

"Không tốt quán chủ, nhân nghiên cứu võ quán đến phá quán!"

"Nhân nghiên cứu võ quán "

Thôi Hân Thành kinh hãi lóe sáng, bỗng dưng đứng dậy, lập tức cùng thông báo đệ tử đồng loạt đuổi tới hiện trường.

Lý Duy không được đến đáp án, chính thật nhàm chán, cũng đi theo đi qua.

Thôi Thị võ quán ngoài trời đạo tràng, giờ phút này đã bị chúng đệ tử hạng chặt như nêm cối, tại những này Hôi Sam đệ tử chính giữa, ba cái người mặc Hắc Sam thân ảnh phá lệ chướng mắt.

Chính là đến đây phá quán ba người!

Chỉ có ba người.

Gió thổi báo giông bão sắp đến.

Chúng đệ tử lạng ngắt như tờ.

Vền vền ba người liền làm cho cả Thôi Thị võ quán thần hồn nát thần tính, thoáng như Bình Lâm Thành Hạ.

Thôi Hân Thành nhìn chằm chằm này vệt hắc sắc, trên mặt lộ ra trước đó chưa từng có nghiêm trọng.

Đây cũng không phải là là đơn giản phá quán, cái này là sinh tử tồn vong chi chiến!

.

Tại Giang Nam thành phố võ đạo giới, đen trắng bụi là bên trong chói mắt nhất ba loại màu sắc, vừa lúc đối ứng ba nhà võ quán đạo bào màu sắc.

Màu trắng đại biểu là [Diệp gia tư nhân võ quán].

Nghe thấy tên liền biết đây là tây ngoại ô Diệp gia sản nghiệp, nhưng nhà này võ quán cũng không phải là dùng để kiếm tiền, mà chính là dùng để mời chào Môn Đồ, tổng số người khó khăn lắm hơn trăm, bên trong ánh sáng là võ giả liền vượt qua mười người, là Giang Nam thành phố thực lực cường đại nhất võ quán, bình thường cũng di thể độc lập, cùng Giang Nam võ đạo giới giao lưu rất ít, lộ ra thần bí lại cao cấp!

Màu xám đại biểu là [Thôi Thị võ quán].

Tuy nhiên chỉ có quán chủ một tên võ giả, nhưng Thôi Thị võ quán làm lấy nghiêm ngặt thu người tiêu chuẩn, cùng cao chất lượng dạy học mức độ lấy xưng, tại Giang Nam võ đạo giới dư luận cực giai, vì Quân Cảnh bộ môn chuyển vận đại lượng cao cấp nhân tài!

Mà hắc sắc, đại biểu chính là hôm nay đến nhà phá quán nhân vật chính ——

Nhân nghiên cứu võ quán.

Đây là Giang Nam thành phố quy mô lớn nhất Đại Võ Quán, học viên vượt qua năm ngàn, tự xưng nhân nghiên cứu võ đạo Đại Học, nhưng trên thực tế nhân nghiên cứu võ quán không có chút nào nhân nghĩa có thể nói, có thể xưng chuyên nghiệp phá quán cao thủ, học viên phần lớn thông qua phá quán được đến!

Tại hiện đại võ lâm có một hạng bất thành văn quy củ ——

Phàm là một nhà võ quán phá quán thành công, sẽ tại đối phương võ quán bên trong chọn lựa tùy ý số lượng học viên mang đi, nếu như đối phương học viên cự tuyệt, việc này học viên sẽ vĩnh viễn không bị mặc cho một nhà võ quán trúng tuyển.

Đương nhiên, nếu như phá quán thất bại, trừng phạt cũng giống như vậy, đối phương võ quán đem có thể tại phe mình võ quán chọn lựa tùy ý số lượng học viên mang đi!

Tuy nhiên phá quán quy tắc rất tàn khốc, nhưng đây cũng là thụ Chính Phủ ủng hộ chính sách, vì ngăn ngừa võ quán ở giữa vì tranh học viên, bạo phát đại quy mô xung đột, thậm chí là xuất hiện sự kiện đẫm máu, từ đó vì sáng tạo Hải Hòa Xã Hội lập xuống công lao hân mã.

Nhân nghiên cứu võ quán cũng dựa vào phá quán mà không ngừng lớn mạnh, xuất đạo hai mươi năm đến nay, trải qua mười bảy lần phá quán, không một lần thất bại ghi chép.

Hiện tại, nhân nghiên cứu võ quán cuối cùng đem xúc tu vươn hướng cái đỉnh trong mắt Thôi Thị võ quán.

Chỉ cần đem Thôi Thị võ quán trảm ở dưới ngựa, nhân nghiên cứu võ quán cơ bản liền trèo lên đỉnh Giang Nam công chúng võ quán Chi Vương, chỉ cần không đi trêu chọc Diệp gia tư nhân võ quán, từ đó liền có thể lũng đoạn Giang Nam thành phố lớn nhất học viên ưu tú, thu hoạch được kếp xù lợi nhuận, thậm chí có thể nhất cử lưỡng đắc đi cả nước!

...

Trong ba người cầm đầu một vị hắc bào trung niên nam tử, chính là nhân nghiên cứu võ quán quán chủ ——

Hà Gia Kính.

Nhìn qua cùng Thôi Hân Thành niên kỷ tương tự, dáng người cao gầy, ánh mắt lạnh thấu xương, cho dù trên mặt mang cười nhạt ý, nhìn qua vẫn cho người ta một loại như đao núi đứng vững sắc bén cảm giác.

"Thôi quán chủ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

"Hừ."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Hà Thiên Cừ

Chương 46: Hà Thiên Cừ

Thôi Hân Thành đồng dạng mắt lộ ra hiếm thấy hàn mang

Hắn đại khái sớm đã dự liệu được một ngày này đến, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy.

Ngay tại năm ngoái, Thôi Thị võ quán còn cùng Quân Cảnh lưỡng giới đều có chặt chẽ dạy học hợp tác, nhân nghiên cứu võ quán lại có thể nhanh như vậy liền tới nhà phá quán, thực sự hoàn toàn ra khỏi Thôi Hân Thành đoán trước.

Nhìn qua chỉ có ba tên áo đen phá quán người, Thôi Hân Thành chỉ cảm thấy Hà Gia Kính quá mức phách lối, liền cái sau sửa hoặc là trợ uy người đều không có, thật sự là quá không đem Thôi Thị võ quán để vào mắt.

Ghê tởm hơn là, tại phá quán trong ba người, bao quát Hà Gia Kính bản thân ở bên trong, lại có hai tên võ giả, đơn giản làm trái phá quán đạo đức!

Tại hiện đại trong chốn võ lâm, phá quán quy tắc rất đơn giản.

Phá quán phương cùng thủ quán phòng đều ra ba người, nhất định phải là quán chủ, huấn luyện viên, học viên các một người, phân ba cục phá quán, ba cục hai thắng tức coi là phá quán thành công.

Học viên dẫn đầu xuất chiến, phá quán phương liên tục đánh bại đối phương ba tên học viên coi là đơn cục thắng lợi.

Lần huấn luyện viên xuất chiến, phá quán phương liên tục đánh bại đối phương hai tên huấn luyện viên coi là đơn cục thắng lợi.

Sau cùng quán chủ đối chiến, phá quán phương đánh bại đối phương quán chủ tức là đơn cục thắng lợi.

Phía trên cũng là Chính Phủ quy định võ lâm phá quán pháp tắc.

Nhưng bình thường tới nói, trong võ lâm bộ còn có cái bất thành văn [cùng giai phá quán pháp tắc], ý là, cao giai võ giả không được dẫn người qua đá Đề Giai Võ Giả tiệm ăn.

Thí đến hôm nay nhân nghiên cứu võ quán Quán Trường cùng Thôi Hân Thành, cùng là một tầng cơ lực võ giả, phù hợp [cùng giai phá quán pháp tắc], nhưng là vấn đề nằm ở chỗ nhân nghiên cứu võ quán huấn luyện viên bên trên.

Người này đồng dạng là một tầng võ giả thân phận, ở ngoài sáng biết rõ Thôi Thị võ quán không có võ giả huấn luyện viên trên cơ sở, nhân nghiên cứu võ quán cố ý mang đến một tên võ giả huấn luyện viên, ý tứ cũng là nói rõ lấy muốn khi dễ người.

Bình thường hợp lễ nghi phá quán, hẳn là sẽ mang một tên phổ thông huấn luyện viên tới, nhưng là nhân nghiên cứu võ quán hiển nhiên sắp bắt được Thôi Thị võ quán chỗ sơ hở này, nhất cử cầm xuống đối thủ!

Cho dù tại chi tiết chỗ làm trái [cùng giai phá quán pháp tắc], nhưng dù sao song phương Quán Trường vì cùng một cấp bậc, cho nên Thôi Thị võ quán cũng chỉ có thể ăn cầm đầu thua thiệt.

Ai bảo người liên võ giả huấn luyện viên đều không có

Đối võ quán tới nói, nuôi một võ giả huấn luyện viên một năm ít nhất phải hoa một ngàn vạn, nhưng võ giả huấn luyện viên lớn nhiều tâm tư cũng không đang dạy học thượng, đối với quy mô nhỏ bé Thôi Thị võ quán là một hạng so sánh đau đầu sự tình, vì truy cầu lợi nhuận, Thôi Thị võ quán cũng vẫn không có mời võ giả huấn luyện viên.

Nhân nghiên cứu võ quán đại khái cũng là bởi vì nhìn thấy chỗ sơ hở này, mới tại Thôi Thị võ quán cường thịnh hôm nay, tập trung ưu thế lực lượng trực tiếp đến cửa phá quán!

.

Nghe bên cạnh đệ tử nhỏ giọng giới thiệu, Lý Duy trước mắt phảng phát hiện ra võ giả ở giữa kịch chiến tràng diện, cái này khiến cho hắn nguyên bản thất lạc tâm tình bỗng dưng hưng phấn lên.

"Có trò vui nhìn."

Gặp nhân nghiên cứu võ quán khí thế hung hung, Thôi Hân Thành trực tiếp đi thẳng vào vấn đề:

"Hà Gia Kính, người hôm nay là nói rõ lấy khi dễ ta Thôi Thị võ quán "

Hà Gia Kính mỉm cười, duy trì tương đương khí độ:

"Giới thiệu một chút, vị này là chúng ta nhân nghiên cứu võ quán Trịnh Long Trịnh huấn luyện viên, gần nhất vừa mới tấn thăng võ giả, làm sao, huấn luyện viên hợp đồng đều là một năm một ký, các người Thôi Thị võ quán năm nay sẽ không liên võ giả huấn luyện viên chưa từng ra đi "

Trên thực tế, Thôi Thị võ quán năm nay là có huấn luyện viên tấn thăng võ giả.

Chỉ là Thôi Thị võ quán vận doanh hình thức so sánh lương tâm, huấn luyện viên bên trong một khi có người tấn thăng võ giả, Thôi Hân Thành bình thường đều không hề chấp hành một năm hợp đồng, để Tân Võ người mau chóng đi đến xã hội kiếm nhiều tiền, tiến vào Quân Cảnh bộ môn, khi lính đánh thuê, qua hợp đồng nhìn trăng từ chờ chút. . .

Đây cũng là Thôi Thị võ quán ở trong xã hội dư luận vô cùng tốt một nguyên nhân quan trọng.

"Chúng ta Thôi Thị võ quán như ra võ giả, ta về trực tiếp đem hắn đuổi ra khỏi cửa, để hắn qua kiếm nhiều tiền, sẽ không giống một ít võ quán còn muốn tiếp tục chấp hành một năm hợp đồng."

"Lúc nào chấp hành hợp đồng cũng thành sai lầm xã hội này vốn chính là xây dựng ở khế ước trên tinh thần, người trái với điều ước còn coi mình là người tốt cái này vấn đề hai huấn luyện viên chỉ chiến, ta xem các người cũng đừng so,

Miễn cho xuất hiện treo lên đánh tràng diện, gây quý quán nhục khí—— hoặc là các người thắng dưới đệ nhất cục sau đó người ta quyết chiến, hoặc là các người thua trận ván đầu tiên ta trực tiếp phá quán thành công "

Lý Duy nghe là một mặt mòng bức.

Nghĩ không ra trên đời này lại còn có bức này Quý Biện tồn tại.

Rõ ràng là con hàng này chui quy tắc lỗ thủng, cũng xứng xưng có khế ước tinh thần

Thôi Hãn Thành cũng là đồng dạng ý nghĩ, giờ phút này thẳng tắp cười lạnh:

"Ta Thôi Thị võ quán không có cái gì, chỉ có đám này đệ tử, chúng ta sẽ thắng dưới đệ nhất cục, người tốt nhất sớm làm tốt người ta quyết chiến chuẩn bị."

Trên thực tế, khi nhìn đến Hà Gia Kính mang một tên võ giả huấn luyện viên tới trong chốc lát, Thôi Hãn Thành liền biết hôm nay ba cục chiến tất thua không thể nghi ngờ.

Huấn luyện viên đối cục thắng bại đã định, căn bản không có chiến đấu tất yếu.

Mà quán chủ quyết đấu, mặc dù mình cùng Hà Gia Kính tăng thứ giống nhau, niên kỷ lại tương tự, nhưng nhiều năm như vậy chính mình chuyên chú vào dạy học, võ đạo một đường ngừng bước không tiến, mà Hà Gia Kính lại say mê tu luyện, có tin tức ngấm xung, hẳn tại trong vòng mười năm tất thắng tăng hai bút lực mạnh mẽ võ giả!

Giờ phút này, Thôi Hãn Thành duy nhất hi vọng chính là, ván đầu tiên học viên chiến có thể thắng được đến, như vậy cho dù hạch tâm học viên bị rút đi, Thôi Thị võ quán danh dự lại cũng không bị hao tổn, về sau sẽ còn tuyển nhận đến có thực lực học viên. . . Bởi vì chỉ có học viên thực lực, mới có thể chân chính thể hiện một nhà võ quán dạy học mức độ!

"Nhất định không thể thua a ta đám này đệ tử!"

. . .

Tại phá quán trước khi bắt đầu, Thôi Hiểu Hùng cùng Trương Minh Ngã cũng chạy về võ quán, tại làm rõ ràng tình huống về sau, rất nhanh nhận thức đến vấn đề một cái khác tăng tính nghiêm trọng.

Riêng là Thôi Hiểu Hùng, tại phân tích cục diện về sau, liền mất hồn mất vía, mồ hôi rơi như mưa.

Lúc này, hắn vừa mới bắt gặp trong đám người một mặt bình tĩnh Lý Duy, thần tình kia liền cùng ngày đó chơi bóng rổ trước đó giống như đúc, lại liên tưởng đến hắn trước mấy ngày vừa mới đánh bại Trương Minh Ngã ——

"Gia hỏa này biết không lại. . ."

Mang theo vài phần Ma xui Quỷ khiến ảo tưởng, Thôi Hiểu Hùng đuổi tại phá quán trước đó tìm tới Lý Duy.

Gặp Thôi Hiểu Hùng khí thế hung hung, Lý Duy một mặt xấu hổ, coi là Thôi Hiểu Hùng muốn vì lần trước sự tình tìm phiền toái.

"Chuyện gì "

"Ta hỏi người một vấn đề, người thành thật trả lời ta. . ."

"Bằng cái đó ta nhất định phải người vấn đề "

"Ta cả đời rất ít cầu người, nhưng hôm nay vì mình ngại, ta chỉ muốn muốn hỏi người một câu —— người có phải hay không đánh nhau cũng rất lợi hại tựa như người lái xe một dạng, loại kia đỉnh phong, ngay cả ta cha cũng không phải là đối thủ loại kia "

"Người cho rằng khả năng sao "

"Coi như ta không có hỏi."

Thôi Hiểu Hùng trực tiếp từ phiền một bàn tay, hai mắt sung đỏ rời đi.

Cái này khiến Lý Duy hoàn toàn là như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc. . .

"Đến tình huống như thế nào "

. . .

Lý Duy tìm người hỏi thăm một phen mới biết được, nguyên lai hôm nay tới đây phá quán trong ba người, đại biểu học viên xuất chiến Hà Thiên Cừ,

chính là Thôi Hiệu Hùng từ địch.

Hà Thiên Cừ cũng chính là con trai của Hà Gia Kính, nhân nghiên cứu võ quán Thái Tử, thân thể cao gầy, diện mạo xấu xí, một bộ dinh dưỡng không đầy đủ bộ dáng, nhưng lại hoàn mỹ kế thừa cha tập võ Thiên Phú.

Đại khái tại ba năm trước đây, Hà Thiên Cừ cùng Thôi Hiệu Hùng cùng truy Trương Minh Ngã.

Lúc đó Trương Minh Ngã tuy nhiên gia cảnh, nhưng thắng ở tuổi trẻ xinh đẹp vóc người đẹp, càng đáng quý là, nàng tại võ đạo phương diện thiên phú Thượng Giai, đối với võ đạo gia tộc tới nói, có lợi cho đề bạt đời sau võ đạo gen, là cái lý tưởng nàng đầu nhân tuyển.

Lúc đó Hà Thiên Cừ cùng Thôi Hiệu Hùng hai người, gia cảnh tương đương, tướng mạo đều tương đối bình thường, một cái gầy, một cái béo, một thiên tài, một cái củi mục.

Trương Minh Ngã vốn là khuynh hướng Hà Thiên Cừ.

Nhưng lúc đó Thôi Hiệu Hùng đặc địa đi vào Trần Ngữ Hàm nhà, thỉnh cầu Trần Lễ Minh vì biện hộ cho, đồng thời ra tay với Trần Ngữ Hàm cực kỳ hào phóng, trực tiếp đưa cho Trương Minh Ngã một bộ trung tâm thành phố 160 bình căn phòng lớn, cùng một đài trăm vạn cấp xe đua, đồng thời nhận lời chỉ cần Trương Minh Ngã gả cho hắn, liền có thể thu được Thôi Thị võ quán 10% cổ phần!

Tăng thêm lúc ấy Hà Thiên Cừ tính cách xác thực quá hung hăng càn quấy, Trương Minh Ngã cuối cùng cải biến dự tính ban đầu, lựa chọn nhìn qua điệu dáng ngoan ngoãn đáng yêu Thôi Hiệu Hùng.

Đến tận đây, Thôi Hiệu Hùng có thể nói là nhờ rằng cộp, sinh sinh từ Hà Thiên Cừ trong tay đoạt đến Trương Minh Ngã, hai người vốn nhờ việc này kết xuống cừ oán!

Hôm nay, chính là Hà Thiên thù báo thù lớn thời cơ tốt.

Dựa theo phá quán quy tắc, một khi nhân nghiên cứu võ quán phá quán thành công, bọn họ hoàn toàn có thể tuyển đi Trương Minh Ngã, mà Trương Minh Ngã cùng Thôi Hiệu Hùng chỉ là đính hôn, còn chưa kết hôn. . .

Cho nên chuyện này liền nguy hiểm.

Đây cũng là vì sao Thôi Hiệu Hùng buông xuống ân oán cá nhân, cũng muốn đi chủ động tìm Lý Duy nguyên nhân, bởi vì dù là có một phần vạn khả năng, vì Trương Minh Ngã hắn đều muốn thử một chút.

Hiểu được sự tình toàn bộ quá trình về sau, Lý Duy dài thở dài, nghĩ lại tới hôm qua ăn Trương Minh Ngã nhiều như vậy đậu hũ, Thôi Hiệu Hùng còn có thể cúi đầu cầu chính mình. . .

Chân ái a!

Chính mình nhàn rồi cũng là nhàn rồi, không bằng thừa cơ hội này tiểu thí ngu đao, trang bức thẳng cấp một phen, gỡ lại lừa dối điểm tinh thần tổn thất phí, cũng là vô cùng tốt.

"Dứt khoát liền giúp người chuyện này đi."

. . .

Thôi Thị võ quán, thứ nhất trong phòng đạo tràng.

Phía tây, Thôi Hãn Thành dẫn mười tên huấn luyện viên cùng một trăm người đứng đầu đệ tử hạch tâm, dựa vào đạo tràng bên tường sắp hàng chỉnh tề lấy, mà tại ngoài cửa sổ, càng là chật ních nó Phổ Thông Học Viên.

Phía đông, Hà Gia Kính, Trịnh Long, Hà Thiên Cừ ba người, trực thẳng thân thể ngồi tại chỗ khách quý ngồi, sau lưng trống rỗng, nhưng là khí thế phảng phất càng sâu một bậc, để cho người ta không rét mà run.

Lý Duy thừa dịp loạn trà trộn vào một trăm người đứng đầu đệ tử ở trong.

Dù sao nơi này tầm mắt rất hoàn mỹ, chính thích hợp quan chiến!

Thôi Hiệu Hùng cùng Trương Minh Ngã làm theo xem như quán chủ thân tín, đứng tại Thôi Hãn Thành bên cạnh.

Hà Thiên Cừ nhìn không chớp mắt.

Như mắt ung đồng dạng sắc bén ánh mắt thủy chung khóa lại Thôi Hiệu Hùng hai người.

Hắn sắc mặt nhìn như bình tĩnh, kì thực tại bình tĩnh bề ngoài dưới áp chế cấm giận ngút trời, trong con ngươi phảng phất viết ——

Ba năm Hà Đông, ba năm Hà Tây, đừng nên xem thường người nghèo yếu!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Chuẩn Võ Giả

Chương 47: Chuẩn Võ Giả

Hà Thiên Cừ dáng người gầy lùn, nhưng sắc mặt trầm ổn, bá khí bên cạnh lỗ hổng, lạnh thấu xương khí thế bao phủ toàn trường, phảng phất xen lẫn nhiều năm qua ân oán tình cừ, để cho người ta chưa chiến trước e sợ.

Thôi Hiểu Hùng ánh mắt trốn tránh, không dám cùng chỉ đối mặt.

Ngược lại là Trương Minh Ngã, ánh mắt như kiếm, ngoài ý muốn hiện ra mấy phần tỉnh táo.

Hết thấy chuẩn bị sẵn sàng.

Hà Gia Kính chậm rãi đứng dậy, chỉ bên cạnh con trai của một bên Hà Thiên Cừ nói:

"Hương Thôi quán chủ giới thiệu một chút, vị này chính là khuyến tử Thiên Cừ, cũng là hôm nay ván đầu tiên phá quán tuyển thủ, khuyến tử võ nghệ không tầm, tại ta nhân nghiên cứu võ quán hàng không tiến mười vị trí đầu, hôm nay dẫn hắn đến chủ yếu là muốn cho hắn, còn mời Thôi quán chủ chiếu cố nhiều hơn."

Thôi Hãn Thành hơi hơi hừ lạnh:

"Gì quán chủ khiêm tốn, người nào không biết Lệnh Lang là võ đạo thiên tài, hôm nay dây lưng thân chinh, gì quán chủ là muốn đuổi tận giết tuyệt a."

Hà Gia Kính mặt cười như hồ:

"Không dám nhận, không dám nhận, ta nhớ được ba năm trước đây, quý quán thu một tên nữ đệ tử, thiên phú không kém khuyến tử, không biết hôm nay cô gái này tu tập bao nhiêu "

Một trận gió lạnh phát qua.

To như vậy trong đạo trường lặng ngắt như tờ.

Phảng phất liền không khí đều ngưng đọng.

Hà Gia Kính trong miệng nữ đệ tử, chỉ dĩ nhiên chính là Trương Minh Ngã.

Trương Minh Ngã cắn chặt răng môi, trong lòng hồ thẹn không thôi, cảm giác mình cho Choi gia mất mặt.

Thôi Hãn Thành mặt sắc mặt ngưng trọng, nhờ vào đó phản kích nói:

"Con Dâu của ta tuổi trẻ mỹ mạo, tập võ chỉ là Nghề Phụ, ta Choi gia tuy nhiên tính không được cái gì nhà giàu sang, nhưng còn không đến mức luân lạc tới để nữ tử tập võ."

Hà Gia Kính thừa cơ hoán đổi đến hắn chánh thức quan tâm đề tài:

"Há, đã có thể lấy được như nữ tử này, này Lệnh Lang nhất định là Nhân Trung Long Phụng, võ đạo kỳ tài, gì không liền để Lệnh Lang cùng khuyến tử đánh lên trận đầu "

"Người —— "

Mấy vòng lý luận sắc bén xuống tới, Thôi Hãn Thành trong lúc vô tình đã ngã vào Hà Gia Kính trong cạm bẫy.

Không đợi Thôi Hãn Thành phản kích, Hà Gia Kính lập tức ra hiệu nhử ra sân.

Hà Thiên Cừ bỗng nhiên đứng dậy, nhanh chân đi đến chính giữa đạo trường, hắn vóc dáng không cao, lại đen vừa gầy, phảng phất dinh dưỡng không

đầy đủ bộ dáng, nhưng mà khí tràng lại là bề nghệ thiên hạ, sắc bén ánh mắt lược qua Trương Minh Ngã, nhìn thẳng Thôi Hiểu Hùng.

"Thôi sư huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Thôi Hiểu Hùng nắm chặt quyền đầu, nghiêng răng nghiêng lợi:

"Hỗn đản!"

Hà Thiên Cừ lại như cha đồng dạng phong độ Ung Chính:

"Người thật là biết nói thô tục, cẩn thận nhớ lại một chút, đến là ai cướp ai nữ nhân đừng tưởng rằng chính nghĩa luôn luôn tại người yếu bên này!"

"Người —— "

Một câu người yếu nói Thôi Hiểu Hùng á khẩu không trả lời được.

Một bên Trương Minh Ngã thừa cơ hát đệm:

"Hà Thiên Cừ người đừng khinh người quá đáng, là ta lựa chọn hiểu hùng, ai cũng đoạt không đi."

Hà Thiên Cừ căn bản không cùng giải thích, như mắt ưng đồng dạng sắc bén ánh mắt tiếp tục xuyên thẳng Thôi Hiểu Hùng:

"Thôi Hiểu Hùng, người là nam nhân lời nói, liền lên đến cùng ta đánh một trận, dù sao đằng sau còn có hai cái khiêu chiến danh ngạch, người cũng không cần nhận gánh cái gì thất bại trách nhiệm."

Ngoài cửa sổ một mảnh hư thanh.

Tuy nhiên xuyt là Hà Thiên thù, nhưng Thôi Hiểu Hùng đã đâm lao phải theo lao.

Giờ phút này chúng đệ tử ở bên, chính mình như quá sợ không đi ứng chiến, không riêng gì chính mình thật mất mặt, về sau lão ba lại như thế nào phục chúng người nào lại biết coi trọng Trương Minh Ngã liền Thôi Thị võ quán danh dự cũng biết bởi vì chính mình nhu nhược mà bị hao tổn!

Lại nghĩ tới mấy ngày trước đây Lý Duy đối phó Trương Minh Ngã biện pháp, Thôi Hiểu Hùng cảm thấy mình thể trọng gấp hai tại Hà Thiên Cừ, lực lượng khẳng định tại phía trên, chỉ cần chịu qua đệ nhất kích, đem ôm quàng quăn quanh, có lẽ còn có hạ gục nhất cơ hội thắng.

"Tốt, người muốn chiến liền chiến!"

"Thống khoái."

Thôi Hân Thành mặt sắc mặt ngưng trọng, hơi hơi gật gật đầu, hấn sâu con trai của biết rõ thừa nhận áp lực thật lớn, trong lòng vì giờ ngón tay cái lên.

Trương Minh Ngã trong mắt phỉếm hồng, sớm đã khăn trương nói không ra lời, nàng không quan tâm trận đấu thắng thua, nàng chỉ hy vọng Thôi Hiểu Hùng tuyệt đối không nên thụ thương!

Lý Duy lại cũng không thêm để ý,

Hắn chỉ hy vọng mau chóng có thể nhìn thấy võ giả quyết đấu, loại này Học Viện đối chiến Tiểu Trùng Diện, hắn chỉ muốn tiến nhanh.

...

Ván đầu tiên, trận đầu.

Hà Thiên Cừ vs Thôi Hiểu Hùng, phá quán chính thức bắt đầu.

Thôi Hiểu Hùng bình phục nỗi lòng, trong đầu sớm lên kế hoạch tốt phương pháp, chỉ cần như ngày đó Lý Duy đồng dạng ôm cây đợi thỏ, sau đó đột nhiên cuốn lấy Hà Thiên Cừ. . .

Lý Duy nhẹ nhõm kháng qua Trương Minh Ngã một cái đôi bàn tay trắng như phấn, nhưng mà Thôi Hiểu Hùng tại Hà Thiên Cừ nhẹ nhàng nhất quyền về sau, liền đau nhức ngã xuống đất không dậy nổi, cảm giác ngũ tạng lục phủ Phiền Giang Đào Hải.

Nửa ngày về sau cắn răng bò người lên.

Nhưng trên thực tế, Hà Thiên Cừ một quyền này cố ý không có đánh trúng yếu hại, mục đích cũng là để Thôi Hiểu Hùng đau nhức mà không thua, còn có thể lập đi lập lại đứng lên, như vậy chính mình liền có thể lập đi lập lại xuất quyền, lăng nhục, treo lên đánh, phát tiết, từ đó vừa báo ba năm trước đây "Đoạt vợ mối thù" !

Hiệp 2, Hà Thiên Cừ lại là nhất quyền, Thôi Hiểu Hùng nhin xuống kịch liệt đau nhức, chuẩn bị ôm lấy Hà Thiên Cừ, lại không nghĩ Hà Thiên Cừ đột nhiên đầu gối một đỉnh, Thôi Hiểu Hùng lần nữa kịch liệt đau nhức ngã xuống đất!

Sau đó, liên tục mấy hiệp, Thôi Hiểu Hùng đều bị Hà Thiên Cừ nhất kích đánh ngã, không hề có lực hoàn thủ, nhưng giẫm xóc một hồi, đội đau đớn chết lặng sau lại có thể cắn răng đứng dậy. . .

Thôi Hãn Thành thấy đối phương lập đi lập lại lừng nhục nhĩ tử, sắc mặt chìm giận, như muốn bạo phát.

Trương Minh Ngã đã khóc ra thành tiếng, không đành lòng lại nhìn.

Lý Duy oán giận không thôi, trong lòng mãnh liệt khiển trách Hà Thiên Cừ loại này cường ép cho mình thêm bộ phim hành vi, trước mắt phảng phất hiện ra [thích khóc Mao Mao Trùng] âm thanh dung mạo. . .

Thật đừng nói, hai vóc người còn rất giống!

Thẳng đến sau cùng, đối mặt không chịu nổi một kích Thôi Hiểu Hùng, liền Hà Thiên Cừ chính mình cũng nhàm chán lác đầu, liền toàn lực nhất kích đánh tới hướng Thôi Hiểu Hùng dạ dày —— tuy nhiên không phải là yếu hại, nhưng là một kích này mạnh, hoàn toàn có thể đánh gãy Thôi Hiểu Hùng Ruột già!

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Thôi Hãn Thành trong lòng bàn tay nắm quyền, răng rắc rung động.

Trương Minh Ngã sắc mặt trắng bệch. . .

Trề.

Đúng lúc này ——

Một cái cao lớn thân ảnh nhảy vọt đến chính giữa đạo trường, đem Thôi Hiểu Hùng đột nhiên kéo ra, lấy tự thân bụng mười khối bắp thịt, ngạnh kháng Hà Thiên Cừ một quyền này.

Duang!

Cho dù người này thân hình cao lớn, bắp thịt cường tráng, tu tập cũng là Kim Chung Trảo Thiết Bồ Sam một loại cứng rắn tử công phu, giờ phút này cũng cảm giác trong bụng chấn động mạnh một cái, hai chân hướng (về) sau trượt mấy bước, phương mới dừng lại.

Chính là Thôi Thị võ quán hạch tâm Ban Đại Sư huynh ——

Hoắc chiêu.

. . .

Hoắc chiêu đại khái xem như Thôi Thị võ quán ngạnh thực lực mạnh nhất học viên.

Mười năm tuổi đi học, một thân trắng kiện bắp thịt, danh xưng bắp thịt cường độ tiếp cận một tảng võ giả, cho dù đối mặt phổ thông huấn luyện viên, hẳn cũng không chút nào hư, thậm chí có đại khái dẫn đầu đánh bại đối thủ.

Dù vậy, ăn Hà Thiên Cừ nhất quyền về sau, hoắc chiêu vẫn như cũ trượt ra mấy bước bên ngoài, bởi vậy có thể thấy được, nếu là Thôi Hiểu Hùng ăn một quyền này, đại khái trong vòng ba năm dưới không giương.

Nghĩ như thế, hoắc chiêu thế là trực tiếp đối nói:

"Các hạ đã đem Thôi sư đệ tra tấn đến tận đây, làm gì sau cùng còn muốn thống hạ nặng tay "

Hà Thiên Cừ buông tay cười một tiếng:

"Ta liền yếu hại cũng không đánh, tính là gì nặng tay, như Thôi sư huynh bởi vậy thụ thương, vậy thì chỉ trách chính hãn quá yếu."

Hoắc đối mặt sắc lạnh dần:

"Tại hạ Thôi Thị võ quán hạch tâm ban hoắc chiêu, lĩnh giáo Hà sư đệ cao chiêu."

"Nguyên lai là quý quán đại sư huynh tự mình xuất chiến, kính đã lâu kính đã lâu."

Ngoài cửa sổ đệ tử quần tình xúc động, cao giọng la lên:

"Đại sư huynh, hung hăng giáo huấn hãn, vì Thôi sư huynh báo thù!"

.

Thôi Hãn Thành trong lòng bóp đem mồ hôi.

Hoắc chiêu là trước mắt Thôi Thị võ quán ngành thực lực mạnh nhất tuyển thủ, nếu như ngay cả hoắc chiêu cũng bại, vậy hôm nay Thôi Thị võ quán sẽ ba cục toàn bại, lại không còn mặt mũi tại Giang Nam võ đạo giới đặt chân!

Tại bên trong võ quán có một loại tục xưng cấp bậc gọi là ——

Chuẩn Võ Giả!

Tức là lực lượng cùng tốc độ đạt tới một tầng võ giả một nửa mức độ, liền xưng là Chuẩn Võ Giả, Chuẩn Võ Giả muốn xa mạnh hơn xa phổ thông đệ tử mức độ, coi như khoảng cách chánh thức võ giả cũng chỉ có cách xa một bước, bình thường tới nói, đạt tới Chuẩn Võ Giả học viên, võ quán đều sẽ vì cung cấp một phần huấn luyện viên chức vụ, cho nên Chuẩn Võ Giả một nửa cũng tục xưng là "Huấn luyện viên mức độ".

Mà hoắc chiêu cũng là một tên Chuẩn Võ Giả, hoặc là nói là có được huấn luyện viên mức độ học viên, nhưng là vì chuyên tâm tu tập, hần từ bỏ lương một năm trăm vạn huấn luyện viên chức vụ, tiếp tục lấy học viên thân phận, hướng về chánh thức võ giả khởi xướng trùng kích.

Căn cứ Thôi Hãn Thành quan sát, Hà Thiên Cừ cũng đồng dạng là Chuẩn Võ Giả, hoắc chiêu hôm nay khả năng gặp được đối thủ, ngàn vạn không thể chủ quan!

Trên lôi đài.

Hoắc chiêu hơi hơi ôm quyền:

"Mời."

Hà Thiên Cừ làm theo cười lạnh trí chí:

"Cũng không nên giống Thôi sư huynh như thế trông thì ngon mà không dùng được a!"

"Không biết trời cao đất rộng!"

"Ta mặc dù không biết trời cao bao nhiêu, đất dày bao nhiêu, nhưng ta biết —— người vừa hướng sai."

"Người nói cái gì "

"Ta cho tới bây giờ liền chưa thấy qua một thân bắp thịt võ giả."

"Ồn ào."

Hoắc chiêu lạnh hừ một tiếng, trực tiếp xách quyền đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Lý Duy đăng tràng

Chương 48: Lý Duy đăng tràng

Nhất quyền đi qua, phản phạt Như Phong.

Hà Thiên Cừ cũng không có né tránh, hai tay tại trước ngực giao nhau, cứ thế mà ăn hoắc chiêu nhất quyền.

Ầm!

Cả người chấn động mạnh một cái, chân sau này trượt đi, năm bước về sau dừng lại.

Khóe miệng liền toét ra một vòng tự tin mỉm cười.

"Chỉ thường thôi."

Hoắc chiêu lắc đầu cười lạnh.

Thế là lại thêm dốc hết sức, bùng tình như Lôi Thần Chi Chùy, ầm vang nổ tung mà ra!

Lại không nghĩ, đối mặt tốc độ càng nhanh nhất quyền, Hà Thiên Cừ ngược lại nhẹ nhõm nghiêng người tránh đi, từ khía cạnh bên cạnh bàn tay duỗi ra một cái thủ đao, trực tiếp đâm tại hoắc chiêu trên cổ!

"Xoát!"

Nếu là tầm thường học viên mức độ, Hà Thiên Cừ một kích này đủ để chặt đứt cổ!

Cho dù là hoắc chiêu, cũng cảm giác cổ chấn động mạnh một cái, mắt nổi đom đóm, đầu vầng mắt hoa, cả người xương cốt xoẹt xẹt rung động, vì trí hiểm yếu tức thì bị trong nháy mắt ngăn chặn, một hơi kém chút không có thở lên. . .

"Hồng!"

Cho nên tiếp đó, liền là Hà Thiên thù đơn phương treo lên đánh thời gian, như như hạt mưa quyền đầu nện ở hoắc chiêu trên mặt, sau cùng nhất quyền ầm vang nổ tung, bỗng dừng chấn động tại hoắc chiêu vị trí trái tim.

Hoắc chiêu hai mắt trì trệ, một ngụm máu tươi phun ra đi ra, ầm vang ngã xuống đất!

Toàn trường một mảnh xôn xao!

Hà Gia Kính mặt lộ vẻ mỉm cười, đối với nhi tử biểu hiện rất là hài lòng.

Cứ như vậy, Hà Thiên Cừ một chân giẫm tại hoắc chiêu cường tráng trên thân thể, quét mắt Thôi Hãn Thành sau lưng một trăm tên đệ tử hạch tâm, bá khí mười phần, lẫm nhẫm cười nói:

"Quý quán liền không có một cái nào làm cho ta thoát ra điểm mồ hôi đệ tử sao "

.

Thôi Hiểu Hùng giờ phút này bị Trương Minh Ngã nâng ở một bên, nhìn thấy bộ này tràng diện, tự biết võ quán hôm nay đã tránh cho không được đây đủ bại cục mặt, chẳng những võ quán rất có thể bị vây đóng cửa, thậm chí ngay cả vị hôn thê cũng muốn rời khỏi chính mình. . .

Nghĩ tới đây, Thôi Hiểu Hùng không khỏi là chã rơi lệ, khóc như cái 200 cân hài tử.

Trương Minh Ngã lại cắn răng, nắm chặt Thôi Hiểu Hùng lòng bàn tay, an ủi:

"Ta tình nguyện từ bỏ tập võ, cũng sẽ không qua nhân nghiên cứu võ quán."

Thôi Hiểu Hùng khóc không thành tiếng.

Thôi Hãn Thành càng là mặt đều đen.

Hắn lập tức sai người đem hoắc chiêu khiêng xuống đến, cấp tốc vì bắt mạch, cũng may hoắc chiêu cũng không nguy hiểm tính mạng, liền lập tức gọi người đem đưa đến võ quán khám gấp phòng bệnh.

Theo Thôi Hãn Thành, Hà Thiên Cừ cũng tương tự bất quá là Chuẩn Võ Giả mức độ, cả hai vốn nên là thế lực ngang nhau, lại không nghĩ rằng Hà Thiên Cừ lại dễ dàng như thế đánh bại hoắc chiêu.

Thiên hạ võ công, không gì không phá, duy nhanh không phá.

Hà Thiên Cừ tuy nhiên lực lượng không kịp hoắc chiêu, nhưng là tốc độ vượt xa hoắc chiêu, thậm chí tiếp cận một tầng võ giả mức độ.

Bây giờ liền hoắc chiêu cũng không là đối thủ, Thôi Thị võ quán cũng cơ bản tuyên cáo chung kết.

Thôi Hãn Thành tự biết đại thế đã mất, ngửa đầu thở dài, quay đầu nhìn qua sau lưng cùng ngoài cửa sổ từng đôi chờ đợi ánh mắt, không khỏi hốc mắt sưng đỏ, nước mắt tuôn đầy mặt.

"Thôi Thị võ quán tám mươi năm lịch sử, lại hủy trong tay ta. . ."

Hà Thiên Cừ lại không buông tha, một bộ thế muốn đánh chó mù đường bộ đáng:

"Đừng như vậy sớm từ bỏ nha, quý quán không phải là có cái danh ngạch a "

Lý Duy nao nao.

Khóe mắt hiện lên một tia không thể phát giác hàn quang.

Nghe được Hà Thiên Cừu ngang nhiên khiêu khích, chung quanh đệ tử quần tình xúc động:

"Sur phụ, đề cho ta lên!"

"Quán chủ, đề cho ta xuất chiến!"

"Sur phụ, đề cho ta đi lên làm thịt súc sinh này!"

Thôi Hãn Thành trong lòng cảm động không thôi, cuối cùng lại bất đắc dĩ lắc đầu, trong lòng đã tiếp nhận thất bại vận mệnh, không có ý định lấy thêm đệ tử sinh mệnh đi mạo hiểm.

Liên lược qua Hà Thiên Cừu, đối Hà Gia Kính nói:

"Thôi, trận này phá quán là các ngươi —— "

"Thắng" hai chữ còn không có bị phun ra miệng, Thôi Hãn Thành lời nói lại bị một đạo đường đột thanh âm cắt ngang:

"Quán chủ, trong đạo trường phòng vệ sinh ở đâu, ta mắc tiểu."

"Phốc —— "

Phảng phất có một trận tao gió thổi qua,

Toàn bộ trong đạo trường chứng mặt mòng bức.

Thôi Hãn Thành lời nói tại bên miệng lại nuốt trở về, liền đệ tử đều còn tại gất gao chống lại, chính mình vậy mà sớm nhận thua, đơn giản không xứng làm người quán chủ này. . .

Ánh mắt mọi người theo tiếng nhìn lại ——

Lý Duy mấy bước đi ra trận liệt.

Một câu mắc tiểu hấp dẫn sở hữu ánh mắt, trong nháy mắt trở thành toàn trường tiêu điểm.

Thôi Hiểu Hùng nhìn qua Lý Duy thân ảnh, trong lòng bỗng dưng run lên.

Trong mắt toát ra đối Lý Duy một tia lòng biết ơn, Lý Duy đột nhiên cắt ngang phụ thân nhận thua lời nói, chỉ ít tình lại võ quán đệ tử sau cùng nhiệt huyết, giữ gìn võ quán sau cùng tôn nghiêm.

Nhưng cho dù là Thôi Hiểu Hùng, đối Lý Duy cũng không báo hy vọng quá lớn, dù sao hấn gặp qua Lý Duy cùng Trương Minh Ngã chiến đấu, này này trình độ liền hoặc chiếu đều kém xa tít tắp, như thế nào lại là Hà Thiên thù đối thủ, lần này hấn hiểu được, Lý Duy không cách nào lại sáng tạo kỳ tích.

Trương Minh Ngã làm theo trực tiếp la lên.

"Lý Duy ngươi đang làm cái gì "

Ngoài ra tuyệt đại đa số đệ tử hạch tâm, giờ phút này đều là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Nhìn trước mắt cái này đường đột học viên, bọn họ căn bản không biết Lý Duy, chỉ ít có thể lấy khẳng định là, Lý Duy không là võ quán đệ tử hạch tâm, vậy hấn lại vì sao xuất hiện ở chỗ này

Chẳng lẽ là quán chủ bí mật vũ khí không được !

. . .

Hà Thiên Cừu vốn cũng bỗng dưng khê giật mình, nhưng gặp Lý Duy trong đám người đi ra, thân hình tan rã, ánh mắt vô thần, lại liếc mắt Lý Duy người mặc phổ thông đệ tử phục, chỉ cảm thấy buồn bức ngán ngẫm, thuận miệng cười nhạo nói:

"Quý quán Đệ Nhất Đạo Trạng là cái ai cũng có thể loạn nhập a "

Lại không nghĩ Lý Duy một câu sắc trở về.

"Ngươi là ai a "

Ngồi khì trực tiếp, bá đạo, bề nghệ thiên hạ.

Nhưng Lý Duy biểu lộ, lại là ra về mộng bức bộ dáng, lập tức rất tự nhiên, cất bước đi vào đường trận trên võ đài trung ương, chỉ Hà Thiên Cừu nói:

"Chúng ta võ quán chế phục lúc nào bước phát triển mới khoản "

Toàn trường tròn mắt hốc mồm!

Trương Minh Ngã đã không đành lòng nhìn thẳng:

"Lý Duy tranh thủ thời gian xuống tới, người biết mình đang làm cái gì sao "

Lý Duy tự nhiên minh bạch.

Thực sự lên lời đài liền mang ý nghĩa, Hà Thiên Cừu hoàn toàn có thể đem chính mình coi là vị thứ ba người khiêu chiến, từ đó trực tiếp công kích mình, cho dù thất thủ đánh chết, hắn cũng không cần phụ bất luận cái gì pháp luật trách nhiệm.

Nhưng Hà Thiên Cừu cái gì bức cách

Sao lại cùng Lý Duy mặt hàng này đối chiến

Liền lạnh lùng đáp, trong mắt bá khí giống như như thần phật:

"Ta là nhân nghiên cứu võ quán Hà Thiên Cừu, ta sẽ không cùng vô danh chi bối đối chiến, cho người mười giây đồng hồ đi xuống lời đài, nếu không sinh tử do trời định."

"Nguyên lai không phải chúng ta võ quán người a, không quan hệ, có lẽ rất nhanh liền là đâu?"

Một trận gió lạnh phát qua.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Lý Duy lời nói bên trong Logic rất rõ ràng.

Mặt ngoài hắn ra về mộng bức, lấy mộng bức ứng đối Hà Thiên Cừu bá khí, nhưng trên thực tế, hắn cơ hồ mỗi câu lời nói đều là lời nói bên trong có chuyện, có được tứ lạng bạt thiên cân lực lượng, để đối thủ nghe khó chịu tới cực điểm, hận không thể thân thủ bóp chết hắn.

Cái kia một mặt nhìn như mộng bức thực sự lạnh thấu xương bức cách càng là bao phủ toàn trường!

Nhưng là tuyệt đại đa số người chỉ là đem hắn coi là người điên.

Hà Thiên Cừu càng là giận không kèm được!

"Nhân nghiên cứu, không thể nhục! Tiểu tử ngươi là mình tìm đường chết, chớ trách ta ra tay ngoan độc."

Hà Thiên Cừu nói được thì làm được!

Lập tức thân hình lóe lên, phảng phất một đạo Laze thiểm điện, bên cạnh lên thủ đao, một tay chém về phía Lý Duy cái cổ!

Cái này một cái thủ đao nhanh chóng vô cùng, tay bên cạnh phảng phất lóe ra kim loại miêng lưỡi hàn quang, một khi trúng đích Lý Duy cái cổ, thậm chí sẽ trực tiếp cắt xuống Lý Duy đầu lâu!

"Hồng bét, muốn chết người!"

Thôi Hãn Thành nào hải một ông, trong nháy mắt nhảy lên một cái, năm ngón tay tay không chụp vào Hà Thiên Cừu, đáng tiếc đã trễ, Hà Thiên Cừu thủ đao đã về hướng Lý Duy!

Một giây sau ——

Thôi Hãn Thành nhất thời mộng bức, cả người từ giữa không trung rơi thẳng xuống.

Hắn nhìn thấy suốt đời đến nay bất khả tư nghị nhất một hình ảnh!

Chỉ gặp Lý Duy căn bản không thèm để ý chút nào, nơi tay đao chém tới nháy mắt, đột nhiên thò tay, trực tiếp một bàn tay đập vào Hà Thiên Cừu trên ót.

Một tát này nhấn lấy Hà Thiên Cừu đầu, một đường chuyển tiếp đột ngột, trong nháy mắt vạch ra một đạo mỹ diệu đường vòng cung!

Hà Thiên Cừ còn không có kịp phản ứng, đầu đã hướng phía dưới nện vào tấm ván gỗ bên trong, mà thân thể, làm theo giống ổ vàng Thu Diệp một dạng, tại đầu về sau đi theo "Bay xuống" xuống tới.

Mảnh vừa nhìn qua, Hà Thiên Cừ đầu khảm tại tấm ván gỗ bên trong, thân thể nằm ngay đơ bất động, đại khái mất đi ý thức, sọ não nứt ra, máu tươi cuộn cuộn mà ra, sọ não đã không thành hình người.

Toàn trường tĩnh mịch.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Lý Duy huấn luyện viên

Chương 49: Lý Duy huấn luyện viên

Toàn trường tĩnh mịch, như mộ địa đồng dạng tĩnh mịch.

Tất cả mọi người đều là trợn mắt hốc mồm, trong mắt hoảng sợ như gặp thảo thiên cự lãng.

Giờ phút này tất cả mọi người trong đầu, đều tại chiếu lại vừa rồi một màn, phảng phất không hề tận mắt xác nhận một chút, căn bản là không có cách tin tưởng mình con mắt!

Chỉ gặp vừa rồi trong nháy mắt, Lý Duy nhẹ nhàng nâng tay, lại trực tiếp đập bay Hà Thiên Cừ. . .

Động tác kia nhìn, không có kỹ xảo, không có phương pháp, thậm chí không có quá đại lực lượng, cũng là vô cùng đơn giản một bàn tay, cùng nói là cận chiến, càng giống là đập con ruồi!

Nhưng trên thực tế muốn làm đến điểm này, tốc độ, lực lượng, tinh chuẩn, nhất định phải ba phương diện toàn bộ vượt qua Hà Thiên Cừ mới được, mà Hà Thiên Cừ đã là Chuẩn Vô Giả!

Chẳng lẽ Lý Duy đã tiếp cận vô giả sao

.

Hà Gia Kính đơn giản không thể tin được, chính mình lấy làm tự hào nhi tử lại có thể bị một cái vô danh chi bối một bàn tay đập thành chó, nhất thời tròn mắt chỉ nứt, nổi giận mà lên!

"Muốn chết!"

Một chương vỡ nát khách quý ghé dựa, sắc bén khí thế rợn da gà như đao núi, sắp tại lửa giận bên trong ầm vang sụp đổ, Sơn Thể như Vắn Thạch đồng dạng hủy diệt nhân gian!

Lý Duy lại giống người không việc gì một dạng, chỉ bĩu môi nói:

"Yên tâm đi đại thúc, chỉ là nứt xương mà thôi, nhiều nhất còn có cái não chấn động. . ."

"Ngươi!"

Thoái Hãn Thành đồng dạng rung động, nửa ngày về sau mới phản ứng được, tranh thủ thời gian gọi người đem Hà Thiên Cừ mang tới trọng chứng phòng bệnh, về sau đối mặt Hà Gia Kính, lộ ra một vòng hiểm thấy tự tin:

"Giả quán chủ yên tâm, lệnh lang định không có gì đáng ngại."

Vây xem đệ tử càng là một mặt mộng bức, tuy nhiên không hiểu phát sinh cái gì, nhưng luôn cảm thấy rất lợi hại bộ dáng, nhất thời hoan hô lên!

"Thắng, thắng "

"Tiêu sư đệ vô địch!"

"Thôi Thị võ quán vô địch!"

Thôi Hiểu Hùng cùng Trương Minh Ngã hai người, ngơ ngác nhìn lấy trên đài Lý Duy thân ảnh, nhất thời nhớ lại đã từng bị Lý Duy chỗ chỉ phối hoảng sợ!

Nhưng lần này các nàng đứng tại Lý Duy một bên, không có chút nào hoảng sợ, có chỉ có may mắn, có chỉ có vững như chỏ yên tâm.

Có Lý Duy tại, hôm nay nhất định sẽ có kỳ tích phát sinh!

"Vô quán có thể cứu!"

...

Hà Gia Kính đề nén vô cùng lửa giận, mặt ngoài cực lực nhẫn nại lấy.

Hắn chỉ muốn mau sớm bắt đầu ván thứ ba, ra sức đánh Thôi Hãn Thành, thắng được phá quán thi đấu, sau cùng đem Lý Duy tuyển nhập nhân nghiên cứu võ quán, đến lúc đó sẽ để hắn ném đến cái gì gọi là sống không bằng chết!

Nghĩ như vậy đến, hắn liền bỗng dưng vỗ tay, nhìn thẳng Thôi Hãn Thành nói:

"Đặc sắc, nghĩ không ra quý quán còn ẩn tàng cái này các cao thủ, thật là làm Hà mỗ mở rộng tầm mắt, đã ván đầu tiên là quý quán thắng, ván thứ hai các người lại không có ngang nhau huấn luyện viên ứng chiến, người ta lợi dụng quán chủ thân phận, trực tiếp bắt đầu ván thứ ba đi."

Không chờ Thôi Hãn Thành đáp lời, Lý Duy trực tiếp đổi đi qua.

Một mặt ra vẻ không biết quy tắc bộ dáng:

"Chờ một chút, ta không còn đang trên đài a, tại sao phải xuống dưới đánh lời đài liền muốn có cái đánh lời đài bộ dáng!"

Hà Gia Kính sắc mặt quét ngang, trong mắt hàn ý lóe sáng:

"Lăn, chỉ là học viên cũng xứng nói chuyện với ta "

Lý Duy nhìn thẳng Hà Gia Kính, cũng không chút nào sợ:

"Nơi này là Thôi Thị võ quán, là võ quán học viên, liền có tư cách cùng người nói chuyện —— nếu như là ba cục hai thắng lời nói, người cũng không tư cách cùng quán chủ quyết đấu."

Hà Gia Kính lắc đầu cười lạnh, không cùng Lý Duy dây dưa, ngược lại đối Thôi Hãn Thành nói:

"Thôi Hãn Thành, người là muốn cho người dạy luyện chịu chết sao "

Thôi Hãn Thành rõ ràng do dự:

"Cái này. . ."

Lý Duy gặp Thôi Hãn Thành do dự, liền lập tức ra hiệu bên cạnh Thôi Hiểu Hùng.

Thôi Hiểu Hùng trong nháy mắt lý giải Lý Duy ý nghĩ, mặc dù cảm giác thật không thể tin, nhưng hắn biết rõ lão ba không thể nào là Hà Gia Kính đối thủ, việc đã đến nước này, không bằng dựa theo Lý Duy ý nghĩ thử một lần!

Nghĩ như vậy, hắn liền tới đến Thôi Hãn Thành bên người, nhỏ giọng thì thầm một phen.

Thôi Hãn Thành hai mắt chấn động.

"Cái này cũng có thể "

Lập tức quan sát tỉ mỉ lấy Lý Duy thân hình,

Phảng phất từ đó nhìn ra một tia võ giả khí tượng, nhất thời khiếp sợ không thôi, đồng ý Thôi Hiểu Hùng đề nghị.

Liền lẩm nhẩm chính tiếng nói:

"Hà Gia Kính, tha thứ ta vòng thứ hai không thể bỏ quyền, ta quyết định bỏ nhiệm vụ này Lý Duy học. . . Tiêu huynh đệ, làm gốc quán người thứ mười một huấn luyện viên, dưới một vòng đầu để cho hắn bỏ ra chiến!"

Hà Gia Kính bỗng dưng khẽ giật mình:

"Thôi Hãn Thành, người nghĩ gian lận "

"Học viên đối học viên, huấn luyện viên đối huấn luyện viên, Lý Duy cũng không phải là thân kiêm hai chức, chỉ là bởi vì biểu hiện tốt đẹp, làm thời thắng chức, sao là gian lận nói chuyện nếu bàn về gian lận, ta Thôi mỗ lại thể nào ra sao quán chủ đối thủ!"

"Người —— cũng được, người đây là đang mưu sát người mạnh nhất học viên."

Hà Gia Kính lắc đầu cười lạnh, chỉ cảm thấy Thôi Hãn Thành đã chó cùng rứt giậu, liền hướng bên cạnh hơn ba mươi tuổi nam tử phản phó nói:

"Trình huấn luyện viên, lần này không cần thu tay lại, cho ta đánh cho đến chết!"

Một đạo lãnh nhược Ma Long tiếng nói phảng phất từ trên trời giáng xuống:

"Vốn nên như vậy."

...

Ván thứ hai huấn luyện viên quyết đấu.

Trận đấu, Trình Long vs Lý Duy, chính thức bắt đầu.

Chúng đệ tử nín thở ngưng thần, đang mong đợi Lý Duy kéo dài kỳ tích, nhưng khi bọn hắn nhìn thấy Trình Long trong nháy mắt, trên mặt nhất thời bịt kín một tầng bi quan chỉ sắc.

Không giống với Hà Gia Kính hoặc Thôi Hãn Thành như vậy tấn thăng nhiều năm võ giả, xem như một tên tân tấn võ giả, Trình Long khí tràng chẳng những phách lối bá đạo, càng là muôn hình vạn trạng.

Trình Long bản thân nhìn qua hơn ba mươi tuổi bộ dáng, ngũ quan thường thường không có gì lạ, dáng người căng đầy, tuy nhiên không bằng hoặc chiếu như thể vạm vỡ, nhưng toàn thân tràn ngập lực lượng cảm giác.

Trên thực tế, một tầng cơ lực võ giả cũng rất ít là tên cơ bắp.

Bọn họ bắp thịt cường độ bản thân cũng không có Siêu Việt Thường Nhân, chỉ là bắp thịt vận hành phương thức cùng người thường khác lạ, tương đương với đem người thể điều chỉnh làm hoàn mỹ cận chiến máy móc, từ đó bộc phát ra viễn siêu thường nhân lực lượng cùng tốc độ, mà quá mức phát đạt bắp thịt ngược lại biết liên lụy tốc độ!

Đây chính là võ giả cùng phạm nhân bản chất khác biệt.

Đây là bất luận cái gì thiên phú, kỹ xảo hoặc ý chí đều không thể san bằng Thiên Uyên!

Dù là yếu nhất võ giả đối mặt mạnh nhất phạm nhân, cũng đều là đơn phương treo lên đánh.

Đây cũng là Trình Long đối mặt Lý Duy lúc này phản Siêu Nhiên tự tin căn nguyên.

Chỉ gặp ánh mắt của hắn bề ngễ lấy Lý Duy:

"Người trẻ tuổi, nhắc nhở người một câu, với ta mà nói, mỗi cuộc chiến đấu đều là đã phân thắng bại, cũng quyết sinh tử, tại xác định coi ta là đối thủ trước đó, người tốt nhất đối với võ giả chỗ kinh khủng, có rõ ràng nhận biết."

Lý Duy hơi bĩu môi:

"Hoàn toàn không, cho nên mới đến thử một lần."

Cùng Trình Long tương phản, Lý Duy thân hình lỏng lẻo, nói ra lời nói càng làm cho người dở khóc dở cười, để cho người ta đoán không ra người này đến là thật mạnh mẽ, vẫn là tại yên lặng trang bức. . .

"Vậy ta như người mong muốn, để người chết thống khoái!"

Trình Long lạnh hừ một tiếng.

Căn bản không quan tâm Lý Duy đến là mạnh mẽ vẫn là trang bức.

Hắn tu luyện là mô phỏng Long Quyền phương pháp, bắp thịt toàn thân có thể bắt chước Long thân hình, cả người tùy thời có thể lấy khí thể tăng vọt, Hình Thần như rồng, cho người ta một loại cực kỳ cường hãn Vương Giả bá lực!

Thích khách, hắn hai mắt như rồng chi Kim Đồng, lạnh lùng đe dọa nhìn Lý Duy:

"Long Quyền chính là giết người chi quyền, người chuẩn bị kỹ càng sao "

Lý Duy bỗng đứng khễ giật mình:

"A, đây không phải là ca tên sao "

Dưới trận một mảnh phốc âm thanh!

Thậm chí có Chu Kiệt Luân Fan đi theo hét rầm lên.

Đối với Trịnh Long tôi nói là cái cự đại vũ nhục!

Chỉ gặp hấn nổi gân xanh, trong mắt nóng lạnh giao thế, chân vừa bước, đột nhiên một cái bay vọt lên, bùng tinh như Phi Long Tại Thiên, gào thét ở giữa khí thôn sơn hà, trùng trùng điệp điệp nghiền ép chúng sinh, ở giữa không trung song quyền đều xuất hiện, quyền đầu như Vĩ Thạch rơi xuống đồng dạng đánh tới hướng Lý Duy.

"Long Quyền!"

Lý Duy nao nao.

Chỉ cảm thấy cái võ giả này lực lượng cùng tốc độ, cùng mình hấn là tại cùng một cái cấp bậc, chỉ có cái này kỹ xảo cận chiến thực sự quá có hoa không quả.

Mà Lý Duy có được Trần Chân võ học, động tác tinh giản thực dụng, ẩn nấp mà hiệu suất cao, hợp Bách Gia Chi Trường, lẫn nhau thông hiểu đạo lý, nửa đường chặn đánh, Phản Cân Thác Cốt, quảng ôm bắt, thụ lực phản kích. . .

Không gì không giỏi!

Giờ phút này đối mặt đỉnh đầu sức tưởng tượng Long Quyền, Lý Duy cấp tốc hoành thân đi qua, một cái nửa đường chặn đánh, dùng bả vai đánh thẳng Trịnh Long thân eo, đem trực tiếp húc bay ra khỏi đài!

Toàn trường chấn kinh mà chết.

Hà Gia Kính càng là mặt đều đen. . .

Chỉ gặp Trịnh Long ở giữa không trung một cái tiêu sái quay người, cuối cùng vững vàng rơi xuống đất, lông tóc không thương, biểu hiện ra cực mạnh thân thể tính dẻo dai và cân bằng năng lực.

Vấn đề là một khi hai chân rơi xuống đất, chính là thua.

Trịnh Long một mặt mừng bức, không thể tin được chính mình hai chân. . . Thế, thế mà giẫm ở đây bên ngoài, nói cách khác. . . Lý Duy bả vai một đỉnh, lại có thể đem chính mình đỉnh ra xa như vậy !

Làm sao có thể!

Lão tử có thể là võ giả a!

Trái lại tưởng tượng, Lý Duy khẳng định cũng là võ giả!

Nghĩ tới đây, Trịnh Long nhất thời có chút thoải mái, đối phương dù sao cũng là võ giả, chính mình tuy nhiên bị nhất kích đâm vào bên ngoài sân, nhưng cũng may hoàn mỹ rơi xuống đất, tư thế tiêu sái, lông tóc không tổn hao gì, bay ra bên ngoài sân bao nhiêu cũng có chủ quan nhân tố. . .

Thua cũng liền thua, phản chính tự mình đối phá quán căn bản không quan tâm, lần này chỉ là giúp Hà Gia Kính một chuyện, hợp đồng vừa đến kỳ chính mình liền cao chạy xa bay, làm gì xoắn xuýt tại trận này nhỏ nhỏ thất bại.

Nghĩ như vậy đến, Trịnh Long chấp tay ôm quyền:

"Là tại hạ thua."

Lý Duy cũng không nghĩ tới nhẹ nhàng như vậy liền thắng, liền lễ phép ôm quyền:

"Đa tạ."

.

Vấn thứ hai trận đấu ngay tại loại này buồn cười bầu không khí bên trong kết thúc.

Cả trong cả quá trình, Lý Duy vẹn vẹn dùng hai chiêu, liền ngay cả dưới hai thành, tàn nhẫn chung kết nhân nghiên cứu võ quán phá quán mộng đẹp!

Hà Gia Kính đơn giản không thể tin được chính mình con mắt, giờ phút này tròn mắt chỉ nứt, bên mặt run rẩy, trán nổi gân xanh ra, hai tay rung động động không ngừng!

"Phá quán. . . Thua "

Nhân nghiên cứu võ quán thành lập mười tám năm đến nay, lần thứ nhất phá quán thất bại!

Làm sao có thể !

Thôi Thị võ quán một đám đệ tử, càng là cảm thấy thật không thể tin.

Bọn họ lúc này mới ý thức được, Thôi Thị võ quán đã thắng được hai ván, chẳng những bảo trụ Thôi Thị võ quán mệnh mạch, càng là thu hoạch được hướng nhân nghiên cứu võ quán tùy ý chọn tuyển học viên quyền lợi!

"Chúng ta. . . Thắng "

Bên trong công thần lớn nhất cũng là Lý Duy, lại bằng vào sức một mình liền đem nhân nghiên cứu võ quán trăm ở dưới ngựa, nghĩ tới chỗ này, chúng đệ tử cùng nhau tiến lên, đem Lý Duy cao cao ném đến không trung!

"Như thần Lý sư đệ!"

"Không không, là như thần Lý huấn luyện viên!"

"Không sai, Lý huấn luyện viên Vạn Tuế, Thôi Thị võ quán Vạn Tuế!"

Nhìn thấy bộ này trang diện, tuổi gần 50 Thôi Hãn Thành nước mắt tuôn đầy mặt.

Tại bên cạnh hắn, Thôi Hiểu Hùng cùng Trương Minh Ngã hai người, đã chăm chú ôm nhau, một mực căng cứng nỗi lòng nhất thời buông ra, không khỏi lệ rơi đầy mặt, khóc không thành tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Ta cho người xem cái Đại Bảo Bối

Chương 50: Ta cho người xem cái Đại Bảo Bối

Sau mười phút, Thôi Hãn Thành trọng chỉnh tâm tình, đi vào Hà Gia Kính trước mặt, thanh sắc nghiêm túc, lần nữa khôi phục võ giả phải có khí tràng:

"Gì quán chủ, người hiện tại còn có lời gì nói!"

Hà Gia Kính khí thế chỉ sục, nhắm mắt thở dài, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, trong lòng dù có một vạn cái không phục, lúc này cũng đành phải đầu quân từ nhận thua.

Mặc dù như thế, ngoài miệng nhưng vẫn là không sợ:

"Hừ, người không nên quá phách lối, ta nhân nghiên cứu võ quán năm ngàn tên đệ tử tùy người chọn, ta nhìn người cái này phá tiệm ăn có thể chứa mấy người "

Thôi Hãn Thành lắc đầu.

Hắn đối nhân nghiên cứu võ quán đệ tử tia không có hứng thú chút nào:

"Gì quán chủ, người đệ tử ta một cái cũng sẽ không muốn, chỉ cần người lập cái chữ theo, nhân nghiên cứu võ quán vĩnh viễn không bao giờ lại đến ta Thôi Thị võ quán phá quán!"

Hà Gia Kính hai mắt trừng giống đồng linh.

Tuyệt đối không thể tin được, cái này trong thiên hạ còn có chuyện tốt bực này

"Cái này, cái này xong "

Thôi Hãn Thành đang muốn gạt đầu, chợt nghe một đạo cần ăn đòn thanh âm chặn ngang tới:

"Đương nhiên không xong —— "

.

Hai người quay đầu nhìn lại, chính là Lý Duy nhanh chân đi tới.

"Người vẫn phải thanh toán ta tinh thần tổn thất phí!"

Lý Duy tự nhiên không phải Thôi Hãn Thành loại kia lấy on báo oán người, hắn tâm tâm khổ khổ tiêu hao đại lượng trạng thái giá trị, đến giúp Thôi Thị võ quán đánh thắng trận này phá quán thi đấu, như không vớt được một điểm chỗ tốt, chính mình chẳng phải là quá ăn thiệt thòi

Hà Gia Kính thấy một lần cái này đã thương con của hắn, còn một tay hủy đi hắn phá quán đại kế người trẻ tuổi, nhất thời nổi trận lôi đình, trợn mắt tròn xoe quát:

"Người tính là cái gì "

Thôi Hãn Thành đối Lý Duy tràn đầy cảm kích, liền lập tức vì hắn hát đệm:

"Lý huấn luyện viên nói không sai, các người nhân nghiên cứu võ quán vẫn phải thanh toán hắn tinh thần tổn thất phí, nếu không ta biết chuyển khoảng không người học viên!"

Hà Gia Kính không thể làm gì, ngược lại chất vấn Lý Duy:

"Chờ một chút, người từ đâu tới tổn thất tinh thần "

Lý Duy cười ha ha:

"Ta nhẫn lâu như vậy nước tiểu, người nói với ta không tính tổn thất tinh thần "

"Cái này —— mẹ nó cũng có thể "

"Ta nói có thể liền có thể!"

"Phốc. . . Người nghĩ muốn bao nhiêu "

"500 vạn đi, Kiến Hành số thẻ XX XX XX XX XX XX XX XX "

"Hỗn đản người muốn chết!"

Đối mặt Lý Duy công phu sư tử ngoạn, Hà Gia Kính rốt cuộc áp chế không nổi lửa giận trong lòng, thân hình hơi dựng ngược lên, đột nhiên không có dấu hiệu nào, nhất quyền đánh phía Lý Duy.

Việc này sửa Hà Gia Kính khoảng cách gần toàn lực nhất quyền —— cho dù là đồng cấp võ giả, không phòng bị thụ việc này nhất quyền, cơ bản cũng phải xương vỡ!

Khi Thôi Hãn Thành phát hiện Hà Gia Kính đánh lên lúc, đã ngăn trở chỉ không kịp, chỉ vội vàng hô:

"Cẩn thận —— "

Lý Duy nhưng căn bản không có coi ra gì.

Tay trái hướng phía trước tìm tòi, trực tiếp bắt lấy Hà Gia Kính trọng quyền, hướng chính mình một bên bỗng dưng kéo một phát, hữu chưởng theo sau, hướng cùi chỏ đảo ngược vừa gỡ.

"Răng rắc!"

Hà Gia Kính khuỷu tay then chột đảo ngược bẻ gãy, toàn bộ cánh tay trong nháy mắt tiêu ngưu xuống, coi như có thể may mắn chữa trị, không có ba năm năm năm cũng được không.

Chúng đệ tử hít một hơi lãnh khí. . .

Trịnh Long càng là cảm thấy may mắn, nếu không phải mình bị nhất kích đụng bay, thật là đáng đánh nhau lời nói, chính mình chẳng phải là muốn tàn !

Lý Duy nhìn qua Hà Gia Kính, sắc mặt hồ hững, thanh âm băng lãnh, thừa cơ tăng giá nói:

"10 triệu, đừng để ta tăng giá nữa!"

"Ngươi —— "

Hà Gia Kính khóc không ra nước mắt, vịn cúi cánh tay, đau nhức toàn thân mồ hôi nổi lên bốn phía, mắt thấy đại thế đã mất, không còn dám làm giấy dựa, liền ngoan ngoãn giao cái này so hồ cha ——

Tinh thần tổn thất phí!

.

Đến tận đây, nhân nghiên cứu võ quán đến cửa phá quán sự kiện cuối cùng kết thúc.

Tại tất cả đều vui vẻ sau cùng, Lý Duy ngay trước tất cả mọi người mặt, bỗng dưng lấy ra một cây ngân sắc kim loại bỗng, hướng mọi người cao giọng hô:

"Ta cho các vị nhìn cái Đại Bảo Bối!"

Bạch quang lóe lên.

Ba.

Lý Duy sờ dĩ muốn xóa đi võ quán mọi người đối với mình ấn tượng. . .

Vừa đến, là sợ chính mình bên trên tin tức, bên trên tin tức thế nhưng là gặp rất phiền toái sự tình, cho dù là hiện tại, cũng y nguyên có truyền thông thông qua các loại thủ đoạn tìm tới chính mình cái này "Xe tải Thần", mời mời mình tiếp nhận tham gia thăm hoặc là tham gia các loại không khỏi diệu tiết mục, khiến cho Lý Duy Thần phiền không thôi.

Thứ hai, Lý Duy cũng sợ về sau Hà Gia Kính hàng ngũ tìm chính mình trả thù cái gì, cũng không phải sợ hãi Hà Gia Kính người này, hẳn chỉ là sợ phiền phức mà thôi, huống chi mình phụ mẫu cũng tại phụ cận, như bị kẻ xấu để mắt tới liền phiền phức.

Sử dụng trí nhớ thanh trừ khí về sau, Lý Duy nhanh chóng nhanh rời đi hiện trường, lần nữa tìm tới Thôi Hãn Thành:

"Quán Trưởng, có thể đơn độc đàm một chút không "

Thôi Hãn Thành thụ trí nhớ thanh trừ khí ảnh hưởng, thần sắc còn có chút hoảng hốt:

"Lý Duy "

"Ừm "

"Cuồng, vừa mới là ngươi cứu chúng ta "

"Đúng "

Thôi Hãn Thành chà chà cái trán mồ hôi, không khỏi thở dài:

"Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên. . . Không nghĩ tới chúng ta võ quán còn ẩn giấu đi người dạng này cao thủ, là Thôi mỗ thất trách, theo như cái này thì, ngày đó ngươi đối mình ngải đại khái cũng là lưu thủ, uống ta lúc ấy còn tưởng rằng ngươi chỉ là một thân cây mạnh, thật sự là quá mức võ đoán!"

Lý Duy lại cũng không thêm đề ý:

"Quán chủ không nên tự trách, ta lần này tìm ngài, chỉ là muốn hỏi lại ngài một lần —— ngài nhìn qua Lý Liên Kiệt diễn viên chính (Tinh Võ Anh Hùng) sao "

Thôi Hãn Thành trong mắt lộ ra một vòng vẻ xấu hổ:

"Thật có lỗi lần trước không có nói thật, bộ phim này ta là nhìn qua, chẳng những nhìn qua, còn tổ chức Toàn Vũ quán học viên nhìn qua."

"Này vèn vèn từ trong phim ảnh Trần Chân biểu hiện đến xem, ngài cảm thấy Trần Chân võ học mức độ, đại khái tương đương với võ giả ba cấp độ bên trong này một cái cấp độ "

"Trần Chân . . . các loại, ngươi vừa rồi thân thủ cùng Trần Chân rất giống, ngươi chẳng lẽ là Trần gia hậu nhân "

"Ách. . . Trần Chân chỉ là hư cấu nhân vật, ta chỉ là bất chúc mà thôi."

"Nguyên lai Dã Lộ Tử cũng có thể luyện được võ giả chi lực, thật sự là chưa từng nghe thấy hiếm thấy thiên phú. . . Nhưng người nhìn đối Võ Giả Thế Giới hoàn toàn không biết gì cả, vì sao lại biết võ giả ba cấp độ

"Ta từ hàng vỉa hè trong tạp chí nhìn tới."

"Ngoài vòng tròn nói với võ giả phương pháp có rất nhiều, bên trong ba tầng câu chuyện căn bản không chiếm Chủ Lưu."

Lý Duy trước kia cũng căn bản không tin tưởng cái gì ba tầng câu chuyện, nhưng lấy Trần Chân võ học tố đường đi xem hiện đại Võ Đạo Hệ Thống, hẳn cảm thấy võ giả ba tầng câu chuyện là hợp lý nhất.

"Bằng cảm giác đi."

"Không hổ là thiên tài, bên ngoài cảnh võ giả xác thực chia làm ba tầng."

"Bắp thịt, cốt cách, gân mạch, cái này là võ giả siêu việt nhân thể cực hạn ba phương hướng, nhưng trên thực tế, võ giả căn bản không có siêu việt nhân thể cực hạn, chúng ta chỉ là cải biến phát lực phương thức, mở ra lối riêng, đạt tới mới Nhân Thể Cực Hạn!"

"Một tầng cơ lực võ giả: Sửa đổi bắp thịt phát lực phương thức, lực lượng cùng phòng ngự đều tăng cường rất nhiều, tốc độ cũng sẽ có chất đề bạt, có thể đồng thời cùng trăm người chiến đấu, cũng xưng trăm địch võ giả."

"Tầng hai bút lực mạnh mẽ võ giả: Sửa đổi Cốt Chất mật độ, ngang nhau lực lượng dưới lực phá hoại tăng cường rất nhiều, thân thể kháng ép tính tăng cường rất nhiều, có thể đồng thời cùng ngàn người chiến đấu, cũng xưng ngàn địch võ giả."

"Ba tầng gân lực võ giả: Sửa đổi gân mạch kết cấu, khiến cho thân pháp tốc độ tăng cường rất nhiều, kỹ xảo cận chiến cũng xuất thần nhập hóa, có thể đồng thời cùng vạn nhân chiến đấu, cũng thành vạn địch võ giả."

Lý Duy hít một hơi lãnh khí.

"Lấy một địch vạn "

"Không sai, giả sử người đạt tới trong phim ảnh Trần Chân võ học mức độ, như vậy lực lượng người cùng tốc độ đã đạt tới một tầng võ giả mức độ, bất quá người chánh thức năng khiếu là kỹ xảo cận chiến, theo ta thấy đến, người kỹ xảo cận chiến tuyệt đối có thể sánh ngang ba tầng gân lực võ giả, đây cũng là vì sao người có thể nhẹ nhõm đánh bại Trịnh Long cùng Hà Gia Kính!"

"Ngày tổng hợp đâu? Ta đánh qua tầng hai bút lực mạnh mẽ võ giả sao "

"Tổng hợp người nói chung cùng tầng hai thực lực võ giả tương đương, cùng tầng hai võ giả so sánh, người thiếu sót nhất là năng lực kháng đòn, nếu như trong chiến đấu bất hạnh muốn ăn nhất kích, người cơ bản liền bại, đương nhiên trước đó, người cũng có thể là dựa vào kỹ xảo cận chiến tốc thắng đối thủ. . ."

"Nói cách khác, đối mặt tầng hai võ giả ta đều không có tuyệt đối nắm chắc, nếu như đối mặt ba tầng võ giả, chỉ có bị treo lên đánh phản "

"Cơ vốn như thế, người chỉ có kỹ xảo cận chiến có thể cùng ba tầng võ giả phân cao thấp, nhưng là lực lượng cùng tốc độ đều kém xa, cho nên. . ."

"Khó thoát khỏi cái chết "

Thôi Hân Thành hơi hơi gật gật đầu, ngược lại lại nói:

"Nhưng người có thể yên tâm, Giang Nam thành phố ba tầng võ giả theo ta được biết chỉ có một người, người có rất lớn xác suất cả một đời đều đụng không lên hắn."

Lý Duy hơi hơi thờ phào, đột nhiên nhớ tới một vấn đề:

"Vừa rồi ngài có đề cập tới bên ngoài cảnh võ giả nói chuyện, ý là ngoại trừ cảnh võ giả bên ngoài, còn có nó cảnh giới võ giả "

"Ta cũng chỉ là nghe nói, bên ngoài cảnh võ giả phía trên, còn có bên trong cảnh võ giả tồn tại, bọn họ có thể tự tập nội lực, chân khí phòng ra ngoài. . . Đương nhiên đây cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, lão phu kiến thức thiên cận, đời này còn chưa thấy qua một cái bên trong cảnh võ giả."

"Chân khí phòng ra ngoài. . . Đây chẳng phải như Kim Dung võ hiệp bên trong võ lâm cao thủ đồng dạng "

"Đại khái như thế."

Lý Duy trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn, liền chấp tay nói tạ:

"Ta minh bạch, đa tạ quán chủ chỉ điểm."

"Muốn nói cảm tạ người là ta."

"Ta cho ngài nhìn cái Đại Bảo Bối!"

"Ừ"

Bạch quang lóe lên.

Ba.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: (Thủy Hử Truyện)

Tại làm rõ ràng thực lực mình định vị về sau, Lý Duy bỗng cảm giác gánh nặng đường xa.

Bây giờ chính mình chỉ có chỉ là tầng hai thực lực võ giả, tương đương với tại võ đạo một đường bên trên, vạn lý trường chinh mới đi hai bước, phía trước còn có ba tầng võ giả, thậm chí còn có bên trong cảnh võ giả. . .

Chính mình còn xa xa không tới có thể buông lỏng thời điểm!

Tốt tại trải qua một trận chiến này chính mình lần nữa thăng cấp.

Chúc mừng chủ ký sinh thăng đến cấp 7!

Màn hình cũng đi theo đổi mới đi ra ——

Đăng cấp : 7

Trạng thái : 22%

Tích phân : 0

Kỹ năng : (người áo đen) trí nhớ tiêu trừ khí; (Tinh Võ Anh Hùng) Trần Chân vũ kỹ; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe; (The Legend of 1900) 1900 Cẩm Kỳ;

Trang bị : (In the Name of People) trực thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tia;

Vị diện : Hiện thực.

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng khôi phục trạng thái giá trị cũng bắt đầu mới xuyên qua.

"Là thời điểm bắt đầu mới xuyên qua!"

.

Lý Duy đầu tiên là có một bữa cơm no đủ, ngủ tiếp cái một ngày một đêm, rồi giường lại ăn uống no đủ, trạng thái giá trị cũng đi theo khôi phục lại 100%.

Sau đó liền chuẩn bị một vòng mới xuyên qua hành trình.

Đang quyết định muốn Xuyên Việt Thế Giới trước đó, Lý Duy đầu tiên muốn cân nhắc là, nên như thế nào đề cao mình chiến đấu lực, lần này Lý Duy xuyên qua mục tiêu rất rõ ràng ——

Hy vọng có thể thu hoạch được treo lên đánh hết thầy bên ngoài cảnh thực lực võ giả!

Căn cứ Thôi Hân Thành nói, mình cùng ba tầng võ giả tại lực lượng cùng phương diện tốc độ có chênh lệch rất lớn, bởi vậy việc cấp bách là, gia tăng lực

lượng cùng đề cao tốc độ!

Phương diện lực lượng, Lý Duyệt đầu tiên nghĩ đến là (Tinh Võ Anh Hùng) bên trong trù phê diện Đẳng Đẳng Cương, cốt cách cứng rắn, lực lượng bạo mạnh, nhìn ra có được tầng hai thực lực võ giả, đáng tiếc mua sắm Võ lực đại khái cần 7 cái tích phân, tính so sánh giá cả không cao; mặt khác, Đẳng Đẳng Cương chính là RB Chủ Nghĩa Quân Phiệt đại biểu, không phải vạn bất đắc dĩ, Lý Duyệt xem như người Hoa, là tuyệt đối sẽ không mượn dùng cừu nhân lực lượng.

Phương diện tốc độ, Lý Duyệt đầu tiên nghĩ đến là (Thiên Long Bát Bộ) bên trong Đoàn Dự Lăng Ba Vi Bộ, đáng tiếc căn cứ Chủ Thần tính toán, chính mình trước mắt tại (Thiên Long Bát Bộ) bên trong nhiều nhất chỉ có thể duy trì một giờ, cường ép tiến vào thực sự quá mạo hiểm.

Có hay không này cái thể giới võ đạo mức độ, so (Tinh Võ Anh Hùng) cao, lại so (Thiên Long Bát Bộ) thấp, bên trong còn muốn có tốc độ cùng lực lượng đều tốt người hoặc công pháp. . .

Có hay không như vậy thể giới đâu?

Lý Duyệt vắt hết óc, cũng nghĩ không ra một cái phù hợp thể giới.

Thẳng đến Chủ Thần đề cử một cái phù hợp việc này điều kiện tốt nhất vị diện ——

(Thủy Hử Truyện).

Lý Duyệt hai mắt tỏa sáng!

Trong đầu rộng mở trong sáng.

So sánh Tà Thực (Tinh Võ Anh Hùng) tôi nói, (Thủy Hử Truyện) đại khái đã coi như là danh phó thực Thập Võ Vị Diện, nhưng bên trong cá nhân chiến đấu lực, không có dính đến nội lực tầng thứ, sẽ không giống (Thiên Long Bát Bộ) như vậy cao khoa trương, rất thích hợp Lý Duyệt xuyên qua.

Mà tại (Thủy Hử Truyện) bên trong, có không ít tại lực lượng hoặc phương diện tốc độ sáng chói cường giả.

Tỉ như phương diện lực lượng, có nhờ lên liễu rù [Hoa Hòa Thượng] Lỗ Trí Thâm; phương diện tốc độ, có thể ngày đi tám trăm dặm [Thần Hành Thái Bảo] Đái Tông. . .

Nhưng hai người này đều không phải là Lý Duyệt đồ ăn.

Đối Lý Duyệt tới nói, hắn thích nhất nhân vật là Hành Giả Võ Tông, Võ Tông vũ lực giá trị tại (Thủy Hử Truyện) bên trong cũng là đỉnh phong, thậm chí nếu chỉ luận tay không tác sát lời nói, Võ Tông xưng thứ hai, vậy liền không ai dám xưng thứ nhất.

Có người khả năng cho rằng Võ Tông đơn đầu không bằng Lỗ Trí Thâm.

Nhưng Lý Duyệt không phục.

Xác thực, tại tuyệt đối lực lượng phương diện, Võ Tông khả năng kém hơn một chút, dù sao Lỗ Trí Thâm nhờ lên liễu rù đại khái chỉ ít cần cần cầu lực lượng, nhưng Lỗ Trí Thâm nhô phía sau cây cũng nói: "Ngày mai lại diễn luyện vũ khí", khí lực giống như đã hoàn toàn dùng hết.

Mà Võ Tông Võ Tông tại Thiên Vương Đường đùa nghịch Thạch Đôn, một tay đem ba năm trăm cân Thạch Đôn khi quả tạ một dạng chơi đùa,

Ôm, phiết, xách, ném, tiếp, thậm chí còn có thể đem ụ đất đánh xuống dưới đất một thước, toàn bộ động tác xuống tới, mặt không biến sắc tim không đập, căn bản không có ảnh hưởng thể lực, có thể xưng thâm bất khả trắc.

Trừ cái đó ra, Võ Tông tốc độ cùng bạo phát lực làm theo cao hơn nhiều Lỗ Trí Thâm!

Thí dụ như ụ đất xuống đất một thước cần bạo phát lực, thậm chí so nhờ lên liễu rù càng đáng sợ; đại náo Phi Vân phổ lúc, nằm trên mặt đất mấy người cả bất động, cũng là trái với vật lý thần kỳ; còn có chính Phương Tịch lúc, từ phía sau lưng đuổi kịp phương mã Bôn Mã, hoặc là đem võ tướng từ đối diện tấn công Bôn Mã bên trên kéo xuống tới. . .

Nhìn chung Thủy Hử toàn thư, Võ Tông là một cái duy nhất nhiều lần Bộ Chiến miêu sát Mã Chiến nghịch thiên tồn tại!

Lại tỉ như Võ Tông kinh điển chiến dịch, Cảnh Dương cương Đà Hồ.

Võ Tông tuy nhiên mang gây gộc, nhưng bởi vì đánh trên tầng cây đoạn mà không dùng, Đà Hồ một trận chiến bên trong, Võ Tông là say rượu trạng thái, cơ hồ không có dùng cái gì lạ thường võ công chiêu số, toàn bộ nghịch thiên thân pháp cùng bạo tạc tính quyền lực.

Thí dụ như Đà Hồ lúc hướng (về) sau nhảy một cái, lại lui mười bước xa, tốc độ cùng khoảng cách vậy mà cùng Lão Hồ đồng bộ, lui lại trốn tránh lại có thể cùng Lão Hồ đánh ra trước đồng bộ, cái này là bực nào nghịch thiên thân pháp. . .

Phe tấn công mặt, Võ Tông toàn bộ hành trình càng là chỉ dùng hai chiêu.

Một chiêu là bắt lấy da hổ đem Lão Hổ đặt tại bùn bên trong, sau đó liên tục xuất quyền ra sức đánh Hổ Đầu, một chiêu khác cũng là dùng chân qua đá Lão Hổ bộ mặt cùng con mắt, căn bản không có bất luận cái gì mưu lợi chiêu số. . .

Cuối cùng lại lấy thịt người thân thể cười Lão Hổ một trận đánh toi bời!

Cái này như thế nào cạy mạnh

Thân pháp mau lẹ, bạo phát lực mạnh, sức chịu đựng bền bỉ, trí lực cao, phản ứng nhanh, uống rượu thêm BUFF, Chiến Đấu Ý Chí cứng chắc, người can giết người, phật can giết phật. . .

Nghe nói Kim Dung (Thiên Long Bát Bộ) bên trong Kiều Phong liền là dùng võ tòng làm nguyên mẫu tạo nên!

Một khi có Võ Tòng như vậy thân thể cùng ý chí, lại phối hợp Trần Chân đẳng phong tạo cực kỳ xảo cận chiến, coi như gặp được ba tầng gân lực võ giả, Lý Duy cũng hoàn toàn không sợ!

"Hoàn mỹ!"

.

Định ra Võ Tòng cái này hoàn mỹ mục tiêu về sau, Lý Duy liền bắt đầu làm xuyên qua trước sau cùng chuẩn bị.

Chủ Thần rất nhanh cho ra lần này xuyên qua tin tức cận kề.

Xuyên qua vị diện —— (Thủy Hử Truyện)

Chủ Tuyến Nhiệm Vụ —— xuyên qua Lương Sơn 108 đem bên trong tùy ý một người, tại trong vòng năm năm thay thế Bắc Tống, trở thành Trung Nguyên thứ nhất chính quyền.

Nhiệm vụ nhắc nhở —— có thể tự do lựa chọn xuyên qua thời gian một lần.

Chủ tuyến tích phân —— tối cao có thể đạt được 50 tích phân.

Duy trì thời gian —— nhiều nhất có thể cảm thụ 36 giờ.

"Ngọa tào!"

Lý Duy nhất thời mộng bức.

Trong vòng năm năm nào cách mạng, còn muốn tại 36 giờ bên trong hoàn thành nhiệm vụ!

Đây thật là Lý Duy một người liền có thể hoàn thành nhiệm vụ sao

Một khi hơi không cẩn thận, thật là biết chết ở bên trong a!

Lý Duy có chút chán chờ.

Lúc này Chủ Thần an ủi:

Cho nên ta để ngươi tự do lựa chọn xuyên qua nhân vật, tự do lựa chọn xuyên qua thời gian.

Lý Duy vẫn như cũ lắc đầu:

"Ngươi chính là để cho ta đồng thời xuyên qua 10 8 người, chuyện này cũng không dễ xử lý a. . . Nhưng nếu như ngươi cho phép ta nhảy thời gian tuyến, chỉ cần tổng xuyên qua thời gian không cao hơn 36 giờ, ta nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ!"

Thật có lỗi, cho dù là Chủ Thần cũng không có có năng lực như thế.

"Ta muốn ngươi căn này. . . Tôn Chủ Thần để làm gì "

Không có can đảm cũng đừng xuyên qua, ta có thể tùy thời thay đổi chủ ký sinh.

"Đại gia ngươi!"

Lý Duy lần này xem như đụng tới cây đinh!

Gặp được loại này ngạo kiều Chủ Thần cũng là không có người nào. . .

Vì vạn vô nhất thất, Lý Duy hoa hai ngày thời gian lần nữa nhìn một lần (Thủy Hử Truyện) Nguyên Trứ Tiểu Thuyết, cùng hiểu biết một chút Bắc Tống

trong vòng mười năm lịch sử, sau cùng hẳn phát hiện ——

Nhiệm vụ này so với hẳn vốn là muốn tượng còn khó hơn!

Tại Lương Sơn Bạc lớn Tự Nghĩa lúc, Lương Sơn gom góp Thiên Cương Địa Sát 108 tướng, binh lực đạt tới chưa từng có cường thịnh.

Tuy nhiên Nguyên Trứ Trung không có cụ thể nói rõ, nhưng căn cứ khảo cứu, Tổng Binh Lực đại khái tại chừng năm vạn, trên thực tế, những người này vượt qua Lương Sơn gánh chịu lực, chỉ dựa vào ăn cướp phụ cận Thương gia đã hoàn toàn không đủ.

Cho nên Tống Giang mới suy nghĩ muốn chiêu hàng.

Lương Sơn tại làm hành động lớn mạnh về sau, cơ bản chỉ còn lại có ba con đường có thể đi:

1, Khởi Nghĩa Tạo Phản lật đổ Tống Triều.

2, Chiếm Sơn Vi Vương chết hao tổn.

3, chiêu hàng.

Trước tiên nói đầu thứ nhất, trực tiếp tạo phản.

Không thể không nói, tại lúc ấy, Lương Sơn Thượng Hạ nhất tâm, năm vạn binh lực chiến đấu lực là không chút nào thua Bắc Tống Cẩm Quân, tăng thêm Bắc Tống Mặt Niền gian thần lộng quyền, quân chính mục nát, Cẩm Quân thực lực suy yếu rất lớn, nếu như trực tiếp Bình Nguyên đơn đầu lời nói, Lương Sơn năm vạn binh lực ước chừng có thể thắng hai mươi vạn Cẩm Quân!

Nhưng là, năm vạn binh lực thật có thể lật đổ Bắc Tống sao

Bỏ qua một bên chiến đấu lực yếu ớt Địa Phương Quân không nói, Lương Sơn cùng Cẩm Quân nhiều lần giao thủ, đều là tại Lương Sơn sân nhà tác chiến, càng nhiều cũng là sử dụng địa hình cùng người cùng.

Một khi kéo ra ngoài công thành đoạt đất, Lương Sơn binh lực càng đánh càng phân tán, chiếm cứ thành trì càng nhiều lực lượng càng yếu, sau cùng hữu sinh lực lượng không ngừng bị diệt diệt, chỉ có thể một con đường chết.

Bản chất nguyên nhân là, Lương Sơn Bạc cũng không phải là Nông Dân Khởi Nghĩa, 108 đem bên trong nhỏ cỏ măng thỏ phi, cũng là thụ ỨC HIẾP hoặc tiếp nhận đầu hàng quan binh, đánh chiêu bài là cũng thay trời hành đạo, không bằng Nông Dân Khởi Nghĩa như thế dân tâm sở hướng, cũng liền mất đi Tinh Hoa Liệt Nguyên vượng thế. . .

Cho dù là Nam Phương Phương Tịch, mượn Nông Dân Khởi Nghĩa chi thế, cấp tốc công chiếm Giang Chiết một vùng sáu châu năm mươi hai huyện, Tổng Binh Lực thêm lên ước chừng hơn ba mươi vạn, nhưng mà trong lịch sử, Phương Tịch cũng bởi vì binh lực phân tán, bị Đồng Quán suất lĩnh Cẩm Quân tiêu diệt từng bộ phận, cuối cùng binh bại bị bắt.

Cho nên, Lý Quỳ cái gọi là "Chiếm Kinh Sư, đề ca ca làm hoàng đế, Quân Sư làm Thừa Tướng, ta đời làm tướng quân" loại lời này nói cách khác nói tính.

.

Lại nói đầu thứ hai, tiếp tục tại Lương Sơn chết hao tổn.

Lương Sơn tư nguyên là hữu hạn, theo danh tiếng càng lúc càng lớn, tìm nơi nương tựa người càng ngày càng nhiều, tư nguyên biết càng ngày càng khan trương.

Phía trước đã luận chứng, Lương Sơn không có đủ thời gian dài chiếm cứ thành trì năng lực, mà lại chiếm cứ thành trì cũng là đối Chính Phủ tuyên chiến trực tiếp biểu hiện, là trắng trợn tạo phản.

Nhưng nếu là không đánh thành trì, chỉ bằng lấy cướp bóc mấy cái Thương gia, đánh mấy cái sơn trang loại hình lộ ra nhưng đã không thể thỏa mãn bọn họ nhu cầu.

Lần thứ hai giao đấu Đồng Quán lúc, Lương Sơn quân đội cùng gia thuộc cộng lại, liền đã vượt qua 10 vạn chi chúng, nhiều người như vậy, với một trung cấp thị trấn, há lại một cái đỉnh núi nuôi nổi

Càng nhiều người, tư nguyên nhu cầu càng lớn, nhu cầu càng lớn, vừa muốn đi ra đoạt, đoạt càng nhiều. . . Cuối cùng vẫn là đồng giá tại tạo phản, mà lại loại này tạo phản đã không phải là thế thiên hành đạo, mà chính là hoàn toàn thổ phi hành vi, cuối cùng sẽ bị Bắc Tống cấp tốc tập trung binh lực vây giết.

.

Cho nên nói, vô luận là tạo phản vẫn là chết hao tổn cuối cùng đều là một con đường chết, chiêu hàng không riêng gì Tống Giang Cá Nhân Ý Chí thể hiện, vẫn là lúc ấy cụ thể có hạn, là Lương Sơn Bạc không thể không bị chiêu hàng.

Kết quả chiều hàng, vẫn là một con đường chết.

Lương Sơn quân đầu tiên là bị yêu cầu chinh Liêu, sau đó đánh Vương Khánh Điền Hồ, sau cùng đánh Phương Tịch, cuối cùng Lương Sơn quân hao tổn tám thành binh lực, tướng lĩnh thương vong hơn phân nửa, hơn người lĩnh thường thắng quan tiền tước, cho dù không có về sau Cao Cầu, Thái Kinh cùng Đồng Quán ba đại gian thần hãm hại, Lương Sơn quân cũng đã chỉ còn trên danh nghĩa.

Dưới loại tình huống này, Lý Duy muốn hoàn thành trong vòng năm năm chiếm lấy Bắc Tống chính quyền Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, đơn giản nói mơ giữa ban ngày.

Cho nên chiều hàng là không thể nào chiều hàng.

Đời này đều khó có khả năng chiều hàng.

Tạo phản lại không dám tạo. . .

.

.

.

Chờ chút, ai nói không dám tạo phản

Khi Xuyên Việt Giả là ăn chay sao!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: xông thẳng Tể Tướng Phủ

Hiện tại lại hai vấn đề ——

Đến nên xuyên qua ai đây

Đến nên xuyên hướng khi nào

Chiều hàng là Tống Giang chủ đạo thúc đẩy, Lý Duy nếu như xuyên qua Tống Giang, 36 giờ bên trong cũng cải biến không Tống Giang tính cách cùng ký ức, cho dù lưu lại cùng loại cho Trần Chân (Cứu Quốc Chi Nam) cũng không có trứng dùng, dù sao Trần Chân nhất tâm muốn cứu quốc, mà Tống Giang thì là nhất tâm muốn chiều hàng, không lại bởi vì trong lòng một quyền (cách mạng chi nam) mà thay đổi chủ ý.

Xuyên qua Lương Sơn nhân vật số hai Lô Tuấn Nghĩa lời nói, cơ bản cùng Tống Giang một cái kết cục, gia hỏa này vũ lực tuy mạnh, nhưng cơ bản giống như Tống Giang ngu trung, chính trị nhạy cảm độ quá thấp, chết đầu óc một cái, rất khó thuyết phục hẳn từ bỏ chiều hàng.

Xuyên qua nhân vật số ba Quân Sư Ngô Dụng lời nói, Nguyên Trứ Trung Ngô Dụng mới đầu cũng là cực lực phản đối chiều hàng, nhưng Ngô Dụng quá tôn trọng Tống Giang, kết quả chính là trúng chọi đá, hiển nhiên, bằng vào khẩu tài cùng chiến thuật, không cách nào dao động Tống Giang.

Như vậy đến nên xuyên qua ai đây

Lý Duy ở nhà trầm tư suy nghĩ, tại trên Internet tìm kiếm các loại Thủy Hử nghiên cứu cùng Bắc Tống tư liệu lịch sử, lập đi lập lại thời diễn, cuối cùng mới tìm được một cái tự nhận là có thể thực hiện biện pháp!

Lập tức thông tri Chủ Thần nói:

"Cho ta xuyên qua đến Nhập Vân Long Công Tôn Thắng trên thân, thời gian là Lương Sơn Đại Tự Nghĩa trước giờ."

.

Vì sao muốn lựa chọn Nhập Vân Long Công Tôn Thắng

Nhập Vân Long Công Tôn Thắng đại khái là (Thủy Hử Truyện) loại này Thấp Vô sĩ giới bên trong, ít có Tiên Hiệp nhân vật, Đạo Pháp cao cường, mấy cái vô địch thủ, có thể xưng toàn thư BUG, bởi vậy Công Tôn Thắng vô luận làm cái gì, đều có thể mượn danh nghĩa Tiên Thần tư cách, để cho người ta không thể chỉ trích.

Không chỉ có như thế, Lương Sơn Đại Tụ Nghĩa lúc, Công Tôn Thắng xếp ở vị trí thứ bốn, bên trên Ứng Thiên nhân Tinh, đảm nhiệm chương quản bí mật Quân Sư , có thể nói là Tổng Giang tin nhiệm nhất mấy người một trong, đối thuyết phục Tổng Giang từ bỏ chiêu hàng, có ảnh hưởng rất lớn lực.

Bởi vậy vô luận từ ngành thực lực, vẫn là từ mềm thực lực tới nói, Công Tôn Thắng đều là hoàn thành Chủ Tuyền Nhiệm Vụ nhân tuyền tốt nhất!

.

Này vì sao lựa chọn xuyên qua đến Đại Tụ Nghĩa trước giờ

Rất nhiều trong lòng người (Thủy Hử Truyện tại Đại Tụ Nghĩa thời điểm liền đã kết thúc, đằng sau cơ bản đều là biệt khuất chiêu hàng quá trình, cùng bị thảm vì Tổng hy sinh thân mình.

Lúc này mới có "Thiếu không Thủy Hử" thuyết pháp, bởi vì người trẻ tuổi nhìn nhiều Thủy Hử, không khỏi đối cách mạng, đối nhân sinh sản sinh rất lớn bị quan tâm tình. . .

Thủy Hử cũng coi là Lý Duy nhất đại tuổi thơ bóng tối!

Thử nghĩ một hồi, như vậy áu Tiểu Linh Hồn, làm sao tiếp nhận nửa trước đoạn uy phong凛凛 nhân vật chính đoàn, tại nửa đoạn sau không ngừng chiến tử sa trường, người sống sót còn muốn bị gian nhân làm hại. . .

Tác giả Thi Nại Am đơn giản cũng là tại phóng độc!

Cho nên, nhất định phải cải biến Thủy Hử!

Mà thay đổi Thủy Hử liền muốn từ Đại Tụ Nghĩa bắt đầu!

...

Xuyên qua bắt đầu.

Lý Duy mất tối sầm lại.

Một trận đầu vầng mắt hoa về sau, chậm rãi mở hai mắt ra.

Đây là một mảnh đỉnh núi rừng tùng.

Trời chiều mặc qua cành lá, bỏ ra pha tạp bóng cây, trong không khí tràn đầy hồ nước khí ẩm, cùng sóng lớn tiếng vỗ bờ âm.

Nơi này là Lương Sơn Bạc ven bờ quan viên núi, dưới núi cũng là Thạch Kiệt thôn, mà phía tây cũng là Lương Sơn Bạc.

Lý Duy nhìn lấy trước mắt Thủy Bạc Lương Sơn, nhất thời mộng bức.

Lớn.

Cũng quá mẹ nó lớn.

Vùng nước bao la, mệnh mông cuộn cuộn.

Lý Duy vốn cho là Lương Sơn Bạc chỉ là cái vùng nước nhỏ, hôm nay gặp mặt, nhiều đẹp thịnh vượng (phong phú rực rỡ), cái này căn bản không phải Lương Sơn Bạc, đây chính là Lương Sơn hồ a!

Phóng tầm mắt nhìn tới, núi hàng sóng lớn, nước tiếp xa Thiên, sâu cảng nước xá, bụi cỏ lau đặng, có vô hạn chặt đầu cảng mạch, rất nhiều tuyết kính Lâm loan, đá cuội điệp điệp như núi, Khổ Trúc thương um tùm như mưa, ngang dọc cảng sông một ngàn đầu, bốn phía phương viên tám trăm dặm. . .

Trở lại nội dung cốt truyện.

Hiện tại là Lương Sơn Đại Tụ Nghĩa một ngày trước, Công Tôn Thắng đến quan viên núi đến khảo sát địa hình, chuẩn bị Tầm một phong thủy bảo địa, chôn xuống "Thiên Thụ Thạch Kiệt", vì ngày mai Đại Tụ Nghĩa làm chuẩn bị.

Trên tấm bia đá có khắc Lương Sơn 108 tướng,

Cũng kỹ càng viết rõ Thiên Cương Tinh ba mươi sáu người, Địa Sát Tinh bảy mươi hai người, coi đây là thiên ý, Tổng Giang tại ngày mai Đại Tụ Nghĩa lúc thuận thế treo lên "Trung thần nghĩa sĩ" Bảng Hiệu, treo lên "Thế thiên hành đạo" Hạnh Hoàng đại kỳ, tại Trung Nghĩa Đường vì 108 đem hàng số ghé,

Tề Thiên tạ Thần, uống máu ăn thề.

Dứt bỏ những hư danh đó, lần này Đại Tụ Nghĩa mục đích có hai.

Thứ nhất, xác lập Tổng Giang tuyệt đối Lãnh Đạo Quyền.

Thứ hai, cũng là tẩy trắng Lương Sơn Bạc thổ phi bản chất, muốn cho Triều Đình nhìn thấy Lương Sơn mới diện mục, 108 đem xác định được ý tứ chính là, Lương Sơn tướng lãnh cứ như vậy nhiều, sẽ không lại khuếch trương, Triều Đình người mau chạy tới chiêu hàng đi.

Lý Duy tuy nhiên muốn ngăn cản chiêu hàng, nhưng không cần thiết ngăn cản Đại Tụ Nghĩa.

Đại Tụ Nghĩa thứ nhất có thể để các tướng lĩnh an tâm, gia tăng Lương Sơn Lực ngưng tụ, thứ hai cũng có thể tiêu diệt Triều Đình, vì Lý Duy tiếp xuống kế hoạch làm làm nền!

Mà Lý Duy kế hoạch bước đầu tiên, cũng là qua lợi Bắc Tổng Thủ Đô Biện Kinh. . .

Giết mấy người.

. . .

Nghĩ như thế, tại xác định chôn Thạch Kiệt vị trí chính xác về sau, Lý Duy liền hướng cùng một chỗ đến đây khám núi hai tên lính quèn bàn giao nói:

"Các người trở về bẩm báo một chút ca ca, nói ta qua lợi Biện Kinh."

"Công Tôn Tiên Sinh không trở về núi trại "

"Thời gian cấp bách, trước không trở về."

"Công Tôn Tiên Sinh cần làm chuyện gì "

"Chiêu hàng sự tình."

"Hiểu biết."

Lập tức, Lý Duy tiến vào máy bay trực thăng, gào thét lên rồi đi quan viên núi.

Chỉ để lại hai tên lính quèn một mặt kinh ngạc ánh mắt:

"Công Tôn Tiên Sinh thật là thần nhân vậy."

.

Lý Duy đầu tiên là tìm tới Thánh Thủ Thư Sinh Tiêu Nhượng, yêu cầu Tiêu Nhượng lập tức giả tạo một phần Phương Tịch nét chữ, làm hẩn dùng.

Tiêu Nhượng không hổ là Thánh Thủ sách tay, đơn giản cũng là đài [hình người từ đi Máy copy] hoặc là [COPY Ninja Kakashi], rất nhanh liền giả tạo tốt một phần Phương Tịch nét chữ giấy trắng mực đen.

Lý Duy rất là hài lòng.

Cất Bút Mặc tiến vào máy bay trực thăng.

Lần này hẩn mục đích là Biện Kinh.

Biện Kinh ở nơi nào hiện hà Nam Khai phong.

Lương Sơn Bạc ở nơi nào hiện sam đông LS huyện.

Lý Duy lật ra địa đồ vừa nhìn, ngọa tào!

Lúc này mới hơn hai trăm cây số thẳng tắp khoảng cách, lấy 324+ km máy bay trực thăng cực tốc, nửa giờ liền có thể chạy cái vừa đi vừa về. . .

Khó trách Lương Sơn làm không lớn, đây quả thực là tại dưới chân Thiên Từ gây án a!

.

Sau bốn mươi phút.

Lý Duy đáp xuống ánh chiều tà bên trong Biện Kinh.

Lấy hiện đại thành thị tiêu chuẩn đến xem, Biện Kinh không lớn, ước trăm vạn nhân khẩu, đại khái liền trong nước tứ tuyền thành thị nhỏ mức độ, nhưng đặt ở Bắc Tống, chẳng những là cả nước lớn nhất phần hoa nhất thành thị, cũng là lúc ấy trên thế giới lớn nhất phần hoa nhất thành thị.

Thanh Minh Thượng Hà Đồ cũng là Biện Kinh chân thực khác họa.

Biện Kinh giống như vẽ bên trong một dạng tiếng người huyền ảo, phi thường náo nhiệt, Lý Duy dựa vào lan can mà đứng, nhìn về phía trong sông tới lui tàu thuyền, chỉ gặp Thiên Phạm cạnh tranh phát, trăm tàu tranh lưu; lại đi dạo phố đầu nhỏ quây, ma vai sau đó chúng, đông nghịt, các loại thủ công thương phẩm, rực rỡ muôn màu. . .

Như vậy hoàn cảnh, chính thích hợp loạn bên trong giết người!

Lý Duy cái thứ nhất muốn giết người, là một tên lịch sử trứ danh Thư Pháp Gia.

Người này vì Tống Triều Thư Pháp tứ đại gia "Tô hạt kê vàng thái" một trong, Thư Pháp nghệ thuật tư thế mị hào kiện, thống khoái bình tĩnh, có thể xưng đăng phong tạo cực, Thư Pháp tác phẩm cho tới hôm nay, vẫn là Trung Quốc Thư Pháp trong lịch sử Bất Hủ nghệ thuật trân phẩm.

Tất cả mọi người đoán được, người này chính là Đường Triều Tể Tướng Thái Kinh!

Là cái rác rưởi.

Tại (Thủy Hử Truyện) bên trong, lớn nhất kéo người cừu hận, thuộc về những cái kia bức hảo hán Thượng Lương núi Tham Quan, Tham Quan bên trong lộ mặt nhiều nhất chuyện xấu nhiều nhất, tự nhiên là dựa vào đá bóng bên trên Cao Cầu.

Nhưng nếu bàn về quyền lực lớn nhất, lại là trong sách nhà mình con rể bị Lương Sơn Hảo Hán cướp Sinh Thần Cưng, nhà mình nhi tử lại suýt chút nữa chặt Tống Giang ——

Thái Kinh.

Nhìn kỹ toàn bộ (Thủy Hử Truyện sẽ phát hiện Thái Kinh mới là bên trong chân chân chính chính chung cực người xấu, liền Cao Cầu ở trước mặt hắn, đều muốn cung cung kính kính, mà sau cùng âm hiểm chủ ý xấu, tỉ như hại chết Lô Tuấn Nghĩa hồ chết Tống Giang, cơ hồ cũng toàn từ hắn đánh nhịp.

Mấu chốt là chuyện xấu làm một phiếu, bị mắng lại kém xa Cao Cầu nhiều, cổ tay thuần thực đến một bước này, mới thật sự là Đại Ác , đồng dạng quyền cao chức trọng Cao Cầu cùng hắn so sánh, hoàn toàn cũng là lưu manh cấp bậc.

Mà đặt ở chân thực Tống Triều trong lịch sử , đồng dạng quyền cao chức trọng Thái Kinh, so trong tiểu thuyết còn muốn hồng, so với cùng thời kỳ gian thần đến, hắn là vô cùng có kỹ thuật hàm lượng một vị, nhân cách chi gian trá không thể tưởng tượng, được xưng là "Lục Tặc đứng đầu", thậm chí Bắc Tống có như vậy một ca khúc dao ——

"Đánh thùng (Đồng Quán), gọi đồ ăn (Thái Kinh), liền là nhân gian tốt thế giới!"

Lý Duy thống hận nhất, cũng là loại này hại nước hại dân Hủ Bại Phần Tử!

Thế là không nói hai lời, trực tiếp xâm nhập Tể Tướng Phủ!

Dắt cuồng hòng hô lớn:

"Ta muốn gặp thái Thừa Tướng!"

Gác cổng trực tiếp đem Lý Duy cái ra ngoài:

"Mau mau rút, nơi nào đến nghèo đạo sĩ thái Thừa Tướng trăm công nghìn việc, ai cũng có thể gặp sao "

Lý Duy đột nhiên sắc mặt trầm xuống:

"Liền nói bản đạo có quan hệ với Lương Sơn tặc khấu chuyện quan trọng bẩm báo."

"Lương Sơn tặc khấu "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 53: Tribble-Kill!

Cứ như vậy, Lý Duy bị trời gô áp tiến Thừa Tướng Phủ.

Bởi vì dính đến đại cừu nhân Lương Sơn tặc khẩu, Thái Kinh mười phần coi trọng, lập tức thả ra trong tay việc vặt, rất nhanh liền tự mình thăm vấn Lý Duy.

Vì giữ bí mật, Thái Kinh càng là đẩy ra khoảng chừng người hầu, chỉ để lại mấy cái võ công cao cường cận vệ.

Lý Duy nhìn lấy trước mắt một thân hoa phục Thái Kinh, có chút thẩn thức.

Tuy nhiên Thái Kinh dáng người khom người, vẻ già nua dần dần lộ ra, nhưng con hàng này so Phim Điện Ảnh và Truyền Hình bên trong hình tượng muốn có khí chất rất nhiều, dù sao Thư Pháp Đại Gia, lại là Tấn Văn cao thủ, cho nên. . .

Nên giết!

Thái Kinh mắt sáng như đuốc, hắn không có lập tức hỏi thăm Lương Sơn bí mật, mà chính là trực chỉ Lý Duy vấn đề thân phận:

"Người là người phương nào, vì sao lại có Lương Sơn tặc khẩu bí mật "

Lý Duy cũng không nói nhảm:

"Bần đạo Nhập Vân Long Công Tôn Thắng, tới lấy người mạng chó."

Thái Kinh bỗng dung kinh ngạc.

Tuy nhiên hắn đầy đủ tín nhiệm cận vệ thực lực, nhưng vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn hay là chuẩn bị lập tức rời đi nhà này!

Trên thực tế, Lý Duy sớm đã dùng lưỡi dao vụng trộm mở ra trời thân thể dây gai, giờ phút này trong nháy mắt tránh thoát dây gai, cầm trong tay vô hạn viên đạn máy bay trực thăng không vận súng máy, đối hộ vệ này cùng Thái Kinh một trận bắn phá!

Rất nhanh hắn liền đánh cho tàn phế Thái Kinh cùng một đám hộ vệ đi đứng, lập tức đem Thái Kinh nhét vào trong máy bay trực thăng, liền trực tiếp bay đi.

Chỉ để lại mấy cái bung bít lấy đi đứng, tiếng kêu than dậy khắp trời đất hộ vệ:

"Cái này đến loại nào bình khí "

.

Sau đó, Lý Duy bắt chước làm theo, lấy đồng dạng phương thức trà trộn vào Thái Úy Phủ.

Cao Thái Úy, tức là Cao Cầu.

Cao Cầu người này, lòng dạ hẹp hòi, âm hiểm ngoan độc, bị đá một chân bóng tốt, càng thêm thổi đám Ca Múa, thương nhon làm bông, Đồ Vật Tập Kỹ; cũng lung tung học thơ, sách, từ, phú", là cái tương đương nhân tài toàn năng.

Trừ cái đó ra, càng có một thân đồ đệ tiện, đơn giản cũng là trời sinh làm nô tài tài liệu tốt.

Lý Duy lần nữa bị trời gô, tiến lên Cao Cầu thư phòng.

Đối với Lý Duy thuyết pháp, Cao Cầu mới đầu là không quá tin tưởng:

"Một cái Vân Du Tứ Phương Đạo Sĩ lại có Lương Sơn tặc khẩu bí mật sự tình chẳng lẽ tin đồn "

Lý Duy mất lộ ra kiên định, chém đinh chặt sắt:

"Bần đạo lấy tánh mạng đảm bảo, tuyệt không phải tin đồn, mà chính là tự mình gặp."

Cao Cầu lúc này mới nao nao:

"Gặp chuyện gì "

Cần nhắc đến tổ quốc hổ cha bóng đá sự nghiệp, Lý Duy đối Cao Cầu trừ thống hận bên ngoài, còn có một loại cầu tài nhược khát cảm giác, giờ phút

này biểu lộ cảm xúc, dài thở dài:

"Trung Quốc đội tiền không World Cup a!"

Cao Cầu một mặt mộng bức.

Không phải đã nói liên quan tới Lương Sơn tặc khẩu bí mật sao

"World Cup lại là vật gì "

Lý Duy kiên nhẫn giải thích nói:

"World Cup chính là Vạn Quốc đốn giò trận đấu, Trung Quốc đội bởi vì mức độ quá kém, không có tư cách tham gia a!"

"Cái này cùng Lương Sơn tặc khẩu có quan hệ gì "

"Ta ý là, Cao Thái Úy nếu như nguyện ý ra sức vì nước đá mấy trận bóng lời nói, bản đạo liền sẽ đem Lương Sơn tặc khẩu bí mật nói cho Thái Úy."

"Hỗn trướng, một cái nghèo đạo sĩ lại dám cùng bản quan bàn điều kiện, có ai không, lên cho ta hình bức cung!"

"Xem ra Bắc Tống Messi liền phải bỏ mạng. . . Ta vốn không muốn giết người a."

Lý Duy bắt đặc đi móc ra máy bay trực thăng súng máy, đối mọi người đi đứng một trận bắn phá.

Hộ vệ bị toàn bộ đánh ngã, Cao Cầu đồng dạng bị đánh gãy chân chó, tại kêu rên bên trong bị Lý Duy trói gô nhét vào trong máy bay trực thăng, ngửa đầu hô lớn:

"Ta đốn giò kiếp sống hủy vậy!"

.

Lý Duy cái thứ ba đội làm thịt mục tiêu, là được xưng là Đương Triều ba đại gian thần một trong Đồng Quán.

Đồng Quán thực là cái Đại Thái Giám, Lục Tặc một trong, tính xảo mị, lĩnh Xu Mật Viện sự tình, bản tay Bắc Tống binh quyền hai mươi năm, quyền nghiêng trong ngoài, cũng là tạo thành Lương Sơn bị kịch vận mệnh kẻ cầm đầu một trong.

Nhưng cân nhắc đến đây người tay cầm binh quyền, nếu là Sát Đồng Quán, Triều Đình đổi một cái có năng lực hơn người đến chương quân binh quyền,

Đôi kia Lương Sơn tiếp xuống cách mạng kế hoạch rất bất lợi.

Nghĩ như vậy đến, Lý Duy liền chuẩn bị để Đồng Quán sống lâu cái một năm nửa năm.

Trung Quốc cổ đại đặc biệt ưa thích ba cái số này, làm chuyện gì đều muốn đựng cái ba số, như vậy mới có sức thuyết phục, uy hiếp lực.

Lý Duy đồng dạng ưa thích ba, vì đạt được thành Tribble-Kill chiến nghiệp hiệu quả, tại tạm thời tha Đồng Quán không sau khi chết, Lý Duy đem Cao Cầu con nuôi Cao Nha Nội cho trói.

Cao Nha Nội người này, ý thể hiếp người, làm xằng làm bậy, một lòng tình yêu đùa giỡn dâm nhục phụ nữ đảng hoàng, người xưng "Hoa Hoa Thái Tuế", bởi vì Đông Nhạc miếu thấp hương thêm nhỏ dài Lâm Xung thê tử, liền cùng chó săn Lục Khiêm, Phú Yên hợp mưu thiết kế dụ dỗ Lâm Xung vợ, làm hiểm gặp bất trắc, về sau rút cục lại bức tử Lâm Nương Từ.

Tuy nhiên không có gì quá đại quan vị, nhưng Cao Nha Nội cũng là một cái trừ danh sâu mọt, tại dân chúng tâm lý có rất cao danh tiếng, miễn cưỡng có thể thay thế Đồng Quán vị trí.

.

Trói ba người về sau, Lý Duy bay lên Biện Kinh bầu trời đêm.

Đêm quá đẹp.

Chính thích hợp giết người.

Lý Duy đem máy bay trực thăng điều chỉnh làm lái tự động hình thức.

Chính mình thì tại trong buồng phi cơ, nắm trong tay lấy không biết từ chỗ nào mua được súng lục, nhìn qua một mặt chắn kính cùng thống khổ Thái Kinh ba người, nhìn qua cái này ba cái cơ hồ một tay tạo thành (Thủy Hử Truyện) bên trong hơn phân nửa bị kịch ba người cận bã, chỉ lạnh như băng nói:

"Một người một câu di ngôn."

Cao Nha Nội nhất thời oa oa kêu to, vừa khóc vừa giận:

"Cái nào mắt mù chó đạo sĩ, cũng không nhìn một chút ta là ai, tại Biện Kinh, cho tới bây giờ chỉ có ta Cao Nha Nội khi dễ người khác, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám khi dễ ta Cao Nha Nội, thức thời mau đưa ta thả, lại đem nhà ngươi nướng từ hai tay đưa lên, ta tha cho ngươi khỏi chết!"

"Phanh —— "

Lý Duy mặt không biểu tình, nhất thương bạo Cao Nha Nội đầu.

Huyết nhục tung ra một chỗ.

Chỉ lác đầu cười lạnh nói:

"Người xuất gia từ đâu tới nướng từ "

Thái Kinh cùng Cao Cầu sắc mặt trắng xanh, đều là hít một hơi lạnh khí, trong mắt hoảng sợ, như gặp hung thần ác sát, lệ quý địa ngục.

Cao Cầu càng là dọa đến nước tiểu đều chảy ra:

"Đạo sĩ gia gia, ta nguyện ý ra sức vì nước, trong bang nước đội đá tiến World Cup!"

"Phanh —— "

Lý Duy mặt không biểu tình, nhất thương bạo Cao Cầu đầu.

Huyết nhục tung ra một chỗ.

Chỉ lác đầu cười lạnh nói:

"Ai, chân ngươi đều đoạn, đá cái cọng lông bóng a!"

Thái Kinh nhất thời tỉnh táo lại, trong đầu cực lực suy tư sinh tồn khả năng.

Lý Duy cầm súng chỉ Thái Kinh:

"Ngươi di ngôn đâu?"

Thái Kinh đột nhiên nhớ tới một vấn đề.

Chính mình cùng Cao Cầu, Đồng Quán ba người bị dân gian xưng là tam đại gian nhân, đạo nhân này xác nhận nghĩ thế thiên hành đạo, vấn đề là vì sao Đồng Quán không ở nơi này, ngược lại là Cao Nha Nội loại tiểu nhân vật này ở chỗ này đây

Thế là trực tiếp hỏi:

"Ngươi vì sao không giết Đồng Quán "

"Liên ngươi nói nhiều —— ầm!"

Lý Duy mặt không biểu tình, nhất thương bạo Thái Kinh đầu.

Huyết nhục tung ra một chỗ.

Nghĩ thâm cái này Thái Kinh quả nhiên là Lão Hồ Ly, liếc mắt liền nhìn ra chính mình mục đích!

Bao nhiêu Lương Sơn Hảo Hán chết tại trên tay ngươi!

Giết chết ba người về sau, Lý Duy thuận tay gỡ bọn họ đầu, lập tức đem không đầu thân thể xếp thành một hàng, lăm lẹ treo ở thành Biện Kinh trên tường.

Mỗi cá nhân trên người còn dán một mớ đầu giấy trắng mực đen:

"Vi dân trừ hại người Phương Tịch!"

Cái này tự nhiên là Thánh Thủ Thư Sinh Tiêu Nhượng kiệt tác.

Mục đích cũng là đem việc này giá họa tại Phương Tịch.

Sớm bốc lên Phương Tịch cùng Triều Đình mâu thuẫn.

Hết thầy giải quyết về sau, Lý Duy liền nghênh ngang rời đi Biện Kinh.

...

Ngày kế tiếp.

Biện Kinh toàn thành chấn động!

Cứ việc Triều Đình cực lực phong tỏa tin tức, nhưng dân gian tin tức ngấm rất nhanh truyền thượng thiên, các loại đem Phương Tịch coi là Cứu Thế Chủ, thậm chí có người hô hào mời Phương Tịch triều bái đình làm quan.

Tổng Huy Tông cực kỳ tức giận.

Mặc kệ chuyện này là không phải Phương Tịch phái người làm, tóm lại hiện tại xô xao dư luận, như thế áp dụng biện pháp, này Phương Tịch thế lực tất nhiên sẽ cấp tốc mở rộng, thậm chí dao động Triều Đình căn cơ.

Đồng Quán càng là hoảng sợ lưng phát lạnh!

Thích khách một người lại có thể tại thành Biện Kinh tầng tầng thủ vệ dưới, nhẹ nhõm giết Đường Triều Tể Tướng, Thái Úy, còn đem ba người thi thể không đầu treo ở trên tường thành, cái này căn cơ khả năng bao lớn!

Nếu như thích khách muốn giết người là mình, xác định vững chắc cũng phải treo nha!

Thế là khởi bẩm Thánh Thượng.

"Hoàng Thượng, tặc nhân một ngày không chết, ta thành Biện Kinh một ngày không an bình, khẩn cầu Hoàng Thượng cho phép thần lĩnh binh Nam Hạ, tiêu diệt này Phương Tịch tặc khấu!"

Lần này, Tổng Huy Tông cùng Đồng Quán ý kiến nhất trí, tất phải lập tức tập trung lực lượng, nhất cử tiêu diệt Phương Tịch, nếu không Tĩnh Hóa Liệu Nguyên, thiết tưởng không chịu nổi!

"Đồng Xu Mật nói cực phải, Trịnh mệnh người lập tức triệu tập chinh liêu đại quân ba trăm ngàn nhân mã, tại trong vòng một năm nhất định phải diệt qua Phương Tịch tặc khấu!"

"Thần lĩnh mệnh."

(nhắc nhở một câu, đoạn này cũng không phải là trò đùa, trong lịch sử chính là Đồng Quán triệu tập chinh liêu đại quân sau cùng diệt Phương Tịch.)

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: 1 bàn 1, Thủy Hử thứ 3

Rời đi Biện Kinh về sau, Lý Duy không có lập tức trở về đến Lương Sơn, mà chính là đi vòng Nam Hạ, đi vào Hoài Tây Nam Phong, đại khái tại hiện nay Huy Tĩnh Giang Hoài Địa Khu.

Nam Phong là Vương Khánh Khởi Nghĩa Quân căn cứ địa.

Vương Khánh khởi nghĩa cùng lúc ấy núi rừng cột núi, giết bắc Điền Hổ, cùng Giang Nam Phương Tịch, cũng trở thành Đường Triều bốn giặc, chung chiếm cứ Tống Triều Bát Tọa quân châu, ủng binh 10 vạn, thế lực không kém Lương Sơn.

Lý Duy đến Nam Phong mục đích, là kéo Vương Khánh liên hợp Phương Tịch cùng chống chọi với Triều Đình.

Lý Duy thế là hóa thân thành giang hồ đạo sĩ, trong đêm cho Vương Khánh mật báo.

Nói Triều Đình sắp điều binh ba mươi vạn Cẩm Quân trấn áp Phương Tịch, Phương Tịch vừa xong liền đến phiên Vương Khánh, nếu như Vương Khánh

ngồi chờ chết, tất nhiên sẽ đổ vào Triều Đình thiết kỵ phía dưới.

Vương Khánh chấn kinh!

"Vây theo đạo trưởng kế sách "

Lý Duy vuốt râu, dềnh dặc trầm ngâm:

"Vây liền nhìn Hoài Tây Vương Phách Lực."

"Đạo trưởng là muốn ta cùng Phương Tịch kết minh "

"Cũng không phải, Giang Nam giàu có chi địa, Phương Tịch lại binh hùng tướng mạnh, một khi kết minh, Hoài Tây thế tất sẽ bị Phương Tịch thừa cơ nuốt vào. . . Bần đạo ý nghĩ là, đợi Triều Đình Cẩm Quân cùng Phương Tịch chiến hòa đem hăm, ta Hoài Tây quân thừa dịp máy bay loạn nhập, đánh lên Triều Đình Cẩm Quân, thôn tính Phương Tịch ta binh, một khi thành công, từ đó toàn bộ Nam Phương cũng là Hoài Tây vương thế lực."

"Triều Đình nếu là triệu tập càng nhiều Cẩm Quân, phải làm như thế nào "

"Hoài Tây Vương Phóng tâm, bây giờ Kim Tổng hợp lực chinh Liêu, Triều Đình nhất định phải giữ lại bộ phận binh lực tại Bắc Phương."

"Ngày chinh Liêu về sau lại nên làm như thế nào "

"Chinh Liêu về sau, Kim Quân biết thừa cơ tiến công Trung Nguyên, đến lúc đó Triều Đình khẳng định chống đỡ không nổi, ngài lại có thể thừa cơ hướng bắc ngăm chiếm Triều Đình lãnh địa, cuối cùng Độc Bá Nhất Phương."

"Tiên sinh thật là lời bàn cao kiến."

Nghe xong Lý Duy sách lược về sau, Vương Khánh hơi hơi tán thưởng.

Hào tửu, thịt ngon, Hào Muội Tử, hết thấy hầu hạ tới. . .

Đang tiếp thụ một phen hào tửu thịt ngon chiêu đãi về sau, Lý Duy đi suốt đêm về Lương Sơn.

Đối Lý Duy lời bàn cao kiến, Vương Khánh mới đầu còn nửa tin nửa ngờ, nhưng hôm sau trời vừa sáng, hần liền cũng tiếp vào Biện Kinh mật thám tình báo ——

Triều Đình quả nhiên muốn điều động ba mươi vạn chinh Liêu Binh lập tức, Nam Hạ trấn áp Phương Tịch!

Vương Khánh kinh ngạc, lập tức triệu mở cuộc họp khẩn cấp, thương thảo đối sách, sau cùng ra kết luận là ——

Sớm điều Binh khiển Tướng, thời khắc làm tốt ăn trộm gà chuẩn bị, một khi chiến trường tình thế chính như Lý Duy nói, vây liền thừa cơ bực đánh Triều Đình Cẩm Quân, nhất cử cầm xuống Giang Nam!

. . .

Lý Duy trong đêm trở lại Lương Sơn Bạc.

Chúng huynh đệ đã chìm vào giấc ngủ, mà ngày mai cũng là Đại Tụ Nghĩa thời gian.

Tối nay trong sáng, ánh trăng mỹ lệ, Lý Duy lợi dụng Công Tôn Thắng thân phận, sai người mời Vô Tòng, Lỗ Trí Thâm cùng Lâm Xung ba người đến uống rượu.

Bình thường Công Tôn Thắng cùng mấy người giao lưu không nhiều, nhưng ở ba người xem ra, Công Tôn Thắng chính là ngoài vòng giáo hoá cao nhân, là Lương Sơn Bạc thứ nhất thần bí nhân vật, càng là Lương Sơn Bạc trên thực tế đệ nhất chiến lược, cho nên ba người tức cũng đã chìm vào giấc ngủ, cũng đều rất bán Lý Duy mặt mũi, mặc quần áo tử tế đến đây uống rượu.

Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm cùng Vô Tòng ba người này, trên thực tế chính là phản đối chiêu hàng trong hàng tướng lãnh, nói chuyện lớn nhất có phân lượng ba người!

Lý Duy mục đích cũng rõ ràng rành.

Cùng ba người gặp mặt về sau, Lý Duy liền tế ra máy bay trực thăng, chở ba người nguyên địa cất cánh.

Trên đường đi ba người khiếp sợ không thôi, tám tác lấy làm kỳ lạ:

"Công Tôn Tiên Sinh thật là thần nhân vậy, như thế pháp khí có thể chở nhiều người phi hành, chẳng phải là so Đái Tông huynh đệ nhanh hơn "

"Điều trùg tiểu kỹ, không cần phải nói."

Lý Duy đem ba người chở đến một nhà rồi xa Lương Sơn Bạc trong tửu quán.

Trực tiếp hảo tửu thịt ngon lên!

Từ đến uống chưa đủ đó, Lý Duy bỗng nhiên đề nghị:

"Bàn đạo gần nhất cũng tập được một số thế tục công phu, sao không nhân cơ hội này, cùng mấy cái vị huynh đệ luận bàn một chút "

Lâm Xung có chút giật mình:

"A đạo trưởng cũng sẽ thế tục công phu. . ."

Lỗ Trí Thâm nhẹ tênh một tiếng:

"Ta cũng không đến,

Đạo trưởng thần thông quảng đại, ta đợi làm thế nào có thể là đối thủ "

Lý Duy lắc đầu cười nói:

"Đề Hạng lo ngại, nếu là luận bàn, tự nhiên chỉ so với công phu quyền cước."

Võ Tòng bưng rượu lên đàn uống một hơi cạn sạch:

"Nếu là đem đạo trưởng đã thương, Công Minh ca ca chẳng phải là muốn trách phạt chúng ta "

Lý Duy giờ ly rượu lên, mặt lộ vẻ nghiêm túc:

"Võ Tòng huynh đệ cứ yên tâm đi, chuyện tối nay, tuyệt không truyền cho người ngoài."

Ba người đồng nói tốt!

Dù sao lên núi về sau, ba người đều là tướng lĩnh, lẫn nhau ở giữa rất ít luận bàn, hôm nay nhờ vào đó ánh trăng luận bàn một phen, chẳng phải sung sướng

...

Sau đó, bốn người hai hai phân tổ, bắt đầu đối chọi.

Trận đầu, Lý Duy giao đấu Lâm Xung.

Lâm Xung bởi vì là phương pháp người chơi, đạo thương gây gộc thực lực đều là đỉnh phong, nhưng luận đến tay không tác sát, lực lượng cùng tốc độ so với Lý Duy, ưu thế cũng không rõ ràng.

Ngược lại bởi vì quyền cước quá mức câu nệ tại chiêu thức, không bằng Lý Duy Trần Chân vũ kỹ, cuối cùng tại 50 hội hợp về sau, bạo lĩnh thua trận.

Cái này khiến Lỗ Trí Thâm cùng Võ Tòng hai người khiếp sợ không thôi:

"Nghĩ không ra đạo trưởng công phu quyền cước lợi hại như vậy!"

Lý Duy cười mà đáp:

"Giống nhau giống nhau, Thủy Hử thứ ba."

"Trước đó hai là người nào "

"Tự nhiên là hai vị."

.

Trận thứ hai, Võ Tòng giao đấu Lỗ Trí Thâm

Chính như Lý Duy một mực dự đoán như thế ——

Lỗ Trí Thâm tuy nhiên tại lực lượng cùng phương pháp trên kỹ xảo chiếm ưu, nhưng là tại nhanh nhẹn tính, bạo phát lực cùng sức chịu đựng bên trên

không bằng Võ Tòng, hai người đi qua hơn một trăm hội họp chiến đấu, cuối cùng Võ Tòng dựa vào sức chịu đựng gian nan chiến thắng Lỗ Trí Thâm.

Lỗ Trí Thâm khí tức khêu:

"Không có tính không, người uống rượu, ta lại không ăn thịt."

Võ Tòng cười không nói.

Lý Duy vuốt râu cười nói:

"Ha-Ha, cho nên là cái ngang tay."

.

Trận thứ ba, Lý Duy giao đấu Võ Tòng.

Kết quả có chút thảm . .

Lý Duy trừ kỹ xảo toàn thắng bên ngoài, nó đều bại hoàn toàn!

Hắn vô số lần dựa vào kỹ xảo, đều đánh tới Võ Tòng then chốt điểm yếu, nhưng mà Võ Tòng lại giống người không việc gì một dạng tiếp tục phản kích. .

Lý Duy cuối cùng chỉ miễn cưỡng chống đỡ ba mươi hiệp, về sau liền thua trận.

Điều này cũng làm cho Lý Duy không thể không cảm thán, Võ Tòng thân thể đơn giản quá Siêu Hiện Thực!

"Võ Tòng huynh đệ quả nhiên danh bất hư truyền."

Võ Tòng cũng không phải ngốc:

"Đạo trưởng hôm nay gọi huynh đệ mấy cái tới, khẳng định không chỉ là uống rượu luận bàn đi."

Lý Duy vuốt râu cười một tiếng:

"Không thể gạt được huynh đệ, thực không dám giấu giếm, Công Minh ca ca ngày mai muốn cử hành Đại Tự Nghĩa, về sau tại trung thu thưởng cúc bên trên liền sẽ đưa ra chiêu hàng kế hoạch."

"Lại là chiêu hàng "

Ba người mặt sắc mặt ngưng trọng, đều là treo một chút sắc mặt giận dữ.

Sau đó, Lý Duy hướng ba người giải thích cặn kẽ chiêu hàng hắn phải chết con đường, cùng chính mình cách mạng kế hoạch.

"Đêm mai ta đem cùng Công Minh ca ca cùng quân sự cùng một chỗ thương thảo việc này, trong lúc đó ba vị huynh đệ có thể nghe ta ám hiệu vào cửa, cho Công Minh ca ca tạo áp lực, lui một vạn bước giáng, giả thiết Công Minh ca ca tại nghe xong ta kế hoạch sau còn khẳng khẳng muốn chiêu hàng, ba vị giúp ta cùng một chỗ đoạt ca ca binh quyền —— đây không phải vì chính chúng ta quyền lực, mà chính là vì toàn bộ Trại Tử bên trong các huynh đệ."

Ba người hít một hơi lạnh khí!

Lâm Xung Mi Cốt sâu nhàu:

"Đạo trưởng loại này không thể nói lung tung được a."

Võ Tòng người sáng khoái nói chuyện sáng khoái:

"Đạo trưởng kế hoạch thật có có thể thực hiện chỗ, nhưng cho dù là Công Minh ca ca khẳng khẳng muốn chiêu hàng, ta lớn không rời đi Lương Sơn, cũng sẽ không đoạt ca ca binh quyền, miễn cho đạo ca ca uy danh."

Lỗ Trí Thâm lại trầm mặc không nói.

Lý Duy lập tức quang xuống Thái Kinh ba đầu người.

Võ Tòng ba người hít một hơi lạnh khí!

Riêng là Lâm Xung, đơn giản đại khoái nhân tâm, lập tức chấp tay ôm quyền:

"Liền theo tiên sinh hành sự."

Lỗ Trí Thâm dù sao tại Nhị Long Sơn làm qua lão đại, tâm tư so sánh kín đáo:

"Lớn không Lương Sơn phân cái Lưỡng Phái, Cách Mạng Phái cùng chiêu hàng phái, cũng giống tối nay tới một cái quân tử luận bàn, bên nào thắng nghe bên nào, sự tình chẳng phải đơn giản."

Lâm Xung gật đầu:

"Cũng là vẫn có thể xem là một loại biện pháp."

Thấy hai người ý kiến thống nhất, Võ Tông cũng không lại kiên trì:

"Tốt a, nếu thật đến loại trình độ đó, cũng chỉ có thể như vậy."

Lý Duy tâm hi.

Có việc này ba người tạo áp lực, cho dù là Tống Giang cái này lão ngu trung, cũng sẽ không làm như không thấy.

"Như thế rất tốt, làm phiền ba vị."

...

Ngày kế tiếp trời tối.

Đi qua ban ngày Đại Tự Nghĩa về sau, tất cả mọi người uống say khướt, dựa theo nguyên tác nội dung cốt truyện, Tống Giang, Ngô Dụng, cùng Công Tôn Thắng ba người, chính tụ tại Tống Giang trong phòng.

Tống Giang càng say lợi hại, trong lòng vạn phần vui sướng, giờ phút này dựa vào ghế híp mắt, đứt quãng nói chuyện, một bên Ngô Dụng cùng Công Tôn Thắng chôn bìa mưu kế, một bên thương nghị tiếp xuống chiêu hàng sự tình.

Ngoài phòng Lý Quỳ, nghe tiếng chạy vào.

Gặp Tống Giang ba người thần thần bí bí, liền muốn đánh vỡ nồi đất hỏi, hỏi thăm vừa rồi trong lúc vô tình nghe được bí sự câu chuyện.

Ba người không biết làm sao, liền đem chôn Thạch Kiệt sự tình báo cho Lý Quỳ, về sau Tống Giang thuận tiện nâng lên chiêu hàng sự tình, Lý Quỳ khí đoạt môn mà đi.

Nhưng là giờ phút này Công Tôn Thắng không phải Công Tôn Thắng, mà chính là Lý Duy!

Lý Duy một tay giữ chặt Lý Quỳ, thừa cơ hướng Tống Giang tỏ thái độ nói:

"Ca ca, ta có câu nói không biết có nên nói hay không."

Tống Giang hơi híp mắt:

"Công Tôn Tiên Sinh thỉnh giảng."

Lý Duy ánh mắt kiên định:

"Thực ta Lương Sơn anh hùng, cũng không phải là chỉ có chiêu hàng một đường."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Quân lâm thiên hạ

Tống Giang kinh ngạc, bỗng dung tỉnh táo lại:

"Tiên sinh chỉ giáo cho "

Lý Duy thăm thăm vuốt râu:

"Đêm qua bản đạo nhân đến xem sao, bỗng nhiên dòm phá thiên cơ, càng nhìn đến ta Lương Sơn huynh đệ chiêu hàng sau vận mệnh, không khỏi là chã rơi lệ."

Tổng Giang sắc mặt run lên, ăn nói có ý tứ:

"Tiên sinh chớ nói chỉ cười, ra sức vì nước sao lại là Bi Sự "

"Lại nghe bản đạo chậm rãi kể lại "

Lý Duy khí định thần nhàn.

Lập tức đem (Thủy Hử Truyện) Đại Tụ Nghĩa về sau nội dung cốt truyện, nói rõ chi tiết cùng ba người.

Bởi vì bên trong chi tiết quá cẩn thận gây nên, đối trắng cùng hành vi đều là phù hợp nhân vật tính cách, khiến cho Tổng Giang, Ngô Dụng cùng Lý Quỷ ba người hoàn toàn đắm chìm vào, nhập thần, cảm thán, phần nộ, lại không chút nào nghi vấn suy nghĩ.

Huynh đệ chiến tử sa trường cũng liền thôi, còn thừa Lương Sơn huynh đệ khái hoàn linh thường về sau, vẫn bị gian nhân làm hại, Lô Tuấn Nghĩa trúng độc rơi xuống nước, Tổng Giang được ban cho độc mà chết, Lý Quỷ uống Tổng Giang Độc Tửu, Ngô Dụng cùng Hoa Vinh treo cổ tự tử tại Tổng Giang trước mộ. . .

Tổng Giang hai mắt chết trệ, phảng phất thất hồn phách.

Ngô Dụng vành mắt đỏ bừng.

Lý Quỷ càng là khí trực thẳng cắn răng, cầm trong tay vò rượu bỗng nhiên ngã nát trên mặt đất:

"Chiêu hàng, chiêu hàng, chiêu cái chim an, ta Thiết Ngưu đêm nay liền giết đến tận Tokyo, làm thịt Thái Kinh Cao Cầu Đồng Quán ba cái điều nhân!"

Ngô Dụng lập tức quát lớn:

"Thiết Ngưu chớ có hồ nháo!"

Lý Duy lại ra vẻ thần bí, thừa cơ thăm thăm hỏi:

"Không biết Công Minh ca ca có nghe nói hay không sáng nay Biện Kinh sự tình "

Tổng Giang không hiểu ra sao:

"Sự tình gì "

Lý Duy sắc mặt run lên:

"Thái Kinh, Cao Cầu cùng Cao Nha Nội ba người, đêm qua bị Phương Tịch thích khách sát hại, giờ phút này còn để lại giấy trắng mực đen —— vì dân trừ hại người Phương Tịch!"

"Cáp "

Lý Quỷ trừng trừng thẳng con mắt, cảm giác mình một bầu nhiệt huyết bị người đoạt trước vậy.

Ngô Dụng cùng Tổng Giang lại có chút hoài nghi:

"Có loại chuyện này "

Lý Duy vuốt râu mà cười:

"Đương nhiên là có, bởi vì là ta làm."

"Công Tôn Tiên Sinh ngươi —— "

Lý Duy lập tức tay áo hất lên, bá khí vút xuống ba cái đầu, mọi người vừa nhìn, thành linh chính là Thái Kinh, Cao Cầu cùng Cao Nha Nội ba người!

Tổng Giang cùng Ngô Dụng đều là hít một hơi lạnh khí.

Thật lâu chưa tỉnh hồn lại. . .

Ngô Dụng đại khái đoán được Lý Duyệt chiến thuật, nhưng là nội tâm của hắn cũng là cự tuyệt chiêu hàng, bởi vậy trầm mặc không nói, cũng không qua phân bác cái gì.

Tổng Giang lại là thật lòng muốn chiêu hàng:

"Đã bây giờ Triều Đình gian thần đã chết, cái này bất chính mang ý nghĩa, chúng ta bây giờ chiêu hàng biết an toàn hơn a, tiên sinh đoán được tràng diện cũng sẽ không lại phát sinh."

Lý Duyệt trong lòng có chút cảm khái.

Cái này Tổng Giang chỉ ngụ trung cũng thật sự là thâm nhập cốt tủy. . .

Thế là cùng ngồi đàm đạo:

"Công Minh ca ca lại nghe ta một lời. . . Nhìn chung lịch sử, gian thần từ đâu mà đến cho tới bây giờ đều là Đế Hoàng ngu ngốc, gian thần mới có thể tầng tầng lớp lớp, Đường Kim Thánh Thượng Cầm Kỳ Thư Họa mọi thứ tinh thông, càng là sa vào hường thụ, có như vậy Hoàng Thượng, gian thần là giết không hết. . . Trên thực tế cho dù ta Lương Sơn không phản, Triều Đình cũng chỉ có năm năm thọ mệnh, năm năm về sau liền sẽ bị người Kim tiêu diệt, cho nên chúng ta Lương Sơn Hào Hán đến là muốn hướng như vậy hoàng đế xưng thần, vẫn là vì thiên hạ lẽ dân bách tính, đoạt hắc hoàng đế, cộng đồng đối kháng người Kim, vì thiên hạ mở lâu dài thái bình "

Tổng Giang đứng dậy dạo bước, cẩn thận suy nghĩ lấy Lý Duyệt lời nói, nửa ngày sau mới nói:

"Nhưng ta Lương Sơn binh mã không đủ 10 vạn, Triều Đình các nơi Cấm Quân chung vào một chỗ vượt qua năm mươi vạn, còn có các địa phương quân, ta Lương Sơn như thế nào mới có thể vãn đĩnh Thiên Hạ "

Lý Duyệt đã tính trước, êm tai nói:

"Bây giờ Triều Đình đã phái Đồng Quán, điều động ba mươi vạn chinh Liêu Cấm Quân Nam Hạ trấn áp Phương Tích, cái này ba mươi vạn Cấm Quân là Triều Đình trước mắt cường hãn nhất quân đội, Phương Tích định không phải là đối thủ; nhưng ta đã thông biết rõ Hoài Tây Vương Khánh, biết thừa dịp hai quân giao chiến lúc thừa dịp loạn đánh lên Cấm Quân, như vậy tam phương liền sẽ đại khái thắng bằng,

Tạo thành thương vong Tội Đại Hóa, đến lúc đó ta Lương Sơn quân chim sẽ núp đằng sau, nhất cử tiêu diệt tam quân, định vị Nam Phương, lại hấp thu Phương Tích cùng Vương Khánh khởi nghĩa binh, đại khái có thể tiến đến hai mươi vạn binh mã, sau một tháng cử binh Bắc Phạt Biện Kinh—— Biện Kinh những cấm quân kia thực sớm đã mềm nọ nát như, có lẽ quân ta chưa Bình Lâm Thành Hạ, Triệu Cát (Tổng Huy Tông) liền đã bỏ thành mà chạy. Mà Kim Bình biết đơn độc chinh Liêu, nhất thời khó mà nam chú ý, chờ đến mấy năm về sau, ta Lương Sơn sớm đã vãn đĩnh Trung Nguyên, binh hùng tướng mạnh, đến lúc đó có thể cũng không phải là Kim Bình nam phạm vấn đề, mà là ta Lương Sơn muốn nhất thống Trung Quốc, lại sáng tạo Tàn Hán thịnh thế!"

Tổng Giang cẩn thận suy nghĩ Lý Duyệt mưu kế, khi thì lắc đầu, khi thì gật đầu, hồi lâu sau, hướng một mực trầm mặc Ngô Dụng hỏi:

"Quân Sư thấy thế nào "

Ngô Dụng nhẹ lay động Vũ Phiến, thuận nước đẩy thuyền:

"Công Tôn Tiên Sinh chính là đại tài vậy. Ngô Dụng có vẻ không bằng, ca ca gì không liền như vậy nâng nghĩa, chỉ cần ta Lương Sơn huynh đệ nhất tâm, không nói đến nhất thống Trung Quốc, Trung Nguyên hẳn là vật trong bàn tay!"

Tổng Giang ngửa mặt lên trời thở dài, hồi lâu mới nói:

"Ta Tổng Giang coi trời bằng vung, chắc hẳn muốn trở thành lịch sử tội nhân. . ."

Gặp Tổng Giang đã dao động, Lý Duyệt tiếp tục tạo áp lực cho:

"Từ xưa được làm vua thua làm giặc, lịch sử là từ người thắng lợi viết, ta Lương Sơn huynh đệ cho dù là bại, cũng phải bại oanh oanh liệt liệt, há có thể chiêu hàng Uông Tử, mặc cho gian nhân làm hại, ca ca chớ có lạnh huynh đệ tâm a!"

Cùng lúc đó ——

Lâm Xung, Võ Tòng cùng Lỗ Trí Thâm ba người, đã dẫn toàn trại còn thừa đầu lĩnh, cùng một chỗ quỳ ở ngoài cửa, cao giọng cùng hô nói:

"Nguyện ở tại chúng ta lúc còn sống, nhìn thấy ca ca quân lâm thiên hạ!"

Phóng khoáng lý tưởng rung động cả tòa Lương Sơn.

Lý Duyệt rung động trong lòng không thôi, hắn không nghĩ tới Lâm Xung ba người lại có thể kéo lên Trại Tử bên trong toàn bộ đầu lĩnh, chính mình thật là quá mức hẹp hòi.

Thế là liền dẫn Ngô Dụng Lý Quý, cũng đi theo đồng loạt quỳ xuống đến, cùng hô lên:

"Nguyện ở tại chúng ta lúc còn sống, nhìn thấy ca ca quân lâm thiên hạ!"

Chúng huynh đệ cứ như vậy hô hào, một mực quỳ hoài không dậy hô hào!

"Nguyện ở tại chúng ta lúc còn sống, nhìn thấy ca ca quân lâm thiên hạ!"

.
. .
.

Tổng Giang bị trước mắt các huynh đệ phóng khoáng nguyện cảnh chấn động.

Cho tới giờ khắc này Tổng Giang mới phát hiện, cho tới nay, chính mình thật là quá ngu trung cùng cố chấp, chiều hàng một chuyện đã làm Lương Sơn chúng huynh đệ có chỗ khoảng cách, chính mình lại vẫn không Cố huynh đệ nhóm phản đối kiên trì chiều hàng. . .

Tổng Giang chỉ cảm thấy hối hận không thôi, bây giờ đền bù thời cơ đang ở trước mắt, để các huynh đệ lên dưới đồng lòng thời cơ, đang ở trước mắt!

Sống liền cùng một chỗ sinh, tử liền cùng chết.

Tinh nguyện chết trên chiến trường, cũng không muốn chết tại gian thần dưới chân.

Nghĩ tới đây, Tổng Giang bỗng nhiên kiên định, ngẩng đầu vung tay áo ——

"Chinh binh!"

Chúng huynh đệ như Tinh Hỏa Liệt Nguyên, đồng loạt đứng dậy hô to:

"Nguyện vì ca ca xông pha khói lửa, không chối từ!"

. . .

Lý Duy gặp đại thế đã định, lại liếc mắt trạng thái giá trị, chỉ còn lại có đáng thương 7%, tiếp tục lưu lại sợ gặp nguy hiểm, liền lập tức rời khỏi (Thủy Hử Truyện).

Có thể lui ra ngoài. . .

Nói rõ nhiệm vụ hoàn thành!

Chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành Bản Vị Diện Chủ Tuyển Nhiệm Vụ, đi qua nội dung cốt truyện thôi diễn, Lương Sơn sáu vạn tinh binh chỉ huy Nam Hạ, thành công tiêu diệt lâm vào khổ chiến Triều Đình Cẩm Quân, cũng thu nạp Phương Tịch Vương Khánh tàn binh, nhất cử chiếm lĩnh Nam Phương mười sáu châu, như vậy Xưng Đế, lập quốc Lương Sơn, nửa năm sau đánh vào Biện Kinh, Bắc Tống như vậy diệt vong, Lương Sơn ổn định Trung Nguyên, Định Quốc hào Lương, định Đô Lương Sơn đổ.

Chúc mừng chủ ký sinh đem thu hoạch được phía dưới khen thưởng: 1, khen thưởng 50 tích phân;2, giải tỏa nên vị diện, chủ ký sinh có thể tùy thời lấy chính mình ý chí tiến vào; 3, khai phóng Bản Vị Diện Thương Thành, chủ ký sinh có thể bằng tích phân mua sắm bất luận cái gì thương phẩm

"Oa, 50 tích phân!"

Lý Duy có chút hưng phấn, tranh thủ thời gian mở ra vị diện Thương Thành.

Vị diện Thương Thành —— (Thủy Hử Truyện)

Công Tôn Thắng Đạo Pháp toàn bộ —— 100 tích phân

Lô Tuấn Nghĩa võ kỹ toàn bộ —— 30 tích phân

Ngô Dụng mưu trí —— 30 tích phân

Lỗ Trí Thâm võ kỹ toàn bộ —— 28 tích phân

Quan Thắng võ kỹ toàn bộ —— 25 tích phân

Võ Tòng võ kỹ toàn bộ —— 25 tích phân

Lâm Xung võ kỹ toàn bộ ——25 tích phân

Trương Thanh cục đá toàn bộ —— 20 tích phân

Hoa Vinh bắn tên toàn bộ —— 20 tích phân

Trương Thuận bơi lội toàn bộ ——15 tích phân

Yến Thanh Đồ Vật toàn bộ ——15 tích phân

Lý Quý lưới búa to toàn bộ ——15 tích phân

Đài Tông Thối Kỹ toàn bộ —— 10 tích phân

Tiêu Nhượng mô phỏng chữ viết ——8 tích phân

Thời Thiên Thâu Kỹ ——5 tích phân

Thái Kinh Thư Pháp kỹ năng —— 3 tích phân

Cao Cầu đón giò kỹ năng —— 3 tích phân

Tôn Nhị Nương Bánh Bao nhân thịt người tuyệt kỹ ——1 tích phân

Võ Đại Lang nếm vị Bánh nướng —— miễn phí

...

Lý Duy liếc một chút quét xuống đến, hơi có chút kinh ngạc.

Trong này, Võ Tông võ kỹ lại không tính đất nhất!

Không cần thận nghĩ một hồi, đạo lý cũng rất đơn giản.

Tại cổ đại hai quân giao chiến, trước so tướng lĩnh Mã Chiến, Mã Chiến thắng bại trực tiếp ảnh hưởng đến sĩ khí, tác dụng xa lớn xa hơn Bộ Chiến, mà Võ Tông sẽ không Mã Chiến, bởi vậy Võ Tông võ kỹ giá trị, là kém xa Lô Tuấn Nghĩa cùng Lâm Trung loài ngựa này chiến cao thủ.

Nhưng đối Lý Duy tôi nói, Mã Chiến không có chút ý nghĩa nào, Võ Tông đồ thủ bản lĩnh mới là mình trước mắt thiếu sót nhất, cho nên ——

"Mua mua mua!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Vạn Tượng Vườn Bách Thú chi cuồng dã Châu Phi

Chúc mừng chủ ký sinh mua sắm Võ Tông võ kỹ (Hàm Thân Thể Tổ Chất), tiêu hao 25 tích phân, còn thừa 25 tích phân.

Võ kỹ nơi tay, Lý Duy chợt cảm thấy sáng khoái tinh thần, liếc mắt nhìn hình đổi mới ——

Đăng cấp : 7

Trạng thái : 1 3%

Tích phân : 25

Kỹ năng : (Thủy Hử Truyện) Võ Tông võ kỹ; (Tinh Võ Anh Hùng) Trần Chân võ kỹ; (The Legend of 1900) 1900 Cẩm Kỳ; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe;

Trang bị : (In the Name of People) trực thăng 9 Cảnh Dục máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tia;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng khôi phục trạng thái giá trị cũng tận lực thăng cấp.

"Rốt cục tại Giang Nam thành phố vô địch a!"

Lý Duy nghĩ như vậy, dài thở phào một hơi, cảm giác toàn thân tràn ngập lực lượng. . . Cùng một môi, thế là ngã đầu ngủ cái an giấc.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng, Lý Duy qua lợi bệnh viện.

Lão ba khí sắc còn tốt, cùng lão mục cùng hai cái thân thích vừa nói vừa cười, nhớ lại chính mình cách mạng niên đại, cùng Trần Lễ Minh hữu nghị cùng khoa khoa Lý Duy, thành lão cha thường ngày.

Lý Duy trong lòng trấn an.

Đi qua (Thủy Hử Truyện) chiến dịch, hán phảng phát nhìn thấy chữa trị lão ba ánh rạng đông.

Tuy nhiên (Thủy Hử Truyện) bên trong Thần Y An Đạo Toàn, so với hiện đại y học chỉ sợ còn có vẻ không bằng, nhưng (Thủy Hử Truyện) đã là Thấp Vô Thế Giới, nếu như là Kim Dung vô hiệp bên trong Thần Y, tự mang nội lực, trị liệu lão ba ung thư có lẽ sẽ có hiệu quả.

Gặp Lý Duy đến, lão ba đi thẳng vào vấn đề:

"Tiểu Duy a, cùng Trần gia cô nương ở chung như thế nào a "

Lý Duy im lặng. . .

"Lão ba người làm sao so lão mục còn bát quái "

Lão ba sắc mặt tối đen, che miệng ho khan.

"Khụ khụ khụ. . ."

Lý Duy một mặt bạo mồ hôi, vội vàng nói:

"Cùng Trần Ngữ Hàm ở chung rất tốt a, trước mấy ngày còn cùng đi biểu tỳ năng nhà võ quán đi chơi đây."

"Không tệ không tệ, lần này có tiến bộ, xem ra chẳng mấy chốc sẽ nhập động phòng."

"Phốc —— "

"Người người trẻ tuổi kia làm sao già hơn ta gia hỏa còn bảo thủ, chỉ cần đem gạo nấu thành com, lấy Trần gia truyền thống, người con rể này khẳng định chạy không, về phần làm sao nấu com không cần ta giáo đi."

"Mẹ còn ở đây!"

Lão mục sắc mặt xấu hổ, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, liền cầm vừa mới trên TV tin tức nói sự tình:

"Tiểu Duy a, hôm nay trong thành phố giống như có gia chủ đề Vườn Bách Thú muốn khai trương, nếu không người mang người cha đi chơi đi."

"Tốt, mục mục cũng cùng đi đi."

"Người cũng không phải không biết, mục mục sợ hãi những Sài Lang Hồ Báo đó."

"Lần này có ta ở đây, mục mục người yên tâm, ta qua Trần Ngữ Hàm biểu tỳ nhà võ quán học một chút công phu, hiện tại nha, cơ bản có thể tại trong vườn thú đi ngang."

Lúc này, lão ba thỉnh thoảng đến câu:

"Vườn Bách Thú lúc nào đưa vào con cua "

"Phốc —— "

. . .

Cứ như vậy, Lý Duy mở ra xe tải, mang theo cha mẹ cùng hai vị nhà thân thích, cùng đi đến Giang Nam thành phố tây ngoại ô [Vạn Tượng Vườn Bách Thú].

Vạn Tượng ý tứ không phải một vạn con voi lớn, mà chính là chỉ vườn khu phong phú toàn diện, chia cắt vì từng khối mô phỏng các nơi trên thế giới động vật khu tụ tập, có Trường Bạch Sơn Lâm Hải Tuyết Nguyên, có Amazon Rừng mưa nhiệt đới, có Hải Dương thâm uyên. . .

Lý Duy lựa chọn chủ đề vườn khu là [cuồng dã Châu Phi], vé vào cửa giá cả rẻ nhất, cũng phải một ngàn khối một người, thoáng một cái năm ngàn Đại Dương liền đi.

Bên trong còn có 1000 khối giờ xe ngắm cảnh, đáng tiếc hết thấy liền bốn chỗ ngồi, Lý Duy bên này năm người, đành phải mở ra 5 lẵng hồng ánh sáng trực tiếp đi vào.

Tiến vườn khu, mọi người cảm giác đầu tiên cũng là ——

"Nơi này thật đúng là lớn a!"

Lý Duy nhìn lấy trước mắt Đại Thảo Nguyên, phảng phất đi vào chân chính Châu Phi.

Thấp bé đồi núi trùng điệp chập chùng,

Rộng lớn thảo nguyên mệnh mông, cự đại cây hợp hoan Thụ cùng sóng Ba Bô Thụ tán mát ở giữa, dòng sông ngang dọc xuyên toa, chột có hiểm yếu hạp cốc bồn địa, hoặc là cự đại vùng nước đục Hồ Bạc.

Lý Duy lái xe xâm nhập.

Có thể thấy được Ngựa Vằn thành quần kết đội, Nam Phi Linh Dương đi lại ở giữa, Châu Phi Dã Ngưu bồi hồi, con voi vòng nhìn trái phải, hươu cao cổ Âm Mã Trường Hà, Nile ngạc ẩn tàng mép nước. . .

Trên đường lúc có cái gì ngăn trở đường đi, chột nhìn tưởng rằng thạch đầu, nhìn kỹ nguyên lai là mấy cái hạn rùa phủ phục bất động; hay là từ trong bụi cỏ thoát ra một hai con Liệp Báo, Sài Cầu, đồ người lãnh hội tốc độ bên ngoài, kinh hãi chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Càng thỉnh thoảng truyền đến khủng bố Sư Hồng âm thanh, lái xe tiến về liền phát hiện một đầu Tiểu Tượng thân thể tàn phế, Sư Tử nghênh ngang rời đi, Ngốc Thửu rơi ở phía trên, Chó Săn vây quanh khoảng chừng. . .

Liền một đường nom nớp lo sợ lão mục đều nói:

"Đây một ngàn khối hoa còn rất đáng."

Lão bà cười nói:

"Đó là tự nhiên, khối này Vườn Bách Thú thành bản nói ít cũng phải lên chục tỷ, nghe nói là Diệp gia trọng điểm đầu tư hạng mục."

Lý Duy nao nao:

"Diệp gia "

"Nếu không người nào có lớn như vậy tư bản chỉ là tư bản còn chưa đủ, người gặp qua trong nước có tư nhân mở Vườn Bách Thú sao "

Lý Duy trước mắt hiện ra Diệp gia son trang như hoàng cung đồng dạng hào hoa Biệt Thự, thấy lại lấy trước mắt mệnh mông Đại Thảo Nguyên, trong lòng dài thở phào một hơi.

"Thồ hào a!"

. . .

Cùng lúc đó, tại cùng một vườn khu bên ngoài mấy dặm địa phương.

Lại có ba người đi bộ hành tẩu tại Châu Phi trong thảo nguyên!

Cầm đầu, là một người mặc đơn giản áo trắng lão già.

Lão già tóc hoa râm, nếp nhăn mọc thành bụi, phảng phất kinh lịch long đong chinh chiến kiếp sống, khí sắc cũng không tốt lắm, có chút có vẻ bệnh, nhưng là cả người hành tẩu có phong, khí chất trầm ổn như tùng, khiến cho chung quanh một mực vây quanh Chó Săn Liệp Báo, không dám chút nào động dấy.

Lão già bỗng nhiên dừng bước lại, đối bên tay trái thiếu nữ nói:

"Lam lam, người đi đem đầu kia Chó Săn giết."

"Gia gia, ta mới không cần đâu, ta xem qua thể giới động vật, Chó Săn cắn người có thể lợi hại, cắn một cái xuống tới, không chừng ta cánh tay liền nát."

Nói chuyện nữ tử, trang điểm duyên dáng, dáng người cao gầy, càng là có loại tự mang Nữ Thần khí tràng, nhưng là tại trước mặt lão giả, nàng lại có vẻ phá lệ nhu thuận, mang theo điểm nũng nịu hỏi.

Nữ tử chính là Diệp Lam.

Mà lão giả thì là gia gia của nàng, Diệp gia gia chủ, chính chiến cả đời thoát ải giang hồ, Giang Nam thành phố lớn nhất quyền lực nam nhân ——

Diệp Hồng Chương!

Diệp Lam là Diệp Hồng Chương con trai trưởng diệp hướng bắc con gái một.

Diệp Hồng Chương đối Diệp Lam cháu gái này cũng là giận không tranh, van nài thờ dài:

"Người cũng nên nhiều đoán luyện đoán luyện, người tử cũng không tính kém, vì cái gì đối tập võ không có hứng thú đâu, mỗi ngày chơi đùa những đua xe đó, cũng không gặp người lái xe bao nhiêu lợi hại."

Diệp Lam nô miệng không phục:

"Gia gia, chúng ta đội xe thể nhưng là cả nước toàn mười nha."

"Làm đội xe không thể làm cơm ăn, người căn bản không biết những chánh thức đó võ đạo cao thủ lớn bao nhiêu lực lượng, càng lên cao người liền càng phát ra hiện, tiền tài, quyền lực, đều chẳng qua lúc xem qua mây khói, xã hội này chỉ có võ đạo mới là đồng tiền mạnh."

"Nhưng ta không phải có gia gia nha, Giang Nam nào có người là gia gia đối thủ."

"Gia gia bệnh này a, cũng chống đỡ không mấy năm, cho nên ta mới muốn người nhiều hơn tập võ, chỉ có nhìn thấy người Võ có sở thành, gia gia tài năng yên tâm rồi đi a."

"Gia gia nói mò gì đâu, hiện tại y học như thế phát đạt, nhà chúng ta lại có tiền như vậy, gia gia ngài nhất định sẽ sống lâu trăm tuổi!"

"Thân thể ta ta tự mình biết."

Lão giả khẽ lắc đầu, lập tức đối bên tay phải thanh niên nam tử nói:

"Diệp lăng, người đi giết một đầu Sư Tử."

Thanh niên nam tử tên là diệp lăng, đồng dạng một tiếng áo trắng, ngâm thật dài nhánh cỏ, thân người cao chiều dài cánh tay, cốt cách kinh kỳ, nhìn qua đủ tầm 1m9, ngũ quan tuy nhiên không tính là quá tuần tú, nhưng lại từ có một loại kiết ngạo khí thế.

Diệp lăng là Diệp Hồng Chương con thứ hai Diệp Hải Bình con một, cũng là Diệp Hồng Chương duy nhất tôn tử.

Diệp lăng kế thừa Diệp Hồng Chương võ đạo thiên phú, năm đó vẹn vẹn 18 tuổi liền trở thành võ giả.

Đáng tiếc về sau sa vào nữ sắc, hơi có chút xa lánh luyện tập, dù vậy, hần bây giờ cũng được xưng là Giang Nam thành phố mạnh nhất một tầng võ giả, khoảng cách tầng hai võ giả cũng chỉ có cách nhau một đường, dự tính trong ba năm tức biết đột phá.

Giờ phút này đối mặt Diệp Hồng Chương yêu cầu, diệp lăng khuấy động lấy cây cỏ, có chút miễn cưỡng bộ dáng:

"Sư Tử đối ta có khiêu chiến sao "

"Hùng Sư."

"Tốt a."

. . .

Đại khái là một loại nào đó ép buộc chứng quấy phá, vì muốn nhìn một chút cái này vườn khu đến lớn bao nhiêu, Lý Duy lái xe một đường hướng tây, thoát ly phố Trang lộ diện, chạy trong vòng hơn mười dặm về sau, rốt cục đến [cuồng dã Châu Phi] vườn khu biên giới.

Lấp kín cao chừng năm mét tường đá, hướng hai bên kéo dài đến mắt thường không thể gặp địa phương!

Lý Duy nhìn qua như Vạn Lý Trường Thành đồng dạng to lớn tường đá, có chút ngẩn người:

"Nguyên lai là có tường a. . ."

Đúng lúc này ——

Một đạo gấp rút lại tê tâm liệt phế giọng nam từ đằng xa truyền đến:

"Cứu mạng a, công tác nhân viên ở nơi nào cứu mạng a!"

Lý Duy bỗng nhiên giật mình, lập tức lái xe, hướng bắc theo tiếng mở đi ra.

Tìm tới âm thanh Genichi nhìn ——

"Thông suốt!"

Lại có ba con trưởng thành sư tử cái, đem một cái đèn kịt thanh niên vây quanh tại bên tường, nhìn chăm chăm, phát ra trầm thấp không bố hồng học âm thanh, tùy thời đều có thể phát động một vòng mới công kích, đem đèn kịt thanh niên xé thành mảnh nhỏ!

Mà sau lưng thanh niên Ba lô bên trong, một cái nhìn qua chỉ có năm sáu tuổi bé trai, khuôn mặt nhỏ tái nhợt phát xanh, dựa vào tường oa oa khóc lớn.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Than đốt thịt viên

Chương 57: Than đốt thịt viên

Thanh niên nam tử làn da ngăm đen, ăn mặc một thân dân công thi công lúc vải thô, y phục bị Sư Tử xé nát, đầy người máu tươi, cánh tay trái tức thì bị sư rồng cắn xuyên, lộ ra da người bạch cốt. . .

Nhưng hắn lại không có bất kỳ cái gì lùi bước, cầm trong tay một cây trường mộc côn, cùng sư tử ba đầu giằng co lấy; mà tại chân hắn một bên, có một cây rất lớn lên dây gai, dây gai một chỗ khác dùng một khối tự chế Thiết Trảo, câu tại tường đá đỉnh đầu.

Lý Duy vừa nhìn liền biết rõ, người này là cái trốn về leo tường khách.

Đoạn thời gian trước, trên TV vừa có cái trốn về người bị Lão Hồ cắn chết tin tức, không nghĩ tới chính mình nhanh như vậy liền tự mình gặp được một cái. . .

Nghiệp chướng a!

Vừa nhìn thấy cảnh tượng như thế này, Lý Duy lão mụ kém chút hoảng sợ ngất đi.

Lão ba sắc mặt trì trệ, hướng Lý Duy hô:

"Nguy hiểm, nhanh đi gọi người!"

"Không kịp."

Lý Duy nhận nhặt chỉ câu, liền trực tiếp lái xe xông vào Sư Quân!

Một cái cường thế trôi đi, đặt móng vung lui sư tử ba đầu, khía cạnh vừa vận ngừng đến thanh niên trước mặt, thân xe cực kỳ tiêu sái.

Lập tức mở cửa xe hô:

"Mau lên xe!"

Lão mụ dọa đến hét rầm lên:

"Tiểu Duy người làm gì "

Lão ba hét lớn một tiếng:

"Cẩn thận —— "

"Rống "

Đáng tiếc ă. . .

Một tiếng Sur Hồng dốc sức tai mà đến!

Một đầu Sur Tử lại nhảy lên nhảy đến xe tải đình, xuống chút nữa bỗng nhiên bỏ nhào về phía trước, Trương Thanh năm ngã nhào xuống đất, cắn một cái hướng thanh niên cổ họng!

Cũng may thanh niên phản ứng rất nhanh, tay trái bảo vệ sau lưng nhi tử, nhắc ngang cánh tay phải ngăn tại sư răng trước, cánh tay bị Sur Tử cắn chặt, liền xương cốt đã bị răng nanh đâm xuyên.

Mà đôi thành bên ngoài hai đầu Sur Tử, cũng từ xe tải hai bên trái phải thoát ra, chậm rãi đi hướng thanh niên.

Mất xem thanh niên liền muốn mệnh tang sư mệnh, Lý Duy trực tiếp mở cửa xuống xe!

Dọa đến lão mục trong xe hô to:

"Văng văng người không muốn sống nữa!"

Lý Duy lại là một mặt tùy ý, một tay nhô ra, trực tiếp nắm chặt lên nhào vào thanh niên trên thân đầu kia Sur Tử, tựa như xách con mèo nhỏ Mễ, đem bỗng dưng nhắc lên, sau đó nắm thật chặt sư phần gáy, đem đầu hướng trên tường đá, bỗng nhiên một đập!

"Cạch!"

Thịt viên xương nhất thời nát!

Óc tóe đầy đất đều là.

Máu tươi cang là như dưa hấu một dạng nhưong một dạng văng khắp nơi mà ra. . .

Tràng diện kia nhìn lấy, để cho người ta có chút đau lòng Sur Tử.

Cha người Lý mẹ kinh ngạc đến ngây người!

Cái này một đập, thậm chí ngay cả Lý Duy chính mình cũng bị kinh ngạc, đến từ Vô Tòng trong nháy mắt bạo phát lực, đơn giản còn mạnh mẽ hơn đạn pháo, thực sự quá kinh khủng.

Bất quá tí mi nghĩ lại, Vô Tòng có thể đem năm trăm cân ụ đất nện vào lòng đất một thước, chỉ là hai ba trăm cân sư tử cái là cái lông a!

"Cẩn thận —— "

Nằm trên mặt đất đen kịt thanh niên hô to một tiếng.

Đúng lúc này, mặt khác hai đầu Sur Tử bỗng nhiên nhào vào Lý Duy trên thân, lấy Lý Duy thân pháp vốn có thể nhẹ nhõm tránh đi, nhưng vì bảo vệ dưới chân thanh niên, hắn cũng không có né tránh.

Chỉ nâng lên hai tay, khoảng chừng ngăn trở sư răng!

Hai hàng sắc bén răng cửa ấn đâm vào Lý Duy hai cánh tay. . .

Đồng dạng sư răng, đồng dạng cường độ, đâm xuyên đen kịt thanh niên cánh tay, lại chỉ đâm vào Lý Duy dưới da 0,5 cm, cuối cùng bị chặt chẽ dày đặc bắp thịt ngăn trở!

Lý Duy hai cánh tay treo hai đầu tổng trọng vượt qua 500 cân Sur Tử, tựa như người không việc gì một dạng, vẫn quay người, đưa lưng về phía tường đá, hai tay sau này bỗng nhiên một đập!

"Ken két!"

Hai đầu Sur Tử đồng thời xương sọ vỡ vụn.

Óc tóe đầy đất đều là, máu tươi cang là như dưa hấu một dạng nhưong một dạng văng khắp nơi mà ra. . .

Tràng diện kia nhìn qua giản trực thẳng làm cho đau lòng người Sur Tử.

Bằng bản năng ăn người, tại sao phải bị loại này tội

Nhân loại, thật đáng sợ!

Trước sau đại khái là mười giây đồng hồ thời gian, Lý Duy từ xe đi xuống, có như thần ma buông xuống, ba quyền hai chân, nhẹ nhàng thoải mái quật ngã ba con trưởng thành Sur Từ!

Cảm giác kia không phải tại giết Sur Từ,

Mà là tại giết gà. . .

Đen kịt thanh niên ngậy ra như phồng.

"Ta. . . Còn sống "

Ba lô bên trong con nít đã đình chỉ khóc lớn, hiếu kỳ nhìn qua Lý Duy.

Trong xe tải Lão Ba Lão Mụ cùng hai cái thân thích, thật không thể tin, lại chưa tỉnh hồn!

"Vâng vâng nguoi, nguoi. . ."

Lý Duy không có lập tức qua quần trong xe phụ mẫu thân thích, mà chính là từ (In the Name of People) vị diện trong Thương Thành, miễn phí lấy chút chữa bệnh băng vải, cho mình cùng thanh niên quần lên, lập tức lại lấy chút ống tiêm cùng Bệnh Chó Đại vắc xin phòng bệnh, cho mình cùng thanh niên theo thứ tự tiêm vào.

Về sau mới sắc mặt quét ngang, đối thanh niên quát:

"Đầu óc nguoi bên trong đang suy nghĩ gì đấy "

Đen kịt thanh niên á khẩu không trả lời được.

"Ta, ta. . ."

"Nguoi không vì mình sinh mệnh cân nhắc, cũng phải vì hài tử cân nhắc, coi như không vì hài tử cân nhắc, cũng phải vì vô tội Sur Từ cân nhắc —— Vườn Bách Thú là nguoi tùy tiện lật sao "

"Có thể, có thể vé vào cửa quá đắt. . ."

"Vé vào cửa quý nguoi có thể đi xem phim a!"

"Ta. . ."

Thanh niên cúi đầu không nói, khắp khuôn mặt là hồi hận.

Lúc này, sau lưng thẳng nhóc con lại hé mồm nói:

"Là ta không tốt, nhất định phải ba ba mang ta nhìn Sur Từ, nguoi không muốn mắng ba ba, muốn mắng mắng ta. . ."

"Nguoi biết cái gì!"

Lý Duy nhìn qua chưa tỉnh hồn cha con, tượng trưng mắng vài câu, liền không nói thêm lời:

"Lần sau các nguoi liền không có may mắn này khi!"

"Ta cam đoan không có có lần sau."

Tiểu Oa Nhi lại hiếu kỳ nói:

"Đại ca ca nguoi thật biết công phu mà "

Lý Duy không có trả lời.

Nhìn qua bên cạnh ba con quái diệu Sur Từ, Lý Duy cảm thấy đặc biệt áy náy, có lỗi với tam điều tươi sống sinh mệnh, nhưng đã chết, cứ như vậy để đó có chút lãng phí, liền chuẩn bị ——

Ăn chúng nó!

Thế là sắc mặt thay đổi, cười hướng mọi người nói:

"Ta mời mọi người ăn than đốt thịt viên đi!"

"Phốc —— "

.

Lý Duy nói làm liền làm.

Tại mọi người một mặt mộng bức bên trong, hẩn cấp tốc từ (In the Name of People) bên trong miễn phí cả đến một bộ chuyên nghiệp đồ nướng trang bị, dùng dao qua Sur Từ da, chỉ lên vì nướng, chuyển lên thịt viên, tăng thêm các loại đồ gia vị, rất nhanh dâng lên một đồng lớn đồng lửa.

Muối tiêu, Thì là, bột ngũ vị hương, dầu cay. . .

Hết thấy rải lên!

Hơn nửa canh giờ về sau, thẳng vào tìm gan mùi thịt, như núi lửa đồng dạng phun ra đến, xé mở một mảnh bên ngoài xốp giòn trong mềm sừ thịt đùi, nhẹ nhàng đưa vào bên trong miệng, mỹ vị như gọn sóng, trong nháy mắt tại trong miệng nhộn nhạo lên. . .

Cảm giác kia phảng phất ——

Bay lượn tại, duyên phận bầu trời, mỹ lệ mộng, sinh mệnh bởi vì nguoi mà trở nên khác biệt, ta tâm, chỉ vì nguoi xúc động. . .

Lý Duy kếm chút hát lên.

Thằng nhóc con ăn như hổ đói, ăn miệng đầy là dầu:

"Oa, thơm quá."

Lý Duy một bàn tay từ nhỏ em bé đầu, đoạt trong tay hẩn Sur Từ thịt:

"Hương nguoi cái đại đầu quý, là nguoi hại chết đáng thương Sur Từ nguoi biết không "

"Há, thật xin lỗi. . . Ta hiện tại có thể ăn sao "

"Thành kính một điểm."

"Thật xin lỗi!"

"Ăn đi."

Lúc này, tại trong xe tải ăn thịt lão mụ, hiểu kỳ hỏi:

"Vâng vâng, nguoi chừng nào thì học công phu a lợi hại như vậy "

"Tại Trần Ngừ Hàm biểu tỷ nhà học nha."

"Nguyên lai bộ dạng này. . . Có thể nguoi giết ba con Vườn Bách Thú Sur Từ, là phải bồi thường!"

"Cũng bởi vì phải bồi thường, cho nên ta sợ lãng phí, mới nướng ăn mà —— oa, chín mộng, lão ba, Tam Thảm, tiểu di nãi, các nguoi cũng ăn."

Tam Thảm cùng tiểu di nãi dọa đến trực thẳng lác đầu:

"Đứa nhỏ này. . . Quá khủng."

Lão ba mặt mo quét ngang:

"Điện cái gì điện, cái này gọi nam từ hẩn khí khái, đại khí cứu nguoi, uống chén rượu lớn, ngoạm miếng thịt lớn, chỉ có ta tài năng sinh được tốt như vậy nhi tử!"

Lão mụ hai mắt tái đi:

"Nguoi tiệm thuốc Bích Liên "

Quét qua trước đó chưa tỉnh hồn, trên mặt mọi người đều là tràn đầy sung sướng bầu không khí.

Vườn Bách Thú, chơi thật vui!

...

Một bên khác.

Diệp Hồng Chương ba người ngồi lên máy bay trực thăng, trên không trung tìm kiếm lấy Sư Quân.

Để bọn hắn buồn bực là, nguyên bản vùng này là một đầu Hùng Sư cùng ba con sư tử cái lãnh địa, bên trong ba con sư tử cái thường xuyên tại phụ cận đi săn tới lui, vì sao hôm nay lại không thấy tăm hơi

Nhưng cũng may máy bay trực thăng rất mau tìm đến Hùng Sư vị trí.

Một tiếng Sư Hồng, phảng phất mặc qua 30 năm Hà Đông Hà Tây, phảng phất hướng lên trời hô lên "Chớ lẩn Sư Tử sợ", rừng cỏ làm uốn cong, đàn thú làm bãi phục. . .

Đây chính là Sư Tử Vương!

Diệp Lam dọa đến ngực rung động.

"Sư tử này nhìn qua thật hung, ca ca không nên miễn cưỡng nha!"

Diệp lăng Mật Tráp cười một tiếng:

"Yên tâm đi, lần này liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì là chân chính võ giả."

Diệp lăng là Giang Nam thành phố nổi danh võ đạo thiên tài, nay tuổi chưa qua hai mươi tám tuổi, liền đã là một tầng võ giả đỉnh phong, danh xưng một tầng vô địch, đã từng thân thủ giáo huấn qua nhân nghiên cứu võ quán Hà Gia Kính, khiến cho Hà Gia Kính từ bỏ qua Diệp gia tư nhân võ quán phá quán cuồng vọng suy nghĩ.

Bình thường tới nói, một tầng võ giả chiến đấu lực cùng một đầu sư tử cái tương tự, gặp được Hùng Sư hoặc Đông Bắc Hổ khẳng định phải kinh ngạc, nhưng đối Diệp lăng tới nói, sư tử cái cơ bản gặp một đầu giết một đầu, cho dù gặp được Hùng Sư cũng có sức đánh một trận!

Máy bay trực thăng lơ lửng tại Hùng Sư phía trên mười mét chỗ.

Diệp lăng mở ra cửa khoang!

Cuồng phong gào thét mà vào.

Diệp Lam bỗng dừng khẽ giật mình, chính muốn ngăn cản lúc ——

Diệp lăng từ trên trời giáng xuống!

"Ca ngươi —— "

Không

Muốn

Nghĩ

Không

Lái

A

.

.

.

Chương 58: Fallen

Chương 58: Fallen

"Yên tâm."

Diệp Hồng Chương trầm thấp mà hiền lành thanh âm, ổn định kinh hải quá độ Diệp Lam.

Mười mét rơi xuống chính là Diệp Lăng thành danh tuyệt kỹ!

Một chiêu này cần phải có lớn mạnh đi đứng bấp bệch, đến giảm xóc cốt cách cùng nội tạng sức chịu đựng, tầm thường một tầng võ giả xuống tới cơ bản phải bị thương, nhưng đối Diệp Lăng tới nói, lại là như mười mét đài nhảy cầu đồng dạng nhẹ nhõm vui sướng, hắn cũng bởi vậy thu hoạch được một cái ngưu bức tên hiệu ——

Fallen!

Đương nhiên, cái tên hiệu này dù sao cũng hơi hai tầng hàm nghĩa, một bên là tán dương Diệp Lăng thực lực, một bên cũng là trào phúng hắn cháo loạn sinh hoạt cá nhân.

Cái này không ——

"Duang!"

Diệp Lăng vững vàng rơi vào Hùng Sư bên cạnh.

Âm thanh chấn động hoàn dã, khí thế như rồng, hoảng sợ Thiên nhiên, giống như Fallen!

.

Nghe nói không ai có thể xâm phạm Hùng Sư lãnh địa.

Nhưng cho dù là Hùng Sư, giờ phút này cũng bị Diệp Lăng nào đại động mở ra trận phương thức, dọa cho kêu to một tiếng, sau này đột nhiên vọt tới, lại rời khỏi xa mấy chục bước.

Lại hít mũi hướng phía trước vừa nhìn, mẹ nó nguyên lai chỉ là một người mà thôi, thế là một tiếng Sư Hống, giống như phong từ mưa rít gào, hướng Diệp Lăng mãnh liệt bổ nhào qua!

"Rống "

Diệp Lăng lạnh hừ một tiếng, trực tiếp lợi, hướng phía trước trượt đi.

Giống như rắn tơ lụa thân thể, trực thăng trượt đến ở vào Hùng Sư dưới thân lúc, Diệp Lăng giờ chân lên nhón, hướng phía Hùng Sư dạp dày, một chân đạp đi lên!

"Rống "

Hùng Sư nhất thời ngã ngửa trên mặt đất, trong bụng Phiên Giang Đảo Hải, ngũ vị tạp trần. . .

Diệp Lăng thừa cơ phản bổ nhào qua!

Một người một thú cứ như vậy rất nhanh quán quýt lấy nhau.

Tràng diện kia. . . Như Bàn Tràng đại chiến, cực kỳ thảm thiết!

Trên phi cơ trực thăng, Diệp Lam một mặt xoắn xuýt nhìn qua phía dưới thảm liệt tình hình chiến đấu.

"Như vậy thật không có vấn đề sao "

"Yên tâm "

.

Quả nhiên, sau mười phút, Diệp Lăng là thành công chế phục Hùng Sư!

Khiêng Hùng Sư thi thể, theo dây thừng treo trở lại trên phi cơ trực thăng, tuy nhiên mồ hôi đầm đìa, nhưng là Diệp Lăng toàn thân cao thấp, không một chỗ vết thương.

Nói cách khác ——

Hắn vô hại đánh giết một đầu 400 cân Hùng Sư!

Diệp Hồng Chương khẽ vuốt cằm, đối Diệp Lăng tán thưởng có thừa:

"Không tệ, ngươi võ nghệ lại tinh tiến mấy phần."

Diệp Lăng bĩu môi:

"Đó là đương nhiên, ta tán gái cũng là tại đoán luyện!"

"Phốc —— "

Diệp Lam trắng nạng liếc một chút.

Bỗng nhiên mà chớp mũi một đứng thẳng.

Như có một sợi mùi thịt bay vào máy bay trực thăng.

"Gia gia ngươi có hay không ngửi được. . ."

Diệp Hồng Chương khẽ nhú mày:

"Là thịt nướng hương."

"Sẽ không có người tại trong vườn đi săn Linh Dương. . . Còn tưởng là trận đồ nướng đâu?"

"Cũng chỉ có khả năng này."

"Nghĩ tại Giang Nam ăn được Châu Phi món ăn dân dã, gia hỏa này rất có ý tưởng a."

Diệp Lăng lắc đầu cười gằn, lạnh lẽo bá khí trong nháy mắt bạo phát:

"Ta ngược lại muốn xem xem, đến là ai ăn gan hùm mật gấu, dám ở ta Diệp gia Vườn Bách Thú săn dê đồ nướng "

Lập tức, Diệp Lam từ khoang điều khiển lấy tới một cái ống nhòm, bắt đầu bốn phía xem xét, cuối cùng, nằng tại mặt phía bắc tường đá một góc, càng nhìn đến một đài hư hư thực thực xe tải. . .

"Các ngươi nhìn , bên kia dựa vào tường địa phương, có phải hay không có chiếc xe a "

Người điều khiển khẽ gật đầu:

"Mùi thơm giống như cũng là từ nơi đó tới."

"Đi qua nhìn một chút."

Sau một lát, máy bay trực thăng bay đến Lý Duy mọi người trên không.

Diệp Lam nhìn qua phía dưới 5 tầng hồng Quang Hòa mấy cái đang ăn thịt nướng bóng người, trong đầu dần hiện ra một vòng không rõ dự cảm.

.

"Công tác nhân viên đến!"

Gặp máy bay trực thăng lơ lửng không xoay quanh, đen kịt thanh niên dọa đến đứng dậy muốn chạy.

Lý Duy một chân vươn ra, để đen kịt thanh niên ăn chó gặm phân:

"Chớ khản trương, lần này ta cho ngươi môn bổ sung vé vào cửa,

Lần sau lại để cho ta xem lại các ngươi trốn vé, lão tử không phải thân thủ bẻ gãy chân ngươi."

Đen kịt thanh niên cùng bé trai nhất thời dọa đến không dám nói lời nào!

Máy bay trực thăng chậm rãi hạ xuống.

Cách mặt đất ước chừng chừng mười thước lúc lơ lửng bất động, Lý Duy có chút kỳ quái, ngẩng đầu nhìn lại, lại đột nhiên có một người từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp hướng về xe tải đình!

Chính là Fallen ——

Diệp Lăng!

Chỉ gặp hần mang theo Thiên Uy đồng dạng thần sắc, roi thẳng mà xuống, bưng tỉnh như thiên thần buông xuống, Thiên Uy lại hiện ra, Văn Thạch phạt thề:

"Không cho chút giáo huấn đơn giản không biết trời cao đất rộng!"

"Thông suốt!"

Lý Duy bỗng dưng giật mình.

Gia hỏa này ra sân phương thức thật đúng là mẹ nó huyền khóc!

Nhưng mình lão mù cùng hai cái thân thích bởi vì sợ dã thú, một mực ngồi tại trong xe tải, gia hỏa này trực tiếp theo trời nhảy xuống, chẳng phải là muốn đem xe nện dẹp, đem người đập chết

Cái này không thể được!

Nghĩ như vậy, Lý Duy trực tiếp không có chút nào chuẩn bị, từ tư thế ngồi nhảy lên một cái, như giẫm lên Lò xo một dạng thẳng tắp Thăng Thiên, hướng roi xuống bóng người nhất quyền đập tới!

Bởi vì sợ làm bị thương người, Lý Duy đã thu một nửa khí lực.

"Cái gì!"

Diệp Lăng một tiếng kinh hãi uống.

Gặp Quyền Ảnh đập tới, hai tay lập tức che ở trước ngực, bỗng nhiên ăn nhất quyền.

"Àm!"

Chỉ cảm thấy ở ngực chấn động mạnh một cái, ngũ tạng lục phủ như đồ nhào Bàn ăn xoay, nhất thời ngũ vị tạp trần, cả người càng là trực tiếp hoành bay ra ngoài, nện ở ba mươi mét bên ngoài trong đất bùn!

"Làm sao có thể!"

Diệp Lam hai tay che miệng, nửa ngày nói không ra lời.

Diệp Hồng Chương mi đầu xiết chặt, sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, phảng phất có một cỗ hủy diệt thiên địa khí thế vận sức chờ phát động, dọa đến người điều khiển tranh thủ thời gian mở ra máy bay trực thăng hạ xuống tới.

.

Lý Duy cũng có chút bận tâm, sợ nhất quyền đã thương người, liền đuổi theo Diệp Lăng đi qua.

Từ trong đất bùn túm ra Diệp Lăng vừa nhìn, còn tốt Diệp Lăng khẩn cấp bảo vệ ở ngực, xương sườn ngược lại là hoàn hảo, chỉ là nội tạng thụ chấn động, nồn một vùng máu tươi đi ra. . .

Diệp Lăng một mặt bùn đất nhìn qua Lý Duy, tròn mắt chỉ nứt, đơn giản thật không thể tin:

"Ngươi là ai! !!"

Lý Duy có chút xấu hổ:

"A. . . Không có ý tứ, mẹ ta cùng mấy cái thân thích trong xe, ngươi như thế nhảy xuống rất có thể sẽ chết người, cho nên liền. . . Ta thật không phải cố ý, ngươi chỗ nào ngã thương tổn, ta cho ngươi ra chén thuốc phí."

Lý Duy nói chuyện nhìn như là thật có lỗi, nhưng chẳng biết tại sao tại Diệp Lăng nghe tới, câu câu có gai, như vô sự lười nhác bức cách, đơn giản lóa mù

ánh mắt hắn.

"Hồn đàn, nguoi muốn chết!"

Đường đường một tằng Chi Vương Diệp Lăng, trong truyền thuyết Fallen, trong đời còn là lần đầu tiên thụ việc này Đại Nhục, hắn và hắn đánh nhau người, hoặc là thật đánh không lại hắn, hoặc là cũng là đánh qua hắn nhưng là trở ngại Diệp gia bối cảnh không dám thật đánh.

Tại Diệp Lăng trong đời, còn là lần đầu tiên bị người đánh vào trong đất, ăn chặt chẽ vững vàng chó gặm phân!

Có thể nhẫn nại, không thể nhẫn nhục!

Diệp Lăng đang muốn phản kích, lại nghe cách đó không xa Diệp Lam hô ——

"Chờ một chút, ca ca!"

Nhưng mà Diệp Lăng sớm đã tức hồn hển, chỗ nào nghe được Diệp Lam lời nói, trực tiếp xoay người mà lên, cả người hồi hải nhảy qua, một chân đạp hướng Lý Duy ở ngực.

"Thạch ảnh chân!"

Cái này là có thể một chân đá ngã lẫn một đầu sư tử cái cường lực chân công, nếu là đá tại người bình thường trên thân, thậm chí có thể một chân đá xuyên người cái bụng!

Lý Duy bắt đắc dĩ lắc đầu.

"Cái gì đồ chơi "

Liên thân hình lóe lên, ở giữa không trung đột nhiên bắt lấy Diệp Lăng đầu, tướng đến tiếp theo nhún, trực tiếp đem đầu nhét vào trong bụi cỏ, nhét vào trong đất bùn. . . Mà thân thể làm theo giống ổ vàng Thu Diệp, đi theo chậm rãi tung bay rơi xuống.

Lập tức cúi người xuống tới, tận tình khuyên bảo nói:

"Cái này thì nguoi sai rồi a, có chuyện có thể hảo hảo nói mà!"

"Ô —— ô. . ."

Diệp Lăng đầu chôn dưới đất, nửa ngày nói không ra lời.

Lúc này, Lý Duy sau lưng truyền đến một đạo quen thuộc giọng nữ:

"Lý Duy !" "

"Cáp "

Lý Duy bỗng dừng khê gạt mình, quay đầu nhìn lại.

Một thân tài cao gầy muội từ bước nhanh đi tới, ăn mặc cùng nam tử một dạng màu trắng đạo sam, có điểm giống Taekwondo phục trang, bởi vì đi tốc độ quá nhanh, trước ngực run lên một cái, giống như là hai cái nhảy lên Thỏ Trắng. . .

Muội tử tuy nhiên bộ dáng xinh đẹp, nhưng không chút nào không phải đáng yêu hoặc xinh xắn phong cách, toàn thân trên dưới tản mát ra Nữ Thần thậm chí Nữ Vương bá khí.

"Lý Duy thật là nguoi "

"Là ta."

Lý Duy xấu hổ quên Diệp Lam tên.

"Nguoi là điệp, điệp. . ."

"Ta là Diệp Lam! Bên cạnh nguoi là anh ta Diệp Lăng!"

"Cái này mẹ nó. . ."

Lý Duy tranh thủ thời gian buông ra Diệp Lăng, ôm bả vai hắn.

"Ha-Ha, chúng ta đang luận bàn đây."

"Luận bàn cái đầu của ngươi!"

Diệp Lăng tức hồng hồng, như muốn điên cuồng, một cái nhanh chóng thủ đao, bỗng nhiên chém về phía Lý Duy cổ —— nếu như là người bình thường, cái này một trăm có thể trăm phần trăm chặt đầu!

"Thông suốt!"

Lý Duy cũng không quay đầu lại, chỉ xấu hổ nhìn qua Diệp Lam, tay không đột nhiên tiếp được Diệp Lăng tự tay mình giết, lập tức vịn một cái, đem Diệp Lăng trực tiếp vịn lật cái 180 độ!

Diệp Lăng lần nữa ăn chó gặm phân.

Diệp Lam đơn giản im lặng!

"Lý Duy ngươi làm sao lại công phu, còn không mau thả ta ca!"

Lý Duy bắt đắc dĩ, lần nữa buông ra Diệp Lăng:

"Ngươi vẫn không rõ a, là ca ngươi không buông tha ta à!"

Quả nhiên, Diệp Lăng không chết buông xuôi ——

"Hôm nay ta không phải giết ngươi hỗn đản này!"

"Dừng tay!"

Lúc này, một đạo trung khí mùi phân giọng nam, như Hùng Sư gầm, một tiếng rung động toàn trường!

Thanh âm kia như núi cao nguy nga, phảng phất vô cùng sung mãn lực lượng.

Một mực nổi điên Diệp Lăng, nhất thời từ bỏ phản kích.

Lý Duy cũng nao nao, theo tiếng kêu nhìn lại.

Một tên vóc dáng không cao lão giả, giờ phút này chính diện vách tường đứng tại bên tường, nhìn chăm chăm trên tường đá ba cái hố lõm, thật lâu nhìn chăm chú không nói.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: 108 số Hắc Táp

Chương 59: 108 số Hắc Táp

Lý Duy lão ba nhìn chăm chăm lão giả bóng lưng, được nghe lại Diệp Lam lời nói, ánh mắt khẽ giật mình, tựa hồ nhận ra lão giả thân phận, thần sắc dần dần sục sôi đứng lên, âm thanh run rẩy lấy nói:

"Diệp, Diệp Tướng quân. . ."

Lão giả cũng không quay đầu, chỉ lạnh nhạt đáp:

"Đánh chết Sư Quân là con của ngươi "

"Khuyển tử vô tri, mời tướng quân bớt giận."

"Các ngươi là người bên ngoài "

Diệp Hồng Chương sờ dĩ hời như vậy, là bởi vì treo lên đánh Diệp Lăng người chỉ có thể là tầng hai võ giả, mà Giang Nam thành phố sở hữu tầng hai võ

già hẳn đều biết, hiện tại bỗng dưng toát ra một cái tàng hai thực lực võ giả người, vậy khẳng định là từ nơi khác tới.

Lý Duy lão ba có chút mộng bức. . .

"Chúng ta là người địa phương."

"Cái này, liền kỳ quái."

Diệp Hồng Chương liếc mắt đen kịt tuổi trẻ cha con, liếc mắt bên cạnh dài dây gai, cùng bị lột da sườn ảm Sư Tử thịt, đại khái hiểu chuyện đã xảy ra.

Sau đó vòng qua xe tải, hướng Lý Duy chậm rãi đi qua.

Thân hình bên trong lộ ra vô tận lực lượng!

"Nếu như phụ thân người lời nói không ngoa, này người chính là lão phu đời này gặp được cái thứ nhất tán luyện ra tàng hai võ giả."

Cho rằng Lý Duy chỉ là tàng hai võ giả, cũng không phải là Diệp Hồng Chương phán đoán không cho phép, mà chính là Lý Duy có chỗ thu tay lại, vô luận là đánh Sư Tử vẫn là đánh Diệp Lăng, chỉ sử xuất ước chừng tàng hai thực lực võ giả.

Mà Diệp Hồng Chương bản thân, chính là Giang Nam thành phố duy —— ----

Ba tàng võ giả!

Lý Duy bị Diệp Hồng Chương lớn mạnh khí tràng cảm nhiễm

Hơi sưng sờ, mang theo nghi hoặc nhìn lấy Diệp Lăng

"Đây là. . ."

"Đây là gia gia của ta."

"Gia gia, đây là ta đã nói với người Lý Duy, hẳn lần trước tại Hạ Minh dưới núi sườn núi thi đấu bên trên túm lấy Quán Quân, cũng từng ở trên đường đã cứu ta nhất mệnh."

"A. . ."

Diệp Hồng Chương mặt không đổi sắc thật dài a một câu, đơn giản một a, để cho người ta nghe tới lại như Thái Sơn ép thân thể, rùng mình, như ngồi bàn chông.

Lý Duy ngược lại là cũng không thêm đề ý, chỉ lễ phép đáp:

"Nguyên lai là Diệp Tướng quân, ta khi còn bé nghe qua tốt nhiều ngài cổ sự."

Một bên Diệp Lăng khuôn mặt vận vẹo, đè nén cảm giận ngút trời:

"Gia gia báo thù cho ta!"

Diệp Hồng Chương sắc mặt nghiêm một chút, ngược lại quát lớn Diệp Lăng:

"Hỗn trướng, nếu như không phải Lý tiên sinh thu tay lại, người đã sớm phế."

Lập tức sắc mặt hơi hơi dừng một chút, hướng Lý Duy chấp tay ôm quyền nói:

"Lý tiên sinh, Diệp mạo đời bất tài tôn nhi xin lỗi người."

"Đường —— xin lỗi!"

.

Một trận gió nóng gào thét.

Tất cả mọi người mộng bức!

Diệp lão tướng quân lại có thể hướng Lý Duy xin lỗi!

Lý cha, Lý mẹ chỉ cảm thấy thật không thể tin. . .

"Diệp Tướng quân làm sao lại. . ."

Diệp Lam cùng Diệp Lăng càng là kinh ngạc vạn phần!

"Cái này thật ông nội sao "

Lý Duy cũng là ngoác mồm kinh ngạc.

Chính mình cùng nhau đi tới, gặp người phân lớn đều là đối với mình chẳng thêm ngó tới, như vậy vừa vặn thuận tiện chính mình trang bức đánh mặt trắng cấp. . .

Không nghĩ tới tại tình huống hôm nay dưới, chính mình chủ động để người ta tôn tử đánh thành chó, gia gia lại có thể đối với mình lấy Lễ đối đãi, vẫn là như thế quyền cao chức trọng đại nhân vật!

Cái này khiến hấn như thế nào đánh mặt

Quả nhiên đại nhân vật liền là đại nhân vật a. . .

Như thế, Lý Duy ngược lại có chút câu nệ:

"Diệp Lão không cần xin lỗi, muốn nói xin lỗi người là ta, ta không nên đánh chết Vườn Bách Thú Sư Tử, còn nướng ăn, ta nguyện ý bồi thường sư tử ba đầu cùng hai người kia vé vào cửa."

Diệp Hồng Chương mặt lộ vẻ từ sắc:

"Lý tiên sinh hiểu lầm, chúng ta không phải trong vườn công tác nhân viên, người không cần hướng chúng ta bồi thường, càng không cần nhắc tới Lý tiên sinh đã từng đã cứu Lam nhi, hôm nay lại đối Diệp Lăng thủ hạ lưu tình, Diệp mỗ ứng đòi hai vị tôn nhi hướng Lý tiên sinh nói lời cảm tạ mới là."

.

Trên thực tế, Diệp Hồng Chương đối Lý Duy tại Hạ Minh núi sự tình cũng không có hứng thú, thậm chí đối Lý Duy đã từng đã cứu Diệp Lam,

Cũng đều không phải là quá quan tâm, hấn duy nhất quan tâm là ——

Đây là một cái tuổi trẻ Tân Tu tàng hai võ giả!

Xem như võ đạo giới Thái Sơn Bắc Đẩu, Diệp Hồng Chương quan hệ cho tới bây giờ chỉ có võ đạo một đường.

Diệp Hồng Chương con trai trưởng diệp hướng bắc tại trong tỉnh làm đại quan, con thứ hai Diệp Hải Bình khống chế Giang Nam thành phố non nửa Kinh Tế Mệnh Mạch, liền thu nuôi Nữ Tế cũng đều ngang dọc chính thương, những này Diệp Hồng Chương hết thảy đều không có qua quản, chỉ có Diệp gia tư nhân võ quán, Diệp Hồng Chương mới tự mình quản lý!

Diệp Hồng Chương ngang dọc Hoa Hạ nhiều năm như vậy, biết rõ tiền tài, quyền lực đều chẳng qua là thoáng qua như mây khói, xã hội này trọng yếu nhất tư nguyên, cũng là võ đạo nhân tài.

Hôm nay, hấn nhìn thấy cái gì là thiên tài chân chính!

Nếu như nói Diệp Lăng được xưng là võ đạo thiên tài lời nói, như vậy Lý Duy cũng là trên trời rơi xuống Thần phú, đơn giản cũng là Vạn Mệnh Chi Tử!

Một cái Tân Tu tuổi trẻ tàng hai võ giả, đừng nói là Giang Nam thành phố, cũng là phóng nhãn cả nước, cũng là Phụng Mao Lân Giác tồn tại, hậu kỳ chỉ phải đi qua hệ thống huấn luyện, tương lai đơn giản bất khả hạn lượng!

Diệp Hồng Chương tự nhiên có Diệp Hồng Chương ý nghĩ.

Diệp nhà thế lực tuy nhiên tại Giang Nam thành phố số một, nhưng ở cả nước khả năng liền không có như vậy đột xuất, riêng là Diệp gia trước mắt chủ yếu dựa vào Diệp Hồng Chương ba tầng võ giả thân phận chống đỡ. . .

Hai đứa con trai không thông võ đạo; dưỡng nữ Diệp khánh thành dùng lại một tầng võ giả đã mười lăm năm, đời này gần như không tiến giai khả năng; hai cái tôn nhi ngược lại là có chút thiên phú, đáng tiếc một cái sa vào nữ sắc, đến nay không thể bước vào tầng hai võ giả, một cái khác làm theo đứt khoát trầm mê đua xe cùng Thời Thượng Giới. . .

Mà bây giờ Diệp Hồng Chương đã thân thể mắc bệnh nan y, không còn sống lâu nữa, chính mình một khi đi về cõi tiên, diệp nhà thế lực không có võ đạo cao thủ cheo chống, khẳng định biết rút xuống ngàn trượng.

Bởi vậy để Diệp gia nhiều kết giao trong chốn võ lâm tiềm lực cổ, đối Diệp gia tương lai là rất có ích lợi, càng giống Lý Duy còn trẻ như vậy chưa lập gia đình cao thủ. . . Chẳng những so Diệp Lăng càng tuổi trẻ, càng có thực lực, hơn nữa còn đã từng đã cứu Diệp Lam mệnh, có lẽ đây chính là vận mệnh.

Diệp Hồng Chương đối Diệp Lăng tương lai thủy chung có chút bận tâm, nếu như Lý Duy có thể cùng Diệp Lam kết hợp lời nói, như vậy chẳng những Diệp Lam đời này không có gì lo lắng, chỉ cần nói phục Lý Duy ở rể Diệp gia, phụ tá Diệp Lam lập tức dưới nhăm gia chủ, Diệp gia sẽ lại Triển Hùng

phong!

Diệp Lam tự nhiên mình bạch gia gia Cầu Hiền Nhược Khát tâm tư, nhưng Lý Duy. . . Tại võ đạo phương diện thật có lớn như vậy tiềm lực sao

Diệp Lăng càng là nổi giận, trong lòng phàn nàn lão gia tử liền cháu mình đều không quan tâm, lại muốn đi nịnh bợ một ngoại nhân, vẫn là một cái đem chính mình đánh thành chó ngoại nhân!

Trong lòng nổi giận trên mặt cũng không dám phàn nàn, cái này mẹ nó. . .

Đơn giản muốn biệt xuất nội thương!

.

Lý Duy cũng nhất thời mộng bức.

Trước đó gặp Diệp Tường quân tàn sát ra nguy nga khí thế, hắn coi là hôm nay còn có một trận chiến, không nghĩ tới cái này chiếu tướng càng như thế dễ nói chuyện. . .

Bởi vì chính mình chiếm tiện nghi, giờ phút này cũng không dám lại dây dưa tiếp, liền chấp tay ôm quyền, chuẩn bị cứ vậy rời đi.

"Nguyên lai là cái hiểu lầm, Diệp Tường quân nếu không có việc khác, vẫn bồi trước cáo từ."

"Lý tiên sinh chậm đã, Diệp mỗ có một chuyện muốn nhờ."

"A "

"Mượn một bước nói chuyện."

"Được."

. . .

Diệp Hồng Chương đi lại Như Phong, dẫn Lý Duy rất mau tới đến một hẻm lách chi địa, cũng không quanh co lòng vòng, trực tiếp đối Lý Duy nói:

"Ta rất thưởng thức người võ học thiên phú, muốn mời người Diệp gia tư nhân võ quán."

"Diệp gia tư nhân võ quán "

Lý Duy nao nao, đây không phải Giang Nam mạnh nhất võ quán sao làm sao lại muốn đến tìm đến mình một cái vô danh làm người

"Có lẽ người có nghe thấy, Diệp gia tư nhân võ quán bên trong cũng không phải là phổ thông võ quán đệ tử, mà đều là Diệp gia Thượng Khách, nếu như người lời nói, cái kia coi như nửa cái người Diệp gia, chẳng những có hưởng không hết vinh hoa phú quý, còn có cả nước đình phong hoàn cảnh huấn luyện, đối người về sau võ nghệ tiến giai đều là rất có ích lợi."

"Vậy ta có cái gì nghĩa vụ "

"Huấn luyện, dạy học, cùng tùy thời tiếp nhận Diệp gia chiêu mộ."

"Há, vậy nhưng tiếc, ta không có thời gian dài như vậy."

"Xin hỏi Lý tiên sinh công việc gì "

"Không phải công tác vấn đề, gia phụ ung thư thời kỳ cuối, ta nhất định phải thường xuyên bồi ở bên cạnh hắn."

"Lẽ ra như thế, người có thể thiếu điểm huấn luyện cùng dạy học, nhưng tùy thời phải tiếp nhận Diệp gia chiêu mộ, đương nhiên trừ người, người khác không có như vậy ưu đãi."

"Thật xin lỗi, vẫn bồi cũng vô pháp cam đoan tùy thời tiếp nhận chiêu mộ, đương nhiên, chỉ cần trong tay ta không có càng chuyện trọng yếu, ta ngược lại thật ra không ngại, chỉ cần có đồng tiền lớn kiếm lời —— Ha-Ha!"

Nghe đến đó, Diệp Hồng Chương khẽ nhủ mày.

Trong lòng đối Lý Duy xúc nổi hơi kinh ngạc.

Hồi lâu sau phương mới thở dài nói:

"Hiện tại người trẻ tuổi xác thực cảm tưởng a, bất quá Diệp mỗ nơi này vừa lúc có cái để người thử một lần thời cơ nửa tháng sau, tại Macao có một trận long đất tổ chức thanh niên võ giả lời đài thi đấu, trừ tiền thưởng không ít bên ngoài, càng có đại lượng tiền đánh bạc chảy vào, nếu người thật là có bản

lĩnh, chỉ cần bạo lĩnh đoạt giải quán quân, một trận xuống tới chỉ ít có thể lấy chỉ toàn kiếm lời một trăm triệu."

"Một trăm triệu tướng quân ngươi chớ không gạt ta chứ."

Vừa nhắc tới tiền, Lý Duy hưng phấn trực tiếp hô lên tướng quân.

Diệp Hồng Chương lại chỉ chấp tay cười một tiếng:

"Một trăm triệu tính không được cái gì, chúng ta kiếm lời sẽ chỉ càng nhiều, một trăm triệu chỉ là cho ngươi làm mà thôi."

Nghe được câu này, Lý Duy chẳng những không có tức giận, phản lại cảm thấy việc này càng đáng tin, nhưng hắn vẫn là muốn hỏi ra càng nhiều chi tiết.

"Còn có loại chuyện tốt này "

"Ngươi cho rằng tận đầu quyền anh ngầm đoạt giải quán quân rất dễ dàng sao nhìn ngươi bản sự. "

"Tốt a, vậy ta muốn làm gì "

"Lý tiên sinh đáp ứng "

"Tự nhiên."

"Bảo trì điện thoại thông suốt."

"Được."

Diệp Hồng Chương lập tức gọi tới máy bay trực thăng người điều khiển.

Diệp Lam cùng Diệp Lăng cũng tò mò đi theo tới.

Người điều khiển lập tức móc ra một cái tấm thẻ màu đen, vững vàng đưa cho Lý Duy.

Trên thẻ chính diện chỉ có một cái Hồng Diệp, mặt sau chỉ có một con số ——

108.

Người điều khiển khuôn mặt chính tề, ánh mắt lăm lăm liệt liệt, lấy một thanh tiêu chuẩn tiếng phổ thông đối Lý Duy nói:

"Từ giờ trở đi, ngài cũng là Diệp gia tư nhân võ quán thứ nhất 08 tên võ giả, trương này Hắc Tạp cũng là ngài thân phận chứng minh, nó chẳng những đại biểu ngài thân phận tôn quý, mà lại sử dụng nó tại Diệp gia sở hữu đầu tư sản nghiệp phía dưới, đều có thể miễn phí tiêu phí."

Lý Duy đột nhiên khẽ giật mình.

Hai mắt quang mang bắn ra bốn phía!

"Miễn phí "

"Miễn phí."

"Có thể vô hạn tiêu phí "

"Có thể vô hạn tiêu phí."

"Có thể mạng thân bằng hảo hữu "

"Có thể mạng thân bằng hảo hữu."

"Thiên hạ có như thế thoải mái sự tình "

"Điều kiện là tùy thời tiếp nhận Diệp gia chiêu mộ."

Lý Duy lúc này mới ý thức được, người điều khiển cùng Diệp Lam, Diệp Lăng ba người, đều còn không biết mình cùng Diệp Tướng quân thảo luận kết quả, liền lần nữa nhắc lại nói:

"Tốt a, nhưng ta có hai điều kiện, thứ nhất ta không làm phạm pháp bất nghĩa sự tình, thứ hai là lúc ta ngủ không tiếp thụ bất luận cái gì chiêu mộ."

"Phốc —— "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Giang Sở Sở sinh nhật dạ tiệc

Chương 60: Giang Sở Sở sinh nhật dạ tiệc

Diệp Lam dở khóc dở cười, cảm giác mình cùng Lý Duy sóng điện não hoàn toàn không tại một cái kênh bên trên.

"Lý Duy, người thật đúng là một nhân tài a. . ."

Diệp Lăng càng là khi không đánh vừa ra tới, trực tiếp đi lên nắm chặt Lý Duy cổ áo:

"Hỗn trướng, người coi Diệp gia là cái gì!"

Lý Duy một bộ không có sợ hãi cần ăn đòn bộ dáng, rũ cụp lấy mí mắt nhếch miệng cười nói:

"Ta chỉ biết là một cái đạo lý, nếu có nhân chủ động xin người giúp một tay, như vậy nhất định phải công phu sư tử ngoạm, qua cái thôn này, khả năng liền không có cái tiệm này."

"Phốc —— "

Diệp Lam cảm giác mình ngực đều đang run rẩy.

Diệp Lăng cảm giác mình trái tim muốn chọc giận nổ!

Diệp Hồng Chương chấp tay lắc đầu, Mi Cốt hơi hơi run run:

"Không sao."

". . ."

Diệp Hồng Chương thái độ liền Lý Duy đều kinh ngạc.

Hắn cũng bởi vậy có thể thấy được hai điểm: Thứ nhất, Diệp Hồng Chương võ học mức độ nhất định rất cao, nếu không sẽ không liếc một chút nhìn ra bản thân chỗ bất phạm; thứ hai, Diệp Hồng Chương cũng nhất định có cái gì nan ngôn chi ẩn, nếu không cũng sẽ không như vậy phí hết tâm tư, ủy khúc cầu toàn lôi kéo chính mình.

Thế là thay đổi lười nhác thần sắc:

"Đã tướng quân như thế thành ý, văn bối tự nhiên xông pha khói lửa, không chối từ. . . Ngạch, có thể không chối từ, liền không chối từ."

Diệp Lam lúc này mới thở phào.

"Lúc này mới đúng nha, nhớ kỹ đội xe có chuyện người cũng qua đến giúp đỡ a, chúng ta cùng một chỗ chế bá cả nước!"

Lý Duy giống như biểu lộ trong bọc khoát tay động tác:

"Không tồn tại."

"Người căn bản không phải lão tài xế!"

"Ta so người tuổi trẻ."

"Người —— "

Diệp Hồng Chương lắc đầu, không hề nghe hai người trẻ tuổi đánh pháo miệng, cũng không có chào hỏi, trực tiếp đạo bước về máy bay trực thăng, bóng lưng bên trong lộ ra là lớn mạnh cùng cô đơn.

Người điều khiển hướng Lý Duy khom người cười một tiếng, liền đi theo Diệp Hồng Chương trở lại trong máy bay trực thăng:

"Lý tiên sinh tại vườn chơi vui sướng."

Diệp Lam cũng đến cùng Lý Duy phân biệt thời khắc, khẽ mỉm cười, tóc dài tung bay theo gió, trên mặt lộ ra một vòng hiềm thấy nữ nhân vị.

"Hẹn gặp lại rồi."

Diệp Lăng lại âm thầm cắn răng, nghĩ thầm về sau đến giảm bớt tán gái thời gian, cần phải trong vòng một năm tấn thăng tầng hai võ giả, nếu không liên ông nội đều không đáng tin cậy.

"Người chờ xem!"

. . .

Diệp Hồng Chương một đám người sau khi đi, Lý Duy quả quyết thăng cấp.

Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 8!

Lý phụ Lý Mẫu sớm đã tròn mắt hóc mồm!

"Tiểu Duy người không phải nói mới vừa ở Trần Ngừ Hàm biểu tỷ học một chút công phu sao làm sao liền Diệp gia đại công tử đều không phải là đối thủ của người, mà lại Diệp Lão còn mời người cái gì võ quán "

"Khả năng đây chính là thiên phú đi. . ."

"Tào lên Diệp gia cây to này, có phải hay không liền mang ý nghĩa, Tiểu Duy người muốn thăng chức rất nhanh, nhà ta Lee gia cũng muốn đi theo phát đạt "

"Mẹ người nói phản a, là Diệp gia tào lên ta cây to này liền muốn phát đạt. . ."

". . ."

.

Về sau, Lý Duy mấy người đem Sur Từ găm không sai biệt lắm, tại vườn khu chơi thống khoái, sau cùng mới niệm niệm nỗi buồn rồi đi Vườn Bách Thú.

Mặt khác hai đầu Sur Từ cũng bị Lý Duy nhét vào trong xe, chuẩn bị mang về ướp lấy ăn, chưa chắc không phải một món ăn ngon.

Đưa phụ mẫu trở lại bệnh viện, thuận tiện cũng trả tiền để đến kị thanh niên đi xem dưới khoa chỉnh hình.

Thằng nhóc con nãi thanh nãi khí hỏi:

"Đại ca ca, ta nghe nói chỉ có Võ Tông tài năng Đà Hổ, người là Võ Tông sao "

"Ta là Võ Tông, nhưng người không phải, học tập cho giỏi kiếm nhiều tiền, về sau muốn nhìn Lão Hổ nhìn Lão Hổ, muốn nhìn Bạch Hổ liếc hổ."

"Bạch Hổ cùng Lão Hổ khác nhau ở chỗ nào "

"Cái này người dài thiên nhiên liền minh bạch. . ."

"Phốc —— "

.

Trở lại thuê phòng.

Nghỉ ngơi một lát, trạng thái giá trị suru tăng trở lại.

Lý Duy lại mơ tới chính mình phát đại tài hùng vĩ cảnh tượng.

Cay a nhiều tiền làm sao tiêu đâu? Biệt thự, xe sang trọng, du thuyền, máy bay tư nhân, Người mẫu trẻ, cấp cao PA RT(như tựa đề)Y, vô hạn da thịt cùng Minh Văn. . .

Lúc này, một chiếc điện thoại gõ mở Lý Duy mộng đẹp.

Là Giang Sở Sở.

"Còn nhớ ta không "

"Sở Sở, đừng làm rộn."

"Ta muốn cùng Cố Siêu chia tay."

"Đã các người là thương nghiệp quan hệ thông gia, có tốt như vậy phân sao "

"Không, cho nên mới cần người, đêm nay có sinh nhật của ta dạ tiệc, cha mẹ ta cùng Cố Siêu cha mẹ nghĩ tác hợp ta cùng Cố Siêu hợp lại, cho nên. . .
Người muốn tới sao "

"Trần Ngữ Hàm tại, ta thế nào giúp người "

"Người suy nghĩ một ít biện pháp thôi, dù sao ta hiện tại là người người, người phải chịu trách nhiệm "

"Phốc —— "

"Cho nên người sẽ đến không "

"Ta không vào địa ngục, người nào nhập. . . Người "

"Cút!"

.

Đương nhiên cân nhắc đến Lý Duy cùng Trần Ngữ Hàm mập mờ không rõ quan hệ, Giang Sở Sở đem mời Lý Duy gian khổ nhiệm vụ, giao cho Trần Ngữ Hàm

Cái này không sau mười phút, Lý Duy lại nhận được một cú điện thoại.

Là Trần Ngữ Hàm

"Tôi nay là Sở Sở sinh nhật, người muốn tới sao "

"Người. . . Mời ta "

"Ta không thể mời người "

"Các người qua này chúc mừng "

"Phù Đào cà phê."

"Phù Đào cà phê "

"Cũng là lần trước các người chơi bóng rổ lúc quán Cafe, đến đó tham gia dạ tiệc, về sau qua KTV ca hát, tạm lập kế hoạch về là như thế này."

"Ta không biết hát ai."

"Ta lại không nói để người ca hát."

"Nếu như quá nhiều người ta liền không đi, sợ nhao nhao."

"Người một đưa xe sẽ sợ nhao nhao người không nhiều, cơ bản người đều gặp."

"Tốt a, vậy ta chậm một chút qua. . . Gần nhất có chút buồn ngủ."

"Ta xe không thể xuất hiện tại chỗ ăn chơi cửa, cha ta quy định, cho nên lần này ta liền không tới đón người, người đánh tôi, tuyệt đối đừng mở xe tải a."

"Há, tốt."

. . .

Tuy nhiên đáp ứng Trần Ngữ Hàm đánh tôi, nhưng sau hai giờ, Lý Duy vẫn là tiêu sái lấy mở xe tải đi qua, dù sao. . .

Đón xe muốn hơn mấy chục đây.

Đem xe đứng ở Phù Đào cà phê phụ cận một cái bên đường, Lý Duy khoan thai xuống xe, một đường đi bộ qua quán Cafe.

Hôm nay [Phù Đảo cà phê] không có buôn bán.

Cứ việc Giang Sở Sở nghĩ tới cái điệu thấp sinh nhật, nhưng bởi vì trước đó cùng Cổ Siêu cãi nhau náo chia tay, kinh động song phương phụ mẫu, bởi vậy Cổ Siêu nhà chuyên môn vì Giang Sở Sở tổ chức đại hình sinh nhật dạ tiệc, mời đến trong thành phố nổi danh đầu bếp và ban nhạc, liền là muốn cho hai người hợp lại.

"Thông suốt!"

Lý Duy mới vừa vào cửa, liền bị cái này đèn đuốc sáng trưng náo nhiệt đại sảnh làm kiểm chế.

Đạt quan hiển quý, thương nghiệp Cự Bá, nâng ly cạn chén, ăn uống linh đình, mỹ tửu món ngon, hào hoa Nhạc Đội, thậm chí còn có Giới nghệ sĩ tên linh nữ lo. . .

Lý Duy vốn đang sợ nhao nhao, nhưng bây giờ vừa nhìn, nhao nhao một chút cũng không quan hệ, nhiều như vậy hảo tửu thịt ngon, nhiều mỹ nữ như vậy tin lành, từ con mắt đến lỗ tai, từ miệng đến dạ dày, toàn bộ đều muốn thoải mái lật trời!

Rất nhanh, Lý Duy cũng tìm tới Trần Ngữ Hàm một đám người, nói cho đúng, là bị tìm tới.

Thế là hơi có vẻ lúng túng nói:

"Ta tới chậm."

Trương Minh Ngã bởi vì mất đi Lý Duy tại Thôi Thị vũ quán trí nhớ, giờ phút này tiếp tục nàng nhất quán đối Lý Duy nhẹ nhõm thường ngày:

"Lão tài xế không được a, để cho chúng ta dân bình thường khổ chờ tới bây giờ."

(rất nhiều người chán ghét Trương Minh Ngã ác miệng, nhưng ta cảm giác có thể là cái manh điểm)

Không biết từ khi nào bắt đầu, mọi người đều dùng lão tài xế đến xưng hô Lý Duy. . .

Trần Ngữ Hàm nhìn qua Lý Duy mắt quầng thâm, hơi có vẻ lo lắng hỏi:

"Người làm sao rất mệt mỏi bộ dáng"

Lý Duy thoáng nói láo:

"Tôi hôm qua suốt đêm chơi game đây. . ."

Trần Ngữ Hàm trắng Lý Duy liếc một chút, khí không hề đáp lời.

Trải qua liên tục mấy lần sự kiện về sau, Trần Ngữ Hàm vốn đã đối Lý Duy ấn tượng có chút đổi mới, có thể vạn vạn không nghĩ đến , Lý Duy lại giống như tiểu hài tử một dạng trầm mê trò chơi, khó trách có tài như thế hoa lại có thể còn nghèo đỉnh đương vang, thực tại không thể nói lý!

Lý Duy lúc này mới quét mắt mấy người, cũng liền Trần Ngữ Hàm, Thôi Hiểu Hùng, Trương Minh Ngã cùng Cổ Siêu bốn người, mà khi Lý Duy ánh mắt rơi vào Cổ Siêu trên thân lúc, bên tai phảng phất vang lên Tôn Yến Tư này bài kinh điển ca khúc:

"Đang mong đợi một cái may mắn, cùng một cái trùng kích, cỡ nào kỳ diệu tế ngộ, vượt qua qua phía trước đỉnh núi, cùng tầng tầng mây trắng, lục quang ở nơi đó. . ."

Mà Giang Sở Sở xem như đêm nay nhân vật chính tự nhiên không có cùng với mọi người.

Ngoài ý muốn là, Lý Duy cũng không nhìn thấy Cao Nghệ Phàm——

Hắn vốn cho rằng Trần Ngữ Hàm không có lái xe tới đón chính mình, là bởi vì Cao Nghệ Phàm duyên cớ, không nghĩ tới Trần Ngữ Hàm là thật không có lái xe tới.

Thế là thỉnh linh hỏi:

"A, Cao Nghệ Phàm không tới sao"

Trần Ngữ Hàm lập tức bĩu môi:

"Lần trước Hạ Minh núi sau đó, Cao Nghệ Phàm liền đi Anh Quốc."

"A. . ."

Lý Duy ý vị thâm trường a câu, giọng nói kia phảng phất tại nói——

"Biết rõ hồ thẹn sau đó dừng, không gì tốt hơn. . ."

Trang bức chỉ ý lộ rõ trên mặt.

Trương Minh Ngã có chút không quen nhìn, trực tiếp bắt đầu lý luận sắc bén:

"Tiểu Phàm nếu là đến, hôm nay còn có người đến phần sao "

"Ách. . ."

Lý Duy á khẩu không trả lời được, chợt nghe một đạo quen thuộc thanh thúy giọng nữ xa xa truyền đến.

"Cũng có nha."

Chính là Giang Sở Sở!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Cayenne vẫn là quá nhỏ

Chương 61: Cayenne vẫn là quá nhỏ

Giang Sở Sở chậm rãi đi tới, trong nháy mắt trở thành toàn trường tiêu điểm.

Một thân lụa trắng váy đầm, kéo lấy xinh xắn đuôi cá váy, đẹp đẽ như Áo cưới, sở sở động lòng người, hiện ra ưu nhã đột xuất tư thái, giống như là tân nương đồng dạng sắc sở loá mắt.

"Giang Sở Sở "

Lý Duy nhất thời cảm thấy có chút mê muội.

Nhìn kỹ đến, Giang Sở Sở chỉ cần hơi chút cách ăn mặc, ngũ quan hoàn toàn không giả Trần Ngữ Hàm, đáng người lại có thể sánh ngang Trương Minh Ngã, nếu không phải tướng mạo la lỵ chút, nói là Nữ Thần cũng không đủ!

Lại liên tưởng đến đêm hôm đó Vân Vũ, Lý Duy đột nhiên cảm giác được. . .

Có lẽ không có bên trên làm người.

.

Tới đối đầu, Cố Siêu trầm mặt không nói lời nào, trong lòng như đổ nhào bình dấm chua, ngũ vị tạp trần, đặc biệt a-xít làm chủ.

Từ khi cùng Giang Sở Sở cãi nhau về sau, hai người cơ bản liền ở vào nửa phần tay trạng thái, về sau không có lại nói một câu, Giang Sở Sở càng là như biến một người giống như, chẳng những khắp nơi trốn tránh hắn, còn thường xuyên một người ngẫm ngẫm cách ăn mặc.

Đây là mùa xuân khí tức. . .

Đây là lục sắc khí tức. . .

"Không được, đêm nay nhất định phải đoạt lại Sở Sở tâm!"

.

Gặp Giang Sở Sở đi ra, Trương Minh Ngã xa xa nghiêng đón:

"Oa, chúng ta Sở Sở ban đầu đến xinh đẹp như vậy a."

"Đó còn cần phải nói nha, chỉ là không ai chú ý ta nha."

Giang Sờ Sờ một bên xinh xắn nói, một bên lại lấy một vòng không dễ dàng phát giác ai oán ánh mắt, nhìn Lý Duy liếc một chút, lập tức trực tiếp đối Lý Duy nói:

"Lý Duy người thật không ngại, sinh nhật của ta người tay không tới sao "

Lý Duy nhất thời có chút xấu hổ.

Không nghĩ tới cái này muội tử tại chỗ này đợi lấy hấn đâu!

Không đợi Lý Duy đáp lời, Trương Minh Ngã giành nói:

"Đó còn cần phải nói, quá tiện nghi sợ khó coi, quá đắt lại không nổi, không bằng tay không đến, hướng Ngừ Hàm bên cạnh vừa đứng, giả mạo người một nhà, như vậy chỉ cần một phần lễ vật là được chứ sao."

Giang Sờ Sờ trên mặt hiện lên vẻ thất vọng.

"Ai, không có lễ vật sao có hơi thất vọng nha. . ."

Liền vậy xem thân bằng hảo hữu cũng đều một mặt xem thường nhìn lấy Lý Duy.

"Gia hỏa này da mặt thật dày!"

"Cũng là chính là, tay không đi ăn chùa a. . ."

"Người xem một chút hấn xuyên, Giang tiểu thư tại sao có thể có loại này bằng hữu "

Ngay tại cái này toàn trường lớn xấu hổ thời khắc ——

Lý Duy bỗng nhiên gãi gãi đầu, nhếch miệng cười nói:

"Thực. . . Ta cũng có mang lễ vật tới."

Giang Sờ Sờ che miệng, trong mắt lấp lóe hưng phấn thần thái.

"Thật sao !"

Cho dù nàng sớm đã cùng Lý Duy có tiếp xúc da thịt, nhưng đối lễ vật khát vọng là nữ nhân thiên tính.

Trần Ngừ Hàm trong mắt lóe lên một tia không dễ dàng phát giác ghen sắc.

Trương Minh Ngã lại hoàn toàn không tin, chỉ bĩu môi cười:

"Nhưng là đây. . . Người câu tiếp theo khẳng định có 'Nhưng là' đi."

Quả không phải vậy!

Lý Duy xấu hổ tiếp tục vò đầu:

"Nhưng là. . . Bị gác cổng chế trụ."

Giang Sờ Sờ nhất thời nổi giận, không để ý chút nào một thân Áo cưới Nữ Thần hình tượng, trực tiếp quát:

"Cái nào gác cổng dám giữ ta lễ vật!"

Lý Duy tranh thủ thời gian an ủi:

"Không không, gác cổng làm rất đúng, nếu như ta là gác cổng, ta cũng sẽ chụp."

Cái này một câu đơn giản lời nói, đem mọi người lòng hiếu kỳ lập tức treo ngược lên, nhao nhao đem Lý Duy vây quanh.

"Thần thần bí bí. . ."

"Đến là thứ đồ gì a "

"Chẳng lẽ lấy lòng mọi người đi "

Lý Duy cười không nói, dẫn mọi người ra ngoài.

Tại trong phòng an ninh, mọi người thấy một cái cự đại màu trắng túi xách da rắn.

Lý Duy mở ra miệng túi, chỉ gấp bên trong để đó một đầu lột da, ướp gia vị tốt ——

Sư Tử!

Mọi người hít một hơi lạnh khí.

"Cái này, cái này cái gì a!"

Cứ việc cái này con sư tử cái tử, đã sớm đem bị Lý Duy xử lý mặn mùi thơm khắp nơi,

Nhưng là này không bỏ cốt cách cùng đầu lâu, để cho người ta nhìn lưng phát lạnh.

Thấy mọi người ngây ra như phỗng, Lý Duy cười hướng Giang Sở Sở giải thích:

"Một điểm món ăn dân dã mà thôi, cho người nếm thử tươi."

Liên nguyên bản làm tốt vạn toàn chuẩn bị tâm lý, vô luận thấy cái gì đều không chê Giang Sở Sở, giờ phút này cũng bị hoảng sợ thất điên bát đảo.

"Lý Duy người. . ."

Mọi người cái này mới phản ứng được ——

"Cái gì món ăn dân dã người, người cái này căn bản là. . . Sư Tử a!"

Lý Duy mỉm cười:

"Đúng vậy a, Vườn Bách Thú Sư Tử chạy đến hại người, mắt thấy là phải nhào về phía một đứa bé, ta vừa vận một xe dừng tới. . . Vườn Bách Thú vì ngợi khen ta, liền đem chết Sư Tử cho ta, ta một khắc không có trì hoãn, trở về lập tức liền ướp gia vị, rất mới mẻ, các người nếm một cái."

Mọi người chớp mắt run run.

Không thể không nói, thật đúng là vô cùng thơm!

Mọi người cũng đều thèm ăn đứng lên. . .

Trần Ngữ Hàm dở khóc dở cười, cảm giác không biết mình nên đem mặt đặt ở nơi nào.

Trương Minh Ngã cũng cảm thấy cái này loại chuyện này có chút khôi hài, nhưng là vì thường ngày đối Lý Duy, nàng bĩu môi nói:

"Không hổ là đệ tử anh hùng, ta nhìn người căn bản chính là thèm ăn mới đứng vào đi."

"Vây cũng phải ta đâm đến chuẩn a!"

Lý Duy cười phản bác.

Như thế vừa nhìn, Giang Sở Sở cảm thấy lễ vật này xác thực dụng tâm.

"Lễ vật này rất đặc biệt, cảm ơn người Lý Duy."

Lý Duy nhếch miệng cười một tiếng, rất là rực rỡ:

"Ha-Ha, ta biết người bình thường cái gì sơn hào hải vị đều ném qua, cho nên thoáng động điểm tâm nghĩ, trên đầu lưỡi Trung Quốc nha."

Kiểu nói này, nguyên bản cảm thấy mắt mặt Trần Ngữ Hàm, ngược lại ghen tuông mọc lan tràn, nghĩ thầm ta cũng chưa ăn qua Sư Tử thịt, người thế nào không cho ta đưa chút

Mà Cố Siêu làm theo hoàn toàn bị quên tại nơi hẻo lánh, sớm liền chuẩn bị tốt Cự Toàn dây chuyền cùng tặng quà nghỉ thức, tại Lý Duy thơm nước thịt viên pha trộn dưới, sớm đã mất đi đặc biệt ý nghĩa.

"Lý Duy, người chờ đó cho ta!"

. . .

Dạ tiệc bên trên, Lý Duy một hồi phàm ăn, ước chừng đem một đầu Sư Tử thịt lượng ăn sau khi trở về, mới hài lòng dưới cái bàn, nhắm trúng chung quanh một hồi chế giễu.

Giang Sở Sở tại mọi người chen chúc phía dưới, có được toàn trường trọng yếu nhất đèn chiếu, đêm nay không thể nghi ngờ là xinh đẹp nhất, lớn nhất lóe sáng một cái kia, cho dù là nhìn hết nàng toàn thân Lý Duy, đêm nay cũng hơi hơi nhìn nhiều vài lần.

Nhưng Giang Sở Sở cùng Cố Siêu giữa hai người, từ đầu đến cuối không có bất kỳ trao đổi gì, cái này khiến song phương phụ mẫu dù sao cũng hơi thần sắc âm đạm.

Vì lấy lại danh dự cùng Giang Sở Sở tình yêu, Cố Siêu tại sau khi ăn xong chủ động mời mọi người qua hát KaraokeTV, hấn trừ bóng rỏ bên ngoài, còn có một bộ tốt cuồng hòng!

Mọi người tự nhiên chỉ là Trần Ngữ Hàm cái này một đám sáu người.

Bao quát tiếng nói phổ thông Lý Duy.

"Ai, ta cũng muốn đi sao ta không biết hát."

Lý Duy có chút xấu hổ.

Trương Minh Ngã lập tức đem hấn nâng. . .lên đến:

"Đừng khiêm nhường, biết đàn dương cầm người Ca Hầu nhất định sẽ không kém đi."

Lý Duy nghiêm túc nâng trán:

"Sẽ. . ."

Trần Ngữ Hàm đứng tại Lý Duy bên cạnh, đem tóc mai vuốt đến sau tai, lộ ra ôn nhu:

"Đi thôi, cũng không thể để cho ta một người bồi tiếp các nàng hai đôi."

Lý Duy một mặt mộng bức:

"Tốt a."

.

Hôm nay, Cố Siêu là mở Porsche Cayenne đến, roi xuống đất ba trăm vạn đỉnh phổi bán.

Thôi Hiểu Hùng xe nửa đường ra điểm trực trực, đưa đến 4S cửa hàng sửa chữa qua; mà Trần Ngữ Hàm bởi vì trong nhà Chính Trị Bối Cảnh, nàng Porsche chạy chậm không nên xuất hiện tại KTV loại trường hợp này. . .

Cho nên hôm nay mọi người muốn chen Cayenne một chiếc xe.

Cố Siêu lái xe, Thôi Hiểu Hùng quá béo liền ngồi ở vị trí kế bên tài xế, ba nữ nhân ngồi ở hàng sau, vừa vặn năm người, ngồi tràn đầy.

Trương Minh Ngã ra về thẹn thùng, đối Lý Duy nói:

"Ai nha, tốt chen nha, ta Slogg ssi đều chen rồi, Lý Duy nếu không người liền chính mình đón xe đi thôi Bắc Thành Hoàng Triều hát đi, cách chỗ này không xa, sĩ tài xế đều biết."

Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng nhện không được cười ra tiếng.

Hôm nay xuất hiện một màn này, trên thực tế chính là Cố Siêu cùng Thôi Hiểu Hùng hai người, sớm họp mưu xa lánh Lý Duy chiến thuật.

Cố Siêu đã sớm cảm giác được Lý Duy đã đang không ngừng hấp dẫn lấy Giang Sở Sở, thật sự nếu không chủ động xuất kích lời nói, đầu hấn khả năng liền thật muốn lục, bởi vậy mới nghĩ đến một chiêu như vậy đến xa lánh Lý Duy, mình mở Cayenne, đối phương lại chỉ có thể một mặt nghèo hèn qua đánh, hai tướng vừa so sánh, là nữ nhân đều biết lựa chọn thể nào.

Trần Ngữ Hàm có chút xấu hổ.

Cayenne là Trung Đại Hình hào hoa SUV, tuy nhiên thiết lập là năm tòa, nhưng tình huống khẩn cấp dưới, xếp sau ngồi bốn cái người gầy vẫn là dễ dàng.

Trần Ngữ Hàm vốn là muốn vì Lý Duy nói một câu, nhưng là một nghĩ tới tên này đêm qua suốt đêm chơi game, hôm nay lại để tâm cho Sở Sở đưa Sư Tử, tăng thêm ba nữ sinh gia tộc cái nam sinh, khẳng định rất không tiện, liền đành phải thôi.

"Không sao, ta lái máy bay trực thăng đi qua."

"Phốc —— "

Giang Sở Sở là thấy mọi người ép buộc Lý Duy, mà Trần Ngữ Hàm lại thờ ơ, chính mình lại là nửa cái Chủ Nhà, cảm thấy thời cơ đã thành thực, liền mở cửa xe đối Lý Duy nói:

"Khác ba hoa, lên ngồi đi, chúng ta bốn người người còn không sợ, chen một chút vẫn là có thể."

Lúc đó Trần Ngữ Hàm ngồi bên trái, Trương Minh Ngã ngồi trung gian, Giang Sở Sở ngồi bên phải.

Giang Sở Sở mở ra là bên phải cửa xe.

Bầu không khí nhất thời lúng túng.

Trương Minh Ngã kinh ngạc không nói.

Thôi Hiểu Hùng dờ khóc dờ cười.

Cố Siêu mặt đều lục, ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, kết quả là bồi phu nhân lại gãy bình, trong lòng hối hận không thôi, còn kém không có nhất quyền nên ở trên tay lái. . .

Trần Ngữ Hàm trong lòng càng không thoải mái.

Nhưng việc này cũng không thể trách Giang Sở Sở, chỉ có thể chính nàng.

Lý Duy xem như khách nhân thụ mọi người ép buộc, chính mình lại lạnh lùng trí chi, Giang Sở Sở xem như Chủ Nhà vô luận như thế nào cũng không có khả năng thờ ơ.

Lý Duy cũng nhất thời mòng bức.

Cảm giác so vừa rồi mọi người ép buộc còn xấu hổ.

"Cái này. . ."

Giang Sở Sở bỗng nhiên hướng hần nỗ chớp mắt:

"Thế nào, ba người chúng ta nữ sinh đều không sợ xấu hổ, người còn thẹn thùng không được "

Ngay tại cái này tất cả mọi người xấu hổ thời khắc, chợt nghe trên trời ông ông tác hưởng, cuồng phong gào thét thổi tới, lại có một chiếc máy bay trực thăng chậm rãi rơi xuống!

Mọi người trong nháy mắt mục đích ngốc. . .

Chỉ có Lý Duy sắc mặt như thường, lạnh nhạt nhún vai nói:

"Cayenne vẫn là quá nhỏ, đi máy bay đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Ta muốn đánh 10 cái

Chương 62: Ta muốn đánh 10 cái

"Thế, Cayenne quá, quá nhỏ. . ."

Mọi người bị cái này cuồng phong cùng lạnh thấu xương bức cách thổi mở mắt không ra!

Mới tỉnh sạch sẽ thân máy bay, ông ông tác hưởng động cơ cùng cánh, từ trên trời giáng xuống lạnh thấu xương uy nghiêm, gào thét xuống cuồng phong, bị cuồng phong vung lên Lý Duy tóc ngắn, bình tĩnh biểu lộ cùng ngữ khí, đột phá chân trời lời kịch. . .

Lý Duy người sợ là muốn lên trời ă!

Trang bức như gió, thường bạn thân ta.

Một mực lấy điệu thấp bày ra Lý Duy, cũng không nghĩ tới chính mình ngẫu nhiên cao điệu một chút, bức cách lại trong nháy mắt đột phá chân trời, thậm chí có thể nói, cái này bức Trang liền chính hấn đều sợ hãi!

Giang Sở Sở đầy mắt hưng phấn, gương mặt đỏ hướng chân trời ráng chiều, trái tim nhỏ bịch trực nhảy, trong mắt Bà Sa mê ly, phảng phất nhìn thấy một cái không gì làm không được bạch mã vương tử, hoành thân bên trong thiên địa, chân đạp Thất Thái Tử Vong, đến cuối nàng.

Trần Ngự Hàm, Trương Minh Ngã cùng Thôi Hiểu Hùng mấy người, đều là một mặt ngốc trẻ, hai mắt hoá đá, các nàng đột nhiên nghĩ lại tới, vừa rồi thụ mọi người xa lánh lúc Lý Duy nói chuyện qua ——

"Không sao, ta lái máy bay trực thăng đi qua."

Lúc đó tất cả mọi người coi là Lý Duy nói đùa, đến chết vẫn sĩ diện, không có nghĩ tới tên này. . . Lại có thể thật có máy bay trực thăng a a!

Có như vậy trong nháy mắt, mấy người cảm giác mình thế giới quan sắp sụp đổ, một cái mở ra xe tải gia hỏa đột nhiên mở lên máy bay trực thăng. . .

Cái này phong cách vẽ quá nhảy vọt ă!

Mà Cố Siêu, thì là toàn trường lớn nhất sụp đổ người kia!

Chính mình lấy làm tự hào giá trị ba trăm vạn đỉnh phổi Cayenne, tại giá trị sáu ngàn vạn tư nhân máy bay trực thăng trước mặt, đơn giản liền cùng đồ chơi xe một dạng không đáng giá nhắc tới!

Lại có thể tại so tài lực khấu bại bởi Lý Duy. . .

Vốn là muốn để Lý Duy xấu hổ mất mặt, kết quả ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, bồi phụ nhân lại gây binh, cảm giác kia giống như là bị một bàn tay, không, là bị Như Lai Thần Chương, nhất chương vung ở trên mặt.

Khuôn mặt anh tuấn trong nháy mắt sưng thành đầu heo, thậm chí sắp dẫn phát chảy máu não, trong lòng hối hận cùng lửa giận lẫn nhau khuấy động cùng một chỗ, cả người đã tiếp cận bên bờ biên giới sắp sụp đổ.

.

Quán Cafe trước.

Máy bay trực thăng vững vàng rơi vào bãi đỗ xe bên trên.

Theo đẳng cấp lên cao không ngừng, giống máy bay trực thăng loại này tích phân không cao đạo cụ, Lý Duy mở chỗ tiêu hao trạng thái giá trị, cũng sẽ càng ngày càng ít.

Bởi vậy Lý Duy mới thoáng trang cái bức.

Giờ phút này, hấn mở ra Cayenne cửa xe, rất lịch sự nắm Giang Sở Sở tay, đưa nàng nghênh xuống xe, sẽ cùng nhau bước vào máy bay trực thăng cửa khoang.

Đóng lại cửa khoang, máy bay trực thăng trực tiếp cất cánh!

Rất nhanh biến mất tại thiên không. . .

Chỉ còn Trương Minh Ngã cùng Trần Ngự Hàm hai người bốn mắt mòng bức, trong lòng ngũ vị tạp trần, không thoải mái.

Trương Minh Ngã bữu môi:

"Cái này Lý Duy cũng là keo kiệt ă, lớn như vậy Cabin, liền mang Sở Sở một người, đem chúng ta đặt xuống trong xe uống gió tây bắc."

Cố Siêu nghe xong, muốn đập đầu vào tường tâm đều có.

Trần Ngự Hàm hơi hơi thở dài, trong lòng tràn đầy hối hận:

"Cũng không thể hoàn toàn quái Lý Duy, vừa rồi tại dưới tình huống đó, chúng ta nhiều người như vậy chỉ có Sở Sở giúp hấn nói chuyện, hấn cũng có tồn

nghiêm."

Trương Minh Ngã vẫn lòng có không phục:

"Nhưng hắn cũng không biết tránh hiềm nghi sao Sở Sở rõ ràng là Cố Siêu bạn gái ai, bị hắn quẹo vào máy bay trực thăng tính là gì"

Cố Siêu một ngụm máu tươi nhấc đến cổ họng, lại cứng rắn sống nghẹn xuống dưới.

Trong xe nhất thời lúng túng. . .

Hồi lâu sau, Thôi Hiểu Hùng an ủi Cố Siêu:

"Máy bay trực thăng có cái gì không tầm thường, đoạn thời gian trước chúng ta võ quán đánh bại nhân nghiên cứu võ quán, nhất thời danh chấn Giang Nam, tiếp xuống chúng ta lập tức khả năng liền muốn khuếch trương chiêu, đến lúc đó phát đại tài, ta mua đài tư nhân máy bơm hơi!"

"Ta nghe nói nhân nghiên cứu võ quán rất lợi hại, các người đến làm sao thắng được đến "

"Nhờ có Lý. . . Lý. . . Lý cái gì tới mình ngại người có nhớ không "

"Lý huấn luyện viên. . . Lại nói tiếp trang thật sự là lạ lắm, lại có thể không có người biết tên hắn,

Này ngày sau võ quán bên trong cũng lại không có gặp hắn thân ảnh. . ."

"Thật sự là kỳ quái. . ."

. . .

Lý Duy tại (In the Name of People) bên trong miễn phí thuê mượn một tên người điều khiển, lại từ giữa không trung triệu hồi ra máy bay trực thăng, lúc này mới hoàn thành lần này huyền Khốc Trang bức.

Giờ phút này, cùng Giang Sở Sở tại trong buồng phi cơ ngồi đối mặt nhau.

Lý Duy chỉ cảm thấy chớp mũi bay tới nhàn nhạt tường vi mùi thơm, mặc dù là rõ ràng mùi nước hoa, nhưng là rất nhạt, xen lẫn một tia mờ hôi rịn, phảng phất như mùi thơm cơ thể đồng dạng chân thực. . .

Cái này khiến hắn bao nhiêu hơi khản trương lên.

Đây cũng là hiện tượng bình thường, trên thực tế Lý Duy cùng với Giang Sở Sở thời gian vẫn chưa tới hai mươi bốn giờ, thậm chí còn không có chính thức hẹn hò qua, dưới loại tình huống này cho dù một bước đúng chỗ, phát sinh lớn nhất quan hệ thân mật, chỉ khi nào mặc xong quần áo, lạ lắm cùng mới lạ, hạnh phúc cùng tâm thần bất định đồng loạt dâng lên trái tim.

Dạ tiệc về sau, Giang Sở Sở đổi một thân nhẹ nhõm một điểm cách ăn mặc, thay đổi ngày xưa nghi đường la ly phong, trở nên tinh xảo có nữ nhân vị đứng lên.

Đỏ trắng đường vân ngắn tay, cắt xén tinh xảo hắc sắc cổ tròn dưới, lộ ra xinh đẹp trắng nõn xương quai xanh, lộ ra thân hình khéo léo đẹp đẽ; màu lam nhạt Mini quần đùi lộ ra trắng nõn đùi thon dài, một đôi hồng sắc gầy vải ngắn gọn hào phóng.

Tóc xoã tung co lại, chỉ là hóa đồ trang sức trang nhã, trên môi bôi trắng nhạt môi son, quyến rũ lên lông mi vút sáng vút sáng, đáng yêu lại không thiếu nữ nhân vị.

Gặp Lý Duy nhìn trực thăng con mắt, Giang Sở Sở lông mi nhảy lên, cười hỏi:

"Thế nào, người không biết ta "

Lý Duy xấu hổ.

"Chỉ lúc trước không có quá chú ý. . ."

"Vậy cũng không thể nhìn góc a!"

"Khụ khụ, nói chính sự, người để cho ta tới, không phải là muốn tại đêm nay cùng Cố Siêu chia tay đi "

"Ta cũng muốn a, nhưng tại song phương phụ mẫu hao tâm tổn trí phí sức vì ta xử lý sinh nhật yến hội, ta như đêm nay liền cùng Cố Siêu chia tay, cha mẹ khẳng định sẽ đánh chết ta. . . Đêm nay, người chỉ cần để Cố Siêu các loại lãng mạn kế hoạch ngâm nước nóng là được rồi."

"Ta nên làm như thế nào "

"Người không phải mới vừa làm rất tốt sao nếu như không phải người cho ta đưa đầu Sư Tử, Cố Siêu rất có thể muốn đưa ta cái gì đại lễ đâu? Nếu như

không phải người lái máy bay trực thăng tới . . . các loại, người đi chỗ nào thuê máy bay trực thăng a!"

"Ta nói đây là ta người tin không "

"Ừm ừn, tuy nhiên trong lòng ta hoài nghi, nhưng ngoài miệng vẫn tin tưởng người."

"Mau mau dứt!"

"Ha-Ha, ta chưa từng giả ngây thơ, người còn ngạo kiều a "

"Khụ khụ, tiếp xuống đâu? Làm sao bây giờ "

"Cái này cần khảo nghiệm người thực tình nha, ta nói ra có ý gì "

"Nữ nhân các người làm sao đều một cái dạng!"

"A kiều nói này, người từng có rất nhiều nữ nhân rồi."

"Nói rất dài dòng, không nói cũng được."

"Hừ."

. . .

Cùng lúc đó.

Giang Nam tây ngoại ô, Diệp gia tư nhân võ quán.

Diệp Lam tại Diệp Hồng Chương yêu cầu dưới, đang tiếp thụ võ quán huấn luyện viên đặc huấn.

Huấn luyện viên là một lão giả.

Nhìn qua năm sáu mươi tuổi bộ dáng, một đầu phát Ám Hắc Sắc tóc ngắn chiếu sáng rạng rỡ, trên mặt nếp nhăn đã lộ ra, biểu lộ ăn nói có ý tứ, khí thế rõ ràng muốn so một tầng võ giả cao bên trên một cánh giới, nhìn qua thâm bất khả trắc bộ dáng.

Một giờ xuống tới, Diệp Lam sớm đã mồ hôi đầm đìa, một môi thở không ra hơi, ngay cả lời đều nói không nên lời.

Bỏ sung đồ uống về sau, nàng một bên sát mồ hôi, một bên mượn cơ hội hỏi:

"Giang sư phụ, ta một người bạn có thể tại Diệp Lăng ca ca nhảy phi cơ thời điểm, nhất quyền đánh bay ca ca, người nói như vậy người sẽ có tầng hai thực lực võ giả sao "

"Có loại sự tình này "

Lão giả nao nao, vuốt râu trầm ngâm, hồi lâu mới nói:

"Tuy nhiên ca ca người danh xưng một tầng Chi Vương, nhưng cá nhân ta cảm thấy khả năng bởi vì hấn thân phận, dù sao cũng hơi lấy lòng thành phần tại, mà lại hấn từ trên trời giáng xuống, ở giữa không trung phòng ngự không đủ, chỉ cần là cùng cấp bậc toàn lực nhất kích, hấn là đều có thể đánh bay hấn."

Diệp Lam giống như có điều ngộ ra:

"Nói cách khác người này không nhất định là tầng hai võ giả lạc "

"Nhưng cũng không bài trừ tầng hai võ giả khả năng. "

"Ngài nói, một cái tầng hai võ giả có thể đồng thời đánh mười cái một tầng võ giả sao "

"Không bằng thử một chút xem sao."

Lão giả vuốt râu cười nói.

Nói như vậy, lão giả lập tức tìm đến mười cái đồ đệ, chuẩn bị lấy một chọi mười.

Mười người này toàn bộ đều là một tầng võ giả, niên kỷ từ 25 tuổi đến 45 tuổi không giống nhau, chiến đấu lực đều không kém Hà Gia Kính.

Đối chiến liền muốn bắt đầu, Diệp Lam cảm thấy còn chưa đủ ổn định, liền lại nói:

"Chờ một chút, ta sợ ngài những này đồ đệ đối với ngài không dám ra lực, như vậy đi, cá nhân ta ra một trăm vạn tiền thưởng, các người bên nào thắng người nào liền lấy cái này tiền thưởng, như thế nào "

Lão giả mỉm cười:

"Như thế rất tốt."

.

Đối chiến bắt đầu!

Hanh hanh cấp hắc. . .

Sau năm phút, Diệp Lam trợn mắt hốc mồm!

Dưới trận một mảnh tiếng kêu than dậy khắp trời đất, chỉ còn một người ngật đứng không ngã, chính là lão giả!

Nói cách khác, lão giả chỉ tốn năm phút đồng hồ, liền vô hại đánh bại mười tên luyện khí một tầng võ giả, mà lại vì ngăn ngừa các đồ đệ bị thương nặng, lão giả trong quá trình chiến đấu còn có lưu thủ không ít, như lấy sinh tử cận chiến tính, có lẽ chỉ cần hai phút đồng hồ liền có thể vô hại giết chết mười tên một tầng võ giả!

Nghĩ tới đây, Diệp Lam hít một hơi lạnh khi:

"Nguyên lai võ giả ở giữa chênh lệch. . . Là lớn như vậy a!"

Lão giả lăm liết độc lập, chấp tay cười nói:

"Cho nên gia gia người mới lợi hại, chúng ta chín Đại Giáo Luyện cộng lại, đều không đủ lão nhân gia ông ta một người đánh."

Diệp Lam giống như có sở hoạch, cung kính ôm quyền:

"Đa tạ Giang sư phụ."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Sông lớn hướng đông chảy

Chương 63: Sông lớn hướng đông chảy

Bắc Thành khu là Giang Nam thành phố lâu năm giải trí trọng địa, Hoàng Triều hát đi càng là năm đó số một hát Karaoke Thánh Địa, Xướng Ba Lý tuy nhiên thiết bị so sánh đồ cổ, nhưng là phẩm chất cùng sửa sang đều cực kỳ thượng thừa, nhìn qua chẳng những không có tụt hậu, ngược lại càng lộ vẻ xa hoa.

Qua Hoàng Triều hát đi ca hát giải trí, cũng phần lớn đều là bản địa có thân phận người, Phú Nhất Đại, phú nhị đại, con ông cháu cha, Quan Tam Đại, thậm chí ngẫu nhiên còn có ngôi sao ngừng chân. . .

Lý Duy cùng Giang Sở Sở đến về sau, chờ mấy phần chuông, mới đợi đến Trần Ngữ Hàm một đám người, hai nhóm người xấu hổ tụ họp, đồng loạt đi vào Hoàng Triều hát đi.

Lúc này hát đi đã sớm đèn đuốc sáng trưng.

Huy hồng trong đại sảnh, một loạt ăn mặc người hầu gái chế phục công chúa, hướng sáu người đồng loạt khom người vãn an, những này công chúa đều là chăm chú cách ăn mặc, dung mạo tinh xảo, thanh thuần động lòng người, rất nhiều đều là phụ cận trường học * sống.

Vừa vào đại sảnh, Cổ Siêu cấp tốc dẫn đầu, tiêu sái đi đến trước đài:

"Ta là Cổ Siêu, trước đó hẹn trước số 2 sảnh."

Trước đài giám đốc hiển nhiên cũng nhận biết Cố Siêu:

"Thật rất xin lỗi, Cố thiếu, nay Thiên lão bản chiêu đãi khách quý, số 2 đã bị đặt trước, nếu không cho đặt trước ngài số 3 sánh đi."

"Cái gì !"

Cố Siêu nhất thời Hòa!

"Đứng."

Trước đài giám đốc thần sắc như thường.

Hoàng Triều Xương Ba Lý 1- số 9 sánh chính là sửa sang xa hoa nhất Đế Vương sảnh, số thứ tự càng đến gần trước dung nạp nhân số càng nhiều, thấp nhất tiêu phí cũng càng cao.

Số 1 sảnh lâu dài bỏ trống, là lão bản tự mình nghênh đón giới chính trị khách quý dùng.

Số 2 sảnh chính là khách hàng có thể dự định lớn nhất bao sảnh, ngẫu nhiên cũng bị lão bản dùng tới đón tiếp giới kinh doanh khách quý.

Cố Siêu nhà tại Giang Nam thành phố Nghê ẩm thực có không tầm thường số định mức, bởi vì Đài Truyền Hình thường xuyên phát ra quảng cáo duyên cớ, Cố gia tại Giang Nam thành phố cũng coi như tiêu có danh thanh.

Sớm một tuần dự định số 2 sảnh, lâm thời bị chen rơi, trước đài giám đốc thái độ lại lãnh đạm như vậy, cái này khiến Cố Siêu trên mặt mũi dù sao cũng hơi không nhịn được.

Thế là trực tiếp giận dữ:

"Nói đùa sao dự định cũng có thể bị đổi, nguoi cho ta Cố Siêu là ai "

Trước đài giám đốc mặt không đổi sắc:

"Tiên sinh phải gọi ta lão bản sao "

Tràng diện nhất thời có chút mùi thuốc súng.

Trước đài giám đốc này nhân nhạ ý uy hiếp lộ rõ trên mặt.

Giang Nam thành phố tất cả mọi người biết, Hoàng Triều hát đi lão bản là ai, đây chính là cái ngang dọc Giang Nam hắc bạch lưỡng đạo hai mươi năm nam nhân, một cái tại Giang Nam thành phố trừ Diệp gia có thể không cho bất luận kẻ nào mặt mũi, trong truyền thuyết lão đại bên trong lão đại ——

Lôi vạn quân!

Cố Siêu cái trán lấm tấm mồ hôi, nhất thời có chút sợ.

Gặp bầu không khí có chút khẩn trương, Trần Ngừ Hàm vội vàng nói:

"Chúng ta hết thầy mới sáu người, số 2 sảnh quá lớn, trống rỗng bất an, ta nhìn số 3 sảnh rất tốt."

Trương Minh Ngã cũng đi theo phụ họa nói:

"Ca hát mà phòng khách nhỏ không khí còn tốt chút."

Cố Siêu lập tức mắt nhìn Giang Sở Sở, gặp nàng mặt lạnh gặt đầu, chỉ cảm thấy trên mặt mũi có chút không nhịn được, nhưng là đã tất cả mọi người đề nghị qua số 3 sảnh, hắn cũng không cần thiết lại kiên trì, liền đối với trước đài giám đốc nói.

"Quên đi, số 3 sảnh liền số 3 sảnh."

"Đa tạ Cố thiếu phối hợp."

Trước đài giám đốc khôi phục chức nghiệp mỉm cười, đồng thời khôi phục, còn có Cố thiếu xưng hô, phảng phất xưng hô cái gì chỉ ở hắn một ý niệm.

...

Sáu người rất mau tiến vào số 3 sảnh.

Quả nhiên, cứ việc chỉ xếp hạng thứ ba sở hữu bao sảnh vị thứ ba, nhưng nơi này sửa sang vẫn giống hoàng cung đồng dạng tráng lệ, một khi bước vào bên trong, phảng phất đi vào âm nhạc hội hiện trường, dù là không biết hát, cũng không nhịn được hừ cái mấy cái cuồng hống.

Cố Siêu mời chuyên nghiệp Điều Âm Sư đem âm hưởng điều thành lãng mạn phong cách, lại để đến phục vụ viên, tuyển chút danh quý rượu tây, bìa dính đường cùng mâm đựng trái cây, lại điểm mấy cái biếc ca hát, đồng thời đáng đáp lại không tệ công chúa, dùng cái này đến bồi sán.

Cái này tiêu phí tùy tiện tính toán, đều vững vàng vượt qua 10 vạn, để người hầu phục vụ viên cười đơn giản không ngậm miệng được, trái một tiếng Cố Siêu,

Phải một tiếng Cố gia.

Cái này khiến Cố Siêu rất là hưởng thụ.

Tâm tình thật tốt!

.

Này ca như vậy bắt đầu.

Đầu tiên là nữ sinh mở hát.

Trương Minh Ngã xưng phong nhận việc, cái thứ nhất mở hát.

Một khúc Trương Học Hữu (nếu như cái này cũng không tính là tình yêu) xuống tới, âm nhưng thật ra vô cùng chuẩn, đáng tiếc cuồng hống không được, hát lên đồ có thần, cao âm lại không thể đi lên, giọng trầm lại sợng mặt.

Cũng may lại Thôi Hiểu Hùng ở một bên giúp hát, vừa đến cao âm chỗ liền theo mù róng, phối hợp hết sức ăn ý, bao nhiêu che giấu điểm Trương Minh Ngã không đủ.

Sau đó, Giang Sở Sở được mọi người nhất trí yêu cầu cái thứ hai mở hát.

Giang Sở Sở hưng phấn điểm một bài tương đối tốt hát (Tiểu Bình Quả - Little Apple).

Một khúc hát thôi, cùng Trương Minh Ngã vừa vận tương phản, Giang Sở Sở cuồng hống như ngân lĩnh đồng dạng thanh tịnh vang dội, có thể Cao có thể Thấp, nhưng chính là Ngũ Âm không được đầy đủ, gặt gù đặc ý hát nửa ngày, liền (Tiểu Bình Quả - Little Apple) đều bị nàng chạy mất chạy ra ngoại quốc, nếu không phải có bối cảnh âm thanh, không có người biết nàng hát là cái gì, khiến cho chính nàng đều có chút xấu hổ.

Cố Siêu cắn răng, chịu đựng tai, mời Giang Sở Sở nàng hợp hát một bài (nhỏ bé).

Thế là. . .

Cố Siêu nghiêm chỉnh một bộ thực lực phái hát tướng, tiếng nói cùng chuẩn âm đều tốt, tình cảm không khí càng là trong đó cao thủ, thâm tình chậm rãi, chậm rãi thâm tình. . .

Có thể vừa đến Giang Sở Sở chỗ này, vẫn là các loại chạy điều, hai người một điểm ăn ý cũng không có, đem hảo hảo một ca khúc hát là tứ phân ngũ liệt, giống như tai nạn xe cộ hiện trường.

Tràng diện kia. . .

Thậm chí ngay cả Lý Duy đều nhìn không được.

Sau đó, đến Trần Ngữ Hàm cùng Lý Duy một đôi mở hát —— tại sáu người mặt ngoài hình thức bên trên, Trần Ngữ Hàm cùng Lý Duy là một đôi.

Để Lý Duy ngoài ý muốn là, Trần Ngữ Hàm ca hát ngược lại là thật là dễ nghe!

Một bài tiếng Quảng Đông (thích người hát là nhu tình như nước, lại rung động lòng người, cảm giác so Cố Siêu hát còn đỡ một ít, một khúc hát thôi, chiếm được cả sảnh đường màu, thậm chí ngay cả những công chúa đó tiêu muội đều vỗ tay gọi tốt.

Trần Ngữ Hàm cứ như vậy một bên hát, một bên vì đèn bù trước đó xấu hổ, còn thâm tình chậm rãi nhìn về phía Lý Duy, ánh mắt bên trong mang theo một tia mời Lý Duy Hợp Xướng ý tứ.

Lý Duy một mực uống vào mỹ tửu, nhìn qua mỹ nữ, nghe âm thanh thiên nhiên, hoàn toàn không có muốn ca hát, hoặc là trang bức ý tứ, giờ phút này gặp Trần Ngữ Hàm ném đến hiểm thấy làn thu thủy, tựa như không nhìn thấy một dạng, không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Bầu không khí hơi có chút xấu hổ.

Trương Minh Ngã thừa lúc vắng mà vào:

"Không đúng, chúng ta Dương cầm gia - The Pianist làm sao có thể không biết hát, người khẳng định lại là đang nghĩ lấy làm sao tôi già heo ăn thịt hổ đi "

"Ha-Ha."

Liên Trần Ngừ Hàm đều cười ra tiếng, tràn ngập chút chờ mong nhìn qua Lý Duy:

"Xuất ra chân thực công phu đi Lý Duy, ta cảm thấy rất hứng thú đây."

Lý Duy lúc này mới một mặt mông bức nghiêng đầu lại.

Nghĩ thầm người cảm thấy hứng thú cùng ta có một mao tiền quan hệ a!

Nhưng vì chiếu cổ phụ thân bên kia bàn giao, liền hơi hơi lạnh lẽo nói:

"Người làm sao cũng đi theo Trương tỷ hồ nháo "

Trần Ngừ Hàm nhất thời ghen lòi.

Cố Siêu thấy thế, hướng Lý Duy hơi hơi cười lạnh:

"Hôm nay là Sở Sở sinh nhật, người không phải là muốn để cho nàng mất hứng đi "

Cố Siêu trước kia học qua một đoạn thời gian Thanh Nhạc, tăng thêm tiếng nói điều kiện không tệ, là chung quanh ở giữa bạn bè công nhận Ca Vương, liền Giang Sở Sở đều nói qua hân duy nhất ưu điểm cũng là ca hát êm tai.

Mà từ Lý Duy bình thường nói chuyện đến xem, ngữ khí biếng nhác, trung khí không đủ, tiếng nói cũng không có bất kỳ cái gì thiên phú, tuyệt đối là không biết hát tài liệu.

Giang Sở Sở là cái ưa thích lăng mạn nữ sinh, chỉ cần để Lý Duy trước xướng lên một bài "Tai nạn xe cộ" ca khúc, chính mình lại cùng đi theo một khúc "Âm thanh tự nhiên", Cốc ghê cùng trời nga vừa so sánh, Giang Sở Sở tất nhiên sẽ nhận thức lại đến chính mình, từ đó làm ra chính xác lựa chọn.

Cùng lúc đó, Giang Sở Sở nghiêng về phía trước lấy ngồi ở trên ghế sa lon, mặt mũi tràn đầy chờ mong nhìn qua Lý Duy, thần tình kia nhìn qua hơi có chút Hoa Si - mê gái (trai), lâu bầu bium nói:

"Muốn hát nha."

Lý Duy lúc này mới gật đầu.

Cũng thoáng cảnh cáo chúng nhân nói:

"Tốt a, bất quá ta giọng so sánh lớn, các người cẩn thận một chút."

Lý Duy lập tức mở bình rượu, uống một hơi cạn sạch.

Cảm thấy chưa hết hứng, lại mở một chai, lại uống một hơi cạn sạch. . .

Vẫn là chưa hết hứng, thế là lại mở một chai, uống một hơi cạn sạch. . .

Tục ngữ nói tốt, ba bát bất quá cương vị, ba bình không ra hát!

Lý Duy liên tục thổi ba bát, trực tiếp mở hát ——

.

Sông lớn hướng đông chảy oa

Trên trời chấm nhỏ tham gia Bắc Đẩu oa

(khà khà khà khà tham gia Bắc Đẩu oa)

(sinh tử chi giao một chén rượu oa)

Nói đi mình liền đi oa

Người có ta có tất cả đều có oa

(khà khà khà khà tất cả đều có oa)

(trong nước trong lửa không quay đầu lại oa)

Gặp chuyện bất bình một tiếng rống oa

Lúc nên xuất thủ liền xuất thủ oa

Sôi động xông Cửu Châu oa

(lúc nên xuất thủ liền xuất thủ oa)

(sôi động xông Cửu Châu oa)

Hãy A theo, mà nha ai, hắc ai hắc theo mà nha

(Hãy A theo, mà nha ai, hắc ai hắc theo mà nha)

Gặp chuyện bất bình một tiếng rống oa

Lúc nên xuất thủ liền xuất thủ oa

Sôi động xông Cửu Châu oa

(hắc hắc, hắc hắc u hắc hắc, hắc hắc, hắc hắc u hắc hắc)

.

.

.

Phảng phất thiên quân vạn mã bồn đăng mà qua!

Mọi người chỉ cảm thấy màng nhĩ chấn động, nhưng lại không một người qua bịt lỗ tai.

Tất cả mọi người mở to mắt, hé miệng, lông tơ dựng thẳng, lỗ chân lông khuếch trương, toàn thân lông tóc không gió mà bay, trái tim cộng minh không ngừng, thậm chí ngay cả toàn bộ bao sánh bàn trà, chén trà, thậm chí Microphone, đều đi theo rung động!

Đây là từ Vô Tòng lồng ngực phát ra chấn thiên vang lên, như Hồ Khiếu Long Ngâm, tự mang âm hưởng cùng say rượu BUFF, tràn ngập lấy chí lớn kịch liệt Liễu Nguyên chiến hỏa cùng huynh đệ tình nghĩa!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Trương Minh Ngã quyền đả Trịnh Quan Tây

Chương 64: Trương Minh Ngã quyền đả Trịnh Quan Tây

Lý Duy một khúc (Hảo Hán Ca) đem này ca bầu không khí trong nháy mắt đẩy hướng cao trào.

Nhưng trên thực tế đâu, Lý Duy cuồng hống không dễ nghe, Ngũ Âm lại không được đầy đủ, thậm chí bài hát này hẳn chỉ nhớ rõ đại khái làn điệu, nhưng không thể không nói, hẳn hát vô cùng. . .

Hăng hái!

Chẳng những hăng hái, hơn nữa còn đặc biệt có ý cảnh!

Để cho người ta nghe xong liền trong đắm chìm, phảng phất tiến vào (Thủy Hử Truyện) trong kia cái bãi cỏ hoang Anh Hùng Thời Đại, phảng phất từng cái chân thực có thể cảm động vật tại trước mặt, bọn họ sướng vui đau buồn, bọn họ vui sướng, vui mừng, bi thương, thê thảm, oanh liệt. . .

Cái này không chỉ là linh hồn chấn chiến, càng là nhục thể chấn động!

Trần Ngừ Hàm mấy nữ sinh, thậm chí gọi tới bồi hát mấy cái công chúa, không một không ngực rung động không thôi, một khúc sau khi nghe xong, chúng nữ từ lưng đến ở ngực, lại đến bắp chân ở giữa, tất cả đều là mồ hôi. . .

Các nàng không ai ưa thích bài hát này, nhưng lại không một không bị tiếng ca thay vào, thậm chí ca khúc cuối cùng, phảng phất thất hồn lạc phách, một loại cô độc cùng thất lạc xông lên đầu. . .

Đây là dùng sinh mệnh đang hát a!

Thậm chí ngay cả toàn bộ Hoàng Triều hát đi đều bị chấn kinh.

Từ đại sảnh phục vụ viên đến tiếp khách công chúa, lại đến phụ cận bao trong sảnh khách hàng, thậm chí ngoài cửa đi ngang qua quét rác a di, đều đắm chìm trong Lý Duy bi tráng thần giao bên trong, đến mức không có bất kỳ người nào đến gõ cửa biểu đạt bất mãn.

Một khúc hát thôi, Lý Duy hơi có vẻ hơi say rượu, đối Giang Sở Sở nhếch miệng cười nói:

"Thế nào "

"Cái này. . ."

Giang Sở Sở toàn bộ hành trình kinh ngạc, đã không biết nói cái gì cho phải, nhưng dưới cái nhìn của nàng, chỉ ít đang đã kích Cổ Siêu phương diện, Lý Duy làm đến cực hạn!

Lý Duy cuồng dã tiếng ca, chính như trước đó ướp Sur Từ cùng máy bay trực thăng, bỗng dưng xuất hiện ở trước mắt mọi người, hiện ra mọi người hợp kim Titan mất chó. . .

Cổ Siêu hoàn toàn mộng bức.

Cảm giác kia, phảng phất bị người một bàn tay phiền ở trên mặt, cho dù trước đó chính mình hát cỡ nào rung động lòng người, tại Lý Duy cái này chấn nhiếp lực tiếng ca dưới, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới, lại càng không cần phải nói tiếp xuống tiếng ca tỏ tình.

Hết thấy chưa từng bộ phim. . .

Toàn bộ ban đêm đều bị Lý Duy cho chà đạp!

Hắn đột nhiên nghĩ đến, Cao Nghệ Phàm mỗi lần gặp được Lý Duy đều là chật vật mà về trắng diện, nhất thời tuyệt vọng, liền Cao Nghệ Phàm còn như vậy, chính mình lại có thể qua khiêu chiến Lý Duy. . .

Tự tìm đường chết không thể sống!

.

Cùng lúc đó, Trương Minh Ngã cứ việc mồ hôi ẩm ướt toàn thân, nhưng thủy chung theo không nhận sợ, ăn cơm, uống nước, thường ngày một đổi:

"Người là ta gặp qua một cái duy nhất toàn bộ hành trình mà hát còn hát như thế khỏi kinh người, ta thật phục người."

Lý Duy mỉm cười:

"Đa tạ khích lệ."

Liền Trần Ngừ Hàm cũng không nhận được khen:

"Nếu như ném đi chuẩn âm cùng tiết tấu, người so Lưu Hoan lão sư hát còn tốt."

Vấn đề là trừ chuẩn âm cùng tiết tấu, một ca khúc còn lại cái gì

Lý Duy tiếng ca nói cho mọi người, một ca khúc trừ chuẩn âm cùng tiết tấu, còn lại ——

Ý cảnh!

Lý Duy lần này cũng không phải có ý trang bức, chỉ là thịnh tình không thể chối từ, liền lợi dụng Vô Tòng miệng, mà hát một khúc, dù sao Vô Tòng ca hát cũng không phải chuyên nghiệp. . .

Nhưng lần này đúng là hát này, hát ra cảm tình, hát ra bi tráng, hát ra nhân sinh cùng ý cảnh, hát ra rung động cùng mồ hôi!

Giang Sở Sở lúc này lại như có điều suy nghĩ, liền tưởng đến (Thủy Hử Truyện) cùng trước đó Lý Duy đưa ướp Sur Từ, liền giống như có điều ngộ ra nói ra:

"Người cái này hát tựa như cái kia Võ Tòng nha. . . Nếu như người nói người là tay không đánh chết Sư Tử ta đều tin tưởng."

"Phốc —— "

Lý Duy bị Giang Sở Sở trực giác kinh ngạc đến ngây người.

...

Đúng lúc này, bên ngoài phòng bỗng nhiên có người gõ cửa.

Không có đám người phản ứng, một cái ước chừng chừng ba mươi tuổi mỹ phụ đẩy cửa tiến đến.

Cô gái này dáng người cao gầy xuất chúng, ăn mặc một thân thấp ngực dạ phục màu đen, xuyên thấu qua Lace khe hở có thể nhìn thấy một màn kia thật sâu sự nghiệp dây.

Này nồng đậm lông mi, mị hoặc ánh mắt, gọi cảm phong phú đôi môi,

Như ma quỷ dẫn lửa đáng người, phảng phất cùng cái này bóng đêm tan làm một thể, bao giờ cũng không lộ ra ra phong tình vạn chủng.

So sánh cùng nhau, luôn luôn lấy gọi cảm bày ra Trương Minh Ngã đều có vẻ hơi non nớt, thiếu một chút tuế nguyệt rèn luyện cùng lãng mạn phong tình.

Nguyên lai ——

Nữ tử chính là Hoàng gia hát đi bà chủ, Giang Nam thứ nhất lão đại Lôi vạn quân tình nhân, tất cả mọi người bảo nàng Mộ Dung tỷ.

Mộ Dung tỷ gặp Cố Siêu đám người này tiêu phí rất cao, tăng thêm trước đó đôi phòng lớn kiện nào có chút không thoải mái, liền đặc địa tới mời rượu xin lỗi.

Cho mọi người kính một vòng tửu, lại nói chút thể diện lời nói, trước khi đi còn để giám đốc đưa một bình kinh điển Lafite, tuy nhiên không phải năm 1982, nhưng giá thị trường cũng tại một vạn trở lên.

Mộ Dung tỷ sau khi đi, Cố Siêu quét qua mới vừa rồi bị Lý Duy áp chế bóng tối, chợt cảm thấy hồng quang đầy mặt, lập tức gọi người mở ra rượu vang đỏ, cả người liền sống lưng cũng thẳng tắp rất nhiều!

Trương Minh Ngã dựa theo kế hoạch đã định, thừa cơ xu nịnh nói:

"Lần này vẫn là dựa vào lấy Cố Siêu a, Mộ Dung tỷ nghe nói bối cảnh rất sâu, là Giang Nam lão đại quân gia nữ nhân, nhớ kỹ lần trước hiểu hùng mang ta tới chơi, chỉ có giám đốc ra mặt chào hỏi, nào có Cố Siêu loại đãi ngộ này "

Cố Siêu thường thức rượu vang đỏ, cười không nói.

Trần Ngừ Hàm đột nhiên tò mò:

"Quân gia. . . Là Lôi vạn quân sao "

Thôi Hiểu Hùng tranh thủ thời gian dọa đến tranh thủ thời gian im lặng:

"Xuyt, không nên tùy tiện gọi thẳng tên —— ta nghe ta cha nhắc qua hần, nghe nói hần tại Giang Nam thành phố đen trắng ăn sạch, bối cảnh cứng rắn rồi tinh rồi mị, đã từng bởi vì chữa trị Giang Nam thành phố lưu manh, từng thu được trong thành phố ngợi khen; đàn đã từng trong thành phố cũng có cái Cục Trưởng, không nể mặt hần, kết quả rất nhanh liền bị làm xuống đài."

Trên thực tế chính như Thôi Hiểu Hùng nói.

Giống Cố Siêu, Thôi Hiểu Hùng hoặc Trần Ngừ Hàm cái này một vòng nhỏ tửu người, chỉ là bày gia đình bối cảnh không tệ phú nhị đại hoặc con ông cháu cha, chỗ nào so ra mà vượt Lôi vạn quân như vậy thủ đoạn thông thiên nhân vật, Giang Nam thành phố trừ Diệp gia, không có người nào dám nói vững vàng ép Lôi vạn quân một đầu.

Trương Minh Ngã lại không chút nào vẻ sợ hãi:

"Bất quá lại trâu, hần nữ nhân còn không phải ngoan ngoãn tới cho Cố Siêu mời rượu nha."

Nói xong nàng còn liếc mắt Giang Sở Sở.

Giang Sở Sở hơi có vẻ xấu hổ, đành phải gạt ra một tia miễn cưỡng nụ cười. . .

Cố Siêu làm mừng rỡ, trên mặt hiện ra một tia đắc ý nụ cười, lập tức ý vị thâm trường liếc mắt Lý Duy, phảng phất là đang thị uy.

Ánh mắt kia, phảng phất mình tại Giang Nam thành phố cũng là tai to mặt lớn nhân vật, phảng phất chính mình trừ Diệp gia ai cũng không để vào mắt, chỉ

là Lý Duy lại tính được cái gì

Lý Duy lại hoàn toàn không để ý.

Nhìn chăm chăm màn hình kém chút cười khóc!

Một cái công chúa đang hát một bài mọi người nghe nhiều nên thuộc ca:

"Đang mong đợi một cái may mắn, cùng một cái trùng kích, cỡ nào kỳ diệu té ngổ, vượt qua qua phía trước đỉnh núi, cùng tầng tầng mây trắng, lục quang ở nơi đó. . ."

(Tôn Yến Tư (lục quang))

Bao trong sảnh trần ngập sung sướng bầu không khí.

. . .

Hát đến uống chưa đủ độ.

Trương Minh Ngã có chút khó chịu, liền đi lợi phòng vệ sinh.

Tối nay, nàng xuyên một vòng Hoàng Hắc giao nhau thấp ngực đai đeo váy ngắn, như thường ngày ở ngực mở rộng, váy cũng rất ngắn, chỉ tới cái mông phía dưới một chút xù, lộ ra trên thô dưới mảnh phì nhiều bắp đùi, tuyết hoa hoa một mảnh nhìn qua khỏe mạnh lại gợi cảm.

Chỉ là vừa mới nhìn thấy Mộ Dung tỷ, nhìn thấy này một thân phong tình vạn chủng thành thực cách ăn mặc, Trương Minh Ngã cảm giác mình còn thoáng khiêm khuyết cái gì, thế là ra WC về sau, liền bắt đầu đối tắm gương làm điệu làm bộ, khi thì còn sửa cái trang, nhìn xem mình tới thiếu chút gì. . .

Đúng lúc này ——

Một cái tai to mặt lớn, nâng cao bụng bia trung niên nam nhân, vừa lúc đi ngang qua nơi đây, gặp Trương Minh Ngã tại trước gương làm điệu làm bộ, tưởng rằng ra sân khấu tiểu thư, liền thẳng gan trực tiếp đi lên, một thanh ôm hướng Trương Minh Ngã ở ngực, hạ thân bỗng nhiên dán đi lên.

"Ha-Ha, cái này đúng giờ!"

Nhưng mà hấn hạ thể còn không có đụng phải Trương Minh Ngã cái mông, hai tay cũng chưa bắt được Trương Minh Ngã đai bạch thỏ, hai tay vừa đụng phải Trương Minh Ngã cánh tay, liền bị Trương Minh Ngã một cái hướng bên ném qua vai, mãnh liệt đập xuống đất!

"Hát!"

Trung niên nhân đau nhức trực khiếu:

"Ồi mà mẹ nó!"

"Cá nhân nguoi cặn bã!"

"Mẹ nó thể đạo biến, một gái điểm thể mà lại công phu, đi ra bán còn theo lão tử giả thuần, nhìn lão tử hôm nay không hảo hảo trị nguoi!"

Trung niên nhân tức giận đến bò nguoi lên, xuất ra nam nhân toàn bộ khí thể cùng khí lực, lại hướng Trương Minh Ngã mãnh liệt bổ nhào qua!

"Hô!"

Trương Minh Ngã sắc mặt lạnh lẽo, không nói hai lời trực tiếp xuất quyền, như mưa roi như đạn pháo, từng quyền nện tại trung niên nguoi mặt già bên trên, đem sừng sừng đánh thành đầu heo!

Trung niên nhân đau nhức thét lên:

"Mẹ nguoi này, lão tử Trịnh Quan Tây nguoi cũng dám đánh nhanh, khối xưng tên ra, ta ngược lại muốn xem xem là ai cho nguoi lá gan!"

Trương Minh Ngã lạnh hừ một tiếng, gặp trung niên nhân cách ăn mặc và khí tràng, hoàn toàn không giống như là lớn cái nhân vật, liền không có sợ hãi, nghênh ngang rời đi:

"Cô nãi nãi tại số 3 sảnh chờ nguoi, nguoi cũng đừng nhận sợ!"

. . .

Trở lại số 3 sảnh.

Thôi Hiểu Hùng hỏi Trương Minh Ngã làm sao ra ngoài lâu như vậy.

Trương Minh Ngã một mặt xem thường thần sắc:

"Không có gì, một cái gọi cái gì Trịnh Quan Tây nơi khác đại thúc nghĩ chiếm ta tiện nghi, bị ta một trận đánh, đánh thành đầu heo bộ dáng, đơn giản cười chết người."

"Vẫn là lão bà lợi hại!"

Thôi Hiểu Hùng nhất thời tự hào đứng lên, thứ nhất là lão bà người đẹp vóc người đẹp mới trêu chọc lưu manh, thứ hai lão bà biết công phu còn có thể đánh toi bởi lưu manh, như vậy lão bà đi nơi nào tìm

Cố Siêu đẳng đặc giờ ly rượu lên, thần sắc kiêu căng:

"Yên tâm, nơi này là chúng ta địa bàn."

Trần Ngừ Hàm lại nhú mày, hiểm thấy nghiêm túc lên:

"Vừa mới người nói kêu cái gì "

Trương Minh Ngã không hiểu:

"Trịnh Quan Tây a."

Trần Ngừ Hàm hai mắt trì trệ:

"Người xông đại họa!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Lôi Đình Vạn Quân

Chương 65: Lôi Đình Vạn Quân

Hoàng Triều hát đi số 2 sảnh không bình thường rộng rãi, sửa sang càng là vàng son lộng lẫy, giống như hoàng cung, danh quý tử nóng thảm, chiếm cứ một nửa mặt tường 3D biểu hiện tường, cùng một bộ từ nước Pháp nhập khẩu ghế sa lon bằng da thật, có thể xưng cực kỳ xa hoa.

Tại Ghế xô-pha Chủ Tọa bên trên, ngồi một người mặc áo somi hoa trung niên nhân, trên mặt một đạo thật dài Dao Ba kéo dài đến cái cổ, da thịt thô lệ như thành tường, khuôn mặt bao la hùng vĩ như Đại Giang, vừa nhìn cũng là cái đi qua mưa to gió lớn ngoan nhân!

Ở đây thân người về sau, một loạt mang theo kính râm đại hán áo đen, đem hấn hạm ở trung tâm, như sao quanh trăng sáng đồng dạng, bên trong có hai người không có mang kính râm, nhưng là khí tràng ngược lại mạnh hơn, như là hai thanh lưỡi đao sắc bén, chỉ là đứng đây cũng làm người ta không rét mà run.

Hiển nhiên là hai tên võ giả!

Một cái có được hai tên võ giả làm bảo tiêu người, có thể nghĩ là địa vị gì!

Đúng lúc này ——

Trịnh Quan Tây đoạt môn mà vào, chặt vật trở lại số 2 sảnh, một bên bùng bít lấy sung thành đầu heo nửa bên mặt, đặt mông ngồi tại Ghế xô-pha bên trong, một bên trực thẳng mắt:

"Mẹ cái gà!"

Hắn ngồi là khách tọa, ngồi đối diện hấn Chủ Tọa bên trên, chính là ăn mặc áo somi hoa trung niên nhân lão đại, người này gặp Trịnh Quan Tây thụ thương, sắc mặt đột nhiên phát lạnh:

"Trịnh lão bản, người đây là. . ."

Mà ở đây thân người bên cạnh, một người xinh đẹp thân ảnh tựa ở trên bả vai hắn, chính là ——

Mộ Dung tỷ!

Mà Mộ Dung tỷ chính là Giang Nam lão đại Lôi vạn quân nữ nhân, như vậy người này liền chính là ——

Lôi vạn quân!

Trịnh Quan Tây một mặt ai oán nhìn qua Mộ Dung tỷ, trong lòng có nỗi khổ không nói được.

"Ta. . ."

Mộ Dung tỷ chính bóc lấy bò đào đưa vào Lôi vạn quân trong miệng, nàng ăn mặc một thân yêu kiều vũ mị Hắc Sắc Lễ Phục, vốn là ở ngực mở rộng sự nghiệp đây, tại Lôi vạn quân bả vai đè ép phía dưới, hiện ra khoa trương hình dáng đến, đơn giản để Trịnh Quan Tây nhìn trực thăng mắt. . .

Mộ Dung tỷ làm theo thừa cơ nói đùa:

"Trịnh lão bản, ngài sẽ không phải là bị đám công chúa bọn họ sắc đẹp chỗ khuynh đảo đi "

Trịnh Quan Tây bùng bít lấy nửa mặt nói:

"Khoan hãy nói, hôm nay thật sự là với không may, đi nhà xí nửa đường gặp được cái cách ăn mặc phong tao cô nàng, ta liền đi qua đưa tay hỏi một chút giá cả, không nghĩ tới còn không có sờ đến cái gì, cô nàng này thế mà lại công phu, ba lần liền đem ta đánh thành như vậy. . . Mà lại thái độ rất phách lối, nói cái gì tại số 3 sảnh chờ lấy ta, Lôi ca, người nói chuyện này nên làm cái gì "

Lôi ca tự nhiên chỉ cũng là Lôi vạn quân.

Lôi vạn quân là lòi đình giải trí chủ tịch, giống Hoàng Triều hát đi cấp bậc như vậy hộp đêm, hắn tại Giang Nam thành phố còn có mấy nhà, Giang Nam thành phố một nửa nghỉ dưỡng giải trí hội sở đều có hắn cổ phần, càng không cần nhắc tới nó màu xám sản nghiệp.

Trên thực tế, Lôi vạn quân cơ hồ là Giang Nam thành phố một tay che trời đại nhân vật, đen trắng ăn sạch, có thể xưng nhất đại kiều hùng, thù hạ nuôi hơn một trăm người, những cái kia chuẩn bị tra hắn chính hắn quan viên, sau cùng đều bị hắn làm xuống đài, thậm chí có truyền ngôn nói trên người hắn độc không ít người mệnh.

Nhưng bây giờ dù sao tân thời đại, đen nhánh sự nghiệp đã rất khó làm tiếp, Lôi vạn quân bắt đầu chậu vàng rửa tay, đem trọng tâm phóng tới Bạch Đạo bên trên.

Lần này than đá lão bản Trịnh Quan Tây đến Giang Nam đầu tư, hắn trước tiên liền đem Trịnh Quan Tây mời đi theo, nghĩ liền thủ khai phát một cái đồng hồ hạng mục, tại liên tiếp viên đạn bọc đường thế công phía dưới, hai người đàm phán rất là hòa hợp, còn kém một bước liền có thể ký hợp đồng.

Nhưng bây giờ, tại hắn tràng tử bên trong, xem như khách quý Trịnh Quan Tây, lại bị không biết từ đâu tới dã cô nương cho đánh, gọi hắn có thể nào không phát giận!

Liền một tiếng gầm thét, như Lôi Đình Vạn Quân ——

"Hỗn trướng, đến là cái nào không có mắt kỹ nữ!"

Dọa đến chung quanh một đám đám công chúa bọn họ cảm như hén, các nàng tất cả mọi người minh bạch Lôi vạn quân chỗ kinh khủng, trong lòng vì cái kia không may nữ tử cầu nguyện. . .

Mộ Dung tỷ đột nhiên nghĩ đến cái gì:

"Số 3 sảnh, cách ăn mặc phong tao. . . Chẳng lẽ Thôi Thị vũ quán Thôi Hân Thành con dâu ta nhớ được tựa như là gọi Trương Minh Ngã đi. . ."

"Thôi Thị vũ quán lưng tựa một cái vại ức giá trị sản lượng tiểu vũ quán,

Liền ngay cả một cái nữ lưu hạng người cũng dám ở ta địa bàn phách lối "

"Gần nhất Thôi Thị vũ quán giống như tại phá quán Trung Tướng đánh bại không ai bì nổi nhân nghiên cứu vũ quán, nhất thời danh tiếng vang xa, có tin tức xưng vũ quán sáu tháng cuối năm có thể sẽ khuếch trương chiêu."

"Phá quán thái kê lẫn nhau mổ cũng coi như phá quán ta hôm nay ngược lại muốn xem xem cái này Trương Minh Ngã đến có bản lĩnh gì A Báo, người mang một số người qua đem số 3 sảnh người toàn bộ cho lão tử mang đến!"

"Vâng, lão bản."

Hai tên võ giả bên trong cái cao nhất cái, lập tức lĩnh người đi ra ngoài.

Mộ Dung tử vũ mị trong con ngươi, hiện lên một tia không thể phát giác ý cười, giờ phút này thừa dịp không ai chú ý, liền dùng di động phát ra một đầu Wechat.

"Hết thầy theo kế hoạch hành sự."

...

Số 3 sánh.

Mọi người đột nhiên hù sợ!

"Ngữ Hàm, ngươi vừa mới nói gặp rắc rối. . . Là có ý gì!"

Trần Ngữ Hàm hơi khần trương lên:

"Trước mấy ngày nghe ta cha nói, một cái núi hi vọng than đá lão bản đến trong thành phố tìm hạng mục đầu tư, tên giống như tự Trịnh Quan Tây, nghe nói đầu tư ngạch tại 2 tỷ trở lên, liền Phủ Thị Chính đều cao độ coi trọng."

Mọi người nghe xong, nhất thời mòng.

2 tỷ trở lên. . . Chỉ là khoản này đầu tư ngạch, liền so Cố Siêu hoặc Thôi Hiểu Hùng gia tư sinh nhiều, càng đừng đề cập người này giá trị con người, sợ là chục tỷ phía trên đi!

Nhân vật như vậy tại KTV bị người cho đánh. . .

Cái này mẹ nó vẫn phải!

Mọi người hít một hơi lãnh khí.

"Đừng lo lắng, tranh thủ thời gian rút lui đi!"

Cố Siêu cảm thấy cứ như vậy đào tẩu, trên mặt mũi có chút không nhìn được, tăng thêm đằng sau còn có chăm chú chuẩn bị thổ lộ kế hoạch, há có thể tùy tiện liền đi

Liền ra về tự tin nói:

"Sợ cái gì, ta Cố gia tại Giang Nam thành phố cũng không phải ăn chay, huống chi nơi này còn có Thôi Thị võ quán, càng có Trần thúc thúc quan trường chỗ dựa, liền xem như hẳn là người Diệp gia, cũng không dám làm loạn đi"

Lý Duy sắc mặt lạnh lẽo, hờ hững lắc đầu:

"Ngươi đối Diệp gia hoàn toàn không biết gì cả, vẫn là sớm làm đi thôi."

"Ngươi ——"

Trương Minh Ngã có lần trước võ quán giáo huấn, lần này trung thực rất nhiều:

"Ta cảm thấy hay là đi thôi, hôm nay là Sở Sở sinh nhật, nháo ra chuyện gì cũng không tốt, lớn không chúng ta đối nhà tràng tử tiếp tục chơi."

Giang Sở Sở cũng cảm thấy muốn rời khỏi, tuy nhiên còn không có tận hứng, nhưng chuyện này là Trương Minh Ngã gây ra, lưu lại đối Trương Minh Ngã là cái tai hoạ ngầm, huống hồ cứ vậy rời đi cũng đúng lúc xáo trộn Cố Siêu kế hoạch, tại là theo chân nói:

"Đừng sinh cường, đi thôi."

...

Số 3 cửa phòng bên ngoài.

Lý Duy cả đám chính muốn rời khỏi, lại bị một đám đại hán áo đen bao bọc vây quanh.

Cầm đầu cao gầy thanh niên, chừng ba mươi tuổi bộ dáng, trên mặt cùng cánh tay có từng đầu báo văn văn, lấy thân thể che giấu lõm sâu vết sẹo, nhìn qua phá lệ khủng bố.

"Ai là Trương Minh Ngã"

A Báo ngữ khí rất là tùy ý, cũng không đặc biệt uy áp, nhưng khí tràng lại như thâm uyên đồng dạng lạnh lẽo, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Trừ Trần Ngừ Hàm, cơ hồ tất cả mọi người mình bạch, cái này là võ giả khí tràng!

Trương Minh Ngã cùng Thôi Hiểu Hùng càng là dọa đến không dám nói lời nào.

Cố Siêu lại miễn vẫn như cũ cố gắng trấn định:

"Ngươi, các ngươi là ai "

"Không có quan hệ gì với ngươi, ai là Trương Minh Ngã."

"Cha ta là Thiên chủ ý quán rượu —— "

"Ta không biết, ta sau cùng hỏi một lần, ai là Trương Minh Ngã."

Trương Minh Ngã dọa đến toàn thân run rẩy.

Liền Thôi Hiểu Hùng cũng không dám trả lời.

Cố Siêu càng là liền nói chuyện thời cơ đều không có, liền bị đặt xuống ở một bên.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Phảng phất có thể nghe thấy mọi người nhịp tim đập. . .

Đúng lúc này ——

Một người từ trong đám người chậm rãi đi tới!

Chợt mấy bước hướng về phía trước, ngừng đầu nhìn thẳng cái này mặt hướng khủng bố võ giả, trong mắt của hắn không có hoảng sợ, không có khẩn trương, chỉ có một tia vùng đi không được lạnh lùng:

"Chúng ta mỗi người đều là Trương Minh Ngã, tìm chúng ta có chuyện gì sao!"

Chính là Lý Duy!

Mọi người kinh ngạc.

Các nàng thừa nhận Lý Duy tài hoa kinh người, nhưng bây giờ không phải là giảng tài hoa thời điểm, thậm chí ngay cả tài phú đều không được việc, chỉ có gia đạo bối cảnh mới có tác dụng!

Cái gọi là súng bắn chim đầu đàn. Lý Duy đây không phải tìm đường chết sao

A Báo ngược lại hơi hơi kinh ngạc.

Hắn còn là lần đầu tiên gặp được một phạm nhân dám như vậy nói chuyện cùng hắn, liền lại tiến lên một bước, lạnh thấu xương khí thế để cho người ta không thở nổi, lạnh lùng nhìn thẳng Lý Duy:

"Ngươi rất có đảm lượng, ta liền mang các ngươi cùng đi."

Lý Duy mặt không đổi sắc , đồng dạng lại tiến lên một bước:

"Tại sao phải đi theo ngươi "

A Báo lạnh hừ một tiếng:

"Quân gia để cho các ngươi đi qua."

Cố Siêu trong mắt trì trệ:

"Quân, quân gia. . . Lôi vạ quân!"

Một cỗ khí lạnh từ xương đuôi bay thẳng đỉnh đầu, Cố Siêu biết hôm nay việc này chơi lớn, nếu không phải cùng Thôi Hiểu Hùng thật sự là bạn bè, nếu không trước tiên liền sẽ mang theo Giang Sở Sở chạy trốn!

Trần Ngừ Hàm mọi người cũng là hít một hơi lạnh khí, trước mắt hiện ra một cái kiêu hùng thân ảnh!

Lại không nghĩ, Lý Duy tựa như không nghe thấy A Báo lời nói, tiếp tục một bước hướng về phía trước:

"Ta không biết quân gia, muốn mời chúng ta, để chính hấn tới."

"Muốn chết."

Một cổ sắc bén uy áp trong nháy mắt bạo phát!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 66: Là tên hại người

Chương 66: Là tên hại người

Mắt thấy tràng diện sắp mất khống chế, Trương Minh Ngã rốt cục không chịu nổi áp lực, không muốn chuyện như vậy liên lụy bằng hữu, liền hai mắt một mực, trực tiếp đứng ra nói.

"Ta đi với người!"

"Phốc. . ."

Lý Duy nhất thời dở khóc dở cười.

Rõ ràng là đối phương trước đùa giỡn tốt a

Người mẹ nó thế nào tại thời khắc mấu chốt sợ

Lão tử trang bức đến bây giờ đều đỏ trắng

Gặp Trương Minh Ngã bị mang đi, Thôi Hiểu Hùng trực tiếp theo tới.

Trần Ngừ Hàm, Cổ Siêu cùng Giang Sở Sở ba người sắc mặt tái nhợt, sững sờ nửa ngày, cũng đi theo.

Trên đường đi Cổ Siêu nom nớp lo sợ, nhưng cũng an ủi:

"Sở Sở, Ngừ Hàm các người không cần sợ, chúng ta mấy nhà cũng đều là có bối cảnh, lượng hấn cũng không dám làm gì được chúng ta."

Trần Ngừ Hàm nom nớp lo sợ, cũng đi theo phụ họa:

"Cha ta cũng là lãnh đạo thành phố, đám người này coi như lại hắc, cũng không dám làm loạn."

Giang Sở Sở dọa đến khuôn mặt nhỏ tái nhợt:

"Hi vọng không có việc gì. . ."

Chỉ có Lý Duy một mặt tùy ý đi tại đám người sau cùng, nghĩ thầm:

"Mấy tên này nguyên lai còn rất giáng nghĩa khí, chỉ tiếc hôm nay không tốt kết thúc, bất quá ta ngược lại muốn nhìn một chút, cái này Lôi vạn quân đến là cái gì mặt hàng."

. . .

Mọi người đi tới Đế Vương sảnh, liếc nhìn Lôi vạn quân.

Bao quát mặt, phương ngach, áo somi hoa, Đại Kim liên, Hồng Tuyết cà, sau lưng một loạt chỉnh tề đại hán áo đen, cùng bên cạnh phong tình vạn chủng Mộ Dung tỷ. . .

Lôi vạn quân khí tràng, cũng là loại kia người căn bản không cần hỏi nhiều, căn bản không cần qua hoài nghi, liền biết người này nhất định là Lôi vạn quân

tồn tại!

Mọi người hít một hơi lãnh khí, trực giác hôm nay bày ra đại sự.

Bởi vì việc quan hệ chính mình nàng dâu, Thôi Hiểu Hùng cắn răng đứng ra:

"Quân gia, không biết người tìm bạn gái của ta chuyện gì, nếu như nàng có đắc tội ngài địa phương, ta hướng ngài cùng Trịnh tiên sinh xin lỗi."

Lôi vạn quân Mi Cốt hơi nhũ:

"Há, người là ai "

Hắn một mặt lưỡi nhác ăn bỏ đào, nhìn cũng chưa từng nhìn Cổ Siêu liếc một chút, chẳng qua là cảm thấy có chút buồn cười, một đám nhỏ nhỏ phú nhị đại lại có thể còn dám ở trước mặt mình liều chết!

"Cha ta là Thôi Thị võ quán quán chủ Thôi Hân Thành, hôm nay việc này đơn thuần hiểu lầm, hi vọng quân gia có thể cho cha ta một bộ mặt, ta biết thanh toán tiền Trịnh tiên sinh tiền thuốc men."

"Người đi đem người cha gọi tới, ta nhìn hắn có dám hay không muốn ta mặt mũi này."

"Người. . ."

Lôi vạn quân không hề phản ứng Thôi Hiểu Hùng, ngược lại đối Trịnh Quan Tây nói:

"Trịnh tiên sinh, người ta đã mang đến, người nhìn làm sao bây giờ "

"Làm sao bây giờ "

Trịnh Quan Tây vỗ bàn đứng dậy, đi thẳng tới Trương Minh Ngã trước mặt, không nói hai lời, đi lên cũng là một chân, bỗng nhiên đá vào Trương Minh Ngã trên bụng!

Trương Minh Ngã không nhúc nhích tí nào.

"Nha ôi, hăng hái đúng không!"

Trịnh Quan Tây đón thêm một bàn tay, hung hăng quăng về phía Trương Minh Ngã mặt!

Trương Minh Ngã chỉ hơi hơi lóc lên.

Trịnh Quan Tây một bàn tay dốc sức cái khoảng không, kém chút ngã sấp xuống, lộ ra chột vật không chịu nổi, rơi vào đường cùng, đành phải trông mong nhìn qua Lôi vạn quân.

Lôi vạn quân cho bên cạnh thợ thanh niên một cái sắc mặt:

"A Báo."

"Vâng!"

Trịnh Quan Tây thấy một lần muốn động thủ, đột nhiên có chút thương hương tiếc ngọc đứng lên, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ dâm tà:

"Không cần thương tổn nàng, trối lại mở cho ta cái phòng khách là được."

Thôi Hiểu Hùng vừa nhìn gấp, gần như sắp muốn khóc.

Trương Minh Ngã đã khóc!

"Các người —— "

Cổ Siêu cũng bị dọa cho phát sợ, mau tới trước nói:

"Cha ta là Thiên chủ ý tửu chủ tiệm chủ ý thương vĩ, ngài phải cùng hắn ăn cơm xong, tất cả mọi người là bằng hữu, làm gì khó xử một cái tiểu nữ hài đâu?"

Lôi vạn quân một thanh bỏ đào từ phun ra ngoài:

"Cùng ta xưng bằng hữu người đi về hỏi hỏi lão tử người có đủ hay không tư cách."

Gặp Cổ Siêu kinh ngạc, Trần Ngừ Hàm đành phải cắn răng đuổi theo:

"Khi dễ nữ nhân có gì tài ba cha ta là Thị Ủy Trần Lễ Minh,

Trương Minh Ngã là biểu tỳ ta, ta cũng không tin các người mấy tên khốn kiếp này liền Chính Phủ người cũng dám khi dễ!"

Lôi Vạn Quân nhất thời cười ra tiếng:

"Ồi, không được a, nơi này có cái đại quan a, người gọi điện thoại cho cha người, hần nếu dám can ta, ta nhìn hần ngày mai còn có làm hay không đến cái này quan viên."

"Người —— "

Mọi người gần như tuyệt vọng.

.

Mất thấy tam trọng bảo hiểm toàn bộ bị nghiền ép, Thôi Hiểu Hùng bịch một tiếng, trực tiếp quỳ xuống:

"Quân gia, cầu người, ngài đại nhân có đại lượng, là nhà ta minh ngài không hiểu chuyện, chuyện này là chúng ta sai, ta lập tức qua phụ cận trường học tìm mấy cái chim non cho quân gia ngài cùng Trịnh lão bản chơi đùa, van cầu người xin thương xót, thả chúng ta lần này."

Lôi Vạn Quân ánh mắt vậy một cái:

"Đi trường học tìm làm gì phiền toái như vậy, nơi này trừ bạn gái của người, còn không có hai cái tiểu mỹ nữ nữa, làm cho các nàng đêm nay bồi bồi ta, ta cam đoan đêm nay Trịnh tiên sinh biết lấy ơn báo oán, hảo hảo đối bạn gái của người, tuyệt đối sẽ không để cho nàng thụ nửa điểm thương tổn."

"Người hỗn đản này —— "

Trên thực tế, Lôi Vạn Quân đã sớm chú ý tới Trần Ngữ Hàm cùng Giang Sở Sở hai người, hai cái muội tử nhìn qua rất là thanh thuần, tràn ngập thanh thuần khí tức, so trăng từ bên trong công chúa muốn rõ ràng xinh đẹp một đoạn, hần cũng đúng lúc mượn cơ hội này âu yếm.

Chẳng phải là đặc ý

Giang Sở Sở nhìn qua đáng người nhỏ nhắn xinh xắn, giờ phút này lại gợn tím mặt:

"Trên đời này chẳng lẽ liền không có vương pháp sao ta mới không cần quân, ta báo động!"

Giang Sở Sở nói liền lấy điện thoại cầm tay ra.

Lôi Vạn Quân mi đầu một tác.

Một tên khác khoảng cách Giang Sở Sở khá gần vỗ giả "Ba pháo", giờ phút này một cái đi nhanh, trong nháy mắt hoành thân đi qua, một thanh cướp đi Giang Sở Sở điện thoại di động, đem ngã nát trên mặt đất.

Lôi Vạn Quân lộ ra người thắng lợi mỉm cười:

"Người báo động a "

"Ta ngược lại muốn xem xem tại Giang Nam khối này tiểu địa phương, đến là cảnh sát lớn vẫn là ta Lôi Vạn Quân lớn, liền Cảnh Sát Cục Trường đều phải cho ta mặt mũi, người mẹ nó tính là cái gì, người tới, đem ba nữ nhân trói lại, nam toàn bộ đuổi đi."

Mọi người nhất thời lâm vào tuyệt vọng!

Chẳng những Trương Minh Ngã chạy không khỏi một kiếp này, lại có thể liền Giang Sở Sở cùng Trần Ngữ Hàm đều phải tao ương, Trần Ngữ Hàm vẫn là chim non nữ a, Giang Sở Sở phá chim non cũng mới không gặp Thiên!

Nghiệp chương a. . .

Lần này liền Trương Minh Ngã đều quỳ xuống:

"Ta van cầu người quân gia, người là ta đánh, các người muốn trừng phạt liền trừng phạt một mình ta, chuyện này cùng bằng hữu của ta hoàn toàn không có quan hệ, các nàng vẫn là học sinh. . ."

Lôi Vạn Quân nhếch miệng cười như điên:

"Học sinh ta trăng từ bên trong công chúa cái nào không phải học sinh lão tử không có trải qua Đại Học, chẳng lẽ còn không cho ta lên đại học sống người tới, toàn bộ trói lại!"

"Không muốn —— cứu mạng a!"

Nhưng mà đúng vào lúc này, từ một cái bị mọi người quên nơi hẻo lánh, truyền đến một đạo thăm thẳm thanh âm trầm thấp ——

"Ta đã từng. . . Cũng là một tên đại học sinh."

Mọi người bỗng dưng khẽ giật mình, theo tiếng kêu nhìn lại.

Một người gio lên 45 độ chừng Thanh Tú đầu lâu, trong mắt tràn ngập lấy phiền muộn, phảng phất trải qua tang thương, xuyên qua vô số tuế nguyệt, nói ra một cái cả đời tìm kiếm nghi vấn:

"Ta đã từng cũng là một tên đại học sinh, vì cái gì đến nay không ai bên trên ta "

"Phốc —— "

Mọi người kém chút ngã xuống đất!

Lý Duy nói không sai, năm đó hắn cũng một năm trước Đại Học, có thể vừa nhìn trường học mỹ nữ như mây, lại không có một cái nào nguyện ý bên trên chính mình, liền tức giận đến tạm nghỉ học.

Cũng coi là cái hắc lịch sử đi. . .

Giờ phút này, Cố Siêu cả đám giận không chỗ phát tiết.

"Đều lúc này, ngươi mẹ nó còn tới thêm phiền!"

Lôi vạn quân bên cạnh Mộ Dung tỷ, lại bị Lý Duy vẻ mặt và lời nói, làm khanh khách cười không ngừng, càng lộ vẻ phong tình vạn chủng.

Lôi vạn quân làm theo nhất thời nổi giận, chính mình ngang dọc Giang Nam hơn hai mươi năm, cái gì nhân vật ngu bức chưa thấy qua, nhưng giống Lý Duy loại này giả ngây giả dại cầu người ngày loại hình, hắn còn là lần đầu tiên gặp!

"Muốn chết —— "

Lý Duy bỗng nhiên ngoắc cản lại, cắt ngang Lôi vạn quân lời nói, lập tức hai bước một bước, liền tới đến Trịnh Quan Tây trước mặt:

"Ngươi gọi là Trần Quan Tây đi "

"Tên của ta là như ngươi loại này rác rưởi phải đề cập "

"Nếu như ngươi xem qua (Thủy Hử Truyện) đại khái liền có thể minh bạch, ngươi hôm nay bị đánh thuần túy là tên hại ngươi."

Mộ Dung tỷ nghe xong, bỗng nhiên nghĩ đến (Thủy Hử Truyện) trong kia câu "Lỗ Đê Hạt quyền đá Trần Quan Tây", nhất thời cười không thể chọn chân.

"Ngươi hỗn đản này!"

Trịnh Quan Tây nổi giận mà lên, đưa tay liền muốn đánh Lý Duy, lại bị Lý Duy một tay bỗng dưng bắt lấy, một đầu gối đè vào dưới hông.

Chỉ nghe B Miss A chít chít một tiếng. . .

Trúng nát.

"Có thể, ngươi gà mà đời này đều có thể nghỉ."

"Ngươi —— "

Trịnh Quan Tây bụng bít lấy máu me đầm đìa hạ thể đau nhức ngã xuống đất, rất nhanh ngất đi.

Một đạo gió lạnh thổi qua.

Số 2 trong sảnh không khí đột nhiên ngưng kết.

Phảng phất có một đạo thiên uy rơi xuống, nhóm lửa thể giới.

Đó là lời đình vạn quân chỉ thế!

Lôi vạn quân giận tím mặt, đơn giản không thể tin được tại Giang Nam lại có thể có người ngay trước chính mình mặt, qua thương tổn hắn khách quý!

"Cái này trên trời dưới đất, không ai cứu được ngươi, đêm nay tất cả mọi người một cái cũng đừng hòng đi, ta muốn để cho các ngươi vì tiểu tử này chôn cùng!"

...

Cùng lúc đó, một đài đánh bóng hắc McLaren P1 chính hoà tốc chạy về Hoàng Triều hát đi, khủng bố tiếng động cơ oanh tạc lấy từng đầu đường đi!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Không thể tha thứ

Chương 67: Không thể tha thứ

Một đài hắc sắc McLaren P1 đứng ở Hoàng gia hát đi ngoài cửa.

Đài này hắc sắc McLaren P1, chính là Lý Duy đã từng phần thưởng, chỉ là Lý Duy lúc ấy không muốn, đổi tiền, xe cũng liền lưu tại Diệp gia, về sau, Diệp Hồng Chương nghe nói Ngoại Tôn Cao Nghệ Phàm tán gái thất bại, liền đem đài này xe đưa qua lấy đó an ủi.

Cầm tới sau xe, Cao Nghệ Phàm vì xóa đi Hạ Minh Sơn thất bại bóng tối, đem xe phun thành đánh bóng hắc, coi đây là giới, bắt đầu triển khai đối Lý Duy báo thù hành động.

Thí dụ như đêm nay sự tình.

Đêm nay sự kiện nhìn như đơn giản, nhưng trên thực tế, đây là một trận chăm chú chuẩn bị âm mưu, một trận từ Cao Nghệ Phàm lôi kéo Mộ Dung tỷ tính toán vạch ra làm người sự kiện!

Cẩn thận tính ra, Mộ Dung tỷ cũng là Cao Nghệ Phàm bà con xa cô cô, cùng Cao gia có rất sâu lợi ích tới lui, mà Trịnh Quan Tây, chính là nhận Mộ Dung tỷ hướng dẫn, mới đi trêu chọc Trương Minh Ngã.

Lúc đó tại trong lối đi nhỏ. . .

Mộ Dung tỷ "Trùng hợp" gặp được ra đi nhà cầu Trịnh Quan Tây, liền làm bộ ngượng ngùng, nhìn như tùy ý hỏi:

"Trịnh tiên sinh thích gì dạng nữ nhân "

Trịnh tiên sinh mặt mo đồ ửng, gặp Lôi vạn quân không tại, nâng cao nhất gan tiếng nói:

"Tốt nhất giống Mộ Dung tiểu thư như vậy vóc người đẹp. . ."

Mộ Dung tỷ cúi đầu cười một tiếng, lập tức chỉ đạo:

"Ngươi nhìn bên kia không thì có cái à, so ta tuổi trẻ nhiều."

Trịnh Quan Tây quay đầu nhìn lại, vừa mới bắt gặp đang làm điều làm bộ Trương Minh Ngã:

"A, thật đúng là!"

Mộ Dung tỷ cười một tiếng:

"Trịnh lão bản chậm rãi hưởng dụng, tiểu muội sẽ không quấy rầy."

Đằng sau sự tình mọi người đều biết. . .

Cao Nghệ Phàm mưu đồ việc này chân thực mục đích, chính là muốn để Trần Ngữ Hàm một đám người đắc tội Lôi vạn quân, đến lúc đó ai cũng không có cách nào thoát thân, hấn lại đi anh hùng cứu mỹ nhân!

Hắn muốn để Trần Ngữ Hàm minh bạch, dưới loại tình huống này, biết chơi bóng rổ vô dụng, biết đàn Piano vô dụng, biết lái xe cũng vô dụng, chỉ có bồi

cảnh mới thật sự là quyền lực!

Sau đó mọi người ở đây lâm vào tuyệt vọng lúc, chính mình tiêu sái đăng tràng, lấy Cửu Thế anh hùng hình tượng xuất hiện, cùng Lôi vạn quân chuyện trò vui vẻ, thuận tiện cứu mọi người, đem Lý Duy hung hăng làm hạ thấp đi!

Nếu như Lý Duy nhất thời xúc động đắc tội Lôi vạn quân, vậy thì càng tốt.

Chính mình biểu thị đối với cái này bất lực, chỉ có thể cứu mặt khác năm người, dù sao Lý Duy là Lôi vạn quân chỉ định trả thù nhân vật, mình cùng Lôi vạn quân cũng chỉ là ngang hàng luận giao. . .

Như vậy Lý Duy liền có thể bị ăn phải cái thiệt thòi lớn, để giải chính mình mối hận trong lòng!

Quả nhiên ——

Căn cứ Mộ Dung tỷ mới nhất Wechat biểu hiện, Lý Duy cũng tới đang!

"Ha-Ha, ta liền biết, người hỗn đản này mỗi một lần đều muốn ra tới trang bức, ta nhìn lần này người nào tới cứu người!"

. . .

Số 2 trong sảnh.

Đại sảnh bao phủ một cỗ hoảng sợ khí tức.

Lôi vạn quân giãn tím mặt, đang chuẩn bị đối Lý Duy động thủ thời khắc, Cao Nghệ Phàm đột nhiên đẩy cửa vào, đâm đầu xông thẳng vào thần hồn nát thần tính số 2 sảnh.

Trực tiếp một tiếng gào to ——

"Dừng tay cho ta!"

Lôi vạn quân đột nhiên khẽ giật mình, quay đầu nhìn lại. . .

Cao Nghệ Phàm

Đây không phải Diệp khanh con trai của thành sao

Diệp khanh con trai của thành làm sao lại xuất hiện ở đây

Trên thực tế, Lôi vạn quân cùng Diệp gia quan hệ mười phần chặt chẽ, trong bóng tối, Lôi vạn quân vì Diệp gia con trai trưởng diệp hướng bắc (Diệp Lam cha) làm qua không ít tay bẩn sự tình, cũng thụ diệp hướng bắc âm thầm chiếu ứng, cùng Diệp gia lão nhị Diệp Hải Bình vô luận hắc đạo Bạch Đạo đều có cạnh tranh quan hệ, chính mình cũng coi là đối Diệp gia hai Tử Chi ở giữa một loại nào đó quân thù.

Về phần Cao Nghệ Phàm mẫu thân Diệp khanh thành, hẳn ngược lại không có quá nhiều tiếp xúc, nhưng là Cao Nghệ Phàm phụ thân cao quang là cao Mộ Dung (Mộ Dung tỷ) bà con xa Đường Ca, như vậy tính toán ——

Lôi vạn quân thật đúng là cùng Cao Nghệ Phàm có không ít quan hệ!

Tuy nhiên Cao Nghệ Phàm chỉ là Diệp Hồng Chương Ngoại Tôn, nhưng Diệp Hồng Chương hết thảy liền ba cái đời cháu đời sau, chỉ cần Diệp Hồng Chương còn chưa có chết, hẳn liền không dám tùy tiện trêu chọc.

Nghĩ tới đây, Lôi vạn quân tranh thủ thời gian đứng dậy đón lấy, mặt mũi tràn đầy cung kính nói:

"Cao thiếu làm sao người tới."

Cao Nghệ Phàm đứng chấp tay, sắc mặt hơi hơi lạnh lẽo, bức cách xông thẳng tới chân trời:

"Người đối với ta như vậy bằng hữu, ta có thể không tới sao "

Lôi vạn quân nhất thời mộng. . .

"Những này là bằng hữu của người "

"Thế nào, bọn họ không có báo danh hiệu ta sao "

"Nói cái gì lời nói báo người danh hào, ta còn sẽ làm khó hấn a sao A Báo, còn không mau thả người!"

A Báo lập tức buông ra Trương Minh Ngã.

Mọi người một mặt mừng bức. . .

Cao Nghệ Phàm không phải ở nước Anh à, làm sao lại xuất hiện tại Giang Nam thành phố Lôi vạn quân loại này lão đại làm sao lại cho Cao Nghệ Phàm mặt mũi

Cao Nghệ Phàm thấy mình hình tượng nhất thời dựng đứng, liền tiếp theo duy trì lạnh thấu xương bức cách.

"Cái này còn có chút đúng."

Lôi vạn quân tuy nhiên trong tay thả người, trong lòng vẫn là không phục, thế là uyển chuyển hỏi:

"Xin hỏi những người này đều là ngài bằng hữu gì "

Cao Nghệ Phàm thừa cơ chính tiếng nói:

"Vị này Trần Ngữ Hàm, cũng là bạn gái của ta!"

Trần Ngữ Hàm bị Cao Nghệ Phàm bắt chợt tới bá khí làm kiềm chế, cùng so sánh, Lý Duy cãi nhau âm ỉ ngược lại sẽ đem sự tình làm lớn chuyện, lập tức phân cao thấp, xã hội này vốn chính là không công bằng, người có tài hoa đi nữa, cũng không bằng có bối cảnh đến thực sự.

Lôi vạn quân dài thở một hơi dài nhẹ nhõm, may mắn hôm nay không có đức thành sai lầm lớn:

"Người không biết không tội, ta Lôi mỗ tự phạt một chén."

Dứt lời, bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Cao Nghệ Phàm sắc mặt tự phụ, mỉm cười:

"Lôi Lão Bản bạn chí cốt, ta lại ở ông ngoại trước mặt nói ngọt ngào vài câu."

Lôi vạn quân thoáng ần nhần nói:

"Thay ta hướng Diệp Lão vấn an."

.

Cố Siêu một mọi người nhất thời mừng bức. . .

"Diệp Lão "

"Chẳng lẽ Diệp gia Diệp Lão "

"Nói nhảm, Giang Nam còn có mấy cái Diệp Lão!"

Mọi người hít một hơi lạnh khí, trước mắt quang mang bắn ra bốn phía, phảng phất nhìn thấy một tòa sừng sững Vu Giang nam chi đỉnh núi cao nguy nga, gió núi gào thét, lạnh thấu xương như ca!

Nguyên lai Cao Nghệ Phàm có loại này bối cảnh

Khó trách liền Lôi vạn quân cũng phải bán hấn mặt mũi này!

Lý Duy cũng hơi có chút kinh ngạc, buông tay ra bên trong Trịnh Quan Tây.

Trịnh Quan Tây cũng là cái bị kịch!

Đầu tiên là bị Trương Minh Ngã đánh thành đầu heo, về sau lại bị Lý Duy phé gà, mắt thấy dựa vào Lôi vạn quân báo thù rửa hận thời điểm, lại toát ra cái Cao Nghệ Phàm. . .

Cái này Giang Nam đến là cái gì STYLE a!

Nghĩ tới đây, Trịnh Quan Tây một mặt ai oán nhìn lấy Lôi vạn quân:

"Lôi Lão Bản, ngài không phải là muốn đem những này người thả đi "

Lôi vạn quân sắc mặt nghiêm một chút:

"Trịnh lão bản yên tâm, cái này thương tổn nhà ngươi bằng, ta tuyệt đối sẽ không buông tha."

Cao Nghệ Phàm nghe xong, mừng rỡ trong lòng, ngoài miệng lại giả vờ giả vệt, một mặt bắt kẻ hiềm khích lúc trước bộ dáng:

"Lôi Lão Bản, ngươi có ý tứ gì hẳn gọi Lý Duy, cũng là bằng hữu ta."

"Cao ít, không phải ta không nể mặt ngươi, tiểu tử này thực sự quá phách lối, đã thương Trịnh tiên sinh nửa người dưới, ta như thả hắn, về sau như thế nào tại Giang Nam đặt chân "

"Cái này. . ."

Cao Nghệ Phàm hơi có vẻ khó xử, ngược lại đối Lý Duy nói:

"Lý Duy ngươi một cái Dương cầm gia - The Pianist tại sao phải đánh người đâu?"

Sở hữu ánh mắt đồng loạt tụ tập tại Lý Duy trên thân, chỗ có cảm xúc đều lộ rõ trên mặt, bị ai, cười trên nỗi đau của người khác, buồn bã bất hạnh, giận không tranh, tự tìm đường chết không thể sống. . .

.

Nhưng mà để mọi người mở rộng tầm mắt là, Lý Duy chẳng những không có sám hối, lại vẫn bị cắn ngược lại một cái:

"Cao Nghệ Phàm, đã ngươi có như vậy ngu bức bối cảnh, ngươi sẽ không phải là muốn. . . Thả đám người này đi ngươi là không thấy được a, ngươi nếu là lại trẻ cái mấy bước, ngươi Trần Ngữ Hàm muội muội có thể muốn bị cái này Lôi vạn quân cho phi lễ nha!"

Trần Ngữ Hàm nghe xong, thật đúng là như thế cái đạo lý!

Giang Sở Sở cũng đi theo reo lên:

"Không sai, không thể khinh xuất tha thứ bọn này bại hoại!"

Cố Siêu lại nhất thời Hóa!

Hắn bị Lý Duy cùng Giang Sở Sở loại này không biết thời thế ngây thơ ý nghĩ, cho xuẩn khóc, tay người ta bên trong có hai tên võ giả, xem ở Cao Nghệ Phàm trên mặt mũi, mới đáp ứng thả người, các ngươi lại có thể còn tới kinh, không thức thời tại cái này dây dưa không rõ, thật chẳng lẽ nghĩ chết ở chỗ này a

Thế là nghiêm mặt nói:

"Sở Sở ngươi không muốn nói mò, chúng ta đi về trước đi."

Giang Sở Sở hoàn toàn không xâu Cố Siêu:

"Ta dựa vào cái gì trở về "

Trần Ngữ Hàm lần này tựa hồ cũng đứng tại Lý Duy bên này.

Cao Nghệ Phàm là Diệp Hồng Chương Ngoại Tôn, mà Lý Duy đã từng đã cứu Diệp Lam tánh mạng, hai người cộng lại, chẳng lẽ sẽ sợ Lôi vạn quân nhất định phải đòi một lời giải thích!

Nghĩ như vậy, Trần Ngữ Hàm đối Lôi vạn quân nói:

"Cái này Lý Duy, đã từng đã cứu Diệp Tướng quân cháu gái Diệp Lam, các ngươi nếu là thật sự dám đã thương hắn, ăn không ôm lấy đi!"

Lôi vạn quân gân xanh phun ra, cười ha ha:

"Ngươi nói cứu liền cứu người Diệp gia cần hắn tới cứu ta khuyên các ngươi tại ta thay đổi chủ ý trước đó xéo đi nhanh lên, nếu không liền cái này Trương Minh Ngã các ngươi cũng bảo đảm không."

Cao Nghệ Phàm giờ phút này cũng có chút tâm hồng.

Lý Duy không có cứu thành, căn bản không quan hệ, một cái cũng không biết thủ tình địch thời; nhưng nếu Trương Minh Ngã không có cứu thành, Trần Ngữ Hàm cả một đời cũng sẽ không tha thứ hắn!

Thế là kéo ra Trần Ngữ Hàm nhỏ giọng nói:

"Ngữ Hàm, đừng có lại cố chấp, nơi này là người khác địa bàn, Lý Duy đánh người tự nhiên muốn bị đánh, đây là thiên kinh địa nghĩa, lại nói Lôi tiên sinh cũng là giảng đạo lý người, nhiều nhất giáo huấn hắn một trận, chẳng lẽ còn sẽ có trọng thương không được "

Trương Minh Ngã trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nghĩ không ra chính mình đối lâu như vậy một tên, thế mà lại tại loại nguy hiểm này dưới cục diện, vì chính mình ra mặt, làm ra bản thân muốn làm lại lại không dám làm sự tình, trong nội tâm năng đã có kinh ngạc, cũng có chút hứa tức giận, nhưng càng nhiều vẫn là cảm động. . .

Thôi Hiểu Hùng gặp Lý Duy vì chính mình vị hôn thê làm đến loại tình trạng này, chính mình lại là quá sợ, liền nâng cao lá gan, thẳng tắp quỳ đi xuống:

"Lý Duy là vì lão bà của ta mới đánh người, các người muốn trừng phạt liền trừng phạt ta, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được!"

Lại không nghĩ, hai đầu gối còn chưa rơi xuống đất, Lý Duy đột nhiên đưa tay, đem hắn đột nhiên nhấc lên.

"Khác hướng loại này rác rưởi quỳ xuống!"

Lần này liền Trần Ngữ Hàm đều nhìn không được:

"Lý Duy người cũng dừng lại thêm phiên được không như vậy ai cũng bảo đảm không người, thậm chí biểu tỷ đều muốn bị người lôi xuống nước, nhận rõ hiện thực đi, bọn họ căn bản đều là chút dân liễu mạng, hiện tại Cao Nghệ Phàm đã chứng không cục diện, người càng cật mạnh sau cùng thụ thương chỉ có thể là người!"

Lý Duy nguyên bản lười tung ra khuôn mặt, giờ phút này đột nhiên cười lạnh:

"Dân liễu mạng người cũng quá đề cao bọn này rác rưởi, rất nhanh người liền sẽ rõ ràng, bọn họ loại người này so con gián còn sợ hơn chết!"

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Liền người nói nhiều!

Chương 68: Liền người nói nhiều!

Thoáng như một trận mưa đá hạ xuống.

Số 2 trong sảnh nhất thời lạnh như trời đông giá rét.

Một đám đại hán áo đen trên mặt hắc tuyến có thể thấy rõ ràng.

Một đám đám công chúa bọn họ càng là hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt nhao nhao che miệng.

Trần Ngữ Hàm che mặt không nói, cảm giác mình tại cùng một khối mộc đầu nói chuyện.

Mộ Dung tỷ cùng Cao Nghệ Phàm nhìn nhau, chỉ cảm thấy cái này nội dung cốt truyện phát triển hoàn toàn ở ngoài dự liệu, hiện tại liền kết cuộc như thế nào đều có chút dao động.

Cao Nghệ Phàm một mặt mừng rỡ, nửa ngày mới làm rõ ràng Lý Duy lời nói bên trong Logic.

Chỉ cảm thấy gia hỏa này vì khoe khoang, lại có thể liền mệnh cũng dừng, mà lại ở trong tình hình này, lại vẫn duy trì thần thái tự nhiên bức cách, cảm giác tựa như là bị Tà Giáo tẩy não, trong lòng có chút chấn kinh, cũng có chút cười trên nỗi đau của người khác:

"Tự gây nghiệt, không thể sống, hôm nay cũng không phải ta muốn hại người, là người mình muốn tìm đường chết!"

Liền Thôi Hiểu Hùng cùng Trương Minh Ngã hai người cũng giật mình không thôi, khóc không ra nước mắt. . .

Đại ca, đây là Giang Nam Lôi vạn quân, cũng không phải đầu đường tiểu côn đồ, người ta trên thân công các loại án mạng đầu, trên trăm người thổi kèn dưới, còn có hai tên võ giả tọa trấn, so Thôi Thị võ quán thực lực không biết mạnh đến mức nào, liền liền cha mình ở đây, cũng sẽ cúi đầu, người một cái Dương cầm gia - The Pianist cùng tay đua xe, dù có mọi loại tài hoa, cũng không thể tìm đường chết a!

Giang Sở Sở tuy nhiên cũng nom nớp lo sợ, nhưng là nàng trong lòng đốc định, đã Lý Duy nói ra lời như vậy, vậy đã nói rõ hẳn nhất định có biện pháp giải quyết, bởi vì . .

Bởi vì đây chính là chính mình ngàn dặm mới tìm được một nhìn trúng nam nhân a!

Lôi vạn quân, cái này tại Giang Nam thành phố một tay che trời lão đại, việc này sống còn là lần đầu tiên nhận một cái vô danh tiểu bối trực diện khiêu khích!

Cái này khiến cho hắn như muốn điên cuồng, giận quá thành cười:

"Ha ha ha ha, cổ nhân nói tốt, người không biết không sợ, người —— "

Lý Duy trong nháy mắt cắt ngang hắn lời nói:

"Thật có lỗi, những lời này là Vương Sóc nói, không phải cổ nhân nói."

"Phốc —— "

Giang Sở Sở cả đám kém chút cười phun.

Lôi vạn quân tròn mắt chỉ nứt, chỉ Lý Duy:

"Người, tìm, chết!"

Lôi vạn quân ngang dọc Giang Nam hơn hai mươi năm, bây giờ lại bị một cái tiểu lưu manh đùa giỡn, thiên hạ lại còn có bức này buồn cười sự tình, có thể nhẫn nại, không thể nhẫn nhục

"Hôm nay liền đem mệnh lưu tại nơi này đi, cho ta chiếu trong chết đánh."

.

Còn không đợi mọi người kinh hãi, hai cái người áo đen trực tiếp nhào về phía Lý Duy.

Nhưng mà không đợi hai người xuất quyền ——

Lý Duy dẫn đầu hướng phía trước hai bước, hai tay nhanh như thiểm điện, hướng phía trước đột nhiên một trào, lại một tay nắm lấy một cái đầu, liền hai tay hợp lại, hướng trung gian bỗng nhiên một đập.

"Ba!"

Hai người nhất thời choáng, Lý Duy giống như là nắm lấy hai cái không xương gà liễu, trực tiếp ném ra ngoài cửa sổ.

Mọi người một mặt mộng bức!

Lôi vạn quân hơi có chút kinh ngạc, phách lối cười nói:

"Nha, người luyện võ a, khó trách như vậy chánh, cho ta cùng tiến lên."

Nhưng mà Lý Duy lại là càng phách lối!

"Không cần phiền phức, ta đến đây đi."

"Cáp "

Mọi người một mặt mộng bức.

Lý Duy mặt không biểu tình, mấy bước tiến lên, đi vào người áo đen trong đám, cũng vô dụng bất luận cái gì kỹ xảo, trực tiếp duỗi bàn tay, như Điều Hầu bắt Tiểu Kê, bắt một cái là một cái, bắt xong cũng không đánh có thể, trực tiếp liền hướng ngoài cửa sổ quăng ra, bắt một cái ném một cái, người áo đen tránh cũng không kịp.

Tràng diện kia đơn giản vô tình. . .

Gia hỏa này là quái vật sao

Nguyên bản còn chuẩn bị xem kịch đám công chúa bọn họ, giờ phút này thét chói tai vang lên tông cửa xông ra.

Trần Ngừ Hàm cả đám sớm đã là trợn mắt hốc mồm, nửa ngày nói không ra lời.

"Cái này, đây là Lý Duy sao "

Trong nháy mắt, Lý Duy đã đem trừ hai võ giả bên ngoài người áo đen, toàn bộ ném ra ngoài cửa sổ, mà nhất đại sóng đám công chúa bọn họ cũng đều hoảng sợ đi ra ngoài.

Số 2 trong sảnh chỉ còn lại có Lý Duy một nhóm sáu người, Lôi vạn quân, Mộ Dung tử, Trịnh Quan Tây, hai tên võ giả cùng Cao Nghệ Phàm, tổng cộng mười hai người!

Lôi vạn quân nghiêng răng nghiêng lợi,

Nhưng là có hai tên võ giả tọa trấn, nội tâm của hắn vững như chóp:

"Tiểu tử, ngươi bây giờ có phải hay không cảm thấy mình rất biết đánh nhau "

Lý Duy một mặt hồ hững, cũng không trả lời.

Lôi vạn quân tiếp tục hỏi:

"Ngươi nghe nói qua võ giả sao "

Lý Duy như cũ lười nhác trả lời.

"Chỉ cần ngươi nghe qua võ giả, ngươi nên minh bạch, tại chính thức võ giả trước mặt, ngươi điểm ấy cật lực không đáng kể chút nào, A Báo!"

Lại không nghĩ, Lý Duy lúc này rốt cục mở miệng ——

"Khác mẹ nó A Báo A Cầu, cùng lên đi."

Cùng lên đi. . .

Lên lên đi. . .

Lên đi. . .

Đi. . .

Một trận gió lạnh phát qua.

Mọi người hoàn toàn mộng bức!

Lý Duy nói nói như thế, nhưng là hai võ giả nhưng không có nghe.

Võ giả cũng là có tôn nghiêm cùng tính nhẫn nại, sao lại dễ dàng như vậy thụ khiêu khích

Giờ phút này ——

Chỉ gặp A Báo thân hình mở ra, sắc bén khí thế thoáng như Liệp Báo, cả người đột nhiên bạo tẩu, tựa như Liệp Báo xuất kích, mang theo gào thét kinh phong, bổ nhào hướng Lý Duy.

Khí thế kia, để Cao Nghệ Phàm, Trần Ngữ Hàm cả đám lập tức thối lui, một mực dựa vào tường mới thôi, một bước cũng không dám tự tiện di động.

A Báo là Lôi vạn quân thủ hạ số một Đại Tướng.

Là Lôi vạn quân trước kia tại ngục giam nhận biết, A Báo bởi vì một quyền đâm chết người mà ngồi tù, có ngày sống bạo lực đam mê, khi đó A Báo còn không có luyện võ, liền có thể thường xuyên đuổi theo mười cái tám cái đánh, thậm chí bởi vì đánh qua cầm côn Ngục Tốt mà bị Gia Hình.

Về sau Lôi vạn quân ra ngục thành lão đại về sau, liền đem A Báo vợ vết đi ra, còn ra tiền để tập võ, A Báo thiên phú dị bẩm, rất nhanh liền tấn thăng võ giả, chỉ là bởi vì luyện võ quá trễ, võ pháp tiến thêm một bước.

A Báo am hiểu nhất chính là báo đốc sức, lúc này nhào về phía Lý Duy một quyền này, chính là báo nhào trúng mạnh mẽ nhất ——

"Báo bắt chọt tới quyền!"

Lấy quyền dẫn người, tạt như thiểm điện, mãnh liệt như xe tải, nếu là đụng vào người bình thường, có thể đem đâm vào xa mấy chục mét, cốt cách tinh tú, nội tạng vỡ vụn mà chết.

Lý Duy hơi hơi kinh ngạc:

"Người như tên, thật đúng là con báo."

Có thể Lý Duy liền Sur Tử còn không sợ, làm thế nào có thể quan tâm con báo

Liền một chân đi lên, trực tiếp đem A Báo đá văng.

Đây là tới từ Võ Tông một chân!

Có thể đạp lên 300 cân đầu vật cao thủ Tường Môn Thân một chân!

A Báo lại tính là cái gì

"Àm!"

Chỉ gặp Lý Duy nhìn như thường thường không có gì lạ một chân, càng đem A Báo trực tiếp đạp bay!

A Báo thân hình tán ra, bỗng nhiên nện ở trên tường, trực tiếp đem tường cho nện xuyên, máu me khắp người rơi vào sát vách số 3 sảnh. . .

Một chân miếu sát võ giả

Chỉ có tầng hai võ giả mới có như vậy thực lực đi!

Lôi vạn quân bên miệng Xi gà lặng yên trượt xuống. . .

Trong lòng một vạn cái * gào thét mà qua!

Một cái chừng hai mươi tầng hai võ giả làm sao có thể! Lão thiên chơi ta đi!

Hắn lập tức ra hiệu bên cạnh cao Mộ Dung, tranh thủ thời gian gọi điệp hướng bắc người tới cứu trận.

Cũng may cao Mộ Dung sớm có cảnh giác, tại Lý Duy đem đại hán áo đen hướng ngoài cửa sổ ném thời điểm, nàng liền sớm đem tin tức phát ra ngoài.

.

Giờ phút này, một tên khác võ giả "Ba pháo", lúc đầu thực lực muốn mạnh hơn A Báo, nhưng gặp Lý Duy một cước này thần uy, nhất thời có chút rụt rè, càng hối hận vừa rồi không có nghe Lý Duy lời nói, cùng A Báo cùng tiến lên!

Nhưng nếu vào lúc này lùi bước lời nói, chính mình trong võ lâm cũng không cách nào lẫn vào.

"Liều —— "

Liền thân hình lóe sáng, đâm ra một quyền, quyền dẫn người đi, bỗng dung nhào về phía Lý Duy:

"Hoàng gia pháo mừng!"

Ba pháo tại Giang Nam thành phố trong chốn võ lâm tên tuổi rất vang, nghe nói tại một tầng võ giả bên trong trừ Diệp gia công tử Diệp Lăng bên ngoài, mấy cái võ địch thủ, hắn am hiểu bắn liên thanh quyền, đặc biệt tam liên Pháo Quyền vì đòn sát thủ, bởi vậy được xưng là ba pháo!

Lý Duy nao nao, cảm giác tựa như không phải có người đánh tới, mà chính là có ba cái đạn pháo, bỗng nhiên oanh hướng mình, thế là hắn. . .

Nã Thủ Bối thuận tay hát lên!

"Ba!"

Đây là tới từ Võ Tông một bàn tay!

Có thể đem ụ đất cắm xuống dưới đất một thước một bàn tay!

Ba pháo lại tính là cái gì

Quả nhiên một bàn tay quăng bay đi ba pháo!

Chỉ gặp ba thân pháo hình tán ra, hoành thân bay ra ngoài, trùng điệp đâm vào mặt khác trên vách tường, đồng dạng đục xuyên vách tường, cả người là máu ngã tại sát vách số 1 sảnh. . .

Toàn trường tĩnh mịch.

Cao Nghệ Phàm trong mắt hoảng sợ, như gặp thao thiên cự lãng, chính mình cho tới nay lại cùng như vậy người làm đối thủ, đột nhiên cảm giác mình còn

sống đã thuộc may mắn!

Trần Ngừ Hàm bọn người sớm đã ngây ra như phỗng. . .

Nguyên lai gia hỏa này nói không buông tha quân gia. . . Là, nhận, thật ', a!

Cao Mộ Dung hít một hơi lạnh khí, nghĩ thầm tiểu tử này chẳng những công phu tốt, càng là Mục Vô Pháp Kỹ, trả thù tâm cực mạnh, giờ phút này may mắn sớm gọi Diệp gia người tới, nếu không hậu quả khó mà lường được, hiện tại việc cấp bách, cũng là trì hoãn thời gian!

Lôi Vạn Quân càng là hoàn toàn mộng bức. . .

"Tình huống như thế nào a "

Đi theo chính mình lên núi đao xuống biển lửa hai viên đại tướng, tại Lý Duy trước mặt lại có thể liên tiểu hài tử cũng không bằng, liền giống như đập ruồi bị đánh ra ngoài tường, tựa như vỡ giả cái thân phận này, tại Lý Duy trước mặt một chút tác dụng đều không có.

Nhưng Lôi Vạn Quân cũng coi là gặp qua cảnh tượng hoành tráng nhân vật, mưa to gió lớn cũng từ vị nhưng bất động, giờ phút này, chỉ gặp hấn không nhìn cái trán chảy ra mồ hôi, trên mặt đè nén vô tận lửa giận, chỉ cười lạnh:

"Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, không thể không nói, người tiểu oa này quả thật có chút bản sự, nhưng bây giờ là cái gì xã hội cạy mạnh tính được cái gì, người lại có thể đánh, đánh qua súng sao người lại có thể đánh, đánh qua Tank đại pháo sao đã từng bao nhiêu cao thủ Thượng Thiên Hạ Địa, bây giờ các năng không phải tê liệt ở giường, cũng là trong tù cùng người lẫn nhau chống. . ."

Lôi Vạn Quân càng nói càng có khí thế, sau cùng dứt khoát một lần nữa điều lên Xi gà, hướng trên ghế sa lon một tòa, đặc ý hai chân treo nguẩy.

"Người có tin ta hay không hiện tại một chiếc điện thoại liền có thể để người đi vào —— "

"Ba!"

Lời còn chưa nói hết, Lý Duy đột nhiên cận thân, duỗi bàn tay, nắm lấy Lôi Vạn Quân đầu, hướng trên bàn trà bỗng nhiên một đập ——

"Liên người nói nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Diệt gia người tới

Chương 69: Diệt gia người tới

Lý Duy cái này một đập, trực tiếp đem Lôi Vạn Quân nện thất khiếu chảy máu, xương mũi đổ sập, hàm răng rơi nửa, đã mặt không thành hình.

Nhưng cũng may Lý Duy có ý không chế sức mạnh, không có nhưc đầu túi, giờ phút này đem Lôi Vạn Quân mãnh liệt nắm chặt đứng lên, giống thịt heo một dạng đem đặt ngang ở trên bàn trà.

Lập tức nhắc chân, giẫm lên Lôi Vạn Quân cổ họng:

"Ta từ trước đến nay thừa hành đồng giả nguyên tắc, người đối đãi ta như thế nào, ta giống như gì đối người, vừa rồi. . . Là ai nói muốn đem mệnh ta lưu tại nơi này "

Mọi người hít một hơi lạnh khí.

Bị Lý Duy cường hấn thực lực, cùng có thù tất báo tư thái làm kiềm chế!

Riêng là Trần Ngừ Hàm, nàng trước đó còn nói Lôi Vạn Quân đám người này là dân liều mạng, hiện tại xem ra, Lý Duy mới là cái kia chân chính dân liều mạng!

Quả nhiên, Lôi Vạn Quân nhất thời sợ.

Trong lòng khuất nhục lại sợ, dù sao hẳn thấy, Lý Duy căn bản chính là cái làm càn làm bậy, hoàn toàn dân liều mạng, hôm nay nếu là không cẩn thận nói nhảm, làm không tốt thực biết bị giết, chính mình chỉ cần trì hoãn thời gian, chờ đến người Diệp gia vừa đến, nhất định phải đem Lý Duy ngàn đao băm thây!

Thế là áp chế khuất nhục, trực tiếp nhận sợ nói:

"Ta đây không phải nói đùa nha, dọa các ngươi một chút thanh niên, nhiều nhất giáo huấn ngươi một chút, hiện tại là xã hội pháp trị, giết người nhưng là muốn xử bắn a."

Lý Duy thuận tay cũng là một bàn tay, cười lạnh:

"Nếu là giết người nhất định xử bắn lời nói, ngươi đầu bên trong hẳn là tất cả đều là viên đạn!"

Giang Sở Sở cười khúc khích.

Lôi Vạn Quân im lặng ngưng nghe:

"Đầu, chuyện này, người giang hồ đều biết, ta Lôi Vạn Quân cùng Lôi Phong là người trong tộc, nhân phẩm tiêu chuẩn, xưa nay không hại tính mạng người, ngẫu nhiên gặp được đui mù, mới nhiều lắm là giáo huấn một chút, đều là chút da thịt tổn thương, tính không được cái đại sự gì."

Lý Duy một mặt hồ hững, lại theo một bàn tay:

"Xem ra ngươi cái là người tốt, đáng tiếc ta không phải."

.

Cao Nghệ Phàm vừa nhìn tình hình này không đứng, tranh thủ thời gian khuyên nhủ:

"Lý Duy, ngươi không nên vọng động, hiện tại là xã hội pháp trị, Lôi Lão Bản bối cảnh rất sâu, nhân mạch lại phổ biến, ngươi nếu thật là thương tổn hắn, ngươi về sau còn trốn được sao coi như ngươi trốn được, người nhà ngươi đâu?"

Lý Duy cười lạnh một tiếng:

"Xã hội pháp trị cùng bối cảnh sâu, giao thiệp rộng. . . Chẳng lẽ không phải từ trái nghĩa sao "

Cao Nghệ Phàm nhất thời á khẩu không trả lời được, cảm giác gặp được mớ đầu, căn bản là không có cách câu thông.

Mộ Dung tỷ cũng cảm giác hôm nay cũng gặp phải xương cứng, đành phải tận lực trì hoãn thời gian:

"Vị tiểu huynh đệ này —— "

Nhưng mà chẳng kịp chờ Mộ Dung tỷ nói xong, Lý Duy nhìn cũng không nhìn, lại đột nhiên đưa tay, trực tiếp bóp lấy Mộ Dung tỷ tron bóng như ngọc cái cằm, đối Lôi Vạn Quân cười lạnh nói:

"Ta nói qua ta người này rất đơn giản, vừa rồi ngươi muốn ngủ bằng hữu của ta, vậy thì tốt, đêm nay để nữ nhân ngươi bồi ta ngủ."

"Phốc —— "

Trần Ngữ Hàm, Giang Sở Sở thậm chí Trương Minh Ngã ba người, đều là trợn mắt hốc mồm.

Riêng là Giang Sở Sở, trên mặt ghen tuông dần dần lộ ra. . .

Nhưng nàng cũng minh bạch, Lý Duy chỉ nói là nói mà thôi, đại khái dẫn đầu hẳn là đang nổi lên bầu không khí, sau đó thừa cơ xảo trá đối phương, tựa như đêm hôm đó tại quán Bar ngoại tình đến Nghiêm Căn Sơn chỗ chuyện phát sinh.

Lôi Vạn Quân đời này khi nào nhận qua nhục này vũ nhục:

"Ngươi, cái này, lẩn lộn, trứng!"

Mộ Dung tỷ chịu đựng cái cằm bị bóp, kiệt lực nói ra:

"Nay. . . Hôm nay sự tình là cái hiểu lầm, ngươi quên à, chúng ta trước đó còn từng uống rượu đâu, mọi người ngồi xuống hảo hảo nói một chút, không liền đi qua "

Lý Duy lạnh hừ một tiếng:

"Đơn giản như vậy liền đi qua nếu như không có Cao Nghệ Phàm, ta ba cái bạn nữ sẽ phải thất thân, mà nếu như không có ta, các ngươi liền lại có thể

nhờ ngoài vòng pháp luật, sau đó tiếp tục tai họa nhà khác muối từ. . . Cũng không phải mỗi cái muối từ đều có Cao Nghệ Phàm như vậy chỗ dựa a!"

Cao Nghệ Phàm nghe xong, không nghĩ tới chính mình bối cảnh thâm hậu, mà ngay cả không sợ trời không sợ đất Lý Duy đều bị trấn trụ, nhất thời dương dương đắc ý, sửa lại cổ áo một chút, ngẩng đầu đứng thẳng, bức cách ngừng lại lộ ra.

Lý Duy vừa nói, một bên đem tay vươn vào Mộ Dung tử trong quần. . .

Giang Sở Sở dọa đến che mắt!

Lại không nghĩ, Lý Duy từ Mộ Dung tử trong quần lấy ra một đài táo điện thoại di động, lập tức đem ném cho Giang Sở Sở —— lấy báo vừa rồi Giang Sở Sở điện thoại di động bị ngã mới thù.

Lý Duy luôn luôn muốn một thù trả một thù.

Tuy nhiên một cái quả táo điện thoại di động căn bản không đáng tiền, nhưng Giang Sở Sở tiếp tới điện thoại di động về sau, lại là phá lệ hưng phấn, đưa điện thoại di động coi là Lý Duy cái thứ hai quả sinh nhật.

Lập tức còn hướng Mộ Dung tử le lưỡi:

"Đây chính là báo ứng."

Cao Nghệ Phàm cùng Mộ Dung tử nhìn qua Giang Sở Sở nắm chặt điện thoại di động, nhất thời khẩn trương lên, trong lòng cầu nguyện tuyệt đối đừng mở ra Wechat, nếu không hai người mưu kế liền sẽ bại lộ.

Bỏ qua một bên Mộ Dung tử, Lý Duy tinh lực lần nữa trở lại Lôi Vạn Quân trên thân:

"Tiếp tục chúng ta đề tài. . ."

Lôi Vạn Quân tâm thần kịch chấn, sống không như thế, nhưng vẫn là cắn răng tồn thời gian:

"Tiểu tử, ngươi bây giờ động thù với ta, đã vượt qua phòng vệ chính đáng phạm trù, ta có thể báo động cáo ngươi, bẩm báo ngươi táng gia bại sản, cả một đời ngồi xổm ngục giam!"

Lý Duy nắm chặt lên Lôi Vạn Quân lỗ tai, nghiêng nhắc lên đầu hắn, lại hướng trên bàn trà hướng bên một đập, trực tiếp đem Lôi Vạn Quân lỗ tai đập nát:

"Há, đánh không lại liền bắt đầu cách nói luật lạc, hóa ra pháp luật đều là ngươi nhà định a."

Lôi Vạn Quân đau đến không muốn sống, bịt lấy lỗ tai la ầm lên:

"Tiểu tử ngươi lại cử động ta thử một chút, hiện tại thu tay lại ngươi còn có mệnh có thể sống, nếu không chẳng những là ngươi, liền liền phụ thân ngươi, mẫu thân ngươi, ngươi gia gia nãi nãi, ngươi huynh đệ tỷ muội, ngươi thúc thúc a di, đều sẽ bởi vì vì ngươi ngu xuẩn mà chết."

Lý Duy khẽ thở dài một cái, hắn nguyên bản còn chuẩn bị xảo trá con hàng này một khoản, không có nghĩ tới tên này tự tìm đường chết, thế là nâng lên Sa Bao Đại quyền đầu, chuẩn bị nhất quyền kết hắn:

"Mà ngươi, bởi vì nói nhiều mà chết."

. . .

Đúng lúc này, một đạo bá khí to giọng nữ rót vào số 2 sảnh.

"Chậm rãi —— "

Lý Duy bỗng dưng khẽ giật mình, quay đầu nhìn lại.

Đại môn bị bỗng nhiên đẩy ra, một cái quen thuộc cao gầy thân ảnh, sôi động bước nhanh đi vào số 2 sảnh, chính là ——

Diệp Lam!

Lôi Vạn Quân cùng Mộ Dung tử đều là mặt lộ vẻ kinh hãi.

Diệp Lam làm sao tới các nàng tìm cũng không phải Diệp Lam a!

Quả nhiên, sau lưng Diệp Lam, một tên thân thể mặc áo bào trắng tóc đen lão giả, cũng chậm rãi cùng đi theo tiến đến.

Mọi người bỗng nhiên kinh hãi!

Phảng phất trong chớp mắt, toàn bộ số 2 sảnh bị nguy nga đỉnh núi một mực ngăn chặn, một cỗ cường đại khí tràng, ép mọi người không thở nổi.

Lão giả nhìn qua năm sáu mươi tuổi bộ dáng, trên mặt nếp nhăn đã lộ ra, ăn nói có ý tứ, khí thế rõ ràng muốn so một tầng võ giả cao bên trên một cảnh giới, một đầu phát Âm Hắc Sắc tóc ngắn, lộ ra phá lệ tinh thần mạnh mẽ, nhìn qua thâm bất khả trắc bộ dáng.

Thôi Hiểu Hùng cùng Trương Minh Ngã tròn mắt hốc mồm, các nàng trong nháy mắt hiểu được ——

Đây là tầng hai võ giả khí tràng!

Liên Lý Duy cũng hơi kinh ngạc, nguyên lai tầng hai võ giả cùng một tầng võ giả ở giữa, khí tràng chênh lệch lại có lớn như vậy!

Lão giả tên là Giang Phá Thiên, Diệp gia tư nhân võ quán chín Đại Giáo Luyện một trong, cũng là Giang Nam thành phố Cửu Đại tầng hai võ giả một trong, diệp hướng bắc tâm phúc, chuyên môn phụ trách diệp hướng bắc cùng Lôi Vạn Quân âm thầm bàn bạc hoạt động, đồng thời cũng giúp Lôi Vạn Quân giải quyết hần tự mình giải quyết không sự tình.

Thí như chuyện hôm nay.

Mộ Dung tỷ phát Wechat cầu cứu chính là Giang Phá Thiên.

Nhưng là hôm nay trùng hợp là, Diệp Hồng Chương lão gia tử muốn Giang Phá Thiên cho Diệp Lam đặc huấn, bởi vậy tiếp vào tin tức lúc, hai người chính cùng một chỗ, bởi vì dính đến Lý Duy, Diệp Lam tại biết được sự tình về sau, cũng khẳng khẳng theo tới.

Lôi Vạn Quân gặp cứu binh đi vào, lúc này mới dài thở phào một hơi.

Một cái Diệp gia thiên kim đại tiểu thư, một cái sừng sững Vu Giang nam võ lâm đỉnh đầu tầng hai võ giả, có hai người ở đây, cũng là có mười cái Lý Duy, cũng là chết một đầu a!

Nghĩ như vậy đến, Lôi Vạn Quân nhìn xuống kịch liệt đau nhức, cắn răng tránh thoát Lý Duy, chỉ Lý Duy điên cười như điên nói:

"Ha ha ha ha, là ta thắng a, người súc sinh này! Diệp gia đại tiểu thư thấy không tầng hai võ giả Giang gia thấy không hiện tại người biết ta quân gia địa vị đi tại Giang Nam thành phố, cho tới bây giờ chỉ có ta Lôi Vạn Quân khi dễ người khác, còn không người dám khi dễ ta Lôi Vạn Quân —— người không phải mới vừa hung ác ngu ngốc à, hiện tại sợ đi tới tới tới, nhanh cho gia gia đập cái khẩu đầu, ta sẽ cân nhắc đêm nay cho người lưu lại toàn thân!"

Tại Lôi Vạn Quân chờ mong trong ánh mắt ——

Diệp Lam bước nhanh đi đến Lý Duy trước người.

Mặt không biểu tình nhìn qua Lý Duy, lập tức một bàn tay phiến tại. . .

Lôi Vạn Quân trên mặt.

Mọi người nhất thời mộng bức.

Đơn giản thật không thể tin!

Lôi Vạn Quân trên mặt vừa mới ngưng kết máu tươi, giờ phút này một lần nữa bảo tố đi ra:

"Phốc —— đại tiểu thư, người, người đánh lầm người, ta là Lôi Vạn Quân a, khác bởi vì mặt sừng phù liên không nhận ra ta à!"

Diệp Lam giận không chỗ phát tiết:

"Ta đánh cũng là người!"

Lôi Vạn Quân hai mắt trừng trực thẳng, đơn giản không thể tin được:

"Không không, ngài khẳng định lầm nha, là cái này tên là Lý Duy hỗn đản say rượu nháo sự, ngài hẳn là đánh hần nha!"

Diệp Lam nghiêm nghị quát:

"Lý tiên sinh gia gia của ta tự mình tiếp kiến khách quý, đã từng còn đã cứu ta nhất mệnh, hẳn đến nháo sự là người vinh hạnh!"

Lôi Vạn Quân trong đầu một ông, phảng phất thế giới quan trong nháy mắt sụp đổ:

"Diệp, Diệp Tướng quân tự mình tiếp kiến con hàng này. . . Sao, làm sao có thể !"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Nơi này không có người nói chuyện phần

Chương 70: Nơi này không có người nói chuyện phần

Mọi người hít một hơi lạnh khí, nhìn chăm chăm Lý Duy thật lâu nói không ra lời!

Hồi tưởng Lý Duy sở tác sở vi, mọi người bừng tỉnh đại ngộ, khó trách Lý Duy một mực không có sợ hãi, chẳng những không có lĩnh Cao Nghệ Phàm tình, càng phải tìm Lôi Vạn Quân phiền phức, nguyên lai con hàng này chẳng những rất biết đánh nhau, liên liền bối cảnh cũng một điểm không sánh vai nghệ phạm kém a!

Nghĩ tới đây, Cao Nghệ Phàm cùng Cổ Siêu hai người, nhất thời cảm giác lại bị "Tình địch" Lý Duy làm hạ thấp đi, đều là cắn răng nắm quyền, tâm lý không thoải mái.

Giờ phút này ——

Diệp Lam hướng Lôi Vạn Quân một tiếng gào to:

"Còn không mau quỳ xuống, cho Lý tiên sinh dập đầu nhận lầm."

Lôi Vạn Quân nhìn xem Diệp Lam, nhìn nhìn lại Giang Phá Thiên, lại nhiều nước mắt đành phải hướng trong bụng nuốt, cứng họng, không biết nói cái gì cho phải.

"Ta, ta ——"

Diệp Lam thoáng cho cái ánh mắt:

"Lại không quỳ xuống, chờ Lý tiên sinh nổi giận, liền trễ."

Lại không nghĩ một đạo thanh âm lạnh như băng thăm thăm truyền đến ——

"Đã trễ."

Lôi Vạn Quân trong mắt một giọt mình, hoảng sợ tranh thủ thời gian quỳ xuống, máu me đầy mặt đầu dính sát mặt đất, một khắc cũng không dám cách mặt đất:

"Là Lôi mỗ có mắt như mù, Lý tiên sinh ngài đại nhân không chấp tiểu nhân!"

Lý Duy cũng không nói lời nào, chỉ hơi hơi lắc đầu.

Diệp Lam trong lòng căng thẳng, bắt đầu nói sang chuyện khác:

"Lý tiên sinh không cần chấp nhặt với hạ nhân, ngài hôm nay làm sao lại tới nơi này"

Lý Duy hỏi một đằng, trả lời một nẻo:

"Bằng hữu sinh nhật bị cái này đàn độn cho quấy nhiễu."

"Cái gọi là người không biết không tội, Lý tiên sinh cần gì phải khó xử hạ nhân"

"Khó xử hạ nhân người cái này cái hạ nhân, có thể là chuẩn bị phải ngủ ta mấy nữ bằng hữu đây. . . Người hôm nay sẽ không phải là đưa cho hấn cứu tràng đi"

Diệp Lam trong lòng căng thẳng

Chính như Lý Duy nói, Diệp Lam cùng Giang Phá Thiên lần này chính là thụ diệp hướng bắc chỉ ý mà đến.

Diệp hướng bắc dẫn đi dẫn lại, nhất định phải bảo trụ Lôi Vạn Quân, Lôi Vạn Quân tự mình giúp hắn làm vô số công việc bản thủ việc cực, một khi Lôi Vạn Quân xảy ra chuyện, mình tại Giang Nam thế lực chẳng mấy chốc sẽ yếu tại Diệp Hải Bình, Diệp Hải Bình mặc dù là con thứ, nhưng hắn lại sống con trai, đến lúc đó Diệp Lão thế tất biết khuynh hướng Diệp Hải Bình, một khi lão già từ tiên thăng, diệp hướng bắc coi như thất thế. . .

Diệp Lam tự nhiên cũng minh bạch bên trong lợi hại quan hệ.

Diệp Lam tuy là một giới nữ lưu hạng người, nhưng bởi vì là diệp hướng bắc độc nữ, từ nhỏ thụ phụ thân hun đúc, năng lực làm việc đột xuất, cơ được dẫn được, ở trước mặt thủ hạ đóng vai Nữ Thần, cũng có thể tại trước mặt gia gia giả bộ Tiểu Thanh Tân, cách đối nhân xử thế rất có một bộ cổ tay.

Tại tiếp vào Mộ Dung tỷ tin tức về sau, nàng sờ dĩ kháng kháng muốn theo tới, cũng là bởi vì hắn biết Lý Duy không phải cái dễ nói chuyện người, là nhanh rất khó găm xương cốt!

Quả nhiên, dưới cái nhìn của nàng, Lý Duy là trực tiếp cắn Lôi Vạn Quân gấu gao không thả.

Thế là nàng liền từ bên trong hòa giải:

"Cứu tràng Lý tiên sinh chuyện này, đã Lôi tiên sinh muốn khi dễ người nấy vị bạn gái, này tốt —— Mộ Dung tỷ, người đêm nay liền bồi Lý tiên sinh một đêm "

Nhìn qua Mộ Dung tỷ phong tình vạn chủng tư thái, từ Cao Nghệ Phàm đến Cố Siêu, lại từ Thôi Hiểu Hùng đến Trịnh Quan Tây, ở đây nấy nam nhân lại có chút hâm mộ lên Lý Duy tới.

Nhưng mà Lý Duy lại mặt không đổi sắc:

"Cái này dễ nói, vấn đề là người con chó này vừa mới có thể là muốn mệnh ta a. . ."

Diệp Lam cười hỏi lại:

"Nhưng Lý tiên sinh không trả là sống sờ sờ đứng ở chỗ này sao "

Lý Duy Logic thanh kỳ:

"Đòi một người, có lẽ đã chết."

Diệp Lam trực giác như đầu, không nghĩ tới Lý Duy lại khó kiếm đến tận đây, tại hơi hơi đề cao chút âm lượng, hiện ra một chút khí tràng, bí mật mang theo ảm đạm uy áp, từ tốn nói:

"Lý tiên sinh thế nhưng là có ta Diệp gia Hắc Tật, trực tiếp xuất ra liền có thể, chỉ muốn gặp được Hắc Tật, tràng tử này bên trong ai dám hòng ngại chuyện tốt "

Diệp Lam câu nói này, thoạt nhìn là tại oán trách Lý Duy không xuất ra Hắc Tật, nhưng trên thực tế lại tại lập đi lập lại ám chỉ Diệp gia ngu bức chỗ,

Có khuyên Lý Duy có chừng có mực ảm đạm ý tứ.

Mọi người cũng ảm ảm cảm nhận được đến từ Diệp Lam nội liễm bá khí.

Diệp gia chung quy là Diệp gia, cho tới bây giờ làm làm bối cảnh mà lưu giữ tại cái kia Diệp gia, Lý Duy lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là Diệp gia một con chó, nhiều lắm thì một đầu so Lôi Vạn Quân lợi hại hơn chó, nhưng lợi hại hơn nữa chó, một khi chủ nhân hướng nó ra lệnh, chó dám không theo

Cao Nghệ Phàm liền nhiên cười một tiếng, chuẩn bị nhìn Lý Duy trò cười.

Lại không nghĩ, Lý Duy một bước hướng về phía trước, nhìn thẳng Diệp Lam, trong mắt hàn mang lóe sáng:

"Người phải hiểu rõ, cho tới bây giờ đều là các người Diệp gia xin ta hỗ trợ, ta Lý Duy có thể không cần các người Diệp gia hỗ trợ, nếu không có người tới quấy rối, Lôi Vạn Quân đã chết!"

Diệp Lam bên cạnh, lão già Giang Phá Thiên thân hình đột nhiên sắc bén, lạnh lùng quát ——

"Chú ý người ngôn từ!"

Phảng phất có uy áp mạnh mẽ bao phủ tại Lý Duy đỉnh đầu.

Lý Duy lại xâu đều không xâu lão già liếc một chút, vẫn nhìn thẳng Diệp Lam, phảng phất muốn liếc một chút đem xem thấu, thẳng tới Diệp Lam sâu trong linh hồn.

Diệp Lam phảng phất nhớ lại, Lý Duy ngay trước gia gia mặt đánh toi bởi ca ca tràng cảnh.

Gia hỏa này căn bản chính là dân liều mạng!

Cần nhắc đến Lý Duyệt là trước mặt gia gia hồng nhân, Diệp Lam cũng không muốn hai người thật đánh nhau, liền cho Giang Phá Thiên nháy mắt, lập tức sắc mặt nhu xuống tới, chỉ nói khẽ:

"Vậy người đến muốn làm sao a "

Lý Duyệt gặp Diệp Lam nhận sợ, lúc này mới lui bước trở về, bình tĩnh nói ra:

"Đã các người làm tình cảnh lớn như vậy đi cầu tình, ta cũng không phải bắt cận nhân tình người, như vậy đi ta đưa ra một cái phương án, thứ nhất, đoạn hẳn một cái chân, thứ hai, bồi thường ta một ngàn vạn gây chân phí. . . Ta lời nói kể xong, người nào tán thành, người nào phản đối "

Câu này đến từ Lương Gia Huy (tiền đen) bên trong kinh điển lời kịch, tại Lý Duyệt diễn dịch dưới, bức cách trong nhảy mắt đột phá chân trời!

Lôi Vạn Quân sắc mặt trắng xanh, hẳn đơn giản không dám tin tưởng lỗ tai mình, cảm giác trong đầu ông ông tác hừng, phảng phất thể giới quan đều khoảng cách sụp đổ. . .

"Người, đoạn, ta, chân —— còn muốn ta trả tiền !"

Lý Duyệt thần sắc hồ hững:

"Đó là vừa rồi cho người kế hoạch, đã người cãi lại, ta liền cho người một cái càng lựa chọn tốt, thứ nhất, đoạn người cái chân thứ ba, thứ hai, bồi thường ta hai ngàn vạn gây chân phí!"

"Phốc —— "

Mẹ người này!

Người còn là người sao

Còn có vương pháp à, còn có pháp luật sao

Tất cả mọi người biết, Lý Duyệt cái gọi là cái chân thứ ba ý tứ. . .

Lôi Vạn Quân là chính là Diệp Lam cha diệp hướng bắc ra sức bảo vệ nhân vật, bồi thường tiền đều là chuyện nhỏ, thậm chí gây chân cũng cũng có thể chứa, nhưng nếu là đoạn nam nhân cái chân thứ ba lời nói. . .

Nam nhân cũng liền không còn là nam nhân.

Một khi nam nhân biến thành thái giám, chỉ sợ tính tình cũng sẽ cùng theo đại biến, năng lực làm việc trên diện rộng trượt, đại khái cùng chết không khác, như vậy Lôi Vạn Quân diệp hướng bắc muốn tới làm gì dùng

Nghĩ tới đây, Diệp Lam thần sắc nghiêm lại, Nữ Thần bá khí trực tiếp phát ra:

"Lý tiên sinh, người dạng này không khỏi quá tàn nhẫn đi."

Nhưng mà Lý Duyệt chẳng những không nhúc nhích chút nào, sắc mặt hàn ý càng đậm một điểm, lạnh lùng nhìn chăm chăm Diệp Lam:

"Làm rõ ràng thân phận của người, nếu như không phải ta ngày đó cứu người nhất mệnh, người còn có thể đứng ở trước mặt nói chuyện với ta người câu nói này ta liền không tính toán với người, nhưng người phải hiểu rõ, ta không thích cùng người cò kè mặc cả, như có bất kỳ người lại nhiều một câu, hôm nay Lôi Vạn Quân tất mệnh tang nơi này."

Diệp Lam khóe mắt run lên, trong lòng hoảng sợ giận dữ!

Từ nhỏ đến lớn, nàng cho tới bây giờ chưa lấy được qua loại này uy hiếp!

Nghĩ phát tiết, nhưng đối phương đúng là chính mình ân nhân cứu mạng, căn bản phát tiết không ra.

Đúng lúc này ——

Trầm mặc hồi lâu tóc đen lão giả Giang Phá Thiên, từ Diệp Lam sau lưng một bước đi tới, lạnh thấu xương khí thế như gió núi gào thét, trùng trùng điệp điệp:

"Tuổi còn nhỏ, không khỏi quá càn rỡ đi!"

Một cổ nguy nga như núi khí tràng lần nữa ép xuống, khiến cho mọi người không thở nổi.

Cùng lúc đó, Diệp Lam sắc mặt bình tĩnh nhìn lấy Lý Duyệt, trong mắt không mang theo một tia tình cảm, phảng phất cũng là một loại im ắng uy áp.

Lôi Vạn Quân giờ phút này âm thầm cười rộ lên:

"Ha ha ha ha, Giang gia rốt cục muốn xuất thủ, cảm thụ tầng hai võ giả lửa giận đi đồ ngu, người mẹ nó còn muốn để cho ta gà mà nghỉ, ta nhìn người hôm nay đắc tội Diệp gia, căn bản ra không cái cửa này!"

Đề Cao Nghệ Phàm cùng Cổ Siêu chờ mong một màn sắp phát sinh.

Thậm chí ngay cả Trần Ngữ Hàm, Thôi Hiểu Hùng cùng Trương Minh Ngã, đều cảm thấy Lý Duy có chút đúng lý không tha người.

Coi như người cứu Diệp gia đại tiểu thư, nhưng vô luận như thế nào Diệp gia cũng không thể khiêu khích, người tuy nhiên đánh bại hai tên một tầng võ giả, nhưng đối phương có thể là có tầng hai võ giả tọa trấn, cái này hoàn toàn là hai loại cảnh giới tồn tại, người cũng đừng mạo hiểm nữa a!

Lại không nghĩ, Lý Duy chỉ vền vện chi câu:

"Cáp "

Lập tức thân hình tàn mạn, tay trái cầm trong túi, tay phải cúi tại bên người, cứ như vậy chậm rãi hướng đi lão giả.

Đối với võ giả tới nói, đây là trần trụi khiêu khích!

"Muốn chết!"

Giang Phá Thiên quát lạnh một tiếng, trong mắt hàn mang lóe sáng, lập tức đưa tay, hướng về phía trước đột nhiên tìm tòi, thoáng như tất quang thiểm điện, thanh linh chính là đại danh鼎鼎 ——

Long Trảo Thủ!

Long Trảo Thủ là một loại theo dựa vào tốc độ, thẳng đến đối phương vì trí hiểm yếu công pháp, yêu cầu mình thực lực chỉ ít thắng qua đối thủ nửa cấp bậc, tài năng hoàn mỹ thi triển.

Một khi thi triển đi ra, Long Trảo Thủ cũng là lớn nhất bá khí thủ đoạn, trực tiếp bóp lấy đối thủ vì trí hiểm yếu, đề dù có muôn vàn công pháp, cũng không dám chút nào động dấy.

Giang Phá Thiên liền muốn dùng cái này thủ đoạn đến treo lên đánh Lý Duy, nhất cử giới tất hấn phách lối khí diễm, để hấn nhận thức đến ngày này cao cùng địa dày, để hấn nhận thức đến Diệp gia thực lực chân chính, xưa nay không là cái gì có tiền hoặc bối cảnh, cho tới bây giờ cũng là trần trụi lực lượng!

Chỉ gặp khô gầy cánh tay phải thanh linh bắn ra ra, suru một tiếng vạch phá không khí, như lợi kiếm đồng dạng xuyên thẳng Lý Duy cái cổ mà đi.

Nhưng vào đúng lúc này, Lý Duy đồng dạng một tay nhô ra, trực tiếp giao thoa mà đi, trong một chớp mắt, lại phát sau mà đến trước, không đợi Giang Phá Thiên kịp phản ứng, thủ chương đã bóp lấy cái cổ, năm ngón tay bóp cổ lại, càng là trực tiếp đem lão giả chậm rãi giờ lên.

Tư thế kia chi bá khí, như Điều Hâu bắt được Tiểu Kê, như Mãnh Hổ dốc sức ở thỏ trắng nhỏ, như ác ma bắt lấy hài đồng!

Lý Duy tay trái vẫn cầm ở trong túi quần, tay phải cứ như vậy bóp giờ lão giả, trong mắt hàn mang lóe sáng, thanh âm trầm thấp như thâm uyên, phảng phất ác ma thanh âm tiếng vọng ở đại sảnh:

"Nơi này còn không có người nói chuyện phàn."

"Người —— "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Tư thế vạn 0

Giang Phá Thiên lão mắt trì trệ, như gặp thao thiên cự lãng.

Hắn đời này còn là lần đầu tiên sản sinh bị người khác đùa bỡn trong lòng bàn tay cảm thụ, càng không cần nhắc tới, đối phương vẫn là cái mới ra đời, thanh danh không hiển hách người trẻ tuổi!

Ban đầu vốn chuẩn bị nghiền ép Lý Duy mà thi triển hồi hải Long Trảo Thủ, lại bị đối thủ trực tiếp lấy tốc độ nghiền ép, Giang Phá Thiên trong lòng một vạn đầu * gào thét mà qua, hắn không có không phục hoặc là lừa gạt, chỉ có ——

Đến từ linh hồn chấn chiến hoảng sợ!

Phảng phất chỉ cần mình động một cái, liền sẽ khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Lý Duy loại này lực lượng kinh khủng, cùng Vạn Phu Bất Đương bá khí, hắn đời này chỉ ở lúc tuổi còn trẻ Diệt Tướng quân trên thân thấy qua, cái này khiến hắn không khỏi thở dài:

"Quả nhiên là. . . Anh hùng xuất thiếu niên sao "

. . .

Cao Nghệ Phàm cả đám sớm đã ngây ra như phỗng.

Trong lòng bên trong liên quan tới giá trị, nhân sinh, thế giới, Vũ Trụ. . . Cuối cùng đều hóa thành quái vật hai chữ!

Lý Duy trong lòng bọn họ hình tượng, từ vừa mới bắt đầu kinh ngạc, hâm mộ, ghen ghét, hận, thậm chí chán kinh, mãi cho đến sau cùng, lại có chút thần thoại xu thế!

Xin hỏi ——

Trên đời này còn có Lý Duy sẽ không đồ, vật sao

Trên đời này còn có Lý Duy không mạnh kỹ thuật sao

Trên đời này còn có Lý Duy không dám trang bức sao

.

Liền Diệt Lam cái này không hiểu võ đạo người cũng chán kinh!

Một tay liền có thể chế phục Giang Phá Thiên, đây chẳng phải là nói, Lý Duy thực lực đã có thể cùng gia gia sánh ngang, quả nhiên người sẽ không vô duyên vô cớ phách lối, Lý Duy tự có hắn phách lối tư bản, khó trách gia gia liếc một chút nhận định người này, phá lệ đem kéo vào Diệt gia võ quán.

.

Bởi vì Giang Phá Thiên xuất thủ mà hưng phấn đứng lên Lôi Vạn Quân, giờ phút này gặp Lý Duy một chiêu treo lên đánh Giang Phá Thiên, dọa đến đặt mộng ngồi ngay đó, trên thân mồ hôi lạnh không ngừng ra bên ngoài bốc lên, chỉ cảm thấy dưới hông mát lạnh, hôm nay gà mà sợ là không gánh nổi. . .

.

Lý Duy giờ phút này giờ Giang Phá Thiên, thời gian lâu dài cũng có chút mệt mỏi, liền đem tiện tay ném về LCD, lại trực tiếp đem màn hình đục xuyên cái hình người hang lớn, màn hình lớn đột nhiên tối đen, điện tia lửa xẹt xẹt rung động. . .

Lập tức đi vào tuyệt vọng Lôi Vạn Quân bên cạnh, chỉ nhàn nhạt ném câu:

"Tự Cung đi."

Lôi Vạn Quân rốt cục khóc, ánh mắt tuyệt vọng cầu khẩn Diệt Lam:

"Tiểu thư, mau cứu ta. . ."

Diệt Lam lắc đầu.

Nàng tự biết Lôi Vạn Quân là không gánh nổi, liền thuận nước đẩy thuyền nói:

"Ngươi cũng là thời điểm bỏ đi một thân lão đại thói quen, cái này đều niên đại nào, Lý tiên sinh cũng là vì ngươi tốt, ngươi như vậy thu liễm chút đi, nếu không sớm tới đến chịu sủng."

Nguyên lai gà mà cũng coi là lão đại thói quen. . .

Nghĩ tới đây, Lôi Vạn Quân nhất thời lửa giận bên trong sống, răng đóng cạc cạc run rẩy, cốt cách chi chi rung động, con mắt tơ máu đèn bù, mắt thấy

sắp thấm ra máu.

Liền giờ lên một bình chưa mở miệng rượu vang đỏ, hướng dưới hông bỗng nhiên một đập:

"Ta muốn cái này thiết bỗng để làm gì!"

Mọi người hít một hơi lạnh khí. . .

"Lão đại không hổ là lão đại a."

. . .

Đúng lúc này ——

Nhàm chán lật xem điện thoại mới Giang Sở Sở, đột nhiên kêu to lên.

"Lý Duy nguoi nhìn!"

Lý Duy tranh thủ thời gian tới.

". . ."

.

Khi Cao Nghệ Phàm cùng Mộ Dung tỷ Wechat âm mưu hoàn toàn cho hấp thụ ánh sáng về sau, mọi người nhất thời mộng bức!

Vì biểu hiện chính mình anh hùng cứu mỹ nhân vĩ ngạn hình tượng, làm nổi bật lên chính mình vô địch gia đình bối cảnh, để Trần Ngữ Hàm hoàn toàn yêu chính mình, thuận tiện chen ép một chút tình địch Lý Duy. . .

Hóa ra đêm nay nháo kịch, đều là nguoi Cao Nghệ Phàm một tay giở trò a!

Cao Nghệ Phàm nguoi mẹ nó dám lại L OW một chút sao

Trần Ngữ Hàm lắc đầu không nói.

Trong lòng đối Cao Nghệ Phàm thất vọng cùng cực, vô luận trước kia chính mình đối với người này phải chăng từng có một tia tình cảm, nàng chỉ biết là, sau chuyện này nàng lại cũng không muốn nhìn thấy người này. . .

Cố Siêu khóc không ra nước mắt.

Bởi vì đêm nay sự tình,

Chẳng những mất đi văn hời Giang Sở Sở thời cơ, càng làm cho hấn mặt mũi giảm lớn, ngược lại làm cho tình địch Lý Duy đại xuất danh tiếng, nghĩ như vậy đến, hấn gương mặt lạnh lẽo Cao Nghệ Phàm, trong mắt lóe lên một chút tức giận cùng khinh thường. . .

Trương Minh Ngã cùng Thôi Hiểu Hùng càng là bởi vì kém chút bị ngày bị đánh, giờ phút này lửa giận sớm đã đột phá chân trời, hung dữ trừng mắt Cao Nghệ Phàm, đơn giản muốn đánh người trong lòng đều có, nếu không phải Cao Nghệ Phàm là Diệp Tướng quân Ngoại Tôn, Trương Minh Ngã trăm phần trăm sẽ đem con hàng này cho đánh cho tàn phế!

Toàn trường lớn nhất khổ cực, không ai qua được mất đi gà mà Lôi Vạn Quân cùng Trịnh Quan Tây hai người, giờ phút này các nàng nhao nhao bung bít lấy Đản Đản, chỉ Cao Nghệ Phàm, ánh mắt như Lệ Quý, phảng phất tại đau nhức tổ lấy:

"Còn —— ta —— gà —— mà!"

.

Cao Nghệ Phàm mồ hôi đầm đìa!

Cảm giác được tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở trên người hấn, những trong ánh mắt này ai oán, phẫn nộ cùng khinh thường, phảng phất muốn đem chính mình nướng cháy, thậm chí tại trong mắt mọi người nhìn thấy bùng bùng sát ý!

Cao Nghệ Phàm nhất thời hoảng sợ nước tiểu. . .

Nếu như nói, cuộc nháo kịch này bên trong tồn tại bên thắng lời nói, chỉ có thể là xảo trá 20 triệu giả trên trời "Gãy chân phỉ" ——

Lý Duy.

Nhưng Lý Duy không biết bởi vì chính mình kiếm bộn, cảm thấy thỏa mãn, liền sẽ tha Cao Nghệ Phàm loại người này, giờ phút này trực tiếp cất bước,

lầm liệt đứng tại Cao Nghệ Phàm trước mặt.

Cao Nghệ Phàm dọa đến nước tiểu đều mau ra đây:

"Ngươi, ngươi muốn làm gì "

"Ta muốn làm gì trong lòng ngươi không có điểm bức số "

"Ta, ông ngoại của ta là Diệp Tướng quân, ngươi không thể đánh ta!"

Lý Duy lạnh hừ một tiếng, một bàn tay đem vung té xuống đất, Kính mắt nát một chỗ, xương mũi quãng đoạn, cái cằm gặm mục, một trương mặt đẹp trai cứ như vậy hủy.

Cái này vẫn chưa xong, Lý Duy một tay bóp lên Cao Nghệ Phàm cổ, đem nắm lên một con gà một dạng sắp Cao Nghệ Phàm giờ lên, lập tức hướng trên tường mạnh mẽ nện.

Tốt lần này là phản lưng thụ lực.

Cao Nghệ Phàm một ngụm máu tươi phun ra ngoài, cảm giác xương sườn đứt đoạn, liên phổi đều sắp bị chấn động mục.

"Ta không thể đánh ngươi ta ngay trước ông ngoại ngươi mặt, đem hãn duy nhất cháu trai ruột đánh thành đầu heo, lão nhân gia ông ta vẫn phải đối ta cung cung kính kính, ngươi tính cái mấy cái!"

Lý Duy lời nói cầu thả lý không cầu thả.

Cao Nghệ Phàm trong mắt hoảng sợ, như mỗi ngày Thần, đầu tóc rối bời, máu me đầy mặt, ngũ quan đã không thành hình, Kính mắt nát một chỗ, hàm răng cũng nát mấy khóa, cả người hoảng sợ không thôi, cảm giác mình dù là hơi cãi lại, liền sẽ bị giết một dạng.

Liền đứng ngoài quan sát mọi người cũng đều hít một hơi lạnh khí!

Một bên cao Mộ Dung cũng hoảng sợ mặt như màu đất, phong tình mất hết.

Diệp Lam trong lòng hoảng sợ, sợ Lý Duy thật giết Cao Nghệ Phàm, tranh thủ thời gian ngăn cản nói:

"Lý Duy, Cao Nghệ Phàm là biểu ca ta, cũng là gia gia yêu thương Ngoại Tôn, xem ở ta cùng gia gia phân thượng, cầu ngươi thả qua hãn."

Lý Duy lần này ngược lại là cho Diệp Lam một lần mặt mũi.

Đối Cao Nghệ Phàm lạnh lùng nói ra:

"Lại có lần tiếp theo, ta sẽ giết ngươi."

Diệp Lam lúc này mới thở phào:

"Đa tạ."

"Khác tạ, ta không cần ngươi cảm ơn ta, để Cao Nghệ Phàm cầm năm ngàn vạn ra đi."

"Ba ngàn vạn ngươi tại sao không đi đoạt tiền a!"

"Năm ngàn vạn, hoặc là chết."

"Ngươi. . ."

Diệp Lam hơi hơi kinh ngạc, gặp Lý Duy không giống như là nói đùa bộ dáng, nhưng năm ngàn vạn tiền hoạt động cho dù đối Cao Nghệ Phàm như vậy gia đình, cũng là một khoản không nhỏ áp lực.

Vì phòng ngừa Cao Nghệ Phàm tiếp tục tìm đường chết, nằng tranh thủ thời gian gọi tới Mộ Dung tỷ:

"Ngươi trước cho Lý tiên sinh chuyển 70 triệu, Cao Nghệ Phàm 50 triệu cùng Lôi tiên sinh 20 triệu, chuyển xong tiền đêm nay liền hảo hảo bồi bồi Lý tiên sinh, để bù đắp ngươi hôm nay chi tội."

Mộ Dung tỷ dọa đến tranh thủ thời gian gật đầu:

"Đúng, đúng. "

Giang Sở Sở, Trần Ngữ Hàm hai trong mắt người đều là hiện lên một tia ghen tuông.

Thậm chí ngay cả Trương Minh Ngã, đôi Lý Duy đều sinh lòng một tia cảm phục chí tình.

.

Đến tận đây ——

Lý Duy gặp đêm nay sự tình cũng đến khâu cuối cùng, liền móc ra [trí nhớ tiêu trừ khí], hướng mọi người cao giọng nói ra:

"Đêm nay chơi cũng kém không nhiều, sau cùng ta cho mọi người nhìn cái bảo bối."

"Bảo bối gì "

Bạch quang lóe lên.

Ba.

Lý Duy lập tức dẫn Giang Sở Sở cùng Mộ Dung tỷ rời đi hiện trường, đầu tiên là đem Giang Sở Sở mang về trong máy bay trực thăng, lập tức một người dẫn Mộ Dung tỷ qua công ty tài vụ.

Đang quyết định 70 triệu chuyển khoản về sau, hán cũng không có đi đẩy Mộ Dung tỷ, mà chính là vung tay rời đi.

Lại không nghĩ, Mộ Dung tỷ sợ không có hầu hạ tốt Lý Duy, bị Diệp Lam trách cứ xuống tới, thế là trực tiếp cời sạch y phục, từ phía sau ôm chặt lấy Lý Duy, hai đồng mềm mại hung mất thịt, ép Lý Duy có chút xấu hổ.

"Trước đó ta là nói đùa, ngươi mặc xong quần áo đi."

Mộ Dung tỷ tuy nhiên nom nớp lo sợ, nhưng Lý Duy cái này bá khí lộ ra ngoài, Vạn Phu Mặc Định thần dũng người trẻ tuổi, nhưng trong lòng cũng có một tia nho nhỏ chờ mong. . .

"Đêm nay nếu không đem Lý tiên sinh hầu hạ tốt, Diệp tiểu thư trách cứ xuống tới, ta có thể đảm đương không nổi."

"Vậy không bằng. . ."

"Vậy không bằng cái gì "

"Vậy không bằng ngươi lại nhiều chuẩn bị tiền cho ta như thế nào "

"Ngươi —— "

"Ngươi đẹp như vậy, vóc người lại đẹp, phong tình vạn chủng, tư thế vạn thiên, ta nhìn làm gì cũng phải 10 triệu một đêm đi, cho ta đổi thành tiền có được hay không "

"Ngươi —— "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Phụ khoảng cách tình yêu

Hoàng Triều Xương Ba sự kiện như vậy có một kết thúc.

Trần Ngữ Hàm một đoàn người chưa tỉnh hồn, lái xe về Phù Đảo cà phê.

Mọi người đối trở về thiếu hai người hoàn toàn không có để ý.

Nhưng một cái cứu vãn mọi người tại nguy nan lúc anh hùng hình tượng, thật sâu chạm trở tại bốn người trong đầu, cái này anh hùng còn có đài máy bay trực thăng, đúng là hán đem Giang Sở Sở đưa trở về.

Mặc dù mọi người tỉ mỉ nghĩ lại, vô luận như thế nào, cũng nhớ không nổi vị này lão đại thân phận, nhưng có thể khẳng định là, người này tuyệt không phải là Lý Duy. . .

Mặt khác, mọi người đối Cao Nghệ Phàm ý kiến độ cao nhất trí ——

Người này là cái lớn rác rưởi!

So sánh cùng nhau, liền Lý Duy đều trở nên nổi bật lên về dễ thương.

Trương Minh Ngã dài thở dài, vì trước kia nhân quang tự trách:

"Ngữ Hàm, ta hiện tại xem như thấy rõ, coi như ngươi không tuyển chọn Lý Duy, cũng tuyệt đối không muốn lựa chọn Cao Nghệ Phàm loại này tâm thuật bất chính người."

Trần Ngữ Hàm lại bĩu môi hỏi lại:

"Biểu tỳ ngươi trước kia không phải rất coi trọng bối cảnh à, Cao Nghệ Phàm xem như nửa cái người Diệp gia đây."

Trương Minh Ngã lắc đầu khinh thường:

"Coi như hắn là thuần chủng người Diệp gia, loại người này cũng giả không được."

Thôi Hiểu Hùng cũng đi theo phụ họa nói:

"Loại người này về sau vẫn là giao thiếu hướng đi, chúng ta không thể trêu vào."

Cố Siêu lại không lên tiếng phát, thủy chung tại nắm lấy cái kia lái máy bay trực thăng tình địch. . .

"Không đùa, ta căn bản chính là cái nghèo bức."

Lúc này, Trần Ngữ Hàm chợt nhớ tới cái gì:

"Lại nói Lý Duy đi chỗ nào, ta nhớ được hôm nay mời mời hắn tới tham gia dạ tiệc a, về sau không có qua KTV sao "

Thôi Hiểu Hùng kinh ngạc nói:

"Ngươi nghĩ gì thế Lý Duy chẳng lẽ không phải bởi vì xe không ngồi được, liền đi thẳng về sao "

Trần Ngữ Hàm như có điều suy nghĩ, luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào:

"A a, không có việc gì, nhớ xóa."

. . .

Diệp gia đình núi biệt thự.

Diệp Lam tại Diệp Hồng Chương trước mặt đi qua đi lại, trăm bề không được hiểu biết:

"Trong nháy mắt chế phục Giang sư phụ, nghĩ không ra Giang Nam thành phố trừ Lý Duy còn có cái này các cao thủ. . . Nhưng ta vì sao nhớ không nổi gia hỏa này đến là ai đâu?"

Diệp Hồng Chương làm theo nhắm mắt phẩm hớp trà, lập tức lại bắt đầu vẽ tranh chữ:

"Có lẽ là Giang Phá Thiên quá quá chủ quan, hắn luôn luôn dễ dàng khinh địch, chỉ cần đối thủ không có biểu hiện ra cường giả khí độ hoặc là lộ ra điểm phá, hắn ra chiêu liền có thể không nghiêm cần như vậy, nếu như là kỹ xảo cao minh thanh tráng niên, cho dù là cùng giai, cũng có khả năng Nhất Chiêu Chế Địch."

"Ta không phải nói cái này, ta nói là ta nhớ không nổi người này đến là ai "

"Đừng cứ mãi lái xe, gia gia gặp qua tốt nhiều lão tài xế, không có một cái kết cục tốt, đã Giang Nam thành phố gần nhất cao thủ trẻ tuổi nhiều lần ra, chúng ta thì càng hắn là nắm chặt Lý Duy người này. . ."

"Lý Duy có tốt như vậy sao "

"Tin tưởng gia gia nhân quang, từ võ đạo tới nói, Lý Duy tương lai bất khả hạn lượng, ngươi cũng trưởng thành, Lý Duy bản tính ta nhìn cũng không xấu, hơn nữa còn đã cứu ngươi nhất mệnh, đây chính là duyên phận, ngươi có thể thử nhiều tiếp xúc với hắn tiếp xúc."

"Ta mới không cần sớm như vậy giả người đây "

"Người nghĩ gia gia nhìn lấy người một mực độc thân, sau đó tiếc nuối chết mất sao "

"Gia gia nói mò gì nha, ngài nhất định sẽ sống lâu trăm tuổi, lớn không ta qua đuổi ngược Lý Duy vẫn không được sao "

...

Giang Nam thành phố Đệ Nhất Bệnh Viện.

Cũng là Lý Duy lão ba khám và chữa bệnh cái kia bệnh viện.

Bệnh viện Ngoại Khoa khám gấp phòng bệnh, hôm nay long trọng nghênh đón hai cái. .

Đại Thái Giám.

Một người tên là Trịnh Quan Tây.

Một người tên là Lôi Vạn Quân.

Đồng thời xuất hiện hai tên mất gà người bệnh, trong bệnh viện theo nghề thuốc sống đến y tá đều rất kinh ngạc.

Hóa ra hai người là đang luyện Quỷ Hoa Bảo Điện sao

Tốt ở thủ thuật về sau, hai người đã không nguy hiểm tính mạng, vừa lúc giường bệnh cũng kê cùng một chỗ, hai người liền bắt đầu lẫn nhau tố tâm sự cùng lời oán giận.

Trịnh Quan Tây khóc kể lể:

"Ta tuổi già nên làm cái gì a cái này đáng chết Cao Nghệ Phàm cùng Mộ Dung tỷ!"

"Còn không trách người chính mình không chịu được dụ hoặc,

Qua Thailand đi."

"Lôi Tổng cần phải vì ta phụ trách a!"

"Phụ trách người cái đại đầu quỷ, kê kê nghi không phải một mình người!"

"Ai, đáng tiếc Mộ Dung tỷ đêm nay liền muốn. . ."

"Lăn ——!"

.

Lôi Vạn Quân lập tức liên hệ với điệp hướng bắc.

"Bác gia người có thể phải làm chủ cho ta a!"

Điện thoại bên kia truyền đến trầm thấp cẩn thận giọng nam:

"Ta đã sớm khuyên người tẩy trắng, người cho tới hôm nay còn không hấp thụ giáo huấn!"

"Ta. . ."

"Lần này người trước nhìn một chút, lão gia tử đã biết chuyện này, chờ sau đó ta tìm tới thời cơ nhất định phải người kia đẹp mắt, đúng. . . Người kia đến tên gọi là gì, là thân phận gì, vì cái gì Giang Phá Thiên cùng Lam nhi một chút ấn tượng đều không có "

"Ha ha, coi như hấn hóa thành tro ta cũng nhận biết, hấn chính là. . . Hấn cũng là, chờ ta một chút ngẫm lại, hấn chính là. . . Hấn là ai a "

Lôi Vạn Quân vắt hết óc, mồ hôi đầm đìa, nhưng như cũ nhớ không nổi người kia cụ thể thân phận, khóc không ra nước mắt, ngửa mặt lên trời thét dài:

"Hủy ta gà mà người, đến ', là, ai!"

...

Trên phi cơ trực thăng

Vөн ven đi qua mười mấy phút. . .

Giang Sở Sở một mặt mộng bức nhìn qua Lý Duy, thời gian thật dài mới hồi phục tinh thần lại, lúc này mới đem Lý Duy cùng tại số 2 trong sảnh đại sát tứ phương anh hùng dung hợp lại cùng nhau.

"Vừa mới. . . Là người "

"Là ta."

"Người lợi hại như vậy "

"Như người thấy."

"Này Cao Nghệ Phàm đêm nay thật đúng là chỗ gặp phải rồi giúp chúng ta, ta đoán Cố Siêu hiện tại đã không tâm lực lại tới tìm ta đi."

"Cao Nghệ Phàm người không tệ, để cho ta lại kiếm lời tám ngàn vạn."

"Không phải bảy ngàn vạn sao người cùng cái kia Mộ Dung tỷ sẽ không thật. . ."

"Nghĩ gì thế chính người nhìn nhìn thời gian, mới đi qua mười mấy phút, lại nhớ lại một chút buổi sáng hôm đó tại nhà ta dùng bao lâu. . ."

Giang Sở Sở lập tức đỏ mặt đến bên tai.

"Người nói thẳng người không có làm không là được a, nói nhiều như vậy làm gì!"

Bầu không khí bởi vậy trở nên lúng túng.

Xấu hổ bên trong lại lộ ra mấy phần mập mờ.

Bất tri bất giác, hai người trẻ tuổi tại rượu cồn cùng hormone thôi hóa dưới, nhịp tim đập dần dần gia tốc, ngày càng ít nói, đi càng ngày càng gần, thẳng đến phụ khoảng cách. . .

Sau một tiếng.

Lý Duy tiến vào Thánh Nhân hình thức, hai mắt thanh tịnh như tinh không, sắc mặt bình tĩnh Như Nguyệt sắc thanh hồ, não từ giống như Thánh Nhân tự hỏi Vũ Trụ thương sinh.

"Qua một thời gian ngắn ta qua lợi Áo Môn, nếu như hết thầy dựa theo kế hoạch như thế phát triển, đại khái một tháng sau, cha ta ung thư liền có thể giải quyết, đến lúc đó ta sẽ lấy người."

Giang Sở Sở đột nhiên khẽ giật mình, trong mắt lóe lên một tia đánh Mạt chược nói bừa bài đồng dạng hưng phấn, nhưng rất nhanh lại bị áp chế xuống, thay vào đó là giữ kín như bưng hoài nghi:

"Cười ta không phải là tình tròng thượng não mới nói đi."

"Vừa vặn tương phản, ta là bài không tình tròng mới nói."

"Mẹ ta nói nam nhân dựa vào, Heo Mẹ sẽ lên Thụ."

"Tin tưởng ta, nam nhân tại Thánh Nhân hình thức dưới, là bọn họ duy nhất thành thật thời điểm."

". . ."

. . .

Đem Giang Sở Sở đưa về nhà về sau, Lý Duy cũng về đến trong nhà.

Đối Cao Nghệ Phàm đêm nay sở tác sở vi, Lý Duy rất là hài lòng, cũng rất thương thức, chiến thuật là hoàn mỹ, đáng tiếc gặp được chính mình cái này lớn BUG!

Nghiệp chướng a. . .

Chính mình không cần thận lại nhiều tám ngàn vạn tiền tiết kiệm, tăng thêm trước đó hơn một nghìn vạn, hiện tại nhà mình sinh gần ức, cũng coi là một cái tiểu Tiểu Phú Hào.

Lý Duy đối như thế nào dùng tiền cũng không tinh thông, nhưng hắn cũng có cái nho nhỏ mục tiêu.

Mua một tòa đông cư hồ - Hồ Tâm Đảo bên trên biệt thự!

[giữa hồ Thiên Cảnh] là Giang Nam thành phố xa hoa nhất địa sản, đan ngôi biệt thự đồng đều giá năm trăm triệu, hết thấy cũng mới 20 tòa nhà, tụ tập Giang Nam thị chính, thương cùng Giới giải trí tối cao cấp một đợt người.

Lý Duy chính mình đối loại biệt thự này hứng thú không lớn, nhưng đây là Lão Ba Lão Mụ trước đây thật lâu mộng tưởng, hiện tại chính mình kiếm lời gần ứ, khoảng cách cái này một tiểu mục tiêu lại gần một bước.

.

Mặt khác, đi qua sự kiện lần này, Lý Duy đẳng cấp cũng đi theo đề bạt.

Chúc mừng chủ ký sinh thăng đến cấp 9!

Càng cao cấp hơn cấp, mang ý nghĩa có thể tiến vào càng Cao Võ Thế Giới, cảm tới càng tốt kỹ năng hoặc trang bị, cũng liền càng nhanh có thể tìm tới trị liệu lão ba ung thư phương pháp!

Mà đi qua đêm nay sự tình, Cổ Siêu chỉ ít tại một đoạn thời gian rất dài đều sẽ không ngừng đầu được lên, sẽ không lại qua trêu chọc Giang Sở Sở, chỉ chờ mình chữa trị lão ba, liền cho Giang Sở Sở một cái danh phận, đồng thời cũng có thể rời xa phiền phức Trần gia.

Nghĩ tới đây, Lý Duy dần dần có chút hưng phấn lên:

"Chủ Thần, đại khái cần bao nhiêu cấp, liền có thể xuyên qua Kim Dung Võ Hiệp Thế Giới "

Bất luận tính nguy hiểm lời nói, chỉ ít cấp 12 liền có thể tiến vào (Lộc Đình Ký tương đối an toàn xuyên qua cấp bậc là cấp 20.

"Vậy liền nhanh a. . ."

Lý Duy đem lần tiếp theo thăng cấp thời gian, định tại một tuần sau Macao địa xuống lời đài!

Còn có một tuần thời gian.

...

Lý Duy quyết định tại cái này trong thời gian một tuần, hảo hảo bồi bồi phụ mẫu.

Vừa vận hiện tại có Diệp gia Hắc Táp , có thể tại Diệp gia đầu tư trong tử điểm tùy ý tiêu phí.

Thế là Tầm một ngày khí trời trong xanh ngày tốt, Lý Duy mở ra xe tải, chở Lão Ba Lão Mụ cùng hai cái thân thích, lái về phía trung tâm thành phố hào hoa nhà ăn ——

[Haydn quốc yến].

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Ngẫu nhiên gặp Hàn Y Ly

Hôm nay mặt trời chói chang.

Lý phụ ăn mặc một thân cao dục lương cùng khoản cổ áo hình chữ V đồ hàng len áo, tay cầm Lý Đạt khang cùng khoản chén nước, đi lại cùng tư thế ngồi đều là mang theo lăm lăm quan viên vị, nhìn qua đáng điệu mười phần.

Chỉ là hán trên miệng vẫn còn có chút bất quá, trên đường đi tận tình khuyên bảo, lại cùng Lý Duy nhắc lên Trần Ngữ Hàm sự tình.

"Tiểu Duy, người cùng Trần Ngữ Hàm ở chung thế nào a."

Lý Duy trực giác nhưc đầu, nhưng cân nhắc đến mình lập tức sẽ phải trị hết bệnh lão cha, không muốn tại cuối cùng này thời gian ra cái gì cái sọt, liền theo lão ba ý tứ nói:

"Lớn nhất tình địch đã bại lui, phía dưới đại khái biết đơn giản một số đi."

"Không tệ, không hổ là ta con trai ngoan, hôm nay là ngày tháng tốt, vừa lúc ta hôm qua cùng Lão Trần thông điện thoại, hẳn đối ngưởi là khen không dứt miệng a, ta nhìn ngưởi cùng Trần Ngử Hàm quan hệ cũng cân cái động lực, là thời điểm gặp gia trưởng đi. . ."

"Cái này đều chỗ nào theo chỗ nào a!"

"Gặp gia trưởng đây không phải cố định trình tự sao "

"Ta không phải đã gặp Trần thúc thúc Trần a đi à."

"Nhưng Trần Ngử Hàm còn chưa thấy qua ta và mẹ của ngưởi đâu!"

"Vậy ngưởi muốn như thế nào a "

"Vừa vặn hôm nay ăn tiệc, ta đem Trần Ngử Hàm cùng một chỗ gọi tới."

"Lão ba, nào có chủ động gọi ngưởi tới gặp gia trưởng "

"Sự thật vừa vặn tương phản, đây là Trần gia chủ động muốn Trần Ngử Hàm tới gặp ta và mẹ của ngưởi, ta cũng nghe đến Trần Ngử Hàm khẩu khí, chẳng những không có phương án, ngược lại rất tình nguyện."

"Đầu phong —— "

Lý Duy nhất thời mừng bức, Trần Ngử Hàm đây là muốn giơ lên phản công đại kỳ a, ta tới hôm trước rõ ràng tiêu tan nàng trí nhớ mới đúng a. . .

Nguyên lai nàng đối Cao Nghệ Phàm cũng tuyệt vọng sao

Có thể Trần a đi làm sao cũng không ngăn nàng nha!

Xem ra chính mình đến gấp rút thẳng cấp, nếu không tiếp tục như vậy nữa lời nói, Lão Ba Lão Mụ tăng thêm Trần thúc thúc Trần Ngử Hàm, bốn ngưởi đối sau lưng mình giáp công, sự tình coi như phiền phức.

.

Haydn quốc yến là Giang Nam thành phố xa hoa nhất nhà ăn một trong.

Cho dù ngưởi đồng đều vật giá cao đạt hơn năm ngàn ngưởi dân tệ, nhưng là sinh ý lại là phá lệ nóng này, đến mức Lý Duy quả thực là sớm hẹn trước ba ngày, mới thu hoạch được một cái đại sảnh phổ thông bàn đưa.

Mua thức ăn khó a. . .

Đi vào Haydn.

Đây là một tràng như nước lập phương một dạng bằng phẳng cao ốc.

Xa hoa, huy hồng, lộng lẫy như hoàng cung.

Dù sao Diệp gia tư sản.

Nếu không phải Lý Duy lâm thời lấy ra Diệp gia Hắc Tập, cái kia lạnh trộn lẫn xe tải, căn bản là không có cách tiến vào Haydn quốc yến nhà để xe.

Lý Duy lái xe nhập kho, đem xe ngừng ở phòng hầm nơi hẻo lánh.

Màu trắng bạc mang theo u ám 5 lạng hồng ánh sáng, tại một đám thấp bé xe sang trọng trước mặt, lộ ra hạc giữa bầy gà, không giống bình thường.

"Cao" bung.

"Lớn" khí.

"Thương tổn" cấp bậc.

Lý Duy cũng không thêm đề ý, vịn phụ thân xuống xe.

Lão Ba Lão Mụ vừa xuống xe, liền bị chung quanh xe sang trọng cho chấn kinh.

"Tiểu Duy a, ngưởi bây giờ có tiền, tốt xấu cũng phải chú ý điểm cái hình ngưởi tượng, cũng giống những phú nhị đại đó một dạng làm đài xe đua cái gì, cũng coi là lợi khí tán gái."

"Xe đưa liền hai tòa, không bằng 5 lạng hồng quang."

"Ta cảm giác mới chừng hai mươi, người đã hơn bốn mươi tuổi, muốn tận hưởng lạc thú trước mắt a Tiểu Duy."

"Người cái này tính là gì Hảo Ba Ba, chỉ không dạy nhi tử học tốt."

"Ta từ khi đến cái này chìm bệnh, ta liền người biết chuyện sống chân lý —— tiền phải tốn rồi mới tính tiền, tiền cái kia chính là giấy."

"Đừng nóng vội a, ta tiết kiệm tiền mua biệt thự đây."

"Biệt thự ai yêu uy, vậy ta phải chậm một chút treo."

". . ."

Đúng lúc này, một đài hắc sắc Mercedes-Benz S 600L, sáng loáng nước sơn đen lóe ra xa hoa phản quang, chậm rãi đứng ở xe tải bên cạnh.

Lý Duy mới đầu cũng không hề để ý, nhưng khi một vòng thân ảnh quen thuộc, đạp trên Giày cao gót từ trên xe đi xuống lúc, hần nhất thời mộng bực.

Dáng người mỹ lệ, cách ăn mặc hợp thời, một đầu giả dận màu nâu tóc quăn, da thịt trắng nõn, khuôn mặt thủy chung treo một tia thanh lãnh. . . Chính là Lý Duy đã từng dùng "Sáu điểm dung mạo, tám điểm đáng người, mười phần hám làm giàu" ba câu nói khái quát nữ nhân ——

Hàn Y Ly.

Hàn Y Ly nhìn thấy Lý Duy, cũng là bị kinh ngạc:

"Lý Duy "

Lý Duy chỉ hơi hơi gật đầu, không nói gì, cũng không có bất kỳ cái gì dư thừa biểu lộ.

Hàn Y Ly bởi vì lần trước bị Lý Duy dùng Mercedes-Benz đánh mặt về sau, trong lòng lại hối hận vừa hận, thế đời này nhất định phải tìm cái cũng có thể chạy Mercedes-Benz S 600L nam nhân.

Rốt cục, trời không phụ người có lòng, còn rốt cục bị nàng tìm tới, mặc dù đối phương lão điểm, xấu điểm, thấp chút, cũng trội điểm . .

Nhưng những này đều không là vấn đề, chỉ cần có Mercedes-Benz S 600L là được!

Giờ phút này nhìn thấy Lý Duy, Hàn Y Ly hốc mắt có chút phiếm hồng, nhưng trong lòng càng nhiều là nàng trùng hoạch tình yêu (Kim) tình (người) vẻ đặc ý.

Thế là tựa như huyền diệu, chăm chú lời kéo bên cạnh thấp giọng áp chế trung niên nhân, hướng Lý Duy phụ mẫu lễ phép vấn an:

"Bá phụ bá mẫu thân thể vẫn tốt chứ."

Lý Duy phụ mẫu gặp qua Hàn Y Ly, nhưng vẫn giả bộ như dễ quên một dạng:

"Tiểu Duy, đây là. . ."

"Hàn Y Ly."

"A. . . Tiểu Ly a."

"Ừm, là ta."

Hàn Y Ly nghiêng đầu cười một tiếng, ánh mắt ở chung quanh quét một vòng, cũng không có phát hiện Mercedes-Benz thân ảnh, chỉ có Lý Duy bên cạnh một đài màu trắng bạc 5 lạng hồng quang. . .

Nàng không khỏi nghi hoặc, trực tiếp hỏi:

"Xe của người đâu?"

Lý Duy quên xe tải liếc một chút, chỉ lạnh giọng đáp:

"Đây chính là ta xe."

Hàn Y Ly nhất thời mộng:

"Ngươi. . . Không phải chạy Mercedes-Benz sao "

Lý Duy lạnh lùng đáp:

"Ta không thích chạy Mercedes-Benz."

Hàn Y Ly ngẩn người nói không ra lời.

Bên cạnh trung niên nam nhân, sắc mặt có chút buồn cười, kếm chút không có cười ra tiếng, trong tay xách lấy Mercedes-Benz chia khoá, chỉ Lý Duy 5 lạng hồng ánh sáng nói.

"Cho nên liền mở xe tải huynh đệ ngươi cái này chênh lệch cũng quá lớn."

"Ta không có ngươi già như vậy huynh đệ, đây là đua xe."

"Ngươi —— "

Hàn Y Ly đột nhiên may mắn.

Hồi tưởng tại quán Cafe thời điểm, Lý Duy đúng là Taxi cố ý nghĩ để cho mình mất mặt!

Nghĩ lại cũng đúng, Lý Duy loại này về hưu tiểu quan nhà, lại làm sao có thể hoa 2 triệu đi mua Mercedes-Benz S 600L đâu? Nhờ có lúc ấy Lý Duy cự tuyệt năng hợp lại thỉnh cầu, nếu không chính mình chẳng phải là muốn ngồi tại trong xe tải thút thít

Cái này Lý Duy thật đúng là sĩ diện a!

Nghĩ như vậy đến, Hàn Y Ly sắc mặt nhẹ nhõm rất nhiều, theo miệng hỏi:

"Các ngươi cũng tới Haydn ăn cơm "

Không đợi Lý Duy đáp lời, Đầu Hói trung niên rất hào phóng nói ra:

"Nơi này Bàn ăn xoay muốn đặt trước, làm thời là không có chỗ ngồi trống, nếu không ta đến mời khách đi, một bữa cơm cũng phải không mấy đồng tiền."

Hàn Y Ly vì Đầu Hói nam hào khí cho tin phục.

Lý Duy lại chỉ hờ hững đáp:

"Không cần."

.

Song phương tan rã trong không vui.

Tuần tự tiến Haydn quốc yến đại sảnh.

Một đến đại sảnh, mọi người liền bị nơi này xa hoa sửa sang làm kiêu ché.

Đại sảnh chừng cao mười mấy mét, trang trí tráng lệ, nhìn tựa như từng bước từng bước to lớn, mọc đầy Tông Lư Thụ hoa viên, tản ra lần trước phái mê người mị lực, bên trong có đại hình phân tán đèn treo, bên trong 10000 chỉ trong suốt tinh thể, giống như là ban đêm giọt mưa một dạng, tràn ngập cao nhã lãng mạn khí tức.

Trong đại sảnh, càng có chuyên nghiệp Dương cầm gia - The Pianist tại vì khách hàng miễn phí trình diễn, tuy nhiên trình diễn khúc mục đích phần lớn là Haydn Danh Khúc, nhưng cũng không hạn nơi này Lý Duy thậm chí còn nghe được (The Legend of 1900) trong kia bài khúc chủ đề (- Love nhất thời có chút thổn thức.

Sau đó, Lý Duy tìm tới chính mình dự định số 69 Bàn ăn xoay.

Trùng hợp là, Hàn Y Ly hai người dự định Bàn ăn xoay vừa lúc là số 68, giữa hai bên chỉ cách một tầng cách âm pha lê, cùng một số hoa hoa thảo thảo.
..

Vấn đề là, Hàn Y Ly hai người Bàn ăn xoay là khoảng không, hai người đi qua trực tiếp nhập tọa, mà Lý Duy dự định Bàn ăn xoay, lại bị mấy cái óc đầy bụng phê, quan viên bộ dáng trung niên nhân cho chiếm cứ.

Hàn Y Ly lúc đầu không nói.

Nàng biết Lý Duy lại là tại cật mạnh.

Lý Duy phụ mẫu cũng là có chút điểm mộng bức, Haydn quốc yến Bàn ăn xoay một bữa chi tiếp đợi một đợt đợt người, không có khả năng cần phải xếp hàng, vì cái gì nhi tử định Bàn ăn xoay sẽ bị người chiếm đâu?

Lý Duy cũng cảm thấy vấn đề này có chút khôì hài.

Liên tục tiếp tiến lên hỏi:

"Mấy vị, cái này Bàn ăn xoay là ta dự định."

Tám cái hồng quang đầy mặt trung niên nhân nao nao, hai mặt nhìn nhau, giống như là sáu cái mông con khi, đồng loạt đổi hướng Lý Duy.

Bên trong dẫn đầu trưởng giả, càng là óc đầy bụng phê, hai tầng cái cằm giống như là tại trên cổ bộ tầng bơi lội vòng, đầu là phía trên tiểu phía dưới lớn, gương mặt xa béo quá trán đầu, một bộ Plans vs Zombie bên trong ổ dưa hình tượng.

Mặc dù như thế, hấn uy nghiêm lại giống như lông tơ, từ đầu dài đến dưới chân, ở trên người một cách tự nhiên sống phất ra tới, cho người ta một loại quyền cao chức trọng, không giận tự uy cảm giác.

Cái loại cảm giác này, tựa như là người đã từng cái nào đó Hiệu Trưởng, cái nào đó chủ nhiệm cái gì. .

Người rất không thích hấn, lại lại sợ hấn.

Phương thức nói chuyện cũng kém không nhiều.

Giờ phút này vị trưởng giả này, chợt vỗ bàn một cái, chỉ Lý Duy nói:

"Người dự định người là đơn vị nào nơi này ngồi đều là trong vùng lãnh đạo, có người nói chuyện phần sao "

Bởi vì vị trưởng giả này để Lý Duy hỏi trưởng lại năm đó Trung Học Hiệu Trưởng, cùng một số không quá vui sướng trí nhớ, bởi vậy hấn thủy chung mặt lạnh láy, trực tiếp lạnh giọng nói:

"Mười giây bên trong, lẩn."

Trưởng giả nhất thời sững sờ một giây, coi là gặp được cái gì lưu manh, liền lẩn nhiên ngẩng đầu nói:

"Người hỏi thăm một chút ta bài mẫu —— "

Chỉ thứ ba còn chưa nói ra miệng, Lý Duy tay đã bắt lấy trưởng giả tai to mặt lớn, ấn xuống đầu, hướng trên mặt bàn bỗng nhiên một đập!

"Ba!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Song Xu Tranh Diễm

Lý Duy cái này một đập, trực tiếp đem cái này tai to mặt lớn trưởng giả, nện thất khiếu chảy máu, xương mũi đổ sụp, hàm răng rơi nửa, mặt không thành hình.

"Người —— "

"Mười giây đến."

Còn lại bảy người nhất thời mộng.

Bên trong, có hai cái tướng mạo hung ác, thể trạng khôì ngô, đại khái ba mươi tuổi ra mặt người, trực tiếp tới dùng năm nắm đấm chào hỏi Lý Duy.

Ba ba hai tiếng, đều giống như chó chết ghé vào dưới mặt bàn.

Sáu người nhất thời dọa đến tỉnh rượu, mau chóng rời đi Bàn ăn xoay, nhao nhao gọi điện thoại gọi điện thoại, quyền trước đài khiếu nại khiếu nại, nhất thời náo vô cùng náo nhiệt.

...

Sát vách bàn Hàn Y Ly hoàn toàn mộng, nửa ngày về sau, mới tự lẩm bẩm

"Lý Duy lúc nào đánh nhau lợi hại như vậy "

Đầu Hói trung niên nhân lộ ra một tia khinh thường:

"Nghèo làm theo sống bạo, hấn đánh đều là một số nhân vật trọng yếu, nhìn hấn kết thúc như thế nào."

Quả nhiên ——

Hai tên đáng người cường tráng áo đen bảo an lập tức xông lại, đang muốn tới bắt Lý Duy.

Lý Duy trực tiếp xuất ra Hắc Tập, tướng đến bên trong một trên mặt người vừa kẻ sát.

Lập tức bình tĩnh nói:

"Mau gọi người đem cái bàn thu thập một chút."

Hai người nơi nào thấy qua loại chiến trận này, nhất thời sùng sốt.

Nhìn kỹ một chút hắc phía trên thẻ cấp, lập tức xin chỉ thị quản lý đại sảnh.

Quản lý đại sảnh vừa nhìn, tranh thủ thời gian gọi hai người đem mặt đất hai người chảnh đi, lại để phục vụ viên đem cái bàn thanh không, sau cùng mới đi đến Lý Duy trước người, trên mặt hèn mọn, khom người xin lỗi:

"Lý tiên sinh, thực sự thật có lỗi, không biết là ngài đại giá quang lâm."

Đối mặt một mặt cung kính giám đốc, Lý Duy sắc mặt hồ hững, hỏi ngược lại:

"Nếu không phải ta, dự định cái bàn liền có thể tùy tiện thay người sao "

Giám đốc tâm hồng, vội vàng nói:

"Máy Tính Hệ Thống ra trục trặc, kỹ thuật đang khẩn cấp loại bỏ."

"Ta xem là người ra trục trặc."

"Lý tiên sinh thật sự là hài hước. . . Ngài nhìn muốn hay không cho ngài thay đổi các loại Trang Nhả "

Lý Duy tự nhiên biết giám đốc ý tứ.

Haydn quốc yến Bàn ăn xoay N ngày trước liền dự định tốt, qua thay đổi các loại Trang Nhả liền mang ý nghĩa muốn chen đi người khác dự định Bàn ăn xoay.

Lý Duy lười nhác như thế, nếu không chính mình cùng mấy cái kia Phi Đầu quan viên khác nhau ở chỗ nào

"Không cần."

...

Rất nhanh, Bàn ăn xoay thu thập xong.

Giám đốc trực tiếp cho Lý Duy bàn sớm bên trên khai vị Thang Hòa điểm tâm, lập tức lại đem mang đến bàn khác bảng hiệu đồ ăn chuyển giao đến nơi đây.

Lý Duy khẽ gật đầu.

Giám đốc lúc này mới thư một hơi.

Mọi người nhập tọa.

Lão mục vẫn có chút chưa tỉnh hồn:

"Tiểu Duy, ngươi có phải hay không quá ác a."

Lão ba xem thường:

"Hung ác cái gì hung ác, ta người Lý gia liền nên có như vậy bá khí."

Lão mục hơi hơi thở dài, không khỏi cảm thán nói:

"Tiểu Duy hiện tại biết công phu, giúp Diệp gia làm việc, quả nhiên là có thân phận, đường đường Haydn quản lý đại sảnh, cũng phải nhìn ngươi sắc mặt."

Lão ba hồ hững lắc đầu:

"Xã hội bây giờ nhân tâm không cổ, không có bối cảnh liền định vị Bàn ăn xoay đều không thể bảo hộ."

Lão mục vẫn còn có chút lo lắng:

"Có thể Tiểu Duy cũng không thể tùy tiện đánh người a, người ta dù sao cũng là làm quan, tự mình vận dụng nhân mạch, âm thầm hại ngươi cũng là có khả năng a!"

Lý Duy mỉm cười, nắm chặt lão mục tay:

"Lão mục yên tâm, bọn họ chẳng những không dám hại ta, còn muốn hướng ta nói xin lỗi."

Lão mục có chút hoài nghi.

Quả nhiên, Lý Duy vừa dứt lời, trước đó bị Lý Duy đánh thành đầu heo dẫn đầu trưởng giả, giờ phút này trên mặt quần lấy băng vải, một mặt hèn mọn đi vào trước bàn ăn, đối Lý Duy trực tiếp cúc cái lớn cung:

"Có lỗi với Lý tiên sinh, là ta Phạm mỗ có mắt không trông."

Lý Duy lười nhác sẽ cùng loại người này dây dưa, chỉ nói:

"Ngươi đi đi."

Trưởng giả nhưng thủy chung không dám trực thăng thân thể:

"Đa tạ Lý tiên sinh rộng lòng tha thứ,

Ngài đại nhân có đại lượng, Phạm mỗ chính là ánh sáng khu Phó Khu Trưởng, về sau còn mời Lý tiên sinh chiếu ứng nhiều hơn."

Lý Duy lạnh lùng đáp:

"Ta biết, ngươi đi xuống đi."

"Đa tạ Lý tiên sinh."

Dẫn đầu trưởng giả lúc này mới ngồi thẳng lên, trong lòng dài thở phào một hơi, sai người đưa lên hai bình thượng đẳng hảo tửu, chà chà mồ hôi, liền một mặt trấn an rồi đi.

Lý Duy phụ mẫu hơi hơi một mồ hôi, chợt cảm thấy diệp nhà thế lực to lớn.

.

Sát vách bàn, một mực chú ý Lý Duy Hàn Y Ly, giờ phút này nhất thời mòng bức.

"Lý Duy. . . Đánh người lại có thể còn có lý. . . Đây là cái gì thể đạo "

Đầu Hói trung niên hơi bĩu môi:

"Xem ra là ta đánh giá cao nhà này nhà ăn."

"Có phải hay không là ba hấn nguyên nhân a, ba hấn trước kia là làm quan, tuy nhiên quan viên không lớn, nhưng là nói không chừng nhân mạch rất rộng. . ."

"Làm quan có cái gì không tầm thường, còn không phải người nghèo một cái!"

Lý Duy mấy người rơi vị, bắt đầu chọn món ăn.

Lúc này, một cái thanh thuần xinh đẹp thân ảnh đến đến đại sảnh.

Chính là Trần Ngữ Hàm

Trần Ngữ Hàm thay đổi ngày xưa nghi dưỡng cách ăn mặc, ăn mặc một bộ trắng noãn như mây váy đầm, phảng phất tay áo ào ào, tóc dài phát phối, trên đầu mang theo Tiểu Viên mũ, giống như là họa sĩ tại dã ngoại vẽ vật thực lúc mang Cái mũ một dạng, bưng tỉnh như hoa sen một dạng thuần khiết, yên tĩnh. . .

Hàn Y Ly nhìn qua Hàn Y Ly này hơi có vẻ không lưu loát học sinh bộ dáng, bĩu môi:

"Một một học sinh cũng có tiền ăn tiệc a. . . Hiện tại thật sự là thoái hóa đạo đức."

Hàn Y Ly lời ngầm rất rõ ràng, ý tứ cũng là Hàn Y Ly khẳng định là bị kẻ có tiền bao dưỡng, mới có tiền đi vào Haydn quốc yến loại này cấp bậc nhà ăn.

"Hiện tại một người sinh viên đại học tính là gì "

Đầu Hói nam một bên uống vào khai vị canh, một bên hững hờ đáp, ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn lên, miệng đầy canh nóng kém chút phun ra ngoài.

"Cái này, đây là. . . Trần phó thị trưởng nhà nữ nhi "

Mercedes-Benz nam trước kia đảm hạng mục thời điểm, cùng Chính Phủ cũng đã từng quen biết, còn qua Trần gia làm qua khách, bởi vậy cùng Trần Ngữ Hàm cũng có qua gặp mặt một lần.

Giờ phút này gặp Trần Ngữ Hàm đi ngang qua Bàn ăn xoay, Đầu Hói nam liền tranh thủ thời gian đứng dậy chào hỏi:

"Trần tiểu thư đang chờ người sao "

Trần Ngữ Hàm nao nao:

"Người là. . ."

"Ta là Cát Dân Huy, qua nhà người ăn cơm xong đây. . . Trần tiểu thư bọn người như còn chưa tới lời nói , có thể tới trước ta chỗ này ngồi một chút."

Trần Ngữ Hàm hơi có vẻ xấu hổ, vừa lúc lúc này nhìn thấy sát vách bàn Lý Duy:

"Há, không cần, hẳn đã đến."

Đầu Hói nam chợt cảm thấy trên mặt không ánh sáng, hậm hực ngồi ăn liên hoan bàn.

. . .

Trần Ngữ Hàm trên mặt áy náy, đi vào Lý Duy trước bàn ăn, đem một bình Trần gia trân tàng hai mươi năm trân quý rượu thuốc lấy ra.

"Thúc thúc, a di, ta tới chậm."

Lý Duy lão ba cười tiếp nhận rượu thuốc:

"Người đưa nhò này, tới thì tới nha, còn mang đồ,vật. . . Ai nha, đây không phải Lão Trần trân tàng hai mươi năm rắn phao Ngũ Lương Dịch, ta trước kia nhiều lần thêm ăn, hẳn đều không nở mở, nghĩ không ra chờ ở tại đây ta đây, người nha đầu này hữu tâm"

Trần Ngữ Hàm cười một tiếng:

"Thúc thúc thân thể khá hơn chút sao "

"Người làm sao cũng nghe thầy thuốc dọa người, thúc thúc thân thể tốt rất, chỉ cần thấy được người cùng với Tiểu Duy a, thân thể ta còn sẽ tốt hơn đây."

Trần Ngữ Hàm khuôn mặt đỏ lên, có chút xấu hổ.

Lý Duy lão mụ vẫn cho là Trần Ngữ Hàm có thể có thể so sánh Cao Lãnh, không nghĩ tới hôm nay gặp mặt, lại như nhà bên nữ hài một nửa ôn nhu nhiệt tình, liền cũng cười kéo ra bên cạnh cái ghế:

"Ngữ Hàm đến ngồi đi."

Trần Ngũ Hàm từ khi Cao Nghệ Phàm sự kiện về sau, đối Cao Nghệ Phàm đã hoàn toàn không cảm giác, mặc dù bây giờ cũng còn không có hoàn toàn yêu Lý Duy, nhưng ít ra đã là không ghét, hoặc là nói đã là tương đương thương thức, cũng nếm thử đi kết nạp Lý Duy.

Cho nên tại bữa trưa lúc, Trần Ngũ Hàm biểu hiện rất nhiệt tình, cũng rất dịu dàng, đối Lý Duy phụ mẫu cũng rất có lễ phép, nhìn qua tựa như cô vợ nhỏ một dạng . .

Nếu quả thật muốn bàn đến hôn nhân, lão ba ngược lại sẽ không phản đối, nhưng Lý Duy mấy cái không bối cảnh, trong nhà cũng không có gì tiền tiết kiệm, liền dựa vào đưa xe kiếm lời qua một ngàn vạn, còn muốn cho Lý cha chữa bệnh. . .

Mụ mụ nhất định sẽ không đồng ý!

Nàng hiện tại hi vọng chính là, Lý Duy có thể nhanh lên kiếm nhiều tiền, đến lúc đó hai người quan hệ nhất định có thể càng tiến một bước, lão mụ cũng liền không lời nào để nói.

Lý Duy cũng đại khái nhìn ra Trần Ngũ Hàm tâm tư.

Chỉ cảm thấy cái này muội tử tuy nhiên gia giáo rất tốt, nhưng thụ gia đình ảnh hưởng quá nặng, ngược lại mất đi rất nhiều thuần chân, kiềm chế chính mình chân chính yêu thích.

Coi như hiện tại Trần Ngũ Hàm đối thái độ mình cải biến rất lớn, nhưng nàng thực sự không phải mình đồ ăn, mặc dù có lão ba cường lực tác hợp, cũng không cần thiết cường ép cùng một chỗ.

Mà tới tương phản, chính mình cảm Giang Sở Sở một máu, nhất định phải gánh chịu trách nhiệm này đến, tăng thêm Giang Sở Sở tính cách cũng so Trần Ngũ Hàm muốn đáng yêu rất nhiều, dần dà, lâu ngày sinh tình, Lý Duy đối Giang Sở Sở cũng dần dần có triu mến.

Nhất định phải nắm chặt Thời Gian Gia Tốc thăng cấp!

Sát vách Bàn ăn xoay.

Đầu Hói nam gặp Hàn Y Ly sắc mặt âm tình bất định, lo lắng hỏi:

"Y Ly, ngươi làm sao "

Hàn Y Ly hoàn toàn mòng bức.

Vì cái gì Lý Duy biết nhận biết Phó Thị Trưởng nhà nữ nhi a

Hơn nữa nhìn con gái người ta thần thái kia biểu lộ, đơn giản giống như là tại xem mắt a!

Sẽ không, nhất định là mình suy nghĩ nhiều, Phó Thị Trưởng nữ nhi làm sao lại cùng Lý Duy xem mắt

Đại khái là Lý Duy ba ba cùng Trần gia là bằng hữu, Trần gia chỉ là nhìn Lý cha bệnh nặng, vì an ủi hẳn mới chuẩn bị trận này xem mắt, Trần nhà tiểu thư là không thể nào ưa thích Lý Duy. . .

Nếu không Trần gia phụ mẫu làm sao không có xuất hiện

Nhất định là như vậy!

Nghĩ tới đây, Hàn Y Ly thần sắc đột nhiên phấn chấn, dù sao Đầu Hói nam hiện tại là quá trăm triệu tài sản, mà lại đối với mình là đủ kiểu ân ái, há lại Lý Duy loại này tiểu quan chi tử có thể so sánh

"Ta cũng không tin rồi đi ta, ngươi còn có thể qua so với ta tốt!"

. . .

Một bên khác, quản lý đại sảnh khi nhìn đến số 108 Hắc Tạp về sau, rất nhanh thông tri Diệp Lam

Biết được Lý Duy mang theo phụ mẫu tại Haydn ăn cơm, vì tiến một bước lôi kéo Lý Duy, quán triệt gia gia hạ đặt thân cận Lý Duy tư tưởng, Diệp Lam đổi một thân quần áo xinh đẹp, hoá tốc đuổi tới Haydn.

"Lý Duy , chờ ta!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Diệp gia tư nhân võ quán

Diệp Lam vừa vừa đăng tràng, liền hấp dẫn toàn trường ánh mắt.

Hôm nay, nàng ăn mặc một thân tử sắc Điện Viên phong lễ phục dạ hội, nhìn cao gầy tu thân, ung dung xinh đẹp, như Từ Đẳng la thác nước, hiện ra xuất chúng tư thái cùng hiếm thấy lãng mạn khí tức, phảng phất cùng đại sảnh ánh đèn thực vật đã hòa làm một thể.

Hàn Y Ly có chút hiếu kỳ:

"Cô gái này ai vậy "

Đầu Hói nam ngẩng đầu nhìn lại, hai mắt lần nữa trì trệ, trong miệng đưa leo rơi xuống trong miệng:

"Cái này, đây là. . . Diệp gia đại tiểu thư!"

"Giang Nam Diệp gia "

"Nhà này nhà ăn có Diệp gia cổ phần, bất quá ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy đại tiểu thư chân dung, hôm nay gặp mặt quả thật Nhân Trung Long Phụng, ung dung xinh đẹp, tốt có khí thế. . ."

Hàn Y Ly trong mắt lóe lên một tia ghen tỵ:

"Đại khái là bởi vì Lý Duy vừa rồi đánh người, kinh động nàng đi Lý phụ bất quá một giới tiểu quan, Trần gia tối đa cũng cũng là cái Phó Thị Trưởng, làm sao có thể cùng Diệp gia đánh đồng, ta lại muốn nhìn cái này Lý Duy phải thu xếp như thế nào. . ."

Quả không phải vậy, chính như Hàn Y Ly nói, Diệp Lam đi thẳng hướng đi Lý Duy Bàn ăn xoay.

Hàn Y Ly âm thầm cười lạnh:

"Lần này có trò vui nhìn!"

.

Diệp Lam thần thái trước khi xuất phát vội vàng, tốc độ chậm rãi, như ưu nhã vui sướng, cấp tốc lại âm áp lướt qua Lý Duy bên cạnh, mới đầu nàng giả bộ như không nhìn thấy, qua mấy bước mi đầu hơi hơi nhìn lại, cái này lại gây quay trở lại, một mặt kinh ngạc nhìn qua Lý Duy:

"A, Lý Duy "

Lý Duy nhìn qua người mặc tử sắc lễ phục dạ hội Diệp Lam, nhất thời không có kịp phản ứng:

"Diệp Lam "

Diệp Lam lúc này đã cùng Lý cha cùng Lý mẹ vấn an:

"Bá phụ bá mẫu tốt!"

Hàn Y Ly hai mắt ngẩn ngơ, một thanh canh nóng phun ra ngoài!

Diệp Lam lại quét mắt trên mặt bàn người khác, liền tranh thủ thời gian từng cái vấn an, sau cùng Tầm một chỗ trống ngồi xuống, nắm chặt Lý Duy ba ba tay nói:

"Bá phụ hiện tại thân thể khá hơn chút đi dù sao có như thế không chịu thua kém nhi tử."

Lý cha lúc này mới nhớ tới đoạn thời gian trước qua Vườn Bách Thú sự tình:

"Nhận Mông Tướng Quân cùng tiểu thư chiếu cố, ta tốt nhiều."

Diệp Lam ôn hòa cười, lập tức gọi tới giám đốc:

"Đem trong nhà ăn sở hữu bằng hiệu đồ ăn toàn bộ lấy ra, còn có, trong văn phòng hai bình Lafite 1982 cũng lấy ra."

Giám đốc hơi lộ ra một tia ngượng ngịu:

"Tiểu thư, đó là lãng thiếu gia trân tàng. . ."

Diệp Lam sắc mặt nghiêm một chút:

"Bảo người cầm thì cầm."

Giám đốc giật mình, đành phải nhanh đi cầm. . .

Liền Lý Duy đều hơi kinh ngạc.

Cô gái nhỏ này trước mấy ngày tại Hoàng gia Xưởng Ba Lý, nhiều lần cùng mình đối đứng lên, thế nào mới qua mấy ngày, đột nhiên trở nên nhiệt tình như vậy

Không chỉ có như thế, Diệp Lam trước kia mặc quần áo phong cách, căn bản là đại khí Cao Lãnh hình đô thị phong cách, hôm nay nàng lại có thể xuyên giống Taylor - Swift một dạng, tràn đầy Điền Viên phong cùng lãng mạn khí tức, đây là. . . Phát xuân sao

.

Trần Ngữ Hàm cũng mộng bức.

Mộng bức bên trong xen lẫn một tia khó mà phát giác ghen tỵ.

Nàng không nghĩ tới, Lý Duy cùng Diệp Lam quan hệ lại có thể tốt như vậy, mà lại tốt giống như trước còn gặp qua Lý Duy phụ mẫu, xem ra hai người quan hệ xa so chính mình tưởng tượng cần phải chặt chẽ. . .

Diệp Lam rất nhanh cũng đem ánh mắt đầu quân đến Trần Ngữ Hàm trên thân, tựa như trước đó một mực không có chú ý nàng, cho tới bây giờ mới phát hiện đồng dạng —— trên thực tế, Diệp Lam tuy nhiên mấy lần gặp qua Trần Ngữ Hàm, nhưng còn thật sự không biết nàng.

"Vị này là. . ."

Lý Duy giới thiệu:

"Trần Ngữ Hàm, Trần phó thị trưởng nữ nhi, trước đó tại Hạ Minh Sơn người hẳn là gặp qua."

Vì tránh hiềm nghi, Lý Duy không có đề cập thêm gần Hoàng Triều Xưởng Ba sự kiện.

Diệp Lam giống như có điều ngộ ra:

"A. . . Giống như có một chút chút ấn tượng"

Trần Ngữ Hàm sắc mặt trầm xuống, có chút không vui, cảm giác khí tràng đều hoàn toàn bị Diệp Lam đè tới, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở Diệp Lam trên thân.

Bất quá trong nội tâm nàng cũng chắc chắn,

Tuy nhiên Lý Duy đã cứu Diệp Lam tánh mạng, nhưng đó là cảm ân chi tâm, Diệp Lam loại thân phận này nữ nhân quả quyết sẽ không thích Lý Duy.

Nghĩ như vậy đến, nàng liền tiếp theo duy trì lạnh nhạt lại lễ phép mỉm cười.

Lúc này, Lý Duy hướng Diệp Lam hỏi:

"Người tại sao lại ở chỗ này"

Diệp Lam ôn nhu cười một tiếng, ôn nhu bên trong lộ ra thiên nhiên đại khí:

"Vừa vặn đi ngang qua, lại đối. . . Không ngại chúng ta cùng một chỗ ăn đi"

"Đây là nhà người nhà ăn, ta chú ý cũng không có trứng dùng đi."

Lão mục trắng Lý Duy liếc một chút:

"Lý Duy người làm sao nói"

Diệp Lam cũng không thèm để ý:

"Thực nhà này nhà ăn đầu bếp ta biết, trù nghệ tại cả nước đều là đỉnh phong a, cho nên chính ta cũng nhin không được thường tới."

Cứ như vậy, Diệp Lam thay đổi ngày xưa bá khí nữ Hán tác phong, trở nên có vài nữ nhân vị đứng lên, giống cô vợ nhỏ một dạng cùng Lý Duy người nhà kéo việc nhà.

Trần Ngữ Hàm cũng không chịu thua, cùng mọi người nhiệt tình lẫn nhau động.

Tràng diện kia nhìn qua, giống như là hai nữ nhân đang âm thầm phân cao thấp, giống như là hai đóa hoa tại ganh đua sắc đẹp, đến mức Lý cha Lý mẹ thậm chí hai cái thân thích, đều ở trong lòng thờ dài:

"Minh Lý Duy lại tiền đồ a!"

.

Mà tại pha lê chi cách mặt khác Bàn ăn xoay.

Hàn Y Ly hai mắt ngốc trệ, trong đầu oanh minh không thôi. . .

Đến tình huống như thế nào

Nói xong trò vui đâu?

Diệp Lam loại tăng thứ này nữ nhân, tại sao phải cùng Lý Duy một nhà chuyện trò vui vẻ a, vì cái gì giống cô vợ nhỏ một dạng không biết xấu hổ tiếp cận qua a, tại sao phải cùng Phó Thị Trưởng nữ nhi qua tranh một người nam nhân a!

Lý Duy lúc nào có loại lực hấp dẫn như thế này

Không sai, người là khí đại hoạt tốt, nhưng một cái là Phó Thị Trưởng nữ nhi, một cái là Diệp Tướng quân cháu gái, nhìn tướng mạo hai người đều là chim non nữ, vô luận là địa vị, tướng mạo hoặc là thuần khiết trình độ, đều là viễn siêu với mình nhân gian cực phẩm a!

Ảo giác, đều là ảo giác. . .

Đầu Hói nam cũng khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới một cái mở xe tải người trẻ tuổi, lại có lớn như vậy bối cảnh cùng năng lượng, cơ hồ tại bất luận cái gì phương diện đều muốn chính mình chìm tại dưới chân. . .

Bất quá cái này Lý Duy cùng mình lại không quan hệ, còn không đáng ghen ghét.

Nhìn qua sớm đã ngốc trệ Hàn Y Ly, Đầu Hói nam nhất thời đến hứng thú:

"Đúng, Y Ly, cái này Lý Duy đến là gì của người a "

Hàn Y Ly cảm giác mình tựa như là tên hề, bỏ lỡ toàn bộ thế giới, ở ngực một bãi tụ huyết ra không được, trong đầu mê muội không thôi, một khắc cũng không muốn nhìn thấy Lý Duy, thậm chí ngay cả trước mắt Đầu Hói nam cũng không muốn phản ứng, không đợi món chính lên bàn, trực tiếp che ngực rời đi:

"Để cho ta lắng lặng."

. . .

Trận này quý dị bữa tiệc, tại một mảnh sung sướng bầu không khí bên trong kết thúc.

Đáng nhắc tới là, hôm nay đồ ăn thật ăn quá ngon, hai cái muội tử mang rượu tới cũng là mỹ vị, càng đừng đề cập còn có hai cái đại mỹ nữ toàn bộ hành trình bồi bữa ăn. . .

Đơn giản đặc ý.

Lý cha Lý mẹ nhìn thấy như vậy nhi tử, trong lòng trấn an rất nhiều, dần dần cũng sinh ra tự hào cảm giác, về phần nàng dâu Đề Nhất Nhân Tuyền, vẫn như cũ là Trần Ngữ Hàm, dù sao đối nàng biết rõ căn biết rõ, giống Diệp Lam loại thân phận này cao quý lớn thế gia tiểu thư, bọn họ cảm giác con trai của đến cũng không xứng với.

Cái này khiến Lý Duy bỗng cảm giác gấp gấp đứng lên.

Cũng may Lý Duy cũng vừa đứng thẳng cấp.

Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 10!

"Còn kém cấp 2 liền có thể qua Kim Dung Thế Giới a. . ."

Chỉ cần qua Kim Dung Thế Giới, cầu được Thần Y bí thuật, giải quyết lão cha ung thư, Trần Ngữ Hàm phản công đại lộ kế hoạch liền sẽ không được như ý, chính mình cũng liền có thể cho Sở Sở một cái danh phận.

Dù sao trên trời dưới đất đều ngày qua. . .

Lại liếc liếc một chút màn hình đôi mắt.

Đăng cấp : 10

Trạng thái : 90%

Tích phân : 25

Kỹ năng : (người áo đen) trí nhớ tiêu trừ khí; (Thủy Hử Truyện) Võ Tòng võ kỹ; (Tinh Võ Anh Hùng) Trần Chân võ kỹ; (The Legend of 1900) 1900 Cầm Kỳ; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe;

Trang bị : (In the Name of People) trực thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng khôi phục trạng thái giả trị cũng tận lực thăng cấp.

. . .

Ba ngày sau, Lý Duy tiếp vào Diệp gia chiêu mộ, mục đích là tiến về Áo Môn, tham gia mỗi năm một lần thanh niên võ giả địa xuống lời đài thi đấu.

Đây cũng là Lý Duy chờ mong đã lâu sự tình.

Chỉ cần tại cái này thi đấu Trung Tiểu kiếm lời một khoản, đông cư hồ giữa hồ biệt thự liền có hi vọng, chỉ cần tại cái này thi đấu bên trong liên tục thăng cấp, chính mình cũng liền có thể đi vào Kim Dung Thế Giới.

Lý Duy xe chạy tới tây ngoại ô.

Lần này hẳn mang theo Hắc Tập, một đường mở ra 5 lǎng hồng ánh sáng, trùng trùng điệp điệp lên núi, tại vô số im lặng trong ánh mắt, trực tiếp tiến vào Diệp gia khu biệt thự.

Không một người dám cản!

.

Tại Diệp gia biệt thự hậu sơn, tọa lạc lấy một tòa độc đảo hồng sắc lầu các, lầu các không cao, chỉ có ba tầng, giống như là bị đập dẹp Bảo Tháp.

Chính là Diệp gia tư nhân võ quán tổng bộ ——

Hồng Diệp các.

Lầu các xây dựa lưng vào núi, nửa thể khảm nạm tại núi đá bên trong, mặt khác nửa thể treo giữa không trung, từ xa nhìn lại, khí thế đục hồng, Tiên Ý dạt dào, đơn giản không giống nhân gian kiến trúc.

Lý Duy xuống xe, theo một đầu rừng tùng đường mòn, tìm tới Hồng Diệp các cửa vào, liền ăn mặc một thân quần áo ngủ phục, trực tiếp đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: xuất phát Áo Môn

Phía trước sảnh đánh Caden nhớ về sau, Lý Duy tiến vào phòng chính đạo trường.

Trong đạo trường, thừa thốt tụ lấy mười cái người mặc áo trắng thanh niên đệ tử, sáng sớm hanh hanh cấp hắc, tại lẫn nhau thao luyện cùng đối chiến, giống như là tại làm nóng người.

Lý Duy còn là lần đầu tiên gặp qua nhiều như vậy võ giả.

Cảm giác kia phảng phất đưa thân vào núi non trùng điệp bên trong. . .

Mười tám tên võ giả giống như mười tám ngôi dốc đứng sơn phong!

Nếu không phải là mình hiện tại thân kiếm Võ Tông cùng Trần Chân võ kỹ, giờ phút này khả năng đúng như con kiến hôi, ngược nhìn những này võ lâm lão đại, nom nớp lo sợ, cẩn thận từng li từng tí, liền thở mạnh cũng không dám, sợ nói sai cái gì, làm gì sai.

Cùng lúc đó, những này mười tám tên võ lâm lão đại, đối Lý Duy thái độ lại là viết kép ——

Không phục!

Lần này tiến về Áo Môn, đại biểu Giang Nam xuất chiến [thanh niên võ giả địa xuống lôi đài thi đấu] tuổi trẻ võ giả, hết thấy chỉ có ba tên, toàn bộ xuất từ Diệp gia tư nhân võ quán.

Bên trong một tên dự định danh ngạch là Diệp Lăng, một cái khác tên là Trương Thành Tinh tuổi trẻ võ giả, thì là thông quan tuyển chọn từng bước một trở hết tài năng, vấn đề là, cái cuối cùng tên là Lý Duy số 108 Tọa Quán võ giả. . .

Mẹ nó ai vậy đây là !

Nói là võ quán người, căn bản nhất lần đều chưa từng tới đi

Toàn Giang Nam thành phố võ giả không đến ba trăm người, thật có Lý Duy như thế người

Bên trong võ quán chưa có thể thu được Áo Môn danh ngạch mười tám tên tuổi trẻ võ giả, giờ phút này biểu thị thật sâu hoài nghi, riêng là khi bọn hắn nhìn thấy Lý Duy ăn mặc một thân thường phục, tiến vào võ quán trong tích tắc, những này kiệt ngao bất thuần tuổi trẻ võ giả, nhất thời sôi trào!

Có thể tự do tiến vào võ quán, trừ Diệp Lam chỉ có trong quán võ giả, vào hôm nay sớm chút thời gian, mười tám người đồng đều đã được biết, võ quán Chương số 108 võ giả Lý Duy, hôm nay đem cùng mọi người tụ họp.

Bởi vậy bọn họ đã chắc chắn người tới chính là Lý Duy.

Nhưng là bọn họ không phục!

Càng khi nhìn đến Lý Duy một thân thường phục, thân hình lười nhác, không có chút nào võ giả khí tràng về sau, càng thêm không phục, còn kém không có đem không phục hai chữ viết lên mặt.

Cho nên bọn họ liền ngầm hiểu lẫn nhau, chẳng những không có lập tức thừa nhận Lý Duy thân phận, cố ý giả bộ như không biết Lý Duy, rất bài xích hướng Lý Duy quát:

"Người là ai "

"Nơi này là Diệp gia tư nhân võ quán, không phải võ giả không được đi vào!"

Thậm chí có người trực tiếp lên, huy quyền quát lớn:

"Hạn người mười giây bên trong rút ra khỏi nơi này!"

Lý Duy cũng không trả lời, chỉ đột nhiên đưa tay, một bàn tay đem người này vung té xuống đất.

Động tác kia đơn giản mà ẩn nấp, giống như là tiện tay chụp chết đột hướng mình tê dại muỗi, không mang theo một tia tình cảm hoặc là ý thức, chỉ là đơn giản vốn có thể động tác mà thôi.

Nhưng mà bị Lý Duy một bàn tay vung nằm sấp võ giả, rần rần chắc chắc ăn một cái nặng nề bàn tay, giống như là tiểu học sinh gặp được đại nhân một dạng không có lực phản kháng chút nào, giờ phút này tê liệt trên mặt đất, gãy dựa nửa ngày cũng không bò dậy nổi đến, đành phải một mặt hoảng sợ nhìn qua Lý Duy.

"Người, người —— "

Mà Lý Duy lại là lấy ôn báo oán, trên mặt mang như gió bức khí:

"Nghĩ thăm dò ta thân thủ cứ việc nói thẳng a, ta lại ôn nhu."

Khác mười bảy người chột cảm thấy trên mặt không ánh sáng, cùng kêu lên quát:

"Cùng tiến lên!"

...

Võ quán Hậu Đường

Diệp Lam, Diệp Lăng cùng Trương Thần Tĩnh, cùng lần này Áo Môn hành trình dẫn đầu, chín Đại Giáo Luyện một trong Lâm Cao Viễn, đều ở phía sau đường thường thức trà thưởng chữ, chờ đợi lấy Lý Duy đến.

Trà là Diệp Hồng Chương sáng sớm tự mình pha, chữ là Diệp Hồng Chương sáng sớm tự mình viết, nhưng mà chúng tâm tư người, lại hoàn toàn không tại trà cùng chữ bên trên.

Mười điểm phi cơ, chín điểm lệnh tập hợp, mấy người tại khoảng tám giờ, liền sớm đi vào võ quán, làm trước khi đi sau cùng chuẩn bị. . .

Nhưng mà Lý Duy phong cách vẽ lại hoàn toàn tương phản!

Thăng đến chín điểm cả, Lý Duy như là sách lúc điều nghiên địa hình đi học một dạng, ăn mặc một thân thường phục, chậm rãi đánh thề lên núi, lần đầu tiên tới Diệp gia tư nhân võ quán.

Mọi người nhất thời nổi giận!

Liền xem như võ quán bên trong đức cao vọng trọng chín Đại Giáo Luyện,

Cũng sẽ không có kêu ngạo như vậy, hoặc là nói cho đúng, tại Giang Nam thành phố không một người dám như thế lãnh đạm Diệp gia!

Cái này khiến Diệp Lăng đột nhiên hồi tưởng lại, ngày đó tại Vạn Tượng Vườn Bách Thú bị Lý Duy chỗ chỉ phối hoảng sợ, mười mét không hàng bị nhát quyền nện vào bụi cỏ, toàn lực phản kích đầu nhưng lại bị nhét vào trong đất bùn. . .

"Hỗn đản này!"

Trương Thần Tĩnh gặp Diệp Lăng thần sắc giận dữ, có chút hiếu kỳ hỏi:

"Nghe nói Diệp Sư Huynh cùng người này giao thủ qua, không biết thực lực bao nhiêu "

Trương Thần Tĩnh nhân như tên, liễu mi tình mục, như treo Thiên Hà, nhìn kỹ lời nói, bề ngoài quá thanh tú, thậm chí có chút âm nhu, giống như làm bằng nước nam tử. . .

Cũng may hấn thiên phú dị bẩm, tuy nhiên so Diệp Lăng nhỏ hai tuổi, thực lực lại tới tương tự, khí chất càng là mát lạnh như suối, bình tĩnh như sao, phảng phất võ giả bên trong một dòng nước trong, để cho người ta rất dễ dàng lún xuống đi vào, vô pháp sống ra cái gì hận ý.

Tại Lý Duy trước đó, Trương Thần Tĩnh là Diệp Hồng Chương vì Diệp Lam chọn rể nhân tuyển tốt nhất.

Diệp Lăng bận tâm mặt mũi, chỉ lạnh lùng đường câu:

"Sàn sàn với nhau."

Diệp Lam nhin xuống không có cười.

Trương Thần Tĩnh lại hơi hơi thờ dãi:

"Nếu như chỉ là sàn sàn với nhau lời nói, vậy hẳn đi qua phòng chính mười tám vị sư huynh đệ tầng tầng bóc lột, sợ là đi không đến Hậu Tràng."

Diệp Lam đột nhiên giật mình:

"Cái gì các ngươi muốn làm khó hấn "

Xem như Diệp Hồng Chương duy nhất tôn tử, Diệp Lăng căn bản không có sợ hãi:

"Tầng tầng bóc lột ta làm sao nhớ kỹ ta yêu cầu là. . . Cùng tiến lên đâu?"

"Hò nháo! Ngươi có biết cho dù là tầng hai võ giả, đồng thời giao đấu mười tám cái một tầng võ giả, cũng rất khó toàn thân trở ra, ngươi cái này khiến ta làm sao hướng Diệp Lão bàn giao "

Người nói chuyện chính là lần này Áo Môn hành trình dẫn đầu ——

Lâm Cao Viễn.

Đó là cái mang theo mắt kiếng gọng vàng, tướng mạo nghiêm túc, hành vi ôn trọng, ngữ khí ôn hòa trung niên nhân, nhìn qua giống như là người mồ mả cho lịch sử lâu sự.

Lâm Cao Viễn đồng dạng đứng hàng Diệp gia tư nhân võ quán chín Đại Giáo Luyện liệt kê, thực lực tại trong chín người cơ hồ đếm ngược, nhưng thắng đang làm người ôn trọng có thể dựa vào, giỏi về người trẻ tuổi giao lưu, bởi vậy dạy học chất lượng lại là trong chín người tối cao, điểm này ngược lại có chút giống Thôi Thị võ quán Thôi Hân Thành.

"Bàn giao cái gì nếu như ngay cả chút bản lãnh này đều không có, hần có tư cách cầm bên ngoài thế a, mười tám vị sư đệ như thế nào tin phục "

"Áo Môn lời đài sắp đến, nếu là thương tổn làm sao bây giờ "

"Vậy nói rõ hần cũng chỉ có loại trình độ này thôi, về phần Áo Môn sự tình, năm ngoái chỉ một mình ta cũng chưa từng dọa ta Giang Nam uy danh, năm nay càng có Trương sư đệ ở bên, Lâm giáo luyện không cần lo lắng cái gì."

"Các người những người tuổi trẻ này!"

Lâm Cao Viễn thở dài.

Tuy nhiên không rõ ràng chi tiết, nhưng Lâm Cao Viễn đối Diệp Lăng từng bại vào Lý Duy sự tình có nghe thấy, hần thấy, hôm nay Diệp Lăng là công báo tư thù, có ý làm khó dễ Lý Duy.

Chỉ là mình mặc dù là huấn luyện viên, nhưng Diệp Lăng là Diệp Lão duy nhất cháu trai ruột, coi như hần làm ra cái gì khác người sự tình, chính mình cũng không trách phạt quyền lực.

Khoảng cách Lý Duy tiến vào phòng chính đạo trường đã hơn một phút đồng hồ, không đi nữa cứ cấp lời nói, Lý Duy rất có thể phải bị thương!

Nghĩ tới đây, hần lập tức chào hỏi mấy người, cấp tốc chạy tới phòng chính.

Lâm Cao Viễn cùng Diệp Lam cấp bách xông lên phía trước nhất.

"Quyền dưới lưu người!"

Diệp Lăng lạnh hừ một tiếng, toàn thân bức cách vô cùng phấn chấn, tốc độ lăm lệt theo tới.

"Lần này không đem người đánh thành đầu heo, ta cũng không tin diệp!"

Trương Thần Tinh làm theo bụng chén trà, rất hài lòng theo tới.

"Thật sự là nghiệp chương a. . ."

. . .

Đội mọi người đi đến phòng chính đạo trường, hai mắt đột nhiên trì trệ.

Một bức khung bố hình ảnh, ăn mòn cũng chiếm cứ mọi người đồng tử, cấp tốc lan tràn đến tái nhợt não hải!

"Người —— người, người. . ."

Một tên sau cùng còn có thể sống động tuổi trẻ võ giả, nằm rạp trên mặt đất liễu mạng giây dựa lấy, cực lực thử đứng dậy, nhưng mà toàn thân, như là tan ra thành từng mảnh, vô luận như thế nào cũng không làm được gì, đành phải giống như chó chết nằm rạp trên mặt đất thở hỗn hển. . .

"Người mẹ nó không phải nói ôn nhu sao ôn nhu bà nội người a!"

Lý Duy lăm lệt đứng tại đỉnh núi.

Đứng tại toà này từ mười tám cái kêu rên không thôi võ giả, ngã trái ngã phải xếp chồng người một mối đứng lên tiểu sơn điên bên trên, ngẩng đầu chung quanh, thần sắc như Đỗ Phủ, còn kém không có ngâm thơ làm phú.

Giờ phút này, đối mặt một tên sau cùng còn có ý thức võ giả chỉ trích, thỉnh linh đến câu:

"A, ta không có sao "

"Phốc —— "

Một tên sau cùng võ giả thổ huyết ngất đi.

Cùng lúc đó, một cái Chính Tông Cảnh Đức Trấn gốm chén trà bằng sứ, từ Trương Thần Tinh trong tay trượt xuống, ba một tiếng rơi trên mặt đất.

Trương Thần Tinh nào hải đột nhiên trì trệ, bị Lý Duy huyền khốc oai hùng cho chinh phục.

Hắn vốn cho là Lý Duy trước đó chỉ là hơi thắng Diệp Lăng, hiện tại xem ra, hai phút đồng hồ bên trong quật ngã mười tám tên một tầng võ giả, cái này Lý Duy thực lực liền xem như tầng hai võ giả, cũng là tầng hai võ giả bên trong thực lực mạnh nhất một nhóm, đại khái cùng chín Đại Giáo Luyện bên trong ba vị trước thực lực tương đương.

Khó trách Diệp Lão trực tiếp thu nạp một tên ngoại nhân tiến võ quán, cũng nhảy qua tuyển chọn đem dự định là Áo Môn nhân tuyển; đồng thời cũng khó trách, Diệp Lăng sẽ như thế cừu hận Lý Duy, chắc hẳn trước kia tất bị treo lên đánh qua, trảng diện kia, vậy coi như thoải mái, về đẹp không dám nhìn. . .

Diệp Lăng sắc mặt xanh lét, một ngụm máu tươi vọt tới cuống họng miệng.

Tuy nhiên rất không tình nguyện, nhưng là hắn không thể không thừa nhận, Lý Duy cái này so với chính mình nhỏ hơn năm sáu tuổi người trẻ tuổi, đã đạt tới chính mình vô pháp chạm đến thực lực ——

Tầng hai võ giả!

Diệp Lam tuy nhiên đối Lý Duy thực lực có đầy đủ chuẩn bị, nhưng vẫn là bị một màn này hù đến, liên tưởng đến trước đó Giang Phá Thiên năm phút đồng hồ đánh mười hành động vĩ đại, hiển nhiên Lý Duy hai phút đồng hồ đánh mười tám càng có hàm kim lượng, ý vị này Lý Duy thực lực rất có thể vượt qua Giang Phá Thiên!

"Khó trách gia gia lại cực lực tác hợp chúng ta, xem ra lần này qua Áo Môn, ta được thật tốt hầu hạ gia hòa này. . ."

Toàn trường kinh hãi nhất không ai qua được Lâm Cao Viễn!

Bởi vì hắn chính mình cũng làm không được sự tình, một người hai mươi tuổi ra mặt thanh niên lại có thể nhẹ nhõm làm được, hơn hai mươi tuổi tầng hai võ giả. . . Có đôi khi không tận mắt nhìn đến, thật rất khó tin tưởng trên đời này lại có như vậy thiên tài!

Diệp Lão nhãn quang quả nhiên độc ác.

Cứ như vậy, năm người lấy một loại rung động phương thức tụ hợp.

Một trận xấu hổ hàn huyền về sau, năm người liền tới đến chân núi tư nhân phi trường, ngồi một khung Hawker 900XP hào hoa tiểu hình phi cơ, bay thẳng Áo Môn!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: là ta Lý Duy nhãn quang cao, vẫn là người Lisboa không đủ tao

Vạn mét không trung, Vân Hải cuộn cuộn.

Bởi vì Lâm Cao Viễn cùng Trương Thần Tinh Sư đồ hai người, vẫn ở vào cực độ trong lúc khiếp sợ, đầy trong đầu Lý Duy tầm mắt bao quát non sông hình ảnh, kinh ngạc nhìn qua ngoài cửa sổ Vân Hải, thật lâu chưa tỉnh hồn lại.

Diệp Lăng càng là đối với Lý Duy, Thử Hận Miên Miên Vô Tuyệt Kỳ, không thể làm gì hoa rơi qua, ở trên máy bay mang theo bịt mắt, mặc cho trong tai nghe Rock oanh minh, tê liệt thần kinh. . .

Bởi vậy ở trên máy bay, cũng chỉ có Diệp Lam có tâm tư bởi Lý Duy nói chuyện phiếm, tâm sự đua xe, tâm sự nhân sinh, tâm sự ái tình cái gì. . .

Hai người cứ như vậy có một góc rạ không có một góc rạ giới trò chuyện.

Lý Duy rõ ràng cảm giác được, từ khi Hoàng Triều Xương Ba sự kiện về sau, Diệp Lam đối thái độ mình rõ ràng cải biến rất nhiều.

Trước kia, Diệp Lam đối Lý Duy là một loại lễ phép tính ân nhân thái độ.

Hiện tại, rõ ràng là ném thử coi Lý Duy là thành tri tâm bằng hữu, hai người chỗ trò chuyện đề tài chỉ xâm nhập, tiêu chuẩn to lớn, phạm vi rộng, đề Lý Duy ghen hòng nhìn trần trời, nhưng lại như gió xuân hiu hiu một dạng tự nhiên, phảng phất các năng nhận biết thật lâu.

Đến mức cứ việc Lý Duy đối Diệp Lam chỗ trò chuyện đề tài rất không cảm giác, nhưng là không thể không nói, cứ như vậy cùng hắn có một câu không có một câu tán gẫu, đối buồn tẻ thời gian phi hành tới nói, cũng coi là một loại SP cấp độ A hưởng thụ.

Lâm Cao Viễn làm như không thấy.

Diệp Lăng tiếp tục nghe Rock.

Ngược lại là Trương Thần Tinh chăm tai nghe lấy hai người nói chuyện.

Ẩn ẩn cảm giác đỉnh đầu có chút xanh lét, nhưng không quan hệ, hắn chỉ là bị tác hợp lấy đuổi theo Diệp Lam, trên thực tế, hắn căn bản không thích Diệp Lam, nói cho đúng, hắn không thích nữ nhân.

Chăm tai nghe hai người nói chuyện, có lẽ chỉ là muốn nghe một chút Lý Duy đang nói cái gì. . .

Nghiệp chương a.

. . .

Áo Môn rốt cục vẫn là đến.

Đang lúc phi cơ muốn ở phi trường lúc hạ xuống, Diệp Lăng không nghe khuyến cáo, lại kiên trì muốn lấy nhảy phi cơ phương thức rơi xuống đất, vừa rồi không tuân hân Fallen uy danh.

Lý Duy im lặng.

Nghe nói, hàng năm Diệp Lăng đều là lấy rơi xuống phương thức buông xuống Áo Môn, cái này đã trở thành hân bản hiệu động tác, rất nhiều Áo Môn bản địa giấy báo đều cạnh tranh tương báo nói, Diệp Lăng cũng bởi vậy thu hoạch được không ít danh tiếng, chừ như thiên thần buông xuống cái gì, dùng để tán gái đơn giản Lê Vô Hư Phát.

Thế là ——

"Duang!"

Diệp Lăng ở phi cơ hạ xuống trước đó, từ cao mười mét khoảng không thả người mà xuống, lấy thân thể máu thịt, trực tiếp nện ở trên đường chạy, lập tức một cái [ôm đầu gối lăn lộn bốn phía nữa] hoàn mỹ đứng dậy, độ khó khăn hệ số cao đến 5. 0, dẫn tới truyền thông cùng Fan trận trận lớn tiếng khen hay.

"Không hổ là Fallen!"

Lý Duy mọi người đều che mặt không nói, xuống phi cơ về sau, đều tận lực rời xa Diệp Lăng, để tránh đề cho người ta sản sinh cái gì không tốt yếu hiệu lẫn.

.

Xuống phi cơ, trước mặt cũng là Áo Môn.

Phơ phất gió biển, đập vào mặt, mang đến thấm vào ruột gan tanh mặn; ử ảm ánh sáng mặt trời, chiếu lên đại hải sóng nước lấp lánh; Hải Âu tại trời xanh cùng đại hải ở giữa, cùng gió biển chơi đùa lấy, du khách thì tại hắc sắc trên bờ cát các loại nhân nhả cùng chơi đùa. . .

Một bộ nhân gian Thẳng Địa cảnh tượng.

Sớm mấy ngày qua đến Áo Môn, quân gia Vương Trung cùng hai gã khác Đặc Phái tài xế, lúc này mở hai đài màu trắng Maybach, sớm ở phi trường bên ngoài chờ đợi tiếp giá.

"Tiểu thư, Lâm giáo luyện, quán rượu đã chuẩn bị kỹ càng, xin mời đi theo ta."

"Vất vả, Trung thúc."

Sau đó, Lý Duy một đoàn người phân hai phát tiễn xe.

Lâm Cao Viễn cùng Diệp Lăng, Trương Thần Tinh một nhóm, Lý Duy, Diệp Lam cùng Vương Trung một nhóm, hai xe dọc theo kéo dài trong rừng đường, rất mau tới đến Áo Môn trong thành phố.

Áo Môn là trong đó tây kết hợp thành thị.

Nơi này còn sót lại lấy Bồ Đào Nha lưu lại Châu Âu phong tình, lại hát lên một bộ Đông Phương Đỏ Thành hào hoa xa xỉ cùng mộng lung, rắc rối lộng lẫy Trung Tây văn hóa, tại ánh sáng cùng ánh sáng pha màu bên trên, sáng ngời, xoay tròn lấy, mọi loại mỹ hoặc lấy thể nhân đôi mắt.

Hai xe đến Macao xa hoa nhất Hải Thành quán rượu, đi vào dự định tốt sáu gian Phòng Tổng Thống, hơi chút dàn xếp.

Địa xuống lời đài thi đấu thời gian là tại trời tối ngày mai.

Nhưng là Áo Môn dư luận giới đối với cái này không có chút nào đưa tin, phảng phất cái này thi đấu căn bản không tồn tại, chỉ có tại những cao cấp đó sòng bạc VIP hội viên ở giữa, mới Khẩu Nhĩ Tương Truyền lấy có quan hệ địa xuống lời đài thi đấu tin tức ngầm.

Gió thổi báo giông bão sắp đến.

Áo Môn lại giống ngày xưa một dạng gió êm sóng lặng.

Sáu người tại Hải Thành trong tửu điểm đơn giản ăn chút bữa trưa.

Buổi chiều, Lâm Cao Viễn qua bãi phòng một số gia tộc của hán huấn luyện viên, lấy thương thảo lần này lời đài thi đấu chiến thuật loại hình sự tình.

Diệp Lăng làm theo đôi một thân huyền khóc âu phục, tại một đám Fan chen chúc dưới, trực tiếp lái xe đi quán Bar, bắt đầu Bạch Nhật Tuyên Dâm dọa lạc sinh hoạt.

Không hổ là Fallen. . .

Bởi vì Lý Duy cùng Trương Thần Tinh đều là lần đầu tiên đến Áo Môn, bởi vậy Diệp Lam liền dẫn Lý Duy hai người, du lãm Áo Môn mấy cái nổi danh phong cảnh Danh Thắng, đi dạo một vòng hàng xa xỉ cửa hàng. . .

Rất nhanh Thiên liền hắc.

Màn đêm rơi xuống.

Đèn hoa mới lên.

Trong thành giống bao phủ tầng trong suốt sáng long lanh bảo thạch màng, đèn nê ông, màu đèn đỏ, đèn chiếu sáng, pháo hoa đèn giao thoa phóng xạ, đêm càng sâu càng huyền ảo, riêng là đứng vững một tòa tòa nhà sòng bạc, ban ngày nhìn qua thường thường không có gì lạ, màn đêm vừa xuống giống như là bị châu báu tô điểm, hào quang lộng lẫy.

"Đây mới là Áo Môn a. . ."

Nghĩ như vậy, Lý Duy thực sự không tâm tư lại bởi Diệp Lam đi dạo cái gì cửa hàng, nhân tiện nói:

"Đã đến Áo Môn, chúng ta sao không qua sòng bạc chơi đùa "

Diệp Lam đột nhiên khẽ gạt mình.

Diệp Lam gia đại nghiệp đại, tiền tài nhiều đến một trăm đời cũng xài không hết, bởi vậy tại tiền tài phương diện không có chút nào tham lam, cũng liền đánh cược thu được không hứng thú, đánh cược đồ phần lớn lại sản sinh một loại đối mặt Điều Ti thiên nhiên chán ghét cảm giác.

Chỉ là nàng vạn vạn không nghĩ đến, Lý Duy lại có thể đánh cược thu được cảm thấy hứng thú, nam nhân này đúng như gia gia nói tới như vậy có thể tin được không

Thế là thử dò hỏi:

"Người ưa thích đánh bạc "

"Không thích."

"Vậy người đi sòng bạc làm cái gì "

"Ta thích kiếm tiền."

"Ách. . ."

Diệp Lam che mặt im lặng.

Một bên Trương Thần Tinh lại hiếu kỳ hỏi:

"A vậy người biết cái gì "

"Sung sướng Đấu Địa Chủ."

"Phốc —— "

"Thế nào, sung sướng Đấu Địa Chủ rất cấp thấp sao ta trước kia mỗi ngày lĩnh sung sướng đấu, chơi rất hăng hái đây."

"Ách. . . Không là cao cấp hạ cấp vấn đề, là Áo Môn không có một nhà sòng bạc có hạng mục này, trừ việc này sung sướng Đấu Địa Chủ, người muốn chơi cái gì "

"Cái gì bức cách tương đối cao "

"Texas Holdem đi."

"Người dạy ta."

"Ta giáo, dạy người. . . Người cũng không phải là muốn hiện học hiện cược đi "

"Không được sao "

"Như vậy người có bao nhiêu tiền cũng không đủ thua nha."

"Ta đánh cược còn không có thua qua."

"Cái này cùng đánh cược không giống nhau!"

"Ta gặp cược tất thắng."

". . ."

Sau cùng, tại Diệp Lam cùng Trương Thần Tinh song trọng dạy học dưới, Lý Duy rất nhanh học hội Texas Holdem cơ bản quy tắc, về phần kỹ xảo tâm đắc cái gì, hẳn đột đặc cán mai. . .

Lão tử thắng Tiền Nhu muốn kỹ xảo

Không tồn tại.

Cứ như vậy, tại Diệp Lam cùng Trương Thần Tinh một mặt mộng bức trong ánh mắt, Lý Duy hướng đi danh xưng Đông Á lớn nhất Đại Đồ Tràng ——

Lisboa.

Như ban đêm đi thuyền tại gọn sóng bên trong cự hình du thuyền, như khảm nam lấy đèn màu lồng chim, như thiên thần lưu tại nhân gian luyện ngục Báo Tháp, dự hoặc lấy chứng sinh.

Đây chính là Lisboa khách sạn.

Nha, luận quy mô, cũng liền phổ thông lớn nhỏ, kém xa Giang Nam thành phố mới xây các loại Ma Thiên kiến trúc, nhưng là Lisboa nội bộ, lại giả vờ tu lộng lấy đường hoàng. . .

Vân Thạch Đại Đường, cự hình thủy tinh đèn treo, các loại đồ cổ cùng công nghệ trân tàng, toàn bộ Đại Đường mặt đất Bát Quái Đồ Ấn, trên vách tường Bồ Đào Nha bích hoạ, đúng là Châu Á hiếm thấy.

Vì phòng ngừa Lý Duy gặp rắc rối, Diệp Lam ba người cũng đi theo vào.

Ba người đằng sau lão quản gia Vương Trung, giờ phút này bất đắc dĩ lắc đầu, hẳn bỗng nhiên có một loại dự cảm bất tường, làm không tốt Lý Duy gia

hỏa này, lại phải cho tiểu thư mất mặt. . .

Nghiệp chướng a.

. . .

Tiến sòng bạc.

Bước đầu tiên là mua thẻ đánh bạc.

Lý Duy đông vắn tây vắn có chút không lưu loát, tại sòng bạc mang theo khinh thường trong ánh mắt, hẳn không có dấu hiệu nào, đem thẻ ngân hàng cùng Alipay bên trong một trăm triệu tiền tiết kiệm, toàn bộ đổi thành thẻ đánh bạc!

Sòng bạc mộng.

Diệp Lam cả đám cũng mộng.

Trương Thần Tinh yếu ớt hỏi:

"Nguyên lai. . . Người có tiền như vậy sao "

Không đợi Lý Duy đáp lời, Diệp Lam há hốc miệng ba:

"Vấn đề là. . . Người xác định người muốn chơi lớn như vậy sao "

Liền Diệp Lam loại này thân gia Phú Tam Đại, đều cảm thấy Lý Duy chơi quá lớn, vậy nói rõ Lý Duy chơi đúng là quá lớn, cho dù phóng nhân hiện tại Lisboa trong sòng bạc sở hữu người chơi, mang theo một trăm triệu thẻ đánh bạc, cũng chỉ có chút ít mấy người a.

Đến mức sòng bạc phương diện lại đặc địa phái một tên trợ lý, giúp Lý Duy cầm nặng nề thẻ đánh bạc, cũng vì đảm đương đạo chơi nhân vật.

.

Lý Duy tại sòng bạc bên trong đại khái đi một vòng.

Cứ việc nhìn thấy đông đảo chơi Texas Holdem chiếu bạc, nhưng hẳn đều không có chút nào hứng thú.

Những này trên bàn người chơi, nhìn thấy trợ lý xe đẩy Caspian Sea lượng thẻ đánh bạc, nhìn nhìn lại Lý Duy hơi có vẻ non nớt khuôn mặt, cảm giác bỏ lỡ một tòa người gốc nhiều tiền Đại Kim núi.

Trợ lý cũng rất không minh bạch:

"Thế nào, Lý tiên sinh không chơi Texas Holdem sao "

Lý Duy lại là bĩu môi:

"Không phải, ta cảm thấy những người này chơi không đủ kích thích a. . . Đây thật là trong truyền thuyết Áo Môn sòng bạc à, có chút ít thất vọng ai."

"Lý tiên sinh muốn cái gì dạng kích thích "

"Có hay không giống trong phim ảnh một dạng loại kia chiếu bạc công nghệ cao, siêu năng lực, Thấu Thị Nhãn cái gì. . . Ta cảm giác loại kia so sánh kích thích."

"Lý tiên sinh thật biết chê cười, trong phim ảnh tràng cảnh có thể nào coi là thật "

"A "

Lý Duy ý vị thâm trường a một tiếng, lập tức trong mắt tinh quang lóe lên:

"Là ta Lý Duy nhãn quang cao, vẫn là người Lisboa không đủ tao "

"Phốc —— "

Diệp Lam nhất thời im lặng.

Trương Thần Tinh giống như là một mặt kính ngọc nhìn qua Lý Duy.

Lúc này, trợ lý Mini trong tai nghe, truyền đến một câu trầm thấp tiếng người:

"Đẫn hấn đến Thiên Vương sảnh."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: 0 vương Chi Vương

Tại trở thành Xuyên Việt Giả trước đó, Lý Duy liền nghe qua không ít liên quan tới Áo Môn sòng bạc kỳ văn dị sự, riêng là trong sòng bạc tồn tại [Thiên Vương sảnh] truyền thuyết.

Truyền thuyết tại Thiên Vương trong sảnh, người chơi có thể lấy bất luận cái gì phương thức gian lận, chỉ cần không bị phát hiện là được, nhưng nếu như một khi bị tìm ra gian lận chứng cứ, gian lận người chẳng những sẽ bị đá ra chiếu bạc, càng cần phải bồi thường trên chiếu bạc thẻ đánh bạc chi hòa, không thường nổi thẻ đánh bạc liền muốn bồi lên tánh mạng . .

Lý Duy không nghĩ tới, tại chính mình đề ra nghi vấn phía dưới, Thiên Vương sảnh quả nhiên là thật!

Hiện thực đơn giản so điện ảnh còn kích thích!

Thậm chí ngay cả Diệp Lam cùng Trương Thần Tinh cũng đều tròn mắt hốc mồm.

"Còn có loại này cách chơi "

. . .

Thật là có loại này cách chơi!

Trợ lý dẫn mọi người, đi vào một cái ẩn nấp trong thang máy.

Thang máy chậm rãi hạ xuống, đến đến dưới đất thất, tại từng gian bốn phía đều là tường trắng trống trải trong phòng, mấy người ngồi tại trước bàn, chính là trong truyền thuyết ——

Thiên Vương sảnh.

Mọi người đi tới lớn nhất Texas Holdem Thiên Vương sảnh.

Không đợi mọi người vào cửa, môn lại tự động mở. . .

Một cái cách ăn mặc cao quý trung niên nam nhân, như chó bị người một chân đá ra ngoài cửa.

"Ngươi thiên thuật quá hạn, vì Mặc hàn."

Trung niên nhân tức hỗn hển:

"Các ngươi những này tên lừa đảo, tổng cộng gạt ta một trăm triệu, ta muốn báo cảnh!"

Trong môn truyền đến trận trận cười vang, cuối cùng lấy một câu tiếng người kết thúc công việc:

"Cho mình chờ chút tôn nghiêm đi."

.

Mở màn một trăm triệu

Chơi lớn như vậy

Còn bạo lực đá người

Không hổ là trong truyền thuyết Thiên Vương sảnh!

Diệp Lam lại là nao nao:

"Vi Mặc hàn . . . Danh tự giống như ở đâu nghe qua a "

Vương Trung đối với mấy cái này đã sớm điều tra hoàn tất:

"Tiểu thư, hẳn là quá khứ liên tục ba giới Đồ Vương tranh bá thi đấu Quán Quân."

"Liên ngày xưa Đồ Vương cũng bị đuổi ra khỏi cửa sao "

Mọi người hít một hơi lạnh khí!

Vi Mặc hàn nhìn thấy Lý Duy một đám người, tranh thủ thời gian đứng dậy, xử lý y phục, tại một đồng bảo tiêu hộ tổng dưới, xụ mặt, nhanh chóng nhanh rời đi tăng hàm.

Trợ lý mặt mỉm cười, mỉm cười lộ ra không nói cũng hiểu chán nhiếp lực:

"Lý tiên sinh xác định còn muốn đi vào sao "

Lý Duy gật gật đầu.

Cất bước tiến Thiên Vương sảnh.

Tiến trong sảnh nhìn quanh một tuần, mới hài lòng đáp:

"Thoáng có như vậy chút ý tứ."

Diệp Lam ba người nhất thời im lặng, đành phải đi theo tiến Thiên Vương sảnh.

...

Thiên Vương sảnh sửa sang cực hạn ngắn gọn, bốn phía đều là tường trắng, trung gian một tấm màu đen chiếu bạc, chiếu bạc trước ngồi ba người, đều có tư thế, mỗi người đằng sau còn đứng nước cờ tên bảo tiêu hoặc trợ lý.

Tràng diện này cảm giác không giống như là sòng bạc. . .

Càng giống là cái gì cao tầng hội đàm.

Tại những người này u ám, lăm lẹ trong ánh mắt, Lý Duy giống người không việc gì một dạng, rất tự nhiên hướng đi chiếu bạc, không coi ai ra gì ngồi ở trên không ngồi trước.

Thình lình đến câu:

"Các người thật có siêu năng lực sao "

Chiếu bạc ba người trước, sắc mặt hơi hơi xiết chặt.

Nhưng nhìn đến Lý Duy bên cạnh lượng lớn thẻ đánh bạc, nhìn nhìn lại Lý Duy một mặt không lưu loát mạnh bộ dáng mới, cảm giác lại là một con cá lớn, một đầu so vì Mặc hàn càng ngốc càng dài rộng cá.

Đại khái là than đá con trai của lão bản, Địa Sản Thương phú nhị đại hoặc là con ông cháu cha cái gì, trên thân cất mấy cái ức tiền tiêu vặt, đối Áo Môn sòng bạc tràn ngập chờ mong, trước đôi cái một trăm triệu chơi đùa nhìn. . .

Nghĩ tới đây, ngồi tại Lý Duy bên trái thanh niên nam tử, khẽ cười nói:

"Người muốn xem cái gì siêu năng lực "

Người này tuy là người trẻ tuổi, lại sống một bộ trung niên nhân bộ dáng, thô ráp da thịt, thật sâu nếp nhăn trên trán, tướng mạo cực kỳ từng trải, trừ điệu thấp bên ngoài, cũng nhìn không ra cái gì đặc biệt khí tràng, chính thể so sánh hiền hoà bộ dáng, chợt nhìn hẳn là một cái tiểu nhân vật.

Nhưng khi Lý Duy phát hiện đứng phía sau bảo tiêu đại thúc,

Lại có tầng hai thực lực võ giả lúc, tất cả mọi người hít sâu một hơi.

"Đó là cái đại nhân vật a!"

Trừ cái đó ra, còn có nhiều đến mười mấy tên người áo đen vờn quanh khoảng chừng, mấy cái lớn nhỏ không đều cự hình cái rương lập ở chung quanh,

nhìn qua cực kỳ thần bí.

Gặp Diệp Lam mọi người có chút hiếu kỳ, Vương Trung đưa lỗ tai nhỏ giọng nói:

"Đây là Áo Môn Đồ Vương Hoắc gia nhị công tử, Hoắc Thành."

Lý Duy gặp đằng sau mười cái người áo đen cũng không phải là người tập võ, bên cạnh lại để đó mấy cái rương lớn, đại khái có thể đoán được, cái này Hoắc Thành thiên thuật đi hẳn là khoa học kỹ thuật chảy.

Thế là đáp:

"Công nghệ cao có thể không tính là siêu năng lực."

Hoắc Thành cũng không đưa khí, rất lịch sự nhìn qua Lý Duy trước mặt xếp thành tiểu sơn thể đánh bạc, ánh mắt bình tĩnh, cười không nói.

.

Lúc này, ngồi tại Lý Duy phía bên phải nam tử, bỗng nhiên đằng đặc cười nói:

"Chẳng lẽ ngươi muốn nhìn Thấu Thị Nhân "

Lý Duy nao nao, quay đầu nhìn lại.

Đó là cái hỗn huyết thanh niên.

Dáng người thấp bé gầy gò, cánh tay cùng cổ đều là trắng đen xen kẽ hình xăm, nhìn qua phá lệ quý dị, riêng là này đen nhánh như hắc động mắt trái, trần trụi trần trụi bên ngoài, nhìn qua phá lệ khủng bố, phảng phất thật có thấu thị công năng.

Tuy nhiên người này cũng không phải là võ giả, nhưng sau lưng hắn có bốn tên một tầng võ giả vì hộ giá hộ tống, có thể thấy được hùng hậu tài lực.

Vương Trung lần nữa nhỏ giọng đưa lỗ tai nói:

"Đây là Texas Holdem lớn nhất một đời mới thu hoạch được [Thiên Vương Chi Vương] xưng hào game thủ chuyên nghiệp, Ewen Turner, nghe nói hắn có Thấu Thị Nhân, không biết thực hư."

Lý Duy hơi hơi kinh ngạc.

Nửa ngày về sau, đột nhiên cười nói:

"Ta vị này bạn gái, dáng người tốt như vậy, ngươi lại nhìn cũng chưa từng nhìn liếc một chút, còn dám nói ngươi có Thấu Thị Nhân cho dù có, cũng trắng dài."

Mọi người bị Lý Duy khí thế cho kinh hãi đến.

Evan Turner cười một tiếng dài, trong mắt tràn đầy thọc sảo đối mặt tiểu động vật thần sắc:

"Xem ở ngươi thể đánh bạc hùng hậu phân thượng, ta tha thứ ngươi bắt kính."

.

Lúc này, trước đây một mực trầm mặc, ngồi tại Lý Duy đối diện thanh niên tóc dài, rốt cục lên tiếng, lấy một loại lười biếng không kiên nhẫn thanh âm nói:

"Có thể bắt đầu sao "

Thanh âm hắn trầm thấp, rất có từ tính, vừa mới phát ra tiếng, liền hấp dẫn lấy toàn trường chú ý lực.

Cùng thanh âm đồng thời, một cỗ cường đại khí thế phát ra.

"Cái này, đây là. . . Tầng hai võ giả!"

Diệp Lam cùng Trương Thần Tinh đột nhiên khẽ giật mình, trừ Lý Duy bên ngoài, các nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy còn trẻ như vậy tầng hai võ giả!

Nhìn kỹ một chút, thanh niên tóc dài này ngũ quan tuấn mỹ, dáng người cao to, ăn mặc một tịch tử sắc cổ điển áo choàng trường bào, bên eo lại có thể vẫn xứng lấy một thanh trường kiếm, toàn bộ Nhất Vương từ khí phách.

Cao nhã, suất khí, thiên tài như vậy. . .

Liên luôn luôn Cao Lãnh Diệp Lam cũng cũng nhin không được nhìn nhiều vài lần.

Đột nhiên, nàng ánh mắt trì trệ!

Tại thanh niên tóc dài sau lưng, có một tên dáng người khôi ngô, nhưng ngũ quan đồng dạng anh tuấn vĩ ngạn thanh niên, giờ phút này thẳng tắp nhìn chăm chăm Diệp Lam

Diệp Lam cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng giống như lại ở nơi nào gặp qua người này.

Vương Trung lúc này đưa lỗ tai nhỏ giọng nói:

"Người này là Trung Nguyên Vương gia đại công tử Vương Nhĩ mới, năm trước lỗi đài thi đấu bên trên đánh bại cùng là một tầng võ giả lãng thiếu gia, cũng mở miệng đùa giỡn qua tiểu thư; thanh niên tóc dài là đệ đệ hắc Wilde, lần đầu tiên tới Áo Môn, nghe nói có tầng hai thực lực võ giả, là lần này lỗi đài thi đấu Quán Quân Đại Nhiệt Môn."

Trung Nguyên Vương gia cũng coi như võ đạo danh môn, trong võ lâm địa vị viễn siêu Giang Nam Diệp gia, bởi vậy tại Giang Nam luôn luôn uy hiếp lực mười phần Diệp Lam, cũng có bị người mở miệng đùa giỡn một ngày.

Diệp Lam hồ hững a một tiếng:

"Ta nói khá quen đây."

Trương Thần Tinh có chút dở khóc dở cười:

"Tầng hai võ giả cũng không cần nghe nói, chúng ta đều có thể nhìn thấy."

Mà Lý Duy, giờ phút này lại nghĩ đến việc khác tình. . .

Cái này Trung Nguyên Vương gia, lại có thể còn mạnh hơn Diệp gia, vậy nói rõ gia hỏa này rất có tiền a!"

Nghĩ tới đây, Lý Duy sắc mặt run lên:

"Trực tiếp bắt đầu đi."

. . .

Đánh cược bắt đầu.

Một tên gọi cảm mỹ nữ chia bài ưỡn ngực vào bàn, hơi hơi cúi người chia bài, lộ ra liếc một chút trông không đến thật sâu khe rãnh.

Lý Duy hai mắt đăm đăm, nhìn chăm chăm. . .

Chính mình cầm tới hai tấm bài, nhất thời mộng bức.

Một tấm ách bích 2.

Một trương đỏ đào 4.

". . ."

Sau lưng Diệp Lam ba người, giờ phút này cũng đều lúng túng không thôi, Texas Holdem bên trong còn có thể tìm tới so đây càng kém bài sao

.

Vòng thứ nhất áp chú bắt đầu.

Ngồi tại Lý Duy phía bên phải [Thiên Vương Chi Vương] Evan Turner, giờ phút này thoáng liếc mắt bài, lộ ra đã tính trước, liền dẫn đầu lên gọi:

"1 triệu."

Diệp Lam mọi người hơi hơi run lên.

Ván đầu tiên, vòng thứ nhất áp chú, liền trực tiếp 1 triệu, có thể thấy được lá bài này bàn đẳng cấp.

Lại không nghĩ, ngồi tại Lý Duy đối diện [Trung Nguyên] Wilde bức cách cao hơn, liền bài cũng không nhìn, trực tiếp thêm đến 2 triệu!

"Cái này bức cách. . ."

Ngồi phía bên trái [cuộc Vương nhị công tử] Hoắc Thành, hơi hơi liếc mắt mặt bài, không phải rất để ý bộ dáng, lập tức ý vị thâm trường mắt nhìn Lý Duy bài mặt sau, trong mắt vẻ khinh miệt không nói cũng hiểu, phảng phất đã nhìn ra Lý Duy cay gà mặt bài.

"500 vạn!"

Vương Trung lắc đầu không nói.

Bọn này phú nhị đại đơn giản đem tiền khi giấy. . .

Trương phản, cho dù Diệp gia gia đại nghiệp đại, Diệp Lam hoặc Diệp Lăng cũng chưa từng có xài tiền bậy bạ thói quen xấu, đây cũng là Diệp Lão nghiêm ngặt dạy bảo kết quả.

Đến phiên Lý Duy áp chú.

Gặp Lý Duy trầm mặc không nói, Diệp Lam vội vàng nói:

"Lần này ván đầu tiên vòng thứ nhất, không cần thiết cùng bọn hần liều."

Trương Thần Tinh cũng đi theo khuyên nhủ:

"Không muốn thụ kích tướng, cho dù là gian lận, người cái này bài có thể thao tác tính chỗ trống cũng gần như là không, tuyệt đối không nên xúc động, người có là thời gian."

Lý Duy gật gật đầu.

Hoắc Thành ba người chợt cảm thấy có chút thất vọng.

Xem ra muốn ăn hết Lý Duy một trăm triệu còn cần một quãng thời gian.

Ngay tại loại này không khí dưới ——

Lý Duy bỗng nhiên dằng dặc nói ra:

"Các người chơi thật là đại. . ."

Lập tức không có dấu hiệu nào, đột nhiên đem trước mặt xếp thành tiểu sơn thẻ đánh bạc, một lộc cộc toàn tiến lên cuộc trong ao, trong lúc nhất thời rầm rầm như ngọn núi sụp đổ, như hồng thủy vỡ đê, lượng lớn thẻ đánh bạc đem cuộc ao bên trên 1 triệu, 2 triệu cùng 500 ba chồng chất thẻ đánh bạc, toàn bộ bao phủ.

"ALL-IN!"

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: lớn 0 rất đơn giản

Chương 79: lớn 0 rất đơn giản

Phảng phất có một con quạ cạc cạc bay qua. . .

Lại phảng phất Thiên sụp đổ càn khôn đảo ngược. . .

Mọi người mục đích trừng chó ngốc.

Hoàn toàn không phân rõ Lý Duy đến là đang trang bức, còn là căn bản không hiểu quy tắc, đến là bá khí bên cạnh lỗ hồng, vẫn là não tàn ngu ngốc.

Diệp Lam, Trương Thần Tinh cùng Vương Trung ba người làm theo có khuynh hướng cái sau, các nàng căn bản cũng không dám tin tưởng mình con mắt, bị Lý Duy IQ thật sâu bái phục.

Diệp Lam trực tiếp khom lưng đi xuống, nhỏ giọng đưa lỗ tai nói:

"Ta không phải mới vừa dạy ngươi à, đây không phải sung sướng Đầu Địa Chủ, 2 tính nhỏ, không tính lớn."

Lý Duy ra vẻ mộng bức.

"A, 2 tính tiểu a. . . Ngươi làm sao không nói sớm"

"Ngươi cái nhị hóa!"

Trương Thần Tinh cái trán bạo mồ hôi như thác nước.

"Một trăm triệu không có. . ."

.

Thấy tình cảnh này, hoặc chiếu, Evan Turner cùng Wilde ba người, cũng đều kinh ngạc không thôi.

Bọn họ gặp qua ngu ngốc, nhưng giống Lý Duy như vậy, cảm tới loại này cay gả mặt bài về sau, còn có thể trực tiếp toa cấp, bọn họ vẫn là lần đầu gặp.

Cái này khiến ba người chẳng những không có buông lỏng, ngược lại trong nháy mắt cảnh giác lên!

Sự tình ra khác thường tất có yêu!

Nhưng là cẩn thận vừa phân tích lời nói, hiện tại cục diện đã rất rõ ràng.

Lý Duy bắt đầu một trăm triệu [ALL-IN], ván này đằng sau cơ bản không có thường quy [lật bài], [chuyển bài] cùng [bờ sông bài] giai đoạn, ba người chỉ có thể lựa chọn theo cùng không theo, theo liền trực tiếp ngã bài so lớn nhỏ, không theo liền mấy trăm vạn trước chú đồ xuống sông xuống biển.

Chỉ đơn giản như vậy.

Lý Duy lập tức trợ giúp, lạnh nhạt cười nói:

"Nếu là cái gọi là Thiên Vương bàn, mọi người cũng đừng che giấu, đều bằng bản sự, xuất sắc điểm cực hạn thao tác, nguyện ý theo, trực tiếp ngã bài đi."

Ba người sắc mặt nghiêm túc.

Tuy nhiên một trăm triệu không phải cái số lượng nhỏ, nhưng ba người đều là có thân phận người, không có khả năng bởi vì chỉ là một trăm triệu mất cái thân phận này, dọa Thiên Vương sánh hào khí.

"Theo, ta không có nhiều như vậy thẻ đánh bạc, trực tiếp viết chi phiếu đi."

"Theo!"

"Theo."

.

Texas Holdem ngã bài quy tắc rất đơn giản, hai tám bài thêm năm tấm minh bài, mỗi người hết thấy có bảy cái bài, từ đó tùy ý tuyển ra năm tấm tạo thành hàng hiệu nhất mặt, lẫn nhau so với lớn nhỏ.

Hiện tại minh bài không phát, tất cả mọi người còn chỉ có hai tám bài, Lý Duy trực tiếp [ALL-IN], người khác cũng không có lại thêm chú, ý vị này, bốn người còn lại năm tám minh bài, lại ở trước mắt bao người, trực tiếp phát ra tới!

Nói cách khác, gian lận trường hợp, là giữa ban ngày, gian lận thời gian, cũng chỉ ở trong chớp mắt!

Đây chính là Lý Duy cái gọi là cực hạn thao tác.

Ba người sắc mặt nghiêm trọng.

Gọi cảm chia bài bắt đầu theo trình tự chia bài.

Ba người ánh mắt lăm lăm, cấp tốc hành động.

[Thiên Vương Chi Vương] Evan Turner trừ lại biện bài cùng ký bài bên ngoài, biến bài năng lực cũng là nhất đẳng, biến Bài Thủ phương pháp đại khái cùng làm ảo thuật không sai biệt lắm, sớm chuẩn bị mấy trương đồng dạng quy cách bài, tại chia bài chia bài rơi xuống đất trong nháy mắt lâm thời thay đổi, chỉ cần cuối cùng mặt bài cùng hiện hữu mặt bài không xung đột, cũng cơ bản không ai có thể phát hiện.

Hắn năng lực tuy nhiên cũng không đột xuất, nhưng thắng ở ẩn nấp, uy lực chủ yếu thể hiện tại thời gian dài chơi bài bên trên, bây giờ Lý Duy trực tiếp đan cục ngã bài, thụ thương lớn nhất thực cũng là hắn.

Giờ phút này, bởi vì chuẩn bị bài hữu hạn, đồng thời tham chiếu ta ba người bài (biện bài cùng ký bài năng lực), vì ngăn ngừa mặt bài trùng hợp, hắn cuối cùng thu hoạch được lớn nhất tổng mặt bài là ——

Hắc Đào cùng hoa, 4-6-8-J-K!

Từ Texas Holdem góc độ tới nói, cái này mặt bài không nhỏ, nhưng từ cho phép gian lận Thiên Vương bàn tới nói, cái này bài liền không đáng giá nhắc tới, cơ bản mất đi tranh đoạt Vương Giả thời cơ.

Cho nên Evan Turner thủy chung treo một mặt khó chịu mèo biểu lộ.

Đến từ Trung Nguyên Wilde, dựa vào tầng hai võ giả tốc độ tay, có một tay phá lệ nhanh chóng trộm bài thuật,

Có thể tại chia bài chia bài về sau, cảm hiện hữu cay gà bài qua hoán đổi chia bài trong tay tốt hơn bài, tuy nhiên khoa trương, nhưng so với Evan Turner an toàn hơn, nếu như không thể mất thương phát hiện chỗ đổi cụ thể mặt bài, cho dù biết hắn đổi bài, cũng vô pháp chứng minh hắn thiên thuật.

Giờ phút này, Wilde tại mười mấy giây bên trong, liên tục tám lần xuất thủ, thành công thay đổi ba tấm bài, cuối cùng thu hoạch được như sau hàng hiệu nhất mặt ——

9-9-9-9-6!

Bốn đầu 9, so với Evan Turner muốn lớn không ít, có thể hay không chế bá, liền muốn nhìn tiếp xuống Hoắc Thành biểu hiện.

Hoắc Thành bên này liền so sánh bá đạo!

Thông qua Nano Phi Hành Khí Cameras, hắn đối ta ba người bài như lòng bàn tay, đồng thời, hắn có thể thông qua Nano phun ra kỹ thuật, đến trực tiếp sửa mặt bài, xem như Evan Turner đổi bài thuật cao phổ biến, bởi vì sửa mặt bài năng lực quá mạnh, chỉ cần tránh cho cùng người khác bài trùng hợp, Hoắc Thành cuối cùng thu hoạch được hàng hiệu nhất mặt là ——

Đỏ đào Đồng Hoa Thuận, 3-4-5-6-7!

Đến tận đây, Hoắc Thành mới lộ ra một vòng hài lòng mỉm cười.

Vương Giả vững vàng!

Ba người tại mấy cái trong vòng mười giây, đều là thuận lợi hoàn thành cực hạn thao tác.

Lý Duy đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả.

Cũng hoàn toàn không có mà thay đổi.

Hắn vào xem lấy nhìn gọi cảm chia bài ở ngực, mà quên xuất sắc ra bản thân cực hạn thao tác.

Tùy ý nắm tắt mình bài một trương một trương bày ở trước mắt bao người. . .

Hắc Đào 3.

Đỏ đào 7.

Mai Hoa 9.

Phương phiến Q.

Phuong phiến A.

Hoắc Thành ba người mở to hai mắt, bọn họ nguyên bản đối Lý Duy còn trong lòng còn có cẩn thận, lo lắng gặp được cái gì giả ngây giả dại kỳ nhân dị sự, thậm chí còn có chút chờ mong, nhưng khi thấy hỗn loạn như thể mình bài về sau, ba người nhất thời minh bạch. . .

"Gia hỏa này căn bản cũng không có gian lận!"

Minh bài cho hấp thụ ánh sáng, ý vị này Lý Duy căn bản không có cải biến minh bài chỗ trống. . . Vô luận Lý Duy bài là cái gì, hoặc là Lý Duy sau đó sửa đổi bài, chỉ cần phối hợp loại này minh bài, cũng tất nhiên là trong bốn người lớn nhất cay gà bài.

Này bằng với trực tiếp cho Lý Duy phán tử hình!

Diệp Lam ba người hoàn toàn im lặng. . .

"Ngươi đùa ta đây "

"Nói xong gian lận đâu?"

"Ngươi sẽ không phải nói ngươi không hề làm gì đi "

.

Hoắc Thành sắc mặt nghiêm túc không nói, trong lòng trực giác buồn cười, chính mình vừa rồi vậy mà đối một đứa ngốc quá độ cẩn thận, thật sự là buồn cười. . .

Wilde khẽ lắc đầu, nhắm mắt không nói.

Đúng lúc này ——

Evan Turner đập bàn một cái, đột nhiên nổi trận lôi đình:

"Ngươi đem Thiên Vương sánh khi địa phương nào muốn cầm một trăm triệu vũ nhục chúng ta, vẫn là nghỉ hoa một trăm triệu xem chúng ta cho ngươi biểu diễn tiêu tử, hôm nay ngươi nếu không thi triển ra một điểm thiên thuật đi ra, ta liền đánh ngươi liền bỏ đều bỏ không đi ra!"

Bầu không khí từ buồn cười, đột nhiên trở nên khàn trương lên.

Lão quân gia Vương Trung trực tiếp đối nói:

"Chớ có hồ ngôn loạn ngữ, Lý tiên sinh đại biểu là ta Giang Nam người Diệp gia, tại quy tắc bên trong như thế nào hành sự là ta Diệp gia tự do, há lại ngươi có thể tùy tiện vũ nhục."

Evan Turner đột nhiên cười.

"A a, Diệp gia, tốt ngu bức a, như không phải là các ngươi nhanh treo Diệp gia Lão Đầu Tử chống đỡ, Diệp gia tính cái bóng a!"

"Ngươi —— "

Vương Trung khí mặt mo trưởng hồng, chỉ hận Lâm Cao Viễn không có ở hiện trường, nếu không Diệp gia cũng sẽ không như thế bị người bắt nạt, cái này Lý Duy tuy nhiên có chút ít bản sự, nhưng cho tới bây giờ sẽ chỉ làm tiểu thư hổ thẹn.

Đơn giản nghiệp chương!

Liền Diệp Lam giờ phút này cũng trầm mặc không nói, trong lòng dù có mọi loại biệt khuất, cũng nói không ra lời.

Lúc này một thanh âm khoan thai vang lên ——

"Ngươi nói ta dùng tiền xem các ngươi biểu diễn "

Lý Duy lộ ra một mặt buồn cười biểu lộ, dề dề nói ra.

"Thật có lỗi, ta đối với các ngươi khi làm xiếc bộ phim không có hứng thú, ta hôm nay là đến thắng tiền, cần nhắc đến các ngươi tiếp xuống thanh toán ba cái ức, ta dứt khoát liền để cho các ngươi bọn này nhà quê, mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là chân chính Đại Thiên rất đơn giản!"

Mọi người nhất thời mộng bức!

Nếu không phải Lý Duy minh bài cho hấp thụ ánh sáng, mọi người thật đúng là bị cái này bức cách như gió lời nói làm kiềm chế.

Nhưng kết cục đã nhất định, Lý Duy minh bài cho hấp thụ ánh sáng, tiếp xuống chỉ có một con đường chết, loại tình huống này lại mạnh mẽ cũng

không có bất kỳ cái gì ý nghĩa!

Wilde lắc đầu không nói, cảm giác IQ nhận vũ nhục, thậm chí có chút nghĩ trực tiếp rời đi xúc động, chỉ là trở ngại Diệp gia chút tình mọn, để Lý Duy đem buồn cười trò xiếc diễn xong.

Evan Turner quả là nhanh muốn cười khóc:

"Ta không nghe lầm chứ, Đại Thiên rất đơn giản ha ha ha ha ha ha ha. . . Ngươi cứ việc gian lận, biến ra một trương bài, coi như ta thua."

Liên Hoắc Thành cũng lạnh lùng đưa tay, phảng phất tại nhìn một trận buồn cười trò khi:

"Xin bắt đầu ngươi biểu diễn."

Lý Duy sắc mặt lạnh lẽo.

Lập tức đứng dậy. . .

"Trợn to các ngươi mắt chó!"

. . .

Tại mọi người một mặt mộng bức trong ánh mắt, Lý Duy không coi ai ra gì đi đến Evan Turner trước mặt, lại trực tiếp đưa tay, xóc lên bài, lại so sánh năm tấm mình bài, cẩn thận một chút điểm hàng hiệu nhất mặt, về sau mới lộ ra đốn ngộ biểu lộ. . .

"Đồng Hoa Thuận a."

Một trận gió lạnh phát qua.

Toàn trường đông lạnh thành chó.

Evan Turner đơn giản mục đích trừng chó ngốc, thậm chí đều đi tới ngăn cản Lý Duy.

"Tiểu tử này đến đang làm cái gì a a a!"

Người khác dùng Thấu Thị Nhãn, dùng Nano Cameras, thậm chí dùng đại não mạnh nhớ, ngươi cái tên này ngược lại tốt, mẹ nó trực tiếp chạy tới người ta trước bàn qua, qua. . .

"Lật bài nhìn!"

Mọi người chỉ cảm thấy cái này trò cười quá lạnh, đến mức căn bản cười không nổi.

Lý Duy lại giống người không việc gì một dạng, lật hết Evan Turner bài, lại thoải mái nhàn nhã đi vào Wilde trước mặt, đang muốn xoay người lật bài lúc

Wilde mi đầu cau lại, hiện ra một tia chán ghét, vốn muốn đi ngăn cản, vẫn là từ bỏ. . . Dù sao tiếp xúc Lý Duy loại này ngu ngốc, có nhục Vương gia thân phận.

Sau lưng Vương Nhĩ mới cũng không để ý nhiều như vậy, giờ phút này trực tiếp nhất chương nhô ra, bỗng nhiên chụp vào Lý Duy bả vai.

Bàn tay lớn như bàn thạch, lợi như Uổng Trảo, như muốn trực tiếp đem Lý Duy bả vai xé nát!

"Muốn chết!"

Lý Duy lại mặt không đổi sắc, bả vai chỉ nhẹ nhàng chấn động.

Lại bỗng nhiên đánh gãy Vương Nhĩ mới xương ngón tay!

"Tay ta ——"

Phải biết, Vương Nhĩ mới có thể là Thượng Giới thanh niên võ giả lời đài thi đấu Quán Quân, đem mai trận đấu thủ lời người, đã từng treo lên đánh Diệp Lăng kinh khủng tồn tại, hẳn khủng bố nhất trảo chẳng những không có thể gây tổn thương cho đến Lý Duy, ngược lại bị Lý Duy bả vai đánh gãy!

Mấy tên ở đây võ giả hít một hơi lãnh khí. . .

Wilde khóe mắt phát lạnh, chỉ là trở ngại đánh cược, không có lập tức phát tác, nhưng trong lòng đã có quyết định, một khi Lý Duy trò khi hoàn thành, hẳn đương nhiên sẽ không buông tha Lý Duy!

Lý Duy lại như cũ giống người không việc gì một dạng, đưa tay lật ra Wilde bài, một phen so sánh phía dưới, hơi hơi gật gật đầu:

"Bốn đầu 9, ha ha."

.

Sau cùng ——

Lý Duy đi vào Hoắc Thành trước mặt.

Hoắc Thành trên mặt một tia nghiền ngẫm nụ cười, hần đối Lý Duy dốc hết ra vai đánh gãy Vương Nhĩ mới Chương Cốt, hơi kinh ngạc, cũng có chút hiếu kỳ, liền ra hiệu sau lưng tầng hai võ giả [biên sư phụ].

"Thử một chút hần."

"Được."

Chỉ trong nháy mắt, thuộc về tầng hai võ giả độc có khí thế, bỗng nhiên bao phủ lại Lý Duy, bùng tình như núi non dựng ngược, xuyên thẳng xuống.

Lý Duy kém chút hoảng sợ khóc.

Thế là rất tùy ý vuron tay ra. . .

Cái này nhìn như tùy ý đưa tay, lại như tạt quang như chớp giật, để biên sư phụ tránh cũng không thể tránh, xòe năm ngón tay, đột nhiên bóp chặt biên sư phụ vì trí hiểm yếu!

Biên sư phụ hai mắt trì trệ.

Trong mắt hoảng sợ như gặp thao thiên cự lãng!

"Ngươi —— "

Lý Duy bóp lấy biên sư phụ cổ, chỉ miễn cưỡng nói ra:

"Giúp ta lật ra cái này hai tấm bài, ta có chút mệt mỏi."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: 0 thuật 1 đồ, đột nhiên lớn thân sâu

Chương 80: 0 thuật 1 đồ, đột nhiên lớn thân sâu

Hải sư phụ đơn giản không dám tin tưởng lỗ tai mình!

Ngươi mẹ nó gắt gao bóp lấy ta, còn gọi ta đi giúp ngươi nhìn thiếu gia bài, ngươi cho ta là heo sao

Sĩ có thể giết, không thể nhục!

"Hồn trưởng, ngươi tìm —— "

Không đợi Hải sư phụ nói hết lời, Lý Duy năm ngón tay đột nhiên tăng lực, gấp ách hầu, làm vô pháp nói chuyện, không thể thờ nổi, chỉ cần Lý Duy dù là lại thêm một chút sức lực, liền sẽ cắt đứt yết hầu, làm một mệnh ô hô.

Hải sư phụ hai mắt lòi ra, hoảng sợ mà chết!

Từ Lý Duy này hờ hững khuôn mặt bên trong, hần hiểu được, gia hỏa này căn bản chính là cái dân liều mạng, chỉ cần mình lộ ra một tia không theo chỉ ý, làm không tốt thực biết chết tại hồn đản này trong tay!

Nghĩ như vậy, hấn nào còn dám có bất kỳ ý phản kháng, liền run rẩy đuổi ra lão thù, chậm rãi lật ra Hoắc Thành bài.

Lý Duy liếc mắt một màn kia chính tề đồ đảo:

"Không tệ lắm, Đồng Hoa Thuận ai."

Lập tức nhắc lên Hải sư phụ, giống ném rác rưởi một dạng nhẹ nhàng hát ra.

"Duang!"

Nương theo lấy một tiếng ngọt ngào nện tường âm thanh, Hải sư phụ giống con chó chết một dạng, bị Lý Duy trực tiếp ném ở tường trắng bên trên, đem tường trắng sinh sinh ném ra một cái hố to tới.

.

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Hoắc Thành lau cái trán mồ hôi.

Liền Wilde đều chấn kinh!

Liền xem như hấn cũng vô pháp làm đến nhất kích chế phục một cái tăng hai võ giả!

Cái này Lý Duy đến người thế nào

Rõ ràng nhìn qua chỉ có chừng hai mươi niên kỷ, trên thân một điểm võ giả khí thế đều không có, lại từ đâu tới sánh ngang ba tăng võ giả tốc độ cùng lực lượng

Evan Turner mục đích từng chớ ngốc.

Hấn may mắn vừa rồi không có qua ngăn cản Lý Duy lật bài, nếu không làm không tốt, chính mình cũng giống Hải sư phụ một dạng, bị Lý Duy ném ở tường SH sư phụ đường đường tăng hai võ giả, bị ném đi qua đều thương cân động cốt, chính mình như bị ném lên tường lời nói, cùng những cái kia bị bắn một tường đòi đòi con cháu có gì khác nhau

Nhưng là nói đi thì nói lại ——

Lý Duy cường ép nhìn bài có ý nghĩa sao

Nhìn lại không đổi bài.

Coi như Lý Duy dựa vào vũ lực, cường ép cho mọi người đổi bài, phá hư mọi người Hảo Bài, có thể phá hỏng đệ nhất nhân bài, người phía sau tự nhiên là lại vạch trần Lý Duy vụng về thiên thuật. . .

Nghĩ như vậy, Evan Turner phảng phất lại có lực lượng, liền trực tiếp đổi nói:

"Người dạng này có ý nghĩa sao hôm nay là Thiên Vương giải đấu lớn, không phải thanh niên võ giả lời đài thi đấu, người lại thế nào nhìn bài, lại thế nào biến bài, cũng cái biến không người cay gả mình bài!"

Lý Duy lại chỉ dề dặc cười một tiếng:

"Gấp cái gì trò vui vừa mới bắt đầu."

. . .

Nếu như nói đổi mặt Lý Duy lật bài cử động, mọi người vẫn chỉ là kinh ngạc lời nói, Lý Duy tiếp xuống cử động, làm theo trực tiếp hiện ra mọi người Thái Kim mắt chó!

Dùng vũ lực cường ép nhìn bài hoàn tất, Lý Duy cứ như vậy ngay trước mặt mọi người, đi vào gọi cảm chia bài bên người, nhìn qua này gọi cảm yêu nhiều, Tuyệt Cơ coi trần thân thể, tim đập rộn lên, gả mà cứng, một mặt chờ mong xoa xoa tay, đem bàn tay tiến. . .

Không phát xong bài lý.

Một bên quát ra muốn bài, còn vừa nói:

"Hắc Đào Q. . . A không tệ."

"Hắc Đào 10. . . Ân có thể."

"Hắc Đào K. . . Thỏa thỏa."

"Hắc Đào J. . . Xâu xâu đất."

"A bích. . . Hình xoắn ốc vững vàng!"

Quất ra cái này năm tám bài về sau, liền đem chính mình năm tám cay gà mình bài, nhét vào gọi cầm chia bài ở ngực bên trong, lập tức tiêu sái ngồi trở lại trước bàn:

"Chư Quân, ngã bài đi."

"Ngươi —— "

"Không có ý tứ, Hắc Đào 10-J-Q-K-A, ta là thùng phá sảnh, nếu như ta nhớ không lầm lời nói, cái này tựa như là vô địch mặt bài nha!"

Một trận gió lạnh thổi qua.

Mọi người mục đích trừng chó ngốc!

Evan Turner đơn giản như gặp Trí Chương:

"Ngươi mẹ nó đùa ta đây!"

Lý Duy cười lạnh.

Liền tại dưới mặt bàn, một chân đập mạnh gãy Evan Turner hai chân!

Cự đại cước lực, làm Evan Turner mãnh liệt nằm rạp trên mặt đất, trực tiếp ăn chó gặm phân.

"Ngươi —— "

Lý Duy chuyển ra Evan Turner trước đó nói tới:

"Hiện tại là ai đánh người nào bỏ không đi ra "

Thấy tình cảnh này, Evan Turner sau lưng bốn tên võ giả, nhất thời nổi giận mà lên, chính muốn tiến lên vây quét Lý Duy thời điểm, lại không nghĩ, Lý Duy lại hướng bốn người mỉm cười. . .

Lý Duy lập tức quay lưng đi, cùng Diệp Lam vừa nói vừa cười, căn bản không để ý phía sau bốn người.

Cái này ngược lại làm cho bốn người trù trừ không tiến!

Bốn người rốt cục nhớ tới Lý Duy một chiêu chế phục Hải sư phụ tràng cảnh, đều là hít một hơi lãnh khí, sau cùng đành phải từ bỏ công kích Lý Duy, chỉ là tượng trưng đem Evan Turner đỡ về cái ghế.

"Lão bản. . ."

"Các ngươi dám phế vật này!"

.

Hoắc Thành sắc mặt âm trầm, lộ ra một cổ không giận tự uy chơi đùa:

"Ngươi cũng không phải là muốn cứ như vậy thắng được trận đấu đi, trong sông bạc Bộ Đội Đặc Chung tại một phút đồng hồ trước đó, liền đã vây quanh căn này Đồ Thánh, ngươi còn muốn đi sao "

Lý Duy cười khúc khích, đơn giản cười khúc:

"Ngươi đã té xỉu cần Bộ Đội Đặc Chung tới cứu ngươi trình độ sao các ngươi đám người kia thật đúng là sợ bức a, ta lại hỏi một câu, các ngươi có ai có thể nhìn ra ta thiên thuật à. . ."

"Phốc —— "

Mọi người kém chút ngã xuống đất!

"Ngươi cho chúng ta mù sao "

Evan Turner càng là khóc không ra nước mắt, cảm giác gặp được khối mộc đầu.

"Cầu người, đừng có lại vũ nhục thiên thuật."

Lý Duy lại phản đối một câu:

"Không không, ta vũ nhục là các người."

Trầm mặc đã lâu Wilde, lần nữa bạo phát Sơn Hải khí thế!

"Người nói cái gì."

Lý Duy xem thường, cười ha ha, lấy ra một cái ngân sắc bóng bóng

"Không tin ta cho các người nhìn cái Đại Bảo Bối."

"A "

Bạch quang lóe lên.

Ba!

. . .

Mọi người đồng tử trì trệ.

Vì hoàn toàn tiêu trừ vừa rồi trí nhớ, Lý Duy đợi mọi người còn không có lấy lại tinh thần, liền tạm thời rời sân, phòng ngừa ở trước mặt nhìn thấy trí nhớ khôi phục.

"Các người trước ngã bài đi, ta qua đi nhà vệ sinh."

Lý Duy lấy cớ đi nhà vệ sinh, lập tức tại hai tên bảo tiêu nghiêm ngặt giám sát dưới, tại trên bồn cầu vượt qua khoái lạc mười phút đồng hồ, quả nhiên, chờ Lý Duy sau mười phút xuất hiện ở trước mặt mọi người lúc. . .

Mọi người đã mất đi đối Lý Duy ấn tượng!

Hoắc Thành, Evan Turner cùng Wilde ba người, trong mắt phức tạp khó hiểu, trong đầu vu vu không thôi, rất nhanh lâm vào nghị luận âm ỉ.

"Các người thấy rõ chưa "

"Vừa rồi rõ ràng là loạn bài, gia hỏa này đến là như thế nào tại chúng ta dưới mí mắt, đem loạn bài biến thành thùng phá sảnh "

"Chờ một chút —— "

"Vừa rồi loạn bài giống như không phải gia hỏa này đi. . ."

"Đến là ai loạn bài "

"Ta hai chân đến là bị người nào đá gãy" (Evan Turner)

"Hải sư phụ đến là bị người nào vẫn ở trên tường" (Hoắc Thành)

"Ca ca xương ngón tay đến là thế nào gãy xương" (Wilde)

Nhưng vô luận như thế nào nghĩ, không có người lại đem những sự tình cùng Lý Duy liên hệ với nhau, cả hai tựa như dầu cùng nước, trời sinh ngăn cách, tuyệt không dung hợp khả năng.

.

Lý Duy làm theo thừa cơ đem mấy người thể đánh bạc hoặc chi phiếu toàn bộ bỏ vào trong túi!

"Thiên thuật một đường, đột nhiên lớn thân sâu, người trẻ tuổi còn cần nỗ lực a!"

Vì phòng ngừa đêm dài lắm mộng, Lý Duy lưu lại một câu nói như vậy về sau, liền nghiêng ngàng rời đi, thậm chí đem Diệp Lam mấy người cũng ném trong đại sảnh.

Diệp Lam cả đám giờ phút này vẫn đắm chìm trong Lý Duy ảo thuật, thật lâu chưa tỉnh hồn lại. . .

Đến là tình huống như thế nào

Lý Duy là thế nào thắng

Ta đây là gặp Quý sao

...

Hoắc Thành trong lòng không phục.

Lập tức điều ra giám sát.

Một cái không thấy hình, không nghe thấy thân thể, không phân biệt diện mạo [thần bí nhân], lại có thể trắng trợn lật bài, đánh người cùng đôi bài, không coi ai ra gì, thật sự là vô pháp vô thiên. . .

Nhưng đây chỉ là đánh cược bên trong một việc nhỏ xen giữa, cùng Lý Duy có quan hệ gì đâu?

Đúng a, cùng Lý Duy có quan hệ gì đâu?

Không có một mao tiền quan hệ a!

Xem ra, cái này đến có chuẩn bị, nhiều người như vậy đều không nhìn ra hẳn là thế nào biến bài, có thể thấy được Lý Duy thật là cái thiên thuật cao thủ!

Nghĩ như thế, Hoắc Thành tự mình lẩm bẩm:

"Không nghĩ tới hôm nay chúng ta liền vì Mặc hàn đều cảm xuống, lại có thể đưa tại một cái vô danh tiểu bối trong tay, ta còn nghe nói, cái này Lý Duy vẫn là Diệp gia lần này dự thi ba tên võ giả một trong."

Evan Turner nghe xong, đột nhiên tỉnh thần:

"Cũng không nên buông tha hẳn a Vương Huỳnh."

Wilde ánh mắt lăm lăm, ngao nghể hỏi lại:

"Ta cũng sẽ không đụng phải loại tăng thứ này đối thủ."

Vương Nhĩ mới che mặt lăm lăm mồ hôi, lập tức xung phong nhận việc nói, đối Evan Turner nói:

"Evan huynh yên tâm, tiểu tử này kiếm lời ba người chúng ta ước, ngày mai ta để hắn lấy mệnh hoàn lại!"

...

Lý Duy ở bên ngoài lưu lại thật lâu.

Ăn nôi lẩu hát ca, tâm tình rất là vui vẻ.

Tiền tiết kiệm một trăm triệu trong nháy mắt biến bốn trăm triệu, khoảng cách mua xuống giữa hồ biệt thự cũng chỉ kém một trăm triệu.

Mặt khác, đẳng cấp cũng đi theo đề bạt.

Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 11!

Kim Dung Võ Hiệp Thế Giới, đã gần trong gang tấc.

Cái này khiến Lý Duy không thể không cảm thán nói:

"Áo Môn thật sự là chỗ tốt."

Đúng lúc này, một đạo trong trẻo giọng nữ truyền đến ——

"Đối với người dạng này sòng bạc cao thủ tới nói, đương nhiên là chỗ tốt."

Lý Duy đột nhiên khẽ giật mình.

Người tới đúng là Diệp Lam!

Chỉ gặp Diệp Lam trên mặt ôn nhu ý cười, hạ thấp người ngồi tại nôi lẩu đối diện.

Cùng lúc trước một thân Võ Đạo Quán màu trắng đạo sam khác biệt, Diệp Lam giờ phút này thay đổi một thân nhả màu xám đai đeo áo, lộ ra một vòng

hoặc ẩn hoặc hiện khe rãnh, tuy nhiên chỉ có B chén lớn nhỏ, nhưng cũng bị nàng xuyên ra một tia phong tình vạn chủng.

Nửa người dưới hást lên một màn màu đen váy dài, váy quá gối dưới ba tấc, chân đạp một đôi hồng sắc Giày cao gót, xem toàn thể đi lên ngắn gọn lại gọi cảm, nữ nhân vị mười phần. . .

Cùng Diệp Lam đi qua cách ăn mặc khác rất xa.

"Nghịệp churóng a!"

Không giống với lần trước tại Haydn quốc yến lúc nữ nhân vị, khi đó ăn mặc một thân lễ phục dạ hội Diệp Lam, còn quá mức cao quý, mà bây giờ Diệp Lam, tựa như là người đồng nghịệp khác, mỗi người bằng hữu, hoặc là người hồng nhan tri kỷ, toàn thân tản ra nhà lãnh khí chất.

"Người làm sao tìm được ta "

Lý Duy đột nhiên hỏi.

Diệp Lam cười không nói.

Dùng Diệp gia bản bộ chuyên nghịệp điện thoại di động định vị trang bị, rất dễ dàng liền có thể tìm tới Lý Duy vị trí cụ thể, chỉ là liên quan tới điểm này, Diệp Lam cũng không tính hướng Lý Duy thẳng thắn.

Ngược lại hỏi:

"Một người ăn lẩu, cảm giác như thế nào "

"Lại không là một người ăn bún thập cẩm cay, còn có thể đi."

Đối với Lý Duy loại này mang theo điểm ngánh lời nói thô tục, Diệp Lam không có cách nào giống Giang Sở Sở như thế, một tai liền có thể nghe được, mội bức nửa ngày, cũng không biết cái nguyên cớ.

Liền ngược lại hỏi một cái nàng cảm thấy hứng thú nhất vấn đề:

"Ta muốn biết, người đến là thế nào biến bài "

Lý Duy cơ trí hỏi lại:

"Vậy là người làm sao tìm được ta "

". . ."

Bầu không khí một lần lúng túng.

Diệp Lam bị Lý Duy vô lại Logic cho tin phục:

"Tốt a, chúc mừng người đêm nay thắng đồng tiền lớn."

"Đêm nay chỉ là món ăn khai vị."

"Thắng nhiều tiền như vậy không mời ta ăn một chút gì sao "

"Lão bản, có sáu khối tiền bún thập cẩm cay sao "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Bị che giấu, ban đêm biên tập không tại, dứt khoát xóa viết lại

Chương 81: Ngọc Nhân nơi nào dạy thói tiêu

Chỉ tiếc tiệm lâu lâu bán, chém đĩnh chặt sắt từ chối nói:

"Không có."

Diệp Lam cười một tiếng, lộ ra phong tình vạn chủng, lập tức gọi tới phục vụ viên, lại thêm vài món thức ăn, sau cùng còn điểm mấy bình Ngũ Lương Dịch.

Lý Duy nao nao:

"Người cũng uống tửu "

"Sẽ không uống cũng phải uống nha, một là vì chúc mừng người phát tài, hai là vì ngày mai thắng lợi —— người vừa mới nhìn thấy anh em nhà họ Vương đi, đối mặt bọn hắn hai, anh ta cùng Trương Thần Tinh không có phần thắng chút nào, Diệp gia danh dự chỉ có thể dựa vào người."

"Danh dự cái gì khác quá để ý a, có thể kiếm tiền là được."

"Ta chính là sợ người hôm nay kiếm bọn, ngày mai liền không chú ý."

"Ta nói, đêm nay chỉ là món ăn khai vị."

Diệp Lam lắc đầu cười, đem tai trái tóc mai vuốt đến sau tai:

"Người nha. . . Vì cái gì luôn luôn có thể tại đậu bi đồng thời lại có thể rất bá khí đâu, đó căn bản hoàn toàn khác biệt hai loại khí chất được chứ. . . Nếu như ta không phải Diệp gia đại tiểu thư, có lẽ chỉ cần một cái nháy mắt liền có thể yêu người."

Đối mặt loại này ngay thẳng tỏ tình, Lý Duy cảm thấy xấu hổ, tránh mũi nhọn nói:

"Người so ta. . . Càng nhiều mặt đi "

Diệp Lam thần sắc nhất thời ảm đạm xuống, liền tiếp uống vài chén tửu:

"Diệp gia gia nghiệp lớn như vậy lớn, phụ thân lại chỉ có ta một đứa con gái như vậy, ta có thể thế nào người cho rằng ta có thể giống phổ thông nữ hài như thế, tùy theo chính mình tính tình tới sao ta thích lái xe, thực cũng là áp lực quá lớn, nghĩ thư giãn một tí thôi, nhưng mà liền cái này yêu thích duy nhất, vẫn phải phụ lên Gia Tộc Sản Nghiệp quảng cáo. . ."

Từ đến tám điểm hàm, Diệp Lam đem trong lòng tích tụ một mạch nôn lộ ra.

Lý Duy bao nhiêu cũng có thể hiểu được trước mắt cái cô nương này, cái này cùng mình niên kỷ tương tự lại thành thực rất nhiều, có nhiều mặt tính cách đại gia tiểu thư.

Giờ phút này gặp Diệp Lam rõ ràng say, hẳn cảm thấy thời điểm cũng không còn sớm, liền vịn Diệp Lam về quán rượu.

Mà tại quán rượu nóc nhà, Trương Thần tinh mục ánh sáng như nước, nhìn không ra vui buồn.

Một khúc tiếng tiêu, du dương quanh quán. . .

. . .

Ngày kế tiếp, Diệp Lam sau khi rời giường nhìn thấy Lý Duy, thần sắc ít nhiều có chút xấu hổ, ánh mắt lấp loé không yên, ngẫu nhiên né tránh, một khi Lý Duy nhìn nhiều nàng một giây, nàng liền vô pháp tự kiềm chế đỏ mặt, đành phải quay đầu rời đi, sợ bị phát hiện. . .

Trương Thần Tinh nhìn thấy Lý Duy, ánh mắt phức tạp, nhiều một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được ai oán.

Diệp Lăng cũng say mèm mà quay về, ngủ cả ngày.

Một ngày vô sự.

.

Màn đêm lần nữa rơi xuống.

Lâm Cao Viễn tại quán rượu cả đội, Diệp Lam Vương Trung bồi từ, dẫn Diệp Lăng, Trương Thần Tinh cùng Lý Duy ba người, lái xe tới đến nam áo thành phố biên giới một quán rượu.

Quán Bar không lớn, thang máy ngược lại rất lớn.

Cửa thang máy đứng đầy hai tên người áo đen, đều là một tầng võ giả.

Lý Duy hơi có chút giật mình.

Võ giả dùng để canh công. . .

Vội xa xỉ.

Lâm Cao Viễn lập tức xuất ra Diệp gia Hắc Táp, hướng bên cạnh thang máy Điện Từ quét hình miện xoát một chút, thang máy liền soạt một tiếng, tự động mở.

Diệp gia Hắc Táp là cùng [võ giả hiệp hội] lại thể network, có được Diệp gia Hắc Táp, mang ý nghĩa có [võ giả hiệp hội] bên ngoài Hội Viên Tư Cách, bởi vậy Diệp gia mới có thể được thỉnh mời tham gia hiệp hội Chủ Sự [thanh niên võ giả lỗi lạc thi đấu].

Lâm Cao Viễn trong thang máy hướng Lý Duy cùng Trương Thần Tinh giải thích.

Thang máy cấp tốc chuyển về, chạy hồi lâu, mới vừa tới tầng hầm.

Thang máy mở cửa.

Lý Duy đột nhiên giật mình.

Cái này mẹ nó không phải cái gì tầng hầm

Cái này căn bản là Địa Hạ Thành tốt a!

Rộng lớn quảng trường liếc một chút nhìn không thấy bờ, tráng kiện cây cột như Bảo Tháp chống trời, thang máy cửa vừa mở ra, cảm giác liền khí áp đều cản trở rất nhiều, có thể thấy được tầng hầm chiều sâu.

Diệp Lam gặp Lý Duy có chút giật mình, liền xinh xắn nói:

"Thế nào, kinh ngạc đến ngây người đi."

Lý Duy thật là rất giật mình.

"Nghĩ không ra nam áo lông đất, lại có loại này kiến trúc. . ."

"Mà các người lại là Địa Hạ Thành dũng sĩ nha.

"

"Phốc. . ."

.

Đi ra thang máy.

Trên quảng trường sớm đã người đông tấp nập, tiếng người huyên náo, phi thường náo nhiệt.

Tại trong sân rộng khu vực, có một cái thật sâu lõm xuống dưới hình tròn lõi đài.

Lõi đài cũng không lớn, ước chừng ba mươi mét đường kính bộ dáng, chung quanh lõi đài là một vòng sủa sang tinh giản khán đài, ước chừng có thể chứa đựng mấy ngàn người quy mô, đây chính là ——

Thanh niên võ giả lõi đài thi đấu người hội trường!

Căn cứ Lâm Cao Viễn giới thiệu, toà này lòng đất người hội trường, từ võ giả hiệp hội cùng nam áo Hoắc gia liên hợp kiến tạo, đầu tư siêu hơn 10 tỷ, nhưng là nghe nói một năm liền thu hồi đầu tư. . .

Lý Duy nhất thời mộng bức.

"Đen như vậy "

Diệp Lam luôn luôn trước tiên tiếp Lý Duy lời nói gốc rạ:

"Vĩnh viễn không nên đánh giá thấp dân cờ bạc lực lượng!"

"Người hắc ta "

"Người ngắm lại xem, người một đêm liền có thể kiếm lời ba trăm triệu, cái này dưới đất thành dân cò bạc, đều là cả nước võ đạo danh môn, xem tiền tài vì cặn bã, xem như sông bạc tới nói, một năm chục tỷ đơn giản tựa như ăn cơm uống nước một dạng đơn giản đi."

"Ta phảng phất hỏi thăm phát tài vị đạo. . ."

Mọi người lắc đầu không nói.

.

Đi vào chung quanh lôi đài khán đài.

Diệp gia có chuyên chúc sáu cái ghế.

Tầm mắt coi như có thể.

Mọi người toàn bộ nhập tọa.

Lôi đài thi đấu còn chưa bắt đầu.

Trên đài hai tên nữ võ giả biểu diễn Tập Kỳ.

Lý Duy nhìn có chút nhập thần.

Diệp Lam trắng Lý Duy liếc một chút.

Lập tức hỏi:

"Thực, năm nay trận đấu so ta năm ngoái lúc đến đợi muốn nhiệt liệt rất nhiều, người biết tại sao không "

"Vì cái gì "

Lâm Cao Viễn vừa đứng cho ra đáp án:

"Nghe nói năm nay ra hai cái võ đạo thiên tài, một cái các người tối hôm qua đã nhìn thấy, Trung Nguyên Vương gia Wilde, 26 tuổi liền tấn thăng tầng hai võ giả, tại trong vòng mười năm cũng coi là hiếm thấy tồn tại; khác một thiên tài tên là la Khiếu Thiên, là võ giả hiệp hội bán bộ bồi dưỡng võ giả, niên kỷ càng nhỏ hơn, nghe nói chỉ có mười tám tuổi, nhưng là thực lực thâm bất khả trắc, nghe nói có đồng thời đánh bại ba mươi tên một tầng võ giả hành động vĩ đại, đồng thời còn tạo thành ba người tử vong, tám người trọng thương."

Bên cạnh Trương Thần Tinh, trực giác lưng phát lạnh:

"Mười tám tuổi. . . Đánh bại ba mươi tên võ giả. . . Chẳng phải là so Lý sư huynh còn khủng bố "

Lý Duy lại cũng không thêm đề ý.

Hắn thấy, Võ Tông thân thể tổ chất tăng thêm Trần Chân hiện đại đỉnh phong kỹ xảo cận chiến, chỉ cần đối thủ không có nội lực hộ thể, trên đời này căn bản không có người có thể đơn đấu đánh bại hắn.

"Võ giả hiệp lại. . . Là cái gì "

"Là Trung Nguyên Võ Lâm các đại gia tộc tổ kiến Độc Lập Cơ Cấu, chủ yếu mục đích là duy trì hiện đại võ lâm ổn định, tránh cho các giữa gia tộc vô vị tranh đấu, tận lực tiêu trừ võ giả đối với người bình thường ảnh hưởng, tốt buồn bực thanh âm phát đại tài, cùng dốc lòng nghiên cứu võ giả huấn luyện khoa học —— cái này la Khiếu Thiên liền là võ giả hiệp hội mới nhất huấn luyện lý niệm thành quả, các người phải cẩn thận."

"Làm sao cẩn thận "

"Lần tranh tài này quy cách rất huyết tính, chỉ cần đứng lên lôi đài, tại nhận thua trước đó, bị giết đều là có khả năng. Tại hai vòng đấu loại bên trong, nếu như gặp phải Wilde hoặc la Khiếu Thiên, các người ngàn vạn không thể đối đầu, trực tiếp nhận thua thuận tiện, các người đều là võ quán thể hệ tuổi trẻ người nổi bật, lần này đại hội lịch luyện làm chủ, cắt không thể có cái gì ngoài ý muốn."

"Lịch luyện "

Lý Duy nao nao.

Cái này cùng lúc ấy Diệp Lão cùng mình nói không giống nhau a. . .

Lúc đó Diệp Lão là muốn chính mình giả heo ăn thịt hổ, bạo lãnh đoạt giải quán quân, trừ thắng được một trăm triệu Quán Quân khen thưởng bên ngoài, từ đó thắng được lỗ lớn dẫn đầu cuộc màu!

"Ta là tới thắng tiền a!"

"Ngươi tới hôm qua thắng ba cái ức còn không vừa lòng "

"Chỉ đủ nhét kê răng đi."

"Im lặng. . ."

Lâm Cao Viễn tiếp tục giới thiệu nói:

"Lần này có chừng hơn ba trăm đến từ cả nước các nơi thanh niên tinh anh võ giả, trận đấu chung thiết lập ba lượt, trước hai vòng đấu loại áp dụng [Thất Vũ Sĩ chế độ thi đấu], sau một vòng áp dụng công lòi thức, qua vòng thứ nhất tiền thưởng một ngàn vạn, qua vòng thứ hai tiền thưởng một trăm triệu, vòng thứ ba không có tiền thưởng, chỉ thiết lập đánh cược, nhưng đánh cược tổng tập trung ngạch, mỗi năm đều là mấy chục tỷ tồn tại. . . Ngươi muốn cược chính mình thắng, nhất định phải xông qua Top 3 vòng, trở thành bảy tên công lòi người một trong, khiêu chiến Thượng Giới Quán Quân Vương Nhĩ mới."

Nghe được Vương Nhĩ mới cái tên này, Diệp Lăng sắc mặt có chút khó coi, nếu không phải gia hỏa này, chính mình liền không riêng gì Giang Nam thành phố một tầng Chi Vương, càng là cả nước võ giả bên trong một tầng Chi Vương!

Lý Duy ngược lại là cũng không thêm đề ý.

Vừa nghĩ tới tới hôm qua chỉ là bà vai lắc một cái, liền đánh gãy Vương Nhĩ mới xương ngón tay, Lý Duy đã cảm thấy Thượng Giới trận đấu, đơn giản cũng là thái kê lẫn nhau mổ. . .

Lần này đại khái phải bay Thiên!

"Tóm lại, các ngươi làm theo khả năng, gặp được đồng cấp đối thủ tận lực qua liều, nhưng gặp được Wilde cùng la Khiếu Thiên, nhớ lấy muốn tránh đi!"

"Vâng, huấn luyện viên."

Diệp Lăng lại liếc mắt Lý Duy, âm thanh lạnh lùng nói:

"Liền sợ một ít người lại nhất quán xúc động, dọa ta Diệp gia uy danh."

Lý Duy lắc đầu cười cười:

"Uy danh ở chỗ này Diệp gia cũng chỉ có thể coi là cái làm người ta tộc, nào có cái gì uy danh, muốn uy danh lời nói, tự nhiên là muốn bắt cái này Wilde cùng la Khiếu Thiên khai đao."

"Ngươi —— "

. . .

Đấu loại vòng thứ nhất rất nhanh bắt đầu.

Trừ Thượng Giới Quán Quân Vương Nhĩ bên ngoài, hôm nay tới đây công lòi thanh niên võ giả tổng cộng 34 3 người.

Làm A, B, C, D, E, F, G bảy cái đại tổ, mỗi tổ 49 người.

Mỗi cái đại tổ lại làm bảy tiểu tổ, mỗi tiểu tổ 7 người.

Diệp Lăng phân tại A1 tổ.

Trương Thần Tinh phân tại D 3 tổ.

Lý Duy phân tại G7 tổ.

May mà ba người chưa từng gặp được Wilde cùng la Khiếu Thiên.

Lâm Cao Viễn thở phào.

49 trận đấu loại, tại trên quảng trường mở ra 49 khối 10 X 10 m mặt đất, đồng thời tiến hành.

Ra sân người phán thua.

Ngã xuống đất không dậy nổi ba giây phán thua.

Từ vòng phán thua.

Đầu hàng phán thua.

Thăng đến trên trận chỉ còn lại có một người mới thôi.

"Này một ngàn vạn kiếm lời đứng lên thật đúng là vất vả a. . ."

Lý Duy nghĩ như vậy, liền một mặt lạnh nhạt đập vào G7 đầu trường.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: ta sẽ để cho người sống không bằng chết

Chương 82: ta sẽ để cho người sống không bằng chết

Sòng bạc chế độ thi đấu thiết lập thực rất vững vàng.

Vòng thứ nhất cùng vòng thứ hai đấu loại, lấy tiền tài, danh tiếng thúc đẩy dự thi võ giả qua toàn lực chiến đấu, sông bạc nhờ vào đó phân tích ra sau cùng bảy tên công lôi người thực lực chân thật, từ đó tại vòng thứ ba có thể khai ra chính xác tỉ lệ đặt cược, tránh cho lớn ít lưu ý xuất hiện.

Nhằm vào việc này, Lý Duy mục tiêu cũng là tận lực điều thấp quá quan, không lộ ra trước mắt người đời, để sông bạc đánh giá thấp thực lực mình, từ đó mở ra rất cao thắng bồi, liền với mình Dĩ Tiểu Bắc Đại, phát một phen phát tài.

Cho nên Lý Duy vừa vào sân, liền bắt đầu giả thành mạnh mẽ.

"Mọi người tốt, ta gọi Lý Duy, có gì muốn làm "

"Người là ai a "

Lý Duy nói chuyện rất cần ăn đòn, nhưng thật đến đánh nhau, hấn gặp người liền tránh, gặp thương tổn liền bỏ đao, trực tiếp nâng lên bỉ ổi chảy đại kỳ, treo lên nông thôn vây quanh thành thị Du Kích Chiến. . .

Cuối cùng, hấn lấy xảo diệu lực đạo đem người cuối cùng gạt ra bên ngoài sân, nguyên bản mười giây đồng hồ liền có thể giải quyết sự tình, cuối cùng hết thấy tiêu hao nửa giờ, toàn bộ hành trình bất hiện son bất lộ thủy, "Gián nan" lại "May mắn" nắm lấy số một vòng!

Vậy cũng là tuôn ra cái không lớn không nhỏ ít lưu ý.

Nhưng là người xem lại không có chút nào chán kinh, có chỉ có phần nộ cùng thóa mạ:

"Thứ đồ gì a đây là."

"Loại người này cũng có thể quá quan "

"Cái này G7 trên trận cũng có mấy cái hảo thủ, thế nào liền bị con hàng này lợi dụng sơ hở "

"Lại nói con hàng này đến là ai a trước kia làm sao chưa thấy qua "

"Tựa như là Giang Nam Diệp gia thứ ba thuận vị võ giả."

"Ba tuyển cũng có thể quá quan "

"Nghe nói Diệp gia hai chọn một cái Nương Pháo cũng tấn cấp, chẳng lẽ Diệp gia năm nay muốn góc đầu trở lại sao "

"Làm lại cái gì nha ngay tại vừa mới, Diệp gia chọn lựa đầu tiên, năm ngoái Bát Cường tuyển thủ, Diệp Lăng, đổ vào vòng thứ nhất!"

"Diệp Lăng. . ."

Lý Duy nao nao.

Trở lại Diệp gia cố định ghế.

Diệp Lăng một mặt lửa giận nhận lấy đơn giản trị liệu.

"Mẹ, không nghĩ tới bị nữ nhân bày một đạo."

Lâm Cao Viễn mặt sắc mặt ngưng trọng.

"Đến từ Cực Hạn Vũ Quán Hồng vui mừng, nghe nói là Hồng quán chủ tiểu nữ nhi, năm nay chỉ có mười chín tuổi, có lẽ là người thương hương tiếc ngọc, có lẽ là người khinh địch, người nhìn Thần Tinh cùng Lý Duy, hiểu được quanh co tác chiến, đều thuận lợi quá quan."

Diệp Lăng lạnh lùng một tiếng:

"Bỉ ối chiến thuật có cái gì đáng giá khen ngợi ta đường đường Diệp gia hảo nam nhi, phải quỳ liền quỳ gối nữ nhân trên người."

Diệp Lăng chẳng biết xấu hổ cười lạnh, vì chính mình hai ý nghĩa lời kịch dương dương tự đắc, lập tức đẩy ra Võ y, nghênh ngang rời đi, qua hộp đêm tìm một chút muối từ, chuẩn bị . .

Quỳ nhập.

Lý Duy năm người đều là lắc đầu không nói.

Đây chính là Diệp gia đòi thứ ba duy nhất đàn ông . .

Nghiệp chương a.

...

Đấu loại vòng thứ hai rất nhanh bắt đầu.

Lần này trận biến thành 20 X 20 m Khối lập phương.

Lý Duy yếu ớt đi đến G khối sân bãi.

Chuẩn bị tiếp tục trước đó chiến thuật.

Đáng tiếc lần này không làm được, mọi người đối Lý Duy cái này dựa vào bỉ ối chảy bên trên tân nhân, ôm thống nhất địch ý.

Bên trong một tên trên mặt lẫn nhiên chính nghĩa, dáng dấp có điểm giống Cái Bang Toàn Quan Thanh thanh niên nói:

"Ta có một cái đề nghị, cái này Lý Duy thuần túy dựa vào hãm hại lừa gạt bên trên vòng thứ hai, tới đứng tại cùng một cái trên trận, đơn giản có nhục ta đội tôn nghiêm, ta đề nghị mọi người cùng nhau trước tiên đem hắn đánh nằm xuống, lại bắt đầu chúng ta chân chính chiến đấu, các vị ý như thế nào "

Mọi người phụ họa:

"Tốt tốt tốt!"

"Chỉ là nhiều người như vậy đánh hắn một cái, có phải hay không không tốt lắm a "

"Cùng người này không cần phải nói cái gì đạo nghĩa giang hồ, mọi người cùng nhau xông lên!"

.

Lý Duy nhất thời mộng bức.

Thấy mọi người đánh tới, nhanh chân liền chạy.

Mọi người cải biến chiến thuật, chuẩn bị bỏ trận vây kín.

Lý Duy tranh thủ thời gian tìm cơ hội chạy hướng sân bãi biên giới, giẫm lên đường biên phi tốc phi nước đại lấy.

Gặp được phía trước chặn đường, hắn liền cầm đầu đụng tới, chân vung trộm làm cái vấp, bất hiện son bắt lộ thủy, đem đẩy ra đường biên.

Gặp được sau lưng phi nước đại thứ hai dắt lấy hắn, hắn lại đột nhiên phanh lại, cùng hậu nhân đụng vào ngực, chân lại vung trộm làm cái vấp, bất hiện son bắt lộ thủy, đem đâm vào đường biên.

Gặp được khía cạnh nhào tới hoặc là một chân đạp tới, hắn trực tiếp một cái phanh lại, làm cho đối phương dốc sức cái khoảng không, sau đó hắn khía cạnh kéo một phát, liền đem đối phương túm ra đây.

Gặp được khía cạnh cùng hắn bạn chạy, cũng đem hắn hướng trong tràng chánh, hắn lại đột nhiên dán đối phương xoay người một cái, trực tiếp chuyển tới bên trong, cái móng hướng bên chấp tay, liền đem đối phương mọc ra đường biên.

Cuối cùng trên trận lần nữa chỉ còn lại có hắn một người.

Lý Duy gãi gãi đầu, lộ ra một mặt trung thực thần sắc:

"Ha ha, đa tạ, đa tạ."

Cuối cùng, Lý Duy liền lấy loại này Parkour cùng lôi kéo ừi đâm đến phương thức, lần nữa phá vây, thành công xông qua vòng thứ hai đấu loại, chẳng những thu hoạch được một trăm triệu tiền thưởng, càng trở thành toàn trường chỉ có bảy cái công lôi người một trong!

Người xem nhất thời nổ tung.

"Gián lận!"

"Tiệm thuốc Bích Liên đâu?"

"Người đây cũng là võ giả sao "

"Võ giả mặt mũi đều bị người ném đến rãnh biển bên trong qua."

"Sáu mặt khác người có phải hay không ngốc, lại có thể bị loại này tiểu thủ đoạn cho làm đi ra."

"Năm nay trận đấu thật đúng là buồn cười."

Bị Lý Duy đánh bại sáu người cũng là ủy khuất thích thích.

Bọn họ Tiến Công Chiến Thuật trên thực tế lỗ thủng cũng không lớn, khả thi rất cao, có thể mỗi lần tại thời khắc mấu chốt, tổng bị Lý Duy lấy một loại không thể tưởng tượng xảo kính, cho làm ra đây, cuối cùng thua uất ức biệt khuất, giờ phút này đối mặt người xem chỉ trích, một điểm tính khí cũng không có.

"Mẹ cái gà, gặp Quý!"

.

Lý Duy trở lại Diệp gia ghé.

Lâm Cao Viễn cùng Diệp Lam đơn giản vì Lý Duy chúc mừng, lập tức lại đưa ánh mắt về phía D đấu trường.

Tại vòng thứ hai đấu loại bên trong, Trương Thần Tinh cuối cùng vẫn là gặp được la Khiếu Thiên!

Hai người rõ ràng muốn so người khác mạnh hơn, tại đồng dạng đoạn thời gian bên trong, Trương Thần Tinh đánh bại một tên võ giả, mà la Khiếu Thiên làm theo đánh bại bốn tên võ giả, bao quát làm một người trọng thương!

Dưới trận chỉ còn lại có hai người giằng co lấy.

Lâm Cao Viễn cẩn thận hô câu:

"Thần Tinh, xuống đây đi."

Trương Thần tinh mục lộ kiên định, cũng không trả lời.

Hắn nghĩ thăm dò một chút la Khiếu Thiên thực lực!

Cho dù chính mình thua, cũng coi là đứng đấy ngã xuống, không oán không hối, một là vì Diệp gia bảo trụ thể diện, thứ hai cũng vì Lý Duy đằng sau chiến đấu làm tốt dò xét địch công tác.

Dù sao hắn thấy, đã từng một người đã đánh bại 18 tên một tầng võ giả Lý Duy, là có cơ hội đánh bại la Khiếu Thiên!

"Liều."

Trương Thần Tinh nghĩ như vậy, chuẩn bị xuất kích!

La Khiếu Thiên nhếch miệng mỉm cười, cong lên một vòng để cho người ta không rét mà run đường cong.

Lý Duy mi đầu xiết chặt. . .

"Không tốt."

Chỉ trong một chớp mắt, la Khiếu Thiên đột nhiên bạo tẩu, trong nháy mắt bộc phát ra tầng hai vô giả đỉnh phong thực lực, một cái chớp nhoáng như cuồng hóa Zombies, mãnh liệt lui hướng Trương Thần Tinh.

"Nguy hiểm!"

Trương Thần Tinh kịp phản ứng lúc, đã trễ. . .

La Khiếu Thiên một tay đâm tới, trực tiếp xuyên thủng Trương Thần Tinh lồng ngực!

"Phốc —— "

Trương Thần Tinh hai mắt trì trệ, một ngụm máu tươi phun ra ngoài, thân thể thẳng tắp cứng ngắc ba giây, liền đột ngột ngã xuống đất, trùng điệp quảng xuống đất!

Diệp Lam cùng Lâm Cao Viễn ngốc tại chỗ.

Sòng bạc chữa bệnh cấp cứu đội cấp tốc phản ứng, trước tiên đem người đưa vào trọng chứng phòng bệnh.

Lập tức an bài làm giải phẫu.

.

Lâm Cao Viễn, Diệp Lam cùng Vương Trung cấp tốc theo tới, tại bên ngoài phòng giải phẫu chờ.

Chỉ có Lý Duy lưu tại khán đài.

Lý Duy cùng Trương Thần Tinh chỗ giao rất ít, chỉ là giờ phút này chẳng biết tại sao, trong lòng bi thương vung đi không được, bên tai càng là tiếng vọng lên đêm qua Trương Thần Tinh này một khúc du dương Tiêu Thanh. . .

Thanh Sơn Ân Ân nước xa xôi, thu chi Giang Nam cây cỏ điều.

Nhị Thập Tứ Kiều Minh Nguyệt Dạ, Ngọc Nhân nơi nào dạy thổi tiêu.

Đột nhiên nghĩ đến bài thơ này, Lý Duy khí thế lóe sáng, mặt như vách đứng tiểu lập, như thâm uyên tiếng gió hú, như Tà Ma phụ thân, đột nhiên đưa tay chỉ la Khiếu Thiên, trong mắt lạnh lùng như tro tàn:

"Ta sẽ để cho ngươi sống không bằng chết."

La Khiếu Thiên lại là mặt không biểu tình, một mặt nhìn chăm chăm Lý Duy, một mặt lau sạch lấy bị tung tóe mặt đầy máu, lập tức chậm rãi hạ tròng, hướng Lý Duy hơi hơi giơ lên khóe miệng, biểu tình kia phảng phất tại nói:

"Ta chờ ngươi!"

. . .

Lý Duy đuổi được giải phẫu thất.

Cùng Diệp Lam bọn người ở tại bên ngoài phòng giải phẫu lo lắng chờ đợi, liền Diệp Lăng cũng bị cưỡng ép kéo về Địa Hạ Thành, nghe nói tiếp vào tin tức lúc, hần quân đã thoát đến một nửa. . .

Tuy nhiên Diệp Lăng đối Trương Thần Tinh cũng không khoái, nhưng Trương Thần Tinh dù sao cũng là vì Diệp gia vinh dự mà chiến, lần này xảy ra ngoài ý muốn, hần cái này tại hai mươi năm sau vô cùng có khả năng tiếp nhận Diệp gia gia chủ nam nhân, tự nhiên muốn về tới thăm.

Cứ việc trở về, nhưng Diệp Lăng đứng sai mất muối từ mười phần tiếc nuối, giờ phút này một được giải phẫu thất, lợi dụng Ông Chủ giọng điệu, hướng mọi người khiển trách:

"Không phải đã nói khác xúc động sao các ngươi đến thấy thế nào tốt —— "

Lời còn chưa dứt, Lý Duy một bàn tay đem vung té xuống đất!

Trong mắt lạnh lẽo, như vực sâu vạn trượng.

"Nơi này không có người nói chuyện phàn, về phàn la Khiếu Thiên, sống không quá tối nay."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Ít lưu ý xuất hiện liên tục

Chương 83: Ít lưu ý xuất hiện liên tục

Công lôi thi đấu sẽ tại hai giờ chi bắt đầu.

Ban tổ chức tại cái này trong vòng hai canh giờ, sẽ tổng hợp các loại số liệu cùng mô hình, phân tích ra bảy tên công lôi người cơ bản chiến đấu lực.

Bởi vì lần này công lôi thi đấu bên trong, có hai tên tăng hai võ giả tồn tại, càng la Khiếu Thiên thực lực còn không thể hoàn toàn xác định, bởi vậy sông bạc vì ổn thỏa lý do, cũng không có giống những năm qua một dạng, mở ra sau cùng tám người đoạt giải quán quân tỉ lệ đặt cược.

Nói cách khác, lần tranh tài này sẽ chỉ mở ra mỗi trận công lôi thi đấu thắng bại tỉ lệ đặt cược.

Bắt quả cái này cũng không có kém, thậm chí tăng thêm mỗi trận đấu khả trương độ cùng chú ý độ. . .

Quyết trên chiến mã liền muốn bắt đầu.

Cái này đem là sau cùng đánh cược, mới thanh niên Vương Giả đem sẽ sinh ra, mấy chục tỷ tiền tài sẽ điên cuồng lưu động. . .

. . .

Trọng chứng phòng phẫu thuật.

Trương Thần Tinh phẫu thuật kết quả đi ra.

Mệnh là bảo trụ.

Nhưng võ giả kiếp sống hủy.

Cũng may còn sống chính là may mắn.

Cái này còn may mà Lý Duy lâm thời nhắc nhở, khiến cho Trương Thần Tinh sớm một cái sát na, bản năng đem thân thể di động một tấc, tránh cho trái tim bị trực tiếp đâm xuyên mà chết.

Giờ phút này trên giường bệnh ——

Trương Thần Tinh mang theo dưỡng khí che đậy, bắt lực nắm Lý Duy tay:

" "

Lý Duy sắc mặt bình tĩnh như nước:

"Không cần."

"Lý sư huynh, cắt, cắt không thể địch lại. . ."

"Người yên tâm, mưa bụi."

"Cái gì mưa bụi "

"Cùng la Khiếu Thiên tiếp xuống tao ngộ so sánh, người thụ thương chỉ là mưa bụi."

". . ."

...

Công lời thi đấu bắt đầu.

Đấu trường cũng từ đấu loại lâm thời sân bãi, đổi thành Địa Hạ Thành lời đài chính.

Công lời người thần sắc khác nhau, đèn chiếu vừa đi vừa về bắn phá, người chủ trì âm hưởng cùng vang lên, khán đài kích tình tứ xạ, cảm giác kia giống như là (Long Châu) bên trong. . .

Võ Đạo Đại Hội!

Công lời thi đấu áp dụng tự do công lời phương thức.

Nghĩ lên thi lên.

Thượng Giới trận đấu Quán Quân Vương Nhĩ mới, đã lăm liết đứng tại thi đấu giữa sân.

Cứ việc Vương Nhĩ trong lòng mới cũng biết, bởi vì hai tên tăng hai võ giả tồn tại, hần lần này khẳng định thủ không được cái này lời đài, càng cảm không người quán quân này.

Nhưng xem như đã từng Vương Giả, hần sớm đã vinh diệu gia thân, ánh mắt bề nghệ như rồng, cho dù đằng sau tất nhiên thủ không được lời đài, nhưng tại đối mặt khác năm tên công lời người, hần có ưu thế tuyệt đối, cho dù xương ngón tay gãy xương cũng không tính vấn đề. . .

Cái này cũng thể hiện tại sòng bạc mở ra bài trận đấu tỉ lệ đặt cược bên trên.

Chỉ gặp một vòng hiên ngang tư thế oai hùng thân ảnh, nhảy lên nhảy lên mặt đài, dẫn đầu khiêu chiến Vương Nhĩ mới!

"Cực Hạn Vũ Quán, Hồng vui mừng."

Thủ Trạng công lời thi đấu ——

[Cực Hạn Vũ Quán] Hồng vui mừng vs[Trung Nguyên Vương gia] Vương Nhĩ mới!

Sòng bạc mở ra Hồng vui mừng thắng bởi là 1 bởi 2, tức là nói, như đầu quân một trăm triệu mua Hồng vui mừng thắng, một khi nàng công lời thành công, người đem chỉ toàn kiếm lời 200 triệu!

Diệp gia xưa nay không cược ngoại nhân.

Lý Duy cho tới bây giờ chỉ cược chính mình.

Cho nên bọn họ đều bỏ lỡ hai cái này ước. . .

Hồng vui mừng kiến thức cơ bản vững chắc, phương pháp càng là thành thạo, tại tránh đi Vương Nhĩ mới toàn lực nhất kích "Hắc Hổ Đào Tâm" về sau, lấy một cái Nhu Đạo mượn lực quảng, đem Vương Nhĩ mới tràn trùng điệp quảng xuống đất, đem lời đài ném ra một cái hố nhỏ.

Trận đầu công lời thi đấu, Hồng vui mừng thắng.

Mọi người kinh thán không thôi!

"Vương Nhĩ mới vẫn là chủ quan."

"Anh hùng nan quá mỹ nhân quan, Diệp Lăng, Vương Nhĩ mới cùng lăm cũng chỉ như thế này thôi."

"Nghe con mới sinh không sợ cọp, không hổ là Cực Hạn Vũ Quán Hồng cũng nữ nhi!"

.

Trận đấu này Lý Duy cũng nhìn rất rõ ràng.

Hần đột nhiên hiểu được, Diệp Lăng trước đó căn bản không phải cái gì chủ quan khinh địch, hoặc thương hương tiếc ngọc, hần là thua ở trên thực lực.

Mười tám tuổi tiểu nữ tử Hồng vui mừng, mới là hiện nay một tằng Chi Vương!

Quả nhiên, chính như Lý Duy sở liệu,

Sau đó Hồng vui mừng liên thắng ba trận, vì người xem phụng hiến Sách Giáo Khoa quyền thuật phương pháp cùng KO phương thức.

Bốn trận đấu xuống tới, sắc mặt nàng kiên định, khí tức bình ổn, thân hình như tùng, phảng phất căn bản không có sử xuất toàn lực, còn có rất lớn khí lực, tăng thêm nàng hiện ngang lại không thiếu thanh tú ngũ quan, Hồng vui mừng rất nhanh vòng nhất đại sóng Fan.

Thậm chí ngay cả Diệp Lam đều lộ ra một vòng hâm mộ thần sắc. . .

"Nữ võ giả nguyên lai cũng có thể đẹp trai như vậy a "

.

Rất nhanh, dưới trận chỉ còn lại có Lý Duy, Wilde cùng la Khiếu Thiên ba tên công lôi người.

Cho nên, Lý Duy ra sân.

Sòng bạc lần này hết sức cẩn thận, chỉ vì Lý Duy mở ra 1 bởi 3 thắng bởi, nhưng là người xem lại cho rằng, tối thiểu 1 bởi 10 mới phù hợp song phương thực lực, bởi vậy liền có đại lượng tiền tài hướng chảy Hồng vui mừng phương, cấp tốc siêu việt chục tỷ chỉ cự!

Chỉ có Lý Duy vì chính mình đầu quân 4 ức.

Cùng Diệp gia vì Lý Duy đầu quân 10 ức.

Bởi vì sòng bạc quy định, bất luận cái gì võ giả cùng gia tộc cảm đoán tập trung đối phương thắng lợi. . .

Lý Duy đối cái này tỉ lệ đặt cược có chút khó chịu.

Chẳng lẽ là ta trước đó diễn kỹ còn chưa đủ

Biểu diễn một đường thật đúng là bác đại tinh thâm. . .

Lần này vẫn phải không ngừng cố gắng!

. . .

Công đánh ra bắt đầu.

Hồng vui mừng vẫn là tuổi còn rất trẻ, tại liên tục thắng bốn trận về sau, căn bản không để ý tiếp xuống công lôi [Diệp gia ba tuyến], đại khái liền Lý Duy tên đều không để ý, liền bắt đầu ảo tưởng vòng tiếp theo cùng thần tượng nàng Wilde song túc song phi. . .

A không đúng, là đánh kếp song ba.

Cho nên nàng thay đổi trước đó phòng thủ phản kích sách lược, trực tiếp lấy một cái tấn mãnh [Tham Nang Trảo Tâm], thẳng đến Lý Duy ở ngực!

"Thật nhanh!"

"Nguyên lai đây mới là nàng thực lực chân thật!"

"Làm tốt lắm, đối loại này Bì Ổi Nam liền nên trực tiếp mở lớn!"

Lý Duy lại có chút mộng bức.

"Tham Nang Trảo Tâm. . ."

Đây không phải Trương Minh Ngã đã từng đối phó chính mình đại chiêu sao

Lý Duy vừa mới còn đang suy nghĩ, nên như thế nào điều thấp đối phó cái này Hồng vui mừng, lại không nghĩ Hồng vui mừng lại chủ động đưa tới cửa, cho mình một cái to lớn linh cảm!

"Người chính là kẻ tiếp Trương Minh Ngã. . ."

Nghĩ như vậy, đôi mắt nhanh như Mãnh Hổ [Tham Nang Trảo Tâm], Lý Duy cũng không tránh né, cũng không phòng thủ, trực tiếp ưỡn ngực nghênh đón.

"Duang!"

Chỉ cảm thấy ở ngực như Miêu Phác một dạng ngứa, Lý Duy thừa cơ triển khai hai tay, đột nhiên ôm hết đi qua, trực tiếp đem Hồng vui mừng chăm chú ghì chặt, sau đó chân quét ngang, một cái ôm quăng ——

Đem Hồng vui mừng thả ngã xuống đất!

"Người —— "

Hồng vui mừng cũng bị Lý Duy giật mình.

Vừa mới ngã xuống đất, liền muốn vỗ tay đứng dậy, lại không nghĩ hai tay đã bị Lý Duy một tay xoắn lấy, hai chân bị Lý Duy chân sau ngăn chặn, cái mông bị Lý Duy đầu gối đứng vững, ở ngực bị Lý Duy tay phải chăm chú ghì chặt, cả người lại lấy một cái cực kỳ xấu hổ tư thế, bên cạnh ngã trên mặt đất, bị Lý Duy giống như Bát Trảo Chương Ngự một mực cuốn lấy.

Khán đài một mảnh xôn xao!

"Tình huống như thế nào "

"Cái này tính chiêu thức gì "

"Bỉ ôi, hạ lưu, vô sỉ. . . Đơn giản cho võ giả mất mặt!"

"Buông ra nữ hài kia, để cho ta, để cho ta. . . Để cho ta đánh chết người!"

Hồng vui mừng nhất thời đỏ thắm nửa bên mặt.

Sử xuất toàn bộ khí lực giãy dụa lấy!

Nhưng mà nàng càng là dùng lực tránh thoát, ở ngực cùng cái mông liền bị Lý Duy đè ép càng chặt, thẳng đến sau cùng ướt đầm mồ hôi toàn thân, cũng không có chút nào tiến triển. . .

Song phương chăm chú quán quát lấy nhau.

Dựa theo quy tắc tranh tài, song phương ngã xuống đất đều là vượt qua ba giây, nhưng Lý Duy là công kích phương, giữa hai chân còn có một môn vũ khí hạng nặng không có xuất ra.

Chỉ có thể phán Lý Duy thắng!

Lại là một cái ít lưu ý!

.

Phía trên võ đài sông bạc Phòng quan sát bên trong.

Hoắc Thành lộ ra một vòng ý cười.

"Niềm vui ngoài ý muốn a."

Thực trận này, sông bạc cũng vui vẻ Lý Duy thắng lợi.

Tuy nhiên trận này bại bởi Lý Duy cùng Diệp gia tổng cộng 42 ức, nhưng là tại Dư gia tộc trong tay, sông bạc nhất cử thắng được ——

180 ức!

Đơn giản như ngày mùa thu thu hoạch một dạng đại hoạch toàn thắng.

Nghĩ không ra Hồng vui mừng nhân khí lại khủng bố như vậy!

.

Hồng vui mừng hạ tràng về sau, một mặt ai oán nhìn lấy Lý Duy.

Từ nhỏ đến lớn, còn chưa từng có người nam nhân nào như thế tiếp xúc qua nàng, trong lòng tiếc nuối tại bỏ lỡ cùng Wilde song túc song phi, thân thể nhưng lại có một tia đối Lý Duy xúc cảm phản ứng cùng dư vị, bấp chần ở giữa mồ hôi rịn kéo dài không thôi. . .

Dù sao mười tám tuổi mới biết yêu niên kỷ!

Nghiệp chương a.

.

Diệp Lam đồng dạng một mặt ai oán nhìn qua Lý Duy, nhưng là nàng cũng minh bạch, Lý Duy là cố ý điều thấp, mới dùng cái này loại phương thức đi đối phó Hồng vui mừng.

Nàng chỉ là có chút ghen ghét, rõ ràng tối hôm qua chính mình say rượu nằm thi tình hưởng dưới, đều không có đạt được Lý Duy tiếp xúc da thịt, cái này tiểu Tiểu Nha Đầu Phiến Tử lại có bức này hào vận. . .

Khí a!

Diệp Lăng cũng rất ghen ghét, bất quá hấn ghen ghét là Lý Duy, càng tiếc nuôi chính mình mà ngay cả Hồng vui mừng một chiêu cũng không thể tiếp được, nếu không có lẽ chính mình cũng có thể đến cái Chương Ngư ôm. . .

. . .

Vương gia ghé.

Vương Nhĩ mới ánh mắt lăm lăm, toàn bộ hành trình nhìn chăm chăm trận đấu.

Chẳng biết tại sao, vừa nhìn thấy Lý Duy bị ỏi tư thế chiến đấu, lại cảm giác xương ngón tay gãy xương địa phương lại ỉn ỉn làm đau. . .

Thật sự là kỳ quái a!

Vương Nhĩ mới lập tức đối đệ đệ nói:

"Cái này Lý Duy cũng không đơn giản, còn kiếm lời chúng ta một trăm triệu, nhưng hấn không họ Diệp, người một hồi có thể dưới nặng tay làm thịt hấn, không cần phải lo lắng Diệp gia!"

Wilde ánh mắt nhưng thủy chung tập trung vào la Khiếu Thiên, đối Lý Duy hoàn toàn không để ý.

"Đi thẳng bước đi là được, làm gì quản con kiến hôi chết sống "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Ai là con kiến hôi

Chương 84: Ai là con kiến hôi

Sau đó, Wilde đem lên đài khiêu chiến Lý Duy.

Tuy nhiên "Khiêu chiến" cái từ này dùng tại Wilde trên người có chút không ổn, nhưng dựa theo quy tắc tranh tài, Wilde chính là lấy người khiêu chiến thân phận, chậm rãi hướng đi lời đài.

Khán đài nhất thời tiếng người huyên náo:

"Wilde khiêu chiến Lý Duy đây là ta năm nay nghe qua lớn nhất chuyện cười lớn."

"Vô luận đối Trung Nguyên Vương gia, vẫn là đánh cược trận tới nói, đây đều là một loại vũ nhục!"

"Là thời điểm sửa đổi quy tắc, như vậy mới có thể tránh miễn Lý Duy loại này cay gà đứng ở đây bên trên."

"Đánh chết gã bị ỏi!"

"Gã bị ỏi rút ra khỏi lời đài!"

Bất quá nhiều người hơn quan tâm là đánh cược.

Dù sao mới vừa rồi bị sông bạc thu hoạch một đợt. . .

Trận đấu này, sông bạc vì Wilde mở ra công lời tỉ lệ đặt cược vì 10 bởi 1, ý là cho dù người tập trung 10 ức, Wilde công lời thành công lời nói, người cũng chỉ có thể kiếm lời một trăm triệu.

Đây không phải hồ cha a. . .

Càng các đại gia tộc ở trên một trận bị cắt thịt về sau, đối mặt loại này tỉ lệ đặt cược, cũng cơ bản không ai đặt cược, sở hữu tiền dư đều muốn hướng chảy sau cùng một trận, dù sao Wilde cùng la Khiếu Thiên mới là thế lực ngang nhau một đôi, tỉ lệ đặt cược cân đối, chính thích hợp toa cấp!

Cho nên mọi người đối trận đấu này duy nhất chờ mong cũng là ——

Lý Duy đem lấy loại phương thức nào quái diệu!

.

Wilde chậm rãi lên sân khấu.

Một cổ thuộc về tầng hai võ giả độc có khí thể bao phủ toàn trường.

Khán đài nóng nảy động không ngừng.

"Đây chính là tầng hai võ giả khí thể sao "

"Cái lôi đài này bên trên đã mười năm không có loại trình độ này võ giả."

"Gia hỏa này thật trẻ trung a, đáng đáp lại cao lại đẹp trai, còn ra thân thể danh môn. . . Giữa người và người chênh lệch, làm sao so với người cùng heo còn lớn hơn "

"Ta muốn hỏi một câu. . . Hắn tại sao phải bội kiếm a "

"Người biết cái gì cái này gọi trang trí!"

"Không hiểu người là người đi, nghe nói Wilde Rút Kiếm Thuật đã Siêu Thần , có thể trong nháy mắt chém giết đồng cấp đối thủ, rút kiếm tốc độ so phổ thông võ giả xuất quyền tốc độ còn nhanh hơn."

"Vấn đề là, dùng kiếm không vì quy sao "

"Chỉ cần sòng bạc làm đối thủ cung cấp vũ khí, liền cũng không tính vì quy."

"Đối mặt tầng hai võ giả, phổ thông vũ khí hữu dụng không "

"Lý Duy lần này thăm, nhưng ta vì cái gì vui vẻ như vậy đâu!"

"Người suy nghĩ nhiều, đánh Lý Duy loại này già bở ỉ, Wilde chỉ cần tùy ý một chân liền có thể đem giẫm tại chân, hắn kiếm thế nhưng là vì la Khiếu Thiên chuẩn bị!"

"Dùng kiếm cùng la Khiếu Thiên quyết đấu người tin tức đến có đúng hay không a, hắn Rút Kiếm Thuật thật có thể Thuận Sát đồng cấp võ giả sao cái này có thể liên quan đến ta toa cấp a!"

"Ta không dám đánh cam đoan, chỉ là nghe tin tức ngầm nói, sòng bạc đối Wilde cùng la Khiếu Thiên vũ lực ước định tương đương tiếp cận, trận chung kết có thể sẽ mở ra một bồi một thắng bồi."

"Vậy ta vẫn đem tiền lưu đến trận tiếp theo đi, trận này quá cách xa, không có ý nghĩa."

"Tuy nhiên loại này trận đấu rất nhàm chán, ta lại mắc tiểu, nhưng là vừa nghĩ tới Lý Duy con hàng này lập tức liền muốn bị đánh toi bồi thành cận bã, ta thật hưng phấn mắc tiểu hoàn toàn không có!"

"Người đây coi là cái gì, ta cắt đều nhẵn!"

"Phốc —— "

. . .

Tại trên khán đài, võ giả hiệp hội cùng sòng bạc quan phương một dạng, nắm giữ một cái cự đại phong bế phòng khách, cái này cũng thể hiện võ giả hiệp hội địa vị siêu phàm cùng chí cao quyền hạn.

Cùng võ giả hiệp hội lần trước phái tới mười tên hải đồng võ giả dự thi bên ngoài, lần này bọn họ chỉ phái đến một tên võ giả, cũng là la Khiếu Thiên.

Cùng lần trước thí nghiệm cùng chơi phiếu không giống nhau, lần này võ giả hiệp hội muốn xưng bá lôi đài!

Trong rạp.

La Khiếu Thiên tựa ở bên cửa sổ nhắm mắt dưỡng thần, thần thái tự nhiên, đều nhanh phải ngủ lấy, với bên ngoài trận đấu làm như không thấy, mắt nhắm tại nơi. . .

Tại la Khiếu Thiên bên người, có hai tên người mặc trắng áo khoác, mang theo Kính mắt trung niên nhân, đang cấp la Khiếu Thiên đo đạc các loại thân thể số liệu, thời khắc chú ý hân thể chất số liệu.

Một tên khác người mặc trắng áo khoác lão giả, đứng chấp tay, lăm lăm đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua ngoài cửa sổ Wilde cùng chuỗi này trong truyền thuyết có thể Thuần Sát đồng cấp võ giả trường kiếm, hơi hơi mở miệng:

"Tiểu Thiên, theo ta quan sát, Wilde chuỗi kiếm này chỉ sợ cũng không phải là chỉ là hư danh, người cũng phải cẩn thận, có lẽ bỏ sung sau cùng một châm mới là ôn hòa cách làm."

"Loại này tiểu đấu thi đấu còn không đến mức để cho ta sử xuất toàn lực, ta mục tiêu là sáu tháng cuối năm Vũ Vương tranh bá thi đấu, hiện tại không nên quá sớm bại lộ thực lực."

"Tốt a, cái này từ chính người quyết định."

. . .

Trên khán đài.

Lâm Cao Viễn cùng Diệp Lam hai người, khăn trương nhìn chăm chăm lối đi.

Người chủ trì liệt ra một tờ vũ khí danh sách để Lý Duy lựa chọn.

Bởi vì Wilde bội kiếm lên sân khấu, coi như hân không đối Lý Duy sử kiếm, Lý Duy cũng có quyền lợi từ vũ khí danh sách bên trong tuyển chọn mặc cho một vũ khí, đồng thời có thể tùy thời sử dụng.

Đối với cái này Lâm Cao Viễn không có chút nào trấn an, ngược lại càng căng thẳng hơn đứng lên:

"Từ Lý Duy ngày đó đánh bại mười tám tên một tầng võ giả đến xem, hai người có lẽ còn có đánh, nhưng nếu như Wilde xuất kiếm lời nói, Lý Duy coi như nguy hiểm!"

Diệp Lam có chút không hiểu:

"Wilde kiếm thuật lợi hại như vậy a. . . Ta nghe nói vũ khí danh sách bên trên có súng lục, Lý Duy hoàn toàn có thể lựa chọn súng lục a!"

"Người có biết, Wilde đã từng rút kiếm Thuần Sát võ giả, chính là đối với hân rút súng tương hướng người, kết quả là người kia thương đoạn, vì trí hiểm yếu cũng đoạn. . ."

Diệp Lam nhất thời khăn trương lên:

"Này Lý Duy chẳng phải là rất nguy hiểm "

"Đương nhiên rất nguy hiểm, cho nên hi vọng hân có thể làm theo khả năng, bất quá tiểu thư người cũng không cần lo lắng, nghe nói Wilde chỉ là cao ngạo, cũng không phải là người hiếu sát, chỉ cần Lý Duy không phải khăng khăng tìm đường chết, hân là không có nguy hiểm tính mạng."

"Vậy liền hồng a, Lý Duy am hiểu nhất sự tình cũng là tìm đường chết!"

"Nhưng hân không hay là còn sống sao "

"Cái này. . ."

. . .

Trở lại trên lối đi.

Lý Duy mặt hướng võ giả hiệp hội phòng khách, lăm lăm đứng đấy, thần sắc hồ hững, hai mắt lạnh lẽo như sương, không có qua để ý tới người chủ trì đưa tới vũ khí danh sách.

Sau một phút coi là tự động bỏ quyền.

Người chủ trì im lặng xuống đài.

Cảm giác gặp được ngu ngốc.

Từ Lý Duy đánh bại Hồng vui mừng về sau, liền như vậy vẫn đứng, từ lúc bắt đầu thủy chung, không có nhìn người chủ trì liếc một chút, cũng không có nhìn Wilde liếc một chút.

Người xem nhất thời mộng bức.

Vốn nên là nên bị Wilde không nhìn người, toàn bộ hành trình không nhìn Wilde.

Wilde bội kiểm ra sân, Lý Duy lại buông bỏ vũ khí.

Có phải hay không làm ngược a

Người xem dần dần rối loạn lên:

"Cái này Lý Duy ngốc à, cho ta cầm súng a!"

"Con hàng này không chọn vũ khí, trận đấu còn có đáng xem sao "

"Khả năng hấn cũng biết chênh lệch quá lớn, dứt khoát từ bỏ đi."

"Từ bỏ ha ha, nếu là chọc giận Wilde, chỉ sợ hấn còn đến không kịp đầu hàng liền bị Wilde một kiếm trăm "

.

Trận đấu bắt đầu.

Wilde đối Lý Duy được làm căn bản không để ý.

Lấy lòng mọi người

Chiến lược từ bỏ

Giả ngây giả dại

Những này căn bản đều không trọng yếu.

Sẽ chỉ lãng phí hấn thời gian.

Nghĩ như vậy, Wilde nhắm mắt dưỡng thần, hi vọng Lý Duy có thể chủ động rời sân, hoặc là nhanh lên công tói, như vậy chính mình liền thuận tay diệt hấn, không chậm trễ thời gian.

Người xem bắt đầu đối Lý Duy bị vui đập giữa chợ phương thức phá lệ chờ mong.

"Các người nói, Wilde có thể hay không đối Lý Duy rút kiếm "

"Trò cười, Wilde thân phận cao quý làm sao lại đối Lý Duy loại này con kiến hôi rút kiếm "

"Nơi này liền mười phần sai! Wilde cao ngạo đến từ nhân giới, mà không phải chính mình kiếm thuật, trong mắt của hấn dung không được một con giun để vị trí, càng dung không được con kiến hôi cận thân, hấn quả quyết sẽ không tay không qua đánh một con giun để. . . Thuận tay rút kiếm là duy nhất lựa chọn."

"Đây Lý Duy coi như chết chắc."

"Con kiến hôi chết sống, cùng hấn có liên can gì "

"Nói như người vậy, ta cứ yên tâm."

. . .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Lý Duy đã không có lựa chọn từ bỏ, cũng không có qua tiến công Wilde, liền như thể đứng tại giữa lồi đài, như điêu khắc, thủy chung không nhúc nhích tí nào.

Wilde mi đầu cau lại.

Mái tóc đen dài không gió mà động, tinh tế ngũ quan bên trong treo một loại bất đắc dĩ lười biếng, trong mắt lóe lên một tia rõ ràng phiền nhiễu. . .

Dù là cùng Lý Duy ở đây bên trên ở lâu một giây đồng hồ, hấn đều cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, đã Lý Duy trang bức bất động, chính mình đi qua chém hấn là được!

Nghĩ như vậy, hắn liền miễn cưỡng mở ra cao quý tốc độ, một bộ trường bào màu tím thẫm không gió mà bay, như ngủ say Cự Long dần dần tỉnh lại. . .

Đi vào Lý Duy phía bên phải hai mét bên ngoài, Wilde dừng bước lại, không hề dừng lại một chút nào, cũng không có bất kỳ cái gì đột nhiên động tác, chỉ là thuận tự nhiên, chậm rãi rút ra trường kiếm. . .

Sắc bén kiếm nhận thành linh rơi vào Lý Duy trên cổ.

Lấy thanh âm trầm thấp lạnh lùng nói ra:

"Hạ tràng, hoặc nhân đầu rơi địa."

Giọng nói kia phảng phất nhiều lời một chữ, đều là lãng phí thời gian cùng miệng lưỡi.

.

Người xem nín thở ngưng thần.

Kích động nhân tâm một khắc rốt cục đến!

"Làm thịt hồn dân này!"

Đáng tiếc, loại này tâm tình kích động chỉ tiếp tục một giây đồng hồ, liền đột nhiên tập thể ngưng trệ.

Đây là bọn họ trong cuộc đời chưa bao giờ thấy qua tràng diện!

.

Chỉ gặp Wilde lời còn chưa dứt ——

Lý Duy lại chậm rãi giơ tay lên!

Nhìn như chậm chạp, nhưng mà trong điện quang hỏa thạch, hai ngón tay đã bóp lấy Wilde sắc bén kiếm nhận, đi phía trái phía dưới đột nhiên kéo một phát!

"Bạch!"

Cái này nhìn như nhẹ nhàng linh hoạt lời kéo, nhưng lại có Wilde theo không kịp lực lượng kinh khủng.

Wilde hai mắt trì trệ, bản năng nắm chặt chuôi kiếm.

Lý Duy nhờ vào đó liền kiếm dẫn người, trong nháy mắt đem Wilde kéo hướng mình góc dưới bên trái.

Wilde vừa kịp phản ứng, tại Lý Duy khủng bố lời kéo phía dưới, cả người cả người mang kiếm, một cái lao đảo hướng phía trước bỏ nhào qua. . .

"Làm sao có thể!"

Wilde vẫn chưa hoàn toàn thích ứng Lý Duy lực lượng, đành phải bản năng giơ kiếm một chém!

Lại không nghĩ Lý Duy đã cao cao giơ chân lên theo, một chân rơi xuống ——

Đem Wilde trực tiếp giẫm trên mặt đất.

Trường kiếm loảng xoảng rơi xuống đất.

Toàn trường hoảng sợ im ắng.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: 3 tầng võ giả

Chương 85: 3 tầng võ giả

Vương Nhĩ mới một ngụm máu tươi phun ra ngoài, nhìn lấy trước mắt thật không thể tin một màn, trong mắt kinh hãi như gặp dãy núi sụp đổ, Nhật Nguyệt đi ngược chiều!

"Sao, làm sao có thể !"

Giờ phút này, một đôi giả rẻ giày vải, một mực dẫm ở Wilde phản gáy, phảng phất chỉ cần Wilde có một tia phản kháng, liền sẽ đầu người tách rời, máu tươi tại chỗ.

"Người —— "

Wilde mặt xám như tro, tựa như trong nháy mắt theo thiên đường ngã vào địa ngục!

Sĩ nhục nằm rạp trên mặt đất, cảm nhận được con kiến hôi hèn mọn cùng khuấy nhục.

Đẹp trai như vậy một người, cao quý như vậy một người, như vậy tự ngạo một người, trước một giây còn xem Lý Duy làm kiến hôi, chỉ trong nháy mắt, lại giống con kiến hôi đồng dạng bị Lý Duy phản giẫm tại dưới chân, cái này là nhục nào phong cách về !

Từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ đều là mình nhất kích miểu sát người khác, cho tới bây giờ đều là mình nắm giữ người khác đại quyền sinh sát, bây giờ lại bị người tay không nhất kích chế phục, liền tính mạng mình đều bị người khác chường không, đây cũng là hạng gì nội dung cốt truyện !

Nếu không phải người đeo Vương Gia Vệ đến, có như vậy trong nháy mắt, Wilde thật nghĩ rút kiếm mà lên , mặc cho Lý Duy đập gãy hấn cái cổ!

Nhưng mà buồn cười là, vô luận phong cách vẽ cổ nào thanh kỳ, vô luận nội dung cốt truyện cổ nào để cho người ta kinh ngạc, vô luận Wilde có như thế nào tâm lý chuyển biến, từ lúc bắt đầu thủy chung ——

Lý Duy đều không có liếc hấn một cái.

Như đồng hành người từ trước tới giờ không nhìn con kiến hôi liếc một chút.

Lý Duy căn bản là không có để ý qua Wilde, giờ phút này ánh mắt hoàn toàn như trước đây hờ hững, chỉ chăm chú nhìn võ giả hiệp hội phòng khách.

Bỗng nhiên đưa tay nhất chỉ nói:

"Lên sân khấu nhận lãnh cái chết đi."

.

Toàn trường tĩnh mịch.

Từ người xem góc độ xem ra, Lý Duy từ lúc bắt đầu thủy chung, chỉ nhìn chăm chăm tại phía xa khán đài trong rạp la Khiếu Thiên, chưa từng nhìn Wilde liếc một chút.

Hắn động tác nhanh chóng lưu loát, không chút nào dây dưa dài dòng, tựa như bản năng phản ứng, không để ý chút nào Wilde chết sống, thậm chí ngay cả sau cùng nói lời kịch, đều là nhằm vào la Khiếu Thiên, cùng Wilde một mao tiền quan hệ cũng không có.

Cảm giác kia phảng phất là một cái đi thẳng bước đi người, không thêm để ý chút nào dưới chân con kiến hôi, nhấc chân trực tiếp dẫm lên, nhìn chăm chăm phía trước mục tiêu tiếp tục tiến lên lấy. . .

Về phần con kiến hôi chết sống, cùng hấn có liên can gì

.

Khán đài lấy làm kinh ngạc, trong mắt kinh hãi như gặp thao thiên cự lãng, căn khôn đảo ngược!

"Cái này mẹ nó là ảo giác đi "

"Các người thấy rõ chưa "

"Xác định là Lý Duy dẫm ở Wilde, mà không phải tương phản sao "

"Cái này nội dung cốt truyện ai có thể nghĩ tới "

"Wilde mặt đều sưng a, Trung Nguyên Vương gia mặt mất hết!"

"Chẳng lẽ. . . Lý Duy tiểu tử này chẳng lẽ một mực đang già heo ăn hổ "

"Đó còn cần phải nói à, ta nghe nói Diệp gia đan trận đấu liền đầu quân một tỷ, Lý Duy chính mình cũng đầu quân không ít, cụ thể ta không rõ ràng, tóm lại nhóm người này muốn phát đại tài!"

"Có thể nhất kích treo lên đánh Wilde, cái này Lý Duy chẳng lẽ đã là ba tầng võ giả "

Nói đến đây, mọi người hít một hơi lạnh khi.

"Còn trẻ như vậy ba tầng võ giả. . . Lôi đài thi đấu trong lịch sử cho tới bây giờ không có xuất hiện qua đi "

"Lôi đài thi đấu lịch sử ta hoài nghi toàn bộ võ lâm cũng không có xuất hiện qua!"

"Lý Duy như vậy người thể mà lại hạ mình Giang Nam Diệp gia, Diệp gia đòi trước chẳng lẽ cứu vãn qua Ngân Hà Hệ a "

"Đại khái là dựa vào Diệp gia cái kia đại tiểu thư cầu kết lại đi, này Diệp Lam cũng coi như có mấy phần tư sắc, từ xưa anh hùng nan quá mỹ nhân quan, huống mà lại còn là nhất phương bá chủ nhà trong sạch khuê nữ."

"Nói xong có đạo lý."

.

Diệp Lam giờ phút này cũng chấn kinh không nói.

Nàng chợt nhớ tới trước đó cùng Lâm Cao Viễn đối thoại. . .

Lý Duy am hiểu nhất sự tình cũng là tìm đường chết, nhưng hắn còn một mực còn sống!

Chẳng lẽ Lý Duy chính là mình trúng đích cái kia "Hắn" sao

Diệp Lam đột nhiên có chút hồi hận, hồi hận chính mình vừa rồi lại có thể chỉ đầu quân 10 ức, đương nhiên, khiến nàng hồi hận, cũng không phải là bởi vì tiền kiếm lời ít,

Mà là bởi vì chính mình đối Lý Duy, cũng không đủ tín nhiệm!

.

Võ giả hiệp hội phòng khách.

Trắng áo khoác lão giả mặt sắc mặt ngưng trọng.

"Nghĩ không ra trên đời này còn có hoang đại tuổi trẻ ba tầng võ giả. . ."

La Khiếu Thiên ngược lại đột nhiên tỉnh táo lại, lộ ra một vòng hưng phấn thần sắc.

"Đây không phải vừa vặn à, để con người của ta công chế tạo ba tầng võ giả, đối đầu hắn cái này hoang đại ba tầng võ giả, nhìn thấy là người nào lợi hại, cũng đúng lúc giám định một chút tiến sĩ người trình độ a."

"Khác tự coi nhẹ mình, người mới 18 tuổi, cho dù không có ta Dược Tề, lấy người thiên phú, tại ba mươi tuổi trước đó tấn thăng ba tầng võ giả, cũng là đại khái dẫn đầu sự tình."

"Có đúng không vẫn là chích đi."

.

Sòng bạc Phòng quan sát.

Hoắc Thành mồ hôi rơi như mưa, cái trán gân xanh phun ra!

Lần trước Lý Duy tạo ra Ít lưu ý, để sông bạc nhất cử thắng được 180 ức, trừ bại bởi Lý Duy cùng Diệp gia 42 ức, vẫn thắng 138 ức.

Song lần này Lý Duy Ít lưu ý, tại 1 bồi 10 cách xa tỉ lệ đặt cược dưới, sông bạc đan trận bại bởi Lý Duy cùng Diệp gia tổng cộng 2 2 tỷ, chẳng những đem lên một trận lợi nhuận toàn bộ phun ra, càng là cực kỳ khác máu!

Bởi vì trận này cơ bản chỉ có Diệp gia đặt cược, đại bộ phận gia tộc tiền dư, đều lưu đến sau cùng một trận đấu, bởi vậy sông bạc dự đoán trận chung kết đánh cược tiền sẽ cao đến 500 ức chỉ cự.

Có chút sơ xuất liền Đỗ Thành đều sẽ thương cân động cốt!

Nghĩ như vậy, Hoắc Thành phân phó dưới có người nói:

"Tìm gia tộc người trung gian, đem Lý Duy lặng lẽ mời đi qua, ta có chuyện quan trọng thương lượng."

"Là thiếu gia."

...

Ít lưu ý lực lượng là vô cùng.

Lý Duy bốn trăm triệu vào bàn, vền vẹn đầu quân hai trăn, tiền tài liền biến thành 132 ức, một ngày liền thành chục tỷ nhà giàu, không sai biệt lắm có thể lên Forbes Phú Hào Bảng.

Mới đầu, Lý Duy là cự tuyệt tiếp kiến Hoắc Thành.

Nhưng hắn rất nhanh liền phát hiện, Diệp gia chục tỷ cuộc màu đã đến sổ sách, nhưng là thuộc về mình 132 ức cuộc màu, lại thật lâu không có phái phát hạ tới.

Cảm tình cái này chục tỷ phú hào còn không có chứng thực a. . .

"Xem ra là có người muốn tìm đường chết."

Nghĩ như vậy, Lý Duy liền tại một gian ẩn nấp trong kho hàng nhìn thấy Hoắc Thành.

.

Hoắc Thành sau lưng có hai tên võ giả bảo tiêu, thực lực đều là tầng hai võ giả, cùng một chi vũ trang đầy đủ lính đánh thuê đoàn, tổng cộng chỉ cần mười mấy người, lại cho người ta một loại như cao sơn cự như biển vô hình uy áp.

Liền Lý Duy cũng hơi hơi nhú mảy.

Nếu như những lính đánh thuê này đồng loạt dùng Súng tiểu liên bắn phá lời nói, cho dù là hiện tại hắn, cũng rất khó toàn thân trở ra.

Nhưng dù cho như thế, Lý Duy cũng không có chút nào e ngại.

Chỉ ít giết Hoắc Thành không có vấn đề.

Gặp Lý Duy nhú mảy, Hoắc Thành lộ ra một vòng tự tin:

"Lý tiên sinh không ngại ta dám huynh đệ này đi, dù sao đối với bọn họ, người tiện tay đều có thể giết ta."

Lý Duy lại lạnh như Băng Sương:

"Không ngại, có bọn họ ta cũng như thế có thể tiện tay giết người."

Hoắc Thành cái trán lấm tấm mồ hôi.

"Nghĩ không ra Lý tiên sinh tuổi còn trẻ liền có thể trở thành ba tầng võ giả, khó trách ngày đó tại Lisboa Thiên Vương trên bàn, có thể nhẹ nhõm thắng được ba cái ức."

"Nói chính sự đi."

"Không biết Lý tiên sinh có hay không hợp tác với Hoắc gia mục đích "

"Không có."

"Thực người ta đều biết, Diệp Lão chống đỡ không quá lâu, Diệp Lão về sau Diệp gia đem rút xuống ngàn trượng, người như tiếp tục ở tại Diệp gia, không khỏi cũng quá nhân tài không được trọng dụng, chỉ cần đến ta Hoắc gia, ta hứa người mỗi năm chục tỷ."

"Đừng nói mỗi năm chục tỷ, trước tiên đem thiếu nợ ta chục tỷ đưa ta đi."

"Gấp cái gì, dù sao Lý tiên sinh tiền, cũng là muốn toa cấp một vòng cuối cùng đi."

Lý Duy nhất thời tỉnh ngộ:

"Nói cũng thế, một vòng cuối cùng tiếp tục toa cấp chính ta đi, nhưng người cho ta ghi lại, ném ta tiền nhưng là muốn ném đầu."

Hoắc Thành lẩm bẩm mò hỏi.

"Một vòng cuối cùng Lý tiên sinh tự tin như vậy "

"Không phải ngươi định quy tắc a, cảm đoán tập trung đối thủ, nếu không ta tùy tiện thả cái nước, chẳng phải là đắc ý "

"Một vòng cuối cùng tỉ lệ đặt cược chúng ta đã mở ra, Lý tiên sinh ngươi thắng bồi là 2 bồi 1, ngươi coi như thắng, cũng chỉ có thể đạt được 198 ức. . ."

"Tốt một cái chỉ có thể."

"Lần này ta tự mình cho phép ngươi tập trung đối thủ như thế nào như vậy ngươi có thể được đến hơn 300 ức."

Lý Duy nhất thời hiểu được.

Không hề nghi ngờ, mình tại một vòng cuối cùng đã thành Đại Nhiệt Môn, cho dù chỉ có 2 bồi 1 tỉ lệ đặt cược, cũng y nguyên hấp thu đại bộ phận tiền đặt cược, một khi chính mình thuận lợi thắng được trận chung kết, sòng bạc có thể muốn bồi cái hưởng lên trời, tương phản nếu như mình thua, sòng bạc có thể sẽ thắng được sáu bảy trăm ức!

Nhưng đối Lý Duy tới nói, la Khiếu Thiên là kẻ chắc chắn phải chết, cùng nhiều tiền tiền ít căn bản không quan hệ.

Liên đi thẳng nói:

"La Khiếu Thiên cùng ta có thù, ta sẽ không bỏ mặc mặc kệ, Hoắc lão bản muốn kiếm nhiều tiền, chúng ta cũng có thể lấy một loại phương thức khác hợp tác."

Hoắc Thành đột nhiên cười rộ lên.

"Há, Lý tiên sinh có ý nghĩ gì "

Lý Duy tâm hoài quỷ thai, ngoài miệng lại êm tai nói:

"Ta tiền còn tiếp tục mua chính ta thắng, nhưng nếu như Hoắc tiên sinh với thành ý lời nói, ta có thể tại trận đấu trước thả điểm huyết, dường như hàng tỷ số thắng. . ."

Hoắc Thành mỉm cười:

"Lý tiên sinh rất tự tin a, xin hỏi như thế nào lấy máu, chẳng lẽ có thể giống Hoắc Nguyên Giáp như thế bị hạ độc sao "

Lý Duy giải thích nói:

"Hạ độc nhưng là muốn mệnh sự tình, ta có thể uống rượu, 60 độ Hồng Tinh Rượu xái, một cân một tỷ, Hoắc lão bản phía sau ngươi hai vị huynh đệ hẳn là rất rõ ràng, rượu cần đối với võ giả chiến đấu có bao nhiêu phụ diện ảnh hưởng. . ."

Chính như Lý Duy nói, hiện đại trong chốn võ lâm ngoại kinh võ giả, không có chút nào nội lực, đối rượu còn nại thụ độ cùng người bình thường không sai biệt lắm, một khi uống rượu, thân thể thăng bằng gấp gấp kịch hạ xuống, chiến đấu lực liền sẽ trên diện rộng trượt, đây cơ hồ là không thể ngăn chặn!

Một cân 60 độ Hồng Tinh Rượu xái vào trong bụng, này a-xít thoải mái. . .

Càng không cần nhắc tới càng nhiều tử.

"Đối với mình tử lực ngược lại là rất tự tin, cũng được, ngươi như thật là có bản lĩnh, vậy ta ra 100 ức, mua ngươi mười cân Rượu xái, ngươi uống a "

Này thần sắc phảng phất là đang gây hấn với!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Chỉ thường thôi

Chương 86: Chỉ thường thôi

Lý Duy nghe xong, cười.

Cái này Hoắc Thành cố tình là muốn uống chết ta à, coi như không uống chết, mười bình Rượu xái cũng cơ bản say như chết, lên lời dài cũng chỉ có một con đường chết.

Nhưng Lý Duy là người thế nào

Uống rượu thêm Buff Vô Tòng!

Thế là lạnh nhạt đáp:

"Bình thường uống không, có tiền tự nhiên uống đến."

Hoắc Thành trong lòng nao nao.

Chỉ cảm thấy Lý Duy có chút thiếu năng trí tuệ.

Uống xong mười cân rượu trắng, giao đầu La Khiếu Thiên người còn có đường sống coi như còn có đường sống, cái này nam áo là ta hoắc độc chiếm thiên hạ, người lợi hại hơn nữa có thể ngăn cản đạn say rượu tai nạn xe cộ, say rượu rơi xuống nước. . . Tùy tiện để người một cái ngoài ý muốn tử vong.

Cái này Lý Duy vẫn là tuổi còn rất trẻ, chỉ là một cái không chút tâm cơ nào vô si thôi, tuy nhiên bỏ lỡ có chút đáng tiếc, nhưng người cự tuyệt ta Hoắc gia, cũng coi như chết không có gì đáng tiếc.

Nghĩ như vậy đến, Hoắc Thành tiếp tục hứa hẹn:

"Uống rượu xong người tham gia trận đấu, về sau như còn có thể sống được lời nói, người tìm đến ta, ta lại thanh toán người sở hữu tiền."

Lý Duy nhận nhạt gật đầu:

"Có thể."

Hoắc Thành trong lòng chỉ cảm thấy buồn cười, cảm giác gặp được ba tuổi hài đồng, đây càng thêm hấn qua đùa một phen hào hứng, nhân tiện nói:

"Về phần ta Hoắc gia tín dự, Lý tiên sinh cứ yên tâm đi, ta Hoắc Thành nói thanh toán người bao nhiêu, liền sẽ không thiếu một vốc đáng."

Lý Duy chỗ nào để ý loại chuyện này, cho dù thân ở trại địch, chỉ cần có trí nhớ tiêu trừ khí tồn tại, hấn liền có một vạn loại biện pháp để Hoắc Thành trả tiền.

Lợi dụng không thể nghi ngờ ngữ khí lạnh nhạt đáp:

"Người đương nhiên lại trả tiền."

Hoắc Thành trong lòng căng thẳng, lập tức sai người đưa tới mười bình Rượu xái.

Lý Duy mở ra Rượu xái, trước hết để cho Hoắc Thành uống một ngụm, xác nhận không độc về sau, liền một bình tiếp một bình thổi xong, về sau liền say khướt trở lại trên lời dài.

. . .

Lúc này tập trung thời gian đã hết hạn.

Làm khán giả nhìn thấy Lý Duy đứng cũng không vững thời điểm, nhất thời mộng bức.

"Làm cái gì a, lúc này uống rượu "

"Người cái đường đường ba tầng võ giả, còn cần uống rượu tăng thêm lòng dũng cảm a "

"Người đến là uống rượu tăng thêm lòng dũng cảm, vẫn là vừa phát tài nghĩ chúc mừng một chút "

"Con hàng này cũng không phải là muốn nhường đi "

"Hấn là sẽ không đi, Diệp gia đầu quân một trăm ức, chính hấn cũng đầu quân 132 ức, nhiều tiền như vậy không thể có thể nói đùa."

"Phía sau sẽ có hay không có cang thâm giao hơn đây. . ."

"Cái này liền muốn hỏi Hoắc gia, lão tử đầu quân hai tỷ, hôm nay Lý Duy nếu là thua lời nói, nhiều người như vậy một người một chân cũng phải giết chết hần!"

"Chỉ có thể gửi hi vọng ở Túy Quyền. . ."

.

Diệp Lam cùng Lâm Cao Viễn đồng dạng kinh ngạc.

Riêng là Lâm Cao Viễn:

"Vô gia uống rượu là tối kỵ a, cái này Lý Duy đến đang suy nghĩ gì đây. . ."

Diệp Lam tuy nhiên cũng không thể lý giải, nhưng nàng lần này dùng 100 ức lựa chọn tin tưởng Lý Duy, bởi vì dưới cái nhìn của nàng, đây là một cái vô pháp dùng lễ thường đến Độ Lượng nam nhân.

"Có lẽ hần lại Túy Quyền đi."

Lâm Cao Viễn lắc đầu cười khổ.

Từ hiện đại vô lâm võ học lý luận đến xem, Túy Quyền chỉ ít cần nội lực mới có thể thi triển, ngoại kinh vô gia tại đồng cấp vô gia trước mặt thi triển Túy Quyền, chỉ cần một con đường chết!

"Có lẽ đi."

. . .

Tại người chủ trì kích tình phân tích câu về sau, trận chung kết chính thức bắt đầu.

La Khiếu Thiên công lời.

Lý Duy thủ lời.

Thắng giả chính là lần này thanh niên Vũ Vương!

Đối Lý Duy tới nói đây đều là thứ yếu.

Không thể không nói, mười cân Rượu xái vào trong bụng, cho dù là Vô Tòng thân thể tổ chất, đều có chút nhanh gánh không được, Lý Duy chẳng những không có cảm giác tăng thêm Buff, ngược lại thụ thụ rượu còn ảnh hưởng, thân thể đã ngã trái ngã phải, thực lực chỉ ít hạ xuống hai thành. . .

"Muội muội!"

Hào tại ý biết coi như thanh tỉnh.

Giết người kiếm tiền hai không lầm!

.

Cùng lúc đó ——

La Khiếu Thiên đi ra vô gia hiệp hội phòng khách,

Tiện tay tại trên khán đài mang ra kế tiếp ghế đá, tương đến trên trời đại lực quăng ra, chính mình (ấn xuống Newton vách quan tài) nhảy lên một cái, thực sự bên trên Không Trung Phi Hành ghế đá.

Một đường phi hành đến trên lôi đài khoảng không, theo trời nhảy xuống.

Đem lôi đài ném ra một cái hố sâu đến!

Lý Duy lông mày nhíu lại.

Tưởng rằng nhìn thấy Tàu Páy Páy ((Long Châu)), nhìn kỹ, đây không phải là Tàu Páy Páy, vậy đơn giản là. . .

Siêu Xayda!

La Khiếu Thiên đang bị trắng áo khoác lão giả tiềm vào [sau cùng một châm] về sau, thân thể trực tiếp lớn mạnh một vòng, khí thể tăng vọt, hai mắt

huyết hồng, liền tóc đều dựng thẳng lên tới.

Toàn thân tựa như hất lên một tầng nhân nhật Hoàng Quang, cả người lâm vào một loại nào đó Bạo Khí cuồng hóa trạng thái, cảm giác kia thật đúng là giống như là Siêu Xayda!

Cùng lúc đó ——

Một cỗ ba tầng võ giả khí thể khổng lồ, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Địa Hạ Thành, như núi trong mây, như sóng đập Thiên, nguy nguy nga nga, mênh mông cuộn cuộn!

Cùng Diệp Hồng Chương vững như dãy núi một dạng khí thể khác biệt, La Khiếu Thiên khí thể phảng phất Thiên Bãng Địa Liệt, nước sông vô đề, vạn hạ sụp đổ, cho người ta một loại tuyệt vọng cảm giác bất lực!

Đám người đều là hít một hơi lãnh khí:

"Cái này, đây là ba tầng võ giả "

"La, La Khiếu Thiên lại có thể cũng là ba tầng võ giả. . ."

"Nguyên bản thể lực ngang nhau quyết đấu, hiện ở một bên uống say như chết, một bên là mở Bạo Khí, ta ta cảm giác hai tỷ đã bay!"

"Lý Duy hỗn đản này dám lại đần độn một chút sao lão tử tiền mồ hôi nước mắt a!"

.

La Khiếu Thiên bá khí đứng dậy.

Gặp Lý Duy uống say không còn biết gì, đồng dạng cười giận dữ đến điên cuồng!

"Người vừa đem ta hào hứng công lên, người nhìn ta đều bạo tẩu, người lại uống xong bộ dáng này, người phải bị tội gì "

Lý Duy tuy nhiên thân hình bất ổn, nhưng trong thần sắc lại hiện lên một tia hờ hững.

"Ta chỉ là không muốn để cho người như vậy mà đơn giản chết mất."

"Ha ha ha ha!"

La Khiếu Thiên lên tiếng cười như điên:

"Người là muốn uống rượu thêm Buff à, người sẽ không liên võ giả không thể uống tửu thường thức cũng không biết đi thật đáng tiếc không thể giết chết bằng hữu của người, đồng dạng tiếc nuối không có hai lần."

Dứt lời ——

La Khiếu Thiên thân hình lóe sáng, như tận quang như chớp giật, bỏ nhào hướng Lý Duy, một tay lộ ra, như đao như kiếm, xuyên thẳng Lý Duy ở ngực.

Nhanh!

Quá nhanh!

Như vậy tốc độ đã tiếp cận toàn trạng thái dưới Lý Duy!

Lý Duy ánh mắt lăm lăm, vốn là thân hình bất ổn, giờ phút này thừa cơ thân eo nghiêng một cái, vừa lúc tránh đi La Khiếu Thiên tự tay mình giết.

La Khiếu Thiên hơi kinh ngạc, lập tức thân hình vừa thu lại, tự tay mình giết từ đâm thẳng trong nháy mắt quét ngang, nghiêng về hướng Lý Duy ở ngực!

Sắc bén móng tay không thua bất luận cái gì kiếm nhận, một khi mở ra Lý Duy ở ngực, cái kia chính là uy hiếp trái tim tồn tại.

Cũng may Lý Duy sau này thuận thế khê đảo, động tác nhìn như chậm chạp, nhưng lại mạo hiểm tránh đi La Khiếu Thiên hai lần công kích.

Người xem hơi hơi kinh ngạc:

"Thể lực ngang nhau "

Gặp liên tục công kích đều không có đạt hiệu quả, La Khiếu Thiên đột nhiên cười lạnh một tiếng, từ bỏ bộ phận lực lượng, động tác bắt đầu gia tăng tốc độ, sử dụng ba tầng võ giả quyền thuật kỹ xảo, quyền chương giao thế, Phân Cân Thác Cốt, liên tục công kích Lý Duy then chốt cùng huyết vị.

Lý Duy lần này cũng không hề hoàn toàn tránh đi, mà chính là mượn thân thể ngã trái ngã phải xu thế, như đồ Bất Đảo Ông, đón La Khiếu Thiên quyền

chưởng thuận thể một vòng, vừa đứng lướt qua qua. . .

Cái này cũng khiến cho La Khiếu Thiên quyền chưởng, không thể chính diện đánh tới then chốt cùng huyết vị, chỉ là khía cạnh vô hướng bên cạnh bắp thịt, tan mất phần lớn lực lượng.

Lần này, La Khiếu Thiên thật sự rõ ràng thấy rõ ràng Lý Duy động tác, chính là Hình Thần gồm nhiều mặt, ra dáng ——

Túy Quyền!

"Túy Quyền "

La Khiếu Thiên cười lạnh.

Trên thực tế Túy Quyền là một loại lỗ thủng cực lớn võ thuật phương pháp, nhất định phải có nội lực chèo chống đồng thời thời gian dài huấn luyện mới có thực tế chiến đấu lực, ngoại kinh võ giả đùa nghịch Túy Quyền, một khi gặp được đồng cấp cao thủ, chỉ có một con đường chết.

Túy Quyền thực là một loại hành hạ người mới chiêu số, nhất định phải là thật say mới có thể đánh ra đến, bản thân tốc độ không nhanh, chỉ bắt quá đối thường quy phương pháp sản sinh bản năng tính dự phán, luôn luôn có thể gặp chiêu phá chiêu, từ đó nhìn như vô ý tránh đi, cho nên đánh Túy Quyền hữu hiệu nhất phương thức là ——

Từ bỏ phương pháp, một trận loạn quyền đã chết!

Dĩ Thuần túy tốc độ cùng lực lượng thủ thắng!

"Nhận lấy cái chết —— "

Nghĩ như vậy, La Khiếu Thiên khí thế đột nhiên tăng vọt, song quyền oanh ra, như bắn liên thanh đánh, phá không nổ tung, tựa như liên tục vượt qua tốc độ âm thanh.

"Bức tường âm thanh quyền!"

Khán đài hít một hơi lạnh khí, chỉ cảm thấy hoa mắt, màng nhĩ chấn động động không ngừng, vô luận thị giác cùng thính giác cảm thụ, đều xa mạnh hơn xa trước đó chiến đấu.

"Thật nhanh!"

"Lỗ tai ta!"

"Đây chính là ba tầng thực lực võ giả sao!"

"Lý Duy xong. . ."

Trên thực tế, ba tầng võ giả lực công kích mạnh hơn xa phòng ngự lực, tùy ý nhất kích đều có thể vượt qua đạn súng bắn tỉa uy lực, nhưng là ba tầng bản thân võ giả lại gần không được viên đạn.

Lý Duy xem như phòng thủ phương tự nhiên minh bạch, lúc này dựa vào Túy Quyền nhiều nhất có thể né tránh dưới hai quyền, cản dưới thứ ba quyền, đằng sau một khi thân thể ăn quyền thứ tư, vậy liền phiền phức. . .

Phòng là không phòng được, không bằng phản công!

Bởi vì La Khiếu Thiên tốc độ cao nhất toàn lực xuất quyền, hạ bàn tất nhiên sẽ xuất hiện trình độ nhất định lỗ thủng, chỉ là hấn mười phần tự tin, coi như Lý Duy cùng hấn có đồng dạng tốc độ, tại bức tường âm thanh quyền dưới cũng vô lực phản kích, càng đừng đề cập Lý Duy hiện tại vẫn là vẻ say. . .

"Người chết chắc!"

Trên thực tế, Lý Duy xác thực chỉ có trong nháy mắt thời cơ, mà lại vì bắt lấy cơ hội này, hấn kế hoạch hi sinh đại bộ phận lực lượng, lấy tốc độ công kích La Khiếu Thiên hạ bàn, một khi nhất kích không thể có hiệu quả, như vậy toàn thân mình đều ở La Khiếu Thiên phạm vi công kích dưới!

Nhưng Lý Duy là người thế nào

Nhất kích là đủ.

Sử dụng Võ Tòng thân thể bạo phát lực, cùng không hợp vật lý vận vẹo xuất lực, Lý Duy đón La Khiếu Thiên bức tường âm thanh quyền, đột nhiên xách thân thể hơi nghiêng, tránh đi La Khiếu Thiên quyền thứ nhất, đuổi tại quyền thứ hai rơi thân thể trước đó, đột nhiên khom người một chân ——

Một chân đá nghiêng tại La Khiếu Thiên trên đầu gối!

"Cái gì!"

La Khiếu Thiên hai mắt trì trệ, trên đầu gối tê dại trải qua tựa như đột nhiên bị điện giật, cả người trong nháy mắt tá lự, thân thể nhào tới trước một cái, một chân quỳ xuống tới. . .

"Loại này tư thế phát lực. . . Làm sao có thể "

Tuy nhiên trong lòng không hiểu, nhưng dù sao cũng là ba tầng võ giả, La Khiếu Thiên thần kinh phản ứng thực sự quá nhanh, vừa quỳ một chân trên đất mới nửa giây, lợi dụng một cái khác chân chân sau nhảy lên một cái!

Phảng phất Bọ Chết.

"Suru!"

Nhưng mà không đợi La Khiếu Thiên hoàn toàn cất cánh, Lý Duy đã cao cao giơ chân lên theo, như Lôi Thần Chi Chùy, một chân rơi xuống ——

"Duang!"

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Một trận xương cột sống đứt gãy tiếng tách tách quanh quẩn dưới đất thành. . .

Máu tươi từ bốn phương tám hướng phun ra ngoài!

Lý Duy đan chân đạp La Khiếu Thiên lưng, giống như là giẫm lên một cái chuông, nặng nề chân phải tựa như là một cái cự đại liễu đỉnh, đem La Khiếu Thiên thân thể tàn phế một mực cố định trên lôi đài!

Say đỏ mặt lộ vẻ hơi thất vọng:

"Ba tầng võ giả, chỉ thường thôi."

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kê Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 87: Hoàn mỹ ngược sát

Chương 87: Hoàn mỹ ngược sát

Người xem nhất thời đứng dậy reo hò!

Tiếng vỗ tay huyền ảo, sắp đem Địa Hạ Thành trên nóc cho chấn động sụp đổ xuống. . .

Trên khán đài, Diệp Lam học mất phẩm hồng, trong lòng rung động, toàn thân cao thấp, nên vùng đất ngập nước phương, không nên vùng đất ngập nước phương, đều. . .

Ẩm ướt.

Võ giả hiệp hội trong rạp, trắng áo khoác lão giả sắc mặt nặng nề, hai tay rũ xuống bên cạnh, thất lạc đứng ở phía trước cửa sổ, một đầu hơi bạc tóc ngắn, như tuyết thượng gia sương.

Sòng bạc Phòng quan sát bên trong, Hoắc Thành hoàn toàn mặt hắc:

"Làm sao có thể !"

.

Trên thực tế, tại say rượu trạng thái dưới, Lý Duy thực lực đối La Khiếu Thiên cũng không chiếm ưu, nhiều nhất xem như lực lượng ngang nhau, thậm chí tại tuyệt đối tốc độ bên trên, còn lực thua một bậc.

Nhưng cũng may Lý Duy chiến thuật có thể xưng hoàn mỹ, đầu tiên là lấy Túy Quyền yếu thế, dẫn dụ đối phương loạn quyền bạo tẩu, từ đó tìm đúng thời cơ, Nhất Chiêu Chế Dịch.

Đáng tiếc duy nhất là, Vô Tòng Túy Quyền ảo nghĩa, tại đương đại pha chế rượu rượu trắng thôi hóa dưới, không cách nào thi triển đi ra, miễn cưỡng đánh ra đến cũng chỉ là đồ có hình dạng, nếu không đánh La Khiếu Thiên lời nói, Lý Duy cũng không cần bất luận cái gì chiến thuật, trực tiếp lấy Túy Quyền bình A đi qua là đủ.

Giờ phút này ——

Như chân đạp biến dị sau cự hình con gián, Lý Duy chăm chú giẫm lên La Khiếu Thiên, trong lòng dù có muôn vàn cừ hận, cũng chống đỡ bất quá trước mắt thất vọng cùng nhảm chán, hơi hơi thở dài, nói:

"Ta vốn định đưa ngươi chà đạp đến chết, vạn vạn không nghĩ đến , ngươi mà ngay cả ta nhất kích cũng đỡ không nổi, ta thế nhưng là hứa hẹn qua muốn để ngươi sống không bằng chết a, chẳng lẽ sau đó phải ta tiên thi a "

"Ngươi —— "

La Khiếu Thiên hai mắt Khấp Huyết, vì chính mình chủ quan hận đến Đoạn Trường, vì Lý Duy xảo trá cắn răng nắm chặt, trong lòng như hàng vạn con kiến cắn, sống không bằng chết, riêng là đang nghe Lý Duy loại này bức lời nói về sau, càng là trong đầu vu vu, linh hồn kèn kẹt rung động!

"Ta không phục!"

Hắn cắn đầu lưỡi, âm thầm đưa tay, từ trong áo vụng trộm lấy ra một cái Dược Tề, đây là Bạo Huyết Thần Dược [đốt thể hoàn], ăn vào về sau, có thể tụ tập thể nội còn thừa năng lượng, không nhìn hết thấy đau xót, cùng địch nhân đồng quy vu tận!

"Đi chết đi!"

Một cảm tới thuốc, La Khiếu Thiên cấp tốc nhét hương trong miệng!

Lại không nghĩ, thuốc còn chưa tới bên miệng ——

Lý Duy liền đột nhiên nhất quyền rơi xuống, đập nát hắc cánh tay phải, như Tà Ma đồng dạng miễn cưỡng cười:

"Sẽ không để cho ngươi tự sát nha. . ."

"Ngươi —— "

La Khiếu Thiên tròn mắt chỉ nứt.

Đến từ đứt gãy cột sống đau đớn, đến từ bị chăm chú dẫm ở cái cổ đau đớn, đến từ bị nện mục cánh tay đau đớn, cũng không bằng đến từ Lý Duy bức lời nói đã thương người!

Lại không nghĩ Lý Duy lời nói xoay chuyển, cho ăn lên canh gà:

"Bất quá, ngươi có thể nhận thua nha."

La Khiếu Thiên há lại hạng người ham sống sợ chết, cắn răng cười lạnh:

"Ha ha, muốn ta hương như ngươi loại này gian trá tiểu nhân nhận thua, ngươi đi chết đi!"

Liền một hộp nước miếng chấm nhỏ, như Cừu Thiên Xích hạt táo một dạng phun ra qua.

Lý Duy đầu lóc lên, hoàn mỹ tránh đi!

Liền tận tình khuyên bảo nói:

"Ngươi dạng này xứng đáng võ giả hiệp hội đối ngươi vun trồng sao "

Lúc này, trắng áo khoác lão già đã đi tới lời dài bên sân:

"Tiểu Thiên, nhận thua đi, ngươi mới mười tám tuổi, không có gì không thể thua, ngươi là võ giả hiệp hội tương lai, có thể tuyệt đối đừng hành động theo cảm tính!"

"Tiền sĩ. . ."

Vừa nghe đến tiền sĩ lời nói, La Khiếu Thiên nhất thời nước mắt tuôn ra, trước mắt hiện ra từng màn từ nhỏ cùng với tiền sĩ sinh hoạt, còn có cùng hắn sư huynh đệ sung sướng thời gian. . .

Tâm hần nghĩ ——

Ta mới mười tám tuổi!

Ta còn có bó lớn thời cơ!

Ta muốn hướng hồn dân này báo thù!

Ta muốn để hần sống không bằng chết, Ngũ Mã Phân Thây!

Cùng cái này so sánh, ta mặt mũi đây tính toán là cái gì

Chính như (ruộng lúa mạch bên trong Người Canh Gác) nói ——

Chân chính anh hùng, không phải vì chuyện nào đó oanh oanh liệt liệt chết đi, mà chính là vì chuyện nào đó hèn mọn còn sống!

Lại như (đậu phách Thương Khung) nói ——

30 năm Hà Đông 30 năm Hà Tây,

Đừng nên xem thường người nghèo yếu!

Ta còn trẻ!

Ta phải sống! !

Ta muốn trở nên mạnh hơn! ! !

Ta muốn báo thù! ! ! !

Ta muốn nghịch thiên! ! ! !

Nghĩ như vậy, La Khiếu Thiên trong mắt dấy lên một đóa bất khuất hóa diễm, đó là hần quật cường linh hồn, hóa diễm bùng nổ, rất nhanh chiếm cứ hai cái hoàn chỉnh đồng tử, giống như là đột nhiên mở ra hai cái Mangekyo Sharingan!

((Hòa Ảnh Nhấn Giả))

Như thế như vậy, hần liền ngẩng đầu, lẫm nhẫm há mồm, cao giọng hô:

"Ta nhận —— "

.

Nhưng mà "Thua" chữ còn chưa nói ra miệng, Lý Duy liền nhấc chân rơi xuống, một chân dẫm lên La Khiếu Thiên trên ót, đem trọn cái đầu, đột nhiên giẫm nhập trên lõi đài bàn đá bên trong!

Giống như là một chân giết chết con gián, B Miss A gà một tiếng, nhiệt huyết vẩy ra mà ra, tươi non nhiều chất lỏng, phảng phất như dưa hấu một dạng vỡ vụn!

Lý Duy ngồi xổm xuống, một mặt ngoạ vị đạo:

"Thật có lỗi, vừa rồi đùa ngươi chơi đầu, còn nhớ rõ ta trước đó nói chuyện qua đi."

Nói xong đề La Khiếu Thiên sống không bằng chết, Lý Duy đương nhiên sẽ không nuốt lời, so với đem ngược sát đến chết, trước hết để cho La Khiếu Thiên trong lòng dấy lên vô tận câu sinh dục hóa chỉ về sau, lại nhất kích kết hần, đây mới là hoàn mỹ ngược sát.

Ngươi xem hít một hơi lạnh khí, như gặp tà ma ngoại đạo!

Trắng áo khoác lão già càng là trong mắt hoảng sợ, thật lâu nói không ra lời:

"Ngươi —— "

Hai gã khác trắng áo khoác trợ thủ, trong lòng một vạn cái không phục, tranh thủ thời gian tìm đến người giá trị trọng tài.

Nhưng mà trọng tài biểu thị, Lý Duy cách làm cũng không vi quy, thậm chí ngay cả ngược sát cũng không tính, là La Khiếu Thiên nhận thua quá trễ.

Hai người nhất thời Hóa:

"Người cái này trọng tài làm sao "lấy tay bắt cá" a có tin ta hay không vài phút để người nghỉ việc!"

"Thật xin lỗi, ta chỉ là theo quy tắc làm việc."

.

Lý Duy gặp La Khiếu Thiên nửa ngày không có động tĩnh, liền bắt được này máu me đầm đìa, nát không thành hình đầu to, đem bỗng dưng xách đứng lên.

Giống như là xách lên một con thỏ trắng nhỏ một dạng, lại sờ sờ nhịp tim đập, nghe một chút hô hấp, bên tai phảng phất truyền đến một khúc rung động lòng người Đồng Dao ——

Thỏ trắng nhỏ, trắng lại trắng, hai cái lỗ tai cầm lên đến, cắt xong động mạch cắt Tĩnh Mạch, không nhúc nhích thật đáng yêu.

"Chết à. . ."

Lý Duy trên mặt hiện ra một tia ảo não.

"Quả nhiên ta vẫn là quá nhân từ."

Bức lời nói lẫm liệt, như lạnh như gió bao phủ khán đài, phá mọi người mộng bức mà chết, thậm chí nhao nhao đầu đen rau muống giận mắng ——

"Người dám lại nhân từ điểm sao!"

"Người dám lại vô sỉ điểm sao!"

"Người dám lại phương pháp điểm sao!"

.

Võ giả hiệp hội trắng áo khoác tiến sĩ cùng hai cái trợ thủ, đã mục đích trường chó ngốc.

"La Khiếu Thiên chết, chết "

"Võ giả hiệp hội mười năm mạnh nhất Siêu Tân Tinh - Supernova, ngoại kinh võ giả bên trong mấy cái vô địch thủ thiếu niên thiên tài, lại có thể cứ như vậy chết tại loại này tiểu đấu thi đấu lên!"

"Tiến sĩ mười năm tâm huyết a, lại có thể hủy ở Lý Duy mặt hàng này trên thân!"

Tiến sĩ ngửa mặt lên trời thở dài, khóc không ra nước mắt.

Nhưng hẳn chỉ là cái nhân viên nghiên cứu khoa học, không phải võ lâm nhân sĩ, mà trước đây tọa trấn nam áo hiệp hội cán bộ [ông tổ nhà họ Hoắc], bây giờ đang lúc bế quan bên trong, bởi vậy hẳn cũng không truy cứu Lý Duy dự định!

Nhưng là tiến sĩ hai tên trợ thủ, đều là một tầng võ giả thân phận, hai người lấy võ giả hiệp hội bản bộ thành viên tự cho mình là, đối với võ giả hiệp sẽ có thật sâu quy chúc cảm cùng cảm giác tự hào.

Giờ phút này gặp Lý Duy như thế vũ nhục hiệp hội, hai người nhất thời nổi giận, bên trong một người dẫn đầu kêu gào:

"Người biết người giết chết chi người đại biểu là ai chẳng "

Lý Duy khề giật mình, nhất thời hoảng sợ nước tiểu:

"Thi đấu, thi đấu. . . Á Nhân "

"Thi đấu người cái đại đầu quý, là có trăm năm lịch sử, từ trước nhân tài xuất hiện lớp lớp, đứng ở võ giả đỉnh phong —— võ giả hiệp hội!"

"Cáp "

Chỉ trong nháy mắt ——

Lý Duy nguyên bản bốc lên mí mắt, nhất thời tiu nghỉu xuống.

Nguyên bản bốc cháy lên kích tình, nhất thời dập tắt Như Băng.

Nguyên bản say rượu lên mặt tao đỏ, nhất thời như nước thủy triều rút đi. . .

Lý Duy bắt đặc đi lác đầu, liền dẫn theo La Khiếu Thiên thi thể, tiện tay ném về nói chuyện trắng áo khoác võ giả, đem "Bịch" một tiếng nện té xuống đất.

Lập tức dặt cuống họng mắng:

"Không phải Người Xayda người nói mấy cái nha!"

"Phốc —— "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Nghiền xương thành tro

Chương 88: Nghiền xương thành tro

Võ giả hiệp hội hai tên trắng áo khoác trợ thủ bên trong, một tên bị Lý Duy câu nói này tức học máu, một tên khác trước đó bị Lý Duy cầm thi thể nện thổ huyết, mà La Khiếu Thiên càng là máu đã chảy khô. . .

Cái này là võ giả hiệp hội trong mười năm chưa bao giờ từng gặp phải sỉ nhục!

Trắng áo khoác tiến sĩ xa xa nhìn qua Lý Duy, một nửa tóc đen từng tia từng tia biến trắng, mười năm tâm huyết, hủy hoại chỉ trong chốc lát, thiên tài cùng kỹ thuật dung hợp Điền Phong chi Tác, lại có thể đánh không lại một cái bừa bãi vô danh hoang dại làm người. . . Đây là Thiên Đạo khó vì phạm a!

Tiến sĩ bất đắc dĩ lắc đầu, dẫn hai cái phún huyết trợ thủ, đem La Khiếu Thiên nhắc cách Địa Hạ Thành, ly biệt thời khắc, quay đầu hướng mắt nhìn Lý Duy, nói:

"Đến Trung Nguyên nhìn xem tân thế giới đi."

Giọng nói kia không biết là uy hiếp đe dọa, vẫn là có một tia vi diệu mong đợi.

. . .

Lý Duy đoạt giải quán quân về sau, Diệp gia chẳng những kiếm lời Kim Bát đầy bồn, còn hoàn toàn khai hòa mới danh tiếng, từ Diệp Lão bệnh nặng ba năm về sau, để Diệp gia một lần nữa về đến mọi người tộc hàng ngũ!

Diệp Lam khóc.

Luôn luôn Cao Lãnh Diệp gia đại tiểu thư, trước mặt mọi người khóc, có như vậy trong nháy mắt, nàng lại có loại chính mình không xứng với Lý Duy cảm giác.

"Đây thật là Lý Duy a. . ."

Lâm Cao Viễn rung động trong lòng không thôi, đối Diệp Lão vượt mức quy định nhãn giới, độc ác nhãn quang, lễ hiền thậm chí dung túng Lý Duy tiêu chuẩn, đều là bội phục đầu rạp xuống đất.

"Chẳng lẽ Lý Duy tương lai lại nhập chủ Diệp gia "

Diệp Lăng trong lòng ghen ghét không thôi, cảm giác mình cùng Lý Duy chênh lệch tại ngày càng kéo dài, cái này thậm chí vì dao động hấn thứ nhất Người kế nhiệm căn cơ, thế là âm thầm hạ quyết tâm:

"Là thời điểm từ bỏ nữ nhân!"

Trên giường bệnh Trương Thần Tinh, giờ phút này nghe trên TV phát sóng trực tiếp, hốc mắt hơi hơi ướt át, trong tay nắm chặt dưới chân Trúc Tiêu.

"Ta liền biết. . ."

. . .

Trên lời đài.

Người chủ trì cao giọng tuyên bố:

"Chương 69 giới thanh niên võ giả lôi đài thi đấu Quán Quân hiện tại đã công bố, chúng ta tân nhiệm Lôi Chủ cùng thanh niên Vũ Vương cũng là —— "

Microphone hướng người xem:

"Lý —— duy!"

Toàn trường đứng dậy reo hò!

Càng có vô số bởi vì Lý Duy phát tài người, giờ phút này giống như là thủy triều xông lên lôi đài, đem Lý Duy vây vào giữa, cao cao ném lên thiên không.

Lý Duy treo ở hơn mười mét giữa không trung, cảm thấy là thời điểm qua tìm Hoắc Thành lấy tiền, liền nào đại động mỗ, tại (In the Name of People) bên trong, miễn phí "Triệu hoán" ra một đài xe rác.

Xe rác ý tứ, không phải chỉ một đài rất cay gà xe, mà thật sự là một đài vận chuyển rác rưởi tiểu hình xe tải, giá trị không đủ 10 vạn, cho nên miễn phí.

Tại mọi người nhiệt liệt trong ánh mắt, thỉnh linh xuất hiện một đài xe rác!

Lý Duy giữa không trung một chân đạp ở xe rác trên mũi xe, mượn lực đi lên thả người nhảy lên, bay lên cao hơn mười mét, vừa lúc bắt lấy trên bầu trời Phòng quan sát bộ cửa sổ.

Hoàn mỹ leo!

Mà xe rác thì bị Lý Duy một chân giẫm phá, giống như núi mùi hôi rác rưởi, từ không trung như mưa to đồng dạng như trút nước mà xuống, hướng về mọi người. . .

Lý Duy sờ dĩ dùng rác rưởi giới người, là bởi vì đem hân cao cao quăng lên cái này nhóm người, chính là trước kia mắng hân bị ổi mắng lớn nhất vui mừng một đám người.

Cái này nhóm người rất nhanh bị rác rưởi vùi lấp, đơn giản khóc không ra nước mắt!

Lúc này bầu trời bay tới năm chữ, khả năng không ngừng năm chữ ——

"Trời mưa xuống, rác rưởi cùng đàn độn càng phối nha."

Bầu không khí trong nháy mắt ngưng kết.

Mọi người lên cơn giận dữ, nhưng lại đầy rẫy nghi ngờ.

Diệp Lam nín khóc mỉm cười, nhưng lại vô cùng kinh ngạc.

. . .

Sòng bạc Phòng quan sát bên trong.

"Ba ——!"

Hoắc Thành vỗ lên bàn một cái.

"Lẽ nào lại như vậy! Võ giả hiệp hội lần này cũng quá không ra gì, phải cái thứ đồ gì đi ra a, liền cái con sâu rượu đều đánh không lại, còn không bằng năm ngoái mười cái tiểu hài tử, liền La Khiếu Thiên con hàng này còn muốn lấy sáu tháng cuối năm Vũ Vương tranh bá, đơn giản thật là tức cười!"

"Nhị thiếu gia, các đại gia tộc đều đang thúc giục bị phải màu, nhưng chúng ta Lưu Động Tư Kim có chút thâm hụt,

Làm sao bây giờ "

"Trực tiếp từ gia gia của ta tài khoản bên trong chuyển, đối Hải sư phụ, gia gia của ta xuất quan sao "

"Lão tổ xuất quan sắp đến, đã đạt ba tầng võ giả đỉnh phong, tại làm sau cùng chuẩn bị."

"Vậy ta liền càng không thể để hân thất vọng, phải ra toàn bộ một trăm tên lính đánh thuê, mai phục Lý Duy, hôm nay nhất định phải hân nghiền xương thành tro!"

Đúng lúc này ——

Chỉ nghe ba một tiếng, cửa sổ nát.

Hoắc Thành quay đầu nhìn lại, có chút không hiểu.

"Đây chính là kiếng chống đạn, làm sao nát "

Một bóng người hiện lên!

Hải sư phụ hai mắt trĩu trĩ, nửa ngày nói không ra lời:

"Nhị thiếu gia, người, người —— "

"Ta cái gì "

"Phía sau người. . ."

"Ta đằng sau "

Hoắc Thành một mặt mừng bức.

Dần dần, hắn phát hiện mình hai chân, lại chậm rãi cách mặt đất, hơn nữa còn không ngừng lên cao. . .

Rất nhanh, hắn phát hiện mình gáy, lại a-xít thương yêu không dứt. . .

Sau cùng, hắn phát hiện là có người từ phía sau bóp lấy phần gáy, đem hắn bổng dung giờ lên!

Hoắc Thành lưng mát lạnh, thanh âm có chút run rẩy:

"Người, người là ai —— "

Lý Duy lạnh lùng như băng:

"Đều muốn đem ta nghiền xương thành tro, Ta là ai trong lòng người còn không có điểm bức số "

"Lý, Lý Duy. . . Người tuyệt đối không nên hiểu lầm!"

"Người mới vừa rồi là muốn đem người nào nghiền xương thành tro tới "

"Ta nói là Revie, Cơ Lỗ - Reeves!"

Lý Duy kém chút không có cười phun.

Không nghĩ tới trước đó mang theo mắt kiếng gọng vàng, nhìn qua cực kì điệu thấp, cực nặng vững vàng, cực nghiêm túc Hoắc Thành, tại sắp chết đến nơi thời điểm, lại có loại trình độ này hài hước!

Đơn giản làm trò cười cho thiên hạ!

Chỉ là Lý Duy không lại nương tay, liền tiện tay quăng ra, đem Hoắc Thành ném về giám sát binh phong bên trên.

"Phanh —— "

Màn hình lớn trong nháy mắt bị nện xuyên!

Hoắc Thành đầu vù vù, xương sọ nứt ra, xương sườn đứt đoạn, ngũ tạng lục phủ bị chấn động mục hơn phân nửa, cả người máu me đầm đìa, cơ hồ không hình người. . .

Lý Duy lập tức theo tới, niu lấy Hoắc Thành đầu, đem sinh sinh túm ra màn hình lớn:

"Người là muốn đem lão tử chết cười, tốt nuốt mất ta tiền thưởng a "

Hoắc Thành cho dù bị thương thành như vậy, ý thức cũng rất thanh tỉnh, nói chuyện cũng rất rõ ràng:

"Sao, làm sao có thể, đó là cái hiểu lầm, Lý tiên sinh người nghe ta nói, ta Hoắc gia rất thương thức người, muốn đem người thu nhập dưới trướng, đừng nói cái gì chỉ là ba mươi tỷ, Lý tiên sinh trăm tỷ cất bước!"

Lý Duy xem thường, chỉ một khối trong màn hình hình ảnh.

Chính là Hoắc Thành triệu tập mà đến trăm tên lính đánh thuê!

"Há, vậy cái này trong màn hình Đặc Chứng Bình là chuyện gì xảy ra "

Hoắc Thành hai mắt tối đen, cắn chặt răng, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói:

"Đương nhiên là đến thanh lý trên lò đài rác rưởi. . ."

Lý Duy kém chút không có bị hấn chết cười!

Trên mặt lại lạnh lùng như thường:

"Rút lui những này binh đi, tham gia quân ngũ rất không dễ dàng, khác uống chết ở chỗ này; còn có cái này Hải sư phụ, cùng giám sát trên đài mấy cái kỹ thuật nhân viên, cũng đều khác ra bên ngoài truyền tin, cái này sẽ chỉ để con hàng này chết càng nhanh."

Hoắc Thành kinh hãi, nhưng ngoài miệng vẫn còn tại liệu chết:

"Nói chuyện gì sinh tử nha, Lý tiên sinh còn nhớ rõ chúng ta trải qua cùng một mở đầu chiếu bạc a tại nam áo, trải qua chiếu bạc cũng là tự gia huynh đệ, Lý tiên sinh người nhìn, ta vừa mới chuẩn bị đem tiền đưa qua cho người đâu? —— 132 ức tiền vốn, 66 ức lợi nhuận, lại thêm mười bình Rượu xái 100 ức, 298 ức, chính ta hữu tình thiếp 200 triệu, cho người 300 ức, thế nào, bạn chí cốt đi."

"Số học không tệ, nhưng người vẫn phải cho ta thêm 200 ức!"

"200 ức cái gì "

"Chuyển xong sổ sách ta tự nhiên nói cho người."

"Đứng, đứng!"

Hoắc Thành tại cái cổ toàn bộ hành trình bị bóp tình huống dưới, cấp tốc điền mật mã vào , ấn vân tay, lại từ gia gia võ giả ngân hàng tài khoản bên trong, chuyển ra 500 ức cho Lý Duy.

Chuyển khoản hoàn tất về sau, Hoắc Thành yếu ớt hỏi:

"Lý ca bây giờ có thể nói cho ta biết 200 ức là cái gì phí dụng sao "

"Nghiên xương thành tro phí."

"Người —— "

Hoắc Thành hai mắt tri tri, như gặp thao thiên cự lãng!

Lý Duy cũng không lãng phí thời gian, năm ngón tay đột nhiên vịn một cái, răng rắc một tiếng, liền bẻ gãy Hoắc Thành cổ, rũ cụp lấy đầu, liền người cùng một chỗ tiện tay ném ra ngoài cửa sổ.

Chính mình làm theo nghề ngang từ Phòng quan sát Cửa chính rời đi.

Trong phòng còn thừa Hải sư phụ cùng mấy tên kỹ thuật viên, giờ phút này kinh hãi mà chết, như gặp Tà Ma, toàn thân dùng không ngừng run rẩy, nhưng khi Lý Duy vừa đi ra ngoài cửa, mấy người liền do dự muốn hay không gọi người. . .

Không muốn đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến một đạo khoan thai quanh quẩn ma quỷ thanh âm:

"Đừng ép ta lại giết người."

. . .

Nam áo Tần Hải biệt thự, Đại Quân Gia một tiếng hô to ——

"Lão tổ xuất quan á!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Đẩy ngang Hoắc gia

Chương 89: Đẩy ngang Hoắc gia

Nam áo mặt phía bắc Duyên Hải.

Bầy cá trong nháy mắt tứ tán!

Một thân ảnh từ Hải thả người nhảy lên, cường thế bay ra mặt biển.

Một cổ cực kỳ cường hãn khí thế, hoàn toàn bao phủ nam áo phía bắc Tân Hải dọc tuyến!

Sử dụng dưới chân đặc chế màng giầy, người này trên mặt biển bốn sáu như bay, hình như Tiên Thần, lại phảng phất Cửu Thiên Nhẫn thiết chương Thủy Thượng Phiêu, bay là tả tự nhiên.

Phụ cận đêm bắt ngư dân ánh mắt kinh hãi trệ, như gặp Tiên Thần, nhao nhao lấy điện thoại di động ra quay chụp cái này một kỳ quan, nhưng mà bởi vì Hoắc Nhất Phương tốc độ quá nhanh, tăng thêm tốc độ lên bọt nước như bay thác nước, bởi vậy ai cũng không có đánh ra cái như thế về sau.

Người này chính là ông tổ nhà họ Hoắc!

"Lão tổ xuất quan rồi "

Hoắc gia chờ đợi đã lâu thời khắc rốt cục tiến đến.

Ông tổ nhà họ Hoắc tên là Hoắc Nhất Phương.

Tuy nhiên được xưng là [ông tổ nhà họ Hoắc], nhưng Hoắc Nhất Phương trên thực tế chỉ có hơn bảy mươi tuổi, hẳn cũng chỉ là Hoắc Thành gia gia, cũng không phải là cái gì Hoắc gia tổ tông.

Chỉ là Hoắc Nhất Phương hình tượng già nua, râu tóc bạc trắng, tóc dài phát phối, râu dài mượt mà, khuôn mặt điển như khô mộc, nhưng lại Tiên Ý đạt dào, phảng phất sinh hoạt ngàn vạn tuế nguyệt, còn có truyền thuyết, Hoắc Nhất Phương tại hơn bốn mươi tuổi thăng làm ba tầng võ giả lúc, liền không sai biệt lắm là hiện tại bộ dáng như vậy, cho nên mới được xưng là ——

Ông tổ nhà họ Hoắc!

Hoắc Nhất Phương thực cũng không phải là nam áo người, hẳn sinh ra ở Trung Nguyên, tại võ giả trong hiệp hội cũng là một cái cán bộ, chỉ là bởi vì hình tượng vấn đề, nhận đồng cấp võ giả xa lánh, cuối cùng giận mà rời đi Trung Nguyên, chỉ huy gia tộc đi vào nam áo, vượt qua tiêu dao thời gian. . .

Mà chính hắn làm theo say mê tu luyện, ý đồ thành là mạnh nhất ngoại kinh võ giả!

Hôm nay, tại vượt qua lần thứ mười tám bế quan về sau, Hoắc Nhất Phương thành công.

Hắn đo xuất lực lượng cùng tốc độ, thành công đạt tới Lương Hải tiến sĩ (cũng là cái tạo La Khiếu Thiên trắng áo khoác lão giả) lý luận bên trong người thể có khả năng đạt đến cực hạn!

Lấy Hoắc Nhất Phương hiện tại đỉnh phong thực lực , có thể xưng là [ngoại kinh võ giả Chi Vương], cân nhắc đến mọi người tục xưng võ giả, cơ bản cũng là chỉ ngoại kinh võ giả , có thể nói hiện tại Hoắc Nhất Phương, cũng là trong thiên hạ, danh phó thực ——

Võ giả Chi Vương!

.

Trở lại Hoắc gia khu biệt thự.

Hoắc gia từ tôn cùng người hầu tất cả đều cung nhiên nghênh đón, trong mắt tràn ngập lấy cao thượng tôn kính, nhưng bên trong số ít người trên mặt lại treo vẻ hoảng sợ. . .

Hoắc Nhất Phương cảm thấy có chút không đúng, lẫm nhẫm hỏi:

"Làm sao không thấy Thành nhi "

"Hồi lão tổ, nhị thiếu gia hắn, hắn. . ."

"Áp a áp ứng làm cái gì, nói!"

"Nhị thiếu gia dưới đất thành bị người cho giết!"

"Cái đó —— a!"

Hoắc Nhất Phương nhất thời kinh hãi trệ ——

"Người lập lại lần nữa!"

"Nhị thiếu gia dưới đất thành bị người cho giết!"

"Tại nam áo giết ta người nhà họ Hoắc đến là ai!"

"Là lần này thanh niên vô gia lòi đài thi đấu Quán Quân Lý Duy, hắn tại trong trận chung kết giết vô gia hiệp hội Siêu Tân Tinh - Supernova [La Khiếu Thiên], nghe nói có ba tầng thực lực vô gia!"

"Giết Lương Hải đồ đệ La Khiếu Thiên. . . Hoa Hạ lại có thể còn có loại trình độ này thanh niên vô gia, chỉ tiếc, người hại ta Hoắc gia người, lão phu nhất định phải để người chém thành muôn mảnh, vĩnh thế không được siêu sinh, lấy an ủi Thành nhi trên trời có linh thiêng!"

"Có thể cái này xấu người đã mất tích, lão tổ, bây giờ nên làm gì "

"Cho ta kết nối Cảnh Thụ điện thoại, Hải Lục Không toàn diện phong tỏa nam áo, chỉ được phép vào không cho phép ra, vận dụng sở hữu Cảnh Lục toàn thành, mặt khác —— người này là đơn độc đến nam áo sao "

"Hồi lão tổ lời nói, cái này Lý Duy là cùng Giang Nam Diệp gia mấy người cùng đi, nghe nói hắn cùng cùng Diệp gia Thiên Kim Diệp Lam là người yêu quan hệ."

"Vậy hắn liền chạy không!"

...

Tại thuận lợi cảm tới năm mươi tỷ, còn thuận tiện kết quả Hoắc Thành về sau, Lý Duy chợt cảm thấy sáng khoái tinh thần, liền chệnh choáng đều hơi tỉnh một chút.

"Năm mươi tỷ, xem ra sau này đều không cần lại vì tiền phát sầu. . ."

Đồng thời, Chủ Thần Hệ Thống cũng thăng cấp.

Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 12!

"Nam áo thật đúng là chỗ tốt. . ."

Đáng tiếc trạng thái giá trị chỉ còn lại có 39%, tăng thêm rượu giả rượu còn trúng độc tác dụng, nếu là gặp lại La Khiếu Thiên như vậy đối thủ, Lý Duy cũng có chút cố hết sức.

Vì tận lực khôi phục toàn lực, Lý Duy qua siêu thị mua đại lượng sữa chua cùng Lục Trà, thả hương trong bụng nhét, về sau lại đi WC bài tiết một phen, một phen thao tác về sau ——

Từ lực đã tháo bỏ xuống hơn phân nửa.

Lại ăn chút dễ dàng tiêu hóa toàn mạch Bánh mì, trạng thái giá trị rất nhanh khôi phục lại 69%.

Không sai biệt lắm có thể tại nam áo đi ngang, nếu như lại cho hắn hai giờ giấc ngủ, đại khái liền có thể khôi phục lại 100%.

Đáng tiếc Lý Duy không có thời gian này.

Đang làm cái đại tin tức về sau, tiếp xuống sợ lại là xôn xao dư luận, Diệp Lam không biết công phu, mà Trương Thần Tinh còn tại trên giường bệnh, vẫn là sớm làm mang mấy người về Giang Nam cho thỏa đáng.

Bởi vì thanh niên vô gia lòi đài thi đấu là cầm mạng điện thoại di động vào bàn, cho nên Lý Duy một mực tay không, đến bây giờ còn không cùng Diệp Lam liên hệ với.

Nhanh chóng trở lại quán rượu.

Lâm Cao Viễn mấy người đã lo lắng vạn phần.

Đơn độc không thấy Diệp Lam thân ảnh.

Lý Duy mi đầu cau lại, có loại dự cảm bất tường:

"Làm sao "

"Đại tiểu thư bị người bắt đi."

"Người nào "

"Cảnh sát!"

"Không phải là Hoắc gia sao "

"Tại nam áo, cả hai có khác nhau sao "

"Vậy ta đây liền đi sờ cảnh sát."

"Đừng, Diệp Lão đã gọi điện thoại cho nam áo Lãnh Đạo, đại tiểu thư bây giờ không có ở đây sờ cảnh sát."

"Ở đâu "

"Tại Hoắc gia, là ông tổ nhà họ Hoắc Hoắc Nhất Phương muốn tìm người."

"Hoắc Nhất Phương "

"Cũng là người giết Hoắc Thành gia gia, hắn cũng là võ giả hiệp hội cán bộ, ba mươi năm trước cũng là ba tầng võ giả, nghe nói một năm trước Nhập Quan trùng kích võ giả cực hạn, bây giờ xuất quan, sợ là đã đến võ giả đỉnh phong, nếu như trong vòng một giờ không gặp được người, tiểu thư có thể sẽ gặp nguy hiểm"

"Yên tâm, Diệp Lam không có nguy hiểm "

"Người cũng đừng xúc động, Diệp Lão hai giờ sau đó liền sẽ bay tới, người chỉ cần cùng Hoắc gia lượn vòng hai giờ, tiếp xuống giao cho Diệp Lão là được."

"Ta sợ Hoắc gia chống đỡ không hai giờ."

Lưu lại một câu như vậy bức cách nổ tung lời nói về sau, Lý Duy trực tiếp nhảy cửa sổ đi.

Lâm Cao Viễn ghen hờn nhìn trần trời, thật lâu nói không ra lời.

...

Một chiếc máy bay trực thăng gào thét mà lên, bay thẳng Hoắc gia!

Cần nhắc đến có thể sẽ gặp được lính đánh thuê, Lý Duy đầu tiên là tại (In the Name of People) vị diện trong Thương Thành, mua sắm một bộ Cảnh Dụng áo chống đạn.

Lập tức lại miễn phí mua lấy đại lượng Cảnh Dụng không bạo viên đạn (uy lực nhỏ bé), Gas đánh (thúc nước mắt) cùng bom khói, hắn cũng không muốn tại hiện thực thế giới đại khai sát giới.

Lý Duy từ trước đến nay chỉ giết người đáng chết!

.

Cùng việc này đối lập ——

Cứ việc có tuyệt đối tự tin có thể đàn giết Lý Duy, nhưng Hoắc Nhất Phương vẫn là tại biệt thự chung quanh mai phục trên trăm tên vũ trang đầy đủ lính đánh thuê.

Hoắc gia lấy cuộc nhập thế, gia tộc từ trên xuống dưới tất cả mọi người hết sức cẩn thận, có thể sử dụng Hiện Đại Vũ Khí giết chết Lý Duy, Hoắc Nhất Phương liền tuyệt đối sẽ không lãng phí chính mình thế lực.

Trăm tên lính đánh thuê tăng thêm ba tầng võ giả tọa trấn, lúc này Hoắc gia có thể xưng tụng đồng vách sắt, coi như sờ cảnh sát muốn tấn công vào đến cũng tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Có thể nói, Lý Duy qua nhất định phải chết!

Đáng tiếc không ai nghĩ đến ——

Lý Duy trực tiếp lái máy bay trực thăng vọt tới.

Xác định Hoắc gia biệt thự vị trí về sau, Lý Duy bay đến Hoắc gia đình đầu một ngàn mét cao trên bầu trời đêm, trực tiếp mấy trăm mai bom khói ném xuống!

"Duang, Duang, Duang. . ."

Tại môn đền, vườn đền, cửa sổ chờ cùng đèn đường chiếu rọi xuống, nguyên bản mười phần ánh sáng Hoắc gia biệt thự, giờ phút này nhất thời khói bụi tràn ngập, giống như là vừa mở nắp Mân Thầu nôi.

Một đám mai phục lính đánh thuê nhất thời mộng.

"Chuyện gì xảy ra "

"Là Lý Duy tới sao "

"Gia hỏa này lại có thể làm đến bom khói!"

"Nam áo sờ cánh sát có nội ứng a, vẫn là Giang Nam Diệp gia thủ đoạn thông thiên "

"Nếu là hắn có bom liên phiên phức."

"Đề cao cảnh giác!"

"Tình huống như thế nào "

"Có bom —— nằm xuống!"

"Duang, Duang, Duang. . ."

"A, con mắt ta!"

"Cay con mắt cay con mắt. . ."

"Mẹ nó là Gas đánh!"

"Vẫn còn may không phải là bom "

"Không phải đã nói đối phương chỉ có một tên võ giả à, vì cái gì chúng ta giống như tại cùng một chi quân đội tác chiến a!"

"Cái gì tốt giống, đối phương căn bản chính là một chi lính đánh thuê đoàn thật sao!"

"Gia hỏa này chẳng lẽ có cái gì quan phương bối cảnh "

.

Để lính đánh thuê đoàn hoàn toàn đánh mất thị lực về sau, Lý Duy điều khiển máy bay trực tiếp lao xuống, không nói hai lời, một hồi súng máy bắn phá!

Không buông tha mỗi khắp ngõ ngách, mỗi một cái cửa sổ, mỗi người. . .

"Cộc cộc cộc cộc cộc cộc!"

Lính đánh thuê lần nữa hoảng.

"A a —— "

"Ta trúng đạn, không động dậy. . ."

"A, ta còn sống a "

"Không bạo đánh "

Tuy nhiên chưa giết một người, nhưng Lý Duy một trận này bắn phá, cơ bản tan mất lính đánh thuê tám thành chiến đấu lực, lập tức, Lý Duy theo trời rơi xuống, dưới máy bay trực thăng, trực tiếp từ Hoắc gia Cửa chính, nghênh ngang đi vào.

Đối mặt ngã trái ngã phải lính đánh thuê đoàn, Lý Duy uy hiếp nói:

"Đây chỉ là ta cùng Hoắc gia ân oán, cùng người khác không quan hệ, vừa rồi ta đã bỏ qua cho các người nhất mệnh, loại sự tình này sẽ không còn có lần sau."

Nhưng lính đánh thuê cũng là chức nghiệp tổ đường, càng là có bạo tính khí.

Võ giả có thể đổi viên đạn không tồn tại.

Một cái tính khí nóng nảy lính đánh thuê, vừa rồi tránh né kịp thời vẫn bảo đảm có một chút thể lực, giờ phút này trốn ở sau tường, không nhìn Lý Duy uy hiếp, trực tiếp nhấc đoạt, một băng đạn bắn về phía Lý Duy.

"Ba ba ba. . ."

Lý Duy nghe được tiếng súng lúc, đã thân trúng mấy đạn.

Bất quá không quan hệ, có áo chống đạn hộ thân, tăng thêm nghịch thiên thể chất, Lý Duy sau khi trúng đạn chẳng những không có thụ bất kỳ ảnh hưởng gì, ngược lại trúng đạn trong nháy mắt ——

Trong nháy mắt đập đất bạo tẩu!

Mấy cái gãy hình lách mình, liền tới đến nổ súng người bên người, một bàn tay lắc tại trên mặt hấn!

Nổ súng người đầu trong nháy mắt chuyển ba vòng, hai mắt tái đi, trực tiếp treo, kiểu chết gấp (công phu) bên trong bị Hóa Vân Tà Thần một bàn tay diệt Phù Đầu giúp lão đại.

Lý Duy lập tức cảm lấy người này M4A1 Súng tiểu liên, hướng trên trời nổ súng ba tiếng:

"Còn —— có —— ai!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: (Tuyệt Sơn Phi Hồ)

Chương 90: (Tuyệt Sơn Phi Hồ)

Cứ như vậy, Lý Duy như vào chỗ không người, đi thẳng tới Hoắc gia phòng khách chính.

Ông tổ nhà họ Hoắc Hoắc Nhất Phuong, đứng chấp tay, áo bào trắng gia thân, như núi như biển khí thế bàng bạc áp chế ở thể nội, râu tóc càng là không gió mà bay, thần sắc như Tiên thân đồng dạng thanh cao lạnh lùng, hai mắt bề nghệ lẫm liệt, nhìn xuống trước mắt hết thấy.

Diệp Lam an vị tại bên cạnh hấn, ăn nồi lẩu hát ca, không có bất kỳ cái gì nhận trối buộc.

"Cáp "

Lý Duy nhất thời mộng bức.

Cảnh tượng này không đúng. . .

Diệp Lam không nên bị người cầm súng chỉ sao

Diệp Lam gặp Lý Duy đi vào, hưng phấn đứng dậy, nhưng là từ đối với lão già tôn trọng, vẫn là sắc mặt nặng nề hỏi:

"Hoắc Thành thật là nguoi giết "

"Ừm."

"Vì cái gì "

"Nợ tiền không trả, còn nghĩ sát nhân diệt khẩu."

"Cái này. . ."

Lý Duy đối Diệp Lam lông tóc không tổn hao gì hết sức tò mò:

"Ngươi. . . Không có gặp được nguy hiểm "

"Gia gia của ta còn sống đâu, ta tại sao có thể có nguy hiểm là ngươi bị lừa nha, bắt quá nói đi thì nói lại, trong mắt ngươi, ta Diệp gia cứ như vậy không còn dùng được sao "

"Ách. . . Vậy ta đi."

"Khác a!"

.

Lý Duy không để ý đến Diệp Lam, quay người tức đi.

Một đạo thanh âm già nua như sắt rơi xuống đất:

"Dừng lại."

Lý Duy hơi hơi quay người:

"Ngài là. . ."

"Ngươi giết tôn nhi ta, còn không biết ta là ai không "

"Hoắc Thành là ngươi tôn nhi "

Nhìn lấy trước mắt cái này mặt mũi tràn đầy nếp uồn, râu tóc ba ngàn lão giả, Lý Duy bỗng cảm giác buồn cười.

"Ta sách thiếu ngươi có thể đừng gạt ta, đại gia ngài tối thiểu có ba trăm tuổi đi!"

"Lão phu năm nay bảy mươi có —— "

Hoắc Nhất Phương lời còn chưa dứt, Lý Duy nhắc đoạt liền bắn.

Nghĩ thầm lão tử quản ngươi bao lớn, mẹ nó hiện tại là hàn huyền thời điểm sao!

Một băng đạn bay thẳng hướng Hoắc Nhất Phương.

"Ba ba ba —— "

Diệp Lam nhất thời mộng.

Lý Duy ngươi dám lại vô sỉ một chút sao

Tối thiểu tôn Lão ái Ấu đến có đi

Lại không nghĩ, đối mặt một băng đạn, Hoắc Nhất Phương không có chút nào né tránh, lại đột nhiên nâng lên hai tay, đón viên đạn trên không trung Tật Vũ.

Tiếng súng im bất mà dừng.

Viên đạn toàn bộ lưu tại Hoắc Nhất Phương trong tay.

"!"

Lý Duy hít một hơi lãnh khí. . .

Ngươi mẹ nó Hỏa Vân Tà Thần a!

Không thể trâu vào.

Đi.

Quản nó cái gì anh hùng cứu mỹ nhân

Lý Duy nhanh chân liền chạy.

Phản đúng là mình giết lão nhân này tôn tử, cũng không phải lão nhân này giết cháu mình, tại sao phải phải cứ cùng hấn đánh nhau chết sống
Chạy trốn chạy!

Nhưng mà Lý Duy vừa chạy ra cửa bên ngoài, lão giả thân hình lóe lên, lại bước nhanh đuổi theo.

"Đại gia người bật hack a "

Lý Duy dừng bước lại, hít một hơi lãnh khí.

Giờ mới hiểu được Lâm Cao Viễn cái gọi là "Võ giả Nhân Thể Cực Hạn" hàm nghĩa, hiển nhiên, cái này ông tổ nhà họ Hoắc đã đạt tới ngoại kinh võ giả đỉnh phong!

Hoắc Nhất Phương cũng không theo tiếng, trực tiếp ra chiêu.

Tốc độ cùng lực lượng, đơn giản luận võ tông còn mạnh hơn, cũng may mạnh không phải rất rõ ràng, Lý Duy miễn cưỡng còn có thể ứng phó mấy đợt, nhưng là một lúc sau, tất nhiên sẽ rơi xuống hạ phong!

"Tiếp tục như vậy không ổn a. . ."

Lý Duy nghĩ như vậy, thân thể lại không tự giác luật động, phảng phất uống say lúc lay động

Không phải phảng phất, Lý Duy đến bây giờ còn là ở vào say rượu trạng thái!

Nhưng là còn sót lại tại thể nội rượu còn không nhiều. . .

"Rượu còn "

Lý Duy nhất thời hiểu được, Túy Quyền say không phải thật sự say, càng không phải là say như chết say mềm, mà là một loại vừa đúng hơi say rượu.

Đây mới là Võ Tông Túy Quyền ảo nghĩa!

Giờ phút này, phía trước vừa lúc xuất hiện một cái ngã xuống đất không dậy nổi lính đánh thuê,

Lý Duy thuận thế vấp đi qua, cả người lão đảo bỏ nhào về phía trước, thuận địa lăn một vòng, đột nhiên xoay người mà lên.

Thân hình, lung la lung lay, vẻ say chổng chát!

"Túy Quyền "

Hoắc Nhất Phương cảm thấy kinh ngạc.

"Ta coi là tại hiện đại trong chốn võ lâm, loại này có hoa không quả chiêu thức đã sớm tuyệt chủng. . . Không nghĩ tới còn có thể người cái này hậu bối trên thân nhìn thấy, lại để lão phu gặp một lần người!"

Cứ như vậy, hai người lần nữa đấu.

Lần này, Lý Duy thi triển thế nhưng là Chính Tông Võ Tông Túy Quyền, chiến đấu lực viễn siêu lời đài lúc rượu giả Túy Quyền!

Cái này khiến Hoắc Nhất Phương phá lệ kinh ngạc.

"Xem ra Túy Quyền cũng không phải là như trong truyền thuyết có hoa không quả. . . Người có thể giết La Khiếu Thiên cũng không phải là ngoài ý muốn, như bề quan trước lão phu gặp gỡ người, có lẽ còn có một phen khổ chiến, có thể lão phu hiện đã đứng ở võ giả đỉnh phong, mà người lại giết tôn nhi ta, hôm nay lão phu liền đưa người chém thành muôn mảnh!"

Lý Duy gặp lão giả động sát cơ, hơi hơi thờ dãi, quyết định toàn lực nhất chiến.

"Là người bức ta a."

Hoắc Nhất Phương toàn lực xuất kích, khí thế trong nháy mắt tăng vọt, tốc độ, lực lượng, thân pháp, toàn bộ đạt tới võ giả cực hạn.

Lý Duy tuy nhiên tốc độ cùng lực lượng có vẻ không bằng, nhưng thắng ở Túy Quyền chiêu số kỳ quý, Võ Tông bạo phát lực lại mạnh, tăng thêm Trần Chân Phân Cân Thác Cốt, thường xuyên lợi dụng sơ hở, hoặc quyền hoặc chân, thành linh cho Hoắc Nhất Phương đến một chút.

Cái này khiến Hoắc Nhất Phương mười phần khó chịu, nhất định phải tập trung tinh lực ứng đối!

Song phương lại thể lực ngang nhau, lâm vào giằng co. . .

Có thể đối mặt tuổi trẻ Lý Duy, vô luận là sức chịu đựng vẫn là chú ý lực, bảy mươi tuổi Hoắc Nhất Phương đều rõ ràng không bằng, một khi kéo vào tiêu hao chiến, Hoắc Nhất Phương chắc chắn rơi vào hạ phong.

"Nghĩ không ra trên đời này trừ lão phu, còn có người thứ hai đạt tới võ giả đỉnh phong!"

Nghĩ tới đây, Hoắc Nhất Phương lại sản sinh một loại tri âm tri kỷ, cùng chung chí hướng ảo giác, đáng tiếc hôm nay hắn không phải đến luận bàn, hắn là đến báo thù!

Nghĩ như thế, Hoắc Nhất Phương hướng (về) sau đột nhiên nhảy lên, từ trong tay áo lấy ra một hoàn thuốc:

"Vốn cho rằng đạt tới võ giả đỉnh phong, đời này nhưng không dùng được Lương Hải cho ta viên thuốc này, đáng tiếc hôm nay Kỳ Phùng Dịch Thủ, tang tôn mối thù làm sao không báo "

Nghĩ tới đây, Hoắc Nhất Phương trong mắt lóe lên vẻ bi thương.

Lập tức dứt khoát kiên quyết, đem viên thuốc đưa vào trong miệng. . .

"Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi một người có thể Báo Khí!"

"Cáp "

Chỉ trong nháy mắt, Hoắc Nhất Phương hai mắt đỏ như máu, thân hình tăng vọt một vòng, tóc trắng tung bay, không gió mà bay, tăng thêm một bộ áo bào trắng, cả người như cùng một con bạch tẩu người già Bạch Hồ!

Quả nhiên, Hoắc Nhất Phương trực tiếp mở lớn, đại chiêu tên chính gọi ——

"Tuyệt Sơn Phi Hồ!"

Trong nháy mắt, Hoắc Nhất Phương một đầu trắng như tuyết tóc dài, nhất thời lâm chín chỉ, như là Hồ Ly chín cái đuôi, đồng thời miệng há mở, phảng phất là tại tụ lực!

Lý Duy nhất thời mộng.

Cái này mẹ nó ở đâu là Tuyệt Sơn Phi Hồ

Cái này căn bản là Cửu Lật Ma thật sao!

Há mồm chẳng lẽ là nghĩ đến Vĩ Thú Ngọc

(xuất từ (Hòa Ảnh Nhân Giả))

Lý Duy nhất thời cảm thấy vấn đề này có chút nguy hiểm, không những mình gặp nguy hiểm, lão đầu từ này đến như vậy một bộ, sau đó còn có thể sống bao lâu

Đơn giản nghiệp chương a!

Thế là đưa tay quát:

"Chờ một chút —— "

Lập tức chậm rãi xuất ra một cây ngân sắc kim loại bổng.

"Ta cho ngài nhìn cái Đại Bảo Bối."

Hoắc Nhất Phương nao nao.

" "

"Ba!"

Chỉ gặp bạch quang lóe lên, Hoắc Nhất Phương hai mắt trì trệ, huyết hồng đồng tử lập tức khôi phục thành màu nâu xám, một mặt mộng bức nhìn lấy trước mắt người trẻ tuổi.

"Ngươi là. . . "

Ngay tại Hoắc Nhất Phương sững sờ trong chớp lát, Lý Duy trực tiếp đi lên, nhất quyền buồn bức tại đầu hắn bên trên.

Một quyền này cơ hồ đem hấn nện thành não chấn động!

Nhất quyền về sau, Lý Duy trong nháy mắt thành lập được không thể nghịch chuyển ưu thế, ngay sau đó một hồi đánh toi bời, đem Hoắc Nhất Phương một người cao quý Tuyết Sơn Phi Hồ, tươì sống đánh thành đầu heo. . .

Còn vừa mang theo xin lỗi nói:

"Ngài trước gian lận nha."

Lý Duy cuối cùng vẫn dừng lại quyền đầu.

Dù sao mình cùng Hoắc Nhất Phương cũng không xung đột lợi ích, Hoắc Nhất Phương muốn giết chính mình, đơn thuần cháu yêu sót ruột, cực kỳ bi thương tiến hành, cũng không thể coi là Đại Gian Đại Ác tiến hành, huống hồ hấn vẫn là cái sống đến già học đến già, vĩnh trèo võ học đỉnh phong Nhất Đại Tông Sư. . .

"Đến tha người ra tạm tha người, đánh hấn cái bệnh liệt nửa người liền tốt."

Nghĩ như vậy, Lý Duy liền tha Hoắc Nhất Phương nhất mệnh.

.

Lập tức, tại Diệp Lam một mặt kinh ngạc trong ánh mắt, Lý Duy trực tiếp lái máy bay trực thăng thượng thiên.

Tại nam áo trong bầu trời đêm đi một vòng về sau, Lý Duy từ (In the Name of People) bên trong miễn phí làm chút pháo hoa, sau đó mở ra phi cơ, trên không trung thả pháo hoa. . .

Cái này là bức nào kỳ hoa

Pháo hoa vừa để xuống cũng là mười mấy phút.

Vượt qua một nửa nam áo thị dân, đều chạy đến thưởng thức cái này trăm năm thấy một lần Kỳ Cảnh.

Lý Duy lập tức lấy ra trí nhớ tiêu trừ khí. . .

Ba!

Bạch quang lóe lên.

Toàn thành mất trí nhớ.

Từ đó không có cái gì Quán Quân Lý Duy, chỉ có một cái treo lên đánh Wilde, ngược sát La Khiếu Thiên, xảo trá Hoắc Thành, đẩy ngang Hoắc gia Ma Vương truyền thuyết!

. . .

Vì bảo đảm nói cổ hiệu quả, Lý Duy hôm sau trời vừa sáng mới về quán rượu cùng mọi người tụ họp.

Đêm qua sử dụng trí nhớ tiêu trừ khí về sau, hấn trạng thái giá trị một lần rút xuống không đủ 10%, đòi quán rượu một đêm qua hầu, trạng thái giá trị lại khôi phục lại 100%!

Hệ thống cũng đi theo thăng cấp.

Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 13!

Đăng cấp : 1 3

Trạng thái : 100%

Tích phân : 25

Kỹ năng : (Thủy Hử Truyện) Võ Tòng võ kỹ; (Tinh Võ Anh Hùng) Trần Chân võ kỹ; (The Legend of 1900) 1900 Cầm Kỹ; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe;

Trang bị : (người áo đen) trí nhớ tiêu trừ khí; (In the Name of People) trực thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng xuyên qua.

Tại hiện thực trang bức lâu như vậy, hệ thống cũng tăng ba cấp, cũng là thời điểm xuyên qua.

Về phần xuyên qua mục đích thế giới, đem qua Hoắc Nhất Phương ngược lại là cho Lý Duy một cái linh cảm ——

(Tuyệt Sơn Phi Hồ)!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91 Chương 92: Mẹ nó dài cùng ta mẹ 1 dạng, bảo ta làm sao xuống dưới. . .

(bởi vì sửa đổi cuối cùng thả pháo hoa tình tiết, cho nên trực tiếp đem bộ phận này đem đến một chương này tới.)

. . .

Nghĩ như vậy, Lý Duy liền tha Hoắc Nhất Phương nhất mệnh.

Nhưng là tội chết có thể miễn, tội sống khó thể tha!

Tại Diệp Lam một mặt kinh ngạc trong ánh mắt, Lý Duy dẫn theo không thành hình người ông tổ nhà họ Hoắc, tiến vào một đài bỗng nhiên xuất hiện máy bay trực thăng, một tiếng gào thét thượng thiên.

Lý Duy tìm dây thừng, một mực buộc ông tổ nhà họ Hoắc cổ, đem dán tại máy bay trực thăng phía dưới, cứ như vậy xâu "Thi" phi hành, tại nam áo trên không vừa đi vừa về xoay quanh.

Lấy nhiếp toàn thành!

Đáng tiếc trời tối nhìn không thấy, tăng thêm phần lớn người đều đang đánh cược tiền, chỗ nào quản trời bên trên sự tình.

Thế là, Lý Duy từ (In the Name of People) bên trong miễn phí làm chút cự hình pháo hoa, sau đó mở ra máy bay trực thăng, treo ông tổ nhà họ Hoắc, trên không trung thả pháo hoa. . .

Duang!

Duang Duang!

Duang Duang Duang!

Liên tục tiếng vang rung động bầu trời đêm.

Loá mắt ánh sáng chiếu lọi toàn thành!

Lái máy bay trực thăng thả pháo hoa

Cái này là bức nào kỳ hoa!

Mà lại thuốc lá này hoa vừa để xuống cũng là mười mấy phút, đến mức vượt qua một nửa nam áo thành phố thị dân, đều chạy đến thưởng thức cái này trăm năm thấy một lần Kỳ Cảnh.

Tất cả mọi người ngửa đầu thưởng thức, như mỗi ngày Thần, mà tại khói hoa đua nở ở trung tâm, một cái tóc trắng ông lão mặc áo trắng, máu me khắp người, bị dán tại máy bay trực thăng phía dưới!

"Cái này, đây là. . . Ông tổ nhà họ Hoắc !"

Thị dân thông suốt ngưng trệ.

Trong mắt kinh hãi như gặp thao thiên cự lãng, thiên địa đảo ngược, càn khôn đi ngược chiều, địa ngục nhân gian!

Trong lòng bọn họ, tại nam áo có thể di động Hoắc gia, chỉ có Thiên Thần cùng ác ma!

Thậm chí ngay cả cảnh sát cũng không dám ra ngoài động Cảnh Lực!

Lý Duy thấy hiệu quả đạt tới, liền lấy ra [hình tượng Hư Hóa dụng cụ]. . .

"Ba!"

Bạch quang lóe lên.

Toàn thành Hư Hóa.

Chúc mừng chủ ký sinh khi người chứng kiến trong đầu thành công Hư Hóa chính mình hình tượng, tiêu hao trạng thái giá trị 20%, còn thừa trạng thái giá trị 5%.

Từ đó không có cái gì Quán Quân Lý Duy, chỉ có một cái treo lên đánh Wilde, ngược sát La Khiếu Thiên, xảo trá Hoắc Thành, đẩy ngang Hoắc gia, xâu thi lão tổ Ma Vương truyền thuyết!

Nam áo, tối nay không người ngủ.

. . .

Lý Duy ở trên trời Trang cái lớn bức về sau, liền thâm tàng công cùng tên, vì cam đoan Hư Hóa hiệu quả, nhanh chóng nhanh rời đi bầu trời, Tầm một nhà Tần Tửu cửa hàng ở lại.

Nên ăn một chút, nên uống một chút, trước đó một lần té ngã 5% trạng thái giá trị, tại quán rượu một đêm qua hầu, lại khôi phục lại 100%!

Hôm sau trời vừa sáng, Lý Duy trở lại khách sạn cùng Diệp Lam mọi người tụ họp.

Diệp Lam khăn trương lại giận giận:

"Người làm sao mới trở về, ta còn tưởng rằng gặp được nguy hiểm "

Lý Duy hơi có vẻ xấu hổ:

"Thật có lỗi, tối hôm qua uống lớn, tại bên lề đường ngủ."

"Tôi hôm qua ra lớn như vậy sự tỉnh, người vậy mà ngủ được "

"Pháo hoa thôi miền nha."

"Thật sự là phục người. . ."

.

Thị phi chi địa, không nên ở lâu.

Lý Duy mấy người họp lại mà tính, liền đem Trương Thần Tinh liền người mang giường, mang dưỡng khí quản cùng xâu Thủy Bình, một lộc cộc nhét vào trong máy bay, bảy tám người sáng sớm liền bay trở về Giang Nam.

Trong buồng phi cơ.

Cho dù thân ở rời xa nam áo vạn mét đám mây, Lý Duy nhắm chán xoát lấy đau huấn tin tức, cũng y nguyên có thể cảm nhận được nam áo xôn xao dư luận.

Tuy nhiên quan phương truyền thông cực lực duy trì gió êm sóng lặng, nhưng một số tiểu báo giấy cùng Website, thậm chí bài viết diễn đàn, thậm chí uy tín bày Khẩu Khẩu bày, cơ hồ đều đang nói cùng một việc ——

Nam áo Hoắc gia bị ngày 7-1 âm lịch!

Đây chính là hùng ngồi nam áo ba mươi năm Vương Giả gia tộc!

Lại có thể bị một người trẻ tuổi đơn thương độc mã đẩy ngang!

Còn có loại này thao tác

Còn có loại này cường nhân

Cái này Hoắc gia nhị thiếu gia Hoắc Thành cũng là đáng đời,

Bình thường làm mưa làm gió quen, lần này chọc tới không nên dây vào người, không những mình chết, càng là hại toàn bộ Hoắc gia.

Nghiệp chương a. . .

Nghe nói cái này cường nhân họ Lý, là nam áo tạt đầu quyền anh ngầm Tân Khoa Quán Quân, bởi vì đánh cược tiền bị lừa, nộ sát Hoắc Thành, về sau hắn bạn gái bị bắt, hắn lại một người mở ra máy bay trực thăng đẩy ngang Hoắc gia, đánh ngã hơn một trăm tên lính đánh thuê, liền trong truyền thuyết [ông tổ nhà họ Hoắc], đều bị hắn đánh bệnh liệt nửa người, nằm tại bệnh viện đến bây giờ cũng còn không có tỉnh lại.

Xong sau, gia hỏa này còn lái máy bay trực thăng tại nam áo bầu trời đêm thả pháo hoa chúc mừng, mẹ nó vừa để xuống cũng là mười mấy phút, thậm chí toàn thành vây xem, giao thông tê liệt. . .

Cái này mẹ nó ở đâu là cái gì quyền thủ

Đây rõ ràng là Ma Vương a!

Cứ như vậy, [Lý lão ma] xưng hào lan truyền nhanh chóng, cấp tốc Hỏa lượt Internet, trong lúc nhất thời trở thành Internet hồng nhân, không chỉ có như thế, Lý lão ma điên cuồng sự tích trong võ lâm cũng gây nên vên nhưng sóng lớn, kinh động võ giả hiệp hội cao tầng.

Gió thổi báo giông bão sắp đến.

.

Diệp Lam một vừa nhìn đưa tin, vừa hướng Lý lão ma khen không dứt miệng, trong mắt lóe ra từng tia từng tia ước mơ.

Tuy nhiên cùng Lý lão ma không phải người yêu quan hệ, nhưng Lý lão ma đêm qua đúng là bởi vì nàng, mới đẩy ngang Hoắc gia. . .

Chỉ là nàng hơi nghi hoặc một chút:

"Lý Duy, người biết cái này Lý lão Ma Thân phận sao vì cái gì ta cảm giác rất quen thuộc, làm thế nào cũng nhớ không nổi đến hắn cụ thể thân phận, giống như là một cái lạ lắm người quen."

Lý Duy nhắm mắt đáp:

"Cao thủ đều là như thế này."

Diệp Lăng khịt mũi coi thường.

Trương Thần Tinh nằm tại trên giường bệnh, ngơ ngác nhìn qua Lý Duy, có loại nghĩ tới một khúc xúc động.

Một bên Lâm Cao Viễn, làm theo dài thở dài:

"Ra nhân vật như vậy, võ giả hiệp hội chỉ sợ muốn có hành động."

. . .

Lý Duy nội tâm không có không dao động, thậm chí còn có chút muốn cười.

Đi qua cùng ông tổ nhà họ Hoắc nhất chiến, Lý Duy nhận thức đến thân thể của mình tố chất chưa đạt tới ngoại kinh võ giả đỉnh phong, nhưng hắn cũng không định qua đến bù cái chênh lệch này.

Một cái nội lực trực tiếp vượt tới là đủ.

Bất quá lần này xuyên qua thứ nhất mục đích, thực cũng không phải là thăng cấp nội lực, mà chính là thu hoạch được y thuật, từ đó nhất cử giải quyết lão ba ung thư.

Dù sao cho dù thân thể không bằng ông tổ nhà họ Hoắc, Lý Duy vẫn là đem hắn đánh thành đầu heo.

Việc cấp bách vẫn là giải quyết lão ba, giải quyết Sở Sở. . .

Đúng lúc này, Hệ Thống Thăng Cấp nhắc nhở tới.

Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 13!

Màn hình đổi mới như sau.

Đăng cấp : 1 3

Trạng thái : 100%

Tích phân : 25

Kỹ năng : (Thủy Hử Truyện) Võ Tòng võ kỹ; (Tinh Võ Anh Hùng) Trần Chân võ kỹ; (The Legend of 1900) 1900 Cầm Kỳ; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe;

Trang bị : (người áo đen) hình tượng Hư Hóa dụng cụ (đôi); (In the Name of People) trực thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng xuyên qua.

Tại hiện thực trang bức lâu như vậy, hệ thống cũng tăng ba cấp, cũng là thời điểm xuyên qua.

Về phần xuyên qua mục đích thế giới, đem qua Hoắc Nhất Phương ngược lại là cho Lý Duy một cái linh cảm ——

(Tuyết Sơn Phi Hồ)!

Lý Duy hiện tại chỉ có cấp 13, có thể xuyên qua nội lực thế giới rất ít, chủ yếu tập trung ở Điện Ảnh và Truyền Hình tác phẩm bên trong nội lực [mặt pháp thời đại] ——

Thanh Triều.

Thí dụ như (Lộc Đình Ký).

Thí dụ như (Tiểu Ngao Giang Hồ).

Thí dụ như (Tuyết Sơn Phi Hồ).

Căn cứ Chủ Thần nói ——

Cấp 13 đầy máu trạng thái dưới, tiến (Lộc Đình Ký) đại khái có thể chống đỡ hai mươi bốn giờ, tiến (Tuyết Sơn Phi Hồ) có thể chống đỡ 18 giờ, mà tiến (Tiểu Ngao Giang Hồ) chỉ có thể chống đỡ cái 12 giờ.

Luận đến chữa bệnh mức độ lời nói, (Lộc Đình Ký) bên trong cơ hồ không có cái gì Danh Y, (Tiểu Ngao Giang Hồ) bên trong ngược lại là có cái Bình Nhất Chỉ, (Tuyết Sơn Phi Hồ) bên trong lại có cái Trình Linh Tổ.

Vừa nghĩ tới Trình Linh Tổ, Lý Duy trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Một loại nói không ra chua xót xông lên đầu.

Làm một cái Thần Cấp lớp xe dự phòng, Trình Linh Tổ trên thân bị kịch, cơ hồ có thể cùng (tiên kiếm một) bên trong Lâm Nguyệt Như sánh ngang, đều là giúp ưa thích người đi truy ưa thích người ưa thích người. .

Sau đó chết.

Trên thực tế, đừng nhìn Trình Linh Tổ là cái cô nàng, nhưng là thật [Độc Thủ Dược Vương] Đề nghị mục đích, luận thuần Dược Lý cùng phẫu thuật mức độ, tại Kim Thư bên trong Trình Linh Tổ luận thứ hai, không ai dám xếp số một.

Xem như có thể Kim Dung dưới ngòi bút mạnh nhất nữ bác sĩ, Trình Linh Tổ lý luận tri thức cùng thực tế thủ đoạn đều Siêu Việt Phạm Nhân tương tượng (Hồ Phi căn bản là không có cách đuổi theo nàng sức tương tượng), cực điểm tinh xảo cùng hoa lệ.

Nàng tức sau đó độc, lại biết giải độc, mà lại đều đạt tới trình độ cao nhất, nàng có thể tùy tiện chữa trị Miêu Nhân Phụng con mắt chỗ trúng kịch độc (tình huống tương tự dưới, Tiêu Dao Phái cách làm là thay đổi nhãn cầu), càng tại sau khi chết dùng Thất Tinh Hải Đường ngon nên hạ độc chết trước đến tìm kiếm (Dược Vương Thần Thiên) Thạch Vạn Sơn bọn người.

Trừ Dược Lý cùng kỹ xảo bên ngoài, Trình Linh Tổ dù sao cũng là người trong võ lâm, võ công cũng đạt tới bình quân mức độ, một số cơ bản nội lực vẫn là thỏa thỏa, tuy nhiên còn không đủ để mà đánh nhau, nhưng ở thủ thuật bên trong lại có rất lớn tác dụng.

Cho nên, Trình Linh Tổ y thuật so với Bình Nhất Chỉ, khả năng còn phải mạnh hơn một chút, trị liệu Lý Duy lão ba ung thư, căn bản là đại khái dẫn đầu

sự kiện.

Cùng lúc đó, (Tuyết Sơn Phi Hồ) bên trong liên quan tới Trình Linh Tổ nội dung cốt truyện, thật sự là bị thương cùng cực, để rộng rãi trạch nam bóp cổ tay thờ dài, thật là làm cho người ta khó chịu!

Tại (Tuyết Sơn Phi Hồ)(1991 Mạnh Phi bản, là tiểu thuyết (Tuyết Sơn Phi Hồ) cùng (Phi Hồ Ngoại Truyện) tập hợp) bên trong, Trình Linh Tổ là Dược Tiên phong Dược Vương Địch Truyền Đệ Tử, thông minh hơn người, mặc mạo thoát tục, cùng Hồ Phi quen biết về sau, Trình Linh Tổ đối Hồ Phi nhất kiến chung tình, khắp nơi tài liệu sự tình tại trước, nhiều lần trợ giúp Hồ Phi vượt qua nguy hiểm, lại bị cưỡng ép phát [nghĩa muội thể].

Trình Linh Tổ gặp Hồ Phi vì Viên Từ Y cả ngày com nước không vào, thế là rời đi Hồ Phi, trở lại Dược Vương Cốc, âm thầm tác hợp hai người, về sau gặp Hồ Phi sắp bị xử trảm tin tức, nâng lại xả thân cứu Hồ Phi, về sau lại rời đi hắn. . . Mãi cho đến sau cùng, Trình Linh Tổ cũng là vì cứu Hồ Phi, hi sinh chính mình, cũng tại sau khi chết dùng Thất Tinh Hải Đường ngọn nến hạ độc chết trước đến tìm kiếm (Dược Vương Thần Thiên) Thạch Vạn Sơn bọn người.

(Tuyết Sơn Phi Hồ) dưới nửa đoạn nội dung cốt truyện ((Phi Hồ Ngoại Truyện)) là viết tình kiệt tác, bên trong đối Trình Linh Tổ tạo nên, không chỉ có chinh phục sở hữu bất bẽ người, thậm chí còn vượt trên Hồ Phi bản thân.

Vô luận tại trong tiểu thuyết vẫn là tại phim truyền hình bên trong, Trình Linh Tổ đều là thông minh hơn người, hữu dũng hữu mưu hình tượng, tới gần tuyệt cảnh lúc bình tĩnh ứng chiến, trí tuệ tài học có một không hai Kim Dung Thập Nhị Sai, nửa điểm không thua Hoàng Dung, so với Hoàng Dung càng lộ vẻ hiệp nghĩa thâm tình, hung hoài bao la!

Chỉ tiếc yêu sai lầm người.

Thanh niên Hồ Phi chung tình là kiều diễm mê người Viên Từ Y, trung niên Hồ Phi trong lòng hệ là thanh thuần cao quý Miêu Nhược Lan, ngũ quan tao nhã Trình Linh Tổ, xưa nay không là hắn người trong lòng, thẳng đến Trình Linh Tổ treo về sau, Hồ Phi mới hối tiếc đừng vội.

Bên tai không ngừng quanh quẩn Trình Linh Tổ oán niệm mà nói:

"Ta không tốt, người người đều ưa thích mỹ lệ, chán ghét xấu. . . Ta nói bảo người đừng rời bỏ ta, người khi nào từng nghe qua ta lời nói."

Hồ Phi, thuận dần dần!

Lý Duy nghĩ như vậy, liền quyết định tiến vào (Tuyết Sơn Phi Hồ).

Liền hiện tại, ở trên mây bay.

Chủ Thần rất nhanh cho ra lần này xuyên qua tin tức căn kễ.

Xuyên qua vị diện —— (Tuyết Sơn Phi Hồ)

Chủ Tuyến Nhiệm Vụ —— xuyên qua nhân vật chính Hồ Phi, cứu vãn Trình Linh Tổ vận mệnh bi thảm, cũng huy bỏ [nghĩa muội thể], chiếu cố thật tốt nàng cả một đời.

Chủ tuyến tích phân —— tối cao có thể đạt được 30 tích phân.

Duy trì thời gian —— nhiều nhất có thể cầm tục 18 giờ.

Lý Duy tận lực nhớ lại 1991 bản (Tuyết Sơn Phi Hồ) nội dung cốt truyện.

Bên trong nửa đoạn sau lấy Hồ Phi làm chủ sừng nội dung cốt truyện, kém xa nửa trước đoạn cha của hắn khi nhân vật chính đặc sắc, chủ yếu lấy tán gái làm chủ, tăng thêm đây là Đài Loan phim truyền hình, đập càng là nhu tình như nước, phảng phất tại nhìn (Tình Thâm Thâm Vũ Mộng Mộng).

Như vậy cũng tốt , nhiệm vụ độ khó khăn không lớn, đi vào tán gái là đủ.

"Qua mẹ hắn nghĩa muội thể, xuyên qua đi!"

. . .

Xuyên qua bắt đầu.

Lý Duy mắt tối sầm lại.

Một trận đầu vầng mắt hoa về sau, bên tai phảng phất phiêu đảng loáng thoáng ca khúc, cẩn thận nghe qua, đúng là này bài 91 Phi Hồ Phiến Vĩ Khúc (Truy Mộng Nhân). . .

"Để thanh xuân gọi lên ngươì tóc dài, để nó dẫn dắt ngươì mộng, bắt tri bắt giác thành thị này lịch sử đã ghi nhớ ngươì cười cho, hồng hồng trong lòng Lam Lam Thiên là cái sinh mệnh bắt đầu, Xuân Vũ không ngủ cách đêm ngươì từng khoảng không ngủ một mình thời gian. . ."

Lý Duy chậm rãi mở hai mắt ra.

Mùa đông, ngoài bia rừng, bờ sông nhỏ. . .

Gió lạnh suu suu, nước chảy róc rách.

Không có chờ mong Tuyết Sơn.

Cũng không có Phi Hồ.

"Tên lừa đảo."

Cũng may có Trình Linh Tố!

Lý Duy nhất thời mắt như kích điện, thượng hạ quét hình đi qua. . .

Một bộ áo trắng như tuyết, đẹp đẽ như tiên tử, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, eo nhỏ nhắn một chùm, kiêu khiếp e sợ bộ dáng, giống như giống như yếu đuối; một đôi mắt hắc như điểm son, lông giống như thu thủy, trên mặt mỏng thi son phấn, Thanh Tú bên trong hơi tăng kiêu điểm chỉ sắc, dường như càng xem càng đẹp, nụ cười trên mặt như xuân hoa mới nở, một lời cười một tiếng, tự có một cổ vũ mỹ thanh tao, hơi cảm thấy xinh đẹp.

Lý Duy phàng phắt nhìn thấy Tuyết Sơn cùng Phi Hồ. . .

"Đậu phộng, cái này không đẹp vô cùng sao nói xong đáng đáp đồng dạng đâu?"

Trình Linh Tố khuôn mặt hơi đỏ lên:

"Đại ca, ngươì tại sao như vậy nhìn ta chăm chăm nhìn "

"Má ơi —— "

Lý Duy nhất thời mộng, vừa rồi hẳn chỉ là tại giám định Trình Linh Tố đẹp xấu, không có nhìn kỹ ngũ quan hình dáng tướng mạo, hiện tại nhìn kỹ, trong lòng một vạn cái cô ồ lập tức gào thét mà qua:

"Cái này mẹ nó đáng đáp cùng ta mẹ một cái dạng, bảo ta làm sao dưới phải đi Cua Đồng "

(chú thích: 91 bản (Tuyết Sơn Phi Hồ) Trình Linh Tố cùng Hồ Phi mẹ hẳn Hồ Phu Nhân, từ cùng là một người đóng vai, tên là Cung Từ Ân.)

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Thứ chín mươi một Chương 92: Mẹ nó dài cùng ta mẹ 1 dạng, bảo ta làm sao xuống dưới. . .

(bởi vì sửa đổi cuối cùng thả pháo hoa tình tiết, cho nên trực tiếp đem bộ phận này đem đến một chương này tới.)

. . .

Nghĩ như vậy, Lý Duy liền tha Hoắc Nhất Phương nhất mệnh.

Nhưng là tội chết có thể miễn, tội sống khó thể tha!

Tại Diệp Lam một mặt kinh ngạc trong ánh mắt, Lý Duy dẫn theo không thành hình người ông tổ nhà họ Hoắc, tiến vào một đài bỗng nhiên xuất hiện máy bay trực thăng, một tiếng gào thét thượng thiên.

Lý Duy tìm dây thừng, một mực buộc ông tổ nhà họ Hoắc cổ, đem dán tại máy bay trực thăng phía dưới, cứ như vậy xâu "Thi" phi hành, tại nam áo trên không vừa đi vừa về xoay quanh.

Lấy nhiếp toàn thành!

Đáng tiếc trời tối nhìn không thấy, tăng thêm phần lớn người đều đang đánh cược tiền, chỗ nào quân trời bên trên sự tình.

Thế là, Lý Duy từ (In the Name of People) bên trong miễn phí làm chút cự hình pháo hoa, sau đó mở ra máy bay trực thăng, treo ông tổ nhà họ Hoắc, trên không trung thả pháo hoa. . .

Duang!

Duang Duang!

Duang Duang Duang!

Liên tục tiếng vang rung động bầu trời đêm.

Loá mắt ánh sáng chiếu lọi toàn thành!

Lái máy bay trực thăng thả pháo hoa

Cái này là bức nào kỳ hoa!

Mà lại thuốc lá này hoa vừa để xuống cũng là mười mấy phút, đến mức vượt qua một nửa nam áo thành phố thị dân, đều chạy đến thưởng thức cái này trăm năm thấy một lần Kỳ Cảnh.

Tất cả mọi người ngửa đầu thưởng thức, như mỗi ngày Thần, mà tại khói hoa đua nở ở trung tâm, một cái tóc trắng ông lão mặc áo trắng, máu me khắp người, bị dán tại máy bay trực thăng phía dưới!

"Cái này, đây là. . . Ông tổ nhà họ Hoắc !"

Thị dân thông suốt ngưng trệ.

Trong mắt kinh hãi như gặp thiên cự lãng, thiên địa đảo ngược, càn khôn đi ngược chiều, địa ngục nhân gian!

Trong lòng bọn họ, tại nam áo có thể di động Hoắc gia, chỉ có Thiên Thần cùng ác ma!

Thậm chí ngay cả cảnh sát cũng không dám ra ngoài động Cảnh Lực!

Lý Duy thấy hiệu quả đạt tới, liền lấy ra [hình tượng Hư Hóa dụng cụ]. . .

"Ba!"

Bạch quang lóe lên.

Toàn thành Hư Hóa.

Chúc mừng chủ ký sinh khi người chứng kiến trong đầu thành công Hư Hóa chính mình hình tượng, tiêu hao trạng thái giá trị 20%, còn thừa trạng thái giá trị 5%.

Từ đó không có cái gì Quán Quân Lý Duy, chỉ có một cái treo lên đánh Wilde, ngược sát La Khiếu Thiên, xảo trá Hoắc Thành, đẩy ngang Hoắc gia, xâu thi lão tổ Ma Vương truyền thuyết!

Nam áo, tối nay không người ngủ.

. . .

Lý Duy ở trên trời Trang cái lớn bức về sau, liền thâm tàng công cùng tên, vì cam đoan Hư Hóa hiệu quả, nhanh chóng nhanh rời đi bầu trời, Tầm một nhà Tần Tửu cửa hàng ở lại.

Nên ăn một chút, nên uống một chút, trước đó một lần tề ngã 5% trạng thái giá trị, tại quán rượu một đêm qua hầu, lại khôi phục lại 100%!

Hôm sau trời vừa sáng, Lý Duy trở lại khách sạn cùng Diệp Lam mọi người tụ họp.

Diệp Lam khăn trương lại giận giận:

"Người làm sao mới trở về, ta còn tưởng rằng gặp được nguy hiểm "

Lý Duy hơi có vẻ xấu hổ:

"Thật có lỗi, tôi hôm qua uống lớn, tại bên lề đường ngủ."

"Tôi hôm qua ra lớn như vậy sự tình, người vậy mà ngủ được "

"Pháo hoa thôi miên nha."

"Thật sự là phục người. . ."

.

Thị phi chi địa, không nên ở lâu.

Lý Duy mấy người hợp lại mà tính, liền đem Trương Thần Tinh liền người mang giường, mang đường khí quản cùng xâu Thủy Bình, một lộc cộc nhét vào trong máy bay, bảy tám người sáng sớm liền bay trở về Giang Nam.

Trong buồng phi cơ.

Cho dù thân ở rồi xa nam áo vạn mét đám mây, Lý Duy nhắm chán xoát lấy đau huấn tin tức, cũng y nguyên có thể cảm nhận được nam áo xôn xao dư luận.

Tuy nhiên quan phương truyền thông cực lực duy trì gió êm sóng lặng, nhưng một số tiểu báo giấy cùng Website, thậm chí bài viết diễn đàn, thậm chí uy tín bày Khẩu Khẩu bày, cơ hồ đều đang nói cùng một việc ——

Nam áo Hoắc gia bị ngày 7-1 âm lịch!

Đây chính là hùng ngòi nam áo ba mươi năm Vương Giả gia tộc!

Lại có thể bị một người trẻ tuổi đơn thương độc mã đẩy ngang!

Còn có loại này thao tác

Còn có loại này cường nhân

Cái này Hoắc gia nhị thiếu gia Hoắc Thành cũng là đáng đời,

Bình thường làm mưa làm gió quen, lần này chọc tới không nên dây vào người, không những mình chết, càng là hại toàn bộ Hoắc gia.

Nghiệp chương a. . .

Nghe nói cái này cường nhân họ Lý, là nam áo tận đầu quyền anh ngầm Tân Khoa Quán Quân, bởi vì đánh cược tiền bị lừa, nợ sát Hoắc Thành, về sau hân bạn gái bị bắt, hân lại một người mở ra máy bay trực thăng đẩy ngang Hoắc gia, đánh ngã hơn một trăm tên lính đánh thuê, liền trong truyền thuyết [ông tổ nhà họ Hoắc], đều bị hân đánh bệnh liệt nửa người, nằm tại bệnh viện đến bây giờ cũng còn không có tỉnh lại.

Xong sau, gia hỏa này còn lái máy bay trực thăng tại nam áo bầu trời đêm thả pháo hoa chúc mừng, mẹ nó vừa để xuống cũng là mười mấy phút, thậm chí toàn thành vây xem, giao thông tê liệt. . .

Cái này mẹ nó ở đâu là cái gì quyền thủ

Đây rõ ràng là Ma Vương a!

Cứ như vậy, [Lý lão ma] xưng hào lan truyền nhanh chóng, cấp tốc Hỏa lượt Internet, trong lúc nhất thời trở thành Internet hồng nhân, không chỉ có như thế, Lý lão ma điên cuồng sự tích trong võ lâm cũng gây nên vên nhưng sóng lớn, kinh động võ giả hiệp hội cao tăng.

Gió thổi báo giông bão sắp đến.

.

Diệp Lam một vừa nhìn đưa tin, vừa hướng Lý lão ma khen không dứt miệng, trong mắt lóe ra từng tia từng tia ước mơ.

Tuy nhiên cùng Lý lão ma không phải người yêu quan hệ, nhưng Lý lão ma đêm qua đúng là bởi vì nàng, mới đẩy ngang Hoắc gia. . .

Chỉ là nàng hơi nghi hoặc một chút:

"Lý Duy, người biết cái này Lý lão Ma Thân phận sao vì cái gì ta cảm giác rất quen thuộc, làm thế nào cũng nhớ không nổi đến hân cụ thể thân phận,

giống như là một cái lạ lắm người quen."

Lý Duy nhắm mắt đáp:

"Cao thủ đều là như thế này."

Diệp Lăng khịt mũi coi thường.

Trương Thần Tinh nằm tại trên giường bệnh, ngơ ngác nhìn qua Lý Duy, có loại nghĩ thối một khúc xúc động.

Một bên Lâm Cao Viễn, làm theo dài thở dài:

"Ra nhân vật như vậy, võ giả hiệp hội chỉ sợ muốn có hành động."

...

Lý Duy nội tâm không có không dao động, thậm chí còn có chút muốn cười.

Đi qua cùng ông tổ nhà họ Hoắc nhất chiến, Lý Duy nhận thức đến thân thể của mình tổ chất chưa đạt tới ngoại kinh võ giả đỉnh phong, nhưng hán cũng không định qua đền bù cái chênh lệch này.

Một cái nội lực trực tiếp vượt tới là đủ.

Bất quá lần này xuyên qua thứ nhất mục đích, thực cũng không phải là thăng cấp nội lực, mà chính là thu hoạch được y thuật, từ đó nhất cử giải quyết lão ba ung thư.

Dù sao cho dù thân thể không bằng ông tổ nhà họ Hoắc, Lý Duy vẫn là đem hán đánh thành đầu heo.

Việc cấp bách vẫn là giải quyết lão ba, giải quyết Sở Sở. . .

Đúng lúc này, Hệ Thống Thăng Cấp nhắc nhở tới.

Chúc mừng chủ ký sinh lên tới cấp 13!

Màn hình đổi mới như sau.

Đăng cấp : 1 3

Trạng thái : 100%

Tích phân : 25

Kỹ năng : (Thủy Hử Truyện) Võ Tòng võ kỹ; (Tinh Võ Anh Hùng) Trần Chân võ kỹ; (The Legend of 1900) 1900 Cầm Kỳ; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe;

Trang bị : (người áo đen) hình tượng Hư Hóa dụng cụ (đổi); (In the Name of People) trực thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng xuyên qua.

Tại hiện thực trang bức lâu như vậy, hệ thống cũng tăng ba cấp, cũng là thời điểm xuyên qua.

Về phần xuyên qua mục đích thế giới, đem qua Hoắc Nhất Phương ngược lại là cho Lý Duy một cái linh cảm——

(Tuyết Sơn Phi Hồ)!

Lý Duy hiện tại chỉ có cấp 13, có thể xuyên qua nội lực thế giới rất ít, chủ yếu tập trung ở Điện Ảnh và Truyền Hình tác phẩm bên trong nội lực [mặt pháp thời đại] ——

Thanh Triều.

Thí dụ như (Lộc Đình Ký).

Thí dụ như (Tiểu Ngạo Giang Hồ).

Thí dụ như (Tuyết Sơn Phi Hồ).

Căn cứ Chủ Thần nói ——

Cấp 13 đầy máu trạng thái dưới, tiến (Lộc Đình Ký) đại khái có thể chống đỡ hai mươi bốn giờ, tiến (Tuyết Sơn Phi Hồ) có thể chống đỡ 18 giờ, mà tiến (Tiểu Ngao Giang Hồ) chỉ có thể chống đỡ cái 12 giờ.

Luận đến chữa bệnh mức độ lời nói, (Lộc Đình Ký) bên trong cơ hồ không có cái gì Danh Y, (Tiểu Ngao Giang Hồ) bên trong ngược lại là có cái Bình Nhất Chỉ, (Tuyết Sơn Phi Hồ) bên trong lại có cái Trình Linh Tổ.

Vừa nghĩ tới Trình Linh Tổ, Lý Duy trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Một loại nói không ra chưa xốt xổng lên đầu.

Làm một cái Thần Cấp lớp xe dự phòng, Trình Linh Tổ trên thân bị kịch, cơ hồ có thể cùng (tiên kiếm một) bên trong Lâm Nguyệt Như sánh ngang, đều là giúp ưa thích người đi truy ưa thích người ưa thích người. .

Sau đó chết.

Trên thực tế, đừng nhìn Trình Linh Tổ là cái cô nàng, nhưng là thật [Độc Thủ Dược Vương] Đệ nhị mục đích, luận thuần Dược Lý cùng phẫu thuật mức độ, tại Kim Thư bên trong Trình Linh Tổ luận thứ hai, không ai dám xếp số một.

Xem như có thể Kim Dung dưới ngòi bút mạnh nhất nữ bác sĩ, Trình Linh Tổ lý luận tri thức cùng thực tế thủ đoạn đều Siêu Việt Phạm Nhân tượng tượng (Hồ Phi căn bản là không có cách đuổi theo nàng sức tưởng tượng), cực điểm tinh xảo cùng hoa lệ.

Nàng tức sau đó độc, lại biết giải độc, mà lại đều đạt tới trình độ cao nhất, nàng có thể tùy tiện chữa trị Miêu Nhân Phượng con mắt chỗ trúng kịch độc (tình huống tương tự dưới, Tiêu Dao Phái cách làm là thay đổi nhãn cầu), càng tại sau khi chết dùng Thất Tinh Hải Đường ngọn nến hạ độc chết trước đến tìm kiếm (Dược Vương Thần Thiên) Thạch Vạn Sơn bọn người.

Trừ Dược Lý cùng kỹ xảo bên ngoài, Trình Linh Tổ dù sao cũng là người trong võ lâm, võ công cũng đạt tới bình quân mức độ, một số cơ bản nội lực vẫn là thỏa thỏa, tuy nhiên còn không đủ để mà đánh nhau, nhưng ở thủ thuật bên trong lại có rất lớn tác dụng.

Cho nên, Trình Linh Tổ y thuật so với Bình Nhất Chỉ, khả năng còn phải mạnh hơn một chút, trị liệu Lý Duy lão ba ung thư, căn bản là đại khái dẫn đầu sự kiện.

.

Cùng lúc đó, (Tuyết Sơn Phi Hồ) bên trong liên quan tới Trình Linh Tổ nội dung cốt truyện, thật sự là bi thương cùng cực, để rộng rãi trách nam bóp cổ tay thờ dài, thật là làm cho người ta khó chịu!

Tại (Tuyết Sơn Phi Hồ) (1991 Mạnh Phi bản, là tiểu thuyết (Tuyết Sơn Phi Hồ) cùng (Phi Hồ Ngoại Truyện) tập hợp) bên trong, Trình Linh Tổ là Dược Tiên phong Dược Vương Đích Truyền Đệ Tử, thông minh hơn người, mặc mạc thoát tục, cùng Hồ Phi quen biết về sau, Trình Linh Tổ đối Hồ Phi nhất kiến chung tình, khắp nơi tài liệu sự tình tại trước, nhiều lần trợ giúp Hồ Phi vượt qua nguy hiểm, lại bị cưỡng ép phát [nghĩa muội thể].

Trình Linh Tổ gặp Hồ Phi vì Viên Từ Y cả ngày com nước không vào, thế là rời đi Hồ Phi, trở lại Dược Vương Cốc, âm thầm tác hợp hai người, về sau gặp Hồ Phi sắp bị xử trảm tin tức, nàng lại xả thân cứu Hồ Phi, về sau lại rời đi hắn. . . Mãi cho đến sau cùng, Trình Linh Tổ cũng là vì cứu Hồ Phi, hi sinh chính mình, cũng tại sau khi chết dùng Thất Tinh Hải Đường ngọn nến hạ độc chết trước đến tìm kiếm (Dược Vương Thần Thiên) Thạch Vạn Sơn bọn người.

(Tuyết Sơn Phi Hồ) dưới nửa đoạn nội dung cốt truyện ((Phi Hồ Ngoại Truyện)) là viết tình kiệt tác, bên trong đối Trình Linh Tổ tạo nên, không chỉ có chinh phục sở hữu bất bẻ người, thậm chí còn vượt trên Hồ Phi bản thân.

Vô luận tại trong tiểu thuyết vẫn là tại phim truyền hình bên trong, Trình Linh Tổ đều là thông minh hơn người, hữu dũng hữu mưu hình tượng, tới gần tuyệt cảnh lúc bình tĩnh ứng chiến, trí tuệ tài học có một không hai Kim Dung Thập Nhị Sai, nửa điểm không thua Hoàng Dung, so với Hoàng Dung càng lộ vẻ hiệp nghĩa thâm tình, hung hoài bao la!

Chỉ tiếc yêu sai lầm người.

Thanh niên Hồ Phi chung tình là kiều điểm mê người Viên Từ Y, trung niên Hồ Phi trong lòng hệ là thanh thuần cao quý Miêu Nhục Lan, ngũ quan tao nhã Trình Linh Tổ, xưa nay không là hắn người trong lòng, thẳng đến Trình Linh Tổ treo về sau, Hồ Phi mới hối tiếc đừng vội.

Bên tai không ngừng quanh quẩn Trình Linh Tổ oán niệm mà nói:

"Ta không tốt, người người đều ưa thích mỹ lệ, chán ghét xấu. . . Ta nói bảo người đừng rời bỏ ta, người khi nào từng nghe qua ta lời nói."

Hồ Phi, thuần đàn độn!

Lý Duy nghĩ như vậy, liền quyết định tiến vào (Tuyết Sơn Phi Hồ).

Liên hiện tại, ở trên máy bay.

.

Chủ Thần rất nhanh cho ra lần này xuyên qua tin tức cận kề.

Xuyên qua vị diện —— (Tuyết Sơn Phi Hồ)

Chủ Tuyến Nhiệm Vụ —— xuyên qua nhân vật chính Hồ Phi, cứu vãn Trình Linh Tổ vận mệnh bi thảm, cũng huy bỏ [nghĩa muối thê], chiếu cố thật tốt nàng cả một đời.

Chủ tuyến tích phân —— tối cao có thể đạt được 30 tích phân.

Duy trì thời gian —— nhiều nhất có thể cầm tục 18 giờ.

Lý Duy tận lực nhớ lại 1991 bản (Tuyết Sơn Phi Hồ) nội dung cốt truyện.

Bên trong nửa đoạn sau lấy Hồ Phi làm chủ sừng nội dung cốt truyện, kém xa nửa trước đoạn cha của hắn khi nhân vật chính đặc sắc, chủ yếu lấy tán gái làm chủ, tăng thêm đây là Đài Loan phim truyền hình, đập càng là nhu tình như nước, phảng phất tại nhìn (Tình Thâm Thâm Vũ Mộng Mộng).

Như vậy cũng tốt , nhiệm vụ độ khó khăn không lớn, đi vào tán gái là đủ.

"Qua mẹ hắn nghĩa muối thê, xuyên qua đi!"

...

Xuyên qua bắt đầu.

Lý Duy mất tối sầm lại.

Một trận đầu vầng mắt hoa về sau, bên tai phảng phất phiêu đảng bóng thoáng ca khúc, cẩn thận nghe qua, đúng là này bài 91 Phi Hồ Phiến Vĩ Khúc (Truy Mộng Nhân). . .

"Để thanh xuân gọi lên ngươi tóc dài, để nó dẫn dắt ngươi mộng, bất tri bất giác thành thị này lịch sử đã ghi nhớ ngươi cười cho, hồng hồng trong lòng Lam Lam Thiên là cái sinh mệnh bắt đầu, Xuân Vũ không ngủ cách đêm ngươi từng khoảng không ngủ một mình thời gian. . ."

Lý Duy chậm rãi mở hai mắt ra.

Mùa đông, ngoài bia rừng, bờ sông nhỏ. . .

Gió lạnh suru suru, nước chảy róc rách.

Không có chờ mong Tuyết Sơn.

Cũng không có Phi Hồ.

"Tên lừa đảo."

Cũng may có Trình Linh Tổ!

Lý Duy nhất thời mất như kích điện, thượng hạ quét hình đi qua. . .

Một bộ áo trắng như tuyết, đẹp đẽ như tiên tử, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, eo nhỏ nhắn một chùm, kiều khiếp e sợ bộ dáng, giống như giống như yếu đuối; một đôi mắt hắc như điểm son, lẳng giống như thu thủy, trên mặt mỏng thi son phấn, Thanh Tú bên trong hơi tăng kiều điểm chi sắc, dường như càng xem càng đẹp, nụ cười trên mặt như xuân hoa mới nở, một lời cười một tiếng, tự có một cổ vũ nị thanh tao, hơi cảm thấy xinh đẹp.

Lý Duy phảng phất nhìn thấy Tuyết Sơn cùng Phi Hồ. . .

"Đậu phộng, cái này không đẹp vô cùng sao nói xong dáng dấp đồng dạng đâu?"

Trình Linh Tổ khuôn mặt hơi đỏ lên:

"Đại ca, ngươi tại sao như vậy nhìn ta chăm chăm nhìn "

"Má ơi —— "

Lý Duy nhất thời mộng, vừa rồi hắn chỉ là tại giám định Trình Linh Tổ đẹp xấu, không có nhìn kỹ ngũ quan hình dáng tướng mạo, hiện tại nhìn kỹ, trong lòng một vạn cái cô ô lập tức gào thét mà qua:

"Cái này mẹ nó đáng đáp cùng ta mẹ một cái dạng, bảo ta làm sao dưới phải đi Cua Đồng "

(chú thích: 91 bản (Tuyết Sơn Phi Hồ) Trình Linh Tổ cùng Hồ Phi mẹ hần Hồ Phu Nhân, từ cùng là một người đóng vai, tên là Cung Từ Ân.)

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Đáng chết Xuyên Việt Giả

Cân nhắc đến Chủ Tuyến Nhiệm Vụ chẳng những muốn cứu Trình Linh Tổ, còn muốn tổ CP chiếu cố nàng cả một đời, cái này liền cần để Trình Linh Tổ minh bạch, Hồ Phi đối nàng sản sinh siêu việt huynh muội chi ái, mà loại này tình yêu lại không thể phù ở nhục thể, phù ở hormone, cho nên nhất định phải

Toàn tình đầu nhập.

Tin tức tốt là, Trình Linh Tổ vốn chính là Kim Thư bên trong Lý Duy rất ưa thích một cái nữ chính.

Tin tức xấu là, khi Lý Duy vừa nhìn thấy Trình Linh Tổ cùng Hồ Phu Nhân 100% tương tự khuôn mặt, cùng 80% nói hùa kiểu tóc, Lý Duy gà mà nhất thời ù xù, này còn có tâm tư cưa gái

Liền trực tiếp nói:

"Nhị Muội, quay đầu ngơoi có thể hay không thay cái kiểu tóc a ngơoi dạng này đều khiến ta nghĩ đến mẹ ta."

"A."

Trình Linh Tổ tâm tư kín đáo, quan sát Nhập Vi, thấy đại ca hôm nay ánh mắt loạn nghiêng mắt nhìn, lộ ra mập mờ, xưa nay chính mình một mực là cái này kiểu tóc, đại ca đều không nói gì, hôm nay lại có chút khúc mắc, dường như cũng không đem mình làm muội muội nhìn. . .

Nghĩ như vậy đến, Trình Linh Tổ trong lòng mừng rỡ, nhưng lại không biểu hiện ra đến.

.

Hai người không nói chuyện, tiếp tục hướng phía trước phương đi đường.

Chợt phát hiện bờ sông nằm một cổ thi thể!

Cẩn thận kiểm tra, đúng là trúng kịch độc mà chết, lại nhìn người này cách ăn mặc, rõ ràng Lộ Nhân Giáp, tràn đầy Vai quần chúng phong, cơ bản có thể kết luận, xác nhận làm phục kịch độc mà chết. . .

Vấn đề là ——

"Ta đây là xuyên qua đến đâu chút đấy "

Lý Duy vắt hết óc, cũng nhớ không nổi đến đây là đâu đoạn nội dung cốt truyện.

Dù sao niên đại xa xưa, (Tuyết Sơn Phi Hồ) nửa đoạn sau người nội dung cốt truyện hiện tại quả là nhầm chán, liền cái ra đáng nhân vật phản diện đều không có, toàn bộ hành trình nói chuyện yêu đương, trừ ba cái nữ chính, ai có thể nhớ kỹ nội dung cốt truyện

Roi vào đường cùng, Lý Duy đành phải lâm thời Hồn Xuyên (In the Name of People lấy hầu sáng bình thân phần, bật máy tính lên đi xem 91 bản (Tuyết Sơn Phi Hồ).

(không hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ vô pháp trở về hiện thực thế giới, nhưng là có thể xuyên qua đến nó đã hoàn thành nhiệm vụ thế giới, tỉ như nhân vật chính tại mỗ Cao Võ Thế Giới chỉ còn lại có 1% trạng thái giá trị, lại còn chưa hoàn thành nhiệm vụ, mất thấy là phải quải điệu, lúc này có thể xuyên qua (Hi Dương Dương đại khái còn có thể sống cái một vạn năm, đây cũng là đến từ Chủ Thần thiện ý.)

...

Đêm khuya.

Hầu sáng bình B1 trong nhà.

Một khúc (trong tuyết tình) đột nhiên vang lên. . .

"Lạnh Phong Tiêu Tiêu, bay Tuyết Phiêu Linh, dài đường dài vắng vẻ, đạp ca mà đi, quay đầu, nhìn ngôi sao, chuyện cũ, như mây khói. . ."

Chuông Tiểu Ngã ăn mặc một thân màu vàng nhạt áo ngủ, từ Lý Duy theo sát phía sau thiếp tới, nghe được quen thuộc giai điệu, xoa xoa con mắt, trên mặt nghi ngờ dần dần lên:

"Đợi trưởng phòng, người ngày mai không đi làm sao "

"Ta liền nhìn một hồi."

"Người đêm nay làm sao như thế nhớ chuyện xưa. . . Nhìn loại này hơn hai mươi năm trước Lão Phiến tử "

"Đột nhiên nghĩ đến bên trong một đoạn nội dung cốt truyện. . ."

Chuông Tiểu Ngã mi đầu cau lại.

Trong lòng bắt đầu nói thầm.

Bộ này năm 1991 (Tuyết Sơn Phi Hồ tại thập niên 90 hot khắp cả nước, khi đó hầu sáng bình còn tại lên đại học, chính là cùng hần mỗi tình đầu, hoa tiền nguyệt hạ, anh anh em em. . .

Nghe nói hần mỗi tình đầu gần nhất còn ly hôn, lúc này hần lại lật ra (Tuyết Sơn Phi Hồ nữ nhân Giác Quan Thứ Sáu nói cho nàng, cái này thật to có vấn đề a. . .

Nghĩ như vậy, chuông Tiểu Ngã thăm dò tính đem bàn tay tiến Lý Duy áo ngủ, lại tại Lý Duy bên tai đi lêu lổng, ngẫu nhiên còn cần tình thoại điệu đùa Lý Duy.

Nàng nghĩ, nếu như hầu sáng Bình Tâm nghĩ tại bạn gái trước trên thân, giờ phút này quả quyết không cứng nổi.

Đáng tiếc Lý Duy cứng rắn.

Như Định Hải Thần Châm. . .

Cái này cũng không trách Lý Duy, hần mới hai mươi tuổi ra mặt niên kỷ, bị người cái này nhân vợ thiếp thân điệu đùa, còn có thể không cứng rắn lời nói, vậy chỉ có thể xoay trái nam khoa.

Nhưng là hiện tại thật không phải ba ba thời điểm!

Nhân tiện nói:

"Lão bà a, cho ta gà mà thả cái giả đi, hôm nay nó còn có mặc cho. . ."

Lại nói một nửa , nhiệm vụ [vụ] chữ còn chưa nói ra miệng, Lý Duy liền biết rõ nói nhảm, tranh thủ thời gian im lặng.

"Ta minh bạch."

Chuông Tiểu Ngã nhất thời sắc mặt trầm xuống, đóng sập cửa mà đi!

.

.

.

Một đêm này, Lý Duy giải thích tốt nhiều tốt nhiều, còn nói tốt nhiều đồ ngon đồ ngọt, sau cùng còn bồi lên say sưa một pháo, mới miễn cưỡng giải quyết chuông Tiểu Ngã.

Nghịch chương a. . .

Cũng may cuối cùng Lý Duy vẫn là biết rõ ràng chính mình thân ở nội dung cốt truyện vị trí ——

Chính là Đại Kết Cục trước đó, Thạch Vạn Sơn dẫn người vây quanh Hồ Phi cùng Trình Linh Tố, đồng thời tại Hồ Phi xuẩn được phía dưới, Trời đưa

Đất đầy làm sao mà độc hại hán, về sau chính là vì cứu sinh hoạt độc phát Hồ Phi, Trình Linh Tổ mới hương tiêu ngọc vẫn.

Thực. . .

Tại hiện tại thời gian này điểm, Lý Duy muốn tránh đi đoạn này đàn độn nội dung cốt truyện, thực sự quá đơn giản.

Trực tiếp lái máy bay trực thăng cao chạy xa bay, chẳng phải xong.

Nhưng Thạch Vạn Sơn người thế nào

Thạch Vạn Sơn chính là Trình Linh Tổ sư thúc, thiên tính tà ác, làm nhiều chuyện bất nghĩa, sau cùng bị Trình Linh Tổ Thất Tâm Hải Đường độc mất mù, nhưng vẫn cứ đến chết không đổi, gia hại người bên ngoài, tự thực ác quả mà chết.

Loại này cay gà không chủ động tiến hán bên trên Tây Thiên, còn để hán tự thực ác quả

Mẹ nó còn để hán gia hại người bên ngoài. . .

Kim Lão Gia Tử thật sự là Văn Thanh!

Cũng may Lý Duy không phải.

Hán quyết định:

"Lão tử không phải làm thịt người cái Thạch Vạn Sơn!"

. . .

Trở lại (Tuyết Sơn Phi Hồ).

Quả không phải vậy, Thạch Vạn Sơn rất mau dẫn hai cái đồ đệ ngăn lại Lý Duy hai người đường đi.

91 bản Phi Hồ bên trong, Thạch Vạn Sơn vừa già lại xấu, hình khô cằn như củi, âm thanh chanh chua ác độc, vừa nhìn cũng không phải là cái thứ tốt.

"Xem các ngươi hướng đi nơi đâu!"

Trình Linh Tổ trong lòng căng thẳng, nhân tiện nói:

"Ngươi đã cảm tới (Dược Vương Thần Thiên còn muốn làm gì "

Thạch Vạn Sơn giận không chỗ phát tiết, trực tiếp cầm trong tay quyền sách nện cho Trình Linh Tổ:

"Ngươi cho ta mất mù sao hôm nay ngươi không xuất ra thật (Dược Vương Thần Thiên đừng nghĩ rồi đi nơi này!"

Nguyên tác bên trong nội dung cốt truyện là, Trình Linh Tổ ra đề mục khảo nghiệm Thạch Vạn Sơn, kết quả Hồ Phi không nghe khuyên cáo, lại mẹ nó đánh vào, cuối cùng tạo thành Trình Linh Tổ kế hoạch thất bại, Hồ Phi lại trúng độc tình trạng quần bách. . .

Cái này nội dung cốt truyện. . .

Lý Duy căn bản không đành lòng nhìn thẳng, liền chuẩn bị trực tiếp mờ làm!

Bất quá cái này Thạch Vạn Sơn thực lực không tầm thường, võ công chỉ so với Hồ Phi hơi yếu một bậc.

Mà hán hai cái đồ đệ Mộ Dung Cảnh Nhạc cùng tiết chim khách, tuy nhiên y thuật thường thường, nhưng võ công đều viễn siêu Trình Linh Tổ, tăng thêm Lý Duy bản Hồ Phi còn không có nội lực, cơ bản chơi không lại Thạch Vạn Sơn, đại khái chỉ cùng Mộ Dung Cảnh Nhạc tương đương. . .

Cho nên, tay không tác sát là không có ý nghĩa.

Nghĩ như vậy ——

Lý Duy một thanh ôm chậm Trình Linh Tổ eo nhỏ nhắn, song chân vừa bước, mang theo Trình Linh Tổ nhảy lên cao hơn hai trượng, lại tiến vào một đài trống rỗng xuất hiện trong máy bay trực thăng!

Thạch Vạn Sơn gặp Hồ Phi nhảy lên muốn chạy trốn, chính muốn đứng lên đuổi theo, đã thấy một đài chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy giới Giáp, lâm liệt treo giữa không trung, dọa đến tranh thủ thời gian lại rút về lại.

"Đây là thứ quý quý gì "

"Có thể để ngươi biến quý đồ, vật!"

Lưu lại một câu nói như vậy, Lý Duy liền đem mấy bay trực thăng kéo thẳng lên, bay đến một cái dựa vào ném hòn đá đã vô pháp uy hiếp an toàn độ cao.

Thạch Vạn Sơn lạnh lùng một tiếng:

"Ta khi thứ gì, nói đến vẫn là muốn chạy trốn!"

Đúng lúc này ——

"Cộc cộc cộc cộc cộc cộc. . ."

Một toa băng đạn bắn xuống đến!

Như mưa rào xối xả.

"Có ám khí!"

Gặp ám khí số lượng quá nhiều, Thạch Vạn Sơn đứng dậy liền đi.

Vừa đi, một bên hai tay cùng múa, lấy xuống hướng về đỉnh đầu mấy cái viên đạn.

Trên thân lại là không tránh kịp, liên tiếp bên trong số đánh, nhưng cũng may Thạch Vạn Sơn có nội lực thâm hậu hộ thể, viên đạn cũng chỉ là vào da thịt mà thôi, không thể cang sâu một tấc.

Hai cái đồ đệ liền không có vận tốt như vậy. . .

Mộ Dung Cảnh Nhạc cùng tiết chim khách không tránh kịp, trực tiếp bị loạn súng bắn chết, bắn thành tổ ong vỡ vụn.

Lý Duy làm theo dùng súng máy khóa chặt Thạch Vạn Sơn, tiếp tục bắn phá.

Thạch Vạn Sơn trong lòng hoảng hốt, gia tốc bốn tẩu.

"Gặp Quý!"

Nghĩ chính mình hành tẩu giang hồ nhiều năm như vậy, còn chưa thấy qua bức này cường hãn ám khí, tuy nhiên đạn viên đạn lực sát thương cũng không phải là quá mạnh, nhưng số lượng thực sự quá nhiều, mà lại giống như không có không có tận cùng bộ dáng, căn bản đáp ứng không xuể, có chút thư giãn, sợ hãi trúng đạn, cơ bản liền treo.

Còn tốt phía trước xuất hiện một tảng đá lớn!

Thạch Vạn Sơn lập tức trốn vào dưới tảng đá lớn phương, tạm thời tránh đi mưa bom bão đạn.

Lại không nghĩ, mấy cái Tiểu Thiết bóng một vật, rơi ở bên cạnh!

Thạch Vạn Sơn đột nhiên khẽ giật mình:

"Vậy cũng là ám khí "

"Duang!"

Chỉ gặp bạch quang lóe lên, bom âm vang nổ tung.

Trong nháy mắt đem Thạch Vạn Sơn nổ ra cự thạch bên ngoài.

Lại không nghĩ, bên ngoài càng là đầy đất Thiết Cầu!

"Duang! Duang! Duang. . ."

Cái này liên tiếp nổ mấy phần chuông mới dừng lại.

Chờ Lý Duy hai người lúc hạ xuống, cái này Thạch Vạn Sơn. . .

Đã làm ba phần!

Cánh tay trái một phần, đùi phải liên tiếp nửa cái thân một phần, còn thừa thân thể một phần.

Cái này còn thừa chủ chốt tuy nhiên chủ chốt hoàn hảo, nhưng cũng bị nổ ra máu tươi cùng mùi thịt, tối như mực giống như là nướng chín Khoai Lang, da

thịt tức thì bị xóc lên, có thể thấy được bên trong bạch cốt âm u. . .

Cũng may Thạch Vạn Sơn cực lực bảo vệ đầu, mới miễn cưỡng giữ được tính mạng.

Gặp Lý Duy xuống tới, trong mắt hoảng sợ như gặp Tà Ma:

"Ngươi —— ngươi đến làm cái gì yêu pháp "

Lý Duy nghĩ thầm, cái này Thạch Vạn Sơn cũng không hồ chính xác Danh Y thuốc khoa học gia, sắp chết đến nơi lại còn có bức này lòng hiếu kỳ, liền quyết định cho hắn một cái cơ hội:

"Ngươi gọi ta Nhị Muội một tiếng cô nãi nãi, ta sẽ nói cho ngươi biết."

"Ngươi cho ta Thạch Vạn Sơn người nào "

"Có cốt khí, vậy dạng này đi, ngươi gọi ta Nhị Muội một tiếng cô nãi nãi, ta liền tha mạng của ngươi, dù sao ngươi dạng này cũng sinh hoạt không bao lâu."

"Cô, Cô Nãi —— "

Lời còn chưa dứt, Lý Duy một chân dẫm lên Thạch Vạn Sơn trên đầu.

Chỉ nghe ba chít chít một tiếng. . .

Thạch Vạn Sơn, tốt.

Như con gián đồng dạng anh dũng hy sinh, cuối cùng chết thảm tại đáng chết Xuyên Việt Giả, cùng Xuyên Việt Giả mang theo khoa học kỹ thuật hiện đại bên trên.

. . .

Cho dù là luôn luôn rất bình tĩnh Trình Linh Tổ, lúc này cũng không bình tĩnh, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ kinh hãi trệ không nói, nửa ngày sau mới nói:

"Đại ca, ngươi cái này, những này —— "

Lý Duy không nói hai lời, trực tiếp che Trình Linh Tổ phản môi:

"Đừng hỏi A Muội, ngày sau hãy nói đi."

.

Trên thực tế, tại giết Thạch Vạn Sơn về sau, Trình Linh Tổ nguy hiểm tính mạng liền giải trừ, Chủ Tuyến Nhiệm Vụ cũng coi như hoàn thành một nửa, mà một nửa khác nhiệm vụ cần muốn tác hợp Hồ Phi cùng Trình Linh Tổ, cái này thật chỉ có. . . Ngày sau hãy nói.

Dù sao Hồ Phi là đàn độn.

Đối phó loại này đàn độn, không có khác biện pháp. . .

Chỉ có thể chém trước tâu sau, để hắn chịu trách nhiệm!

Không quá trình Linh Tổ cực kì thông minh, công lược đứng lên có lẽ không nếu muốn tượng bên trong đơn giản như vậy, cường ép đẩy ra sợ rằng sẽ tạo thành nòng hoải nghi, vẫn là đến áp ủ một chút bầu không khí.

Là thời điểm xuất ra chân chính cưa gãi kỹ thuật!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Cuồng phong bạo vũ

Lý Duy đầu tiên là lái máy bay trực thăng, mang Trình Linh Tố du lãm một chút tổ quốc Đại Hảo Hà Sơn.

Lạnh Tuyết Phân Phi Ngọc Bút sơn trang, mưa to bằng bạc Thương Gia Bảo, Cửu Hà dưới hơi Thương Châu, phong bay Diệp Vũ Dục Vương Cốc, Tiên Khí bức người Côn Lôn Sơn, cách Hải phiêu bạt Bồng Lai Đảo. . .

Thần bí, lăng mạn, sợ hãi thần phục. . .

Trình Linh Tố phảng phất tiếp nhận một trận linh hồn hành trình, cảm giác mình biến thành tiên nhân, cùng mình thích người ở tại Thiên hóa thành chim liên cánh.

Đời này cũng coi như chết cũng không tiếc.

Sau cùng, Lý Duy vẫn là mang theo Trình Linh Tố, trở lại (Tuyết Sơn Phi Hồ) khúc dạo đầu trắng cảnh cùng chung yên chi địa ——

Ngọc Bút Phong.

Ở trên trời quan sát Ngọc Bút Phong, có một phen đặc biệt thú vị.

Trắng như tuyết Tuyết Sơn Băng Phong, dưới ánh mặt trời mười phần loá mắt, cho người ta một loại lạnh lùng thánh khiết mỹ cảm, tích ngọc chồng chất Joan, đỉnh núi nằm ngang, giống như mảnh mễ Ngọc Phi Long, nguy nga Kỳ Mỹ, thẳng vào Thương Khung, có lẽ có tuyết tan thành suối, thanh tịnh róc rách, gập sườn núi thành thác nước, nhiều đẹp thịnh vượng (phong phú rục rờ).

Trình Linh Tố lại không nhìn nữa tuyết, chỉ nhìn chăm chăm Lý Duy nói:

"Đại ca ngươi bây giờ có thể nói cho ta biết, cái này phi hành hộp sắt đến là cái gì không "

"Đây là hàng ngoại quốc."

"Nước ngoài "

"Đương nhiên, ngươi cho rằng thế giới này chỉ có Đại Thanh sao "

"Còn có Man Di Chi Địa "

"Đại Thanh Quốc Đông Nam Tây Bắc rất xa địa phương, đều có nước ngoài tồn tại, có quốc gia so Đại Thanh còn nghèo, nhưng có quốc gia liền rất lợi hại. . . Tỉ như cái này [loại hoa nước], liền có thể sản xuất ra như vậy phi hành cơ giới , có thể vô hạn phi hành, vô hạn thả ám khí , có thể tùy thân mang theo, tùy thân ẩn tàng, tùy thân triệu hoán. . . Duy nhất khuyết điểm chính là, ta chỉ có thể sử dụng một ngày, một ngày sau đó liền bị thu hồi."

"Còn có loại chuyện này "

"Ngươi cũng ngồi ở bên trong còn nghi vấn "

Lý Duy như vậy chất vấn, sợ Trình Linh Tố còn chưa tin, liền đưa tay nắm Trình Linh Tố rét lạnh khuôn mặt nhỏ, hỏi:

"Có đau hay không "

Trình Linh Tố chỉ cảm thấy mười phần ấm áp, liền muốn Lý Duy lại nhiều bóp một hồi, cắn răng nói:

"Không đau."

"Không đau không có cách nào chứng minh đây không phải mộng a!"

Lý Duy bất đắc dĩ, đành phải cải biến chiến thuật, một tay hướng phía dưới một đám, hướng Trình Linh Tố trước ngực dịu dàng một nắm, lại dần dần tăng lực, đến mức đem Trình Linh Tố thò trắng nhỏ đều bắt biến hình:

"Hiện tại có đau hay không "

Trình Linh Tố kinh ngạc đến ngây người, nửa ngày mới phản ứng được, khi đó khuôn mặt đã đỏ thành đầy trời ráng chiều, cứ như vậy nàng vẫn như cũ cắn răng chịu đựng:

"Không. . . Không đau."

"Không đau liền đúng!"

"Làm sao đối "

"Ta như vậy lực mạnh bóp lâu như vậy, người cũng không đau, nói rõ người thoải mái a, còn thoải mái lâu như vậy, vậy khẳng định không phải là mộng, phải biết, ta nằm mơ hoặc là thoải mái ba giây liền bứcu bứcu bứcu, hoặc là cũng là vừa thoải mái liền bị người quấy rối. . . Hiện tại người tin tưởng ta nói chuyện sao "

Trình Linh Tổ cái hiểu cái không, chỉ cảm thấy gương mặt nóng bỏng đốt, gật đầu ứng câu.

"Ừm."

.

Lý Duy cảm giác làm nền nhanh không sai biệt lắm.

Liền chuẩn bị hạ xuống.

Tầm một đối lập nhẹ nhàng đất tuyết, tại hơn mười mét không trung triệt hồi máy bay trực thăng.

Trình Linh Tổ có chút khinh công, thả người nhảy lên, nhẹ nhõm thực hiện hạ cánh nhẹ nhàng.

Lý Duy lại không chế thăng tấp rơi xuống, vừa hạ xuống, chân cổ ý trượt đi, chậm rãi lăn xuống dưới núi.

"Đại ca!"

Trình Linh Tổ vừa nhìn gấp, tranh thủ thời gian bỏ nhào qua, giữ chặt Lý Duy tay, hai người rất nhanh quán quýt lấy nhau, đồng loạt lăn xuống núi.

Khí trời rất lạnh.

Người cũng rất nóng.

Một mực lăn đến một khóa trên đá lớn, hai người mới dừng lại.

Lý Duy ở trên, Trình Linh Tổ tại hạ.

Hai người thở hổn hển, ôm thật chặt, cho dù cách thật dày y phục, cũng có thể cảm thụ lẫn nhau nhịp tim đập cùng âm áp.

Bầu không khí vừa đúng.

Lý Duy một cái yêu yêu đất chuẩn bị đích thân lên qua.

Dù sao chưa bao giờ cùng nam tử tiếp xúc qua, Trình Linh Tổ vẫn còn có chút thận thùng, giờ phút này liền cúi đầu tránh đi Lý Duy nóng bỏng yêu yêu đất:

"Nhưng chúng ta là huynh muội. . ."

Trình Linh Tổ bản ý, là muốn gọi Lý Duy huỷ bỏ hai người huynh muội quan hệ, như vậy đối nàng cũng là một cái phụ trách nhiệm bàn giao, chính mình mới sẽ đem thể xác tinh thần đều giao ra.

Có thể Lý Duy lại hoàn toàn không có kịp phản ứng, chỉ nghe huynh muội hai chữ, lại nhìn Trình Linh Tổ một mặt Hồ Phu Nhân xinh đẹp bộ dáng, trong đầu một ông, nhất thời mềm.

Nghiệp chương a. . .

Cũng may một kẻ không được, Lý Duy lại sinh một kẻ.

Thừa dịp Trình Linh Tổ không chú ý, đem chân đoán chừng hướng thạch nhon chỗ một cộ.

Nhất thời máu tươi chảy ròng.

"Ách, Nhị Muội, người giúp ta nhìn xem chân có phải hay không chà phá "

"Là đổ máu, bất quá không quan trọng."

"Ừm, vậy người giúp ta bôi điểm thuốc đỏ."

"Được."

.

Một phút đồng hồ sau, Lý Duy từ (In the Name of People) vị diện miễn phí chính ra một bình lam sắc tiểu dược hoàn, thừa dịp Trình Linh Tổ không chú ý, toàn bộ nuốt vào trong miệng.

Muốn Từ Điều hướng lên trên, không chết vạn vạn năm.

V Miss Ag R A vừa ra, Thùy Dữ Tranh Phong

Sau mười phút, Lý Duy toàn thân trường hồng, cảm giác toàn bộ thân thể đều muốn nổ tung, một cây gậy sắt cứng rắn như kim cương thạch, giống như có thể đảo mục cả cái hành tinh!

Lý Duy cảm giác miệng đều cứng rắn, răng môi rung động nói:

"Nhị Muội, ta giống như trúng độc. . ."

Trình Linh Tổ dưới kêu to một tiếng.

Đây rõ ràng là bên trong Dâm Độc dấu hiệu!

"Đại ca ngươi làm sao lại. . ."

"Nhất định là Thạch Vạn Sơn đảo đến quý!"

Trình Linh Tổ không thể tin được.

Tranh thủ thời gian lấy ra vừa rồi bình thuốc, đổ ra vừa nhìn, lại tất cả đều là lam sắc nước. . .

Nguyên lai, Lý Duy sớm đã đem Trình Linh Tổ bình thuốc bên trong dược thủy đánh tráo, về phần vì sao có thể tại cơ cảnh Trình Linh Tổ trên thân đánh tráo. . . Còn nhớ rõ (Thủy Hử Truyện) vị diện trong Thương Thành trống bên trên tao Thời Thiên sao

Lý Duy vừa rồi hoa 5 cái tích phân mua sắm Thời Thiên trộm thuật.

Chúc mừng chủ ký sinh thành công mua sắm Thời Thiên trộm thuật, tiêu hao 5 tích phân, còn thừa 20 tích phân.

Sau đó liền đem Trình Linh Tổ bình thuốc trộm tới, đem thuốc đó đổi thành V Miss Ag R A dung môi, sau đó lại thần không biết quỷ không hay nhét trở về. . .

Mặc dù cảm giác có chút kỳ quái, nhưng Trình Linh Tổ cũng liền không có lại đi hoài nghi.

Dù sao tình huống bây giờ khẩn cấp!

"Đại ca ngươi đừng hốt hoảng, đây chỉ là Dâm Độc, ta mang ngươi về Dược Vương Cốc trị liệu. . ."

". . ."

Lý Duy im lặng, đành phải lần nữa triệu hồi ra máy bay trực thăng, lập tức qua Dược Vương Cốc.

Ông bướm phi vũ, chim hút hoa nô, hoa đào sáng rực. . .

Dược Vương Cốc một mảnh mùa xuân khí tức.

Trình Linh Tổ không hổ là Thần Y, qua Dược Viên cấp tốc hái vài cọng dược thảo, lập tức điều chế ra một mực giải dược, để Lý Duy miệng ăn vào.

Quả nhiên mấy phút đồng hồ sau, Lý Duy thể nội bắt đầu giải nhiệt, trên mặt cũng dần dần biến trắng. . .

Mẹ ngươi này!

Ngươi thật đúng là Thần Y a. . .

Lý Duy khóc không ra nước mắt, âm thầm vụng trộm lại nuốt một bình lam sắc tiểu dược hoàn.

Thân thể lần nữa khôi phục lại như trước trạng thái, thậm chí càng còn nghiêm trọng hơn, tựa như thất khiếu đều đang liêu lĩnh nóng hổi nhiệt khí. . .

Trình Linh Tổ ngốc.

Thiên hạ lại có bức này Kỳ Độc!

. . .

Lý Duy vừa nhìn cơ hội tới, hồi tưởng lại trước đó nhìn qua nội dung cốt truyện: Hồ Phi trúng độc, kỳ kỳ oai oai, mãi cho đến Trình Linh Tổ xả thân giải độc. . .

Lý Duy liền là muốn phục chế đoạn này nội dung cốt truyện (thứ 37 tập hợp), để cho Trình Linh Tổ cam tâm tình nguyện hiến thân, chỉ là kịch độc biến thành V Miss Ag R A.

Liền đối trắng cũng chỉ làm một điểm điều khiển tình vị, gắng đạt tới nguyên trấp nguyên vị, nhất cử cầm xuống Trình Linh Tổ.

Lý Duy hai mắt huyết hồng, toàn thân run rẩy, nửa người dưới càng là nâng lên to lớn Đại Mông Cổ bao.

"Nhị Muội, có thể chết ở Dược Vương Cốc, cũng coi là ta phúc khí."

Trình Linh Tổ trong đầu vu vu, không biết như thế nào cho phải:

"Đến, ta diu ngươi đến bên giường ngồi một chút."

Lý Duy như trong ti vi kịch diễn lên khổ tình hỉ:

"Nhị Muội, nói cho ta biết, ta còn có thể sống bao lâu. . . Ngươi nói, nói a. . . Không cần phải nói. . . Nhị Muội, ngươi đi đi, ta không muốn ngươi thấy ta chết."

Cái này nồng đậm phim Đài Loan cường điệu, Lý Duy chính mình cũng kém chút nói nôn, lại không nghĩ, đối Trình Linh Tổ lại là rất có hiệu quả.

Chỉ ở giữa nàng hai mắt phiếm hồng, trong lòng dường như đã làm ra quyết định kỷ càng.

"Đại ca, ngươi không cần lo lắng, đây chỉ là tạm thời, ngươi không có việc gì, coi như, coi như. . ."

Lý Duy tự biết ý, mừng rỡ trong lòng, trợ giúp nói:

"Nhị Muội, ngươi vẫn là hoàng hoa khuê nữ, sao có thể vì ta. . ."

"Đại ca, không cần phải nói."

Trình Linh Tổ hốc mắt phiếm hồng, đã quyết định hiến thân.

Liền bắt đầu cởi áo nới dây lưng. . .

Lý Duy ngốc.

.

.

.

Một trận cuồng phong bạo vũ.

Thiên địa bỗng nhiên sụp đổ.

Phát tiết nương theo đau đớn.

Sinh mệnh hướng đi hài hòa.

Mười giờ đi qua ——

Mất thấy rãnh máu chỉ còn lại có 1%, Lý Duy tranh thủ thời gian rời khỏi nội dung cốt truyện.

Chỉ để lại một mặt mộng bức Hồ Phi cùng Trình Linh Tổ Xích Quả tương vọng.

Nghiệp chướng a. . .

. . .

Lý Duy đã có thể rời khỏi nội dung cốt truyện, đã nói nhiệm vụ hoàn thành.

Hệ thống rất nhanh phát tới nhắc nhở:

Chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành Chủ Tuyến Nhiệm Vụ, đi qua Chủ Thần thôi diễn, Trình Linh Tổ sống sót cũng vì Hồ Phi sống con trai, Trình Linh Tổ

vì nhĩ tử lấy tên gọi nói bừa duy, nói bừa duy hai đầu lông mày khi khải anh hùng hùng hực, đáng tiếc đáng đáp không hề giống Hồ Phi, cũng may Hồ Phi là đàn độn hoàn toàn không có phát hiện một vấn đề này chỗ, cuối cùng cùng Trình Linh Tổ vượt qua cuộc sống hạnh phúc, cuối cùng bạch đầu giai lão, con cháu đầy đàn.

Chủ ký sinh đem thu hoạch được phía dưới khen thưởng: 1, khen thưởng 30 tích phân; 2, giải tỏa (Tuyết Sơn Phi Hồ) vị diện, chủ ký sinh có thể tùy thời lấy thân phận của mình, hoặc Hồn Xuyên bất luận kẻ nào tiến vào; 3, khai phóng Bản Vị Diện Thương Thành, chủ ký sinh có thể tại bất luận cái gì thời gian, bằng tích phân mua sắm Bản Vị Diện bất luận cái gì thương phẩm.

Hoàn thành nhiệm vụ, cảm tới tích phân về sau, Lý Duy một thân mỗi một dựa vào ở phi cơ chỗ ngồi, nội tâm lại là hưng phấn mở ra vị diện Thương Thành.

.

Vị diện Thương Thành - (Tuyết Sơn Phi Hồ)

Hồ Nhất Dao - đao pháp toàn bộ: 66 tích phân.

Miêu Nhân Phượng - kiếm pháp toàn bộ: 66 tích phân.

Hồ Phi - võ kỹ toàn bộ: 60 tích phân.

Trình Linh Tổ - y thuật toàn bộ (ngậm nội lực cùng (Dược Vương thạch phân)): 50 tích phân.

Điền Quy Nông - vẩy mười kỹ xảo: 3 tích phân.

Viên Từ Y - Ni Cô bản: 1 tích phân.

Miêu Nhược Lan - khóa bị bản: 1 tích phân.

Phượng Phi Phi - (Truy Mộng Nhân) hoàn mỹ diễn dịch: Miễn phí.

.

.

.

Viên Từ Y . . . Ni Cô . . .

Miêu Nhược Lan . . . Khóa bị . . .

Lý Duy bạo mồ hôi:

"Chủ Thần ngươi lại nghịch ngợm . . ."

Không bằng chủ ký sinh ngươi cuồng phong bạo vũ.

". . ."

Lý Duy mồ hôi rơi như mưa, lập tức không chút do dự mua xuống Trình Linh Tổ y thuật.

Chúc mừng chủ ký sinh thành công mua sắm Trình Linh Tổ y thuật, tiêu hao 50 tích phân, còn thừa 0 tích phân.

Lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ:

"Lão ba, Sở Sở, ta trở về!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Giang Sở Sở mang thai

Trong buồng phi cơ.

Diệp Lam gặp Lý Duy giống đột nhiên bị sương đánh Cà tím, trong nháy mắt ỉu xiu, một cái Cát Ưu nằm dựa vào tại chỗ ngồi bên trên, tựa như tiến vào Thánh Nhân hình thức, liền lo lắng hỏi.

"Lý Duy. . . Ngươi làm sao "

Lý Duy nao nao, lại đã vô lực trả lời, chỉ thông lệ nói láo:

"Ta làm mộng."

Lý Duy xuyên qua là không tiêu hao hiện thực thời gian, chỉ cần hao tổn trạng thái giá trị, trước một giây hấn vẫn là cái sống sờ sờ thuần đàn ông, một giây sau ỉu xiu mà thành mục Cà tím.

Cho nên Diệp Lam mới có thể mộng bức.

"Chúng ta không phải một mực đang nói chuyện a, ngươi làm sao đột nhiên hầy nằm mơ "

"Một lời khó nói hết a."

Gặp Lý Duy mặt mũi tràn đầy cổ sự, Diệp Lam lại nghĩ tới gia gia căn dặn, nhất định phải câu được Lý Duy cái này nhà triệu phú, cho nên. . . Không khỏi lại nhiều nhìn Lý Duy vài lần.

Thanh Tú khuôn mặt, lấm liệt hai mắt, cao thẳng mũi, hồng nhuận phơn phớt trên da, còn mang theo hơi hơi mồ hôi rịn, tràn đầy hormone vị đạo. . .

"Cũng rất đẹp trai nha. . ."

.

Đột nhiên, Diệp Lam hai mắt trì trệ, trong đầu đột nhiên oanh minh, như mỗi ngày địa đảo ngược, ác ma lâm thế, Địa Ngục nhân gian. . .

"Ngươi, ngươi, ngươi —— "

Liên tiếp ba cái ngươi, Diệp Lam sừng sốt nói không nên lời nói sau!

Lý Duy đột nhiên bùng tỉnh.

Thoáng một suy nghĩ, nhất thời minh bạch.

Diệp Lam vừa mới hấn là tiến vào là cái gọi là [ngưng thần xuất khiếu] trạng thái, phát động [trí nhớ Hư Hóa dụng cụ] mất đi hiệu lực cơ chế, mà muốn [ngưng thần xuất khiếu] hoặc là Diệp Lam là cao thủ, hoặc là cũng là đối Lý Duy đặc biệt quan tâm hoặc hiếu kỳ. . .

Chẳng lẽ cô nàng này chân ái bên trên chính mình

Nghiệp chướng a.

Nghĩ như vậy, Lý Duy bỗng nhiên sắc mặt run lên.

Một cái băng lãnh ánh mắt vung đi qua, trực tiếp đem Diệp Lam làm kiềm chế, để cho nàng ánh mắt tránh đi, tận lực quên mất thân phận của mình.

Diệp Lam lấy lại tinh thần, dọa đến tranh thủ thời gian tránh đi Lý Duy ánh mắt, bỗng nhiên, nàng vừa mới sờ chứng kiến một màn kinh người, lại dần dần mơ hồ.

Tuy nhiên không biết là nguyên nhân gì, nhưng nàng biết chuyện này không thể coi thường.

Thế là mượn đi nhà xí làm lý do, chạy đến trong phòng vệ sinh, lập tức cho cha hấn diệp hướng bắc, đánh cái điện thoại bí mật (điện thoại dùng là Diệp gia chuyên dụng vệ tinh thông đạo, là từ võ giả hiệp hội phát xạ chuyên dụng vệ tinh, mức độ bảo mật cực cao):

"Lam nhi "

"Cha, ngươi nhớ kỹ, về sau hàng vạn hàng nghìn tuyệt đối không nên đắc tội Lý Duy người này, nếu có thời cơ lời nói, nhất định phải nghĩ hết biện pháp cùng hấn giữ gìn mối quan hệ!"

"Há, Lý Duy a, gia gia ngươi đã nói với ta ngươi cùng Lý Duy sự tình, hấn thật là cái hiếm có nhân tài, giữ gìn mối quan hệ vẫn phải vất vả ngươi."

"Ta nói không phải ý tứ này, về sau vô luận phát sinh cái gì, ta Diệp gia vĩnh viễn cũng đừng đi đắc tội người này, không thể có mảy may nhằm vào chi tâm, liền nghĩ cùng đừng nghĩ."

Diệp hướng bắc bỗng nhiên cẩn thận.

Hắn biết mình nữ nhi không phải loại kia lỗ mãng hài tử, để cho nàng thận trọng như thế hoảng sợ sự tình, vậy tuyệt đối phải thêm lấy coi trọng.

"Lam nhi, nói cho ba ba, đến xảy ra chuyện gì "

"Cũng không cần hỏi."

"Sao —— "

Diệp hướng bắc cuối cùng vẫn là không có hỏi, trầm mặc hồi lâu sau, mới nói:

"Ba ba biết."

...

Giải quyết Diệp Lam về sau, Lý Duy lập tức bổ sung đầy đủ thức ăn nước uống phân, liền đeo cái che mắt, ngủ say sưa một giấc.

Chờ đến xuống phi cơ lúc, hệ thống màn hình đổi mới.

Đăng cấp : 1 3

Trạng thái : 75%

Tích phân : 0

Kỹ năng : (Tuyết Sơn Phi Hồ) Trình Linh Tổ y thuật; (Thủy Hử Truyện) Võ Tòng võ kỹ; (Thủy Hử Truyện) Thòi Thiên trộm thuật; (Tinh Võ Anh Hùng) Trần Chân võ kỹ; (The Legend of 1900) 1900 Cầm Kỳ; (INITIAL D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe;

Trang bị : (người áo đen) hình tượng Hư Hóa dụng cụ (đôi); (In the Name of People) trực thăng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng thăng cấp.

.

Mặc dù không có nam áo như vậy phồn hoa, nhưng Giang Nam là tràn đầy nhà cảm giác.

Xuống phi cơ về sau, Lý Duy không để ý mọi người thịnh tình mời, không có đi tham gia Diệp gia tiệc ăn mừng, mà chính là thẳng đến bệnh viện, vì lão ba toàn diện sau khi kiểm tra, liền chuẩn bị mổ.

Đây là trước mắt Lý Duy quan tâm nhất sự tình.

Đầu tiên là tại một nhà tiểu hình bệnh viện tư nhân bên trong, thuê một cái phẫu thuật ở giữa, lại mời hai cái thực tập sinh khi trợ thủ, sau đó đem lão ba chuyển tới, chuẩn bị lập tức phẫu thuật.

Đối Lý Duy quyết đoán phẫu thuật, lão mụ rất là lo lắng:

"Tiểu Duy a, người biện pháp này thật có tác dụng sao "

Không đợi Lý Duy đáp lại, lão ba nói:

"Người phải tin tưởng nhi tử, hắn đã không phải là năm đó không hiểu chuyện tiểu hài tử, trăm vạn ngàn vạn tùy tiện kiếm lời, điểm ấy phân tác hắn vẫn có thể nắm tốt."

Lão mụ vẫn là lo lắng:

"Có thể Tiểu Duy cho tới bây giờ không có học qua y a!"

Lão ba sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, trong mắt tràn đầy nhớ lại chỉ sắc:

"Người còn nhớ rõ sao năm đó người mang thai màn đêm buông xuống, bầu trời đêm sấm sét vang dội, giống như là có người độ kiếp, khi đó ta liền nói, nhi tử ta nhất định là một thiên tài!"

"Người cái già mà không đứng đắn. . ."

Lão mù nói, nước mắt liền ngăn không được xuống tới.

Lão ba cũng là hốc mắt phỉm hồng.

Bọn họ đều hiểu, sinh tử liền ở đây chiến dịch!

Chỉ có Lý Duy mới thật sự là bình tĩnh.

Coi như lần này Trình Linh Tổ y thuật, còn không giải quyết được lão ba ung thư, đằng sau còn có Tiên Hiệp Vị Diện, Huyền Huyền vị diện, các loại Thần Dược Thần Y, đừng nói tiêu diệt ung thư, coi như Trường Sinh Bất Lão cũng không nói chơi, căn bản không cần lo lắng!

Thế là không tìm không phải nói ra:

"Lão ba ta nói cho người, chờ ta đem người trị hết bệnh, người có thể đừng ép ta lại đi truy Trần Ngữ Hàm, ta thích là người khác."

Lão ba đột nhiên giật mình:

"Là ai !"

Lý Duy lại ra vẻ thần bí:

"Phẫu thuật xong nói cho người."

.

Tò mò hại chết Miêu.

Cũng có thể cứu sống người.

Dài đến bốn giờ phẫu thuật cuối cùng kết thúc. . .

Lão ba còn sống.

Liền khí sắc đều tốt nhiều.

Lý Duy không thể không cảm thán, cái này Trình Linh Tổ thật không phải ăn chay, đơn giản Thần hồ ký!

Lập tức mang lão ba qua bệnh viện lớn một kiểm tra, quả nhiên, trước đó đã khuếch tán đến toàn thân tế bào ung thư, lại bị diệt trừ thành có thừa, chỉ còn lại có một số Tàn Dư Tế Lược tại kéo dài hơi tàn!

Liền thầy thuốc đều tấm tắc lấy làm kỳ lạ, lập đi lập lại truy vấn:

"Các người đến là thế nào làm được trong nước phương diện này phẫu thuật chuyên gia ta cơ bản đều biết, ai cũng có hay không như vậy mức độ!"

Căn cứ thầy thuốc lương tâm, Lý Duy xuất ra (Dược Vương thạch phần) cùng Trình Linh Tổ một số Thủ Cảo, để bệnh viện miễn phí quét hình một phần.

"Nếu như ngày nào để ta xem lại các người bệnh viện dùng những này y thuật qua cướp lấy tiền tài bất nghĩa, ta lại nổ bệnh viện các người."

Thầy thuốc hơi hơi một mồ hôi, lật ra (Dược Vương thạch phần):

"Đây là. . . Trung Y "

"Đúng "

"Có thể trúng đại học y khoa nhiều am hiểu tại điều trị, làm sao có thể tại trong thời gian ngắn, thanh trừ hết nhiều như vậy tế bào ung thư "

"Bác sĩ người xem qua (Tuyết Sơn Phi Hồ) sao "

". . ."

.

Lý Duy để lão ba ở lại viện quan sát, đồng thời mở một số chính mình đặc phối trung dược, như quả không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, lão ba ung thư sẽ tại một tháng loại hoàn toàn khỏi hẳn.

Lão ba nghỉ ngơi.

Lý Duy cho lão ba đắp chăn, hốc mắt hơi có chút phấm hồng.

Trên thực tế, đang tra ra ung thư thời kỳ cuối về sau, lão ba rõ ràng so trước đó nói không ngừng rất nhiều, phảng phất không nhiều cùng mình cùng lão mụ nhiều nói vài lời, về sau liền cũng không có cơ hội nữa.

Cũng may hai tháng dài vô cùng kết thúc.

Từ đó, người cả nhà đã không còn nom nớp lo sợ, đã không còn không có chơi không có lái nhai, Lý Duy cũng không cần lại đi dương trụ Trần Ngữ Hàm

Lúc này, lão mụ đem Lý Duy lôi ra phòng bệnh nói:

"Người thật đem người cha chữa cho tốt "

"Cái này còn có giả "

"Ta vừa rồi nhìn người lòng bàn tay bốc khí, người sẽ không phải là học khí công đi!"

"Lão mụ, cái này gọi nội lực. . ."

"Nhi tử, người có tiền đồ, mụ mụ thật thật cao hứng."

"Đừng nóng vội, quay đầu còn có càng cao hứng đây."

"Người nói ưa thích nữ hài, đến là ai "

"Chờ ba ba xuất viện ta sẽ nói cho các người biết nha."

"Đứa nhỏ này. . ."

. . .

Giải quyết lão ba, tiếp xuống chính là muốn đi gặp Giang Sở Sở.

Tại đi gặp Giang Sở Sở trước đó, Lý Duy gọi điện thoại đi qua.

"Ta trở về."

Đầu bên kia điện thoại, Giang Sở Sở thanh âm trong trẻo như linh, lại hình như tận lực áp chế hưng phấn, có chút gượng dở đáp:

"Trở về cũng không tới nhìn ta "

Lý Duy lại cười nói:

"Gấp cái gì, ta đem lão ba ung thư chữa cho tốt, tiếp xuống chúng ta có là thời gian!"

Giang Sở Sở rốt cục đè nén không được hưng phấn trong lòng:

"Thật sao !"

"Thật."

"Vậy người làm sao còn chưa tới tìm ta "

"Ta chuẩn bị qua nhà người đề thân."

"Người, người không có gạt ta "

"Không có lừa người."

"Làm sao lại nhanh như vậy "

"Lại không nhanh chút ta sợ nhi tử ta liền muốn sinh ra."

"Người, làm sao người biết "

"Ta đã sớm biết."

"Thật xin lỗi, một mực gạt người. . ."

"Người là sự ta bởi vì hài tử nguyên nhân mới đến cưới người, nhưng trên thực tế có hay không đưa bé này, ta đều sẽ cưới người, bởi vì người. . ."

"Bởi vì ta làm sao "

"Bởi vì người. . . So sánh đáng yêu."

". . ."

"Trong hai tháng chuẩn bị hôn lễ đi."

"Người làm gì tự quyết định, người liên cái cầu hôn đều không có, người nào muốn gả cho người rồi "

"Vậy ta cưới Trần Ngữ Hàm."

"Đừng, đừng a. . . Ta nói là hai tháng cũng quá khẩn cấp đi, chúng ta còn không có lẫn nhau gặp phụ mẫu đâu, hơn nữa còn không có chính đến bọn hắn đồng ý, ba ba mẹ mẹ của người thật có thể tiếp nhận ta sao, có thể hay không ngại ta là Lục Trà biểu "

"Xuất phát từ tôn trọng, ta mới biết lại người cha mẹ ta, nhưng vô luận cha mẹ người vẫn là cha mẹ ta, đều khó có khả năng can thiệp đến chúng ta hôn nhân——ta muốn cưới người, thế giới này không ai có thể ngăn cản."

"Người làm gì nói buồn nôn như vậy lời nói. . . Người bây giờ đang làm gì "

"Đang chuẩn bị hôn lễ."

"Ta muốn cùng người cùng một chỗ."

"Trong bụng Bảo Bảo làm sao bây giờ "

"Còn chưa tới một tháng đâu, không quan hệ."

"Ừm ừm, vậy ta đến người cửa nhà tiếp người."

. . .

Sau hai giờ, một tiếng gào thét cùng thảng thốt, một đài ngân sắc "Chạy" xe đứng ở Giang gia biệt thự ngoài cửa, rất mau đem Giang Sở Sở tiếp đi.

Giang mẫu bị Giang Sở Sở nhấn trong phòng, không thể thấy cảnh này.

Đi ra lúc đã không thấy nữ nhi bóng dáng.

Liên tranh thủ thời gian hướng gác cổng hỏi:

"Thế nào "

Gác cổng cũng là Giang gia trưởng bối, sắc mặt hiện lên một tia bất mãn, trực tiếp hỏi:

"Đây thật là tiểu thư bạn trai "

"Ta đoán là, người thấy sao đến thế nào a. . ."

"Mở ra một đài 5 lạng hồng ánh sáng, người nói thế nào "

"Người kia thế nào "

"Còn cần nhìn người sao "

". . ."

Chương 96: Tiểu biệt thắng tân hôn

Tuy nhiên Lý Duy cùng Giang Sở Sở ở giữa, còn cũng không đủ hiểu biết, cho dù tiếp xúc da thịt cũng chỉ có tâm sự mấy lần, nhưng từ khi Giang Sở Sở hoài Lý Duy hải tẩu về sau, Lý Duy đối Giang Sở Sở thân cận cảm giác, đột nhiên tăng lên một cái cảnh giới mới.

Thân thiết.

Ấm áp.

Giống như là người một nhà.

Đều nói Bảo Bảo là ái tình kết tinh, trái lại, Bảo Bảo cũng có thể để ái tình kết tinh. . . Điều kiện tiên quyết là người đến làm cho Bảo Bảo sinh ra tới.

Cứ việc Giang Sở Sở cùng Lý Duy niên kỷ cũng không lớn, nhưng trên thực tế, hai người đều là con một, cũng đều có đầy đủ thực lực kinh tế đến nuôi dưỡng Bảo Bảo.

Vấn đề là, Giang Sở Sở năm nay mới đại nhị, liền 20 tuổi tròn cũng chưa tới, chính là học tập Văn Hóa Tri Thức tốt niên kỷ, sống Bảo Bảo khó tránh khỏi có chút. . .

Cái kia.

Giang Sở Sở cũng không xác định Lý Duy thái độ, dứt khoát trực tiếp hỏi:

"Người thật muốn đem Bảo Bảo sinh ra tới sao "

Lý Duy thái độ rất kiên định.

"Đương nhiên."

Giang Sở Sở lại có chút giận dữ:

"Vậy sao người không mang ta đi bệnh viện kiểm tra "

Lý Duy bình tĩnh tự nhiên:

"Một đám lang băm thôi, cha ta ung thư đều gọi ta cho trị, người hoài cái Bảo Bảo ta cần phải đi bệnh viện đến lúc đó ta một tay cho người đỡ đẻ, người tin không "

"Phốc. . . Vậy người cái tay còn lại làm gì "

"Cho người thua nội lực nha."

". . ."

. . .

Lý Duy đem xe mở ra xe hơi thành.

Đi vào một nhà Bảo Mã-BMW 4S cửa tiệm, lắc đầu, không tiến vào.

Đi vào một nhà Porsche 4S cửa tiệm, lắc đầu, cũng không tiến vào.

Hai nhà 4S nhân viên cửa hàng công, khách khí mặt một đài 5 lạng hồng ánh sáng, tại cửa ra vào bồi hồi nửa ngày sừng sốt không tiến vào, đều lộ ra xem thường ánh mắt.

Liền Giang Sở Sở cũng đều có chút không hiểu:

"Người muốn mua xe sao "

"Ừm."

"Ta cho là người Quán Quân xe muốn mở ra bảo hồng đâu?"

"Đài này Quán Quân xe ta là có cảm tình, duy nhất khuyết điểm cũng là kéo cừu hận quá lợi hại, ta hiện tại khi ba ba, không muốn đánh mặt người."

"Phốc. . . Người muốn đổi xe, làm sao không đi vào mua nha "

"Ta cũng ưa thích Bảo Mã-BMW cùng Porsche, nhưng bây giờ có Bảo Bảo, đến mở một đài an tĩnh chút xe, ngoài ra ta còn đến cho ba ba mụ mụ của ta mua đài xe."

"Xem ra người còn rất dễ bụng nha."

Giang Sở Sở cười rất tự nhiên.

Trong lòng đối Lý Duy hảo cảm càng ngày càng tăng. . .

.

Vì muốn mua đài yên lặng tính có thể so sánh xe tốt, Lý Duy mở ra xe tải tại xe hơi trong thành quanh đi quanh lại, cuối cùng tại Bentley cửa hàng cửa dừng lại.

Bảo Mã-BMW cùng Porsche 4S cửa hàng nhân viên cửa hàng nhất thời rộng.

"Hóa ra con hàng này là chúng mất mình xe "

"Một đài phá cũ nát cũ 5 lạng hồng ánh sáng, ngừng đang sửa chữa xa hoa Bentley 4S cửa tiệm trước. . . Quá phách lối!"

Lý Duy đi vào Bentley 4S cửa hàng.

Trong phòng sửa sang cực lớn khí xa hoa, chỉ tiếc nhân viên cửa hàng mười phần Cao Lãnh.

Cũng không phải bởi vì Lý Duy mở xe tải, hoặc là Lý Duy ăn mặc cách ăn mặc, để những cái kia nhân viên cửa hàng thấp nhìn một chút, trên thực tế bọn họ căn bản là không có đi xem Lý Duy. . .

Bọn họ cũng là trời sinh Cao Lãnh mà thôi.

Dù sao Anh Quốc xe sang trọng.

Dù sao Bentley.

Đến mức Lý Duy cùng Giang Sở Sở tiến đến nửa ngày, chưa từng người phản ứng.

Dù sao bọn họ một ngày cơ bản cũng liên tiếp đãi mấy cái có ý hướng khách hàng, giống Lý Duy loại này đến quan sát D R E A m K A R nhà quê, bọn họ mới lười nhác đáp lời.

Tuy nhiên trong tiệm bầu không khí, như lạnh lẽo một dạng băng lãnh, nhưng Lý Duy lại giống người không việc gì một dạng làm càn "Quan sát" lấy, nhìn xem cái này địa bàn, nhìn một cái cái kia phát động cơ thương, cái này sờ một cái tay lái, lại xoa bóp cái kia da thật đồ vật bên trong. . .

Sờ xong Âu Lạc, sờ chạy như bay, sau cùng còn sờ đến một đài định chế bản đỉnh phổi mộ còn, giá cả vượt qua ngàn vạn!

Một mực Cao Lãnh nhân viên cửa hàng rốt cục giận!

Mất thấy là phải hạ lệnh trực khách, đúng lúc này, quản lý tài khoản đi ngang qua nơi này, ngăn lại nhân viên cửa hàng, lễ phép đi vào Lý Duy bên người, vì mặt tiền cửa hàng hình tượng, năng tận lực đè nén trong lòng vô tận khinh thường cùng phẫn nộ.

"Tiên sinh, ngài là muốn mua đài này xe sao "

Lời ngậm đại khái cũng là ——

Cũng là người mẹ nó không mua xe còn sờ loạn

Giang Sở Sở hiểu ý cười một tiếng.

Nàng mình bạch, lại đến Lý Duy trang bức đánh mặt thời khắc.

Một đài giá cả siêu 10 triệu Bin Limus còn tuy nhiên đắt đỏ, nhưng đối từ nam áo trở về, chỉ ít kiếm lời một trăm triệu Lý Duy tới nói, chút tiền lẻ này căn bản không tính sự tình. . .

Lúc này không đánh mặt, chờ đến khi nào

Đáng tiếc Lý Duy ngồi ở trong xe hưởng thụ lấy thoải mái dễ chịu, nhất thời không nghe rõ quản lý tài khoản lời nói.

Quản lý tài khoản mặt đều lực, tăng lớn âm lượng, tăng thêm ngữ khí:

"Tiên sinh, ngài có phải hay không đến mua xe!"

"Cáp "

"Ta hỏi ngài đến có phải hay không đến mua xe không mua xe mời rồi đi nơi này."

"Há, ta là tới mua 4S cửa hàng. . . Trong này tốt nhiều xe ta đều ưa thích, một đài một đài mua quá phiền phức a, không bằng đóng gói mua một lần, thuận tiện."

"Phốc —— "

Quản lý tài khoản sắc mặt khó coi, cái trán gân xanh run rẩy, cảm giác gặp được đàn độn:

"Tiên sinh xin đừng nên nói giỡn!"

Lý Duy nguyên bản một mặt tùy ý, giờ phút này đột nhiên run lên, tan mát ra lấm liệt uy nghiêm:

"Gọi điện thoại cho lão bản của các ngài, ta sẽ cho ra một cái hấn vô pháp cự tuyệt giá cả."

.
. .
.

Giang Sở Sở nguyên bản Lý Duy chỉ nói là cười, không nghĩ tới Lý Duy thật đúng là tìm đến lão bản.

Lý Duy rất nhanh lấy cao hơn giá thị trường gấp đôi giá cả, mua xuống nhà này Bentley 4S cửa hàng.

Sau đó đem 5 lạng hồng ánh sáng tiến vào qua, xem như giường xe cung cấp người tham quan.

"Chuyên tu hành lang rỉ nước. . ."

Có người nhận ra đài này cái tiến qua 5 lạng hồng ánh sáng, chấn kinh nửa ngày nói không ra lời:

"Lão. . . Lão tài xế!"

Trừ nhà này Bentley cửa hàng, Lý Duy còn mua nhà tiếp theo Rolls-Royce 4S cửa hàng, cùng một nhà Mercedes-Benz 4S cửa hàng, dù sao [Rolls-Royce Phantom] cùng [Maybach L Anul E], Lý Duy đều rất tán thành.

Chờ người nhà xe, hoặc là cho người nhà lái xe, muốn cũng là một cái thoải mái dễ chịu.

Thoải mái dễ chịu đến cực hạn.

Mất thấy Lý Duy lập tức ném ra một tỷ, Giang Sở Sở ghen hòng nhìn trần trời.

"Lý Duy ngài phát đại tài "

"Đàm tiền tôn thương cảm tình."

"Cút!"

"Tốt a, ta phát tài."

. . .

Tùy tiện toàn bộ lâm thời bảng số, Lý Duy liền mở ra mới tinh Bin Limus còn, chờ Giang Sở Sở, đi vào hai người lần thứ nhất gặp mặt địa phương.

Phù Đảo cà phê.

Chẳng qua trước mắt Phù Đảo cà phê, còn có Cố Siêu nhà một nửa cổ phần, Giang chú ý hai nhà quyết liệt về sau, một mực đang cố quyền phương diện dây dưa không rõ.

Thế là Lý Duy tìm tới Cố Siêu lão bà, căn bản không cùng hấn đông dài, trực tiếp hoa gấp đôi giá cả cầm xuống một nửa kia cổ quyền.

Trên thực tế tại Hoàng Triều Xương Ba sự kiện về sau, Giang Sở Sở cùng Cố Siêu đã cùng chia đều tay, Cố Siêu cha đã sớm tại vì Cố Siêu tìm kiếm Tân Túc Phụ, cùng Giang gia cũng chỉ là cổ quyền phương diện phân tranh, bởi vậy đối Giang Sở Sở mới bạn trai cũng không chú ý.

Tương phản, gặp Lý Duy thực sự thổ hào, liền liều mạng nịnh bợ.

"Lý tiên sinh, chúng ta tại trong thành phố còn có một nhà hàng, sinh ý so nhà này quán Cafe Hòa nhiều, ngài có hứng thú hay không tới đầu tư "

"Không, lần, hỏi lại đánh chết nguoi."

.

Sau đó, Lý Duy cùng Giang Sở Sở xông gấp hai cà phê, đi đến quán Cafe đằng sau Sân bóng rổ, ngồi vào bên sân trên ghế dài, nhớ lại ngày cũ thời gian.

Lý Duy bùng lên xa hoa chén cà phê, mỹ mỹ phẩm bên trên một thanh, không thể không nói, nơi này cà phê uống ngon thật, tung bay mùi thơm khắp nơi, thuần hậu ngon miệng. . .

Chuyện cũ từng màn nổi lên trong lòng.

Một tháng trước, Lý Duy lấy một cái thuần điều ti thân phận, ngồi tại ba cái muội tử trung gian, một bên thưởng thức cà phê, một bên văn minh xem bóng, đã xem trên trận nam bóng, cũng xem dưới trận nữ bóng. . .

Nghĩ không ra vừa mới qua đi hơn một tháng, lúc ấy dưới trận ba bóng bên trong bạn thân bóng, hiện tại chính là một mặt hạnh phúc tựa ở trên bả vai mình, chẳng mấy chốc sẽ thành vì lão bà của mình.

Nhân sinh luôn luôn tràn ngập ngoài ý muốn a!

Từ khi cùng với Lý Duy về sau, Giang Sở Sở liền bỏ qua trước đó một thân bài danh la lý trang phục, luôn luôn đem chính mình cách ăn mặc điệu thấp thành thực, lại tràn ngập nữ nhân vị.

Hôm nay nàng ăn mặc một thân hắc sắc váy đầm, cổ áo hình chữ V ở ngực bảo bọc một lớp vải đen, như ẩn như hiện, thâm bất khả trắc.

Nàng hai tay nắm chén cà phê, hài lòng khoác lên mảnh trên đùi.

Lúc này ——

Nàng đem tựa ở Lý Duy trên bờ vai khuôn mặt, đột nhiên thu hồi lại, lông mi chớp mắt to kinh ngạc nhìn qua Lý Duy, mặt mũi tràn đầy chân thành nói:

"Đời ta đã không thể rời bỏ nguoi, có thể ta vẫn là muốn hỏi nguoi một câu, nguoi muốn thành thật trả lời ta."

Lý Duy nao nao:

"Ta lúc nào không thành thật "

"Lý Duy. . . Nguoi thật thích ta sao "

Nữ nhân chung quy là nữ nhân.

Lý Duy vụn vụn không nghĩ đến , Giang Sở Sở trình trọng sự tình hỏi xảy ra vấn đề, lại có thể cũ kỹ như vậy, một điểm lo lắng đều không có.

Thế là ra và suy nghĩ sâu xa một phen, nửa ngày sau mới nói:

"Rất ưa thích."

"Rất ưa thích là nhiều ưa thích "

"Đầy đủ cả đời ưa thích."

Giang Sở Sở trong lòng hoan hỉ, nhưng lại không biểu hiện ra đến:

"Vậy nguoi thích ta cái gì "

"Bộ ngực."

"Cút!"

"Gần nhất các nàng giống như lại lớn lên ai . . "

"Ta hỏi ngươi, ngươi là lúc nào thích ta "

Lý Duy cảm giác đang chịu đựng một trận linh hồn khảo tra, thế là trầm tư thật lâu, mắt lộ ra thâm trầm cùng nồng đậm yêu thương, nói ra:

"Đại khái là nhìn thấy ngươi bộ ngực về sau đi."

"Cút!"

"Vậy còn ngươi "

"Là tại ngươi lần thứ nhất cho ta đánh đàn thời điểm."

"Ta có cho ngươi đánh đàn qua "

"Mau mau cút!"

Lý Duy thừa cơ ôm chặt lấy Giang Sở Sở.

"Đùa giỡn rồi, ta lúc ấy cho Trương tỷ đàn xong, liền cho ngươi đánh từ khúc, không nói gạt ngươi, ngươi là ta đến nay đánh qua sau cùng một thủ khúc."

"Có đúng không "

"Đương nhiên, Trần Ngữ Hàm ưa thích đàn dương cầm, ta đều cho tới bây giờ không cho nàng đánh qua cái gì."

"Ngươi thật đúng là lãnh khốc. . . Ngươi nói, Ngữ Hàm nếu là biết hai ta quan hệ, ta nên làm cái gì nàng gần nhất có thể thường xuyên ở trước mặt ta nhắc tới ngươi."

"Cũng là thời điểm cùng Trần gia ngả bài."

"Ngươi không cần ngả bài, ta giống như nghe nói Diệp gia Diệp Lăng muốn cùng Trần gia kết thân, bá phụ bá mẫu đều đồng ý, chỉ là Ngữ Hàm một mực không có đáp ứng, nàng sợ là đối ngươi có ý tứ."

Lý Duy chợt cảm thấy xấu hổ.

Không biết nói cái gì cho phải.

.

Sau đó, Lý Duy lại mang Giang Sở Sở qua Giang Nam Đại Học lễ đường đánh cái khúc, qua Hạ Minh Sơn đường đưa phiều cái dòi, thậm chí là chạy tới Hoàng Triều Xương Ba rống một cuống họng.

Trần đầy đều là Lý Duy trang bức nhớ lại. . .

Cuối cùng Lý Duy vẫn là mang theo Giang Sở Sở trở lại chỗ ở, trở lại cái này hai người đã từng một đêm phong lưu địa phương —— đương nhiên, hiện tại Giang Sở Sở mang thai, bên trong động tác bộ phim tự nhiên không thể lại đi dư vị.

Giang Sở Sở sờ lấy dạ dày, đột nhiên hỏi:

"Ngươi ưa thích nam hài vẫn là nữ hài "

"Trừ đều thích ta còn có thể nói cái gì "

"Ngươi đoán Bảo Bảo là nam hài vẫn là nữ hài "

"Cái này cũng không cần đoán."

Lý Duy lấy ra Giang Sở Sở cổ tay, bắt đầu bắt mạch.

Đột nhiên, hần hai mắt đột nhiên trì trệ:

"Tình huống như thế nào!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Toàn cầu thứ nhất lệ!

Giang Sở Sở nhất thời hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt:

"Sao, làm sao "

Lý Duy căng cứng mí mắt đột nhiên tiu nghỉu xuống. . .

"Người không có mang thai a!"

"Làm sao lại ta rõ ràng. . ."

"Người có phải hay không còn chưa có đi qua bệnh viện "

"Ta đây không phải các loại người dẫn ta đi bệnh viện nha, ta nhớ được trước đó nghiệm qua ba lần giấy thử, đều là hai đạo đòn khiêng, cho nên mới coi là mang thai nha."

"Ta ngẫu nhiên tại trong thùng rác gặp một lần. . . Ta nhìn trong cơ thể người hormone mức độ cùng nước tiểu bên trong H CG nồng độ, đều là 100% dựng tướng, có thể nghe mạch đập, hoàn toàn không có mang thai."

"Tại sao có thể như vậy "

"Minh vẫn là đi bệnh viện đập cái phim đi, lão phu Hành Y nhiều năm như vậy, lại có thể chưa thấy qua cái này tình huống "

.

Lý Duy lập tức mang Giang Sở Sở đi bệnh viện kỹ càng kiểm tra một phen.

Kết quả lộ vẻ, Giang Sở Sở xác thực không có mang thai.

Chỉ là Tiên Thiên tính [noãn sào đa dạng chứng].

Tạm thời tự cái tên này.

Bởi vì đây là Toàn Cầu Đệ Nhất lệ, cũng là loài người trong lịch sử ghi chép qua ví dụ đầu tiên.

Nói như thế nào đây

Bình thường nữ nhân tình huống là, một lần rụng trứng một cái, hoặc là ngẫu nhiên hai cái, hoặc là tại được vật tác dụng dưới xuất hiện N cái, nhưng không hề nghi ngờ, những này trứng đều là 100% một dạng gen.

Giang Sở Sở noãn sào bên trong một lần chẳng những rụng trứng N cái, mà lại mỗi một cái trứng gen, cũng không giống nhau.

Lý Duy vừa nghe được tin tức này lúc, đơn giản không dám tin tưởng lỗ tai mình.

"Ta, ta bị N cái lời kéo lục "

Giang Sở Sở khí một trận đôi bàn tay trắng như phấn giật nện Lý Duy.

"Người dám lại ô một chút sao!"

Thầy thuốc đồng dạng dở khóc dở cười:

"Tiên sinh lo ngại, ngài bạn gái tình huống là, nhiều cái trứng ở giữa gen tương tự độ thấp hơn nhiều song bào thai, nhưng những này trứng lại trăm phần trăm là từ cùng một noãn sào bài xuất."

"Còn có loại này quái sự "

Lý Duy mặt sắc mặt ngưng trọng, hần lo lắng Sở Sở tình huống là mình tạo thành, dù sao mình thế nhưng là vị diện Xuyên Việt Giả, có thân thể dị biến

khả năng, hoặc là cảm nhiễm Dị Vị Diện virus, tại ba xong bên trong nhiếp thời điểm, lấy cho Giang Sở Sở. . .

Liên mật mờ hời:

"Loại tình huống này có thể là ngày kia dị biến sao "

"Chúng ta cẩn thận đã kiểm tra bạn gái của người noãn sào kết cấu, ra kết luận là, cái này hoàn toàn trời sinh, phần tử kết cấu liên có bài tiết nhiều loại khác biệt trứng năng lực, chúng ta trước mắt phát hiện là ba loại điển hình tổ hợp gen, về phần có hay không càng nhiều loại hơn loại, còn cần tháng sau rụng trứng thời điểm đến bệnh viện làm tiến một bước kiểm tra. . ."

"Loại này noãn sào kết cấu đối về sau thân thể các phương diện, lại có cái gì ảnh hưởng xấu sao "

"Dựa theo hiện tại y học suy luận, hẳn là không có cái gì chỗ xấu, tiền sinh không cần lo lắng quá mức, chỉ là sống đa bào thai khả năng so sánh lớn, mặt khác định kỳ kiểm tra là đủ."

Cứ việc không có nguy hiểm gì, nhưng Lý Duy vẫn là quyết định về sau lưu thêm cái trong lòng.

"Ta minh bạch."

"Xin hỏi ngài chú ý đem cái này án lệ phát biểu đến y học trên tạp chí qua sao "

"Chú ý."

". . ."

"Các người có thể chính mình nghiên cứu, nhưng hi vọng không muốn công khai."

"Được."

. . .

Sau khi rời bệnh viện, Giang Sở Sở oa một tiếng liền khóc.

"Ta có phải bị bệnh hay không a."

Lý Duy có chút bình tĩnh:

"Trừ hormone bài tiết quá vượng, không có vấn đề gì."

"Đây là có ý gì "

"Chính là ta muốn nhiều cho người ăn, cho ăn no người, người liền ngoan."

Giang Sở Sở nhất thời hiểu được, gương mặt hơi choáng, không biết là nổi giận, vẫn là thẹn thùng:

"Mau mau dứt."

"Tóm lại người thể chất rất kỳ quái, chẳng những ta chưa từng nghe thấy, liền thầy thuốc cũng chưa từng thấy qua, danh xưng Toàn Cầu Đệ Nhất lệ, nhưng người không cần lo lắng, đây không phải bệnh, không ảnh hưởng bình thường sinh hoạt, cũng sẽ không ảnh hưởng về sau mang thai."

Giang Sở Sở lúc này mới thở phào, trong mắt vẫn có chút tiếc nuối:

"Ta Bảo Bảo cứ như vậy không có. . ."

"Cái này không thật tốt sao chỉ ít chúng ta có thể tiểu biệt thắng tân hôn."

"Ta vừa mất đi Bảo Bảo, người nghĩ cũng đừng nghĩ."

Giang Sở Sở nói thì nói thể không sai, nhưng làm Lý Duy tại toàn thành phố lớn nhất hào hoa khách sạn, mở một gian xa hoa nhất Phòng Tổng Thống về sau, hai người vẫn là củi khô lửa bốc, một điểm liền đốt. . .

Dù sao tiểu biệt thắng tân hôn.

Dù sao hạn hán đã lâu gặp mưa lành.

Dù sao hormone bạo tẩu.

Lý Duy thực tùy tri vị, chỉ cảm thấy Giang Sở Sở thân thể này. . .

Vô địch!

...

Ngày kế tiếp, đưa về Giang Sở Sở về sau, Lý Duy bắt đầu thu xếp đứng lên.

Tại phòng cho thuê bị Giang Sở Sở bày một đạo cầm xuống một huyết chi về sau, hắn từng đáp ứng cho Giang Sở Sở một cái danh phận, cái này danh phận tự nhiên không phải chỉ bạn bè trai gái đơn giản như vậy.

Tuy nhiên lần này Giang Sở Sở không có mang thai, nhưng Lý Duy đã trong bóng tối an bài hôn lễ, mà lại muốn càng thêm khẩn cấp an bài!

Nếu không Trần Ngừ Hàm bên kia, rất có thể muốn thổi lên phản kích kèn lệnh. . .

"Ai, nam nhân quá được hoan nghênh cũng không dễ a."

Về phần hôn lễ hết thấy chi tiết, Lý Duy trực tiếp hoa một ngàn vạn, lựa chọn Giang Nam tốt nhất Hôn Khánh công ty, cùng tối đình cấp tư nhân đặt trước chế phục vụ.

Không thiếu tiền.

.

Sau đó muốn chuẩn bị một bộ phòng cưới.

Lý Duy đưa ánh mắt về phía đông cư hồ giữa hồ biệt thự, nghe nói nơi đó còn có đơn giá 8 trăm triệu lạng căn biệt thự không có bán đi. . .

Nhưng Lý Duy đã không phải là năm đó Lý Duy.

Một tòa hai ngôi biệt thự hắn căn bản churóng mắt, hắn muốn là ——

Cả tòa Hồ Tâm Đảo!

Một ngôi biệt thự chỉ có thể thụ người chế trụ, coi như nhiều ngôi biệt thự, cũng phải bị quản chế bất động sản, chỉ có có được cả tòa đảo, tài năng tự do cải tạo, nghĩ loại Cà chua loại Cà chua, nghĩ loại Khoai Tây loại Khoai Tây, lên thần nhìn Đông Hải, nhập mộng dòm Thần Cơ. . .

Cuối cùng dựng lên một tòa lớn đại thủy tinh cung!

Cũng coi là tròn Lý Duy hồi nhỏ mộng tưởng.

Vì hoàn thành cái này một giấc chiêm bao nghĩ, Lý Duy trước sau hoa một tuần thời gian, nhiều lần sử dụng Diệp gia quan hệ, mới cuối cùng lấy giá thị trường gấp hai, mua xuống cả tòa đảo tổng cộng mười hai ngôi biệt thự, tính cả 9 60 mẫu đất, tổng giá trị 268 ức!

Sau đó, hắn lại ở trên đảo tu kiến phi cơ đường băng, lại mua một khung máy bay tư nhân, cùng một khung phi cơ trực thăng dân sự, hai đầu tiêu du thuyền, một chiếc Du Thuyền. . .

Trắng trơn trồng trọt hoa đào, Kỳ Trân Dị Thảo, hoa quả rau xanh, Ngư Nghiệp nuôi dưỡng. . .

Lại mời một ít người hầu, bảo an, tài xế, bất động sản, người làm vườn cùng Ngư Phu. . .

Tăng thêm trước đó ba nhà 4S cửa hàng cùng một nhà Phù Đảo cà phê, những này bảy tám phần chung vào một chỗ, Lý Duy đến tận đây, hết thấy tiêu hết 500 ức tiền tiết kiệm bên trong 300 ức!

Cái này khiến Lý Duy không thể không cảm thán:

"Có tiền, thật tốt!"

Sau cùng, Lý Duy còn muốn cho hòn đảo làm cái tên mới.

Gọi. . . Thiên Thượng Nhân Gian. . . Ngạch không không, tự ——

Đào Hoa Đào đi.

Dù sao Hoàng Dược Sư loại kia ngăn cách tiểu đảo sinh hoạt, chính là Lý Duy hồi nhỏ mộng tưởng.

...

Giải quyết Đào Hoa Đào về sau, lão ba ung thư cũng hoàn toàn khỏi hẳn.

Ngay tại Lý Sùng Minh đang muốn xuất viện thời điểm, Trần Lễ Minh cùng Trần Lam hai người thu hoạch được tin tức, đến bệnh viện thăm hỏi hân.

Lý Duy vừa nhìn Trần Thị phụ phụ mang đều là mấy vạn mười mấy vạn thuốc bổ, mà Trần Ngữ Hàm lần này lại không có tới, liền biết hai người hôm nay đại khái ý đồ đến.

Đơn giản là từ hôn lưu khuôn sáo cũ nội dung cốt truyện. . .

Huống chi chính mình cùng Trần Ngữ Hàm thật đúng là tám gậy tre đều đánh không đến.

.

Giờ phút này, Trần Lễ Minh nắm Lý Sùng Minh tay, hốc mắt phiếm hồng, thanh âm tắc nghẽn, có thể nhìn ra hân đối Lý Sùng Minh cách mạng hữu nghị cùng cảm ân chi tình, là không có hư giả:

"Nghĩ không ra ngươi thật gắng gượng qua tới."

Lý Sùng Minh cũng là có chút cảm hoài:

"Lần này nhờ có Tiểu Duy."

Trần Lễ Minh trong mắt lệ quang lấp lóe:

"Thật hâm mộ ngươi có Tiểu Duy như vậy nhi tử, tiểu tử này tương lai bất khả hạn lượng."

Tại Lý Duy nghe tới, câu nói này khả năng cũng có chút nửa Thật nửa Giả.

Quả nhiên, tại một trận hàn huyền qua đi, Trần Lam trực thẳng vào chủ đề, dù sao Lý Sùng Minh đã xác định khỏi hân, nàng cũng không có sợ hãi, liền nói thẳng:

"Thực chúng ta hôm nay tới, vừa đến, là chúc mừng Lão Lý xuất viện, thứ hai, cũng là nghĩ nói một chút Lý Duy cùng Ngữ Hàm sự tình."

Một bên Trần Lễ Minh trên mặt vẻ xấu hổ, cúi đầu không nói.

Liên quan tới Diệp gia cùng Trần gia kết thân một chuyện, Lý Sùng Minh thực đã có nghe thấy, giờ phút này gặp Trần Lam như thế trực tiếp, liền trầm mặt nói:

"Nghĩ nói chuyện gì "

Trần Lam ngữ khí có chút hòa hoãn:

"Lão Lý ngươi lúc đó bệnh nặng, Lý Duy khả năng không có nói thật với ngươi, thực hai người bọn họ hải tử ở chung so sánh, có thể là tính cách không rất thích hợp đi, nhà chúng ta Ngữ Hàm có chút hướng nội, Lý Duy lại quá kiêu căng, Lão Trần dù sao cũng là làm quan, sợ ảnh hưởng không tốt, cho nên. . ."

Theo Trần Lam, tuy nhiên Lý Duy gần nhất tấp nập làm náo động, tài hoa bộc lộ, cũng kiếm lời một ít tiền, nhưng cùng Diệp gia Diệp Lăng so sánh, vậy coi như là trên trời dưới đất.

Diệp gia vốn là Giang Nam đệ nhất gia tộc, Diệp Lăng lại là Diệp gia đời thứ ba duy nhất đàn ông, cái này muốn đặt bình thường, Trần gia là tuyệt không có cơ hội trèo cao.

Nhưng là, Diệp Lăng từ khi đêm hôm đó tại Trương Thần Tĩnh phòng bệnh bên ngoài, bị Lý Duy một bàn tay vung lật tại sau tường, hân liền quyết định muốn giới nữ nhân. . .

Nhưng quan hệ này đến Diệp gia tương lai, cha hân Diệp Hải Bình há có thể tùy ý hân làm chủ

Sau đó, Diệp Hải Bình liền chuẩn bị cho Diệp Lăng tìm kiếm một người đàn ông hoàng nàng dâu.

Yêu cầu như sau ——

Hình tượng tốt, vừa độ tuổi, con gái một, tại Giang Nam có Chính Trị Bối Cảnh lại tương lai tươi sáng, như vậy tài năng đối kháng diệt hướng bắc quan uy.

Như vậy tìm tới tìm lui, cũng chỉ có Trần Ngữ Hàm phù hợp.

Diệp Hải Bình thậm chí vì thế tự mình đến nhà, mang theo cực lớn thành ý đến trao đổi việc này.

Một cái họ ngoại Cao gia, liền để Trần Lam hôn khiến mộng nhiều, hiện tại Diệp gia chính quy đi vào, Trần Lam sao lại bỏ lỡ chuyện tốt bức này, liền

ngay tại chỗ một lời đáp ứng.

Trần Lễ Minh mới đầu cũng không đáp ứng, bởi vì hắn cùng Lý Sùng Minh ước hẹn trước đây, nhưng làm Lý Sùng Minh bệnh tình chuyển biến tốt đẹp về sau, tăng thêm Diệp gia uy bức lợi dụ, sau cùng Trần Lễ Minh cũng chỉ có thể gật đầu.

Cho nên mới có hôm nay sự tình.

Giờ phút này, nghe được Trần Lam một phen, Lý Sùng Minh hơi hơi tự hỏi một chút, đại khái liền minh bạch sự tình chân tướng, sắc mặt hơi hơi trầm xuống một cái, ý vị thâm trường nói.

"Cũng không phải ta Lee gia chủ động muốn tới kết ngươì môn thân này a."

Trần Lễ Minh trong lòng áy náy không thôi, nhất thời nước mắt tuôn đầy mặt, khóc không thành tiếng:

"Lão Lý, là ta có lỗi với ngươì. . ."

Đúng lúc này, một đạo tuổi trẻ giọng nam đàng dặc vang lên:

"Không có cái gì có lỗi với, như vậy không thật tốt sao "

Trần Lam không biết cái gọi là:

"Rất tốt "

Lý Duy bất đắc dĩ giải thích:

"Các ngươì đem chính mình bảo bối nữ nhi lấy ra để cho ta truy, đến một lần , có thể để cho ta cha tâm tình thật tốt, ung thư cũng đi theo thật nhanh; thứ hai, ta tại Ngữ Hàm này đâm bằng hữu trên thân, có thể phát không ít tài, trái lại lại để cho lão ba tiếp nhận tốt hơn chữa bệnh; thứ ba, hiện tại lão ba hoàn toàn chữa trị, ta lại không cần đi vì Ngữ Hàm phụ trách, chẳng phải là ba toàn đẹp "

"Ngươì —— "

Trên thực tế là một tiền bốn điều.

Lý Duy chỉ là không nói Giang Sở Sở sự tình thôi, nếu không phải hắn qua dương truy Trần Ngữ Hàm, chính mình chỗ nào đụng tới Sở Sở như vậy thoải mái tốt lão ba

Trần Lễ Minh có chút mộng.

"Ngươì, ngươì chẳng lẽ. . . Một mực là làm bộ đang đuổi Ngữ Hàm "

Lý Duy rũ cụp lấy mí mắt:

"Đây không phải rõ ràng sao "

Trần Lam lại giận không chỗ phát tiết, cảm giác nhận thiên đại vũ nhục:

"Nhà chúng ta Ngữ Hàm chỗ nào không xứng với ngươì !"

Lý Duy lại cười lạnh:

"Các ngươì hôm nay là vì Ngữ Hàm xứng với ta tới sao "

"Ngươì —— "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Trần Ngữ Hàm phản công kèn lệnh

Trần Lam nhất thời á khẩu không trả lời được.

Trần Lễ Minh càng là xấu hổ vô cùng, hận tim không được một cái lỗ để chui vào.

Lý Duy chẳng những không cho hai sắc mặt người nhìn, ngược lại "Lấy ơn báo oán" :

"Các ngươi không muốn thấp như vậy chìm nha, mọi người còn là bạn tốt đúng hay không ta còn muốn cảm tạ Trần thúc thúc Trần a di đâu, thực Ngữ Hàm là cô nương tốt, nàng sẽ có tốt kết cục."

Trần Thị phu phụ cảm giác giống như bị phát một trương [thẻ người tốt].

Trong lòng nhất thời một vụn đầu phác thảo sao gào thét mà qua. . .

Hai người chuyển này mục đích rõ ràng đã đạt tới, mà lại toàn bộ hành trình nhẹ nhõm vui sướng, không có phát sinh bất luận cái gì tranh chấp, trong truyền thuyết Lão Lý bạo tính khí cũng không có xuất hiện. . .

Nhưng vì cái gì luôn cảm giác rất khó chịu đâu? Hôm nay rõ ràng là đến từ hôn, vì cái gì luôn cảm giác đối phương một bộ rất may mắn bộ dáng, rồi đi Ngữ Hàm tựa như thoát ly khổ hải!

Khó chịu, rất khó chịu!

Lý Sùng Minh gặp Trần Lễ Minh hai người sắc mặt khó coi, cảm thấy có thể, liền hoà giải nói:

"Tiểu Duy nói có đạo lý, ta khỏi bệnh xác thực nhiều uống cho các ngươi, chỗ lấy các ngươi cũng không cần tự trách, Tiểu Duy cùng Ngữ Hàm sự tình liền dừng ở đây đi, mặt khác một tuần lễ sau, Tiểu Duy tân phòng bên trên trang (thăng quan), Lão Trần ngươi cần phải đến a!"

Trần Lễ Minh đành phải miễn cưỡng lên tinh thần:

"Chúc mừng chúc mừng, chúng ta khẳng định đều sẽ tới. . . Đúng, Tiểu Duy tân phòng mua ở nơi nào a, gần nhất khu vực thành thị giả phòng lại tặng vọt ai."

Lý Duy cũng không muốn trang bức, lễ phép ứng câu:

"Không tại khu vực thành thị nha."

Trần Lễ Minh thoáng thờ phào:

"Này còn tốt, vùng ngoại thành tiện nghi một chút, mua lớn một chút, ở dễ chịu, hiện tại người trẻ tuổi a, nên có người dạng này phải thiết thực thái độ."

"Ừm ừm, xác thực còn rất lớn."

"Cố lên, thúc thúc coi trọng ngươi."

. . .

Cứ như vậy, Trần Thị phu phụ liền một hồi cơm rau dưa cũng chưa ăn, mang theo một tia xám xịt khí tức, liền vội vàng rời đi bệnh viện, giống như là hai cái chiến bại kẻ đào ngũ.

Hai người sau khi đi, Lý Mầu cảm thấy Trần gia thực sự quá hiện thực, trực thăng lác đầu thờ dài:

"Cái này toàn gia. . ."

Trước đó một mực ủng hộ Lý Duy truy Trần Ngữ Hàm Lý Sùng Minh, giờ phút này ngược lại nghĩ thoáng.

Thực, trước đó sở dĩ muốn Lý Duy đuổi theo Trần Ngữ Hàm, cũng là bởi vì nghĩ tại chính mình trước khi chết, cho nhi tử lưu lại một [gần thủy lâu đài] thời cơ, hiện tại bệnh mình tốt, nhi tử cũng tiền đồ, tự nhiên không cần chính mình đến xử lý hôn nhân đại sự.

Liền hơi hơi thờ dài:

"Tiểu Duy a, những ngày này ngươi cũng vất vả."

Lý Duy cười nói:

"Cũng không tính vất vả đi, ta không phải nói nha, đương truy Trần Ngữ Hàm là kiện ba toàn chuyện tốt tình, thực còn có Đệ Tứ đẹp vừa rồi ta không nói, kia chính là ta muốn cưới Trần Ngữ Hàm bạn thân."

"Phốc —— "

Lý phụ vừa bung chén nước lên uống một ngụm trà, giờ phút này trong nháy mắt phun ra ngoài!

"Tiểu tử nguoi có thể a!"

Lão mục cũng đi theo hưng phấn hỏi:

"Nhà gái đáng đáp ra sao làm sao nhanh như vậy liền kết hôn đã mang thai sao các nguoi liền gia trưởng hai bên đều không gặp mặt nha!"

Lý Duy lại đề phụ mẫu đừng vội:

"Lão mục, nguoi gần nhất tại bệnh viện nhìn lão ba cũng đủ mệt, chuyện này từ ta một tay xử lý, các nguoi liền đợi đến ôm tôn tử đi."

Lý Sùng Minh đối Lý Duy lại là phá lệ yên tâm:

"Nguoi cảm nhiều như vậy trong lòng làm gì, Tiểu Duy liền ung thư đều có thể trị hết, một cái nhỏ nhỏ hôn lễ tính là gì "

Lão mục lập tức nói sang chuyện khác:

"Nguoi mua tân phòng chính là vì kết hôn dùng sao "

"Một là kết hôn dùng, hai, đây cũng là cho Lão Ba Lão Mục mua nhà."

"Nguoi không phải thật sự mua đông cư hồ giữa hồ biệt thự đi "

"Ừm ă, không sai biệt lắm."

"Vậy là tốt rồi."

Lý phụ Lý Mẫu lý giải không sai biệt lắm, đại khái cũng là Lý Duy mua có thể là đông cư hồ ven hồ biệt thự, này muốn tiện nghi không ít, đơn giá đều tại mấy ngàn vạn đến một trăm triệu ở giữa.

. . .

Giúp Lão Ba Lão Mục làm tốt thủ tục xuất viện, lại nâng nhà chuyển về phòng cho thuê.

Bởi vì phòng cho thuê quá nhỏ, Lý Duy đành phải tạm thời vào ở quán rượu.

Lúc này Trần Ngừ Hàm điện thoại tới.

So với Trần Thị phụ phụ, Trần Ngừ Hàm ngữ khí rõ ràng ôn nhu rất nhiều:

"Lý Duy nguoi trở về "

"Ừm

"

"Ta muốn gặp nguoi một lần , có thể sao "

Lý Duy trầm mặc nửa ngày, cảm thấy cũng là thời điểm cùng Trần Ngừ Hàm đến cái đoạn.

"Ừm tốt, nguoi ở đâu."

"Ta tại Hạnh Hoa công viên."

.

Lý Duy tìm tới Hạnh Hoa công viên, cũng tìm tới Trần Ngừ Hàm.

Trần Ngừ Hàm hôm nay cố ý đem chính mình cách ăn mặc tài trí đứng lên, một bộ trắng noãn váy đầm, mang theo loại kia như họa nhà tại dã ngoại về vật thực một dạng Tiểu Viên nữ, trong mắt hơi đỏ lên, giống như là chảy qua nước mắt bộ dáng, bưng bình như hoa sen một dạng thuần khiết, mỹ lệ, lại như Thánh Nữ đồng dạng yên tĩnh, chắc chắn. . .

"Nguoi trở về. . ."

Một câu đơn giản ân cần thăm hỏi, bao hàm quá nhiều về u sầu.

"Ừm."

"Ba ba của người thân thể có khỏe không."

"Tốt lắm."

"Cha mẹ ta đi tìm người."

"Đi tìm."

"Mẹ ta muốn ta gả cho Diệp Lăng."

"Ta biết."

"Cứ như vậy."

"Vậy người muốn ta như thế nào."

"Ta cùng mẹ cho tới bây giờ đều là quá hiển thực, quá vì ba ba tiền đồ, vì cái gia đình này suy nghĩ, ngược lại xem nhẹ chính mình. . . Ta căn bản không thích Diệp Lăng, thậm chí cũng không có ưa thích qua Cao Nghệ Phàm, ta hiện tại mới phát hiện ta ——"

Lý Duy bỗng cảm giác không ổn, tranh thủ thời gian ngắt lời:

"Đừng nói cho ta người ưa thích người là ta. . ."

Trần Ngữ Hàm đột nhiên ngẩn ngơ.

Tĩnh xảo ngũ quan như thơ như hoạ, phảng phất dung nhập sau lưng cảnh đẹp bên trong.

Nửa ngày tài nhược yếu đáp:

"Không, không được sao."

"Nghịch chương a. . ."

"Đây là đòi ta lần thứ nhất về mặt tình cảm tuân theo chính mình trong lòng."

"Tốt a, người thích ta này ta đòi còn không được à. . ."

"Ta liền thích người xưa nay không đem ta để vào mắt bộ dáng."

.

.

.

Mẹ người này!

Cái này Logic. . .

Lý Duy thẳng tắp sừng sờ nửa ngày, sừng sốt tìm không thấy phản bác từ tới.

Chỉ có thể trong lòng thán:

"Người đây không phải run M sao."

Bất quá câu nói này Lý Duy vẫn là không có nhãn tâm nói ra miệng.

Chính đang do dự lúc ——

Trần Ngữ Hàm lại không có dấu hiệu nào, trực tiếp nhào vào Lý Duy trong lòng.

Vừa mới bắt đầu, Trần Ngữ Hàm ôm còn có chút câu nệ, như chuồn chuồn lướt nước(hời hợt), gấp Lý Duy hoàn toàn ngây người, nàng liền càng ôm càng chặt, tay trái bóp lấy Lý Duy cánh tay, tay phải bóp lấy Lý Duy bả vai, liều mạng dùng lực bóp lấy.

Giống như đang trả thù một dạng . .

Lại hình như là đang phát tiết!

Thậm chí đều nhanh muốn đem Lý Duy bóp ra máu, sau đó càng ôm càng chặt, đến mức trước ngực nàng hai cái đại bạch thổ, trực tiếp đều bị Lý Duy rấn chắc bấp thịt dề dề.

Sau đó một đầu vùi vào Lý Duy trên bờ vai, nghĩ tư bên trong lớn khóc lên.

Tựa như ngàn vạn loại kiềm chế về u sầu trong nháy mắt vỡ òa. . .

.

Lý Duy nhất thời mộng bức.

Thực, hẳn đối Trần Ngữ Hàm phản công kế hoạch đã sớm chuẩn bị, chỉ là vạn vạn không nghĩ đến , bình thường nhìn qua thanh thuần nhã nhặn, lại có chút Cao Lãnh Trần Ngữ Hàm, một khi buông tay buông chân, lại có thể có thể bộc phát ra lớn như vậy năng lượng!

Cũng không biết là nàng bình thường kiềm chế quá ác, vẫn là hiện tại ba mẹ nàng thật đem nàng bức cho gấp.

Nghĩ tới đây, Lý Duy tuy nhiên không có đi trả lời Trần Ngữ Hàm ôm ấp, nhưng xuất phát từ cơ bản lễ phép, vẫn là vỗ vỗ nàng phía sau lưng nói:

"Ta mời ngươi uống cà phê đi, nơi này thật lạnh."

Như vậy, Lý Duy liền rất tự nhiên đem Trần Ngữ Hàm tách ra, hai người lập tức đi ra công viên, tại cửa công viên, tùy tiện tìm cuộc sống gia đình ý lạnh thanh quán Cafe.

Đi vào lầu hai Trang Nhã, lại tiện tay điểm hai chén Cappuccino.

Bên ngoài là hồi hả đám người, vền vẹn một mặt pha lê chi cách, bên trong lại trống rỗng, trừ Lý Duy cùng Trần Ngữ Hàm bên ngoài, không có một người.

Có thể hoàn mỹ làm lạnh Trần Ngữ Hàm phản công cường độ.

Lý Duy bắt đầu phòng thủ phản kích:

"Diệp Lăng có cái gì không tốt "

"Quá hoa tâm."

"Hai ba mươi năm sau, hẳn rất có thể cũng là Diệp gia gia chủ, mà ngươi rất có thể cũng là Diệp gia phu nhân, ngươi biết Diệp gia biệt thự bao lớn sao "

"Thực cũng không phải là Diệp Lăng có cái gì không tốt, mà là ta hiện tại trong đầu đều là ngươi, không có cách nào lại chứa nổi người khác, ta đến bây giờ cũng không biết Diệp Lăng như thế nào."

Lý Duy đột nhiên trì trệ.

Chỉ cảm thấy Trần Ngữ Hàm nói xong có đạo lý, chính mình lại không phản bác được.

"Ngươi trước kia không phải rất chán ghét ta sao vì cái gì hiện tại đột nhiên đến như vậy vừa ra "

"Ta cho tới bây giờ đều không có chán ghét ngươi tốt sao ta chỉ đơn thuần đứng tại cha mẹ góc độ, chán ghét ngươi nghèo, ngươi không có bối cảnh, ngươi còn tham tài, vẫn yêu khoác lác!"

"Ngươi cái này miệng. . ."

"Nhưng về sau không chứng minh ta cùng cha mẹ đều sai à, có thể các nàng còn muốn tiếp tục sai xuống dưới. . . Trên thực tế, tại đoạn tuyệt với Cao Nghệ Phàm thời điểm, ta liền hoàn toàn minh bạch, Cao Nghệ Phàm tựa như nhà ta sau cùng một khối ghép hình một dạng, các phương diện đều hoàn mỹ phù hợp ta gia đình bối cảnh, mà lại hẳn tại Hoàng Triều Xương Ba sự tình, trên thực tế cũng là vì truy ta, nếu như ta thật ưa thích hẳn, chuyện này chẳng những sẽ không tức giận, ngược lại sẽ lý giải hẳn khổ tâm. . . Nhưng khi đó ta là thật sự là hận chết hẳn, khi đó ta liền minh bạch một cái đạo lý —— hai người lại xứng, nếu như không có ái tình, hết thấy đều là không tốt!"

Lý Duy đột nhiên khẽ giật mình.

"Ngươi còn có cái này giác ngộ "

Trần Ngữ Hàm lau khô nước mắt, ánh mắt càng kiên định:

"Trước kia ta còn không có phát hiện mình thích ngươi, nhưng làm Diệp Lăng ba ba tới nhà của ta làm mai thời điểm, ta căn bản nhất câu nói đều nghe không vào, đêm đó ta cả đêm đều ngủ không yên, đây trong đầu đều là ngươi thân ảnh, khi đó ta liền mình bạch, đời này trừ ngươi ta ai cũng không gả!"

Trần Ngữ Hàm hốc mắt phiếm hồng, bộ dáng thanh thuần cùng cực, cũng xinh đẹp cùng cực.

Có như vậy một giây đồng hồ, Lý Duy kém chút liền cảm động. . .

"Ngươi cái này phong cách vẽ. . . Hãy cho ta chậm rãi."

"Chúng ta có thể hiện tại liền đi mượn phòng, chỉ cần ta đem đêm đầu tiên cho ngươi, ba ba khẳng định liền sẽ che chở ta, nhất định khiến ngươi cưới ta."

"Phốc —— "

Lý Duy một thanh cà phê phun ra qua, cảm giác mình vừa đi trên chiến trường, liền gặp được một cái từ trên trời giáng xuống Vũ Khí Hạt Nhân!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Trương Minh Ngã nữ tuyến phẫu thuật

Tuy nhiên [ngày sau hãy nói] là Lý Duy sở trường trò vui, nhưng vị diện là vị diện, hiện thực là hiện thực, vị diện bên trong ba muội chỉ là tiêu hao trạng thái giá trị, trong hiện thực ba muội còn mẹ nó thương tổn thật.

Một cái Giang Sở Sở liền đầy đủ chính mình uống một bình, lại đến cái Trần Ngữ Hàm. . .

Vẫn là cái gà mà thả cái gà đi.

Thế là đối mặt Trần Ngữ Hàm đạn hạt nhân công kích, dứt khoát chỉ giữ trầm mặc.

Trần Ngữ Hàm tưởng lầm là có hi vọng, hơi đỏ mặt, thẹn thùng hỏi:

"Ngươi có yêu mến qua ta sao "

Lại không nghĩ, Lý Duy liền cân nhắc chưa từng cân nhắc, liền nói thẳng:

"Ta đã có yêu mến người."

Phảng phất một đạo sấm sét giữa trời quang từ Thiên Khung rơi xuống, trực kích Trần Ngữ Hàm.

Trần Ngữ Hàm có chút không dám tin tưởng lỗ tai mình. . .

"Vì... vì cái gì "

Lý Duy rất xấu hổ.

Không biết như thế nào trả lời.

Liền lại trầm mặc không nói.

Trần Ngữ Hàm hai mắt nhất thời đỏ lên, gần không được khóc ra thành tiếng:

"Ta đều như vậy thấp ba cái khí, ngươi vì cái gì vẫn là như vậy đối với ta, ngươi có phải hay không đang trả thù ta, trả thù ta trước kia đối ngươi quá xấu. . ."

Lý Duy bình tĩnh lắc đầu, hết sức an ủi:

"Không đến mức, ta chỉ là đơn thuần có yêu mến người, nếu như độc thân lời nói, ta nhất định đem ngươi kéo tới quán rượu một trăm lần."

"Có thể trước người không phải vẫn luôn đang theo đuổi ta sao "

"Người nhất định không có nói qua yêu đương đi "

"Ừm."

"Ta có một mình hẹn người đi ra không "

Trần Ngữ Hàm tỉ mỉ nghĩ lại, vẫn là thật không có, cho tới bây giờ đều là nàng có việc kêu lên Lý Duy, hoặc là Trương Minh Ngã kêu lên Lý Duy, hoặc là gặp gia trưởng hai bên. . .

Hôm nay vẫn là hai người lần thứ nhất đơn độc hẹn hò!

"Người, người gạt ta. . ."

Lý Duy đột nhiên cảm thấy, từ góc độ nào đó tới nói, Trần Ngữ Hàm so Giang Sở Sở còn muốn ấu trĩ cùng đơn thuần, suốt ngày nhìn người này bối cảnh, nhìn người kia tài lực, kết quả vừa đến cảm tình phương diện, lại như một tờ giấy trắng đơn thuần.

"Nói chuyện nhiều nói chuyện yêu đương đi, hưởng thụ nhân sinh."

Lại không nghĩ, Trần Ngữ Hàm mất lộ ra ai oán:

"Người cho rằng ta bây giờ còn có thể ưa thích người khác "

"Không nghiêm trọng như vậy đi."

"Người ưa thích người đến là ai a, tại sao phải một mực gạt ta "

"Rất nhanh người liền biết."

"Người —— "

Cứ như vậy, hai người tan rã trong không vui.

Lý Duy tuy nhiên chưa bao giờ ưa thích qua Trần Ngữ Hàm, nhưng là hôm nay xác thực quả thực bị kinh ngạc, cũng cảm thấy có chút vui mừng, bởi vì hẳn rất cục nhìn thấy, Trần Ngữ Hàm không hề lấy một cái [gia đình danh hiệu] còn sống, mà là lần đầu tiên lấy một cái sống sờ sờ nữ nhân mà sống lấy.

(tác giả chú thích: Trần Ngữ Hàm khả năng vẫn là lại thu, chỉ là phương thức cực đoan một số, quyền sách cảm tình đây tuy nhiên một mực bị chủi câu huyết, nhưng tác giả quân vẫn là nghĩ đem hết khả năng, thể hiện ra chân thực nữ tính nhân vật, như vậy Trần Ngữ Hàm hình tượng tài năng dựng đứng.)

. . .

Yêu đương có thể là hai người sự tình, nhưng hôn nhân nhất định phải là hai cái gia đình sự tình.

Không nói đến Trần Ngữ Hàm như thế nào.

Nhìn nàng một cái phụ mẫu.

Trần Lam nhìn qua tuổi trẻ xinh đẹp, nhưng ở chung lâu liền sẽ rõ ràng, nàng đơn giản cũng là cái hình người phụ thể máy bay, người nào bối cảnh lớn liền phải đem nữ nhi gả cho ai.

Trần Lễ Minh nhìn qua ngược lại là bình thường rất nhiều, nhưng cưới Trần Lam như vậy lão bà, hẳn lại có thể tốt hơn chỗ nào tuy nhiên hẳn đối Lý Sùng Minh cách mạng hữu nghị cùng cảm ân chi tình là chân thành, nhưng không hề nghi ngờ, hẳn trong cuộc đời lớn nhất chuyện trọng yếu, vẫn là hẳn con đường làm quan, về phần nữ nhi cá nhân hạnh phúc, hẳn còn không nghĩ tới vấn đề này. . .

Vừa nghĩ như thế, Lý Duy ngược lại là đối Giang Sở Sở phụ mẫu tò mò.

Thế là trực tiếp mở xe tải đi vào Giang gia.

.

Giang gia biệt thự xây ở một rừng cây nhỏ bên trong

Biệt thự không lớn, cũng rất thanh u, tường ngoài bị Ba Sơn Hồ bao trùm, nhìn qua có chút năm, tạo hình cũng có chút phong cách cổ xưa, cùng Giang Sở Sở hoạt bát la ly phong cách khác rất xa.

Cái này khiến Lý Duy không khỏi tò mò.

Nhìn thấy đài này quen thuộc xe tải, môn Vệ lão đầu thủy chung nghiêm mặt, kiên quyết không cho đi.

Lý Duy đành phải cho Giang Sở Sở gọi điện thoại, cái này mới thành công tiến trong biệt thự môn, dẫn theo mấy ngày nay thường hoa quả, liền trực tiếp gõ cửa.

Vừa nghe đến là Sở Sở bạn gái đến, Giang mẫu hưng phấn liền áo ngủ chưa từng đổi, liền hứng thú bưng bưng chạy tới mở cửa. . .

Lý Duy vừa nhìn.

Thông suốt!

Không hổ là Giang Sở Sở mẹ.

Người không cao, mặt em bé, đặc biệt lộ ra tuổi trẻ, cũng không gấp đánh như thế nào đóng vai, nhìn qua liền ngoài ba mươi bộ dáng, so Trần Lam còn muốn trẻ tuổi, đơn giản tựa như là Giang Sở Sở tỷ tỷ.

Ngũ quan cùng Giang Sở Sở giống nhau đến mấy phần, coi như so ra kém Giang Sở Sở thanh xuân đáng yêu, cũng ít nhất là dịu dàng rung động lòng người, bảy phần không thể ít hơn nữa, về phần đáng người nha. . .

Dù sao cũng là Giang Sở Sở lão mẹ, Lý Duy xuất phát từ tôn trọng, liền không có qua nhìn kỹ.

Chỉ là đơn thuần nhìn thấy Giang mẫu trẻ tuổi như vậy, kinh hãi Lý Duy lời nói chưa từng nói lưu loát:

"A, a di mạnh khỏe."

Giang mẫu quan sát tỉ mỉ lấy Lý Duy.

Trước đó nghe môn Vệ lão đầu nói Lý Duy rất xấu, hiện tại vừa nhìn. . .

Cái này không thẳng Thanh Tú một nam hài sao!

Thế là nhiệt tình nói:

"Người tốt, người tốt, làm sao không sớm một chút gọi điện thoại, ta để cho nhà bếp đốt thêm món ăn."

Tiến phòng khách.

Giang mẫu lúc này mới phát hiện chính mình chỉ mặc một thân áo ngủ, chợt cảm thấy lúng túng không thôi, mau tới lầu thay quần áo.

Lý Duy thì tại người hầu chỉ huy dưới, tiến lầu một buồng trong.

Chính là Giang Sở Sở khuê phòng.

Giang Sở Sở ăn mặc một thân phần sắc Manh Hệ áo ngủ, giờ phút này nửa nằm ở giường, tuy nhiên sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng nhìn thấy Lý Duy vẫn là tương đối hưng phấn:

"Người làm sao không nói trước cho ta chào hỏi nha."

"Cái này gọi đột kích kiểm tra."

Lý Duy nhìn quanh Tiểu Phòng.

Gian phòng có chút ít loạn, tốt tại sạch sẽ, hai mặt thông thấu cửa sổ, mang đến ngoài cửa sổ Quế Hoa mùi thơm ngát, vì gian phòng tăng thêm một phần ấm áp.

Trên tường trong tủ quần, trừ từng dãy Truyện Tranh bên ngoài, cũng là từng cái hình thái khoa trương anime figure, bên trong lớn nhất, bắt mắt nhất figure, là cái mang theo mũ rom đuôi dài hai tay thiếu niên, chính là (Hải Tặc Vương) bên trong nhân vật chính ——

Hầu Từ - D- Luffy .

Giang Sở Sở hỏi:

"Người ưa thích Luffy sao "

Lý Duy gật gật đầu:

"Còn có thể a."

"Sở hữu anime nhân vật bên trong, ta thích nhất Luffy, bởi vì hắn mãi mãi cũng là tự do tự tại, ta nghe người ta nói, một người thích nhất thần tượng cơ bản cũng là năng hy vọng nhất trở thành bộ đáng, cái này cũng nói, ta còn làm không được Luffy như thế không buồn không lo a. . ."

Lý Duy minh bạch, Giang Sở Sở đại khái còn đang vì Bảo Bảo sự tình xoắn xuýt, nếu không cũng sẽ không hơn nửa ngày nằm ở trên giường, liền nói đùa:

"Ta cũng làm không được Luffy như thế có thể lớn có thể nhỏ co duỗi tự nhiên a."

"Cút!"

"Không cần lo lắng a, lâu ngày chẳng những sẽ xảy ra tình, sẽ còn sống bảo bảo đâu."

"Ta thật sự là phục ngươi."

.

Com trưa bên trên.

Giang phụ nguyên bản tại công xưởng làm việc đúng giờ, giờ phút này cũng bị Giang mẫu kéo trở về, cùng đi kiên định một chút Sở Sở kiểu mới nhất bạn trai.

Giang phụ không có Giang nẫu nhiệt tình như vậy, người cũng tương đối nghiêm túc, nhưng cũng may trong thần sắc, cũng không có bất kỳ cái gì nhìn xuống Lý Duy ý tứ, cho người ta một loại rất nghiêm túc, lại rất bình đẳng cảm giác.

Ngồi vào trên bàn com, mọi người mở không có bắt đầu ăn, Giang phụ nhân tiện nói:

"Làm vì cha mẹ, chúng ta xưa nay không quản Sở Sở cùng ai nói chuyện yêu đương, bởi vì ta tin tưởng Sở Sở nhân quang, nhưng ngươi đã đến thấy chúng ta, Ta tin tưởng ngươi là ôm muốn cưới Sở Sở mục đích tới."

Lý Duy khẽ gật đầu:

"Là như thế này."

Giang phụ tiếp tục nghiêm mặt nói:

"Đã nói chuyện cưới gả, vậy thì không phải là Sở Sở một người sự tình, ta đối tượng lai con rể chỉ có hai cái yêu cầu, thứ nhất, không thể làm chuyện xấu, thứ hai, nếu có thể thực hiện tài vụ tự do hoặc là có rõ ràng tiềm lực. . . Liên quan tới điểm thứ nhất Sở Sở lại giám sát, về phần điểm thứ hai, làm theo nhất định phải qua cửa ải của ta, Sở Sở tuy nhiên từ nhỏ dùng tiền so sánh tiết kiệm, nhưng dù sao nhà ta tình huống ngươi cũng nhìn thấy, ngươi một năm không gãy cái trăm vạn, đại khái rất khó thực hiện tài vụ tự do."

Giang mẫu gặp bầu không khí quá nghiêm túc, vội vàng nói:

"Người ta vừa tới Lão Giang ngươi làm sao lại nói lời như vậy đề, đến Lý Duy, dùng bữa."

Lý Duy cũng không hề để ý, phản lại cảm thấy Giang phụ người này rất thực sự, không có bất kỳ cái gì mặt ngoài phương pháp, gặp mặt câu nói thứ hai, liền trực tiếp cùng ngươi đàm tiền.

Nhưng trên thực tế đâu, đối lập Giang gia vài tỷ tài sản, chỉ yêu cầu con rể lương một năm trăm vạn, đi chỗ nào tìm như vậy cha vợ cái này cũng nói một điểm, bọn họ thật rất yêu nữ nhi này, cũng rất tôn trọng năng ý kiến, tin tưởng năng nhân quang.

Thế là cười nói:

"Không sao a di, ta năm nay đã kiếm lời với trăm vạn."

Giang Sở Sở ở bên cạnh cười hắc hắc, vụng trộm dùng chân đá đá Lý Duy, ý là hi vọng Lý Duy không nên đánh cha mẹ của nàng mặt, ý tứ ý tứ là được rồi.

Giang mẫu lộ ra mừng rỡ, lại có chút hiếu kỳ:

"Lý Duy ngươi là làm công việc gì đâu?"

"Ta hiện tại là thầy thuốc."

"Hiện tại "

"Ta trước kia đánh qua đàn dương cầm, cũng mở qua đua xe."

Giang phụ lại nhú mày:

"Đàn dương cầm cùng đưa xe có thể xuất hiện tại cùng trên người một người "

Giang Sở Sở sợ lão ba bị đánh mặt, tranh thủ thời gian hướng lão ba hung hăng gật gật đầu.

Lý Duy cũng không có chút nào đánh mặt ý tứ:

"Ủm ân, dựa vào đưa xe kiếm chút tiền."

Gặp Sở Sở ánh mắt ám chỉ, Giang phụ không truy cứu nữa.

Giang mẫu ngược lại là đối Lý Duy lái xe rất ngạc nhiên:

"Trong nhà người rất nhiều người à, tại sao phải mở xe tải đâu?"

Không đợi Lý Duy đáp lời, Giang Sở Sở tranh thủ thời gian đoạt đáp:

"Cũng là dựa vào đài này xe tại Hạ Minh Sơn kiếm lời tiền thưởng, cha mẹ các người liền đừng hỏi nhiều, tóm lại Lý Duy rất lợi hại a, so với các người gặp qua tất cả mọi người lợi hại."

"A. . ."

Bữa trưa ngay tại cái này không khí quý quái dưới kết thúc.

.

Tuy nhiên còn không có nói về kết hôn, nhưng Giang phụ Giang mẫu hiển nhiên đều tại nghiêm ngặt giám định lấy Lý Duy, đương nhiên, dù là tại trong TV, bọn họ cũng cho tới bây giờ chưa từng gặp qua Lý Duy cái này loại hình nam nhân, cho nên giám định nửa ngày, cũng không có giám định cái như thế về sau.

Tương phản, Lý Duy ngược lại là rất đơn giản giám định ra Giang phụ Giang mẫu ——

Đều là người tốt.

Giang Sở Sở sinh tại giàu có nhà, tính khí tuy nhiên nóng nảy, nhưng là người lại rất hiểu chuyện, không có vẻ kiêu ngạo gì, cũng duy trì ngay thơ, thậm chí còn duy trì chim non nữa. . .

Có thể dạy dỗ như vậy nữ nhi phụ mẫu có thể kém đi nơi nào

. . .

Buổi chiều, Lý Duy mang theo Giang Sở Sở nhìn trận điện ảnh, mù xướng hội nhạc thiếu nhi, đến điểm hôn hôn sở sở, liền đem Giang Sở Sở đưa trở về.

Lý Duy trở lại quán rượu, vừa mới chuẩn bị ngủ, đột nhiên tiếp vào một cái lạ lẫm điện thoại.

Cẩn thận nghe xong, đúng là Thôi Hiểu Hùng!

Nói là có việc gấp tìm hắn.

Lý Duy mặc dù có chút đồ lười, nhưng đối phương dù sao nói là việc gấp, liền nói cho Thôi Hiểu Hùng chính mình vị trí cụ thể.

Thôi Hiểu Hùng cấp tốc chạy đến quán rượu, vừa vào cửa nhân tiện nói:

"Mình ngại, mình ngại nàng nhanh không được!"

Lý Duy khẽ giật mình:

"Trương tỷ làm sao "

"Bệnh viện vừa kiểm tra ra là nữ tuyến ung thư Thời kỳ cuối, nhưng là vị trí không đúng, vô pháp đơn độc làm cục bộ phẫu thuật, chỉ có thể cắt ngực. . ."

"Cắt ngực mà thôi, làm sao lại nhanh không được "

"Mình ngại không cho cắt a, cắt liền nhảy lầu!"

"Vậy người tìm Bác Sĩ Tâm Lý a, tìm ta làm gì "

"Ta nghe nói trị cho người tốt cha người ung thư. . ."

Lý Duy vẫn cảm thấy có chút không ổn:

"Trương tỷ rất đáng ghét ta được rồi, mà lại loại giải phẫu này nguoi hiểu. . . Rất xấu hổ nha."

Lúc này, Thôi Hiểu Hùng lấy dũng khí:

"Ta cũng không phải là cầu nguoi làm giải phẫu mới nói loại lời này —— thực ta thật thẳng ghen ghét nguoi, trừ nguoi bên ngoài, ta không gặp mình ngại đối với người khác độc như vậy lưỡi. . ."

"Sát, Trương tỷ ác tâm như vậy ta "

"Có lẽ nàng chỉ là đơn thuần muốn cùng nguoi nói thêm mấy câu thôi, chỉ là do thân phận hạn chế, nàng chỉ có thể lấy ác miệng phương thức đến nói chuyện cùng nguoi, dù sao, nàng đã quyết định cùng ta sống hết đời, coi như gặp được lại ưa thích người, nàng cũng sẽ không dao động."

Lý Duy nhất thời mộng.

Suy nghĩ kỹ một chút, thật là có điểm đạo lý!

"Có thể làm loại giải phẫu này, nguoi liền không sợ ta lục nguoi sao "

"Nguoi muốn thật có thể bảo trụ mình ngại ngực, ta để nguoi lục một lần lại có làm sao "

"Phốc —— "

Lý Duy chỉ cảm thấy trong đầu oanh minh, phảng phất lại có một cái đạn hạt nhân rơi xuống từ trên không, trực tiếp nện ở trên đầu mình, sau đó ầm vang nổ tung. . .

"Cái này mẹ nó cũng có thể ! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Thần Cấp xoa bóp Đại Sư

Cứ việc Lý Duy cũng không định thật muốn qua lục Thôi Hiểu Hùng, nhưng lần này, hắn cũng nhìn thấy Thôi Hiểu Hùng tràn đầy thành ý, hồi tưởng lại lần thứ nhất gặp mặt thời điểm, Thôi Hiểu Hùng xụ mặt, lớn dây chuyền vàng, đầy người hình xăm, đầu trực lóe sáng. . .

Bây giờ lại là loại khổ này tình vừa tron kê hình tượng.

Thật là khiến người ta thổn thức không thôi. . .

Có lẽ đây chính là chân ái đi!

Nghĩ như vậy, Lý Duy liền đáp ứng Thôi Hiểu Hùng thỉnh cầu, chuẩn bị cho Trương Minh Ngã * mổ, nội tâm của hắn không có không dao động, như vậy tài năng cho sóng mổ. . .

. . .

Đi vào Thôi Thị võ quán phòng điều trị.

Dựa theo Lý Duy yêu cầu, chúng đệ tử rất mau đem phẫu thuật ở giữa sửa sang lại.

Thôi Hiểu Hùng đem Trương Minh Ngã từ thành phố bệnh viện, tiếp vào đến võ quán phòng điều trị.

Trần Ngữ Hàm cũng cùng đi theo, nàng đôi một thân thường phục, giờ phút này nhìn thấy Lý Duy, trong thần sắc xen lẫn một tia ai oán, hai tay vững vàng vịn Trương Minh Ngã.

Nguyên bản tuyệt vọng đến khóc mặt sưng Trương Minh Ngã, vừa thấy được Lý Duy, tranh thủ thời gian lau khô nước mắt, chỉnh lý hỗn loạn tóc mai, tuyệt vọng trong con ngươi, lại thêm ra một tia tận lực, nhân nhật khinh thường, rất giống (Tinh Thâm Thâm Vũ Mông Mông) bên trong Tuyết di, duỗi ra nàng đôi Lý Duy thường ngày ác miệng:

"Bọn họ nói nghĩ hết biện pháp, tìm đến ngươi "

Lý Duy cũng không tính toán với nàng, chỉ khẽ gật đầu:

"Là ta."

Trương Minh Ngã tái nhợt khóe miệng lạnh hừ một tiếng:

"Thế nào, ngươi một cái lái xe cũng có thể động thủ thuật là muốn tại trên người của ta lái xe sao!"

.
. .
.

Trên thân. . .

Lái xe. . .

Một trận gió lạnh thổi qua.

Mọi người mục đích từng chỗ ngốc.

Lý Duy cũng là một mặt mòng búc.

Chỉ cảm thấy Trương Minh Ngã ô lực ngập trời, dường như lời nói bên trong có chuyện, không thể không bội phục Trương Minh Ngã ác miệng công lực, liền gật đầu nói:

"Ngươi nói không có tâm bệnh, ta chờ một lúc chính là muốn ở trên thân thể ngươi lái xe."

"Ngươi —— "

Lúc này một bên Thôi Hiểu Hùng an ủi:

"Mình ngồi ngươi yên tâm, Lý Duy thế nhưng là chữa cho tốt ba hấn ung thư gan, chuyện này Ngữ Hàm cũng biết, sẽ không lừa ngươi!"

Trần Ngữ Hàm lại sắc mặt âm đạm.

Vừa nghĩ tới Lý Duy muốn tại biểu tỷ trước ngực lái xe, nàng liền ghen tuông tỏa ra.

Nhưng ở biểu tỷ sinh mệnh an toàn trước mặt, điểm ấy ghen tuông liền không đáng giá nhắc tới.

Liền cũng đi theo an ủi:

"Biểu tỷ ngươi liền để xuống một vạn cái trong lòng, Lý Duy lần này qua nam áo cũng là đi học y, hiện tại lợi hại hung ác, xem như khối u khoa thâm niên chuyên gia!"

Đáng tiếc lời nói này chẳng những không có để Trương Minh Ngã yên lòng, ngược lại vì tăng thêm một tia lo âu.

Trương Minh Ngã ánh mắt dao động, tự biết cũng không có khác biện pháp, mà Lý Duy từng nhiều lần Sáng Thế Thần dấu vết, biết y thuật cũng không phải là không được sự tinh.

Nghĩ như vậy, nàng liền không nói thêm gì nữa, cầm đầu đi vào phòng phẫu thuật.

. . .

Cân nhắc đến cái này phẫu thuật tư ẩn tính, Lý Duy tuyển dụng hai tên Nữ Trợ Lý.

Cân nhắc đến cái này phẫu thuật độ khó cao, Lý Duy tuyển dụng hai tên xinh đẹp Nữ Trợ Lý.

Tuy nhiên trong lúc này không có gì tất nhiên Logic quan hệ, nhưng Lý Duy mở chính thầy thuốc, trong phòng giải phẫu hết thầy, đều là hấn nói tính.

Phòng phẫu thuật có chút mát mẻ.

Trợ lý đánh mở điều hòa.

Trong phòng dần dần ấm áp lên, thậm chí có chút khô nóng.

Hai tên Nữ Trợ Lý tại Lý Duy ra hiệu dưới, từng kiện từng kiện cởi xuống Trương Minh Ngã áo mặc, một mực thoát đến Trương Minh Ngã nội y lúc, Trương Minh Ngã đỏ mặt thối, tim đập rộn lên, đột nhiên có rõ ràng tâm tình mâu thuẫn. . .

Lý Duy đành phải quay lưng đi, tận lực an ủi:

"Nhìn thoáng chút đi Trương tỷ, tại sống chết trước mặt, đi điếm ánh sáng không tính chuyện gì, nguoi yên tâm, ta là thầy thuốc, duyệt vô số người, phương diện này sớm đã Tâm như chỉ thủy, không có bất kỳ phản ứng nào."

"Ừm."

Trương Minh Ngã thấp giọng ân một chút, tận lực bình tĩnh trở lại.

Sau đó chính mình đem bàn tay đến phía sau, giải khai nút thắt.

Hai cái cực lớn đại bạch thổ xoát một tiếng tiu ngưu xuống. . .

"Được."

Lý Duy lúc này mới xoay người lại.

"Phốc —— "

Cái này mẹ nó cũng quá lớn đi!

Nếu như nói Giang Sở Sở là D, này Trương Minh Ngã ít nhất là F, chính một chút một vòng to!

Liền bên cạnh hai cái Nữ Trợ Lý,

Trong mắt đều là vẻ hâm mộ.

Trương Minh Ngã che ngực, tại trợ lý ra hiệu dưới, chậm rãi nằm vật xuống hướng bàn giải phẫu.

Hai bé thổ trắng nhất thời giống bánh nướng một dạng mở ra, bao la hùng vĩ có thừa, tình mỹ không đủ. . .

Trương Minh Ngã có chút xấu hổ, dứt khoát không hề che ngực, chỉ dùng hai tay đem * vây quanh, làm nhìn thẳng tắp rất nhiều.

Tình nguyện lộ hàng, cũng không thể xấu. . .

Thật sự là kỳ quái tư duy!

Lý Duy chỉ cảm thấy im lặng, rất tự nhiên liếc nhìn hoàn toàn quá lộ (*nước ép trái cây) *, trực giác xoang mũi ấm áp, nửa người dưới càng là Hồng Hoang phun trào. . .

Thế là vận khởi nội lực (đến từ Trình Linh Tố), khiến cho máu mũi đảo lưu, nửa người dưới vừa chống lên lều nhỏ, cũng bị nội lực cường ép áp chế xuống.

.

Trợ lý muội tử điểm điểm hỏi:

"Lý thầy thuốc, hiện tại có thể đánh gây mê sao "

Lý Duy nao nao:

"Đánh gây mê không tồn tại."

Muội tử đột nhiên kinh ngạc:

"Không đánh gây mê bệnh nhân kia lại đau thụ không."

Lý Duy lập tức giải thích:

"Bởi vì là bộ ngực khối u, ta không muốn cho bệnh nhân lưu lại quá đại thương sẹo, cho nên lần này ta lại áp dụng chân khí xoa bóp cùng châm cứu khai

thông phương thức, đến giải quyết một vấn đề này."

Hai cái muối từ một mặt hoài nghi:

"Chân khí. . . Lý thầy thuốc người có khí công

"Người sẽ không phải là tên lừa đảo đi "

Liên Trương Minh Ngã đều trong lòng căng thẳng. . .

.

"Tên lừa đảo "

Lý Duy cười nhạt một tiếng, lập tức tại trong điện quang hỏa thạch, một tay nhô ra, thỉnh linh bắt lấy bên trong một cái nụ cười ngọt ngào muối từ ngực phải, lập tức vận khởi chân khí trong cơ thể. . .

"Chạy —— "

Ngọt ngào muối từ vừa muốn thét chói tai vang lên tránh ra khỏi, lưu manh vừa hô một nửa, bỗng nhiên cảm giác một cổ băng bạc lại ảm áp nhiệt khí, chậm rãi rót vào ngực phải. . .

"Úc. . ."

Cảm giác này, muốn lên Thiên!

Một cái khác hướng nội muối từ, nhìn là mục đích từng chỗ ngốc, mấy giây về sau cũng giả bộ như nghi ngờ nói:

"Trên đời này nào có cái gì chân khí, người căn bản chính là tên lừa đảo!"

Lý Duy một cái lắc mình đi qua, hai tay hợp bát.

"Như người mong muốn."

Muối từ chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, cả người đều phiêu lên.

"Sao, làm sao có thể. . . Úc nha. . ."

Trên bàn giải phẫu Trương Minh Ngã cũng là nhìn tròn mắt hốc mồm, như Kiến Thần kỳ!

Không khỏi hỏi:

"Người, người thật có khí công "

"Không phải khí công, là nội lực."

Trương Minh Ngã tựa như trong nháy mắt nhìn thấy bao toàn bộ ngực hi vọng, đột nhiên bắt lấy Lý Duy tay, thanh âm có chút nức nở nói:

"Mẹ ta cũng là nữ tuyển ung thư chết, người thật có thể cứu ta sao "

Lý Duy đem "Sao" nghe thành "Mẹ", chỉ lắc đầu thờ dãi:

"Người không chết có thể sống lại, ta cứu không mẹ người, ta chỉ có thể cứu người!"

Trương Minh Ngã đã khóc không thành tiếng:

"Thật xin lỗi, ta lấy trước như vậy phun người, người còn đối với ta như vậy tốt. . ."

Lý Duy bĩu môi cười một tiếng:

"Người còn tiếp tục phun đi, khi trò cười tới nghe vẫn là rất khôi hài."

Trương Minh Ngã nín khóc vì.

Hai bé thở trắng đều đi theo rung động động.

Lý Duy mắt đều trực thẳng. . .

Đây là lần đầu tiên gặp Trương Minh Ngã đối với mình cười, chân thành cười, rực rỡ cười, cũng là Lý Duy lần đầu tiên tại trong hiện thực, trông thấy [cười đáp ngực rung động] Vũ Trụ kỳ quan!

Lần trước trông thấy vẫn là tại Nghê Hồng mảnh nhỏ bên trong. . .

"Ta trước nói một chút, thực ta cũng có thể cho người mở, nhưng không cách nào bảo đảm không lưu vết sẹo, chân khí xoa bóp cùng châm cứu khai thông hiệu quả cũng không tệ lắm, khuyết điểm chính là, trong một năm mỗi tháng đều muốn xoa bóp một lần, tiếp xuống ba năm, một mùa độ một lần, tiếp xuống mười năm, một năm một lần, về sau không sai biệt lắm liền có thể hoàn toàn trị tận gốc, về phần tiếp nhận này loại phương thức, chính người tuyến. . ."

Trương Minh Ngã hơi hơi đỏ mặt, thấp giọng nói:

"Xoa bóp liền theo ma đi, hi vọng người nội tâm là thuần khiết."

"Ta nội tâm vững như po ssi. . ."

Lý Duy mất lộ ra kiên định, chân thành hai tay chậm rãi bao trùm Trương Minh Ngã hai cái to lớn đại bạch thủ.

Một cổ bằng bạc trắng đục ử âm chân khí, như tia nước nhỏ, chậm rãi thấm thấu tiến Trương Minh Ngã lồng ngực. . .

Trương Minh Ngã hốc mắt phiếm hồng, ẩm ướt toàn thân.

.
. .
.

Sau hai giờ, Lý Duy tay a-xít như nha, một đường run rẩy đi ra phòng phẫu thuật.

Mà sau lưng Lý Duy, Trương Minh Ngã che kín đỏ chần mèn, bị hai cái Nữ Trợ Lý đẩy ra.

Trương Minh Ngã lại thay đổi trước đó tái nhợt thần sắc, sắc mặt hồng nhuận phon phớt như trẻ sơ sinh da thịt, cái trán treo hơi hơi mồ hôi rịn, phảng phất trải qua cả một cái thế kỷ cuồng phong bạo vũ. . .

Nhưng mà nàng mất lộ ra kiên định cùng vui sướng, chẳng những không có nhận may mắn tàn phá, ngược lại vui với bên trong, như Bạc Kim đồng dạng càng ma luyện Việt Quang mang. . .

Trần Ngừ Hàm mặt đều lục.

Không biết nói cái gì là tốt.

Mà chân chính bị lực thăm Thôi Hiểu Hùng, lại hưng phấn nhảy dựng lên, cầm thật chặt Lý Duy hai tay, một thanh chua xót một thanh nước mắt.

"Lý Duy, người chính là ta tái sinh phụ mẫu, về sau có việc cần Thôi mỗ địa phương, chỉ cần một câu nói của người, núi đao biển lửa, không chối từ!"

Lý Duy gật gật đầu, lấy chuyên nghiệp bác sĩ ngữ khí đáp:

"Tốt, nhớ kỹ mỗi tháng đến tái khám "

"Nhất định."

Đi ra mấy bước, lại nghĩ đến cái gì:

"Qua mấy ngày ta tân phòng thăng quan, nhớ kỹ hành diện nha."

"Nhất định!"

.

Về sau, Thôi Hiểu Hùng liền dẫn Trương Minh Ngã, qua bệnh viện lớn làm một phen kỹ càng kiểm tra, chính như Lý Duy nói, ban đầu vốn đã khuếch tán toàn ngực tế bào ung thư, giờ phút này đã thương vong cứu thành nhiều, tức là nói ——

Trương Minh Ngã một đôi * rút cục bảo toàn xuống tới!

Thôi Hiểu Hùng trong lòng cảm phục, đối Lý Duy sùng bái chi tình giống như này nước sông cuộn cuộn, kéo dài không dứt.

"Ngài cũng là Tái Thế Hoa Đà a!"

Trần Ngừ Hàm lại ghen ghét muốn chết.

"Trợn vện sờ hai giờ. . ."

Nàng hận không thể chính mình cũng tới cái nhũ tuyến ung thư, ung thư tử cung cái gì, cũng tới đạt được Lý Duy vuốt ve sờ, đồng thời trong lòng lại hối hận không thôi, trước kia nếu như đối Lý Duy tốt đi một chút tốt biết bao nhiêu. . .

Đáng tiếc không có nếu như!

. . .

Lý Duy trở lại phòng cho thuê, cùng phụ mẫu cùng nhau ăn cơm.

Đáng tiếc buổi chiều vò sóng thời gian quá dài, mà Trương Minh Ngã Mịch Mịch hiện tại quả là quá lớn, Lý Duy một cái tay bận không qua nổi, còn hai tay Tề bắt, thậm chí tay a-xít như nha, đến bây giờ còn đang run rẩy, giống như là đến Parkinson's.

Lão mù mắt sắc nói:

"Tiểu Duy, tay ngươi làm sao đang run a. . ."

Lý Duy nhất thời có chút xấu hổ, liền như nói thật nói:

"Buổi chiều bắt thỏ dùng quá sức, yên tâm đi mù mù, ta không sao."

"A. . ."

Lão mù có chút choáng váng, bắt quả cũng không có lại hỏi tới.

Lúc này lão ba hỏi:

"Tân phòng thăng quan định tốt thời gian sao "

"Ừm, định ra đến, ba ngày sau, lần này ta mua siêu căn phòng lớn, về sau có thể cùng cha mẹ ở cùng nhau, coi như cưới mười cái tám cái cũng —— "

"Cưới mười cái tám cái "

"Ách không không, nói sai, coi như về sau sống mười cái tám cái, cũng có thể ở cùng nhau, Ha-Ha."

"Minh Tiểu Duy có tiền đồ a!"

. . .

Diệp gia đình núi biệt thự.

Diệp Lam đại khái đã quên Lý Duy cũng là Lý lão ma chuyện này.

Nhưng nhất định phải nịnh bợ tốt Lý Duy chuyện này lại một mực chạm trở tại não hải!

Hôm nay, nàng được biết Lý Duy đem tại sau ba ngày tổ chức tân phòng thăng quan, đáng tiếc cái tin tức này, nàng không phải từ Lý Duy miệng trung được đến, liền cảm giác có chút khó chịu.

Thế là trực tiếp một chiếc điện thoại gọi cho Lý Duy.

"Diệp Lam "

"Nghe nói ngươi mua nhà a. . ."

"Ừm ă, là."

"Làm sao không nói cho ta, ta cấp cho ngươi thăng quan nha!"

"Không cần thiết làm như vậy giống trống khua chiêng nha."

"Ngươi số mấy Bối Tử tịch "

"Ba ngày sau."

"Vậy ta nhất định tới."

"Cám ơn, nhớ kỹ tay không đến là được."

Diệp Lam cúp điện thoại.

Lập tức lại bấm lần ba diệp hướng bắc điện thoại di động.

"Lam nhi "

"Cha ngươi ba ngày sau có thời gian không "

"Ba ba có một trận rất hội nghị trọng yếu muốn tham gia a!"

"Ngươi khác tham gia, ba ngày sau Lý Duy tân phòng thăng quan, ngươi nhất định phải đi!"

"Đây là đối ta con đường làm quan cực kỳ quan trọng một trận hội nghị."

"Không không, cha ngươi vẫn không rõ, ba ngày sau đối với chúng ta toàn bộ Diệp gia tới nói, đều là cực kỳ quan trọng một ngày!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Báo thù Nữ Vương Diệp Khanh Thành (không muốn tặng tề a a a. . .)

Giang Nam phi trường quốc tế.

Một đài mới nhất màu trắng hàng nội địa Đại Phi Cơ MC919, như mỹ lệ Thiên Nga đồng dạng thu cánh mà xuống, ưu nhã đáp xuống thật dài trên đường chạy.

Một tên đeo kính đen tăng thể diện trung niên nữ tử, tay không xuống phi cơ.

Chẳng những tay không, lúc này mới Trung Thu vừa qua khỏi, nữ tử lại ăn mặc một thân thật dày hoàng sắc chồn áo khoác bằng da, lộ ra đặc lập độc hành, phá lệ đáng chú ý.

Cùng lúc đó, một tên thân thể mặc đồ trắng võ đạo phục, mang theo kính đen, ngũ quan có chút vặn vẹo biến hình thanh niên, mở ra một đài hắc sắc McLaren p1 đến phi trường nhận điện thoại, cho dù để Lý Duy tự mình trình diện, cũng quả quyết không sẽ nhận ra người này đúng là ——

Cao Nghệ Phàm!

Từ khi đang bị Lý Duy tại Hoàng Triều Xưởng Ba đánh thành chó về sau, Cao Nghệ Phàm chẳng những hủy dung nhan, còn bị tất cả mọi người thống hận, liên liền Trần Ngữ Hàm cũng không để ý tới hắn. . .

Hắn rút kinh nghiệm xương máu, rốt cục nhận rõ cái thế giới này bản chất.

Tài hoa không có trứng dùng.

Tiền tài không có trứng dùng.

Quyền lực không có trứng dùng.

Thậm chí ngay cả bối cảnh cũng nước xa cứu không gần Hòa. . .

Lực lượng, duy có sức mạnh, mới là thế giới bản chất, mới là hành tẩu giang hồ căn bản, vĩnh viễn đứng ở bất bại bảo đảm.

Cũng chỉ có có sức mạnh, mới có thể phong khinh vân đậm thần nhiên trang bức, mà không cần sợ bị người đánh mặt, mới có thể trái ôm phải ấp, để ưa

thích muội từ nhao nhao quỳ liếm!

Cao Nghệ Phàm tại Lý Duy trước mặt thất bại thảm hại, là thua về mặt sức mạnh. . .

Lý Duy có tăng hai võ giả thân phận, liền Diệp Lăng cũng dám đánh, phải biết Cao Nghệ Phàm tại biểu ca Diệp Lăng trước mặt thế nhưng là liền lời cũng không dám nói, dù vậy, bình thường luôn luôn cao cao tại thượng biểu tỷ Diệp Lam, cũng đều đi lấy lại Lý Duy.

Tiếp tục như vậy nữa lời nói, Lý Duy nếu là cưới Diệp Lam, tiến vào Diệp gia. . .

Hậu quả khó mà lường được!

Cho nên Cao Nghệ Phàm tại Hoàng Triều Xương Ba sự kiện về sau, toàn bộ cho, liền vào nhập Diệp gia tư nhân võ quán, đi theo một tên thân cao phái huấn luyện viên, vụng trộm huấn luyện.

Mà cái này lông chồn cao nữ tử, cũng là Diệp gia tư nhân võ quán chín Đại Giáo Luyện một, đồng thời cũng chính là Cao Nghệ Phàm mẫu thân ——

Diệp Khanh Thành.

Khi biết nữ tử chịu nhục về sau, Diệp Khanh Thành liền là khắc bay hướng Trung Nguyên, bãi phỏng ngày xưa ân sư Lương Hải (cũng là La Khiếu Thiên sư phụ), thử một chút trong truyền thuyết tân được [bạo Huyết Hoàn]. . .

Vừa đến, đề bạt thực lực mình, vì nữ tử báo thù, cũng có thể đề cao Cao gia tại Diệp gia địa vị, mình tại tăng hai võ giả vị trí bên trên đã dừng lại mười tám năm, trước mặt thực lực chỉ sợ liền Lâm Cao Viên cũng không bằng, tại chín Đại Giáo Luyện bên trong là đếm ngược tồn tại, nhất định phải thăng cấp!

Thứ hai, nàng cũng muốn thử xem cái này thuốc tác dụng phụ, nếu như tác dụng phụ tại trong phạm vi khống chế, liền có thể để nữ tử thử một chút —— không hề nghi ngờ, Cao Nghệ Phàm đang bị Lý Duy hủy hết thủy tỳ tôn cùng hi vọng về sau, như trên võ đạo vô pháp tiến giai lời nói, đòi này đại khái là phé. . .

Mà lần này nàng tại Trung Nguyên khẩn cấp trở về nguyên nhân, cũng là biết được Lý Duy sắp bày thăng quan tiệc rượu, mở tiệc chiêu đãi thiên hạ khách quý, đây chính là Cao gia báo thù đại thời cơ tốt!

Theo Diệp Khanh Thành, Lý Duy chẳng những hủy Cao Nghệ Phàm cả đời, càng là đã thành công đánh vào Diệp gia nội bộ, trở thành diệp nhà thế lực chiến đấu trực tiếp đối thủ cạnh tranh.

Một khi để Lý Duy cưới Diệp Lam, diệp hướng bắc thực lực liền hội tăng cường rất nhiều, tương phản, nguyên bản liền suy yếu Diệp Khanh Thành thế lực sẽ tuyệt thượng gia sương, thậm chí tại Diệp Lão tiên thắng về sau, đều có bị đuổi ra khỏi cửa khả năng, cho nên. . .

Quyết không thể để Lý Duy ở rể Diệp gia!

.

Cao Nghệ Phàm đối Diệp Khanh Thành sớm trở về có chút ngoài ý muốn:

"Mẹ ngươi sớm như vậy về tới làm gì "

Diệp Khanh Thành tháo kính râu xuống, lộ ra Thanh Tú lạnh lẽo khuôn mặt:

"Ngươi cừu nhân thượng tuyến."

"Lý Duy "

"Không sai, ta nghe ngươi Nhị Cửu nói, sau ba ngày, kẻ này đem tại đông cư hồ tổ chức thăng quan tiệc rượu, mở tiệc chiêu đãi Giang Nam hào kiệt, bởi vì hắc Hắc Tập thân phận cùng cùng Diệp Lam quan hệ mập mờ, chúng ta nhất định phải ở đây đem đánh lên!"

"Nổ súng giết hắc "

"Đầu óc ngươi nghĩ như thế nào, âm thầm ám sát một tên Diệp gia Hắc Tập võ giả, ngươi cho rằng Diệp gia không tra được kẻ này nhất định phải từ ta trước mặt mọi người dùng vũ lực trấn áp, mới có thể dă kích diệp hướng bắc tình thế!"

"Mẹ ngươi nói chuyện này,

Có phải hay không là Nhị Cửu từ đó châm ngòi đâu?"

"Nhị ca đương nhiên muốn tìm phát, là Đại cừu ngươi nhà làm quá phận, Lý Duy rõ ràng là ngươi cừu nhân, hơn nữa còn mấy lần đánh qua Diệp Lăng, như vậy ngoại nhân hẳn lại có thể còn đi lôi kéo, còn chuẩn bị muốn Lý Duy khi Diệp gia con rể, đây rõ ràng là cùng ta cùng nhị ca đối nghịch. . . Cho nên lần này, ta và ngươi Nhị Cửu là liên hợp hành động, ta ra vũ lực, chỉ cần ta trận đầu báo cáo thắng lợi, trấn áp Lý Duy, ngươi Nhị Cửu liền sẽ tại ông ngoại ngươi trước mặt làm tư tưởng công tác, đến lúc đó Lý Duy tuyệt đối ở rể không Diệp gia!"

"Có thể Lý Duy giống như người cũng là tầng hai võ giả, hơn nữa còn tuổi trẻ, lại là nam nhân, lão mục người đánh như thế nào qua hỗn đản này "

"Yên tâm đi nghe phàm, lần này lão mục đến có chuẩn bị, khắp thiên hạ, ta đã áp đảo cho nên tầng hai võ giả bên trên, có thể xưng tầng hai vương, coi như gặp được tân tấn ba tầng võ giả, chỉ cần có bạo huyết Hoàn nơi tay, ta cũng có lộn vòng lực!"

"Là tân được lực lượng sao "

"Tân được chỉ là một bộ phận, lần này ta tại Trung Nguyên còn gặp được quý nhân, lại nhìn ta sau ba ngày nghiền ép Lý Duy, chỉ cần xác định thuốc này tại cường độ cao chiến đấu sau cũng không tác dụng phụ, ta liền có thể dẫn người đi Trung Nguyên đặc huấn, đến lúc đó tân thắng võ giả cũng không phải việc khó."

"Tốt, cái này Lý Duy nhất định phải đánh, hung hăng đánh!"

...

Ba ngày thời gian chợt lóe lên.

Tiệc rượu định tại ven hồ quán rượu.

Hôm nay khí trời sáng sủa, gió thu chậm chậm, là ngày tháng tốt.

Trong không khí tung bay đầy mùi thơm hoa quế, còn kèm theo đồng cư hồ nhân nhặt cá tanh.

Khi Lý Duy đi vào ven hồ quán rượu thời điểm, nhất thời mộng.

Toàn bộ ven hồ quán rượu đã bị người đặt bao hết.

Một mảnh đen kịt người đông tấp nập.

Đơn giản phi thường náo nhiệt!

"Tình huống như thế nào "

Đi qua một phen dò xét, Lý Duy lại phát hiện, những người này rõ ràng đều là đến ——

Tham gia chính mình thắng quan tiệc rượu!

"Mẹ nó đây đều là người nào người nào ai vậy. . ."

Lý Duy vốn là muốn đem tiệc rượu xử lý điệu thấp một điểm, không nghĩ tới không biết là ai tiết lộ phong thanh, tiệc rượu tại toàn bộ Giang Nam võ lâm, dần dần đều có chút phong thanh.

Dù sao Lý Duy là Giang Nam thành phố chỉ có mười cái tầng hai võ giả một, hơn nữa còn cùng Diệp gia đại tiểu thư Diệp Lam, có nói không rõ ràng không nói rõ quan hệ mập mờ, tương lai rất có thể ở rể Diệp gia, trở thành Diệp gia Tam Đại Thế Lực một, có tranh đoạt Diệp gia gia chủ thời cơ.

Cho nên lần này cơ hồ chỗ lấy võ đạo thế gia, võ quán quán chủ, đều đi vào ven hồ quán rượu, trừ ngoài ra, lại còn có giới chính trị tiền phong, thương giới danh lưu, thậm chí còn có mấy cái sinh ra ở Giang Nam độc thân nữ minh tinh trình diện, muốn thấy một lần Lý Duy phong thái. . .

May mắn những người này cũng không nhận ra Lý Duy.

Mà Lý Duy chánh thức mời người, giờ phút này đều còn tại trên đường.

"Ta có câu mẹ bán phê không biết có nên nói hay không. . ."

...

Lý phụ Lý Mẫu đang ngồi lấy một đài Maybach S 600- pull Man-gu A R D xe chống đạn, từ khu vực thành thị chậm rãi lái về phía ven hồ quán rượu.

Lão mục có chút không hiểu:

"Cái này kiếng xe làm sao dày như vậy a, một điểm nghe không được bên ngoài thanh âm, cảm giác tốt buồn bực, Tiểu Duy xe tải đi đâu "

Tài xế kém chút không có một giọt máu tươi phun tại trên tay lái:

"Bá mẫu đây là xe chống đạn."

"Thế nào, chúng ta gặp nguy hiểm sao "

"Không có không có, Lý tiên sinh hiện tại là Giang Nam thành phố đại nhân vật, bá phụ lại mới ra viện, bị người đụng chen cũng không dễ, cho nên mới an bài đình cấp xe chống đạn."

"Tài xế tiên sinh người niên kỷ nhìn qua cùng chúng ta không sai biệt lắm nha, gọi thế nào chúng ta bá phụ bá mẫu a."

"Hắn là hắn là."

.

Lee gia bên này khá thân thân thích, đại khái cũng có mười mấy người.

Lý Duy chung phái bốn đài [Maybach I Anul E] lên núi xuống nông thôn, sáng sớm từ bốn phương tám hướng tiếp nhận những này thân thích. . . Maybach I Anul E giá gốc liền muốn tốt mấy ngàn vạn, toàn cầu hạn lượng 20 đài, cái này bốn đài xe, cũng là Lý Duy ở trong nước dùng nhiều tiền vợ vét tới.

Dù sao cũng là nhà thân thích, đều ưa thích giảng phô trương. . .

Lý Duy đại bá xem như Lee gia một vòng trong đám người, có tiền nhất người, trước kia dựa vào làm hải sản bán buôn tích lũy mấy ngàn vạn tài sản, bây giờ đang làm hải sản ăn uống, mở một đài trăm vạn cấp Audi A8L, nhất thời phong quang vô hạn.

Lần này đại bá vốn định mở chính mình A8, đi Lý Duy tiệc rượu huyền diệu một phen, một mặt đề chán một chút Lee gia sĩ khí, một mặt cũng muốn tăng lên một chút chính mình hình tượng, lại không nghĩ, lại bị Lý Duy cường ép kéo vào đài này Maybach, lập tức chẳng khác người thường.

Bởi vậy dù sao cũng hơi khó chịu, mang theo ghen tuông nói:

"Sùng Minh tiểu tử này bệnh nặng mới khỏi, coi trọng phô trương a, nhỏ nhỏ Tân Phòng thăng quan, còn đặc địa phái xe tới tiếp chúng ta quá khứ."

Đồng hành Lý Duy bác gái nói:

"Ca người không biết sao nghe nói là Tiểu Duy tử phát tài, có thể cụ thể phát bao nhiêu không có người biết. . . Đài này xe ngồi thật thoải mái, ca người kiến thức rộng rãi, nhưng biết đài này xe giá trị bao nhiêu tiền "

Thực không cần bác gái đặt câu hỏi, đại bá đã sớm ở trong lòng tính ra.

Chỉ là hắn cũng người thô hào, nơi nào thấy qua cái gì Maybach, bởi vậy trong lòng có chút lẩm bẫm.

Đài này màu trắng Lễ Tân xe, mặc dù nhìn qua có chút khí thế, nhưng thân xe hơi có chút phát vàng, khẳng định là xe second-hand không thể nghi ngờ, mà lại xe đánh dấu rất khó coi, một điểm thiết kế cảm giác đều không có, cùng B BOA chênh lệch rất xa, sợ không phải cái gì tốt xe.

Nhân tiện nói:

"Xe này đánh dấu thật khó nhìn, mặc dù có chút khí thế, sợ cũng liền mấy chục vạn mức độ đi, đại khái cùng kia là cái gì Chrysler 300 MC đồng dạng, chột nhìn tưởng rằng trăm vạn xe sang trọng, tìm hiểu kĩ càng một chút, cũng liền chừng ba mươi vạn nhập môn xe, mà lại đây là đài cũ xe, đại khái là Tiểu Duy tử thuê tới đi, hiện tại người trẻ tuổi a rất coi trọng dáng điệu đây."

"Ai nói như vậy Tiểu Duy tử còn không có phát đại tài a. . ."

"Coi như hắn phát chút ít tài, hiện tại cái này giá phòng cao bao nhiêu, một cái phòng trọ xuống tới, hắn còn có thể còn lại bao nhiêu Ngân Lượng bắt quá như vậy cũng không tệ, dù sao người trẻ tuổi nha, chẳng những giúp Sùng Minh giao hơn mấy trăm vạn tiền thuốc men, còn có thể mua phòng ốc, có năng lực, có hiếu tâm, đáng giá khen ngợi, so nhà ta cái kia hội Gặm Lỗ Tiểu Mao mạnh hơn."

"Đúng vậy a, bắt quá nhà người Tiểu Cường tốt xấu còn có gã, nhà ta Tiểu Cường. . ."

. . .

Giang gia bên này.

Giang Sở Sở xem như đặc biệt khách quý, hôm nay lạnh lẽo sớm đi.

Giang phụ Giang mẫu mặc dù biết hôm nay là Lý Duy thăng quan thời gian, nhưng nguyên bản cũng không có chuẩn bị tham gia, dù sao Lý Duy cũng chỉ là Sở Sở bạn trai mà thôi, nhưng là thấy nữ nhi sáng sớm thần thần bí bí, hưng phấn chạy đi, sợ là có cái gì xúc động nặng, hai người liền quyết định thoái thác công tác, đi ven hồ quán rượu nhìn xem.

Lý Duy biết tin tức về sau, tranh thủ thời gian gọi điện thoại cho Giang phụ, chuẩn bị tự mình lái xe đi tiếp Giang phụ Giang mẫu.

"Ta lái xe tới đón thúc thúc a đi đi."

Giang phụ nghe xong, trước mắt lại hiện lên một tia 5 lạng hồng ánh sáng thân ảnh, dọa đến trong lòng khẽ run rẩy, vội vàng nói:

"Không cần, người hôm nay khẳng định bề bộn nhiều việc, chính chúng ta lái xe tới là được."

Lý Duy thật cũng không lại kiên trì:

"A a, cũng tốt, trên đường cẩn thận."

Trên thực tế, Giang phụ tâm lý cùng Lý Duy đại bá có chút tương tự, bị Lý Duy lái xe tiếp nhận đi, chẳng phải là chẳng khác người thường, làm sao có thể phát hiện mình thân gia đâu?

Nếu như Lý Duy không thức thời mở Quán Quân 5 lạng đi đón bọn họ, vậy đơn giản. . .

Đối người Trung Quốc tới nói, xe cũng là mặt mũi.

Dù sao đây cũng là Giang phụ Giang mẫu, lần thứ nhất đi gặp Lý Duy phụ mẫu, mặc dù song phương nói về thời gian nghỉ kết hôn rất xa, nhưng nữ nhi như thế ưa thích Lý Duy, làm vì cha mẹ tối thiểu không thể ngả mặt mũi.

Thế là hai người mở một đài đã ngừng sản xuất không xuất bản nữa [Bentley nhả tuần], một đường nở mày nở mặt mở hướng đông cư hồ.

Đài này Bentley nhả tuần giá cả đại khái tại 7,8 triệu thượng hạ, cùng phổ thông bản Bin Limus trên là một cái cấp bậc.

.

Mặt khác, căn cứ Giang Sở Sở cung cấp tin tức cùng điện thoại, Lý Duy còn âm thầm phái người mở tám đài Rolls-Royce Phantom [chống đạn bản], đi bên trong tỉnh các nơi tiếp Giang gia thân thích.

Khiến cho những này Giang gia thân thích mười phần kinh ngạc:

"Nhiều năm như vậy, ta còn là lần đầu tiên dính điểm Lão Giang ánh sáng, ngồi lên bọc này xe tốt, xem ra Sở Sở sợ là phải lập gia đình nha."

"Rolls-Royce a, chắc chắn, kẻ có tiền thật hiểu hưởng thụ."

Hiển nhiên, so với Maybach bị Mercedes-Benz thu mua trước mm lão đánh dấu, Rolls-Royce R R đánh dấu chẳng những càng có ưu thế Yami xem, tại Hoa Hạ danh tiếng cũng lớn hơn.

Một đài phổ thông [chống đạn bản] Rolls-Royce Phantom giá cả, đại khái tại 20 triệu khoảng chừng, không sai biệt lắm là Giang phụ Bentley nhả tuần gấp ba, vấn đề là giống ngưư bức như vậy xe, chỉ là dùng cho đi đón Giang gia thượng vàng hạ cám thân thích mà thôi, mà lại vừa đi cũng là tám đài. . .

Càng không cần nhắc tới, Lý Duy dùng để tiếp nhà mình thân thích bốn đài Maybach l Anul E, đây chính là một đài một tòa ven hồ biệt thự a!

Tại Hoa Hạ, so Lý Duy kẻ có tiền đại khái còn có không ít, nhưng là so Lý Duy càng Lãng Nhân

Không tồn tại.

Liền luôn luôn dùng tiền rất đau đớn Giang Sở Sở, nhìn thấy Lý Duy loại này phô trương, đều cảm thấy có chút không nở, trong lòng lại sản sinh một loại tiểu tức phụ công việc quán gia tâm tình:

"Lý Duy người liền không thể tiết kiệm một chút tiêu xài mà ta nhớ được người trước kia thế nhưng là rất tiết kiệm nha!"

"Lại keo kiệt người cưới vợ cũng không thể keo kiệt đi."

"Người nói cái gì !"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Tiểu mục tiêu: Sinh ra 1 cái chủng tộc!

Đem một mặt kích động Giang Sớ Sớ, ném vào Hồn Khánh công ty Phòng Hóa Trang về sau, Lý Duy đi vào Hồ Tâm Đảo (Đào Hoa Đảo), bắt đầu kiểm tra công trình tiến độ.

Hồ Tâm Đảo chính giữa có một mảnh hồ ra dốc cao, vốn là vùng núi công viên, lúc này công viên đã bị mang ra, lâm viên công nhân vận đến Ốc Thỏ, khơi thông cống rãnh, trồng lên Đào Thụ.

Tại Lý Duy tương lai trong kế hoạch, nơi này muốn trồng bên trên Tứ Quý Tiên Đào, một năm Tứ Quý, hoa đào bay tán loạn, vừa lái tiêu, một bên quả quen, tiêu trước Lý dưới, ba ba ba. . .

Đến lúc đó, Lý Duy mang theo Lão Ba Lão Mụ các lão bà, ở trên đảo trải qua Trường Sinh Bát Lão thời gian, sống một đồng lớn Bảo Bảo, thậm chí từ tôn Vạn Đại, thăng đến sinh sôi ra một chủng tộc!

Chẳng phải là đặc ý

.

Đào Viên phía dưới, Lục Lâm vờn quanh.

Cách mỗi một dặm, liền có một ngôi biệt thự, hết thảy mười hai ngôi biệt thự, hợp thành vòng tròn, vây quanh Đào Viên; bên ngoài là rộng lớn đường đá, cầu tàu san sát, đương liễu quuyến luyến.

Mỗi ngôi biệt thự trước sau, đều có Hoa Thảo Quả Viên, độc lập cầu tàu, bãi đậu máy bay, Điều Ngự Đài (*vị trí số 1), phù hợp du thuyền, máy bay trực thăng, cùng cùng hưởng chạy bằng điện xe hơi. . .

Khu biệt thự mười nhà nguyên trụ hộ, đã toàn bộ dọn đi, mỗi ngôi biệt thự cũng đều đi qua đơn giản sửa chữa, có thể tùy thời ở người.

Mặt khác hai tòa nhà nguyên bản liền bỏ trống biệt thự, một tòa là cho phụ mẫu ở, một tòa là làm vì chính mình phòng cưới, cũng đều đã sửa sang, bố trí xong.

Tại Lý Duy phòng cưới hậu phương, còn tu kiến một đầu phi cơ đường băng, có thể dùng tại tiểu hình máy bay hành khách cất cánh và hạ cánh; trước biệt thự phương, làm theo đồ lấy một chiếc cỡ trung Du Thuyền, có thể tùy thời du lãm đông cư gió hồ ánh sáng, sáng sửa thời gian, ẩm áp gió mát, hợp với thích hợp thuyền chần động. . .

"Cái này mới là cuộc sống a."

Lý Duy nhìn về phương xa mơ hồ ven hồ, trong lòng bùi ngùi mãi thôi.

Từ khi hơn một tháng trước, vì cho lão ba chữa bệnh mà đem trong nhà căn phòng cũ bán về sau, cho tới giờ khắc này đứng tại cái này trên Đào Hoa đảo, Lý Duy còn là lần đầu tiên sản sinh nhà cảm giác.

Trước kia nhà là phụ mẫu vất vả cả một đời tạo dựng lên, hiện tại là dựa vào chính mình hai tay thành lập nhà mới, đây cũng là vì cha mẹ an hưởng Vĩnh Niên, vì từ tôn Vạn Đại che gió che mưa, vì khuynh thế hồng nhan cung cấp một cái có thể ba địa phương. . .

Nhân sinh không chỉ có ngàn ấy tiểu truy cầu nha.

Điệu thấp.

. . .

Trở lại ven hồ quán rượu.

Từu chủ tiệm đã sớm Nhạc không ngâm miệng được.

Từ từ điểm khai trương ba năm đến nay, hần chưa từng thấy từng tới như thế thịnh cảnh.

Sở hữu Bàn ăn xoay cùng phòng đều bị định, trong đại sảnh kín người hết chỗ, liền đường đều không thông, tốt vào hôm nay ánh sáng mặt trời ấm áp, khi trời sáng sửa không gió, lão bản đề nghị tại quán rượu đăng sau trên đồng cỏ, tăng thêm cái bàn, cũng coi là một trận hào hoa nhật quang tiệc rượu.

Lý Duy khẽ gật đầu.

Trong lòng cũng là bất đắc dĩ.

Nhưng mà lại không nghĩ rằng, đi qua quán rượu một phen bố trí tí mĩ, quán rượu đăng sau cỏ vườn bên trên, nhất thời khí phái huy hồng, lãng mạn như xuân, lại hiện ra một vòng ý thơ Điền Viên khí tức, để không biết người, còn tưởng rằng là đi vào hôn lễ hiện trường.

.

Cùng lúc đó ——

Một dải mới tinh Audi A81 đứng ở ven hồ quán rượu trước cửa.

Cửa xe mở ra.

Xuống xe chính là Trần Lễ Minh người một nhà.

Trần Lễ Minh thay mới xe, Âu Phục, tinh thần gấp trăm lần.

Trần Lam làm theo ăn mặc một thân lam sắc áo dài, hiện ra cao quý cao nhã khí chất.

Trần Ngừ Hàm hôm nay ngược lại là thái độ khác thường, ăn mặc một thân hồng sắc váy đầm, trước ngực còn lộ ra một vòng mơ hồ khe rãnh, trên mặt vẽ điểm đồ trang sức trang nhã, thanh thuần bên trong nhiều một tia kiều diễm, hiện ra hiếm thấy nữ nhân vị, chỉ là nàng cả ngày vì tình sở khổn, khí sắc hơi có vẻ tái nhợt suy yếu.

Nhưng là ở chung quanh người xem ra, Trần Lam mẫu nữ trong đám người cực đáng chú ý, hấp dẫn đại đa số nam sĩ ánh mắt.

Riêng là ăn mặc một thân áo đỏ Trần Ngừ Hàm, thanh thuần bên trong lại lộ ra một tia kiều diễm, tinh xảo bên trong lại lộ ra một tia hơi việc gì, mỹ lệ tư thái bên trong lại lộ ra một tia không lưu loát, giống như cho người ta một loại muốn quen còn không có chín mọng cảm giác. . .

Đề cho người ta kích động không thôi!

Điều này cũng làm cho Trần Lễ Minh trên mặt rất có hào quang.

Nhìn thấy cửa từ điểm ngừng đều là xe sang trọng, quán rượu càng là người đông tấp nập, gần như không lập chùy địa lúc, Trần Lễ Minh cảm thấy có chút kỳ quái:

"Lý Duy không phải nói chỉ mời số ít mấy cái thân thích à. . . Làm sao đến nhiều như vậy người "

Trần Lam hai tay ôm ở trước ngực,

Này về lam sắc tai mắt trong con người, hiện lên một tia không dễ dàng phát giác Cao Lãnh:

"Người sợ là làm quán rượu đi, ta ở phía trước giống như nhìn thấy một nhà [Chính Tông ven hồ quán rượu] nhà ăn nhỏ, có lẽ cũng là Lý Duy cái gọi là ven hồ quán rượu."

Muốn trước kia, Trần Ngừ Hàm tuyệt đối phát giác không ra lão mục lời nói bên trong ý tứ, nhưng từ khi yêu Lý Duy về sau, nàng cũng bắt đầu xem kỹ cha mẹ mình, giờ phút này một tai liền có thể nghe ra lão mục lời nói bên trong khinh thường, liền vì Lý Duy Chính Danh nói:

"Ta tin tưởng Lý Duy ca ca ngay tại quán rượu này. . ."

Trần Lam bữu môi:

"Lúc nào thành người Lý Duy ca ca người cũng đã biết, ngày đó tại trong bệnh viện, người Lý Duy ca ca có thể là hoàn toàn chứng mất người, người hôm nay xuyên xinh đẹp như vậy thì có ích lợi gì "

Trần Ngừ Hàm dựa vào lí lẽ biện luận:

"Đó là bởi vì ta trước kia đối Lý Duy ca ca quá xấu, trong lòng của hắn có hận, đang trả thù ta, thực hắn trong lòng vẫn là thích ta, ta phải dùng ta cả đời đền bù tổn thất hắn, đời này không phải hắn không gả."

Trần Lam khí thẳng lác đầu:

"Người nha đầu này còn cử chỉ điên rồ, người trước kia không như vậy a, người cũng trưởng thành, cách đối nhân xử thế không thể tùy theo chính mình tính tình đến, ta và cha người đem người nuôi lớn cũng không dễ dàng. . ."

Trần Lễ Minh sắc mặt âm trầm:

"Thiếu nói vài lời, tìm được trước Lý Duy đi."

Ngó ngó trước cửa xe sang trọng, lại đi ven hồ quán rượu đại sảnh tha vòng, đã không có tìm được Lý Sùng Minh thân ảnh, cũng không có nhìn thấy Lý Duy.

Trần Lễ Minh nhất thời mộng.

"Không có đạo lý a. . ."

Trần Lam cười lạnh:

"Đi Chính Tông ven hồ quán rượu, cam đoan một tìm một cái chuẩn."

Trần Lễ Minh cảm giác cũng không phải không có đạo lý, liền lái xe đi cái gọi là ——

[Chính Tông ven hồ quán rượu].

Đừng nói, trong nhà ăn thật là có toàn gia người đang làm tiệc rượu, quy mô không lớn, cũng liền hai ba bàn bộ đáng, chính như Lý Duy nói tới mấy nhà thân thích. . .

Trần Lam khoe miệng cong lên một tia đắc ý đường cong:

"Ta nói đi."

Trần Lễ Minh cũng không nghĩ tới:

"Nguyên lai còn thật sự ở nơi này."

Nghĩ như vậy, Trần Lễ Minh cùng Trần Lam đi vào tìm Lý Duy cùng Lý Sùng Minh.

Đáng tiếc tìm nửa ngày, cũng không có tìm ra cái như thế về sau, còn bị một đồng người ghét bỏ. . .

"Tình huống như thế nào "

"Chẳng lẽ còn có nó gọi ven hồ quán rượu địa phương "

Lúc này Trần Ngữ Hàm tức giận nói:

"Các người thật là khờ, gọi điện thoại chẳng phải sẽ biết "

"Không phải sợ hấn bận rộn không."

Trần Lễ Minh bất đắc dĩ ứng câu, từ lần trước tại bệnh viện xấu hổ sau đó, Trần Lễ Minh đã mất nhan gọi cho Lý Sùng Minh, đành phải bấm Lý Duy điện thoại:

"Tiểu Duy sao chúng ta đến, người là nhà ai [ven hồ quán rượu xử lý] tiệc rượu "

"Ven hồ quán rượu có rất nhiều sao "

"Có a, người đặt trước quán rượu tên đầy đủ kêu cái gì "

"Tên đầy đủ ta còn giống như thật chú ý nhìn kỹ ai. . ."

Trần Lễ Minh vừa định truy vấn, Lý Duy bên kia truyền đến ồn ào tiếng người.

"Trần thúc thúc bên này có chuyện, một hồi ta quá khứ tìm người ha."

"Được rồi."

Trần Lễ Minh bất đắc dĩ, chờ một lát cũng không có gặp Lý Duy, càng không tiếp vào Lý Duy điện thoại, mẹ nó đánh tới cũng đều không ai tiếp. . .

"Đại khái là bận quá đi."

Trần Lam lại bĩu môi nói:

"Có lẽ là không có ý tứ nói ra miệng đâu, dù sao cái này cùng dùng Sơn Trại DTDD một đạo lý."

.

Sau cùng, Trần Lễ Minh đành phải lái xe vòng quanh ven hồ đi tìm. . .

Khoan hãy nói, thật cho hấn tìm ra chín nhà tên bên trong mang ven hồ quán rượu!

Trần Lễ Minh từng nhà đi vào tìm, đáng tiếc y nguyên lông đều không tìm được.

"Kỳ quái!"

Vạn vạn không nghĩ đến, ba người trở lại ban đầu [ven hồ quán rượu] trước cửa lúc, lại thỉnh thoảng nhìn thấy đứng ở trước cửa Nghênh Khách Lý Duy. .

Trần Lam cùng Trần Lễ Minh nhất thời cảm giác trên mặt nóng bỏng đau!

Chỉ cảm thấy trước vòn quanh ven hồ hành vi đơng giản ngu quá mức!

Gặp Trần Lễ Minh ba người mới đến, Lý Duy cũng là nao nao:

"A, Trần thúc thúc, các người làm sao tìm được hiện tại "

"Người, người . . "

"Người không phải thẳng quan a, làm sao có nhiều người như vậy "

"Ta cũng không biết a, có thể là xử lý việc khác tình đi."

"Thế thì xác thực có khả năng, trong này có mấy cái là chính thương nhân vật nổi tiếng, bình thường sẽ không tới tham gia thẳng quan loại này sự tình. . .
Đúng, cha người ở đâu "

"Còn trên đường đây."

Trần Ngừ Hàm trên mặt hiện lên một tia ai oán, giờ phút này gặp Lý Duy một mực đang cùng lão ba đáp lời, từ đầu đến cuối không có nhìn chính mình liếc một chút, liền lấy dùng khí chủ động đáp lời nói:

"Ta vừa còn chứng kiến mấy cái nữ minh tinh đâu, cũng là đến Lý Duy ca ca đi "

Lý Duy. . . Ca ca

Lý Duy kém chút một thanh lão huyết phun ra đi.

Lúc này mới bắt nhìn một thân áo đỏ Trần Ngừ Hàm, ngắm liếc một chút trước ngực nàng nho nhỏ khe rãnh, cảm giác lại có một thanh lão huyết xông lên cổ họng. . .

Không thể không nói, từ nam nhân góc độ nhìn ——

Trần Ngừ Hàm bộ trang phục này, ngây ngô bên trong mang theo một tia kiều diễm, tình mỹ khuôn mặt hơi trắng bệch, lúc này còn có một tia như ẩn như hiện nước mắt, hiện ra một vòng làm người thương yêu tình yêu ôn nhu, cảm giác so bên ngoài mấy cái nữ minh tinh còn muốn cho người dụ hoặc. . .

Mặc dù nàng câu kia Lý Duy ca ca có vẻ hơi đột ngột, nhưng là tại Lý Duy nghe, thật đúng là mẹ nó rất thân thiết, lỗ tai đều nhanh xộp giòn!

Nghiệp chương a. . .

Nhưng mà vừa nhìn thấy Trần Ngừ Hàm bên cạnh Trần Lam, Lý Duy đã cảm thấy tâm phiền, thậm chí nhìn thấy Trần Lễ Minh, hẳn cũng không có trước kia tôn trọng, hồi tưởng trước kia, Trần Ngừ Hàm Cao Lãnh cùng hiện thực, đại khái cũng đều cùng hai cái vị này tốt đẹp gia giáo có quan hệ.

Nghĩ như vậy, Lý Duy lặng lẽ nói câu:

"Từ người, ta đâu còn nhận biết cái gì nữ minh tinh "

Trong lời nói phảng phất có một tia ca ngợi, lại phảng phất mang một ít hơi hơi trào phúng.

Trần Ngừ Hàm lại chỉ mang tính lựa chọn nghe được ca ngợi:

"Ta nào có."

Lý Duy không hề đáp lời, liền tướng lĩnh đến quán rượu tầng cao nhất phòng yến hội, chào hỏi phục vụ viên dâng trà cùng sớm một chút, khách sáo vài câu, liền cứ vậy rời đi.

Tầng cao nhất phòng yến hội mặc dù sửa sang xa hoa, to lớn rộng thùng thình, nhưng cũng liền ở trung ương thả bốn đài tiệc rượu bàn, tăng thêm vào cửa một bên một cái chủ trì đài mà thôi.

Hiển nhiên, Lý Duy cũng không muốn mời quá nhiều người.

Lúc này mới 9h sáng, trong phòng yến hội lãnh lãnh thanh thanh, một người đều còn chưa tới.

Trần Lam vừa bị đánh mặt, giờ phút này lại thụ điểm vắng vẻ, bắt đầu oán trách Trần Ngừ Hàm

"Đều tại ngươi sáng sớm la hét muốn tới, ngươi xem đi, đến bây giờ một người chưa từng đến, người ta khả năng đều không chuẩn bị điểm tâm!"

Trần Ngừ Hàm lại nói:

"Các ngươi vừa mới không phải còn nói Lý Duyệt ca ca tại cái gì Chính Tông ven hồ quán rượu à. . . Bây giờ thấy đi, đây chính là vùng này lớn nhất khách sạn tầng cao nhất, hơn nữa còn đến nhiều người như vậy nhìn Lý Duyệt ca ca."

Trần Lam cười lạnh:

"Ngươi cứ chỉ điên rồi đi, những người kia làm sao có thể là đến xem Lý Duyệt."

Đúng lúc này ——

Một đạo giống như rắn độc vũ mị giọng nữ, từ ngoài cửa từng tia từng tia truyền đến.

"Đúng a Ngừ Hàm, ngươi chẳng lẽ đối Lý Duyệt mê muội đi, bên ngoài đều là đại nhân vật, làm sao có thể đều là đến xem Lý Duyệt đâu?"

Trần Ngừ Hàm khẽ giật mình, bởi vì người nói chuyện, chính là mới vừa rồi bệnh nặng mới khỏi mới ba ngày, chuyên nghiệp ác miệng Lý Duyệt, trong truyền thuyết [ngực so với người tới trước] ——

Trương Minh Ngã.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Huyền tân đoạt người

Ba ngày trước vừa tiếp nhận phẫu thuật, ba ngày sau liền nhảy nhót tung bừng, thanh âm to, khí sắc hồng nhuận phon phớt, ở ngực gọn sóng như thường, liền ác miệng năng lực cũng cùng nhau khôi phục. . .

Không thể không nói, Trương Minh Ngã khôi phục năng lực thực sự quá mạnh, năng dù sao cũng là cái luyện võ hạt giống tốt, thân thể tổ chất vững thường nhân mười đầu đường cái, nếu là nghiêm túc tu luyện lời nói, khả năng đã sớm vinh danh võ giả đường.

Ở trên tầng cao nhất trước, Trương Minh Ngã xa xa nhìn thấy Lý Duyệt, chỉ cảm thấy ở ngực nóng lên, nhất thời không biết làm sao đối mặt, liền lôi kéo Thôi Hiểu Hùng đường vòng bên trên tầng cao nhất, lưu lại quán chủ Thôi Hân Thành cùng Lý Duyệt chào hỏi.

Cái này mới vừa lên đến đỉnh lâu, còn không, năng liền nghe Trần gia mấy người đang thảo luận Lý Duyệt, nhất thời miệng ngửa, người cùng ngực đều còn chưa tới hiện trường. . .

Ác miệng tới trước.

Trương Minh Ngã đại khái chỉ có tại sớm nhất thời điểm, mới thật sự là nghi vấn Lý Duyệt.

Trên thực tế, năng nghi vấn cùng ác miệng từ trước đến nay rất chuẩn, tươi gặp địch thủ, bị năng nghi vấn qua nam nhân phần lớn đều là miệng cộp gan thỏ, sau cùng thành chân chính loser

Chỉ có gặp được Lý Duyệt, năng mới lặp đi lặp lại nhiều lần nhiều lần bị đánh mặt, đánh lấy đánh lấy, năng cũng biết mình là trọn tròn mất nói lời bịa đặt, không chỉ có như thế, năng còn đối Lý Duyệt sản sinh một loại cảm giác khác thường, giống như một loại rất tình nguyện bị Lý Duyệt đánh mặt cảm giác.

Loại cảm giác này đại khái là từ Cao Nghị Phàm độc tấu đàn dương cầm sẽ lên bắt đầu.

Khi đó Lý Duyệt nhìn chằm chằm Trương Minh Ngã ngẫu hứng trình diễn một khúc, liền đem Trương Minh Ngã gọi cảm yêu nhiều cùng chanh chua ác miệng, giống như đúc bày biện ra tới.

Một khúc coi như thôi, Trương Minh Ngã hai chân ướt đầm, mặc dù bị hung hăng đánh mặt, nhưng năng chẳng những không có tức giận, ngược lại bị Lý Duyệt hoàn toàn chinh phục, thậm chí mê luyến loại này bị Lý Duyệt lặp đi lặp lại đánh mặt cảm giác, trong lòng luôn luôn chờ mong loại này [ác miệng không được bị cò] cảm giác. . .

Cho nên nàng mới lập đi lập lại ác miệng Lý Duy, đây quả thực thành nàng cùng Lý Duy gặp mặt thường ngày, đến mức tại Lý Duy ba Giang Sở Sở trước, cùng Trương Minh Ngã tranh cãi cùng thân thể tiếp xúc, viễn siêu cùng Giang Sở Sở, Trần Ngữ Hàm hồ động.

Trương Minh Ngã lợi hại chỗ chính là, nàng đem chính mình yêu thích giấu ở thù địch bên trong, mỗi lần gặp gỡ đều thành công huyền tân đoạt người, nhưng mà người lại hoàn toàn phát hiện không điểm này.

Nghiệp chương a. . .

Giờ khắc này ở tầng cao nhất phòng yến hội, cho dù nàng còn tại ác miệng Lý Duy, nhưng trên thực tế, nàng và Trần Lam có bản chất khác nhau, chỉ là đang mong đợi bị Lý Duy đánh mặt một khắc này, từ trình độ nào đó nói, nàng chẳng những không phải hoài nghi Lý Duy, ngược lại tin nhiệm hơn Lý Duy.

.

Tiến vào tầng cao nhất phòng yến hội, Trần gia mấy người mấy người đầu tiên là quan tâm Trương Minh Ngã thân thể, hỏi thăm khôi phục trạng thái, lại thông lệ hàn huyên vài câu về sau, ba nữ nhân liền bắt đầu liên quan tới Lý Duy đại thảo luận.

Trần Lễ Minh cùng Thôi Hiểu Hùng chỉ là nghe một chút, cũng không nói lời nào.

. . .

Sau đó, Lý phụ Lý Mẫu đến quán rượu.

Vừa vừa xuống xe, Lão Ba Lão Mục nhìn thấy cái này đen nghịt đám người, nhất thời mộng.

"Tiểu Duy, người có phải hay không đụng vào người nào hôn lễ, thế nào nhiều người như vậy đâu?"

Lý Duy xấu hổ sờ đầu một cái, hàm nghĩa không rõ cười nói:

"Tựa như là có người muốn kết hôn bộ dáng, Ha-Ha cấp."

.

Trong nhà thân thích cũng rất mau tới.

Bọn họ nhìn thấy Lý Duy cùng Lý Sùng Minh đều đặc biệt nhiệt tình, lập đi lập lại hỏi thăm Lý Sùng Minh tình trạng cơ thể, cùng Lý Duy công tác tình huống, dù sao trên chộc về trên chộc, người thân là không có thể thay thế.

Riêng là đại bá, đi tới cho Lý Duy một cái to lớn ôm ấp, lại đem Lý Duy hai chân trực tiếp ôm cách mặt đất, hoàn thành vô số vô lâm cao thủ đều có thể không hoàn thành độ khó cao động tác.

Đại bá lập tức liếc mắt đã sớm đến, mặt khác Tam Thai giống như đúc xe, thuận tiện kỳ hỏi:

"Tiểu Duy a, người xe này thuê bao nhiêu tiền "

Lý Duy không muốn đánh mặt đại bá, liền cười nhạt nói:

"Đám tiền tổn thương cảm tình, ta mang các người lên lầu."

Đại bá lại vẫn là xoắn xuýt, nhân tiện nói:

"Các người đi lên trước, ta đi đi nhà vệ sinh."

"Được."

Đám người lên lầu, đại bá chụp tấm hình xe chính diện chiếu, sau đó lặng lẽ trốn vào WC, đem tấm hình này phát đến hắc hải sản Wechat bày, ở trong đó đều là hải sản Vip cao người tiêu thụ, bên trong hẳn là có không ít hiểu xe người.

"Có ai biết cái này bảng số xe cùng giá cả a, online các loại, rất cấp bách."

"Oa, Lý lão bản phát tài a."

"Nói thế nào "

"Ngài không biết Maybach a."

"Ta làm sao chưa từng nghe qua cái này nhãn hiệu "

"Mấy năm trước bị Mercedes-Benz thu mua."

Lý đại bá nhất thời thở phào.

"Há, nguyên lai không bằng Mercedes-Benz a, dọa ta một hồi đây. . ."

"Không bằng Mercedes-Benz may mắn còn thu mua Volvo đâu, Lý lão bản người đài này xe thể nhưng là toàn cầu bản số lượng có hạn, một chiếc xe không sai biệt lắm có thể mua mấy chục đài Mercedes-Benz đi."

"Phốc —— "

Lý đại bá kém chút không có hoảng sợ nước tiểu.

Mấy cái, mấy chục đài Mercedes-Benz. . .

Vậy cái này xe chẳng phải là muốn, muốn mấy ngàn vạn !

Một chiếc xe liền chống đỡ chính mình toàn bộ tài sản !

Làm sao có thể!

Thế là run rẩy hỏi:

"Này thuê một đài muốn bao nhiêu tiền đâu?"

"Thuê xe này toàn cầu liền 20 đài, trong nước nhưng không có mấy cái đài, người tìm ai thuê Lý lão bản người có thể nhìn thấy, cũng đã là may mắn bên trong may mắn."

"Phốc —— "

.

Lý đại bá thất hồn lạc phách, nom nớp lo sợ đi đến tầng cao nhất phòng yến hội.

Nhìn thấy Lý Duy tựa như nhìn thấy Thần, cảm giác toàn bộ thế giới đều đang run rẩy.

Trong nhà mặt khác Tam Thai trên xe thân thích, đều nhất nhất cùng hấn chào hỏi, hấn lại ngoài cười nhưng trong không cười, thần sắc mờ mịt đáp lại, trong lòng chỉ may mắn không có mở chính mình keo kiệt A8 tới. . .

"Ta mẹ nó tân tân khổ khổ mấy chục năm, còn không bằng Tiểu Duy từ một tháng "

Một tháng. . .

Hiển nhiên, hấn vẫn là đánh giá cao chính mình.

. . .

Lee gia thân thích đến sau.

Trần Lam mẫu nữ cùng Trương Minh Ngã liên quan tới Lý Duy đại thảo luận liên đình chi, cùng Lý Duy phụ mẫu hàn huyên vài câu về sau, Trương Minh Ngã cảm thấy có chút nhàm chán, liền lôi kéo Trần Ngữ Hàm cùng đi ra chơi.

Hai người đi tại ven hồ đường đá bên trên.

Gió thu phơ phất.

Khô Liễu Y Y.

Trương Minh Ngã bỗng nhiên thở dài:

"Ngữ Hàm, người gần nhất biến hóa có thể quá lớn."

Trần Ngữ Hàm mặt lộ vẻ u buồn:

"Ta không muốn tiếp qua gánh vác gia đình thời gian, trước kia ta cho là ta có thể, đại khái là bởi vì ta chưa từng có chánh thức ưa thích qua một người đi. . ."

"Người thật ưa thích Lý Duy rồi "

"Không thể mà "

"Có thể a, biểu tỷ ủng hộ người, Lý Duy so cái gì Diệp Lăng Cao Nghệ Phàm có thể mạnh hơn."

"A. . ."

Trần Ngừ Hàm không nghĩ tới mới vừa rồi còn tại giận đối Lý Duy biểu tỷ, trong âm thầm lại toàn lực ủng hộ hắn, tưởng rằng thụ phẫu thuật ân huệ, liền thăm thăm trắng nàng liếc một chút.

"Lý Duy là mạnh tại xoa bóp lên sao "

"Ha ha ha."

. . .

Giang Sở Sở phụ mẫu cũng rất nhanh tới.

Lý Duy tranh thủ thời gian xuống lầu nghênh đón.

Một đài tử hồng sắc Bentley nhả tuần, chậm rãi đứng ở cửa tử điểm.

Lý Duy mở cửa xe, trên mặt áy náy:

"Thúc thúc, a di, làm phiền các người còn tự mình lái xe đến, thật sự là ta đại bất kính."

"Đừng để ý, chúng ta biết người bận bịu."

Giang phụ liếc mắt bên cạnh bốn đài bản số lượng có hạn Maybach l Anul E, trong lòng hơi kinh hãi.

Loại xe này trong nước liền mấy cái đài, tại sao lại ở chỗ này đồng thời xuất hiện bốn đài

Đại khái là nó nhà xử lý việc vui khách quý đi.

Nghĩ như vậy, Giang phụ liền hỏi:

"Sở Sở đâu?"

"Sở Sở tại trang điểm, nàng đáng yêu đẹp."

"Đưa nhỏ này."

.

Đi vào tầng cao nhất phòng yến hội sau.

Giang phụ bởi vì cùng Trần Lễ Minh nhận biết, hai người liền dẫn đầu hàn huyên vài câu.

Biết được Lý Duy thật tại cùng Giang Sở Sở nói chuyện yêu đương, Trần Lễ Minh cùng Trần Lam trong lòng hai người đại hỉ, đơn giản giống như là nhìn thấy Đại Cứu Tinh, vội vàng muốn đem chuyện này nói cho Trần Ngừ Hàm.

Nhưng hai người tử mi nghĩ lại, quyết định vẫn là chờ đến Giang Sở Sở chính mình xuất hiện, như vậy cho nữ nhi trùng kích lực càng lớn, đến lúc đó nàng tự nhiên sẽ đối Lý Duy hết hy vọng, hoàn toàn đầu nhập Diệp gia ôm ấp.

Hoàn mỹ!

Lý Duy lập tức đem Giang phụ Giang mẫu giới thiệu cho phụ mẫu nhận biết.

"Thúc thúc a di, đây là cha ta mẹ. . . Cha mẹ, đây là ta từng đề cập với các người bạn gái phụ mẫu, là cái đại lão bản đây."

Song phương lễ phép hàn huyên.

Giang phụ hơi hơi dò xét Lý Duy phụ mẫu.

Đều là phổ thông Trung Sản Gia Đình cách ăn mặc.

Bất quá hắn chẳng những không có bởi vậy coi thường Lee gia, ngược lại càng khẳng định Lý Duy tài năng, cái này chứng minh Lý Duy cái gọi là lương

một năm trăm vạn, cũng không phải là dựa vào phụ mẫu được đến, đơn thuần tay trắng khởi gia lời nói, cho dù là hấn, tại Lý Duy niên kỷ cũng vô pháp làm đến lương một năm trăm vạn.

Nghĩ như vậy, Giang phụ nhân tiện nói:

"Các người sống một cái rất con trai ngoan a."

Lý phụ trên mặt hiện lên một tia ánh sáng, nhân tiện nói:

"Chuyện này, không biết lệnh ái ở đâu, chúng ta cũng còn không có gặp nàng đây."

Giang mẫu giật mình không thôi:

"Lý Duy người còn không có mang Sở Sở gặp phụ mẫu sao "

Lý Duy đành phải cười nói:

"Cha ta trước một mực đang nằm viện, ta sợ hấn nhìn thấy Sở Sở ưu tú như vậy nàng dâu, hội phun máu mũi, mới nghĩ đến hôm nay cho hấn một kính hi."

"Phốc —— "

"Ha ha ha ha."

Trong phòng yến hội tràn ngập sung sướng bầu không khí.

.

Lúc này, lầu ngoại truyền đến một trận reo hò!

Mọi người ngược đầu nhìn lên, chỉ gặp một khung phun ra Hồng Diệp tiêu chí hắc sắc máy bay trực thăng, chậm rãi rơi vào quán rượu Hậu Tràng. . .

Hồng Diệp tức là Diệp gia tiêu chí.

"Đây là. . ."

"Đúng, đúng Diệp gia!"

"Diệp gia rốt cục đến!"

Mọi người hưng phấn hăng quá khứ, phảng phất người Diệp gia mới là hôm nay nhân vật chính.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Người có tư cách này sao

chương tiết sai lầm, ấn vào đây báo cáo

Trong phòng yến hội mọi người, kéo màn cửa sổ ra ra bên ngoài vừa nhìn, đều là hít một hơi lạnh khí.

"Lại là Giang Nam Diệp gia. . ."

"Nghĩ không ra đời này có thể tận mắt nhìn đến người Diệp gia."

"Lý Duy tiểu tử này cũng coi như trúng thưởng, lại đụng phải người Diệp gia làm việc."

"Không nói chuyện lại nói đến a, Lý Duy lại có thể có thể tại Diệp gia trong tay, giành lại đến tầng cao nhất vị trí, bản sự cũng không nhỏ a."

"Sợ là sớm một tháng qua định đi, điều này nói rõ quán rượu này rất coi trọng chữ tín đâu? , bình thường quán rượu nhưng không có như vậy giác ngộ."

"Nói mò gì, người ta Diệp gia mới khinh thường tại trong thành phố xử lý tiệc rượu đâu, người nhìn quán rượu đằng sau bố trí hội trường, cái này cùng húc thu dương, cái này ầm áp gió thu, cùng tùy phong bay tới Quế Hoa Hương, hiện tại kẻ có tiền đều lưu hành phản phác quy chân, hướng tới cuộc sống điền viên á. . ."

Lý Duy nghe xong.

Kém chút cười khóc.

Chỉ cảm thấy các thân thích nói đều tốt có đạo lý, chính mình lại không phản bác được.

.

Trần Lễ Minh cùng Trần Lam cũng vén màn cửa lên mắt nhìn, thấy là Diệp gia xử lý tiệc rượu, lúc này mới thở phào, chỉ là trở ngại hình tượng, hai người cũng không có giống Lý Duy thân thích như thế, đi vọng dưới lời bàn cao kiến.

Hai người chỉ nhỏ giọng nói ra:

"Khó trách hôm nay nhiều người như vậy, nguyên lai là Diệp gia mở tiệc chiêu đãi cao bằng hữu. . ."

Trần Lam hơi bĩu môi nói:

"Đây không phải rất rõ ràng sao Ngữ Hàm nha đầu này còn Thiên thật sự cho rằng, những người này đều là đến xem Lý Duy đâu, cũng không nhìn một chút đây đều là cái gì tầng thứ người, chính thương nhân vật nổi tiếng, vô đạo thể gia, diễn nghệ ngôi sao, cái nào không phải Giang Nam thành phố nổi tiếng đại nhân vật, chỉ bằng Lý Duy điểm này tiểu đả tiểu nháo, mới được đến những người này có thể mời đến chúng ta, cũng là chúng ta xem ở Lý Sùng Minh cứu người nhất mệnh phân thượng, nếu không lấy thân phận của người, như thế nào tham gia loại này Tiểu Yến Hội, cùng Lee gia đám kia nông thôn thân thích đứng tại chung một mái nhà, đơn giản mắt mặt xấu hổ!"

Trần Lễ Minh mi đầu cau lại, nghĩ đến càng chuyện trọng yếu:

"Không biết Diệp Hải Bình cùng Diệp Lăng sẽ tới hay không "

"Ta cũng mới vừa dậy, nói không chính xác thật đúng là hội a!"

"Nhanh đi gọi điện thoại cho Ngữ Hàm, bảo nàng đừng có chạy lung tung, nếu có thời cơ , có thể mang nàng gặp một lần Diệp Lăng"

.

Giang phụ Giang mẫu gặp Diệp gia xử lý tửu, cũng nhất thời là hiểu được.

Cái này cũng nghiệm chứng Giang phụ trước suy đoán.

Giang phụ tham gia xe hơi linh kiện sản xuất, còn kẻ kinh doanh một nhà Audi 4S cửa hàng, bởi vậy đối xe hơi rất là hiểu biết, hẳn thấy, tụ tập Maybach l Anul E toàn cầu hạn lượng 20 giữa đài bốn đài, tại Giang Nam, cũng chỉ có Diệp gia có thể làm được loại chuyện này.

Diệp gia là đứng ở Giang Nam đỉnh điểm gia tộc, coi như mình Tiểu Hữu Thành Tự, tay trắng khởi gia dốc sức làm hai mươi năm, tụ tập vài tỷ tài sản, nhưng mà so sánh Diệp gia, vẫn là không kém dừng hai cấp bậc, căn bản cũng không có bất luận cái gì so sánh khả năng.

Về phần giống Lý Duy như vậy năm nhập trăm vạn năm người tuổi trẻ, tại Diệp gia trước mặt, đơn giản cũng là con kiến hôi tại cao sơn, đom đóm tại Hạo Nguyệt. . .

Mà Diệp gia, chung quy là khó thể thực hiện tồn tại!

Nghĩ như vậy đến, liền có chút đồng tình Lý Duy:

"Ai, lúc đầu hôm nay còn có thể náo nhiệt một chút, đáng tiếc đụng vào Diệp gia xử lý tiệc rượu. . . Hôm nay liền xem như Lee gia thân thích, tâm tư cũng không tại cái gì thăng quan lên đi."

Giang mẫu cũng là thờ dài:

"Đáng thương Sờ Sờ, nàng là cỡ nào ưa thích náo nhiệt hải tử a."

.

Liền liền Lý Duy cha mẹ, đều cảm thấy Lý Duy quá khổ cực.

Lý Mẫu oán giận nói:

"Đưa nhỏ này trước kia rất tiết kiệm, bây giờ lại ưa thích phô trương lãng phí, nếu không phải nhất định phải tại cái này phá quán rượu làm việc, này đến phiên toái nhiều như vậy."

Lý phụ ngược lại là thoáng bình tĩnh một chút:

"Người bót tranh cãi, chúng ta tốt xấu ở lâu chót đầu, không nhận phía dưới ảnh hưởng."

...

Lý Duy chỉ cảm thấy hôm nay sự tình có chút phiền phức.

Nếu không phải Diệp Lam kiên trì muốn tới, hôm nay như thế nào lại đến nhiều như vậy người

Suy nghĩ kỹ một chút, đại khái là bởi vì chính mình tại mua sắm Hồ Tâm Đảo thời điểm, vận dụng Diệp gia Hắc Táp, Diệp gia mới bởi vậy biết được việc này.

Bất quá đã Diệp gia kiên trì muốn tới, chính mình xem như Chủ Nhà, cơ bản lễ phép vẫn là muốn có.

Dù sao Diệp Lam chưa bao giờ đắc tội qua chính mình, ngược lại ngày đó tại nam áo ăn lẩu thời điểm, nếu không phải là mình uống mấy bình rượu trắng còn không có chút nào men say, chỉ sợ tại Diệp Lam chủ động lấy một máu hiến thân lúc, chính mình khả năng liền muốn quỳ gối Diệp Lam chân dài ở giữa.

Nghĩ như vậy đến, Lý Duy đứng dậy, chuẩn bị xuống lầu nghênh đón.

Đúng lúc này ——

"Chờ một chút!"

Trần Lễ Minh đột nhiên gọi lại Lý Duy, hơi hơi trầm giọng nói:

"Lý Duy a, đã người đều đến đông đủ, thẳng quan yến hội có thể bắt đầu sao thúc thúc hôm nay còn có hội nghị trọng yếu muốn mở."

Một trận gió lạnh phát qua. . .

Lý Sùng Minh sắc mặt phát lạnh.

Phảng phất trong nháy mắt nhìn ra Trần Lễ Minh bộ mặt thật sự.

Tại hiện trường những này khách mời bên trong, là thuộc Trần Lễ Minh tới sớm nhất (đại khái là đối Lee gia ôm lấy áy náy nguyên nhân), khi đó, hẳn cũng không nói chậm trễ cái gì hội nghị, bây giờ vừa nhìn thấy Diệp gia liền tại phụ cận xử lý tửu, liền không kịp chờ đợi muốn đi nịnh bợ một phen, muốn sớm làm uống xong bên này tửu, lại đi uống Diệp gia tửu.

Lão Trần a Lão Trần, người cái này tính toán đánh là đỉnh đương vang a!

Khó trách người Trần Lễ Minh tại Giang Nam thành phố quan trường bên trong tiền đồ vô lượng, người nhìn qua trung thực thuần lương, liêm khiết thanh bạch, còn trọng tình trọng nghĩa, thường xuyên lấy nước mắt rửa mặt, có thể một dính đến người con đường làm quan tiền đồ thời điểm, thế giới này liền không có bất kỳ cái gì sự tình có thể vào người pháp nhãn, thậm chí ngay cả nữ nhi của mình cũng làm thành người một bước lên mây công cụ. . .

Lão tử năm đó mù mắt chó, cứu người thứ như vậy!

Lý Sùng Minh nhìn chằm chằm Trần Lễ Minh, khí nói không ra lời.

.

Lee gia chúng thân thích cũng bị một màn này làm mộng.

Liền hướng Trần Lễ Minh nhìn kỹ ——

"A, cái này người thật giống như ở nơi nào gặp qua a. . ."

"Chờ một chút, đây không phải tin tức bên trên thường xuyên lộ diện cái kia phó thị dài sao!"

"Liền phó thị dài đều uống Lý Duy thẳng quan tửu, mình Lee gia tăng thể diện a!"

"Nghe nói cái này phó thị sinh trưởng ở thị bên trong rất lời nói có trọng lượng. . ."

Như vậy khe khẽ bàn luận lấy, liền hướng Lý Duy khuyên nhủ:

"Đã thị dài đại nhân đều nói, Lý Duy người liền sớm một chút bắt đầu tiệc rượu đi, cũng không thể chậm trễ thị bên trong hội nghị trọng yếu a!"

"Há, có đúng không. . ."

Lý Duy ý vị thâm trường a câu, trong nháy mắt nhìn thấu Trần Lễ Minh tâm tư.

Trước kia Lý Duy ngay tại buồn bực, cái này Trần Lễ Minh nhìn qua còn rất Chính Phái, làm sao lại cười Trần Lam loại người này tinh đầu, cho tới hôm nay, hắn mới nhìn đến Trần Lễ Minh đây, căn bản là cùng Trần Lam là một đôi con chồn, chỉ là một cái hát minh mặt, một cái hát tối mặt a!

Nghĩ như vậy, Lý Duy bất động thanh sắc, hướng Trần Lễ Minh miễn cưỡng đến câu:

"Thật có lỗi a Trần thúc thúc, người đều còn chưa tới Tề đầu, cũng không thể vì một mình ngài trước thiên vị đi."

"Người nói cái gì!"

Trần Lễ Minh mi đầu một tác, lộ ra một tia hiếm thấy không vui.

Trần Lam càng là trực tiếp đứng ra thân thể đến, lấy một loại không thể trái nghịch giọng nói:

"Ta nhìn nên đến đều đã đến, không đến vậy sẽ không lại đến, Lão Trần công vụ bề bộn, hôm nay có thể tới hân diện, đã rất nể mặt người, Lý Duy người không muốn không biết tốt xấu, cái này thị bên trong hội nghị, cũng nên so người thăng quan tưu trọng yếu hơn nhiều!"

Lee gia thân thích nghe xong, nhất thời hoảng sợ nước tiểu, vì phòng ngừa Lee gia đắc tội quan phủ, chộc không tất yếu phiền phức, liền tranh thủ thời gian đứng ra khuyên nhủ:

"Tiểu Duy người khác cưỡng, bắt đầu trước tiệc rượu đi, dân lấy quan viên là trời. . . A Phi, Dân Dĩ Thực Vi Thiên, cũng không thể để mọi người đói bụng đi."

"Tiểu Duy người ngẫm lại xem, thị bên trong hội nghị nhưng là muốn lên ti vị, sao có thể thiếu phó thị dài đầu?"

"Đúng a Tiểu Duy, dù sao về sau chúng ta còn có dựa vào người ta thời điểm, làm gì xoắn xuýt tại người đến không tới đủ đâu? Coi như phía sau người người trọng yếu đến đâu, có thể so sánh thị lớn lên người còn trọng yếu hơn "

Trần Lam nghe xong, chợt cảm thấy lần có mặt mũi, trong bất tri bất giác, nhô lên cao cao hung mứt, nghĩ thầm Lee gia những này thân thích nhưng so sánh Lý Duy hiểu chuyện nhiều.

Trần Lễ Minh làm theo bụng chén trà, nhìn thẳng Lý Duy, lộ ra một mặt vênh vào hung hăng quan uy, phảng phất võ giả đồng dạng bề ngể toàn trường!

Mặc dù hắn đối Lý Sùng Minh then trong lòng, nhưng đối Lý Duy cái này vô lễ hậu bối, Trần Lễ Minh chưa bao giờ chánh thức để ở trong lòng, thậm chí hắn đối đầu lần tại bệnh viện bị Lý Duy đánh mặt sự tình, vẫn canh cánh trong lòng, lần này một cái quan uy mất, nhìn thẳng Lý Duy nói:

"Người coi thị bên trong hội nghị là trò đùa a trước ước lượng đo một cái chính mình phân lượng đi người trẻ tuổi."

Lý Sùng Minh nhất thời mặt đen.

Lý Duy lại cười không nói.

Đúng lúc này, một đạo trung khí mùi phần giọng nam, từ ngoài cửa thỉnh linh truyền đến ——

"Thị bên trong hội nghị rất lớn a "

Mọi người đột nhiên khẽ giật mình.

Theo tiếng kêu nhìn lại ——

Cửa phòng "Phanh" một tiếng mở ra.

Hai tên thân thể mặc đồ trắng võ đạo phục võ giả, đẩy cửa vào, khoảng chừng đường hém.

Tại mọi người chen chúc dưới ——

Một tên ăn mặc vàng nhạt áo khoác trung niên nam nhân, bước nhanh đi vào phòng yến hội.

Trung niên nhân thân hình cao lớn, ngũ quan thanh vĩ, mặc dù rõ ràng không là võ giả, nhưng lại có một loại không gian tự uy, chấn nhiếp toàn bộ hành trình khí thế, dọa đến mọi người giữ im lặng.

Vừa vừa vào sân, trung niên nhân nhìn thẳng Trần Lễ Minh, lạnh lùng quát:

"Theo ta được biết, thị bên trong hôm nay hẳn không có cái gì hội nghị trọng yếu đi "

Trần Lễ Minh hai mắt đột nhiên trì trệ!

Trong đầu vu vu như núi Hải lật úp.

"Ba —— "

Trong tay chén nước đột nhiên trượt xuống, nát một chỗ.

Như là Trần Lễ Minh đột nhiên vỡ vụn nội tâm!

Trần Lam đồng dạng hai mắt hoảng sợ, như gặp thao thiên cự lãng, thiên địa đảo ngược, dọa đến trực tiếp che miệng lại, run rẩy nói ra:

"Diệp, Diệp Thư nhớ. . ."

Trần Lễ Minh cái này mới phản ứng được, vội vàng đáp lời:

"Thư, thư nhớ ngài làm sao tới "

Trung niên nhân sắc mặt lạnh lùng như cũ:

"Người có thể tới uống rượu mừng, ta lại không uống được "

Lee gia một đám thân thích mục đích trùng chố ngọc.

Dây thừng bên trong đại quan đến uống Lý Duy rượu mừng

Giang phụ Giang mẫu cũng là hoàn toàn ngây người, nửa ngày nói không ra lời.

Bởi vì trước mặt trung niên nhân, không phải người bên ngoài, chính là Diệp Hồng Chương con trai trưởng, dây thừng bên trong đại quan, quyền thế ngập trời ——

Diệp Hường Bắc!

Trần Lễ Minh vẫn không thể tin được trước mắt sự thật, liền kiệt lực hỏi:

"Không không Diệp Thư nhớ, ta nhớ được hôm nay dây thừng bên trong là có cái trọng đại hội nghị a, ngài làm sao lại xuất hiện ở đây !"

Diệp Hường Bắc chỉ lạnh lùng ném câu:

"Có thể cùng Lý tiên sinh thăng quan tiệc rượu so sánh a "

Một trận gió lạnh thổi qua.

Toàn trường lặng ngắt như tờ!

.

Giang Nam thành phố là tỉnh lỵ thành thị, thị Chính Phủ cùng dây thừng Chính Phủ khoảng cách rất gần, thị bên trong nếu có hội nghị trọng yếu, Diệp Hường Bắc khẳng định sẽ biết.

Nghĩ như vậy đến, Diệp Hường Bắc lông mày vẩy một cái, liền chất vấn Trần Lễ Minh:

"Ngược lại là người, Trần Lễ Minh, thị bên trong hôm nay đến có cái gì hội nghị trọng yếu, người đến cho ta nói một chút."

"Ta. . ."

Trần Lễ Minh cứng họng, kếm chút một thanh lão huyết phun ra ngoài, hỏa hồng song mặt phẳng phát bị liên tục đập.

Chính mình đường đường phó thị dài ngang dọc Giang Nam mấy năm lâu, hôm nay lại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới ném khỏi đây loại này mặt mo, hận không thể trực tiếp tìm một cái lỗ để chui vào.

Nhưng là vì con đường làm quan không rơi vào, Trần Lễ Minh trong đầu vừa tỉnh, biểu hiện ra cực mạnh năng lực phản ứng, đột nhiên một cái gạt mình nói:

"Diệp Thư nhớ ngài có chỗ không biết, ta hôm nay thực cũng là muốn đi trong tỉnh hội nghị dự thính một chút, học tập một chút tương quan tinh thần, tốt

sớm hướng thị bên trong truyền đạt."

Diệp Hường Bắc đột nhiên sắc mặt lạnh lẽo:

"Ngươi có tư cách này sao "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Đào Hoa Đảo Chủ

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Thoáng như mộ viên đêm, băng lãnh mà tử tịch.

Trần Lễ Minh trong đầu một ông, kém chút ngất đi, cảm giác toàn bộ thể giới đều đang lắc lư!

Hắn sắc mặt tái nhợt mà chết, khí tức, huyết mạch, thậm chí ngũ tạng lục phủ, tất cả đều như đồ nhào bình dấm chua, điên đảo hỗn loạn, ngũ vị tạp trần, này a-xít thoải mái. . .

Trần Lễ Minh lòng như tro nguội, hắn vốn định hôm nay có thể gặp được đến Diệp Hải Bình, thông qua tiệc rượu đi rút ngắn một chút hai nhà quan hệ, lại không nghĩ Diệp Hải Bình còn không có gặp, chính mình lại bị Diệp Hường Bắc cho nghiền ép đến chết.

Mặc dù không chết, lại mặt xám như tro, cùng chết không khác.

Hắn đường đường một cái phó thị dài, lại có thể tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, trọn tròn mắt nói lời bịa đặt, mượn có lẽ có thị chính hội nghị, mưu toan nửa đường chuồn đi, chạy đi nịnh bợ Diệp gia. . .

Thế này sao lại là cái gì phó thị dài, đây rõ ràng là đầu Chó xù!

Trần Lam gần như sụp đổ, trên mặt phải trái đúng sai, đã không còn nét người.

Hôm nay lúc đầu lúc Trần gia nhân cự hội bay cao một ngày, lại tại Lee gia trước mặt, tại Giang gia trước mặt, sau lưng Diệp Hường Bắc một đoàn Giang Nam đại nhân vật trước mặt, ném khỏi đây loại mặt to. . .

Chẳng những Trần gia từ đó tại Giang Nam không ngẩng đầu được lên, thậm chí Trần Lễ Minh nguyên bản bùng sáng con đường làm quan, từ đó đều muốn bịt kín một tầng không xác định bóng mờ!

Đây hết thảy đều bởi vì Lý Duyệt!

Mãi mãi cũng là Lý Duyệt!

Hỗn đản Lý Duyệt!

Vấn đề là ——

Diệp Hường Bắc bực này đứng ở Giang Nam Đình Phong đại nhân vật, tại sao phải giúp một cái nhỏ nhỏ Lý Duyệt đâu?

.

Lúc này, Trần Ngự Hàm cùng Trương Minh Ngã cũng trở về tới.

Trần Ngự Hàm nhìn thấy sắc mặt mà chết cha mẹ, tranh thủ thời gian cùng Trương Minh Ngã cùng một chỗ, đem bọn hắn kéo qua một bên nơi hẻo lánh ngồi xuống, Hey nước, dấm bóp đọc, uống chút canh gà, lúc này mới tránh cho hai người tiến một bước bị đánh mất khả năng.

Trần Ngự Hàm giận không chỗ phát tiết:

"Ta nói gọi các ngươi phải tin tưởng Lý Duyệt, hiện tại ăn thiệt thòi đi "

Trương Minh Ngã lại chỉ cảm thấy đáng tiếc, chính mình nỗ lực cay a nhiều ác miệng, lại bỏ lỡ đặc sắc đánh mặt hiện trường, trong lòng hối hận không thôi, một mặt ai oán nhìn qua Lý Duy. . .

"Vì cái gì không đợi ta liền đánh mặt a a a!"

. . .

Mọi người cũng là kinh hãi mà chết, thật lâu chưa tỉnh hồn lại!

Nghĩ thầm cái này Lý Duy đến là thân phận gì, lại khiến cho Diệp Hường Bắc Liên Thăng bên trong hội nghị chưa từng tham gia, lại tự mình đến uống Lý Duy thăng quan tước

Diệp Hường Bắc rất nhanh hướng mọi người để lộ bí ẩn này:

"Lý tiên sinh là ta Diệp gia võ quán Hắc Tập võ giả, cũng coi là nửa cái người Diệp gia, các vị đang ngồi cùng đằng sau bằng hữu, hi vọng mọi người cho ta một điểm chút tình mọn, không muốn bởi vì Lý tiên sinh tuổi trẻ mà đi làm khó hấn, khó xử Lý tiên sinh, cũng là cùng ta diệp gia là địch, ta Diệp Hường Bắc tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn mặc kệ."

Mọi người mới chợt hiểu ra.

Nguyên lai Lý Duy là dựa vào vũ lực trèo lên Diệp gia!

Diệp Hường Bắc chỉ có một đứa con gái, tự nhiên sẽ coi trọng có ngày phú tuổi trẻ võ đạo cao thủ, một phương diện lôi kéo người mới, một phương diện khác cũng là lôi kéo tiềm ẩn con rết.

Điều a.

Giang phụ Giang mẫu trên mặt hiện lên một tia cảnh giác, cẩn thận nhìn chăm chăm Lý Duy phản ứng

.

Nhưng mà Lý Duy đối Diệp Hường Bắc lại cũng không khoái.

Hắn thấy, cái này Diệp Hường Bắc chính là Lôi Vạn Quân phía sau chỗ dựa, quả quyết không phải người tốt lành gì, nếu không có Diệp Hường Bắc, Lôi Vạn Quân cũng sẽ không như vậy hung hăng can quấy, Mục Vô Pháp Ký!

Nghĩ như vậy, Lý Duy cũng không lên tiếng.

Chỉ từ mâm đựng trái cây bên trong cầm tới một cái Thanh Bình Quả, cứ như vậy ngồi trên ghế, một mặt đạm mạc gặm táo, thủy chung không nói lời nào, cũng chưa từng nhìn Diệp Hường Bắc liếc một chút.

Lâm liệt bức cách bao phủ toàn trường!

Mọi người hoàn toàn mộng bức. . .

Diệp Hường Bắc trong lòng căng thẳng.

Chính mình ngang dọc Giang Nam mấy chục năm, còn là lần đầu tiên gặp được ngay cả mình mặt mũi cũng không cho người trẻ tuổi, nhưng hắn chẳng những không có tức giận, ngược lại càng kiên định cho rằng. . .

"Lam nhi là đúng, người này nhất định là có đại thần thông, nếu không cũng không dám phách lối như vậy."

Nghĩ như vậy, Diệp Hường Bắc liền cung kính hướng đi Lý Duy, ôm quyền cúi người chào nói:

"Lý tiên sinh, chúc mừng."

Lập tức đánh thủ thế, sau lưng Lâm Cao Viễn liền trong đám người đi ra, hai tay dâng lên Diệp gia đại lễ, Nguyên Triều họa sĩ [Hoàng Công nhìn] vẽ Sơn Thủy Danh Tác ——

(Phú Xuân Sơn Cư Đồ).

Lâm Cao Viễn đem về mở ra, để Lý Duy cùng mọi người đánh giá.

Theo đạo lý, ở đây không một người là Mỹ Thuật Giới nhân sĩ, hắn là không người hội nhận biết bức tranh này, nhưng làm này bộ cùng tên cay gà điện ảnh chiếu lên về sau, là cá nhân đều biết, đây chính là Trung Quốc Thập Đại Truyền Thế Danh Họa một, tranh Sơn Thủy bên trong đình phong lâm

Mọi người hít một hơi lạnh khí!

"Cái đồ chơi này tối thiểu đến một tỷ cát bước đi. . ."

.

Lý Duy liếc mắt về, hẳn là bút tích thực, chỉ là hẳn vẫn là không có quá hiểu rõ, vì cái gì Diệp Hường Bắc không tiếc làm ra nòi nhà đồ cất giữ, cũng phải cực lực nịnh bợ chính mình. . .

Bất quá tranh này hẳn là rất đáng tiền, không thu ngu sao mà không thu.

Thăm nghĩ như vậy, Lý Duy liền lạnh lùng nói câu:

"Để một bên đi."

Cái này bức cách. . .

Quả thực là gặp được Thái Tuế gia a.

Diệp Hường Bắc cái trán đã chảy ra hơi hơi vết mồ hôi, trong lòng nghĩ lại tới Diệp Lam khủng bố cảnh cáo, ánh mắt ra vẻ rời rạc, thủy chung không dám nhìn thẳng Lý Duy!

Mọi người cũng là tròn mắt hốc mồm.

Đúng lúc này ——

Một cái cao gầy tĩnh lệ thân ảnh, sôi động đẩy ra đám người, trực tiếp tới một tay kéo lại Lý Duy cánh tay, càng đem Lý Duy cứ thế mà cho kéo thân thể đến, hoàn thành đông đảo võ lâm cao thủ đều không có hoàn thành hành động vĩ đại, sau đó bên cạnh ngực kề sát Lý Duy cùi chỏ, một mặt tiểu tức phụ cười duyên nói:

"Lý Duy ta đến uống nguoi rượu mừng á."

Chính là Diệp Lam!

Chỉ trong nháy mắt, liền đem Lý Duy lăm liết bức cách tách ra, hoàn mỹ hóa giải Diệp Hường Bắc cục diện khó xử.

Lý Duy tự nhiên tự nhiên biết Diệp Lam tâm tư, nhưng hẳn dù sao một cái nam nhi bảy thước, như thế nào lại trước mặt mọi người cùng nữ nhân so đo

Đối với Diệp Lam, Lý Duy là có mấy phần bội phục.

Hắn thấy , đồng dạng sinh tại quan gia, Diệp Lam so Trần Ngừ Hàm cần đại khí rất nhiều, cũng thông minh rất nhiều, Trần Ngừ Hàm chung quy là cái tiểu nữ nhân, Diệp Lam thật là khéo léo, phảng phất là Nữ Thần cùng nữ hán tử Kết Hợp Thể, mặc dù tính cách thụ phụ thân Diệp Hường Bắc ảnh hưởng rất lớn, nhưng năng nang nhưng lại có thể nhảy ra cái này loại ảnh hưởng , có thể tiêu sái tự nhiên trà trộn các loại trường hợp, trên thân ân ái có loại năm đó Diệp Hồng Chương phong thái.

Căn cứ vào loại này đơn giản bội phục, Lý Duy liền tùy ý Diệp Lam kéo thân thể đến, giờ phút này lăm liết đứng tại Diệp Hường Bắc trước mặt, chỉ lạnh nhạt ném câu:

"Nguoi sống nữ nhi tốt."

"Lý tiên sinh nói là, chỉ là Diệp mỗ cả gan hỏi một câu. . . Nhìn tiên sinh biểu lộ, Diệp mỗ có phải hay không ở nơi nào đắc tội qua tiên sinh, như có đắc tội, Diệp mỗ ở đây hướng tiên sinh bồi tội."

"Lại có Lôi Vạn Quân sự tình, nguoi liền bồi lên cái mạng này đi."

Diệp Hường Bắc đột nhiên kinh hãi.

Chẳng lẽ ngày đó đại náo Hoàng gia hát đi đúng là cái này Lý Duy liền Giang Phá Thiên đều bị một chiêu chế phục, khó trách Lam nhi hội cảnh cáo ta. . . Gia hỏa này căn bản chính là cái Sát Thần a!

Gặp lão ba sắc mặt khó coi, Diệp Lam tranh thủ thời gian hoà giải:

"Lý Duy ca ca làm gì đối cha ta hung ác như thế a, hẳn cùng cái kia Lôi Vạn Quân căn bản không có quan hệ nha, cha ta thế nhưng là quan thanh liêm đây."

"Thật sao."

Lý Duy ném khỏi đây a hai chữ, liền không ở phản ứng Diệp Hường Bắc.

Một câu đơn giản phải không, trực tiếp hoảng sợ phá Diệp Hường Bắc gan!

Diệp Hường Bắc trong lòng quyết định, đời này tất thay đổi triệt để, cũng không tiếp tục đi nhiệm phi pháp sự tình, một khi phụ thân ốm chết, chính mình chỉ cần sử dụng nữ nhi cùng Lý Duy cải tăng quan hệ này, vô luận thân thể cư gì vị, tại Giang Nam đều sẽ có một ờ trên mặt đất!

.

Toàn bộ phòng yến hội trong nháy mắt ngưng kết.

"Cái này đến tình huống như thế nào "

Vừa mới còn bá khí bên cạnh lỗ hồng, cường thế nghiền ép Trần Lễ Minh Diệp Hường Bắc Diệp Thư nhớ, làm sao vừa đến Lý Duy trước mặt, lại như chuột thấy mèo, cung cung kính kính, sợ nói sai lời gì, sau cùng lại có thể còn dựa vào nữ nhi tới cứu trận!

"Mẹ nó đây là ảo giác đi!"

Lee gia một đám thân thích, đã hoàn toàn hoá đá, hiển nhiên, sự tình phát triển, đã vượt qua lấy bọn họ tư tưởng có thể hiểu được cực hạn.

Giang gia phụ mẫu cũng cảm giác thật không thể tin, nhưng cũng may Giang phụ kiến thức rộng rãi.

Trong lòng của hắn minh bạch, trên thế giới này liên quyền lực đều phải bá phục, chỉ có truyền thuyết kia Trung Võ đạo lực lượng, cái này Lý Duy mặc dù tuổi trẻ, nhưng đã là Diệp gia võ quán Hắc Tập võ giả, chắc hẳn tại võ đạo phương diện, sợ là đã áp đảo toàn bộ Diệp gia võ quán, thậm chí đã áp đảo Chiến Thần Diệp Hồng Chương, đạt tới một loại Độc Cô Cầu Bại cảnh giới!

Vấn đề là, nữ nhi của mình làm sao lại trèo lên bậc này cao nhân

Nếu như Giang Sở Sở ở đây, nhất định sẽ là lưỡi cười nói:

"Đều là lão mù dạy ta a, nhất định phải đem lần thứ nhất hiến cho yêu mến nhất người kia!"

Nếu như Giang phụ nghe được câu này, chắc chắn thổ huyết không ngừng, bởi vì Giang mẫu một máu, cũng không phải là Giang phụ cảm xuống. . .

Nghiệp chướng a!

.

Được rồi, lạc đề.

Trở lại yến hội đại sảnh.

Trần Ngừ Hàm gặp Diệp Lam cùng Lý Duy mười phần thân mật bộ dáng, nhất thời ghen tuông tung bay.

Nghĩ thầm Lý Duy đã từng nói có yêu mến người, người này hội không phải là Diệp Lam lúc ấy tại Haydn quốc yến, chính là Diệp Lam chặn ngang một chân, phá hư chính mình đơn độc cùng Lee gia ở chung thời cơ, nếu thật là Diệp Lam lời nói, chính mình chỉ sợ là một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có.

Nghĩ tới đây, Trần Ngừ Hàm thần sắc âm đạm. . .

Trương Minh Ngã phảng phất nhìn ra Trần Ngừ Hàm tâm tư, liền an ủi:

"Yên tâm đi, trong mắt của ta Lý Duy ánh mắt không hề bận tâm, đối Diệp Lam đều là một loại mang theo nhìn xuống tư thái, ta đoán Lý Duy ưa thích người, tuyệt không có khả năng là Diệp Lam!"

"Có đúng không, này sẽ là ai chứ. . ."

"Ai biết được."

. . .

Sau đó, tại Diệp Hường Bắc dẫn đầu dưới, Giang Nam các đại danh chây cùng hào kiệt, nhao nhao đến đây tiếp Lý Duy, riêng phần mình đưa lên tiền biếu.

Từ Lý Duy đại bá chuyên môn phụ trách thu lễ danh sách.

Chỉ chốc lát sau, đại bá đã trọn mắt hốc mồm, cảm giác đi vào một cái thế giới khác.

Từ thấp nhất năm trăm vạn tiền biếu, đến tới cao hơn trăm triệu đều có. . .

Hắn thậm chí còn phát hiện, tại mấy cái nữ minh tinh đưa tới tiền biếu hộp bên ngoài, lại vẫn vụng trộm viết xuống các nàng số điện thoại.

"Thật không biết xấu hổ!"

Đại bá rất là khinh thường, nhưng lại ghen ghét trông mà thèm.

Thu lễ quá trình một mực tiếp tục hơn một giờ, cuối cùng tổng cộng ước chừng thu đến ba tỷ tiền biếu hoặc đọi giá lễ vật, cái này khiến đại bá thật dài thán âm thanh:

"Cái này Tiểu Duy tử sợ là muốn lên trời ạ!"

. . .

Đẹp xong lễ sau.

Yến hội bắt đầu.

Bởi vì trình diện nhân số thực sự quá nhiều, người hội trường liền đem đến quán rượu sau ngoại trảng, trực tiếp tại trên bãi cỏ dựng một cái xinh đẹp chủ trì đài.

Mọi người ngồi vào vị trí.

Thịt rượu bên trên đây.

Thu dương cao chiếu, gió thu phơ phất, Quế Hương khắp nơi.

Người chủ trì bắt đầu chủ trì thăng quan nghi thức.

"Hoan nghênh mọi người đường xa mà đến, tham gia Lý Duy tiên sinh thăng quan yến hội, ta đoán mọi người hiện tại nhất định giống như ta hiếu kỳ, Lý tiên sinh mua phòng ốc đến ở đâu "

Người chủ trì lại nói một nửa à, liền thừa nước đục thả câu.

Trần Ngừ Hàm cùng súp đồ phụ mẫu, đối với cái này đều rất ngạc nhiên.

Lý Duy phụ mẫu lại lắc đầu, oán trách tại Lý Duy phô trương lãng phí.

Giang gia phụ mẫu bỗng nhiên hồi tưởng lại, ba ngày trước tại trên bàn cơm hỏi thăm Lý Duy tiền lương tình cảnh, không khỏi cười một tiếng, quả nhiên vẫn là nữ nhi nhân quang độc nhất a!

Trên bàn cơm mọi người nhao nhao bắt đầu suy đoán.

"Ngu bức như vậy nhân vật, tối thiểu được trung tâm thành phố [Đường thần nhất phẩm] đi, chỉ có quá trăm triệu biệt thự mới phù hợp Lý tiên sinh thân phận."

"Ta nhìn chưa hẳn, vị Lý huynh đệ này tuổi trẻ tài cao, phong lưu phóng khoáng, lại là thân thể cường kiện võ giả, tối thiểu được phía bắc đèn màu khu [Thiên Thượng Nhân Gian], như vậy nhân sinh mới coi là đặc sắc xuất hiện, hóa lực không ngớt."

"Các người thật đùa, người ta thăng quan tiệc rượu đều tại ven hồ quán rượu cử hành, này Lý tiên sinh mua khẳng định là ven hồ biệt thự a, nơi này gió hồ quét, dương liễu quyến luyến, tung ra tản bộ, câu câu cá. . . Nhân sinh bên thắng a!"

"Liên Diệp Thư nhớ đều kiêng kỵ nhân vật chỉ mua ven hồ biệt thự ta nhìn hẳn là mua là Hồ Tâm Đảo biệt thự, ta nghe nói Hồ Tâm Đảo còn có hai tòa nhà bỏ trống biệt thự, giá cả đã xào đến mười mấy ức, chính phụ họa Lý tiên sinh thân phận."

.

.

.

Lúc này, người chủ trì lần nữa cảm ổng nói lên:

"Ta muốn tất cả mọi người đoán được đáp án đi, không sai, Lý tiên sinh lấy ba mươi tỷ mọi người tề, mua xuống đông cư hồ cả tòa Hồ Tâm Đảo, cũng đem đổi tên là Đào Hoa Đảo, trở thành danh phố thực —— Đào Hoa Đảo Chủ!"

"Phốc —— "

"Ta đoán được bà nội người a!"

"Mẹ nó đây là người có thể đoán được sự tình sao!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Lục ba siêu phàm

Liên quan tới Lý Duy mua sắm Tân Phòng, mọi người sức tưởng tượng cực hạn, cũng là Hồ Tâm Đảo biệt thự, một tòa không đủ lời nói, nhiều lắm là hai tòa nhà.

Ai có thể tưởng tượng Lý Duy có thể mua xuống mẹ nó cả tòa Hồ Tâm Đảo

Giang Nam trừ Diệp gia, còn có người nào cái này tài lực

Người một người trẻ tuổi coi như lại có thể đánh, làm sao lại nhanh như vậy liền có thể kiếm được ba mươi tỷ

Coi như người có ba mươi tỷ, người người trẻ tuổi làm gì không tốt, không phải muốn mua lại cả ngôi đảo

Còn mẹ nó đem Hồ Tâm Đảo cải tạo thành Đào Hoa Đảo, người thật coi mình là Hoàng Dược Sư a

Mọi người có rung động, có chất nghi, có lú lờ, có buồn cười, nhưng càng nhiều thì hơn là, đối có người tuổi trẻ thế giới quan không hiểu, đành phải thờ dài ——

"Tuổi trẻ, có tiền, tùy hứng."

.

Giang gia phụ mẫu sớm đã ngây ra như phỗng!

Ba, ba mươi tỷ. . . Nói xong lưng một năm trăm vạn đâu? Buổi sáng còn sợ ngủ mất mũi, đặc địa mở màn Bentley nhả tuần tới, kết quả người ta bốn đài Maybach L Anul E xếp thành một hàng. . . May mắn chính mình điệu thấp, nếu không mất sớm đã bị đánh sưng!

Lý Duy phụ mẫu càng là nước mắt tuôn đầy mặt, thần thức không thôi:

"Mộng tưởng a. . . Ta nguyên lai tưởng rằng ta cả một đời đều không có cơ hội ở lại giữa hồ biệt thự, không nghĩ tới nhĩ tử trực tiếp mua xuống cả tòa đảo. . ."

Lee gia thân thích cũng đều mục đích trừng chó ngốc:

"Tiểu Duy tử còn, còn là người sao đây rõ ràng là Tài Thần chuyển thế a!"

Trần Lễ Minh cùng Trần Lam ánh mắt đờ đẫn, đối một bên Trần Ngữ Hàm tận tình khuyên bảo nói:

"Ngữ Hàm người thấy đi, Lý Duy tiểu tử này dụng đại vận, nhà ta lần này ra Đại Sư, duy nhất hi vọng ngay tại người cùng Diệp Lăng trên thân, chỉ cần người gả cho Diệp Lăng, tương lai nhập chủ Diệp gia, Lý Duy lại tính là thứ gì, không nói cho phụ mẫu, người cũng phải cấp chính mình không chịu thua kém nha."

Trần Ngữ Hàm xa xa nhìn qua Lý Duy, phảng phất nhìn thấy chánh thức Nam Thần, hồi tưởng lần thứ nhất nhìn thấy Lý Duy lúc Cao Lãnh chính mình, nang tâm liền đang rĩ máu, gần không được khóc ra thành tiếng:

"Thật xin lỗi, đều tại ta không hiểu chuyện. . ."

Trần Thị phụ phụ nghe xong, cho rằng Trần Ngữ Hàm đáp ứng cùng Diệp Lăng hôn sự, nhất thời giữ vững tinh thần, đem trước khốn đốn quét sạch sành sanh:

"Lý Duy cái tính là thứ gì, dựa vào nữ nhân ăn cơm mặt trắng nhỏ thôi, chờ Ngữ Hàm tiến Diệp gia, thấy là Diệp Lăng địa vị lớn, vẫn là Diệp Lam địa vị đại!"

Chủ trì trên đài lập tức nhấp nhô phát ra Hồ Tâm Đảo diện mạo mới.

Hoa đào Yêu Yêu, Lục Lâm vờn quanh, mười hai ngôi biệt thự giấu tại Lục Lâm bên trong, phi cơ du thuyền, vườn trái cây cá đài, một bức Điện Viên Mộc Ca cảnh sắc. . .

Mọi người không ngừng hâm mộ!

Người chủ trì lập tức đem Lý Duy mời lên đài, một phen hàn huyên về sau, trực tiếp hỏi:

"Lý tiên sinh tại sao phải đem đảo tên đổi thành Đào Hoa Đảo có cái gì đặc thù hàm nghĩa à, tỉ như ngài là Hoàng Dược Sư trung thực Fan. . ."

Lý Duy hơi có chút ngại ngùng, trên mặt không có chút nào phía trước đối Diệp Hưởng Bắc bá khí:

"Ta muốn có thể dính điểm vận đào hoa."

Một trận gió lạnh phát qua.

Mấy cái nữ minh tinh nhất thời táo động, hận không thể nhấc tay hô to:

"Tuyển ta tuyển ta. . ."

Diệp Lam, Trần Ngừ Hàm thậm chí Trương Minh Ngã, trong mắt đều hiện lên một tia vi diệu chờ mong.

Lý Duy phụ mẫu thậm chí Giang gia phụ mẫu, đều có chút bất đắc dĩ, người mẹ nó đều có bạn gái, làm sao còn muốn lấy vận đào hoa a. . .

Mọi người lại chỉ cảm thấy Lý Duy quá thành thật, người trực tiếp ba mươi tỷ khi một đảo người, mẹ nó còn thiếu vận đào hoa liền sợ người đến lúc đó đầy người hoa đào, vung đều thoát không nổi!

Người chủ trì nhin xuống không cười, tiếp tục hỏi:

"Nói đến vận đào hoa, liên quan tới Đào Hoa Đảo nữ chủ nhân, Lý tiên sinh có phải hay không đã có nhân tuyển "

"Người người chủ trì này nghiệp vụ năng lực rất mạnh a. . ."

Lý Duy vỗ vỗ người chủ trì bả vai, kếm chút không có đem người chủ trì hoảng sợ gần chết.

Mặc dù Lý Duy cũng không phải là cái lãng mạn người, nhưng là Giang Sở Sở lại là cái ưa thích náo nhiệt nữ hải tử, vì để Sở Sở vui vẻ, Lý Duy liền!

"Không sai, Đào Hoa Đảo nữ chủ nhân ta thật có nhân tuyển, đó là cái tình yêu trai gái ban đêm, không khí trong lành, bóng đêm mê người, chúng ta. . ."

Toàn trường muội tử nín thở ngưng thần!

Diệp Lam nhìn như sắc mặt bình tĩnh,

Lại lần thứ nhất cảm thấy mình xao động nội tâm!

Trần Ngừ Hàm tự biết Lý Duy ưa thích người không phải mình, lại vẫn ôm lấy vận phần đồng thời đợi.

Giang gia phụ mẫu cũng đi theo xách gắp trái tim, đã hưng phấn lại hoài nghi, nghĩ thầm, Sở Sở hẳn là Lý Duy trước mắt duy nhất bạn gái. . . Đi

Trương Minh Ngã ngược lại là không quan trọng, dù sao Lý Duy ưa thích người cũng không thể nào là nàng, nàng chỉ là đối cái này Đào Hoa Đảo nữ chủ nhân hết sức tò mò, tâm muốn. . .

"Ta ngược lại muốn xem xem, đến là nữ nhân nào đòi trước cứu văn Ngân Hà "

.

Đúng lúc này ——

Một đạo như dao nhọn đồng dạng sắc bén giọng nữ truyền vào trong tròng!

"Người nói là ta sao "

Mọi người trì trệ.

Theo tiếng kêu nhìn lại.

Một cổ lăm liết khí thế trong nháy mắt bao phủ toàn trường.

Tại cổ khí thế này chính giữa, một tên người mặc hoàng sắc chôn áo khoác bằng da tăng thể diện trung niên nữ tử, chậm rãi đi vào trong tròng.

Chôn áo khoác bằng da theo gió phiêu lãng.

Một bộ tóc dài Rin nhưng bất động.

Chính là Diệp Khanh Thành!

Lý Duy trước kia tại nữ nhân trên người chỉ thấy bức, đây là lần thứ nhất tại trên người một nữ nhân nhìn thấy bức. . . Nghiên cứu!

Mọi người sắc mặt tái nhợt, đều bị cái này dao nhọn đồng dạng sắc bén khí thế dọa đến không dám nhúc nhích.

"Cái này, đây chính là nữ chủ nhân "

". . ."

Mọi người nhìn kỹ lại, nữ tử này mặc dù thi chút phấn trang điểm, nhưng lại che đậy không trên mặt phong sương, làm gì cũng phải có bốn mươi tuổi đi.

"Lý Duy thật đúng là có thể, khẩu vị lại có thể nặng như vậy!"

". . ."

.

Diệp Hường Bắc mi đầu sâu nhàu, lạnh lùng nhìn chăm chăm Diệp Khanh Thành:

"Khanh thành, người cũng là đến uống rượu mừng a "

Diệp Khanh Thành tiếp tục chậm rãi hướng về phía trước, vừa đi vừa nói:

"Ta xem các người không phải đang thảo luận cái gì Hồ Tâm Đảo nữ chủ nhân sao ta đến thử một lần."

"Phốc —— "

Lý Duy một thanh lão huyết phun ra ngoài!

Người mẹ nó cùng ta mẹ đồng dạng lớn, còn muốn đến thử một lần, thử bà nội người a thử, quả thực là tại ô ta trong sạch, đừng nói Sở Sở tha không ta, tiếp tục như vậy, về sau này cái trẻ tuổi mười từ còn dám yêu ta a, ta mẹ nó đi đến đâu, đều sẽ bị quảng trường múa bác gái vậy công đi. . .

Nghĩ tới đây, Lý Duy khóc không ra nước mắt, trực tiếp hô:

"Bác gái người là ai a "

Diệp Khanh Thành bỗng nhiên dừng bước lại, một cái sắc bén ánh mắt xuyên thẳng Lý Duy:

"Người không biết ta "

Lý Duy bắt vì sở động:

"Nhận biết người mới kỳ quái đi!"

.

Lúc này, Diệp Khanh Thành sau lưng lại đi ra một thanh niên nam tử.

"Vậy người nhất định nhận biết ta đi!"

Người này dáng người Joon-soo, khí chất nho nhã, còn mang theo Âm áp Nam nhân khí chất kính đen, đã thân sĩ lại âm áp, khí chất kia không biết cao hơn Lý Duy ra bao nhiêu lần, đáng tiếc ——

Hắn dài một mở đầu vận vẹo mặt, tựa như sửa mặt thất bại.

Chính là Cao Nghệ Phàm!

Lý Duy như có điều suy nghĩ, giống như dần dần nhớ lại cái gì.

Nhân tiện nói:

"Mẹ nó người là ai a "

"Người —— "

.

Đúng lúc này ——

Lại một chiếc máy bay trực thăng bay đến trong hội trường khoảng không!

Nhưng là cái này chiếc máy bay trực thăng lại vừa đi vừa về xoay quanh, treo lơ lửng giữa trời không rơi.

Thăng đến một cái thân ảnh quen thuộc từ trên máy bay trực tiếp rơi xuống.

Người này giống Terminator bên trong Schwarzenegger đồng dạng, quỳ một chân trên đất, chậm rãi đứng dậy, chiều cao tay dài, mục đích như Laze, nhìn gần toàn trường ——

Chính là Diệp Lăng!

Toàn trường bị Diệp Lăng bá khí ra sân phương thức cho chinh phục.

"Nguyên lai đây chính là trong truyền thuyết Fallen!"

Trần Lễ Minh cùng Trần Lam nhất thời mất lộ ra hưng phấn sắc, trong nháy mắt ngồi thẳng thân thể, chỉnh lý tốt y phục, còn ra hiệu Trần Ngữ Hàm mỉm cười.

Trần Ngữ Hàm thật là đang cười, đó là bởi vì Lý Duy đưa giong Diệp Khanh Thành cùng Cao Nghệ Phàm, đem nàng chọc cười, suy nghĩ kỹ một chút trước kia, Lý Duy xác thực một mực như vậy bá khí lại khôi hài.

.

Giờ phút này ——

Diệp Lăng vừa vừa rơi xuống đất, đang muốn há miệng chất vấn.

Lại bị Lý Duy trực tiếp đưa tay cắt ngang:

"Đừng nói, người ta biết."

Diệp Lăng miễn cưỡng đứng dậy, trào phúng lấy cười nói:

"Khó được a, người đường đường Lý đại tiên sinh, lại có thể nhận biết ta dọa lạc Tiểu Kim Cương, ta kính sợ a."

Lại không nghĩ Lý Duy băng lãnh đáp:

"Người nếu là thường xuyên đánh một người, người cũng sẽ nhận biết."

"Người —— "

"Thế nào, người còn muốn làm sâu sắc ta trí nhớ "

.
.
.
Một trận gió lạnh phát qua.

Diệp Lăng nhát thời mặt giặt mình!

Nhưng là vừa nghĩ tới có Diệp Khanh Thành tại, rất nhanh lại khôi phục hùng phong:

"Hôm nay có ta khang thành cô cô tại, ngươi phách lối không bao lâu."

.

Diệp Hường Bắc nghe xong, cảm giác Diệp Khanh Thành có thể muốn gây sự, lập tức quát:

"Khang thành, hôm nay là Lý tiên sinh thăng quan ngày vui, ngươi sẽ không phải muốn nháo sự đi "

Diệp Khanh Thành hai tay hơi quỳ, sắc mặt quanh quẽ, thoáng bữu môi nói:

"Vị này Lý tiên sinh không phải đang tìm Hồ Tâm Đào nữ chủ nhân a cái này Hồ Tâm Đào có thể xưng Giang Nam đất nhất thương nghiệp địa sản, này nhất định phải là người mạnh nhất mới xứng có được, đã Lý tiên sinh là ta Diệp gia võ quán Hắc Tật võ giả, mà lại cùng ta cũng như thế là tầng hai võ giả, như vậy chuyện này liền đơn giản —— Lý tiên sinh cùng ta đến một trận, ta thắng, vậy ta dĩ nhiên chính là cái này Hồ Tâm Đào nữ chủ nhân."

.

.

.

Một trận gió lạnh phát qua.

Cái này Logic. . .

Càng không có cách nào phản bác!

Lý Duy rõ ràng là đang tìm lão bà, lại bị Diệp Khanh Thành một hồi xuyên tạc, biến thành tìm kiếm có tư cách có được Hồ Tâm Đào người khiêu chiến. .

.

Cũng may Lý Duy hoàn toàn không mắc mưu, một mặt xem thường đánh giá Diệp Khanh Thành thân thể, ý vị thâm trường thờ dài:

"Cùng ngài đến một trận có thể hay không quá. . . Từng "

.

.

.

Lại là một trận gió lạnh phát qua.

Trong không khí phảng phất còn mang theo điểm mùi tanh tươi mùi vị.

Đến một trận. . .

Quá từng. . .

Cái này vội vàng không kịp chuẩn bị lái xe, khiến cho nguyên bản không khí khẩn trương, nhất thời trở nên buồn cười đứng lên.

Mọi người che mặt cười trộm, chỉ cảm thấy Lý Duy quá mẹ nó sòng!

Cao Nghệ Phàm mặt đều lục.

Trong lòng phảng phất có một vạn đầu cò ồ lập tức gào thét mà qua!

Đường đường chính mình lão mụ, Diệp gia võ quán huấn luyện viên, Diệp gia thực lực mạnh nhất nữ nhân, lại có thể bị người Lý Duy như vậy đùa giỡn. .

. Người cái Lý Duy chẳng những lục ta (cướp đi Trần Ngữ Hàm), còn mẹ nó muốn lục cha ta, người mẹ nó là muốn thượng thiên a!

Diệp Khanh Thành đồng dạng sắc mặt tối đen, trong lòng xấu hổ giận dữ không thôi, nhưng là nàng linh cơ nhất động, cũng vừa lúc bắt lấy cơ hội này, liền đột nhiên tức giận quát:

"Dám can đảm nhục nhã võ quán huấn luyện viên, Lý Duy, người hôm nay đi không!"

"Cáp "

Diệp Hường Bắc vừa nhìn tràng diện sắp mất khống chế, trực tiếp đứng dậy quát:

"Khanh thành, Lý tiên sinh là ta Diệp gia quý nhân, người chó không phải là muốn ta đổi nghịch "

Diệp Khanh Thành cười lạnh một tiếng:

"Ta chỉ là dùng võ quán huấn luyện viên thân phận, giáo huấn một chút vô lễ hậu bối a."

Diệp Hường Bắc gặp Diệp Khanh Thành hôm nay quyết tâm muốn đánh Lý Duy, mà lại liền Diệp Lăng cũng cùng đi theo, sợ là hai nhà đều là có chuẩn bị mà đến. . .

Xem ra chỉ dựa vào miệng đã vô pháp ngăn lại Diệp Khanh Thành!

Nghĩ tới đây, Diệp Hường Bắc liền ra hiệu Lâm Cao Viễn ra sân.

Lâm Cao Viễn thu hoạch được bày mưu đặt kế, xoay người nhảy lên, thành linh ngăn tại Diệp Khanh Thành trước người.

Tại ngày xưa bên trong võ quán bộ luận bàn bên trong, Lâm Cao Viễn mặc dù tại chín Đại Giáo Luyện bên trong thực lực yếu ớt, nhưng hấn dù sao cũng là cái nam nhân, cường chế Diệp Khanh Thành một đầu vẫn là dễ dàng.

Liền chấp tay âm thanh lạnh lùng nói:

"Sur tỷ ngừng bước."

Lại không nghĩ, Diệp Khanh Thành thân hình lóe sáng, đột nhiên nghiêng người chân đá, trong điện quang hỏa thạch, càng đem đem Lâm Cao Viễn một chân quét té xuống đất, liền giẫm thân thể, lạnh lùng khê nói:

"Người dừng sao "

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Trung Nguyên khách đến thăm

Diệp Hường Bắc thành linh kinh hãi trệ.

"Làm sao có thể !"

Diệp Khanh Thành rõ ràng là chín Đại Giáo Luyện bên trong thực lực yếu nhất một vị, lại có thể một chiêu đánh bại Lâm Cao Viễn một võ giả là không thể nào lại trong thời gian ngắn có loại này thăng cấp biên độ, Diệp Khanh Thành trên thân nhất định có đại bí mật!

Treo lên đánh Lâm Cao Viễn về sau, Diệp Khanh Thành xa xa nhìn thẳng Lý Duy:

"Ta nghe nói, Lý tiên sinh là võ quán trong các đệ tử duy một hai tầng võ giả, người đã dám vũ nhục thân là võ quán huấn luyện viên ta, sao không để cho ta lãnh giáo một chút người cao chiêu "

Lâm Cao Viễn nằm rạp trên mặt đất, một bên miệng phun máu tươi, một bên kiệt lực hô:

"Lý tiên sinh không thể xúc động, Diệp sư tỷ, sư tỷ đã đạt tới tầng hai võ giả đỉnh phong, thậm chí, thậm chí có thể tiếp cận ba tầng võ giả!"

"Cái gì !"

Ở đây võ giả hít một hơi lãnh khí.

Riêng là Thôi Hân Thành, hai mắt ngưng trệ, cực kỳ chấn kinh!

Thôi Hân Thành cùng Lâm Cao Viễn tại thanh niên thời đại là bạn tốt, nhưng là Lâm Cao Viễn võ đạo thiên phú cao hơn nhiều hắn, vô luận hắn cỡ nào nỗ lực, cùng Lâm Cao Viễn chênh lệch sẽ chỉ càng kéo càng lớn, ở trong mắt hắn, Lâm Cao Viễn người như tên, lại cao lại xa, là hắn mãi mãi cũng không thể đuổi kịp tồn tại.

Nhưng chính là như vậy Lâm Cao Viễn, lại ở trước mặt hắn, bị Diệp Khanh Thành một chân quét té xuống đất, không có chút nào lực phản kháng!

Hắn kinh ngạc nhìn qua Diệp Khanh Thành, phảng phất nhìn thấy nữ Vũ Thần!

"Đây chính là tầng hai Võ Giả Thế Giới sao ta cuối cùng chỉ là cái thương nhân a. . ."

.

Diệp Khanh Thành sợ Lý Duy không dám ứng chiến, liền khích tướng nói:

"Lâm sư đệ cũng đừng nói mò, ngươi chỉ là quá bất cẩn, ngươi như còn như vậy thôi phòng ta lời nói, Lý tiên sinh nhưng là muốn sợ mất mặt. . ."

"Cáp "

Lý Duy kìm chút cười khóc.

Diệp Hường Bắc mi đầu sâu nhàu, sợ hãi Lý Duy tuổi trẻ khí thịnh, thụ không khích tướng, bên trên Diệp Khanh Thành phương pháp, liền đối với Lý Duy cung kính nói:

"Lý tiên sinh không cần thụ xá muội khích tướng, nàng đã có thể nhất kích chế phục Lâm giáo luyện, tuyệt không phải người lương thiện, hôm nay sợ đến có chuẩn bị, một khi Lý tiên sinh bị đánh bại, Hồ Tâm Đảo việc nhỏ, chỉ sợ Lý tiên sinh thụ thương, ở nhà cha bên kia cũng đem có điều mất sủng, cùng Lâm nhi ở giữa càng là. . ."

Diệp Lam cũng tranh thủ thời gian khuyên nhủ:

"Đừng a Lý Duy, các nàng một đám người đột nhiên xuất hiện, lại đột nhiên muốn đánh nhau, nói rõ suy nghĩ hồ ngươi nha, chỉ cần ngươi phòng thủ mà không chiến, cha ta hội bảo đảm ngươi chu toàn."

Lý Duy lại sắc mặt bình tĩnh, khoan thai cất bước, dưới chủ trì đài, một bên chậm rãi hướng đi Diệp Khanh Thành, một bên lại đối Diệp Lam nói:

"Yên tâm, ta không đánh nữ người."

Diệp Lam gấp:

"Không đánh nữ người, ngươi đi qua làm chi "

Lý Duy không nói nữa, tiếp tục đi tới.

Diệp Hường Bắc không dám đi can.

Lâm Cao Viễn phun máu ba lần!

"Ngươi cái tên này là một đầu a. . ."

Mọi người nín thở ngưng thần, đều là Lý Duy bóp đem mồ hôi.

.

Diệp Khanh Thành sắc mặt lạnh xuống, mừng rỡ trong lòng.

Lý Duy lại băng lạnh lùng nói:

"Ngươi thật muốn khiêu chiến ta "

Diệp Khanh Thành kìm chút cười khóc:

"Người nói phản người trẻ tuổi, không phải ta muốn khiêu chiến người, ta chỉ là để người minh bạch, tại ta Diệp gia đến người nào mới là chủ nhân, người nào lại là khách mời "

Lý Duy lười nhác giải thích, chỉ dằng dặc nói ra:

"Nhưng ta không đánh nữ người a."

Diệp Khanh Thành sợ Lý Duy đổi ý:

"Không sao, người chỉ cần có thể bảo vệ tốt ta, liền coi như người thắng."

"Được rồi."

Diệp Khanh Thành trong lòng cười lạnh.

"Rốt cục mắc lừa."

.

Trên thực tế, Diệp Khanh Thành kế hoạch cũng không chỉ đánh bại Lý Duy đơn giản như vậy, nàng mục tiêu thứ nhất là phải phế bỏ Lý Duy võ đạo căn cơ, làm Lý Duy giống Trương Thần Tinh như thế, đời này cũng không còn cách nào tập võ, như vậy biến sẽ bị Diệp gia vứt bỏ, từ đó không gượng dậy nổi!

Cái này liền yêu cầu Diệp Khanh Thành chẳng những muốn nhất kích đánh bại Lý Duy, mà lại muốn nhất kích phế bỏ võ giả căn cơ, như vậy có thể biện xưng là Lý Duy quá yếu tạo thành; như chỉ là đơn thuần đánh bại Lý Duy, lại hai lần bỏ đao đá thương người lời nói, vạn chúng nhìn trừng trừng, sau đó chỉ sợ cũng vô pháp hướng phụ thân bàn giao.

Tầng hai võ giả lấy bút lực mạnh mẽ vì tôn, Diệp Khanh Thành chỉ cần nhất kích chặt đứt Lý Duy Xương Sống, Lý Duy thân hình liền sẽ trong nháy mắt tan ra thành từng mảnh, coi như chữa cho tốt, cả một đời cũng vô pháp tập võ.

Nghĩ như vậy,

Chỉ trong nháy mắt ——

Diệp Khanh Thành hai mắt phiếm hồng, khí thế tăng vọt, hai mắt như dính máu đao nhận, như muốn đồ sát nhân gian, làm máu chảy thành sông.

"Thiên Cơ lưỡi đao!"

Chỉ gặp Diệp Khanh Thành đột nhiên thân hình lóe lên, tốc độ nhanh, phảng phát xuất hiện tàn ảnh!

Nhưng mà tiếp theo trong nháy mắt ——

Vốn nên biến mất tại nguyên chỗ Diệp Khanh Thành, nhưng như cũ xử tại nguyên chỗ.

" "

Một cái đại thủ thỉnh linh bất lấy nàng ngực phải, đưa nàng cả người một mực cố định tại nguyên chỗ!

Lực lượng này đại quá là nhanh muốn đem chính là nước động ra. . .

Diệp Khanh Thành ngẩng đầu nhìn lên.

Đúng là Lý Duy!

"Người —— "

.

Lý Duy rũ cụp lấy mí mắt, nắm lấy Diệp Khanh Thành hung mãnh, đem cả người nâng lên trên trời, lại thỉnh linh hạ xuống, Tượng Mãnh đập xuống đất!

Răng rắc một tiếng.

Cột sống đoạn!

Diệp Khanh Thành một ngụm máu tươi phun ra chân trời, ngũ tạng lục phủ chấn động không ngừng, từ sau dọc truyền đến thảm liệt kịch liệt đau nhức, trong nháy mắt chiếm cứ nàng não hải. . .

Nhưng mãnh liệt chấn kinh, vẫn là để nàng bảo trì thanh tỉnh, thật không thể tin nhìn qua Lý Duy:

"Sao, làm sao có thể. . . Người —— người không phải nói không đánh nữ nhân sao!"

Lý Duy nhún nhún vai, miễn cưỡng đáp:

"Đúng vậy a, ta không đánh nữ người, tuổi trẻ nữ nhân xinh đẹp, người có đúng không "

"Phốc —— "

Diệp Khanh Thành lại một lần nữa phun máu ba lần, võ giả kiếp sống, như vậy chung kết!

.
. .
.

Toàn trường tĩnh mịch.

Mọi người kinh hãi!

Vừa mới còn bá khí bên cạnh lỗ hồng, đem Lâm Cao Viễn nhất kích chế phục Diệp Khanh Thành, đảo mắt không đến hai phút đồng hồ, lại có thể bị Lý Duy nắm lấy hung mứt, trực tiếp cho ném xuống đất. . .

"Làm sao có thể!"

"Liên người Diệp gia cũng dám đánh, cái này mẹ nó còn là người sao!"

"Chớ nói chi là liên tằng hai đỉnh phong Diệp Khanh Thành, lại cũng không phải Lý Duy đối thủ!"

.

Diệp Hương Bắc trong mắt kinh hãi mà chết, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu:

"Cái này, đây là ba tầng võ giả!"

Đây là hấn trừ phụ thân bên ngoài, lần thứ nhất tại Giang Nam nhìn thấy ba tầng võ giả!

Nghĩ tới đây, hấn cái trán chảy ra to như hạt đậu mồ hôi, chỉ may miễn trước tại Lý Duy trước mặt, chính mình tình nguyện cúi đầu cũng tuyệt không tự cao tự đại, tình nguyện bị Lý Duy vũ nhục, cũng tuyệt không lật lọng, Kẻ thức thời là tuân kiệt.

"Lam nhi nhắc nhở thực sự quá kịp thời, nếu không thiết tưởng không chịu nổi!"

.

Thôi Hãn Thành mặc dù võ đạo thiên phú, nhưng đối võ đạo có cực cao lĩnh ngộ lực, giờ phút này nhìn chăm chăm Lý Duy, phảng phất linh hồn xuất khiếu!

Đột nhiên, hấn nhìn thấy thật không thể tin một màn:

"Lý —— huấn luyện viên !"

Cùng Thôi Hãn Thành đồng dạng, Diệp Lam, Trần Ngữ Hàm cùng Trương Minh Ngã, cái này ba cái đối Lý Duy đều có từng tia từng tia tình cảm nữ nhân, cũng đều là do ngày đó Hoàng Triều Xướng Ba sự kiện người chứng kiến.

Giờ phút này, ba người đều cực nhập thần nhìn chăm chăm Lý Duy, trong lúc các nàng lần nữa nhìn thấy Lý Duy nghịch thiên năng, không khỏi kinh hãi mà chết, thậm chí linh hồn xuất khiếu, phát hiện thật không thể tin một màn ——

Thiên Lôi Vạn Quân, đánh toi bởi Cao Nghệ Phàm, một chiêu chế phục Giang Phá Thiên, không cho Diệp gia bất kỳ mặt mũi gì, cường ép xảo trá Lôi Vạn Quân cùng Cao Nghệ Phàm. . .

Trương Minh Ngã trong đầu một ông, đột nhiên che miệng lại, nước mắt trong nháy mắt vỡ òa:

"Nguyên lai trong mộng đều là thật, quả nhiên là. . . là. . . Người cứu ta!"

.

Cao Nghệ Phàm hai mắt tối đen, sắc mặt tái nhợt mà chết, mắt thấy mẫu thân kế hoạch thất bại, liền tranh thủ thời gian gọi tới xe cứu hộ, đầy bụi đất nhanh chóng nhanh rời đi hiện trường.

Diệp Lăng đồng dạng kinh hãi mà chết, cũng muốn vụng trộm chuồn đi, nhưng mà chẳng biết lúc nào, Lý Duy lại xuất hiện trước mặt hắn, chính lấy một vòng khác ánh mắt nhàn nhạt nhìn lấy hắn.

Diệp Lăng bị dọa đến gần chết, trong lòng khóc không ra nước mắt, đành phải gạt ra một mặt xấu hổ nụ cười:

" , thực ta cũng là đến uống nguoi thăng quan tũu. "

Lý Duy bất động thanh sắc:

"Vậy nguoi mang tiền biếu sao!"

Diệp Lăng cắn răng đáp:

"Ta, ta mang. "

Lập tức gọi tới máy bay trực thăng tài xế, cắn răng viết xuống cao đến 11 ức kếp xù chi phiếu —— hắn cái cắn răng móc sạch chính mình toàn bộ tiền tiêu vật, phảng phất không làm như vậy, liền sẽ giống như cô cô, bị Lý Duy nhất kích đánh đoạn cột sống, đời này đành phải biến thành phế nhân.

Đem chi phiếu nom nóp lo sợ đưa cho Lý Duy về sau, Diệp Lăng yếu ớt hỏi:

"Ta, ta hiện tại có thể đi sao "

Lý Duy lông mày một đứng thẳng:

"Không đến uống hai chén "

Diệp Lăng buột miệng:

"Không, trong nhà của ta lửa cháy, vội vã trở về cứu hỏa đây."

Lý Duy giống như có điều ngộ ra:

"A. . . Đây phải nắm chắc, không bằng ta tiễn nguoi một đoạn đường đi. "

"Nguoi —— "

Lý Duy nói lời giữ lời, liền nắm chặt Diệp Lăng cổ, Tướng Mãnh ném lên Tây Thiên, trong nháy mắt, như tan biến tinh quang, không thấy tăm hơi.

Cách đó không xa ——

Trần Lễ Minh hoàn toàn mộng, trong đầu trống rỗng.

Trần Lam càng là một hơi không có nhận bên trên, trực tiếp ngất đi.

. . .

Toàn trường tĩnh mịch.

Như gặp Từ Thần!

Không người nào dám nói chuyện.

Không người nào dám động dậy.

Thậm chí không người nào dám miệng lớn hô hấp. . .

.

Lý Duy lại kinh ngạc nhìn qua Tây Thiên, mi đầu cau lại:

"Kỳ quái, làm sao không thấy rơi thanh âm "

Đúng lúc này ——

Lại có một bóng người, từ cao mấy trăm thước khoảng không rơi xuống!

Nhìn kỹ lại, này cũng không phải là rơi xuống, mà chính là hai chân Đạp Không, như lá rụng đồng dạng chậm rãi tung bay rơi xuống!

Lần này liền Lý Duy cũng hoàn toàn mộng.

"Còn có loại này thao tác "

.

Một tên áo đen võ giả khiêng ngất Diệp Lăng, chậm rãi rơi vào trong hội trường!

Mà tại áo đen võ giả sau lưng, một khung tạo hình phong cách cổ xưa hắc sắc thẳng đứng cất cánh và hạ cánh máy bay chiến đấu, cũng đi theo chậm rãi hạ xuống tới, mọi người mảnh vừa nhìn đi, máy bay chiến đấu phía trên hình tiêu chí, thành linh chính là ——

Võ giả hiệp hội!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Tông Sư, không thể nhục

chương tiết sai lầm, ấn vào đây báo cáo

Mọi người không biết phát sinh chuyện gì, nhao nhao đứng dậy xem chừng.

Đối đứng ở trong yến hội van xin máy bay chiến đấu hết sức tò mò.

Võ giả hiệp biết chiến đấu máy bay toàn thân đen nhánh, treo một tia màu trắng vết cắt, cơ thể cũng không lớn, có điểm giống nước Mỹ F117, tạo hình rất là khoa huyền, tính chất nhưng lại phong cách cổ xưa, nhìn qua có một loại dung hội cổ hiện nay cảm giác cùng cần trọng cảm giác.

"Cổ Võ khoa học kỹ thuật "

Lý Duy nao nao.

Lúc này, máy bay chiến đấu khoang thuyền cửa mở ra.

Từ đó đi ra hai tên áo đen võ giả, ăn mặc nhất thể hóa thiết kế hắc sắc rộng rãi chế phục, trước ngực đều có võ giả hiệp hội hình vuông tiêu chí.

Hai người thân hình cao lớn, nhìn qua đều tại chừng ba mươi tuổi, toàn thân lại tản mát ra một cỗ đứng thẳng như cao điềm, sâu như treo Hải Lãm nhiên khí thể, khí thể kia viễn siêu Diệp Khanh Thành hoặc Lâm Cao Viễn, hoàn toàn không thua Lý Duy từng gặp được Diệp Hồng Chương cùng La Khiếu Thiên.

"Ba tăng võ giả a "

Đây là Lý Duy lần thứ nhất gặp hai tên ba tăng võ giả đồng thời xuất hiện!

Nhưng mà, cái này hai tên đủ để Độc Bá Nhất Phương cường giả, lại cung kính đi đến vừa rồi khiêng Diệp Lăng, Đạp Không xuống võ giả trước mặt, thấp giọng nói một câu:

"Sư phụ."

"Sư phụ "

Lý Duy hơi hơi xiết chặt.

Ba tăng võ giả sư phụ, đây chẳng phải là. . .

Nghĩ như thế, hẩn quan sát tỉ mỉ này trước mắt cái này kỳ nhân!

Đồng dạng là toàn thân áo đen, người này xuyên lại là càng cao hơn một cấp Hắc Sắc Đẩu Bồng —— nhưng mà cùng hai tên ba tầng võ giả đồ đệ muốn so, trên người hắn nhưng không có một tia thần là võ giả khí thế.

Lý Duy có chút kỳ quái.

Người phổ thông đáng người, một bộ lão giả bộ dáng, giữ lại một khoản đen trắng giao thế gốc râu cằm từ, trên mặt mặc dù nếp nhăn mọc thành bụi, nhưng lại khí sắc hồng nhuận phon phốt, không giận tự uy, mặc dù không có bên ngoài lộ ra khí thế, nhưng nếu là cẩn thận cảm thụ lời nói, cũng có thể ẩn cảm giác được nội liễm ——

Khí tràng.

Trừ ngoài ra, Lý Duy còn phát hiện, tại lão giả trái dưới gương mặt phương, lại có mấy cái hố bom, đại khái là không đến một cm chiều sâu, nói cách khác, viên đạn không thể tại lão giả trên mặt, tạo thành càng lớn thương tổn. . .

"Dùng mặt ngạnh kháng viên đạn "

Lý Duy đột nhiên xiết chặt, sẽ liên lạc lại vừa rồi lão giả Đạp Không mà hạ thân tư thế, cùng hai tên ba tầng võ giả đều muốn kêu một tiếng sư phụ. . .

"Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết bên trong cảnh võ giả "

Mà lại rõ ràng là, lấy Trình Linh Tố nội lực, là tuyệt đối vô pháp làm đến trăm mét Đạp Không cùng mặt kháng viên đạn, cho dù là Thạch Vạn Sơn cũng không được, nhìn chung (Tuyệt Sơn Phi Hồ đại khái chỉ có Hồ Nhất Dao, Miêu Nhân Phụng cùng hậu kỳ Hồ Phi mới có thể làm đến những thứ này.

Nói cách khác, lấy Lý Duy hiện tại ngạnh thực lực tới nói, là hoàn toàn đánh không lại người này!

Nhưng vấn đề là ——

"Mấy người kia sẽ không phải là tới... .. . Uống ta thăng quan quán Bar "

.

Diệp Hường Bắc cùng Lâm Cao Viễn đồng dạng không thể nào hiểu được:

"Trung Nguyên đại nhân vật làm sao tới nơi này "

Một mực xem chừng Thôi Hân Thành, giờ phút này sớm đã mồ hôi đầm đìa, khiếp sợ không thôi, đây là hắc đời này lần thứ nhất đồng thời nhìn thấy hai tên ba tầng võ giả, nếu như mình không có đoán sai lời nói, càng là hắc đời này lần thứ nhất nhìn thấy bên trong cảnh võ giả!

"Nhiều như vậy đại nhân vật tụ tập cùng một chỗ, sợ có đại sự muốn phát sinh. . ."

...

Trở lại ba tên áo đen võ giả.

Áo choàng lão giả buông xuống Diệp Lăng, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua toàn trường.

Không có một tên ba tầng võ giả!

Mi đầu cau lại, liễm hướng bên cạnh hai có người nói:

"Các người xác định người ngay ở chỗ này "

Bên trong một tên áo đen võ giả tay lấy ra Mộc Ấn ảnh chụp, nhìn qua chủ trì trên đài Lý Duy nói:

"Dựa theo Hacker giải mã ảnh chụp, hắn là người này."

Lão giả khẽ gật đầu, chấp tay hướng đi Lý Duy.

"Người chính là Lý Duy "

.

Mọi người nín thở ngưng thần.

Lý Duy lại chỉ là khẽ lắc đầu:

"Hỏi người khác tên trước, chẳng lẽ không hẳn là tự giới thiệu a "

Lão già cũng không tức giận, chỉ nói:

"Lão phu võ giả hiệp hội trình —— "

Nhưng mà lời nói chưa, lại bị Lý Duy thô bạo cắt ngang.

"Người nào quan tâm tên ngươi ta lại hỏi ngươi một câu, cái kia. . . Mang tiền biểu không có "

.
. .

Một trận gió lạnh phát qua.

Mọi người kém chút té ngã!

Ngươi dám lại vô sỉ điểm

Lão già lại không hiểu ra sao, lẫm nhẫm hỏi:

"Cái gì tiền biểu "

Lý Duy xác định mấy người không phải đến uống rượu mừng, mí mắt nhất thời tiêu ngưu xuống:

"Ta không phải Lý Duy, các ngươi đi thôi."

Cái này lạnh lùng thái độ, để lão già bên cạnh hai tên võ giả nhất thời nổi giận:

"Ngươi muốn chết!"

Lâm Cao Viễn vừa nhìn bầu không khí không đúng, đi nhanh lên đến, đối lão già chấp tay ôm quyền, cung kính nói:

"Văn bối là Diệp gia võ quán huấn luyện viên Lâm Cao Viễn, xin hỏi trình Tông Sư tìm ta võ quán đệ tử, cần làm chuyện gì "

Áo choàng lão già nao nao:

"Há, ngươi võ công không cao, lại nhận được ta "

Lâm Cao Viễn cũng nhưng cười một tiếng:

"Tùng cùng Diệp Lão cùng một chỗ tại Trung Nguyên gặp qua trình Tông Sư."

Lập tức đối bên cạnh Lý Duy nói:

"Lý Duy, còn không mau gặp qua trình Tông Sư."

Nhưng mà Lý Duy lại là một mặt mộng bức:

"Tông Sư. . . Là cái gì "

.
. .

Lâm Cao Viễn cái trán đã hơi hơi chảy ra vết mồ hôi.

Lão già sắc mặt bình tĩnh, lại là cuộn cuộn sóng ngầm.

Áo đen võ giả trong mắt dần dần lạnh, trầm giọng cảnh cáo:

"Tông Sư, không thể nhục!"

Lâm Cao Viễn chà chà mồ hôi, lập tức giải thích nói:

"Bên trong cảnh võ giả, tức là Tông Sư, cho dù là tại Trung Nguyên, Tông Sư cũng là Phụng Mao Lân Giác tồn tại, một tên Tông Sư thực lực, có thể đàn kháng một chi hiện đại hóa thương đội, là Võ Giả Thế Giới bên trong vạn nhân kính ngưỡng Đại Sư, còn mời Lý tiên sinh chú ý ngôn từ."

Lý Duy nghe xong.

Có chút thất vọng.

Miễn cưỡng đáp:

"Chỉ là thương đội à, vậy nói rõ còn không phải vô địch a!"

.
. .

Lâm Cao Viễn không lời nào để nói.

Một tên áo đen võ giả càng là sát ý nhất thời!

"Bôi nhọ Tông Sư, nên giết."

"Chờ một chút."

Lão giả lại đưa tay dừng ý, liền chấp tay hỏi hướng Lý Duy:

"Lão phu hỏi ngươi, có phải hay không là ngươi giết La Khiếu Thiên "

Lý Duy đồng dạng chấp tay, lẫm nhẫm cười nói:

"Các ngươi xuất động Tông Sư, còn hỏi loại lời này, chẳng phải là vẽ vôi cho thêm chuyện ra "

Lão giả cái trán khăn trương, trên mặt hiện lên một tia sát ý, ngoài miệng lại vẫn là bình tĩnh nói:

"La Khiếu Thiên chết bởi trên lôi đài, đã trọng tài không có phán ngươi vi quy, ta võ giả hiệp sẽ tự nhiên cũng sẽ không truy cứu, chúng ta hôm nay tới đây, cũng không phải là vì La Khiếu Thiên báo thù, chỉ là khoa học kỹ thuật bộ phận này một bên đối ngươi cảm thấy rất hứng thú, cho nên muốn mời ngươi đi Trung Nguyên một chuyến phối hợp điều tra."

Lý Duy trong lòng cười lạnh.

Ngươi mẹ nó nói đường hoàng, thực cũng là muốn mang lão tử đi cắt miếng đi . .

Thế là sắc mặt lạnh lẽo:

"Ta nếu là không phối hợp đâu?"

Lão giả khẽ lắc đầu, lộ ra một chút thương hại:

"Không nên ép lão phu động thủ."

Lý Duy kém chút cười khóc, lão nhân này nhìn qua trách trời thương dân, trên thực tế liền một mặt người dạ thú.

Liền lẫm nhẫm đáp:

"Ta nếu là thà chết chứ không chịu khuất phục đâu?"

Lão giả lười nhác nói thêm gì nữa, chỉ nói một chữ:

"Chết."

.
. .

Mọi người đều vì Lý Duy bóp đem mồ hôi!

Lâm Cao Viễn gặp bầu không khí không đúng, tranh thủ thời gian cung kính nói:

"Trình Tông Sư, đã muốn dẫn đi võ quán đệ tử, có phải hay không muốn trước thông báo một chút Diệp Lão "

Lão giả hồ hững không nói.

Bên cạnh áo đen vỗ giả lại lạnh giọng quát:

"Diệp Hồng Chương có lớn như vậy mặt mũi a "

"Chớ có vô lễ —— "

Chờ đồ đệ hát xong mặt đen, lão giả vừa rồi hát lên Bạch Kiếm.

"Diệp Lão ôm việc gì tại thân, thực không muốn quấy rầy."

Lâm Cao Viễn bất đắc dĩ, đành phải khuyên hướng Lý Duy:

"Lý tiên sinh chớ có xúc động, hôm nay ngươi lại cùng trình Tông Sư đi cái này một lần, ta sẽ lập tức tìm Diệp Lão, mau chóng bảo đảm ngươi an toàn."

Lại không nghĩ Lý Duy đột nhiên cười lạnh.

"Ha ha ha cấp, cái này Võ Đạo Thế Giới, lực lượng vì tôn, nào có cái gì lực lượng có thể nói. . ."

Lập tức sắc mặt lạnh lẽo, chuyện bất chợt tới chuyện:

"Bởi vì khả năng liên quan đến mấy vị tánh mạng, cho nên ta vẫn là muốn hỏi lần nữa, hôm nay ta Lý Duy nếu là cận kề cái chết không theo, thật chỉ có một đường chết "

Áo đen vỗ giả nghe xong, nhất thời cười như điên:

"Đồ ngu, cái này sẽ chỉ liên quan đến tính mệnh của ngươi, tại ngươi vũ nhục Tông Sư trong nháy mắt, ta liền có một trăm cái lý do giết ngươi, nếu không phải hiệp hội khoa học kỹ thuật bộ đội ngươi hứng thú khá lớn, ngươi cho rằng ngươi bây giờ còn có thể đứng đây nói chuyện với ta a "

Lý Duy nhìn cũng không nhìn người này liếc một chút, nhìn thẳng lão giả, lạnh lùng ném câu:

"Ta hỏi ngươi a "

"Ngươi —— "

Lúc này, lão giả lấy một loại quan sát nhân gian Thần Tư hình dáng, thản nhiên nói câu:

"Chỉ có một đường chết."

.

.

.

Trong đám người, Lý Duy mẫu thân nhất thời hoảng sợ mặt như màu đất, nếu không phải Lý phụ nâng, sớm đã xụi lơ trên mặt đất; Lý phụ làm theo mặt sắc mặt ngưng trọng, không nói một lời.

Lâm Cao Viễn tranh thủ thời gian khuyên nhủ:

"Lý tiên sinh chớ xúc động, Tông Sư thực lực không phải ngươi ta có thể tưởng tượng, chớ có lại quật cường."

Lý Duy mắt nhìn mẫu thân:

"Ta minh bạch, ta đi với các ngươi."

.

.

.

Một trận gió lạnh phát qua. . .

Toàn trường lặng ngắt như tờ.

Tình huống như thế nào

Lý Duy lại có thể nhận sợ

Liền người Diệp gia cũng dám đánh Lý Duy nhận sợ

Đây là Lý Duy sao

Trương Minh Ngã che miệng, một câu ác miệng lời nói cũng nói không nên lời:

"Không, không đánh mặt. . ."

Trần Ngữ Hàm cũng không hiểu ra sao, vì Lý Duy lo lắng:

"Sẽ, hội gặp nguy hiểm sao "

Thôi Hiểu Hùng lắc đầu thờ dãi:

"Đây chính là Tông Sư lực lượng , có thể độc lập với chính vừa bên ngoài kinh khủng tồn tại, cho dù là Diệp gia cũng theo không kịp."

Diệp Lam sắc mặt bình tĩnh, mặc dù trong lòng lo lắng, nhưng nàng cũng minh bạch:

"Lý Duy làm là đúng, dù sao bá phụ bá mẫu đều ở đây, lần này đi trước Trung Nguyên, gia gia của ta tại Trung Nguyên cũng nhận biết không ít Tông Sư, định sẽ không để cho hắn có nguy hiểm tính mạng."

Lâm Cao Viễn cũng là hơi kinh ngạc, lập tức đầu quân đi khen ngợi ánh mắt.

Giang gia phụ mẫu mặc dù rất lo lắng, nhưng đối Lý Duy lựa chọn cũng mười phần khen ngợi:

"Đó là cái đỉnh thiên lập địa nam tử hán, Sở Sở không có nhìn lầm người."

Diệp Hường Bắc làm theo lập tức liên hệ phụ thân.

"Quyết không thể để Lý Duy bị những người này hại!"

Toàn trường đại khái chỉ có Trần Lễ Minh phụ phụ, trong lòng tràn ngập kinh hãi.

"Lý Duy a Lý Duy, ngươi cũng có hôm nay, đều là ngươi tự tìm!"

. . .

Cứ như vậy, Lý Duy tại mọi người một mặt mong bức trong ánh mắt, bị võ giả hiệp hội ba người mang lên hắc sắc máy bay chiến đấu, một tiếng gào thét thượng thiên.

Cùng lúc đó ——

Tại cuộc yến hội phía đông ngàn mét trên không trung, nổi lơ lửng một cái to lớn nhiệt khí bóng.

Nhiệt khí bóng rõ treo bên trong, có một tên khổng lồ chế nhiệt khí bóng lão đầu, một tên nam Nhiếp Ảnh Sư, một tên nữ chuyên gia trang điểm, cùng người mặc một bộ trắng noãn Áo cưới. . .

Giang Sở Sở.

Lão đầu vừa đến đến phía dưới tin tức mới nhất, có chút không đành lòng hỏi:

"Giang tiểu thư, Lý tiên sinh bị người mang đi, bây giờ nên làm gì "

Lại không nghĩ, Giang Sở Sở sắc mặt cực kỳ bình tĩnh.

"Chờ lấy."

Lão đầu cho rằng Giang Sở Sở nghe không hiểu, liền giải thích cận kề nói:

"Thế nhưng là căn cứ phía dưới tình báo mới nhất, Lý tiên sinh bị mấy tên cường đại võ giả, mang đến Trung Nguyên, một lát sợ là về không được."

Giang Sở Sở như cũ mặt không đổi sắc:

"Không sao, tiếp tục chờ."

Lão đầu mặt lộ vẻ khó xử, hẳn hiểu được Giang Sở Sở giờ phút này tâm tình, nhưng tiếp tục chờ dưới đi cũng không được biện pháp, đành phải cắn răng nói:

"Giang tiểu thư người nhìn có thể hay không. . ."

"Không thể."

Giang Sở Sở chém đinh chặt sắt, lập tức nhìn về phía phía tây trời u ám bầu trời, dần dần, khóe miệng nàng lại cong lên một vòng đáng yêu đường cong đến:

"Lý Duy cũng không phải có thể kiên trì khó chịu vượt qua mười phút đồng hồ nam nhân nha!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Người không phải có thể bay sao người ngược lại là bay nha!

Gặp Lý Duy bị võ giả hiệp hội mang lên phi cơ, Trần Lam nhất thời vui vô cùng, kém chút không có cười ra tiếng, Trần Lễ Minh làm theo bất động thanh sắc, đối một bên sắc mặt tái nhợt Trần Ngữ Hàm nói:

"Ngữ Hàm nghe ba ba lời nói, lại thảo luận Lý Duy người này, đã không có ý nghĩa, cùng ta cùng đi gặp Diệp Lăng."

Trần Ngữ Hàm hai mắt đăm đăm, kinh ngạc đáp:

"Ta không muốn, Lý Duy sẽ không chết!"

"Không cần mê tín Lý Duy, người còn nhỏ, căn bản không hiểu hắn đắc tội cái gì tổ chức, người nhắm lại xem, liền Diệp gia tại võ giả hiệp hội trước mặt đều không nói nên lời, Lý Duy tính là thứ gì, lần này đi Trung Nguyên chỉ có một con đường chết, người liền chết cái ý niệm này đi!"

"Ta không nghe, ta không nghe, Lý Duy sẽ không bỏ xuống ta!"

"Đứa nhỏ này cứ chỉ điên rồi."

"Vậy liền qua mấy ngày đi, chờ Lý Duy tin chết đi ra, nàng tự nhiên sẽ tiếp nhận hiện thực, chậm rãi tiếp nhận Diệp Lăng."

. . .

Băng lam sắc hỏa điểm gào thét xuống.

Đen nhánh máy bay chiến đấu xoay quanh mà lên.

Ngoài cửa sổ tầng mây lẩn lộn, như núi như sóng, như Bôn Mã, như vách núi, theo máy bay chiến đấu kéo lên, rất nhanh bị ném dưới thân thể.

Lý Duy lại vô ý thường Vân, tại trong buồng phi cơ hết nhìn đông tới nhìn tây, nhất thời có chút thất vọng:

"Rõ ràng chỉ là phổ thông máy bay chiến đấu, tại sao phải đem bên ngoài làm như vậy huyền ảo, chẳng phải là Kim Ngọc bên ngoài, ruột bông rách bên trong "

Chuyên môn phụ trách trông giữ Lý Duy áo đen võ giả, cười lạnh nói:

"Hiệp hội chuyên dụng ngồi xe, há có thể từ người một cái đem người chết đến nghi vấn "

Lý Duy bĩu môi:

"Nếu như ta là phi cơ nhà thiết kế, nhất định sẽ đem trong buồng phi cơ tu kiên cố một điểm, nếu không nếu là không cẩn thận tiến bom nên làm cái gì "

Nguyên bản nhắm mắt dưỡng thần trình Tông Sur, đột nhiên mở to mắt:

"Soát người."

Áo đen võ giả lập tức soát người Lý Duy.

Không thu hoạch được gì.

Trình Tông Sur tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Lý Duy mặt lộ vẻ xem thường, bỗng nhiên lại hỏi:

"Trình Tông Sur người khinh công lợi hại như vậy, người nói người nếu là từ vạn mét không trung rơi xuống, có thể hay không cũng có thể an toàn rơi xuống đất "

Trình Tông Sur lần nữa mở mắt, sợ Lý Duy tinh thần sụp đổ, chớ cùng rút gậy, phá hư máy bay chiến đấu lấy đồng quy vu tận, dù sao ba tầng võ giả phá hư một khung máy bay chiến đấu đó là dễ như trở bàn tay sự tình:

Liên lập tức quát:

"Trời lại!"

Đội áo đen võ giả dùng chuyên dụng sợi bạc mang, đem Lý Duy hoàn toàn trời chặt về sau, trình Tông Sur mới đáp lại liên quan tới vạn mét không trung có thể hay không an toàn rơi vấn đề:

"Lão phu không có bản sự này."

Lý Duy thật dài a một tiếng:

"Vậy ta cứ yên tâm."

Áo đen võ giả đột nhiên xiết chặt:

"Người yên tâm cái gì!"

Lý Duy:

"Không có gì."

Trình Tông Sur ngữ khí lạnh nhạt:

"Không cần từ nhiều, chỉ là ba tầng võ giả đang bị sợi bạc mang trời chặt tình huống dưới, đã không có năng lực tránh ra khỏi, cũng không thể lực dùng đầu đụng mục Cabin."

Áo đen võ giả lúc này mới thở phào, đối Lý Duy lạnh lùng cười nói:

"Nếu như người là muốn cùng chúng ta đồng quy vu tận, chết cái ý niệm này đi."

Phía trước lái phi cơ áo đen võ giả cũng theo nói:

"Không biết trời cao đất rộng, một cái hoang đại ba tầng võ giả, liền dám cùng ta hiệp hội đối nghịch, chờ khoa học bộ sử dụng hết người về sau, ta sẽ đích thân để người minh bạch, cái gì gọi là muốn sống không được, muốn chết không xong!"

Lý Duy cũng không trả lời, bắt đầu nhắm mắt lại, hừ lên điệu hát dân gian:

"Ta là một cái nho nhỏ Tiểu Tiểu Điều, muốn bay nha bay nha bay cao hơn, ta tìm kiếm thăm dò, tìm kiếm thăm dò, một cái ám áp cho nổ. . ."

"Cho nổ "

"Đúng thế."

Áo đen võ giả hai mắt đột nhiên trĩu trệ:

"Người hỗn đản này, lúc nào mặc vào áo chống đạn "

"Vừa mới a."

Áo đen võ giả đơn giản không thể tin được, tranh thủ thời gian xoa xoa con mắt, phốc —— con hàng này tại toàn thân vốn trời tình hưởng dưới, chẳng những mặc vào áo chống đạn, lại vẫn đội nón an toàn lên!

"Người hỗn đản này, lúc nào đội nón an toàn lên "

"Vừa mới a."

Trình Tông Sư đột nhiên bình tĩnh, hần mặc dù không biết phát sinh chuyện gì, cũng vô pháp giải thích Lý Duy trên thân áo chống đạn cùng đầu khô, nhưng là, hần có một loại dự cảm bất tường!

"Hạ cánh khẩn cấp!"

Áo đen võ giả đang chuẩn bị hạ cánh khẩn cấp ——

"Má ơi,

Cầm, bàn điều khiển bên trên tất cả đều là bom!"

"Mở cửa!"

"Môn, trên cửa cũng tất cả đều là bom!"

"Mở ra dưới cửa khoang!"

", mặt đất cũng tất cả đều là bom!"

Ngay tại ba người mặt mũi tràn đầy kinh hãi, lòng như lửa đốt trong nháy mắt, Lý Duy dám dám cười một tiếng:

"Bái bai rồi."

. . .

"Duang!"

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, máy bay chiến đấu ầm vang nổ tung!

Một tiếng về sau, từng tiếng đều là vang. . .

Duang!

Duang! Duang!

Duang! Duang! Duang!

Liên tục nổ tung trên không trung thả lên chói lọi khói lửa. . .

Cho dù là mang theo đầu khô cùng áo chống đạn Lý Duy, tại loại trình độ này dưới vụ nổ, cũng bị chấn động não nhân kịch liệt đau nhức, bên tai ông ông trực hưởng, lỗ mũi đều chấn động ra máu!

Hai tên ba tầng võ giả, càng là trực tiếp bị tạc tách rời mà chết!

Trình Tông Sư cũng là bị tạc máu thịt be bét, đã không thành nhân dạng, nhưng là cũng may hần có nội lực thâm hậu hộ thể, những này nổ tung còn không nguy hiểm đến tính mạng.

Vấn đề là, hần tùy thân mang theo thô sơ cánh lượn (phi hành chuyên phối), cũng bị nổ hồng không chịu nổi, hần đành phải miễn cưỡng mở ra, sau đó vận khởi nội lực, hướng phía dưới xóc nảy lướt đi!

"Lý Duy —— người cho rằng như vậy liền có thể giết chết lão phu người quá ngây thơ! Các loại lão phu trở lại võ giả hiệp hội tu dưỡng tốt, vô luận chân trời góc biển, nhất định phải đưa người nghiền xương thành tro!"

Lời còn chưa dứt ——

Lại có một chiếc máy bay trực thăng, cùng lướt đi bên trong trình Tông Sư cùng nhau bạn bay xuống.

Mà điều khiển máy bay trực thăng, thành linh chính là Lý Duy!

Chỉ nghe Lý Duy cao giọng hô:

"Không cần chân trời góc biển, ta ngay ở chỗ này."

"Ngươi —— "

"Cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc!"

"Mà mẹ nó!"

Một băng đạn bão tố bắn tới, đem trình Tông Sư liền người mang theo cánh lượn, đồng loạt bắn thành tổ ong vò vẽ.

Cánh lượn nhất thời phi yên diệt, mà trình Tông Sư làm theo hai tay hộ đầu, thân thể ăn mấy trăm hơn ngàn khóa đầu đạn, thể trọng nhất thời tăng vọt mấy chục cân, từ vạn mét không trung thẳng tắp rơi xuống!

"A a a a a —— "

. . .

Mấy phút đồng hồ sau.

Trình Tông Sư như trong nháy mắt gia tốc Trò Xếp Hình - Tetris đồng dạng, mãnh liệt ngã tại cuộc yến hội phía tây trên đường cái, đem Đường bê tông thành linh ném ra một cái hố sâu.

"Àm!"

Cuộc yến hội mọi người đột nhiên chấn động, theo tiếng đi đến.

Nhưng mà đã không có trình Tông Sư người này tồn tại.

Tại Hắc Sắc Đấu Bồng tro tàn bên trong, chỉ còn lại có máu đen, chỉ còn lại có thịt thối, chỉ còn lại có từng cây vỡ vụn mục xương cốt, lẫn nhau dây dưa, lung tung tứ tán mở ra. . .

Máu đen rót vào trong đất.

Nồng đậm mùi thịt phiêu đẳng tại đông cur ven hồ. . .

Toàn trường tĩnh mịch.

Nhã tước im ắng.

.

.

.

Sau một hồi, mọi người mới thành linh kịp phản ứng!

"Trình Tông Sư chết, chết "

Mọi người đơn giản không thể tin được chính mình hai mắt, đường đường võ giả hiệp hội chính quy Tông Sư, một tên đức cao vọng trọng bên trong cảnh võ giả, lại có thể bị ngã chết!

Mọi người chợt nhớ tới Lý Duy trước nói chuyện qua:

"Bởi vì khả năng liên quan đến mấy vị tánh mạng, cho nên ta vẫn là muốn hỏi lần nữa, hôm nay ta Lý Duy nếu là cận kề cái chết không theo, thật chỉ có một đường chết "

Mẹ ngươi này!

Nguyên lai khi đó Lý Duy liền động sát cơ!

Có thể liền bên trong cảnh võ giả, đều không phải là Lý Duy đối thủ sao

Cái này Lý Duy còn là người sao

Mọi người rung động mà chết, trong mắt kinh hãi như gặp thiên cự lãng, càn khôn đảo ngược, Thần Ma lại đến!

Đây không phải Lý Duy, cái này căn bản là trong truyền thuyết một người đẩy ngang nam áo Hoắc gia Lý lão ma!

.

Trần Thị phụ phụ sắc mặt tái nhợt, trong lòng kinh hãi không thôi.

Trần Ngừ Hàm làm theo vui đến phát khóc, khóc ào ào.

Trương Minh Ngã ngược lại bình tĩnh rất nhiều, một mực nhẹ giọng an ủi Trần Ngừ Hàm.

"Lý Duy vẫn là Lý Duy. . ."

Diệp Lam sắc mặt tái nhợt, trong đầu không ngừng thoáng hiện ngày đó tại nam áo lúc cảnh tượng:

"Quả nhiên là người!"

Diệp Hường Bắc đại khái dĩ nhiên minh bạch, Giang Nam sợ là sắp biến thiên, may mắn chính mình bởi vì nữ nhi dính vào Lý Duy cây đại thụ này, mà Diệp Hải Bình cùng Diệp Khanh Thành làm theo bởi vì chính mình bất hiếu từ, từ đó không còn có cùng mình tranh quyền lực lượng.

Lý Duy phụ mẫu đột nhiên minh bạch tới ——

Vì cái gì nhi tử đột nhiên kiếm được nhiều tiền như vậy, nguyên lai hắn đã có được nắm giữ hắn nhân sinh lực lượng lớn nhất lượng, đã có thể trị cả nước chuyên gia đều thúc thủ vô sách ung thư, cũng có thể giết chết một cái không thể địch nổi cao nhân!

"Nghĩ không ra ta Lý Sùng Minh cả đời long đong, lại dựa vào nhi tử Thăng Thiên. . ."

. . .

Mọi người ở đây rung động lúc này, chủ trì đài bỗng nhiên vang lên Nhạc Giao Hưởng.

Cẩn thận nghe xong, đúng là (hôn lễ Tiến Hành Khúc)!

Trong lòng mọi người chấn động, chạy về cuộc yến hội nhìn lại, đúng là có vui đội tại hiện trường trình diễn, hơn nữa còn là một màu nhi người ngoại quốc.

Khách mời bên trong có rất nhiều đối âm nhạc có chỗ đọc lướt qua người, thí dụ như mấy vị nữ minh tinh, hoặc là Trần Lam cùng Trần Ngừ Hàm, các nàng rất nhanh đều phát hiện, cái này Nhạc Đội đúng là ——

Berlin Philharmonic Nhạc Đoàn!

Cùng lúc đó, sở hữu xan bố đều đổi thành hồng sắc, sở hữu bộ đồ ăn cùng đồ ăn cũng đều thay mới.

Mọi người nhất thời hiểu được ——

"Lý Duy đây là muốn cử hành hôn lễ "

"Tay trái giết người, tay phải đón dâu, Lý Duy người dám lại sống một chút sao "

"Thời đại biến a. . ."

Diệp Lam nghe xong Lý Duy muốn cử hành hôn lễ, nhất thời tâm nhút mà chết, dù sao tân lang cưới người, tân nương lại không phải nàng. . .

Trần Ngừ Hàm cũng rút cuộc minh bạch hiện thực, chính mình cuối cùng chỉ là cái vai phụ.

Trương Minh Ngã làm theo ở một bên an ủi nàng, đồng thời đối tiếp xuống nữ chính phá lệ hiếu kỳ.

Trần Thị phụ phụ sắc mặt tái nhợt tri tri, bỗng cảm giác tuyệt xử phùng sinh!

Giang gia phụ mẫu nín thở ngưng thần, trong lòng kích động lại vừa khẩn trương không thôi, mặc dù bọn họ đã đoán được nữ nhi chính là hôm nay nhân vật chính, nhưng vẫn sợ hãi xuất hiện biến cố gì.

Lý Duy cha mẹ đã cảm động đến rơi lệ, lại mẹ nó khóc không ra nước mắt, cảm động là Lý Duy rốt cục thành gia, khóc không ra nước mắt là. . .

"Tiểu Duy người thật đúng là không cho phụ mẫu quan tâm a, liền cha mẹ chồng cũng còn không gặp, liền trực tiếp muốn cưới vợ vào cửa!"

Người chủ trì một lần nữa lên sân khấu:

"Cảm tạ các vị khách mời hôm nay trình diện, tham gia Lý tiên sinh hôn lễ, đã Lý tiên sinh không là phạm nhân, như vậy hôm nay hôn lễ cũng sẽ không là thường quy phương pháp, mời mọi người đi đầu nhập tọa, thỏa thích thưởng thức cái này hoa lệ hôn lễ hiện trường."

Cuộc yến hội chung quanh, đột nhiên pháo hoa nổi lên bốn phía!

Chối lợi trình độ thậm chí vượt qua Bắc Kinh Olympic!

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kẻ Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: (Titanic)

Tất cả mọi người nín thở ngưng thần , chờ đợi này kích động nhân tâm một khắc. . .

Tại chối lợi khói lửa cùng bùng bạc Nhạc Giao Hưởng bên trong, một khóa cầu vòng sắc cực lớn nhiệt khí bóng, chậm rãi tung bay đến cuộc yến hội trên không, theo âm nhạc hàng B tiết tấu, dưới đường đi được, cuối cùng vững vàng đáp xuống chủ trì trên đài.

Lý Duy lác mình biến hoá, đem đầu tóc chải Thành đại nhân bộ dáng, mặc vào một thân suất khí âu phục, nắm tân nương chậm rãi đi xuống nhiệt khí bóng rổ treo.

Mặc dù Lý Duy ở trên trời hoàn thành nổ rớt máy bay địch, bắn phá Tông Sư, thành công đào thoát, thay đổi bộ đồ mới các loại một hệ liệt không thể tưởng tượng động tác, nhưng giờ này khắc này, căn bản không có người quan tâm hẳn làm cái gì, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung tại ——

Tân nương bên trên.

Chỉ gặp Giang Sở Sở dịu dàng cười, một bộ tư nhân đặt trước chế Valenino Áo cưới Tiên Khí mười phần.

Việc này khoản Áo cưới chính là Valenino toàn cầu đơn khoản, tại Lý Duy dưới chọn sau trong vòng mười ngày đẩy nhanh tốc độ mà ra, thiết kế ngắn gọn bên trong lộ ra một tia Thần Tinh, khí tràng không phải tầm thường, giống như Tiên Nữ hạ phàm.

Trắng nõn Áo cưới làm nổi bật ra Giang Sở Sở xinh đẹp lại hơi có vẻ la ly khuôn mặt, ngượng ngùng mỉm cười bên trong để lộ ra không che giấu được hưng phấn, ba búi tóc đen dùng dây cột tóc buộc lên, đầu cắm Hồ Điệp trăm, một sợi tóc xanh rủ xuống ở trước ngực, mỏng thi phần trang điểm, chỉ tăng màu sắc, hai gò má một bên như ẩn như hiện đỏ phi cảm giác tạo nên một loại thuần cơ như cánh hoa kiều nộn đáng yêu, cả người tựa như tùy phong bay tán loạn Hồ Điệp, lại như Thanh Linh thấu triệt băng tuyết.

Kính bạc lụa mỏng bên trong, lộ ra đường cong ưu mỹ cổ, có thể thấy rõ ràng xương quai xanh, cùng hơi hơi tụ lên hoàn mỹ ngực khe, váy bức điệp điệp Như Tuyết ánh trắng Hoa Lưu động nhẹ ta tại đất, xấn dĩ tam xích có thừa, khiến cho đáng đi càng thêm ung dung ôn nhu.

Lý Duy nhìn không chớp mắt, hồi tưởng lần thứ nhất gặp mặt lúc, cái này hẳn căn bản đều không để ý la ly thiếu nữ, hiện tại lác mình biến hoá, lại có thể biến thành một cái thoáng như từ thiên hạ phàm Tiểu Tiên Nữ.

Không khỏi có chút tim đập thành thịch .

.

Chúng khách mời cũng là nhìn ngốc, còn kém không có chảy nước miếng.

"Cái này muội tử có thể a. . ."

Lý Duy phụ mẫu chợt cảm thấy vui mừng.

Giang gia phụ mẫu thờ phào, trong lòng treo lên cự thạch rốt cục rơi xuống đất.

Cùng lúc đó ——

Trước đi nghênh đón Giang gia thân thích tám đài Rolls-Royce Phantom, giờ phút này cũng đều nhất nhất đến ven hồ quán rượu, các thân thích rất mau tìm đến Giang gia phụ mẫu, nhìn qua trên đài đẹp như tiên nữ Giang Sở Sở, kém chút cũng không nhận ra.

"Ta nói làm sao phái xe tới tiếp chúng ta đây "

"Lão Giang nguoi quả nhiên là tại gả nữ nhi a. . ."

"Sở Sở hôm nay thật xinh đẹp, chột nhìn ta còn tưởng rằng cái nào là đại minh tinh đâu!"

"Nhà chúng ta Sở Sở vốn chính là đại minh tinh!"

Giang phụ nao nao.

Hắn vạn vạn không nghĩ đến Lý Duy lại chuẩn bị như thế thỏa đáng, những này tại phía xa Thiên Nam Hải Bắc một đám thân thích lại có thể bị hắn một ngày liền gom góp cùng một chỗ, hơn nữa còn như vậy trùng hợp đụng vào hôn lễ; mà chỗ những này thân thích đến đây tám đài Rolls-Royce Phantom, mỗi một đài đều là hãn Bentley nhả tuần bốn lần quý, hồi tưởng chính mình buổi sáng ý nghĩ, đơn giản buồn cười cùng cực!

.

"Sở —— sở "

Trương Minh Ngã nhất thời trợn mắt hốc mồm, mới cảm giác môi đỏ mở đầu nửa ngày cũng không có khép lại.

Nhưng mà lớn nhất sụp đổ là Trần Ngữ Hàm!

Trên đời này lớn nhất cảm tình bị kịch cùng lăm cũng chỉ như thế này thôi —— nguoi ưa thích nguoi gặt nguoi cùng nguoi bạn thân bạn bè cùng một chỗ, cái này tương đương với nguoi đồng thời mất đi ái tình cùng hữu tình. . .

Một đạo sấm sét giữa trời quang âm vang hạ xuống, Trần Ngữ Hàm trong đầu một ông, toàn thân run rẩy không ngừng, cảm giác toàn bộ thế giới đều đang lắc lư.

Lập tức không nói một lời, đột nhiên đứng dậy, thất thần rời đi cuộc yến hội, Tầm một Taxi, đi hướng Hạnh Hoa trong công viên Hạnh Hoa am. . .

Bởi vì Trương Minh Ngã cùng Trần Thị phụ phụ đều ở vào cực độ trong lúc khiếp sợ, giờ phút này đều là hết sức chăm chú nhìn qua chủ trì đài, hoàn toàn không có phát hiện Trần Ngữ Hàm đã rời đi.

.

Giờ phút này ——

Các tân khách gặp trên đài trai tài gái sắc, âm nhạc vui hòa, liền bắt đầu ồn ào.

"Hôn một cái, hôn một cái!"

Vì hưởng ứng quần chúng hiệu triệu, Lý Duy chuẩn bị cho Giang Sở Sở đến cái kiểu Pháp yêu yêu đất, lại không nghĩ, hắn vừa duỗi ra miệng ——

Giang Sở Sở lại đột nhiên lui bước, một mặt gắt giọng:

"A,

Nguoi cũng không có cầu hôn, liền muốn đến hôn ta "

"Ách. . ."

Các tân khách cũng đi theo mù ồn ào:

"Tân lang làm sao làm nha, thế nào không có cầu hôn liền đem cô nương tiếp đến "

"Không có cầu hôn liền cho cô nương nguoi ta mặc vào Áo cưới. . ."

"Chém trước tau sau không thể được a!"

Lý Duy nhất thời mộng bức.

Nghĩ thầm, nguyên lai nha đầu này chờ ở tại đây ta đây

Cũng may Lý Duy không là phạm nhân, cầu hôn cần hoa tươi nhẫn kim cương, hoàn toàn có thể tại vị diện trong Thương Thành mưa sấm, tiêu không đồng nhất giây thời gian.

Tại là dựa theo Quốc Tế Quán Lẽ, Lý Duy quý một chân trên đất, tay trái giống làm ảo thuật đồng dạng biến ra một bó hoa tươi, tay phải làm theo biến ra một cái lồng lấy nhẫn kim cương:

"Giang Sở Sở đồng học, ngươi nguyện ý gả cho ta không "

Khách mời đột nhiên giật mình:

"Oa, tân lang hội ma thuật a!"

Mấy vị nữ minh tinh trong mắt càng là tràn đầy hâm mộ sắc!

"Nam Thần. . ."

Giang Sở Sở vốn chỉ là muốn đùa giỡn một chút Lý Duy, lấy báo lúc ấy Lý Duy không có cầu hôn thù, có thể vụn vụn không nghĩ đến , Lý Duy thật đúng là biến hóa Hoa nhi tới.

Cái này khiến nàng càng thêm tò mò, muốn nhìn một chút Lý Duy năng lực cực hạn đến ở nơi nào, liền lại khuôn mặt nhỏ một bướng bỉnh nói:

"Ngươi kim cương nhỏ như vậy, ta mới không muốn chứ."

"Ách. . ."

Các tân khách lại cùng mù òn ào:

"Đến cái bò câu trứng. . . Không, trứng vịt đại kim cương!"

Lý Duy mặt mũi tràn đầy lăm lăm tám mỗ hôi.

Cái này Tiffany nhẫn kim cương là hẩn tại (In the Name of People) cửa hàng bên trong chọn lựa kiểu mới nhất, giá trị 10 vạn, đối vị diện Thương Thành tới nói, 10 vạn cũng là miễn phí, nhưng là đặt ở trong hiện thực, 10 vạn nhẫn kim cương cũng không rẻ, không nghĩ tới Giang Sở Sở còn không hài lòng. .

Đến, ai bảo ngươi là lão bà của ta đâu, đêm nay không phải ba ngươi dưới không giường!

Phải lớn nhẫn kim cương đúng không lão tử cho ngươi đến cái hung ác!

...

Nghĩ như vậy, Lý Duy lập tức kêu gọi Chủ Thần:

"Cho ta vượt qua (Titanic)!"

Lại không nghĩ hệ thống lập tức phát tới ba cái tin ——

Chúc mừng Chủ Thần lên tới cấp 14!

Chúc mừng Chủ Thần lên tới cấp 15!

Chúc mừng Chủ Thần lên tới cấp 16!

"Cấp "

Lý Duy một mặt mừng bức.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại cũng hiểu được, cái này ba lần thăng cấp vừa vặn đối ứng hôm nay ba lần trang bức, theo thứ tự là ——

1, đổi Trần Lễ Minh khai hội sự kiện.

2, treo lên đánh Diệp Khanh Thành.

3, kẻ giết trình Tông Sư.

Chủ Thần lập tức nhắc nhở:

Vượt qua trước mời trước xác nhận trước mặt màn hình cùng vị diện nhiệm vụ.

"Được."

Đẳng cấp : 16

Trạng thái : 80%

Tích phân : 25

Kỹ năng : (Tuyết Sơn Phi Hồ) Trình Linh Tổ y thuật; (Thủy Hử Truyện) Võ Tòng vũ kỹ; (Tinh Võ Anh Hùng) Trần Chân vũ kỹ; (The Legend of 1900) 1900 Cẩm Kỳ; (Initial D) Fujiwara Bunta kỹ thuật lái xe;

Trang bị : Hình tượng Hư Hóa dụng cụ (Chủ Thần đạo cụ); (In the Name of People) thẳng 9 Cảnh Dụng máy bay trực thăng; (In the Name of People) C SLR4 súng bắn tỉa;

Vị diện : Hiện thực

Nhiệm vụ : Mời chủ ký sinh mau chóng vượt qua.

.

Vượt qua vị diện —— (Titanic)

Chủ Tuyển Nhiệm Vụ —— vượt qua Kiệt Khắc, cứu vãn Rose cùng Titanic.

Chủ tuyển tích phân —— tối cao có thể đạt được 5 tích phân.

Duy trì thời gian —— nhiều nhất có thể cầm tục một năm.

Tốt.

(Titanic) không cần phải nói, James - Cameron kinh điển làm, chiếm lấy Toàn Cầu Phiếu Phòng Quán Quân mười mấy lần, già trẻ nam nữ ăn sạch, có thể là người trong nước nhìn nhiều nhất Ngoại Quốc Điện Ảnh, lần này nhiệm vụ tương đối đơn giản, nội dung cốt truyện cũng không cần thiết nhắc lại.

Chủ Thần lập tức hỏi thăm:

Chủ ký sinh trạng thái giá trị không đủ 100%, phải chăng xác nhận vượt qua

"Xác nhận."

...

Vượt qua bắt đầu.

Lý Duy mất tối sầm lại.

Một trận đầu vầng mắt hoa.

Con mắt còn không có mở ra, Lý Duy liền cảm giác hạ thể phảng phất hãm sâu vũng bùn, bị ướt át thịt ẩm vách tường cắn chặt, chấn động sáng khoái dòng nước xiết chui vào não hải, bên tai truyền đến câu kia kinh điển lời kịch.

"Czech Snow phạt khắc."

Ngạch, thật xin lỗi, nói sai, là ——

"J A CK, Slo- fuck. . ."

"Ngọa tào!"

Lý Duy bỗng nhiên mở hai mắt ra!

Quả không phải vậy, Rose phong mập thân thể thành linh hiện lên hiện tại hấn trước mắt.

.

.

.

Cái này cái này cái này. . .

"Chủ Thần ta mẹ nó đang cầu xin cưới a, người để cho ta vượt qua đến loại trường hợp này, đến ráp tâm ở đâu!"

Chủ Thần nghiêm túc nói:

Cầu hôn cần bài trừ tà niệm mới có thể thành công, Bản Chủ Thần chính là muốn để chủ ký sinh sớm tiến vào Thánh Nhân hình thức, từ đó chân thành, thành kính đi cầu cưới, đề cao xác xuất thành công!

Lý Duy nhất thời im lặng.

"Người nói xong có đạo lý, ta lại không phản bác được. . ."

Dựa theo Chủ Thần chỉ thị, cùng dựa theo không trở ngại nam nữ người tăng tiến cảm tình nguyên tắc, Lý Duy đành phải vùi đầu gian khổ làm ra, cái này một đám liên vong thần. . .

Không thể không nói, Kate - Winslet vốc người này. . .

Thật - thực chiến lợi khí!

Lý Duy người này, thực cũng không có gì đặc thù ưu điểm, chủ yếu cũng là ——

Kiên cường!

Quản nó gió to sóng lớn gì.

Kiên trì đến tuyệt không thư giãn!

Cái này ưu điểm có đôi khi là chuyện tốt, có đôi khi lại là chuyện xấu, không phải sao, mắt thấy Titanic liền muốn đụng vào băng sơn, Lý Duy phát hiện mình lại có thể còn không có bứcu đi ra. . .

An toàn nhắc nhở thời gian chỉ còn một phút sau, vượt qua cái này một phút đồng hồ, Lý Duy coi như nhắc nhở đến thuyền trưởng, cũng tránh cho không xong thân tàu đụng vào băng sơn vận mệnh!

Nhưng mà chính mình để mộng trần, gà nhi cứng, khoảng cách phòng thuyền trưởng còn có hơn mấy trăm mét khúc chiết khoảng cách, lập tức mặc quần áo chạy tới tối thiểu phải ba phút. . .

"Mẹ người này!"

Lý Duy đột nhiên bừng tỉnh.

Chính mình vượt qua qua nhiều như vậy vị diện, khó như (Thủy Hử Truyện) bên trong chế bá thiên hạ nhiệm vụ liền có thể nhẹ nhõm hoàn thành, lại vạn vạn không nghĩ đến , lại có thể tại so Hiện Thực Vị Diện còn thấp hơn cấp (Titanic) bên trong gặp được tình hình nguy hiểm. . .

Quả thực là lật thuyền trong mương, ngách, thật xin lỗi, nói sai, là ——

Trong khe cổng ngầm lật xe.

"Đều là gà nhi hại ta!"

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kế Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Cải biến Nhân Loại Lịch Sử 1 pháo! (thăng quan phần kết thúc)

Mất thấy nhiệm vụ liền muốn thất bại, Lý Duy linh gà nhất động, dứt khoát cưỡng ép triệu hồi ra máy bay trực thăng, tìm đúng vị trí, đem chính mình cùng Rose chỗ ba xe hơi nhỏ, cho trực tiếp bao vây lại.

Chỉ nghe kết từng tiếng, máy bay trực thăng kiên cố khung xương, đem bên trong xe hơi nhỏ dè có chút biến hình, nhưng là không quan hệ, người không có việc gì, máy bay trực thăng cũng không có việc gì.

Lý Duy không nói hai lời.

Một bên nằm ở Rose trên thân tiếp tục chống đỡ, một bên không chế máy bay trực thăng lái tự động (Chủ Thần công năng, lại so với bình thường điều khiển tiêu hao càng nhiều trạng thái giá trị), cầm súng máy cùng bom, trực tiếp nổ tung cửa sổ lớn, nhanh chóng bay ra ngoài.

Dưới thân Rose nhất thời mộng:

"Kiệt Khắc người đang làm gì "

Lý Duy đem máy bay trực thăng mở ra Titanic đầu thuyền, hô to một tiếng:

"Ta muốn bắn!"

Lập tức không chế máy bay trực thăng, đối tàu du lịch chính diện, một trận súng máy bắn phá!

"Cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc. . ."

Cùng lúc đó Lý Duy cũng đi theo gia tốc xông vào, sau đó ——

"B IU bứcu bứcu bứcu bứcu bứcu bứcu. . ."

Chính hôm đó địa giao dung Đại Hòa hài bên trong, Titanic đàn độn thuyền trưởng, rốt cục bị thành linh bùng tỉnh, rất nhanh phát hiện phía trước băng sơn, tại một hồi bừa thao tác sau ——

Titanic mạo hiểm tránh đi băng sơn!

Thế kỷ 20 thế giới lịch sử, từ đó bị sửa, thậm chí ngay cả Nhị Chiến đều không có đánh, Lý Duy anh hùng hành động vĩ đại, cũng bị về sau các quốc gia ghi vào Sách Giáo Khoa, xưng là ——

Sửa lịch sử một pháo!

Lý Duy cũng quan chẳng phải nhiều, thừa dịp tiến vào Thánh Nhân hình thức trạng thái, liền trực tiếp rời khỏi (Titanic số).

Chủ Thần lập tức phát tới tin tức:

Chúc mừng chủ ký sinh hoàn thành Chủ Tuyển Nhiệm Vụ, cứu vãn Rose cùng Titanic, chủ ký sinh đem thu hoạch được phía dưới khen thưởng: 1, khen thưởng 5 tích phân;2, giải tỏa (Titanic) vị diện, chủ ký sinh có thể tùy thời lấy thân phận của mình, hoặc Hồn Xuyên bất luận kẻ nào tiến vào; 3, khai phóng Bản Vị Diện Thương Thành, chủ ký sinh có thể tại bất luận cái gì thời gian, bằng tích phân mua sắm Bản Vị Diện bất luận cái gì thương phẩm.

Lý Duy mở ra vị diện Thương Thành, [Hải Dương tâm] giả bán đúng lúc là ——

5 tích phân!

Mặc dù Lý Duy có chút nổi buồn, nhưng là lão bà, liêu!

Có thể trong phim ảnh Hải Dương tâm là Điều Trụ, không có cách nào dùng đến cầu hôn, bởi vậy Lý Duy nói:

"Chủ Thần, giúp ta Hải Nam tâm rèn luyện thành nhẫn kim cương."

Cử động lần này đem tiêu hao chủ ký sinh 5% trạng thái giá trị, cần chấp hành sao

"Có thể."

. . .

Trở lại hiện thực.

Lý Duy lần nữa đại làm ảo thuật, trong tay thành linh xuất hiện một cái tinh xảo nhẫn kim cương, nhẫn kim cương bên trên khảm nam một cái màu xanh đậm cự đại bảo thạch, chính là [Hải Dương tâm]!

Các tân khách nhìn chăm chăm cái này lam sắc mị ảnh, đều là hít một hơi lạnh khi!

Cái này màu sắc. . .

Cái này kích thước. . .

Chẳng lẽ cũng là trong truyền thuyết lam, lam, lam——

"Lam Sáu Hương Cô "

"Lăn, cái này gọi lam sắc tâm, chưa có xem (Titanic) sao!"

.
. .
.

Lý Duy cầm trong tay Hải Dương tâm, thâm tình chậm rãi cầu hôn nói:

"Giang Sở Sở đồng học, ngươi nguyện ý gả cho ta không "

Giang Sở Sở nhìn qua Lý Duy trong tay bỏ câu trửng đại lam sắc kim cương, nhất thời ngẩn người, hai mắt đều thẳng, hưng phấn nửa ngày nói không được lời nói tới.

Lý Duy có chút im lặng:

"Còn không đáp ứng à, cay gà thạch đầu, quẳng tính toán."

Giang Sở Sở đột nhiên thanh tỉnh:

"Đừng đừng khác —— ta đáp ứng ngươi!"

Lý Duy dậm dậm cười một tiếng, liền đem nhẫn kim cương đeo tại Giang Sở Sở trên tay, sau đó không nói hai lời, một thanh yêu yêu đất vung đánh vào Giang Sở Sở ngoài miệng.

Nhạc Giao Hưởng dẫn vào đỉnh phong. . .

Khách mời tịch một trận đứng dậy reo hò!

"Cái này bức ta cho max điểm."

. . .

Cầu hôn hoàn tất.

Không mang theo tạm dừng.

Trực tiếp tiến vào hôn lễ trình tự.

"Lý Duy tiên sinh cùng Giang Sở Sở nữ sĩ hôn lễ chính thức bắt đầu!"

Người chủ trì trên đài chuẩn bị bốn cái ghế, kích tình hô:

"Cho mời song phương phụ mẫu lên sân khấu."

Chúng khách mời nhất thời mộng bức.

"Vừa cầu hôn sẽ làm hôn lễ "

"Ngươi xe này lái quá nhanh đi "

"Ngươi có dám hay không lại sóng một điểm a!"

Lý Duy phụ mẫu cùng Giang gia phụ mẫu,

Cũng đều hơi có vẻ xấu hổ, bốn người đời này còn là lần đầu tiên nhìn thấy loại này hôn lễ hiện trường, giờ phút này đành phải nom nớp lo sợ đi lên mặt đài, rất mất tự nhiên ngồi trên ghế, lộ ra cục xúc bất an.

Sau đó Lý Duy cùng Giang Sở Sở phân biệt là song phương phụ mẫu mời rượu.

Ngay sau đó là phụ mẫu đọc lời chào mừng.

Lý Duy phụ mẫu nhất thời khản trương, chỗ nào chuẩn bị cái gì đọc lời chào mừng, liền xấu hổ hỏi:

"Sở Sở a, người, người năm nay bao nhiêu tuổi rồi "

Giang Sở Sở điềm điềm cười nói:

"Ta năm nay 19 tuổi."

". . ."

Giang gia phụ mẫu gặp Lý Duy phụ mẫu trực tiếp hỏi vấn đề, liền không có ý tứ lại cả cái gì đọc lời chào mừng, cũng đồng dạng hỏi thăm xấu hổ vấn đề:

"Lý Duy, người, người chuẩn bị cười mấy cái lão bà "

"Phốc —— "

"Phốc là mấy cái, mấy cái "

"Một cái!"

Trận trận gió lạnh phát qua.

Toàn trường tiếp tục mộng bức. . .

.

Nếu như phía trước mọi người vẫn chỉ là mộng bức lời nói, tiếp xuống hôn lễ tiết tấu, càng làm cho người lú lú!

"Nhất Bái Thiên Địa."

"Nhị Bái Cao Đường"

"Phu Thê Đối Bái."

"Đưa vào động phòng. . ."

Người chủ trì cao giọng hô hào.

Lý Duy cùng Giang Sở Sở im ắng thi hành.

Lập tức, một khung dán cự đại hồng song hỷ máy bay trực thăng, chậm rãi rơi đang chủ trì trên đài.

Lý Duy đem Giang Sở Sở một cái ôm công chúa ôm, trực tiếp tiến vào máy bay trực thăng, nương theo lấy một tiếng gào thét, máy bay trực thăng chậm rãi cất cánh, đem hai người đưa đến Đào Hoa Đảo. . .

"Cái này, lúc này đi. . ."

"Bữa tối đâu?"

"Động phòng đâu?"

Phảng phất một trận cỏ ngán lập tức gào thét mà qua. . .

Mọi người thất lạc như chó.

Đúng lúc này ——

Một chiếc cỡ trung du thuyền, chậm rãi dừng sát ở ven hồ quán rượu bên bờ.

Nương theo lấy âm nhạc biến tấu, người chủ trì kích tình hô:

"Hiện tại, hôn lễ sau cùng còn thừa lại một cái hạng mục —— "

"Náo động phòng!"

"Mọi người có hứng thú hay không!"

Các tân khách nhất thời hưng phấn không thôi, cùng kêu lên đáp.

"Có!"

"Không có thời gian giải thích, nhanh lên thuyền."

Mọi người kích tình tứ xạ, nhao nhao lên thuyền.

Nhưng mà ——

Vừa đi lên mũi thuyền, nhất thời mộng bức!

Đầu thuyền thiếp hai cái cực lớn thiếp giấy, đúng là Alipay thanh toán cùng Wechat thanh toán mã hai chiều, phía trên còn viết đại chữ đỏ lớn ——

Bằng tiền biểu lên thuyền!

"Ta tào, đủ hắc nha!"

"Giữa ban ngày động cái gì phòng "

"Chúng ta không phải đưa hành lễ Kim sao "

Một tên lão quán gia lẫm liệt đứng ở đầu thuyền, lạnh lùng đáp:

"Trước là thăng quan tiền biểu, hiện tại là hôn lễ tiền biểu."

Mọi người nhất thời xấu hổ, trù trừ bất định. . .

Đúng lúc này, một người dẫn đầu quét mã lên thuyền, trực tiếp xoát một tỷ!

(ở cái thế giới này Alipay cùng Wechat thanh toán là vô hạn ngạch)

"Qua cái này thuyền, liền không có hạ cái thuyền."

Mọi người vừa nhìn, chính là Diệp Hướng Bắc!

Liền Diệp Hướng Bắc đều cho muốn Lý Duy mặt mũi , bất kỳ người nào đang còn muốn Giang Nam lẫn vào lời nói, ai còn dám không lên thuyền bởi vậy nhao nhao quét mã. . .

"Tốt nhất lên!"

"Hắn là, hắn là, hôn lễ chỗ nào có thể không có tiền biểu "

"Náo động phòng mới là hôn lễ tỉnh hoa, nhất định phải quét mã!"

"Mọi người cho ta đem bầu không khí nào đứng lên!"

Chỉ có Trần Thị phụ phụ cùng Trương Minh Ngã, Thôi Hiểu Hùng bốn người sững sờ tại nguyên chỗ, bởi vì bọn hắn đột nhiên phát hiện, Trần Ngữ Hàm lại có thể không thấy, gọi điện thoại lại không người tiếp, liền mau chóng rời đi hiện trường, chia ra bốn đường, tìm kiếm khắp nơi đi.

.

Lý Duy phụ mẫu cùng Giang gia phụ mẫu, lúc này đều có chút bận tâm, đêm nay nhiều người như vậy đến náo động phòng, nhi tử (con rể) cùng nàng dâu (nữ nhi), còn có thể hảo hảo động phòng sao xem như người từng trải bọn họ đều hiểu ——

Đây chính là trong đời tốt đẹp nhất nhớ lại a!

. . .

Du thuyền đưa đẩy tiến lên, rất nhanh dừng sát ở Đào Hoa Đảo bờ tây một bên.

Mọi người trên sự hưng phấn bờ.

"Đời này ta còn là lần đầu tiên tại ban ngày náo động phòng, ngẫm lại liền có chút Tiểu Hưng phấn đâu!"

"Mẹ cái gà, lão tử tiêu tốt mấy ngàn vạn, hôm nay không phải đại náo thiên cung, huyền náo nguoi gà nhi cứng mềm, cứng rắn mềm, sau đó hảo hảo thả cái đại nghỉ dài hạn!"

"Nói hay lắm, hôm nay cũng là nhón nháo náo, náo hấn cái long trời lở đất, huyền náo nó giá trị về giá vé, nếu như có thể nhìn thấy Tân Nương Từ lộ hàng, kia liền càng hoàn mỹ Ha-Ha!"

Lão quân gia lạnh việc này quân liếc một chút.

Việc này quân nhất thời hoảng sợ nước tiểu, hận không thể ngay tại chỗ vung chính mình một bạt tai.

Sau đó, quân gia cùng mấy tên bảo an, chỉ huy mọi người bắt đầu du sơn ngoạn thủy, thưởng thức hoa đào này đảo mê người phong quang, gió thu phơ phất, dương liễu quyến luyến. . .

Nhưng mà ở trên đảo cảnh sắc tuy đẹp, chúng tâm tư người lại hoàn toàn không ở chỗ này chỗ, rất nhanh, có người bắt đầu hơi không kiên nhẫn:

"Xin hỏi quân gia, tân lang tân nương đến chừng nào thì bắt đầu động phòng a, chúng ta đợi đến Hoa nhi đều tạ!"

Quân gia lễ phép đáp:

"Lý tiên sinh cùng phu nhân đã tại động phòng "

Mọi người nhất thời mộng bức:

"Đâu có đâu có "

Quân gia đưa tay chỉ chỉ bầu trời.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, vừa rồi dán cự đại hồng song hỷ máy bay trực thăng, đang cao mấy trăm thước không trung vững vàng lượn vòng lầy, vững vàng bên trong lại dẫn một tia vi diệu. . .

Chấn động.

.

.

.

Mọi người trong nháy mắt hoá đá.

Nửa ngày một mảnh xôn xao!

"Tên lừa đảo!"

"Đưa ta tiền biếu!"

"Trên trời nã pháo, không biết liên si!"

Diệp Hường Bắc cùng Diệp Lam cùng Lâm Cao Viễn, đều là che mặt không nói.

Lý Duy phụ mẫu cùng Giang gia phụ mẫu, hơi hơi thờ phào, ý vị thâm trường nhìn nhau cười một tiếng.

Nghiệp chướng a. . .

. . .

Sửa sang thành phòng ngủ máy bay trực thăng trong buồng phi cơ.

Lý Duy như ban ngày khói lửa, một pháo tiếp lấy một pháo, làm Giang Sở Sở oa oa kêu to.

"Ngươi nha đầu này dám đùa bọn ta!"

"Lão công Sở Sở cũng không dám lại á. . . A. . . Ân. . . A. . ."

Chương 112: Tiềm Long Tại Uyên (Nghê Hồng tuần trăng mật phần bắt đầu)

Thịnh đại thăng quan tiệc rượu cùng oanh động Giang Nam thế kỷ hôn lễ, tại một mảnh hồ cha tiếng máng bên trong, cứ như vậy qua loa kết thúc.

Các tân khách mặc dù tức giận bất bình, bị Lý Duy lừa bịp không ít tiền tài, nhưng cân nhắc đến Lý Duy thực lực, cũng tương đương với tìm tới nửa cái chỗ dựa, liền tại Diệp Hường Bắc chỉ huy dưới cùng đi.

Diệp Hường Bắc trong lòng, từ rung động lại đến thổn thức, mặc dù hẳn biết Lý Duy ở rể Diệp gia đã không khả năng, nhưng cũng may Giang nhà thế lực yếu ớt, cũng không có lòng máng bay, bởi vậy hẳn cũng không nóng nảy, suy nghĩ như thế nào đem Diệp Lam bồi dưỡng thành Lý Duy hồng nhan tri kỷ, sau đó lại chậm chậm đổ

"Tuổi còn nhỏ liền như thế đặc thế, Giang Nam về sau chỉ sợ là Lý độc chiếm thiên hạ."

Diệp Lam hơi có chút thất lạc, nhưng không quan trọng, nàng cũng không phải loại kia thiếu nam nhân lại không được nữ nhân, chỉ là nàng không nghĩ tới, ngắn ngủi một tháng thời gian, Lý Duy lại từ một cái lái xe, biến thành đứng ở Giang Nam đỉnh võ giả, liền võ giả hiệp hội Tông Sư cũng có thể giết chết.

Ban đầu vốn chuẩn bị để Lý Duy phụ thuộc Diệp gia, lại không nghĩ, trong nháy mắt Lý Duy đã đạt tới để cho nàng khó thể thực hiện cảnh giới, rung động, thất lạc, ngưỡng vọng, vui mừng các loại tình cảm đồng loạt phun lên Diệp Lam trong lòng, cuối cùng đều hóa thành phiền muộn.

"Sinh hoạt còn phải tiếp tục."

Giang gia phụ mẫu tại Đào Hoa Đảo ngốc một ngày, gặp Sở Sở cùng Lý Duy ở chung rất là hòa hợp, liền yên tâm trở về, chỉ cảm thấy mấy ngày nay qua so điện ảnh còn mạo hiểm kích thích, cũng may kết cục hoàn mỹ, nữ nhi cũng có chánh thức yêu nàng dựa vào, hai người liền vừa lòng thỏa ý, chỉ là hai người hơi có chút cảm thấy có chút khoa trương, bình tĩnh như mộng huyền.

"Kỳ nhân a "

Tại đem bệnh viện bên cạnh trong căn phòng đi thuê đồ,vật, toàn bộ chở về Đào Hoa Đảo về sau, Lý Duy phụ mẫu từ đó liền tại Đào Hoa Đảo ở lại.

Mặc dù mỗi ngôi biệt thự đều rất lớn, nhưng là vì giữ lại một chút tân hôn phụ thê tính, Lý Duy vẫn là đem phụ mẫu an bài tại số 2 biệt thự ở lại, cũng vì phối hợp hai tên người hầu cùng hai tên luân thế bảo tiêu, đã an toàn, lại nhanh gọn.

"Còn là lần đầu tiên ở tại nơi này bao lớn địa phương, mộng tưởng a."

Giang Sở Sở cũng là phá lệ hưng phấn, trừ mỗi ngày về lợi nhà mẹ đẻ cùng ngoài trường học, phần lớn thời gian đều đợi ở trên đảo cùng với Lý Duy, trước kia hai người hẹn hò thời gian cũng không phải là rất nhiều, bởi vậy hiện tại cho dù cả ngày dính cùng một chỗ, nàng trừ hạnh phúc bên ngoài, không có chút nào nhàm chán.

"Nguyên lai kết hôn là loại cảm giác này sao "

Từ đó

Đồng cư hồ Đào Hoa Đảo chính thức trở thành Lý Duy duy nhất nhà!

Đào Hoa Đảo bên trong, trước mắt ước chừng cư trú hai mươi cá nhân.

Trừ Lý Duy một nhà bốn chiếc bên ngoài, còn có một tên lão quản gia, thống lĩnh bảo tiêu, bảo an, nhân viên quét dọn, người làm vườn, nông phụ, Ngư Phu, tài xế, làm việc lật vạt các loại cá đám

Trong đảo nông nghiệp cùng Súc Mục Nghiệp rất nhanh thực hiện tự cung tự cấp, một số hiện đại hóa đồ dùng, Lý Duy có bất kỳ cần, đều có thể thông qua máy bay trực thăng hoặc du thuyền vận tiền trong đảo đến tận đây, Lý Duy không sai biệt lắm thật vượt qua Điền Viên Mục Ca sinh hoạt.

Vì Đào Hoa Đảo an ổn, Lý Duy lần này cũng không có sử dụng hình tượng Hư Hóa dụng cụ, ngược lại để cho mình Lý lão Ma Thân phần thiên hạ đều biết, dù sao đó là cái liên nam áo Hoắc gia cũng dám đẩy ngang, liền võ giả hiệp hội Tông Sư cũng dám giết nam nhân, ai còn dám đến gây phiền toái

Giờ phút này

Lý Duy nằm tại con đê nghiêng cỏ sườn núi bên trên, miệng bên trong ngậm cây cỏ, cần câu xa xa treo ở hồ nước bên trên, mỗi câu thật sâu chìm ở trong hồ nước, Lam Thiên Bạch Vân, cây xanh nước biếc, gió thu phơ phất, dương liễu quuyến quuyến

Thời gian một khi chậm lại, Lý Duy cũng sẽ ngừng lại cuộc đời mình cùng tình cảnh.

Vào ngày trước thăng quan tiệc rượu cùng trong hôn lễ, đi qua hai vòng thu lễ, Lý Duy tổng cộng vor vét đến một trăm ức tiền biểu trước mắt có 300 ức tiền tiết kiệm, bởi vậy cũng có thể nhìn ra, Diệp gia tại Giang Nam lực thu hút không phải vàng tiền có thể so sánh với, một cái nhỏ nhỏ Diệp gia còn như vậy, vậy mình chẳng phải là muốn thượng thiên

Hồi tưởng một tháng trước, chính mình liên tiếp gặp được ba cái bi kịch phụ thân tra ra Ung Thư dạ dày Thời kỳ cuối nguyên bản công trạng đại công việc tốt, không có dấu hiệu nào bị sa thải liền như keo như sơn bạn gái, cũng đối với chính mình đột nhiên lạnh nhạt đi

Ngay tại chính mình vô bàn đứng dậy, chuẩn bị phản kháng vận mệnh thời điểm, Chủ Thần tới.

Tại bang chủ Thần liên tục sửa đổi In the Name of People Slam dunk đầu văn tự Tỉnh Võ Anh Hùng Thủy Hử Truyện Tuyệt Sơn Phi Hồ cùng Titanic các loại khó chịu nội dung cốt truyện về sau, cuộc đời mình cũng đi theo cái biến!

Đối với hiện tại Lý Duy tới nói, phụ mẫu khỏe mạnh, phòng trọ có, lão bà cưới, địa vị cao, xe phi cơ đều mua, nhiều tiền đến liên lợi tức cũng xài không hết, đại khái cũng chỉ thiếu đứa bé, nhân sinh liền có thể đến Chương một cái viên mãn.

Vì thế, gần nhất cùng Sở Sở chuyện phòng the cũng so sánh cần, Sở Sở thậm chí còn thường xuyên cúp học, cùng với nàng mẹ học cái gì yô-ga, Lý Duy phụ mẫu cũng tại hầm các loại canh, vì cũng là có thể sớm ngày mang thai Bảo Bảo.

Người một nhà cuộc sống tạm bợ trôi qua rất là hài lòng.

Lý Duy miễn cưỡng nằm tại cỏ sùn núi bên trên, cúi mí mắt, ngẫu nhiên hiện lên một tia lo âu, phảng phất luôn có loại gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác.

Trung Nguyên.

Võ giả hiệp hội, Tháp Sơn chi bộ.

Một khung phun ra đỏ đường vân hắc sắc máy bay chiến đấu, chậm rãi rơi vào Tháp Sơn đỉnh chớp.

Một tên người mặc đồ đầu đầu bóng đen trung niên nữ tử, tiến vào Tháp Sơn, đẩy cửa vào.

Trong phòng.

Một mực khoanh chân nhắm mắt khô gầy lão già, hơi hơi mở mắt ra:

"Bản bộ nhanh như vậy nhận được tin tức "

Nữ tử ngữ khí nhẹ bay, sắc mặt cũng rất nghiêm túc:

"Nếu không gọi thế nào bản bộ đây."

Khô gầy lão già hơi hơi thở dài:

"Lúc ngang lần này thật là xúc động."

Nữ tử lạnh nhan cười một tiếng:

"Xúc động hiệp hội mặt đều để cho các người cho mất hết cho nên, đến là lúc ngang xúc động, vẫn là người muốn vòng qua bản bộ, một mình ăn hết bản bộ con mồi "

Lão già hơi hơi trầm giọng, lăm lăm khí tràng trong nháy mắt khuếch tán:

"Không có căn cứ lời nói, ta khuyên người nói ít, đừng tưởng rằng bây giờ đang bản bộ nhận chức, liền quên tổ tông."

Nữ tử lại hoàn toàn không bị ảnh hưởng:

"Trong hiệp hội cây già lên mặt thời đại đã kết thúc có một chút đáng giá chú ý là, căn cứ bản bộ báo cáo, lúc ngang cũng không phải là trong chiến đấu bị đối thủ giết chết, hẳn là ở phi cơ nổ tung về sau, từ vạn mét không trung rơi xuống, cho tươi sống ngã chết."

"Người muốn nói cái gì "

"Ta muốn nói là, chúng ta khả năng đánh giá cao thực lực đối phương, lần này bản bộ sẽ không lại phái người tới, trực tiếp gọi Diệp Hồng Chương đem người mang tới là được."

"Chúc người thành công."

"Sau cùng, ta lần này đến mục đích là muốn nói cho ngươi, tháng sau bản bộ hội nghị ngươi không cần tham gia."

"Sớm nên như thế."

Diệp Hồng Chương tại tiếp vào võ giả hiệp hội tin tức về sau, do dự mãi, cuối cùng vẫn là quyết định tự mình đến thăm Đào Hoa Đảo.

Máy bay trực thăng chậm rãi hạ xuống, đứng ở Lý Duy số 1 trước biệt thự máy bay bãi bên trên.

Lão quân gia muốn thông cáo Lý Duy, bị Diệp Hồng Chương ngăn lại.

Diệp Hồng Chương chống quái tượng, đi đến Lý Duy thả câu bên ven hồ, nhìn qua này không hề có động tĩnh gì thanh sắc phao, bình tĩnh mở miệng:

"Ngươi lừa câu chim quá sâu, là muốn Điều Long sao "

Lý Duy cũng không đứng dậy:

"Loại này hồ nhỏ sẽ có Long a "

Diệp Hồng Chương hơi hơi thở dài:

"Nếu như lão phu đời này thực sự từng gặp Long lời nói, cái kia chỉ có ngươi mới có thể phù hợp cái chức vị này, nghĩ không ra mới thời gian một tháng, ngươi đã trưởng thành đến loại tình trạng này, liền Tông Sư cũng dám giết, thậm chí đem khanh thành đưa vào bệnh viện, cũng thiếu chút giết Diệp Lăng."

Lý Duy tự nhiên lắng nghe ra Diệp Hồng Chương "Thậm chí" hai chữ đặc thù hàm nghĩa, miễn cưỡng đáp:

"Ngươi muốn báo thù a "

"Nghĩ, nhưng bọn hắn đều còn chưa có chết."

"Vậy cũng hứa lần tiếp theo gặp nhau, ngươi ta sợ là muốn quyền cước gặp nhau."

"Ta lão, có lẽ còn không có vòng đến lão phu động thủ cũng đã ngã xuống, nhưng võ giả hiệp hội cũng không giống như lão hủ như vậy già nua, ngươi lần này, chơi quá lớn."

"Nói như vậy, võ giả hiệp hội bên kia có hành động "

"Đúng "

"Là ngươi "

"Thực ta cũng cảm thấy bất ngờ, hiệp hội lại yêu cầu lão phu trong vòng ba ngày dẫn ngươi đi Trung Nguyên, từ đó chỉ ít có thể nhìn ra hai điểm, thứ nhất, hiệp sẽ tin tưởng ta có thể mang đi ngươi, thứ hai, ngươi đi với ta Trung Nguyên, chỉ ít lại nhận công bình công chính xử lý."

"Công bình công chính ta chính là nghe hai cái từ ngữ lớn lên a "

Lý Duy lắc đầu cười, bỗng nhiên lời nói xoay chuyển:

"Ta muốn hỏi một câu, võ giả hiệp hội lợi hại nhất nhân đại khái đến mức nào "

"Có thể giết đặc biệt sói phổ."

Lý Duy trong lòng run lên, muốn đi Mỹ Đế Nhà Trắng diệt đi đặc biệt sói phổ cũng không phải chuyện dễ dàng, bởi vậy có thể thấy được, đỉnh cấp bên trong cảnh võ giả đã hoàn toàn có thể áp chế phổ thông Nhiệt Bình Khí.

Nghĩ tới đây, Lý Duy trầm mặc nửa ngày, sau nhân tiện nói:

"Ta minh bạch, cho ta một tháng đi, một tháng sau ta tự mình đi Trung Nguyên."

Diệp Hồng Chương khẽ lắc đầu:

"Hiệp hội nói là ba ngày."

Lý Duy chỉ dề dặt đáp:

"Ba ngày ta hội diệt Diệp gia toàn tộc, liền xem như hiệp sẽ đích thân động thủ, cũng tương lai một người chết một người."

"Ngươi "

Diệp Hồng Chương trong lòng kinh hãi, hẳn thực sự vô pháp nghĩ đến, trước mắt cái này nằm trên đồng cỏ Thanh Tú thanh niên, lại lấy lười biếng ngữ khí, nói ra loại này tà ma ngoại đạo lời nói.

"Quả thật là Lý lão ma a "

Đúng lúc này, từ Diệp Hồng Chương sau tai Máy nghe trộm bên trong, truyền ra một đạo đồng dạng khoan thai giọng nữ:

"Thôi được, liền chờ hẳn một tháng này, nhìn hẳn chơi ra hoa gì nhi tới."

Lý Duy khỏe mắt phát lạnh, thân hình như tạt gió chợt nổi lên, thình lình xuất hiện tại Diệp Hồng Chương bên cạnh thân, trực tiếp túm ra sau tai Máy nghe trộm, âm thanh lạnh lùng nói:

"Một tháng sau, ta hội đồ diệt cả võ giả hiệp hội, rửa sạch cỏ chờ xem!"

Diệp Hồng Chương đột nhiên trì trệ.

Lại không nghĩ Máy nghe trộm lại truyền đến dằng dặc giọng nữ:

"Ta lại đột nhiên có chút chờ mong "

Cứ như vậy, Lý Duy tại Diệp gia đảm bảo dưới, đem tại một tháng sau tiến về Trung Nguyên, bắt đầu mới hành trình!

Cho nên lựa chọn một tháng sau mới đi Giang Nam, cũng không phải bởi vì khác cái gì, chỉ là Giang Sở Sở muốn đi Nghê Hồng hưởng tuần trăng mật, Lý Duy chỉ có thể bồi tiếp.

Mới đầu, Lý Duy cũng không đáp ứng đi Nghê Hồng hưởng tuần trăng mật, thẳng đến nghe Thầy Bói nói, chuyến này Nghê Hồng chắc chắn hung hiểm vạn phần, Lý Duy liền đột nhiên đến hào hứng

Chủ Thần trước mặt cũng có người dám xưng hung hiểm

Đại không mang ra nguoi cái này Nghê Hồng miếu nhỏ!

Nước Đức.

Một tên râu ria xồm xoàm, khỏe mắt sâu nặng Germany thanh niên nam tử, chính đang chơi cù kỳ 15, khiêng đại thư mở ra ống nhắm, toàn địa đồ siêu giết, chính là giới truyền kỳ thư Thần

nn.

Trên thực tế, chẳng những ở trong game là đệ nhất thư Thần, trong hiện thực, nn tức thì bị các Đại Hắc Ám tổ chức cho rằng là toàn cầu mạnh nhất ám sát sát thủ, hẳn vốn có ba tầng thực lực võ giả đồng thời, còn có một thanh nghe nói có thể xuyên giết bên trong cảnh võ giả siêu cấp đại thư, cùng hai hạng ở trong game thành danh tuyệt kỹ

Một, vung thư: Trúng đích di động với tốc độ cao bên trong địch nhân.

Hai, bắn súng ngắm không cần nhắm: Tại tự thân di động bên trong, có thể khoảng cách gần không ra ống nhắm, bằng thương cảm giác trực tiếp ám sát địch nhân.

Bất quá hẳn cũng không thường thường giết người, bởi vậy thu phí cực kỳ đắt đỏ, cơ bản một ngàn vạn Euro cất bước, không sai biệt lắm thuộc về một năm không khai trương, khai trương ăn một năm loại hình, lần trước giết người đã là ba năm trước đây sự tình, mà một ngàn vạn Euro cũng bị hẳn tiêu không sai biệt lắm

Đúng lúc này, trên màn hình đột nhiên bắn ra một phần Email.

Mở ra bưu kiện, là một trương một trăm triệu Euro chi phiếu tiết độ, cùng một trương cực giống Ngô Ngạn Tổ nam tử ảnh chụp, dưới tám ảnh phương thình lình viết người này tên

Lý Duy.

Tiêu một đêm thời gian làm tốt phần mới Đại Cương.

Phía trước thẳng quan phần, tác giả quân viết không như ý muốn, đặt mua không thể bay lên, nhưng cũng may tác giả quân cũng từ đó hấp thụ rất nhiều giáo huấn, tiếp xuống tuần trăng mật phần, đại khái là quyền thứ nhất sau cùng một đoạn nội dung cốt truyện, ta hội hết sức viết đặc sắc một điểm

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: (A Game of Thrones)

Chương 113: (A Game of Thrones)

Giang Nam Đại Học.

Một dải màu đỏ sậm Mazda m X-5 xe đua, lừng lừng chạy tại bóng rừng trên đường nhỏ, ưu nhã chuyển qua một chỗ đường rẽ, sau cùng đứng ở thứ ba lầu dạy học trước cửa.

Đây là một cái toàn cầu lượng tiêu thụ tối cao xe đua (cũng là Hoàng Dục Đạt đã từng dùng để đựng Lý Duy 5 lừng lừng ánh sáng bộ kia xe), cũng là một cái vô cùng tốt mở xe nhỏ, nguyên bản giá cả rất rẻ, tại Nghê Hồng trong nước đại khái chỉ cần chừng hai mươi vạn, nhập khẩu đến Hoa Hạ cũng chỉ muốn hơn ba mươi vạn.

Lý Duy cho nên lựa chọn m X-5, cũng không phải bởi vì có ý điệu thấp, chỉ là bởi vì hài lòng thôi, mở ra xe này, một khi nắm chặt tay lái, phảng phất trong nháy mắt nhân mã một thể, để người hoàn toàn quên mất điều khiển, tiến vào một loại phản phúc quy chân cảm giác.

Mở ra loại này hài lòng xe nhỏ, không bằng xe sang trọng loá mắt, cũng không bằng 5 lừng lừng ánh sáng để cho người ta ghé mắt, trên đường đi người qua đường cực kỳ hâm mộ trong ánh mắt, đưa mỹ lệ tân hôn thể tử đến trường, cũng chưa chắc không phải một kiện chuyện tốt.

Nói ra đến trường. . .

Giang Sở Sở hôm nay tới đến trường, cũng không phải là tâm huyết dâng trào, mà chính là muốn cùng lão sư đồng học bạn cùng phòng cáo biệt một chút, chính mình sẽ phải đi Nghê Hồng hưởng tuần trăng mật, miễn cho mọi người lo lắng quai niệm, có cần giúp mang figure cái gì có thể nói với nàng dưới.

Nghĩ như vậy, Giang Sở Sở thân Lý Duy một thanh, liền bùng lấy sách vở xuống xe:

"Nhớ kỹ tan học tới đón ta nha."

"Được."

Hôm nay Giang Sở Sở mặc một thân thanh thuần quần áo học sinh, tăng thêm vốn là rất là lự ngọt ngào khuôn mặt, nhìn qua đại khái chỉ có mười sáu tuổi. . .

Cái này khiến Lý Duy sản sinh một loại cảm giác phạm tội cảm giác.

Hắn cũng xác thực phạm tội.

Cũng coi như hoàn thành [đã trải qua Đại Học lại trải qua đại học sinh] Tiểu Mộng muốn. . .

Cùng trường nam đồng học nhìn thấy Giang Sở Sở, cũng nhất thời tim đập thành thịch .

Chỉ tiếc danh hoa có chủ, những này nam đồng học cũng không có chim biện pháp.

Cái này bên trong cũng không ít gia cảnh không tệ Cậu ấm, gặp Giang Sở Sở mới bạn trai bề ngoài phổ phổ thông thông, lái xe cũng không đáng tiền, chột cảm thấy một đóa phân trâu cắm ở hoa tươi bên trên.

Giờ phút này, gặp Lý Duy xuống xe chạy tới một bên bờ sáng cửa hàng mua sớm một chút, mấy cái anh tuấn nhiều tiền nam sinh, liền tốp năm tốp ba vây chung quanh xe đua bên cạnh, có ý lớn tiếng thảo luận:

"Giang Sở Sở làm sao như thế không có nhan quang "

"Nhà nàng rõ ràng rất có tiền đúng không "

"Tại sao phải tìm loại này bạn trai "

"Thế giới này đến làm sao "

Bên trong một cao gầy anh tuấn, trên mặt tà mị nam sinh, tận lực đề cao âm lượng:

"Giang Sở Sở cùng loại này nghèo xâu cùng một chỗ, còn không bằng ủy thân cho ta, lão tử tốt xấu mờ Porsche đến trường, không vung hấn Mazda tám đầu đường phố a!"

"Không chỉ là cùng một chỗ a, theo nói các nàng đã kết hôn. . ."

"Phốc —— Giang Sở Sở mắt mù sao!"

Lúc này, một cái một mực thường thức điện thoại di động nam sinh, bỗng nhiên cả kinh kêu lên:

"Chờ một chút, Ông thiếu gia, người nhìn tin tức này, cái này, đây có phải hay không là Giang Sở Sở phía trên cái này nam cùng gia hỏa này cũng rất giống. . ."

"Thảo, thật đúng là!"

Mọi người nhất thời hiểu kỳ, nhao nhao mở ra thủ ký lưu lại cái tin tức này.

.
. .
.

Một trận gió lạnh phát qua. . .

Nụ cười biến mất tại trên mặt mọi người.

"Ba mươi tỷ tiền đặt cọc mua xuống Hồ Tâm Đảo. . . Thặng quan, giết người, hôn lễ, một con rồng cử hành. . . Liền trong truyền thuyết Diệp Hường Bắc, ở trước mặt hấn đều giống như tôn tử. . . Đem Diệp Khanh Thành đánh thành tàn phế, như không phải có người cứu tràng, liền Diệp Lăng cũng cùng nhau bị giết. . . Đến đây cứu tràng cao nhân rất nhanh lại bị gia hỏa này từ vạn mét không trung ném tới. . ."

Thảo!

Cái này mẹ nó vẫn là người

Nhân vật như vậy lại có thể mở, mở Mazda. . .

Ở trường học bữa sáng cửa hàng ăn mấy khối túi tiền từ

"Xong, muốn chết. . ."

Mấy cái người nhất thời khóc, sắc mặt tái nhợt mà chết, trong mắt kinh hãi như Kiến Thần ma, bọn họ muốn chạy trốn lại không dám trốn, đặc tội bức này nhân vật, trời đất bao la có thể chạy trốn tới chỗ nào

Sau cùng đành phải toàn diện quỹ trên mặt đất, chờ lấy Lý Duy trở về, chuẩn bị diễn khổ tình hí cầu xin tha thứ!

Đây là bọn họ sống sót duy nhất hi vọng. . .

Lý Duy bởi vì buổi sáng lão mẹ nấu canh quá ngán, cơ bản cho Sở Sở một người uống, chính mình còn đói bụng, lúc này vừa vận nhìn thấy lầu dạy học không xa địa phương, lại có cái bữa sáng cửa hàng, liền đi mua chén sữa đậu nành, gặm mấy cái cái bánh bao. . .

Còn lại ngoài ý muốn ăn ngon!

Cứ như vậy, hấn tay trái bụng lấy sữa đậu nành, tay phải gặm bánh bao, một đường có tư có vị trở lại dừng xe chỗ, phát hiện lại có một loạt nam sinh quỳ gối bên cạnh xe.

Những nam sinh này sắc mặt tái nhợt mà chết, đều hung hăng hướng chính mình đập đầu, một thanh nước mũi một thanh nước mắt, có còn tè ra quần, thậm chí đập đầu đập ra máu. . .

"Lý lão ma, không không, Lý Đại Sư, là ta có mắt không trông, miệng đầy phun phàn, ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, tha ta lần này đi!"

"Lý Đại Sư van cầu ngài, ta bên trên có mẹ già dưới có đệ muội, mỗi năm khảo thí đều là A, là tổ quốc tương lai bông hoa, ta không thể chết a!"

"Lý Đại Sư, ta, chúng ta căn bản không hiểu võ thuật, ngài hấn là sẽ không giết phạm nhân đi, người có thể tuyệt đối đừng tay bản, ta tự mình vả miệng, ba ba ba. . ."

.
. .
.

"Cáp "

Lý Duy nhất thời mộng.

Đám người này làm cái gì phi cơ a

Lúc này, trong mấy người một người gặp Lý Duy một mặt mộng bức bộ dáng, suy đoán Lý Duy khẳng định là không nghe thấy mấy người nói chuyện, liền nâng cao lá gan, trong nháy mắt dốc hết ra cái cơ linh:

"Lý Đại Sư, ngài hiểu lắm, thực chúng ta là muốn bái ngài làm thầy, coi như người không có cái này công phu dạy cho chúng ta, cũng mời nói cho chúng ta biết, như thế nào mới có thể giống ngài như thế trở thành tuyệt thế cao thủ "

"Cáp "

Lý Duy đến bây giờ còn là không hiểu ra sao, cũng lười đi quản, liền gặm bánh bao lên xe, một mặt lạnh nhạt uống miệng sữa đậu nành, lại quăng câu canh gà, liền nghênh ngang rời đi:

"Người trẻ tuổi nhiều xóc lọ, đừng cả ngày mù mịt lấy."

Gặp Lý Duy vừa đi, mấy cái người nhất thời co quắp ngã xuống đất, cảm giác giống như là kinh lịch một trận sinh ly tử biệt, trên mặt tái nhợt mà chết, từng cái thiếp trên mặt đất nước mắt cùng nước tiểu, hư thoát như chó. . .

Bên trong cơ linh nam bỗng nhiên nghĩ đến cái gì:

"Chờ một chút, Lý Đại Sư nói tới nhiều xóc lọ, hội không phải là trở thành tuyệt thế cao thủ cần phải trải qua đường chỉ cần cầm cái này dĩ hằng, đoán luyện ra cường kiện đan điền cùng cơ vòng, làm không tốt thật có thể thành Đại Sư đâu, các người nhìn kỹ một chút, Lý Đại Sư so với chúng ta cũng đại không mấy tuổi, đoạn thời gian trước ta xem qua một cái gọi (nhất quyền siêu phẩm) anime, chính là như vậy nội dung cốt truyện. . ."

"Người đừng nói, thật đúng là như vậy điểm đạo lý, mặc kệ thật giả, thử một chút tổng không sao, ta đêm nay về nhà liền chế định tổng quát xóc lọ kế hoạch, ba năm xóc lọ, năm năm Thành Tài!"

"Đi đi đi, ta cũng đi. . ."

"Này bạn gái của người làm sao xử lý "

"Dễ làm, ta cũng cho nàng chế định một cái năm năm kế hoạch, làm không tốt năm năm sau, chúng ta cũng là Thần Điều Hiệp Lữ!"

"Thần xâu nữ hiệp, không có tâm bệnh!"

Lý Duy lái xe xe nhỏ, dăng dặc chạy tại bóng rừng trên đường nhỏ.

Vạn vạn không nghĩ đến , chính mình uy danh thịnh, mà ngay cả đại học sinh đều biết.

Mua cái bữa sáng lại có người một thanh nước mắt một thanh nước tiểu muốn bái sư, chính mình tùy tiện đậu đen rau muống một câu cay gà lời nói, đều mẹ nó thành canh gà, thật sự là nghiệp chướng a. . .

...

Trở lại Đào Hoa Đảo.

Lý Duy bắt đầu làm tuần trăng mật chuẩn bị trước.

Mặc dù võ giả hiệp hội đáp ứng cho mình một tháng thời gian, nhưng Lý Duy cảm thấy không thể đem vận mệnh nắm giữ tại trong tay người khác, mà lại

tiếp xuống Nghê Hồng lữ, làm không tốt đúng như toán mệnh Người mù nói, nguy hiểm trùng điệp, cho nên có cần phải sớm thăng cấp một phen.

Đối với trình Tông Sư như vậy có thể làm được trăm mét Đạp Không bên trong cảnh võ giả, muốn đơn đầu treo lên đánh hấn, cho dù là Hồ Nhất Dao Miêu Nhân Phượng cũng đều không an toàn, tối thiểu đến (Tiểu Ngạo Giang Hồ) bên trong mặc ta hành tẩu, ngay ngắn cái này một cấp bậc mới có thể thăng dễ dàng. . .

Nghĩ như vậy, Lý Duy trực tiếp hỏi:

"Chủ Thần, tiến vào (Tiểu Ngạo Giang Hồ) thấp nhất cần bao nhiêu cấp "

"Còn kém cấp 4 a. . ."

Lý Duy tự lẩm bầm.

Xem ra chỉ có thể từ Nghê Hồng sau khi trở về lại mặc cang, nếu như Nghê Hồng đúng như toán mệnh Người mù nói tới nguy hiểm như vậy, như vậy thăng cái cấp 4 vấn đề cũng không lớn.

Nhưng ở đi Nghê Hồng trước, Lý Duy nhất định phải làm tốt hai điểm chuẩn bị.

Thứ nhất, nhất định phải bảo đảm phụ mẫu trăm phần trăm an toàn!

Thứ hai, nhất định phải bảo đảm Sở Sở trăm phần trăm an toàn!

Làm cho các nàng học võ là không thực tế, mời bảo tiêu lời nói bảo tiêu cũng không có thực lực kia, Lý Duy ý nghĩ là, chuẩn bị đi vị diện Thương Thành mua mấy cái [Thần Thú] đến bảo hộ các nàng, đồng thời chính mình cũng có thể tùy thời điều động, dùng cho chiến đấu. . .

Lần trước Lý Duy tại Chủ Thần đạo cụ bên trong, liền ngẫu nhiên phát hiện một cái , có thể đem vị diện đạo cụ (ngâm Thần Thú sủng vật) truyền tổng đến rồi xa chủ ký sinh địa phương sử dụng, cứ như vậy, Thần Thú đã có thể dùng đến bảo hộ người nhà, cũng có thể dùng cho phụ trợ chính mình chiến đấu.

Đơn giản hoàn mỹ!

Vấn đề là, Thần Thú phân lớn xuất hiện tại Tiên Hiệp, Huyền Huyền như vậy Cao Võ Vị Diện bên trong, Thấp Võ Vị Diện nơi nào có Thần Thú

Chủ Thần phát giác được Lý Duy nghi vấn, cấp tốc cho ra tốt nhất đáp án.

"A Game of Thrones "

Lý Duy đột nhiên khẽ giật mình.

"Người xác nhận là A Game of Thrones "

A Game of Thrones là Lý Duy thích nhất phim Mỹ, không có một!

Tên là A Game of Thrones, trên thực tế là giết cùng cảm ca, toàn kịch cực vàng bạo, càng bạo lực là nguyên tác tác giả Martin, chỉ cần người vừa thích mổ nhân vật chính, lập tức Đinh lão gia tử liền sẽ tại hạ một tập hợp đem nên nhân vật viết chết cho người xem, số ít mấy cái một mực không chết, không quan tâm người tốt người xấu, vận mệnh đều là các loại bi thảm. . .

Cho nên nói, cái này kịch lấy Vồng Văn góc độ nhìn, là khó chịu đến cực hạn, thật phải xuyên qua đi vào lời nói, tùy ý đi ra ngoài làm bừa nước tiểu, đều có thể đụng tới một cái khó chịu điểm.

Nhưng đáng nhắc tới là, A Game of Thrones bên trong nhân vật chủ yếu vũ lực giá trị đều rất thấp, thậm chí kém xa (Thủy Hử Truyện nhưng là cùng (Thủy Hử Truyện) bên trong ug Công Tôn Thắng đồng dạng, A Game of Thrones bên trong cũng tồn tại viễn siêu người bình thường lực lượng ug ——

Long!

Mặc dù A Game of Thrones bên trong Long sẽ chỉ phun lửa một chiêu, nhưng là xem như aoe tuyến thủ, đại chiêu quần sát uy lực rõ ràng, mà lại chỗ phun lửa chính là nhiệt độ siêu cao ma pháp liệt điểm, cho dù đối đầu trình Tông Sư như vậy bên trong cảnh võ giả, cơ bản cũng có thể một hơi đem hấn đốt thành tro (đương nhiên trình Tông Sư cũng sẽ không ngốc đứng đấy để người đốt)!

Có như vậy một con rồng đến bảo vệ Đào Hoa Đảo, này Lý Duy căn bản cũng không có lo toan lo, coi như đi Nghê Hồng gặp được Nghê Hồng cảnh sát bộ đội, chỉ cần Lý Duy thả Long đi ra, cũng có thể cường thế nghiền ép, trừ phi gặp được Tự Vệ Đội máy bay chiến đấu hoặc Tank quần thể xuất động, nếu không Lý Duy dựa vào một con rồng liền có thể hoành hành Nghê Hồng.

Nghĩ như vậy, Lý Duy quyết định:

"Được rồi, liền A Game of Thrones đi!"

Chủ Thần lập tức phát tới nhiệm vụ tin tức:

Lý Duy một thanh lão huyết phun ra ngoài!

"Cho phép nhảy thời gian tuyến Chủ Thần người mẹ nó đang đùa ta lần trước không phải nói liền người cũng không có bản sự này sao dám tiếm thuốc Bích Liên sao!"

Chủ Thần cười lạnh:

"Ta —— "

Lý Duy hoàn toàn mộng bức.

"Trừ phúc —— ta mẹ nó còn có thể nói cái gì "

Bạn đang đọc truyện *Khó Chịu Nội Dung Cốt Truyện Kể Hủy Diệt Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.